

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

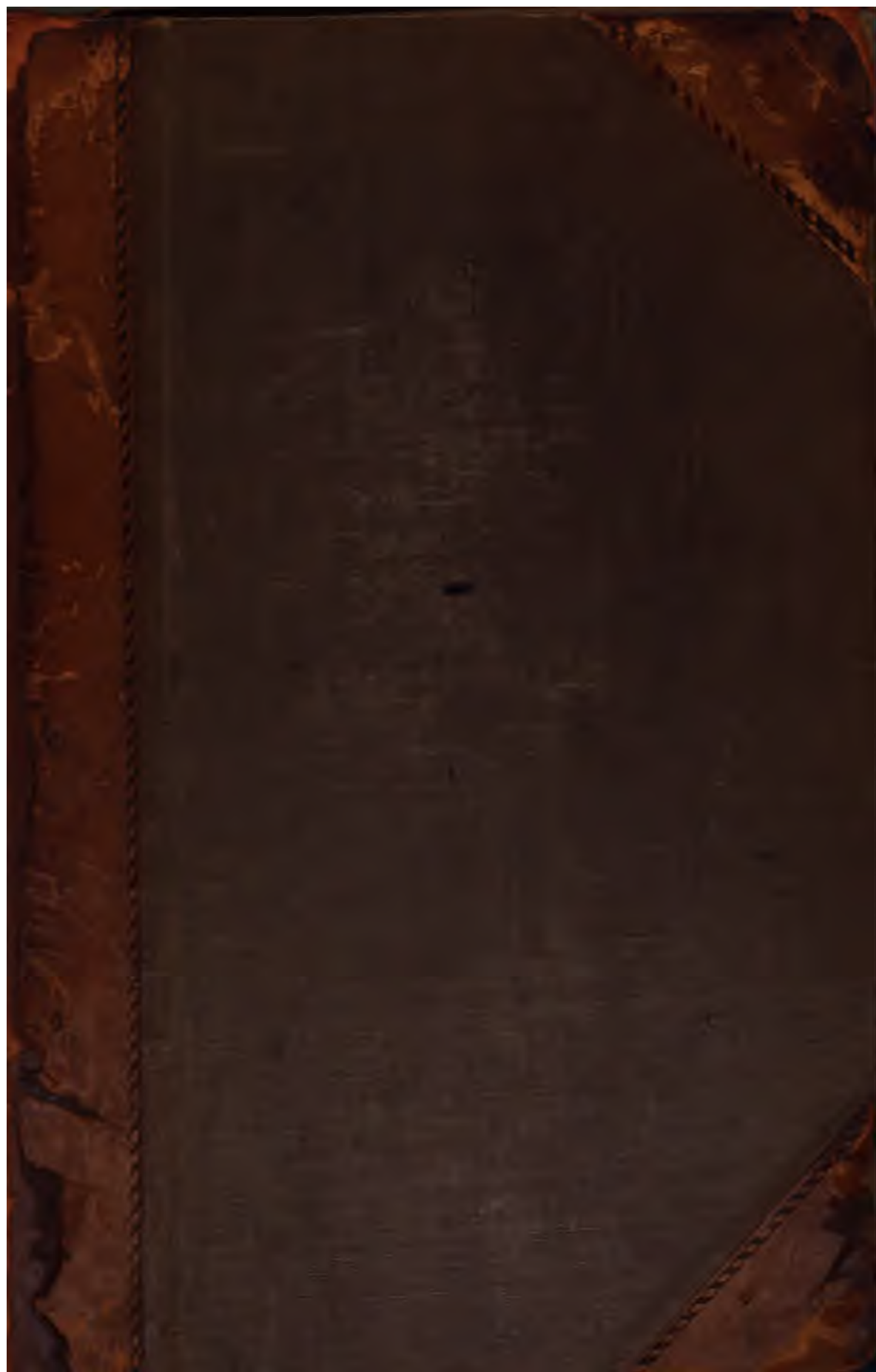
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

600087765\$

MANUELIS PHILÆ

CARMINA.

A. FRANCK.
BIBLIOPOLA, VIA RICHELIEU, 67.

**MANUELIS PHILÆ
CARMINA**

EX CODICIBUS

ESCURIALENSIBUS. FLORENTINIS. PARISINIS ET VATICANIS

NUNC PRIMUM EDIDIT

E. MILLER.

VOLUMEN PRIUS.

PARISIIS

EXCUSUM IN TYPOGRAPHEO IMPERIALI

IMPERATORIS PERMISSU.

M DCCC LV.

300. h. 6.

A. FRANCK,
BIBLIÓPOLA, VIA RICHELIEU, 67.

**MANUELIS PHILÆ
CARMINA**

EX CODICIBUS

ESCURIALENSIBUS. FLORENTINIS. PARISINIS ET VATICANIS

NUNC PRIMUM EDIDIT

E. MILLER.

VOLUMEN PRIUS.

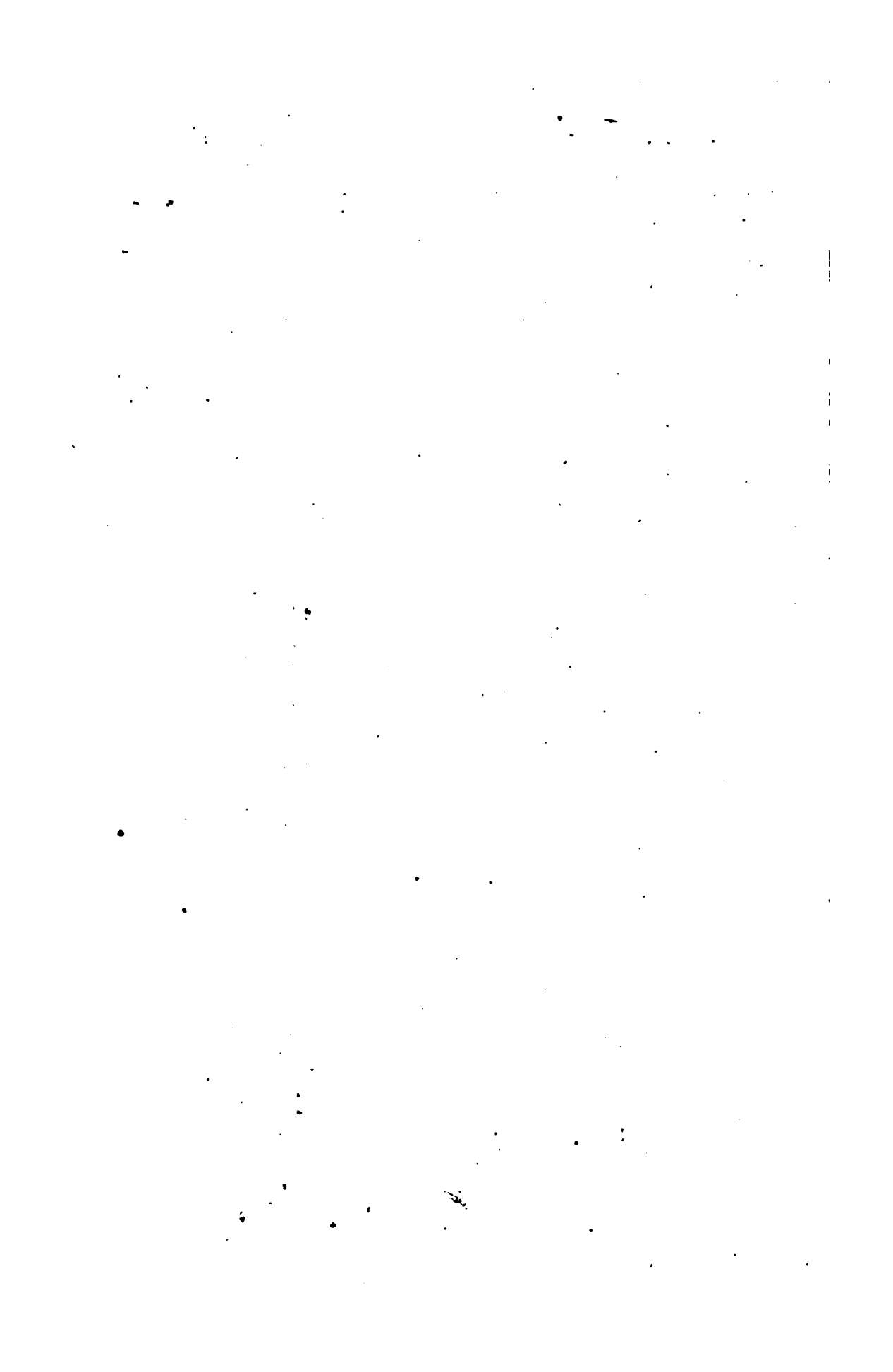
PARISIIS

EXCUSUM IN TYPOGRAPHEO IMPERIALI

IMPERATORIS PERMISSU.

M DCCC LV.

300. h. 6.

**MANUELIS PHILÆ
CARMINA.**

**I.
CODEX ESCURIALENSIS.**

ΣΤΙΧΟΙ ΔΙΑΦΟΡΟΙ
ΤΟΥ ΣΟΦΩΤΑΤΟΥ ΚΑΙ ΛΟΓΙΩΤΑΤΟΥ ΦΙΛΗ
ΕΠΙ ΔΙΑΦΟΡΟΙΣ ΥΠΟΘΕΣΕΣΙ.

ΤΕΤΡΑΣΤΙΧΑ ΕΙΣ ΤΑΣ ΔΕΣΠΟΤΙΚΑΣ ΕΟΡΤΑΣ.

I. Εἰς τὸν εὐαγγελισμόν.

Ὁ πύρινος νοῦς τὸν Θεάνθρωπον Λόγον
Τῷ παρθενικῷ μηνύει σοι βιβλίῳ·
Τῷ γὰρ νοητῷ καλᾶμῳ τοῦ Πνεύματος
Γράφει Θεός σοι παγενῇ¹ σωτηρίαν.

II. Χριστοφόρου² δίστιχον εἰς τὸν αὐτόν.

Ἐγγειλεν υἱὸν ἄγγελος τῇ παρθένῳ,
Πατὴρ δὲ μεγίστης βουλῆς ἄγγελον μέγαν.

III. Ἀθανασίου μοναχοῦ εἰς τὸν αὐτόν³.

Εὐαγγελιστὴ⁴ χαρμονῆς παγκοσμίου,
Τί δὴ σιωπᾷς; τάχα γὰρ ζῶν ἐγράφης.
Δέδοικα, φησὶ, τὴν ψυχὴν τῆς παρθένου
Μήπως ταραχθῇ συγχυθεῖσα τῷ πτύπῳ.

¹ Philæ, *De animal.* vs. 1773: Οἶκεῖ πρὸς ἀπὸς παγενῆς ἡθροισμένος.

² Fort. Christophorus Patricius Mitylen. qui menologium versibus iambicis scripsit. Vid. Fabric. *Bibl. gr.* XI, p. 594. In Bibliotheca Paris. sub n° 1578 asser-vatur codex hujus menologii. Christo-phorus quidam memoratur in *Catal. Bibl. Uffenbach.* col. 485, ut auctor poematis

in quo Coeli cujusdam sacerdotis laudes novem distichis exponit.

³ In codicibus Florent. fol. 162, et Mon. fol. 78, sub nomine Manuelis Philæ et cum hoc lemmate: Εἰς τὸν εὐαγγε-λισμόν τῆς Θεοτόκου. Habet et codex Vaticanus 914, fol. 189 r° sub nomine Philæ.

⁴ Cod. Esc. εὐαγγελιστὴ.

- 5 Εἰ γὰρ μόνον πρόσωπον ὁφθέν οὐ σίέγει,
 * Πῶς ἂν λόγων θόρυβον ὑπήνεγκε μοι;
 Ἄλλως τε σιγῶν τῆς χαρᾶς κῆρυξ μένω,
 Λαθεῖν τὸν ἐχθρὸν ὡς φιλόψογον¹ θέλων.
 Σὺ δὲ, ψυχῇ, σκοποῦσα τὴν εὐτεχνίαν²,
 10 Ἡ καὶ πνοὴν δίδωσι μικροῦ³ τοῖς τύποις,
 Τὸν σχηματισμὸν⁴ εὐλαβοῦ τῆς παρθένου.
 Εἰ γὰρ ἑαυτὴν εὐτελεῖ δουλὴν κρίνει⁵,
 Τί χρεὶ σε ποιεῖν τῶν παθῶν τὴν σαπρίαν;
 Πλὴν εἰ δοκεῖ τὴν παῖδα μιμοῦ τὴν κάτω,
 15 Καὶ τὴν ξένην σύλληψιν αἰδοῦ καὶ τρέμε,
 Πλέκουσά⁶ μοι τὸ νῆμα⁷ τῆς εὐποιίας⁸.

IV. Εἰς τὴν γέννησιν τοῦ Χριστοῦ.

Θεὸς τὸ τεχθὲν, ἡ τεκοῦσα παρθένος,
 Σπορᾶς ἄνευ σύλληψις, ἄφθορος τόκος.
 Τοῖς γὰρ ἀτεχνῶς σωστικοῖς ἐναντίοις
 Ἔδει λυθῆναι τοῖς βροτοῖς τάναντία.

V. Χριστοφόρου⁹ εἰς τὴν αὐτήν.

Θεὸς τὸ τεχθὲν, ἡ δὲ μήτηρ παρθένος·
 Τί μείζον ἄλλο καινὸν εἶδεν ἡ κτίσις;

¹ Cyrill. Alex. apud Mai Bibl. Patr.
 t. II, p. 200 : Φιλοψογίας ὑπόθεσιν
 ποιοῦνται τὸ χρεῖμα.

² Cod. Vat. εὐτεχνίαν.

³ Cod. Vat. μικροῦ.

⁴ Anon. cod. Par. 1277, fol. 187 v°:

Τῆς δὲ ψυχῆς ἡ τοῦ γενομένου οἶονεἰ
 μόρφωσις καὶ ὁ σχηματισμός.

⁵ Versus 12 et 13 desunt in cod. Vat.
 qui 14 post 15 ponit.

⁶ Cod. Vat. πλέκουσαν. Vid. infra
 xxiv, 6.

⁷ Cf. cod. Par. cxxxi, 1.

⁸ Chion. ep. 7 : Τοῦτο δὲ ἐστὶν ἂν
 εὐποιὰ αὐτοῦς ἀμυνόμεθα.

⁹ Cf. supra II, not. 2.

VI. Εἰς τὴν ὑπαπαντήν.

Ὁ πρέσβυς ἐν γῇ τὸν Θεὸν βρέφος βλέπων
 * Δεῖται λυθῆναι τῆς φθορᾶς τοῦ σαρκίου·
 Τὸ δὲ βρέφος γέγηθε τὸν πρέσβυν βλέπον¹
 Αἰρούμενον ζῆν ἀσφαλέστερον βίον².

VII. Χριστοφόρου εἰς τὴν αὐτήν.

Κόλπους πατρὸς τυποῦσι τοῦ σοῦ, Χριστέ μου,
 Τοῦ Συμεὼν αἱ χεῖρες αἱ φέρουσί σε.

VIII. Εἰς εἰκόνα τὴν αὐτὴν ἐορτὴν ἔχουσαν,
ἐν δὲ τῇ περιφανείᾳ προφήτας.

Ζωὴν ἰσως ρέουσιν εἰ φυγεῖν θέλεις,
 Οὐδέν τι καὶνόν, δυσφορεῖς γὰρ ὡς γέρον·
 Ζωὴν δὲ τὴν ἀρρευσίον εἰς χεῖρας φέρον,
 Τί παλιν αὐτήν, Συμεὼν, ἄλλοις δίδως;
 5 Δέδοικα, φησὶ, τοὺς προφήτας τοὺς περὶ
 Τῇ πρεσβυτικῇ συστάλεις ἀνδρὶν.
 Καὶ τὸ βρέφος δίδωμι τοῖς δεδωκόσι·
 Αἰσθάνομαι γὰρ ἀσίσταπης ἀποκρίφου,
 Πρὸς ἣν ἐμαυτὸν ἀδρανέστερον βλέπω·
 10 Μᾶλλον δὲ θελχθεὶς, ὡς πρὸς ἄνθρακα βρέφος,
 Ἐλάβον εἰς πῦρ ἐμπεσὼν καταφλέγον.
 Ἐφρίκεται³ δ' οὖν μητρικὴ τοῦτο ζέσις,
 Ὡς πρὸς ψυχὸς γέροντος ἀμαῖον μένον.

¹ In cod. al. βλέπων.

monast. ap. Stob. III, 25: Αἰεὶ πράσιός ἐστιν

² Philem. ap. Stob. XXX, 4: Οὐδ' αὖτε

ἐστὶ τὰσφαλέστατον.

ἀσὴρ πέντης γεγώς, Μὴ οὐ τέχνην μάθων,
 δύναντ' ἐν ἀσφαλῶς ζῆν τὸν βίον. Sent.³ Dixerit οὐ φρίσσεται, si recte intelligo sententiae argutias.

* Ἐγὼ δὲ φῶς ἄρρητον ἀθρήσαι θελῶν,
 15 Μετὰ τὸ τὸν χοῦν ἐκτινάξαι τῷ χρόνῳ,
 Καθάπερ εἰκὸς πρὸς τὸν ἀνθρακα τρέμω.

IX. Eis τὴν βάπτισιν.

Ὅρῶν Ἰησοῦν¹ σαρκικῶς λελουμένον,
 Ἰορδάνης τὰ ρεῖθρα τοπρῶτον σίρφει²,
 Καὶ νῦν ὑπ' αἰδοῦς ἴσλαται πεπηγμένος
 Τῷ μὴ κινεῖσθαι, καὶ χρυσοῦν εἶδος φέρων³.

X. Χριστοφόρου eis τὴν αὐτήν.

Τοὺς οὐρανοὺς βάπτισμα τὸ Χριστοῦ σχίσαν
 Τοὺς αὐτὸ μὴ χραίνοντας ἔνδον εἰσάγει.

XI. Eis τὴν ἐγερσιν⁴ τοῦ Λαζάρου.

Καὶ⁵ ζῶν Λόγος Λάζαρον ἐκ ζῶντος λόγου
 Θάττον νεουργεῖ, τὸν χρυσοῦν⁶ ὄντως φίλον.
 Οὐκ ἦν γὰρ εἰκὸς τῆς πνοῆς τὸν ἐργάτην
 Αὐτὸν παριδεῖν ὑπὸ γῆν τεθαμμένον.

XII. Eis εἰκόνα ἔχουσαν τὴν ἐγερσιν τοῦ Λαζάρου.

Ἄπαντα συνθεῖς εὐφρῶς ὁ ζωγράφος
 * Μόνην παρήκε τὴν βοήν⁷ τοῦ δεσπότητος.
 Τάχα γὰρ ἂν Λάζαρος ἐντεῦθεν πνέων
 Ἀφῆκε φωνὴν εὐδρομῶν⁸ καὶ τοῖς τύποις.

¹ Cod. Ἰνω.

⁵ Pro καὶ fort. ὁ.

² Cod. al. τὸ πρῶτον βλέπειν.

⁶ Cf. infra cxcviii, 3.

³ Cod. Esc. φέρειν. Ex cod. al. φέ-
 ρων recepi.

⁷ Cod. φωνήν et in marg. βοήν.

⁸ Fort. εὐδρομον.

⁴ Cod. al. ἐξανάσταςιν.

XIII. Εἰς τὴν αὐτήν.

Κάνταῦθα Χριστὸς ἐξεγείρει τὸν φίλον·
Ὁ δ' οὐ κινεῖται· κἂν τις εἴποι¹ τοῦ χάριν,
Ἐρεῖ πρὸς αὐτὸν ἡ γραφὴ κἂν μὴ² πυνή·
Χριστὸς σιωπᾷ· τίς με κινήσει λόγος;

XIV. Εἰς τὴν Βαῖοφόρον³.

Ἐκ νηπίων σίματος οἷς οὐκ ᾔφθονος
Ἦδη τὸν⁴ αἶνον ψαλμικῶς κατηρτίσω⁵.
Καὶ θαῦμα ποιεῖς εἰς γερύονταν αἰσχύνην,
Σιὼν βασιλεῦ, μετριάζων⁶ ἐνθάδε.

XV. Εἰς τὴν μεταμόρφωσιν.

Τοῖς σώμασι μὲν τὰς σκιὰς δεῖ συντρέχειν,
Χύσιν⁷ δὲ φωτὸς τῷ Θεῷ κἂν τοῖς⁸ τύποις.
Οὐκοῦν, Θεατὰ, σιῇθι μακρόθεν βλέπων,
Κἂν τὰς ψυχικὰς οὐ νοσῇς⁹ ἴσως κόρας.

XVI. Εἰς τὴν σλαύρωσιν.

Ἐν ὀργάνῳ βλέπων σε κακούργων, Λόγε,
* Πάντων χάριν θνήσκοντα, πῶς μὴ θαυμάσω;
Σοῦ μὲν γὰρ οὐ πέπονθεν ἡ πρώτη φύσις·
Ἐμοὶ δὲ τὸ ζῆν σαρκικῶς πάσχω διδως.

¹ Cod. al. εἴπη.² Sic alii originem laleat et similia.³ Cod. al. Εἰς τὰ Βαῖα.⁴ Cod. τὴν αἶνον.⁵ Cod. κατηργάσω et supra κατηρτί-
τω. Cod. aliter κατηρτίσω. Recenset κατηρ-τίσω ex Sept. Ps. viii, 3: Ἐκ σίματος
νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον.⁶ Quippe asina vectus.⁷ Cf. cod. Fl. cxiii, A, 6.⁸ Cod. al. om. τοῖς.⁹ Pro νοσήσεις. Cod. νοσεῖς.

XVII. Εἰς τὸν δεσπότην Χριστὸν νεκρὸν ἐπὶ λίθου κείμενον¹.

Νεκρὸν Θεωρῶν ἐκ σφαγῆς, ἡμαγμένον
Τὸν δεσπότην, ἄνθρωπε, τῶν δούλων χάριν,
Φρίξον τί² καινὸν, καὶ γένου τέως λίθος,
Ὡς ἂν τὸν ἄμυν τὸν τυθέντα βασιδάσης³.

XVIII. Ἔτεροι⁴.

Ἄνθρωπε, συσλάληθι καὶ σίῃθι τρέμων,
Εἰ δεῦρο νεκρὰν τὴν Θεοῦ σάρκα βλέπεις.
Μᾶλλον δὲ καὶ πρόσσελθε καὶ ταύτης φάγε,
Τὸ σαρκικὸν φρόνημα νεκρὸν δεικνύων.

XIX. Εἰς τὸν δεσπότην Χριστὸν ἐλκόμενον ἐπὶ σλαυροῦ⁵.

Ἴνα τὸν ἐχθρὸν, σῶτερ, ἀνθρώπων λάβῃς,
Δοκεῖς μὲν ἀλγεῖν, ἀλλὰ σὺ⁶ σπεύδεις πλέον.

XX. Εἰς τὴν ἀποκαθήλωσιν.

* Ναὶ⁷ θάπτε, Νικόδημε, τὸν ζῶντα σπύρον,
Καὶ κρύπτει καὶ λίπαινε δάκρυσι βρέχων⁸.
Τριήμερος γὰρ ἐκδοθήσεται σιάχυσ,
Τροφεὺς⁹ νοητὸς καὶ λιμὸν ζωῆς λύων.

XXI. Εἰς τὴν ἀνάστασιν.

Ἀδὰμ νέος γέροντα τῆς γῆς ἀρπάσας

¹ Cod. Mon. fol. 140 sine δεσπότην.

⁴ Cod. Mon. σοι pro σέ.

² Pro τί fort. leg. τό?

⁷ Edidi in meo Catal. codd. Escur.

³ Cod. Mon. βασιδάσης, si recte legit

p. 43, ubi καὶ θάπτε. Illud melius.

Mardt.

⁸ Cod. al. βρέχε.

⁴ Cod. Mon. fol. 140.

⁹ Vox erasa in cod. al. Supplebam

⁵ Cod. Mon. fol. 140 sine δεσπότην. τροφός.

Καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ δεσποτικῶς ἀρπάσας¹,
 Ἄνεισιν εἰς φῶς² εἰς παλίνζων³ βίον,
 Τοὺς τοῦ σκότους ἄρχοντας ἀφείλ τῷ σκότῳ.

XXII. Εἰς τὴν ἀνάληψιν.

Ἐν γῇ Θεὸς χθές, καὶ βροτὸς νῦν ἐν πόλῳ·
 Τὸ θαῦμα διπλοῦν καὶ τὸ δὴ μείζον τόδε·
 Παρὼν γὰρ εἰς γῆν οὐ μετῆκε τὸν πόλον·
 Ἐκεῖ δὲ παρὼν οὐ κενοῖ τὴν γῆν πάλιν.

XXIII. Εἰς τὴν Πεντηκοστήν⁴.

Γλωσσῶν μερισμοὺς⁵ καὶ Θεόφθογγον⁶ χάριν
 Τὸ⁷ πῦρ κατελθὼν τοῦ παρακλητοῦ βρύεις·
 Κἄν τοῖς μέθην πᾶσχουσιν ἐκρίθης μέθη,
 Κἄν μακροθυμοῦν τοὺς πονηροὺς οὐ φλέγεις⁸.

* XXIV. Εἰς εἰκόνα μουσείου, ἔχουσιν τὰς δώδεκα ἐορτάς.

Εὐαγγελιστὴς ἀκριβὴς δεδειγμένος
 Τοιαῦτά φησι Κανάνης Ἰωάννης⁹.
 Θεὸν ψυχὴ βλέπουσα παρθένου βρέφος
 Πρὸς τὴν ἀναγέννησιν ἀγνίσθητί μοι,
 5 Καὶ πρεσβυτικῶς τὸν Θεάνθρωπον δέχου
 Τὰς ἀγκάλας ἀπλοῦσα τῆς εὐποιίας,
 Καὶ δακρύων βάπτιζε σαυτὴν προσχύσει
 Τὴν κηλίδα σμήχουσα τῶν πεπραγμένων·

¹ Ἐλπίσας vel aliud verbum scriptum fuerit.

² Cod. εἰκὸ φῶς (sic).

³ Conf. infra cxi, 3.

⁴ Cod. Fl. fol. 261 r°.

⁵ Cod. Fl. μερισμόν.

⁶ Cf. cod. Par. cii, 4.

⁷ Τὸ est pro : σὺ δ' εἰ πῦρ —, nec est mutandum in ὦ.

⁸ Cod. Esc. φλέγης. Ex cod. al. φλέγεις recepi.

⁹ Fort. Ἰωάννης, metri causa.

- Μορφῆς δέ μοι λάμβανε καινῆς ἐμφάσεις
 10 Σοφῶς τὸν αἰσχροὺν ἐξαμείβουσα τρόπον.
 Κἀν θανατωθῆς, ἐξαναστήσῃ πάλιν,
 Εἰ Χριστὸς ἐγκρίνοι σε τοῖς ὄντως φίλοις.
 Εἴτα βρεφῶν ζήλωσον ἀπλάσῃν φύσιν,
 Ὡς ἂν μετ' αὐτῶν ὑποδέξῃ τὸν Λόγον,
 15 Ὃν σαρκικῶς βλέπουσα νεκρὸν ἐν ζύλῳ,
 Τὰ σαρκικά σπάρωσον ἐμφρόνως μέλη,
 Ὡς ἂν φθορᾶς ἀγευστός ἐκ γῆς πυθμένων
 * Εἰς τὴν ὑπὲρ νοῦν ἐξανάσῃσιν φθάσης·
 Καὶ πρὸς τὸν ἀρχίφωτον¹ ἀναλαμβάνου,
 20 Καὶ πνευματικῶν ἐμφορῶν χαρισμάτων.
 Ὅταν δὲ τὴν ἄμετρον ἀθρῆς παρθένον²
 Ἐνταῦθα νεκρὰν τῆς γραφῆς, μὴ σλυγνάσῃς·
 Τηρεῖ γὰρ αὐτὴν καὶ φθορᾶς ὑπερτέραν
 Ὁ δημιουργὸς καὶ Θεὸς τῆς φύσεως.
 25 Γένοιτό σοι γοῦν εὐπρεπὴς³ ἡδὴ κλίμαξ
 Ἡ τῶν ἑορτῶν δωδεκάς τῶν ἐνθέων,
 Ψηφίσι λεπταῖς εὐφυῶς πεπηγμένη,
 Ὡς ἂν δι' αὐτῆς μυστικῶς ἀναδράμῃς
 Πρὸς τὸν δι' ἡμᾶς συγκαταβεβηκότα·
 30 Οὓς γὰρ θεωρεῖς εἰκονισμένους περὶ
 Συνηγόρους τίθημι τῆς σωτηρίας.

¹ Pantaleon in S. Michael. cod. Par. 501, fol. 126 v°: Τῆς ἀρχιφώτου καὶ μοναδικῆς καὶ τρισηλίου καὶ παντοδυνάμου Θεότητος. Anon. De invent. capitulis S. Jo. Bapt. Act. SS. Jun. t. IV, p. 735: Τῇ ἀρχιφώτῳ ἐνουσθαι τριάδι.

² «Jam (inquit) si vides in hac parte tabulæ (ἐνταῦθα τῆς γραφῆς) Virginem mortuam, ne time: nam servabit corpus incorruptum, etc.» Sed ἄμετρον epitheton quid sibi velit non dispicio.

³ Fortasse εὐπρεπὴς, parata.

XXV. Εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Θεοτόκου.

Ζωῆς ξένον κοίμησιν ἐκ χρυσαργύρου
Δίδωσι τέχνη, καὶ τοδὶ¹ μάλα ξένον·
Ὅτι γε καὶ σχήματα πενθούντων φέρει
Τὰ τῆς ψυχῆς τυπούσα ταῖς ὕλαις πᾶσιν.

XXV. α. Ἐτερον εἰς τὴν αὐτήν.

Σὺ ζῶντος² μήτηρ καὶ θανόντων θύγάτηρ,
Καὶ συναποθήσκουσα τοῖς σοῖς πατράσι,
Σὺν τῷ τόκῳ ζῆς καὶ φθορᾶς ἔξω μένεις.

* XXVI. Ἀθανασίου μοναχοῦ εἰς τὴν αὐτήν.

Λιγυρᾷ³ τῇ φόρμυγι καὶ τερψιθύμῳ,
Δαβὶδ, Θεοκρότητος⁴ ἄσόν τι μέλος.
Ἢ γὰρ κιδωτὸς διαθήκης τῆς νέας,
Ὡσπερ προηγύρευσας εὐρύθυμῳ λόγῳ,
Ἐκ τῶν γενηρῶν ἀρτίως μετασίσασα,
Εἰς ἀνάπαυσιν κατέκασε τὴν ἄνω·

¹ Al. τὸ δὲ. Quod defendi potest.

² Leg. Ζῶντος οὐ μήτηρ. Hoc tristichon non habet cod. Esc. Ex altero ejusdem bibliothecae recepi. Conf. Catal. meum codd. Esc. p. 42.

³ Leg. Τῇ λιγυρῇ. Jo. Eugenicus in Chrysost. Catalog. codd. Flor. t. III, p. 322: Καὶ τερψιθύμος τῆς μετανοίας φόρμυξ. Conf. cod. Par. cxxvii, 3.

⁴ Vox addenda lexicis. Jo. Eugenici, cod. Paris. 2075, fol. 9 r°: Οἱ τὴν ἱερὰν πρώτην ἄβραϊσιν ποσμήσαντες καὶ λόγμασιν ἀποστολικοῖς ἐδραμώσαντες

τὴν ἀγίαν πίστιν, ἐκθέμενοι τὸ ταύτης ἱερὸν καὶ Θεοκρότητος σύμβολον ἱερᾶς ὑμνεύσαντες. Adde Θεόκροτος ex eod. cod. fol. 395 r°: Ἡ μελίφωτος σάλπιγξ, ἡ Θεόκροτος βροστή. — Ἀλληλοκρότητος, German. Cp. codex Coisl. 278, fol. 50 v°: Ἀλληλοκρότητα τὰ προφητικά. Id. fol. 190 r°: Ἀμφότεροι ἀλληλοκρότητοι. — Παιανόκροτος, infra v. 82. — Πνευματόκροτος, Michael Lucidas cod. Mon. catal. t. II, p. 172: Οὐ κορεσθῆς τὰς (leg. κορεσθεῖς τοῖς) τοῦ Δαυὶδ πνευματόκροτος φθόγγοις.

Θείου δὲ φωτὸς νεφέλῃ τεραστίως¹
 Κάτεισι ταύτης τῇ προπομπῇ συνάραι.
 Ἔδει γὰρ αὐτὴν φωτὸς οἷα νεφέλην
 10 Πρὸς φέγγος αἶδιον ἀνιπλάμενην,
 Ὑπηρετίν² σχεῖν φωσφοροῦσαν νεφέλην.
 Καὶ γοῦν ὑπὲρ ἔννοιαν ἐκ γῆς τερμάτων
 Χοροσλασία πᾶσα τῶν ἀποσίδλων
 Φοιτᾷ πρὸς αὐτὴν ἀθρόον ταῖς νεφέλαις,
 15 Ἡ καὶ λόγοις πρὸς τήνδε τοιοῖσδε χράται·
 «Ποῦ νῦν ἀπαίρεις, ἡ νοουμένη κλίμαξ,
 * Δι' ἧς Θεὸς μὲν κατέβη πρὸς τὴν χθόνα,
 Καὶ τῇ βροτείᾳ συνανακραθεῖς³ φύσει
 Διπλοῦς ὑπῆρξε τὰς φύσεις μὴ συγχέας;
 20 Βροτοὶ δὲ Θείας οὐσίας τετευχότες
 Πρὸς ὕψος οὐράνιον ἤρθημεν ξένως.
 Πῶς ἡ φεραυγίζουσα πυρφόρος βᾶτος,
 Καὶ μὴδ' ὀπωσοῦν τῷ πυρὶ πιμπραμένη,
 Οἷα καθαρεύουσα ῥύπου πλαισμάτων,
 25 Νῦν ταῖς πυράγραϊς τοῦ Θανάτου συνέχῃ;
 Εἰ γὰρ ἀμαρτίας μὲν ἔκγονος μῆρος,
 ἔνθα πέφευγεν⁴ ἥδε, χώραν οὐκ ἔχει·

¹ Cod. τεραστίως, quod vel metri causa mutavi.

² Cod. ὑπηρετήν.

³ German. Constantinop. cod. Coisl. 278, fol. 26 v°: Οὐδὲ ὁ ἀσθενῶν συγχωρήσει τὸ φάρμακον συνανακραθῆναι τοῖς πάσχουσι μέλεσι. Id. fol. 46 v°: Γίνεται δὲ τις σύσσωμος τῷ Χριστῷ, μεταλαμβάνων τοῦ παναγίου αὐτοῦ σώματος καθαρῶ συνειδότε καὶ συνανακρινόμενος

πρὸς αὐτὸ καὶ σῶμα καὶ ψυχὴν ἀγιαζόμενός τε καὶ φωτιζόμενος. Id. fol. 47 r°: Δι' αὐτῶν αὐτοῖς συνανακρινόμενός τε καὶ συνενούμενος. Joan. Stauracius in S. Demetrium, codex Coisl. 146, fol. 79 r°: Τοῖς πᾶσι συνανακρινασθαί πως μέροις τοῖς ἑαυτοῦ. Vid. quoque Proclum in Tim. p. 60.

⁴ Cod. πέφευγε χώραν et ad marg. ἥδε.

- Πῶς ἡ χρυσαυγὴς¹ σιάμνος ἡ μανοδρύτις²
 Τὸν σκύφον³ ἐκπέπωκε τὸν τοῦ Θανάτου;
 30 Πῶς ἡ στέγουσα φῶς ἄδυτον λυχνία
 Ἐσθεσμένην ἐσχῆκε τὴν Θρυαλλίδα;
 Ἡ ῥάβδος ἡ βλασίησασα πρὶν ἀνέμῳ,
 Πῶς ζωτικῆς ἀμοιρος τανῦν ἱμάδος;
 Ἡ τῷ ταμίᾳ τῆς ζωῆς βατὴ πύλη,
 * 35 Πῶς τὴν φέρουσιν εἰς Ἄδην ἔδυ πύλην;
 Ἡ θεία πῶς τράπεζα καὶ ψυχοτρόφος⁴,
 Ἄψυχος, ἀκίνητος, ἀναυδὸς πέλει;
 Ἡ πασίᾳς ἐξ ἧς συμφικῶς ἐσταλμένος
 Προῆλθε Χριστὸς συμπλακεὶς τῷ σαρκίῳ,
 40 Τῷ μνήματι πῶς νεκρικῶς⁵ συνεσιδήλη;
 Ὅρος τὸ πῖον ἀρετῶν ταῖς ιδέαις,
 Ἐξ οὗ χερῶν ἀνευθεν ἐτμήθη λίθος,
 Πῶς τῷ λίθῳ καλύπτεται ξενοτρόπως⁶;
 Πῶς ἡ Θεαυγὴς ἐπιδάφωτος⁷ λυχνία,
 45 Ἡ πᾶσαν ἄρδην αὐγάσασα τὴν κτίσιν,
 Ἐκ γῆς δύνασα πρὸς τὸ πρῶτον φῶς ἔβη;
 Πῶς ἡ κόσμῳ βλύσασα τῆς ζωῆς χύσις
 Μειώσασά τε τὸ σκότος τῆς ἀπάτης
 Καὶ θείας ἀσπράψασα γνώσεως φάος,

¹ Fort. leg. χρυσαυγῆς. Conf. cod. Pag. LXXV, 2.

² Cod. μανοδρύτις.

³ Const. Manass. 871: Ὡς οὖν Καμ-
 θέσης ἐπε τὸν τοῦ Θανάτου σκύφον. Id.
 312: Καὶ τὸν τοῦ δόλου σκύφον ἔπέ-
 χρισε γλυπάζοντι μέλιτι κολακείας.

⁴ Cod. ψοτρόφος. Cod. Flor. cxcviii,
 193: Τοὺς πνευματικοὺς καὶ ψυχοτρό-
 φους πόρους.

⁵ Hoc adverbium reperitur infra
 cxcxiii, 9. Cod. Flor. cxciii, 33. De
 animal. 845. Cod. Vat. xvi, 7: Ἀνίστα-
 ται δὲ νεκρικῶς τεθαμμένος.

⁶ Philes, De anim. 999: Ἀλλίσκεται δ'
 οὖν ὁ Θεασὺς ξενοτρόπως, Κόρης ἀπά-
 της ὅφει καὶ μελουργία.

⁷ S. Ephr. Opp. III, p. 529, E: Ἀν-
 χνία ἐπιδάφωτε.

- 50 Ζωὴν λιποῦσα τὴν ῥέουσαν ἀσμένως,
 Πρὸς βιοτὴν ἄφθαρτον ἀνεληλύθει; ἢ
 Οὕτωςι τούτων τοῖς σοφοῖς ἀποστίλοις
 * Κατωδύνῃ πνεύματι ῥηθέντων τότε,
 Πυρσεῦσαν αἴφνης φέγγος ἀστραπηβόλον¹
 55 Τὴν οἰκίαν πλήσειεν² ἄρρήτῳ³ λόγῳ,
 Ἐνθα κιβωτὸς κατέπαυσεν ἡ νέα·
 Φωνὴ δ' ἀμυδρὰ τοῦ Θεοῦ καὶ δεσπότητος
 Ὡς λεπτοτάτης αὔρας ἤκουσ' ὁ ξένος,
 Τῇ μητρ' ἀνδρὶ⁴ ταῦτα φωνοῦσα κόρη:
 60 « Δεῦρ' ἴθι, βασίλισσα κοσμιωτάτῃ,
 Ἀνακτορικοὺς πρὸς δόμους οὐρανίους
 Συμβασιλεύειν τῷ Θεῷ σου καὶ γόνῳ.
 Ἰθι, λογικὴ παράδεισε, συντόνως
 Πρὸς παραδείσου τὰ περὶδοξα πλάτη.
 65 Περιστερὰ βιάδιζε κεχρυσωμένη
 Πρὸς τὴν κιβωτὸν τὴν Θεόδομητον⁵ τάχος
 Τὸ κοσμικὸν νανάγιον διαδράσα.
 Γέφυρα πορθμεύθητι πρὸς τὸν λιμένα
 Τὸν ἀκύμαντον καὶ πάσης ἐκτὸς ζάλης.
 70 Ἡ τὰς ὁδύνας πρὶν φυγοῦσα τοῦ τόκου
 * Πρὸς ἄπονον νῦν λῆξιν ἔλθε, παρθένε·
 Ὅλη γὰρ καλὴ καὶ δίχα παντὸς ψόγου

¹ Anon. ap. Cræmer, *Anecd. Par.* t. IV, p. 267: Ὅψιν ἀστραπηβόλον. Meliteniot. v. 993: Δίκην κατόπλων διαγῶν ἄλλων ἀστραπηβόλων. Id. 1032: Τὴν κόσμησιν τῶν κεράμων καὶ τοῖς ἐγγύς καὶ τοῖς μακρὰν οὖσαν ἀστραπηβόλον. Doxopater in S. Athanas. v. 7: Καὶ πανταχοῦ φθάνουσιν ἀστραπηβόλως.

² Fort. scribendum ἐπλήσεν.

³ Michael. Syncell. cod. Coisl. 146, fol. 224 v°: Τῇ ἀρρήτῳ μεθέξει Θεοῦ γίγας ὅλως πληρούμενος.

⁴ Cf. cod. Par. xxxiii, 2.

⁵ Michael. Syncell. cod. Coisl. n° 146, fol. 230 v°: Ὡς δυὰς ἀγγέλων Θεοδομήτων πρωτεύουσα.

- Πλησίον οἶκει τοιγαροῦν τοῦ σοῦ τόκου. ἡ
 Ταῦτα φράσας, ὃ κτίσῃα, τῇ γειναμένη,
 75 Σὺ μὲν τὸ πνεῦμα τῆς τεκούσης λαμβάνεις
 Καὶ πρὸς τὰς ἄνω λαμπρότητας ἀνάγεις,
 Ἀρχαγγελικῆς ταγματοσίσραταρχίας¹
 Δορυφορούσης καὶ προπεμπούσης φόδω.
 Τὸ σκῆνος αὐτὸ δὲ τοῖς χοροῖς ἀποστέλων
 80 Κομίζεται πρὸς μνημα τὸ ζωηφόρον
 Ὑμνωδίων ἡσμασι θελξικαρδίων
 Καὶ λιγυροῖς φθέγμασι παιανοκρότοις².
 Ἄλλ' οὐ σθεναρὸν ἦν κρατεῖσθαι τῷ τάφῳ
 Τὸ βασίλῃαν ἐσωθεν ἀρρητοτρόπως³
 85 Τὸν καθελόντα τοῦ θανάτου τὸ κράτος.
 Ἄνειςι τοίνυν εὐκλεῶς ἐρπύμῳ⁴
 Εἰς οὐρανίους καὶ φεραυγεῖς πασιάδας,
 Εἰς δόξαν ἀδίδιον, εἰς θυμηδίαν,
 * Εἰς φέγγος ἀνέκλειπτον, εἰς ζῶην ξέτην
 90 Ἡ νῦν μεθεκτῶς ὡς θέμις θεουμένη,
 Αὐτὰ κτίσιν αὐλοῖς⁵ τε φρυκτωρουμένη,
 Συμβασιλεύει τῷ θεανθρώπῳ λόγῳ.

¹ Vox nota ex Psello in Cantic. Cantic. p. 119. Vid. Thesaur.

² Hac voce augenda Lexica. De compositis in κροτος et κρότης vide supra not. ad v. 2. Hic obiter addam: Προσεπιπροτέρω, Anon. in Jo. Comnen. cod. Esc. II, Υ, 10, fol. 417 r°: Οὐχ οὕτω Λάκωνες Ἀγισίλων μετὰ τὰ ἐπ' Ἰωνίας τρόπαια καὶ τοῦ Ἑλλησπόντου κατάσχεσιν καὶ τῆς Ἑλλάδος ἀνόρθωσιν, ὡς νῦν ἡμεῖς ὅλοι κατάκρας ἐνθεοὶ τε δντες καὶ θεοφόρητοι, ὅλοι κατάκρας ἡδονῆς καὶ

γῆθους αἰχμάλωτοι θριαμβούμεν ὡς οἶόν τε τὰ ἐκινῆια καὶ προσεπιπροτοῦμεν τὰ εἰσιτήρια. — Συγκροτισμός, Synod. Constantinop. Spicil. Rom. t. X, p. 24: Εἰς συγκροτισμὸν καὶ παρράσασιν ἐναργῆ.

³ Anon. cod. Paris. 400, fol. 17 v°: Ὡς γὰρ σοι τὰ σήμαντρα τῆς παρθενίας ἀρρητοτρόπως ἐφύλαξα πανσόφως.

⁴ Hoc adverbium ignorant Lexicographi.

⁵ Lege Ἀκτίσιν αὐλοῖς.

Ἄλλ' ὦ παναμώμητε¹ μῆτερ παρθένε,
 Ἡ τῷ Θεῷ μου σάρκα δανεισαμένη,
 95 Καὶ τοὺς βροτοὺς θένεισιν ἐνδυσασμένη,
 Ἡ κατάραν λύσασα τῶν προπατέρων,
 Καὶ μακαρισμὸν πηγάσασα τοῖς πᾶσιν,
 Ἡ τοῦ Σατὰν λύσασα τὴν τυραννίδα,
 Καὶ τοῖς μέροσιν δοῦσα κατ' αὐτοῦ νίκην,
 100 Πρόσθηθι λαοῦ τοῦ σὲ τιμῶντος πόθῳ,
 Χριστιανύμῳ² κλήσει τε κεκληϊσμένου,
 Ὑψωσον αὐτοῦ παντάνασσα τὸ σθένος·
 Λῦσον τὰ φρυάγματα Σατὰν τοῦ πλάνου,
 Σύντριψον αὐτοῦ τὰς καθ' ἡμῶν παγίδας·
 105 Τὴν ἐμφύλιον ἐξολόθρευσον μάχην,
 Ἐκκλησίας τὸ σχίσμα παῦσον σὺ κράτει³,
 * Τὸν τάραχον πρᾶννον, εἰρήνης ἔαρ⁴,
 Ταῖς σαῖς λιταῖς δὸς καὶ σλαθηρὰν ἀγάπην.
 Ὅρᾳς γὰρ οἷα πάσχομεν, Θεητόκε,
 110 Ἀντιλαβοῦ γούν καὶ ῥύσαι τῶν κινδύνων
 Τοὺς ἐκ μέσης σοι προσίρέχοντας καρδίας,
 ἵνα μεγαλύνωμεν εὐσεβοφρόνως⁵,
 ἵνα τιμῶμεν ἀσιγήτοις ἐν λόγοις
 Τὴν σὴν πρὸς ἡμᾶς συμπάθειαν καὶ σχέσιν.
 115 Ταυτὶ μὲν οὕτω· σὺ δ' ἐπευλόγει, Θύτα.

¹ Cf. cod. Flor. xli, 16.

² Unde Χριστιανυμία, Anon. in Jo. Comnen. cod. Esc. II, Υ, 10, f. 425 r°:
ὡς σφραγίδα πολύτιμον τὴν Χριστιανυ-
μίαν ἐδέξατο.

³ Cod. male σωκράτει.

⁴ Conf. cod. Par. xiv, 538.

⁵ Anon. cod. Par. 1087, fol. 162 r°:

Σὴν εἰκόνα γράφοντες ἐκ τῶν χρωμά-
των, ὀρώμεν ὡς (fort. εἰς) σὲ, προσκνυ-
νοῦμεν ὡς Θεμίς, καὶ τὸν πόθον πλη-
ροῦμεν εὐλαβοτρόπως, καὶ τὸν λόγον
κυροῦμεν εὐσεβοφρόνως.

XXVII. Εἰς τὴν αὐτὴν¹.

- Τὴν ἐμψυχον βίβλον σε τοῦ ζῶντος λόγου,
 Τὴν τῶν φυσικῶν αἰτιῶν ὑπερτέραν,
 Καὶ συλλογισμῶν τεχνικῶν ἀλλοτρίαν,
 Καὶ γραμματιστοῦ δεξιᾶς ἐλευθέραν,
 5 Ἦν αὐτὸς ἐσφράγισεν ὁ κλείσας πάλαι,
 Τὸ πυξίον, τὴν πλάκα, τὸν Θεῖον τόμον,
 Ἐν ᾧ Θεοβράβετος² ἐγράφη τόκος,
 * Τῆς³ κτίσεως τὸ θαῦμα⁴ τῆς νοουμένης,
 Τῆς φύσεως τὸ σφύγμα⁵ τῆς παρειμένης,
 10 Τὴν ἐκ βράβους ἀμεμπτον ὡς ὑπὲρ φύσιν,
 Τὴν εἰς φράσιν⁶ ἀληπίον ὡς ὑπὲρ λόγον,
 Τὴν Μαριάμ τὸ χρῆμα τῆς σωτηρίας,
 Παροῦσαν εὐρὴν μουσικῶς τῇ βιβλίῳ,
 Σκιρτῶ καθαρῶς καὶ πλατύνω τὸ σίδημα,
 15 Πανηγυρικῶς⁷ εὐτρεπίζων τὸν λόγον.
 Ἄλλ' ὡς τεκοῦσα τὸν Θεάνθρωπον Λόγον,
 Καὶ παρθένος μείνασα τοῦ γένους χάριν,
 Ἄνοιξον ἡμῖν τῆς ψυχῆς τὸ βιβλίον,
 Καὶ τὴν χάριν ἐγγραφον αὐτῇ τῶν λόγων.

¹ Εἰς ἀνάγνωσιν λόγου τῆς κομη-
 σως cod. Par. fol. 250 v. Ἀθωρὸν
 εἰς τὸν λόγον τὸν εἰς τὴν κοίμησιν τῆς
 Θεοτόκου cod. M. fol. 137.

² Cod. Par. 1578, p. 161.

³ In cod. Paris. versus 8 notatur 6,
 et versus 9 α, et sane hic ordo melior
 9, 8.

⁴ τὸ σφύγμα cod. Par.

⁵ τὸ θαῦμα τῆς νοουμένης cod. Par.

⁶ εἰσφρασιν cod. Esc.

⁷ Theodor. Prodr. Notices des man.
 t. VI, p. 562: Χρήσω τῇ ἀλλάφ γλῶσ-
 σαν δεινῇ, καὶ οὐ πόρρω νόμων ῥητο-
 ρείας πανηγυρισίαν. Cod. Coisl. 219,
 fol. 5 r°: Διὰ τοῦτο οἱ μὲν πανηγυρισταὶ
 (in marg. πανηγυριστικοί) οὗτοι καὶ χο-
 ρεῦνται (χορευτικοί) μελωδοὶ ὡς ἄλλης
 ἰδέας οὖσαν ἢ πανηγυρικῆς αὐτὴν ἀπο-
 τροπιάζονται.

- 20 Κἂν γὰρ καθεύδῃς τοῖς νόμοις τῆς φύσεως,
 Ἄλλ' ἐκ φθορᾶς ἀγρυπνος¹ εὐρέθῃς πάλιν·
 Τῆς γὰρ τελευτῆς² τῶν νεφῶν³ ἐπηρμένων
 Καὶ βασιλεὺς ἐνταῦθα παρὼν τυγχάνει⁴
 Σοφὸς, γαλήνδης, εὐσέφης⁵, κοσμοτρόφος⁶,
 25 Καὶ πατριάρχης ὡς Θεοῦ μέγας Θύτης,
 Καὶ τῶν λογικῶν θρεμμάτων οἱ ποιμένες,
 Ὡς ἂν ἐκεῖ λαβοῦσα τοὺς ἀποστόλους
 * Κἀνταῦθα τοὺς σοὺς εὐλογῇς ἀποστόλους.

XXVIII. Εἰς τὴν αὐτήν.

Οὐ θαῦμα⁷ θνήσκειν κοσμοσώτειραν⁸ κόρην
 Τοῦ κοσμοπλάστου σαρκικῶς τεθυνηκότος.

ΤΟΤ ΑΥΤΟΤ ΕΙΣ ΤΟΤΣ ΤΕΣΣΑΡΑΣ ΕΤΑΓΓΕΛΙΣΤΑΣ.

XXIX. Εἰς εἰκόνα τοῦ ἁγίου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ⁹.

Γράφει σε, Λουκᾶ, τεχνικῶς ὁ ζωγράφος·
 Μήπως κακίσης τὴν γραφὴν ὡς τεχνίτης.
 Λέγουσι γὰρ εἶναί σε καὶ σκιαγράφον
 Τὸν χρωματοργόν¹⁰ τῶν ἀποβρήτων λόγων.

XXX. Εἰς τὸν αὐτὸν καθήμενον καὶ γράφοντα¹¹.

Ὡ μύσχε, Λουκᾶ, τῆς Θεοῦ γεωργίας,
 * Ἐνθάδε¹² τὸν σὸν μυστικὸν σπύρον βλέπων

¹ Adverb. ἀγρύπνως ex Origen. t. I, p. 69, lexicis adde.

² ἐορτῆς cod. Esc.

³ Conf. cod. Flor. cxi, 5.

⁴ ἐνταῦθα δὴ πᾶσι σοι cod. Par.

⁵ Cf. cod. Par. lxi, 74.

⁶ Cf. infra cklviii, 5.

⁷ Cod. θαῦμα.

⁸ Conf. cod. Par. ccxix, 3.

⁹ Codex al. Εἰς τὸν εὐαγγελιστὴν Λουκᾶν.

¹⁰ Anon. cod. Par. 2506, fol. 3 r°.

¹¹ In Catal. mss. codd. Escur. p. 41.

¹² Cod. al. ἐνταῦθα.

Εὐαγγελικὸν βούλομαι δρέπειν σιάχυν,
 * ὅπως τὸν ἄρτον τῇ ψυχῇ θησαυρίσω.

XXX. A. Εἰς τὸ αὐτό¹.

Ἄνθρωπε σιγῶν εὐλαδῶς δεῦρο σκύπει,
 Μήπως ὁ Λουκᾶς συγχυθῇ πρὸς τὸ γράφειν·
 Τοῦ γὰρ παρὰ σοῦ Θᾶπτον ἀκούσας φόβου
 Τὴν χεῖρα κινεῖν ἄχρι τινὸς οὐ θέλει.

XXXI. Εἰς τὸν εὐαγγελιστὴν Ματθαῖον καθεζόμενον² καὶ γράφοντα.

Ὁ³ χθὲς τελώτης σήμερον σεσωσμένος
 Τὴν τοῦ Λόγου σάρκασιν ἐνθάδε γράφει,
 Δι' ἧς τελώτης καὶ φανεῶς εἵπερ θέλει
 Εὐαγγελιστὴς γίνεται Θεογράφος⁴.

XXXII. Εἰς τὸ ἀνθρωπόμορφον αὐτοῦ ζώδιον⁵.

Τὴν ἀγγελικὴν οὐκ ἔχων ἀσαρκίαν
 Εὐαγγελιστοῦ⁶ σαρκικοῦ τύπον φέρεις,
 Οὐχ ὡς ἐχόντων τι πλεον τῶν ἀγγέλων,
 Ἀλλ' ὡς γράφων ἑνσαρκον ἡμῖν τὸν Λόγον.

XXXIII. Εἰς τὴν ὑπόθεσιν τοῦ κατ' αὐτὸν εὐαγγελίου⁷.

Θεὸς⁸ τὸν Ἀδὰμ εἰς Ἐδὲμ τάττει⁹ πλάσας·
 Αὐτὸς δὲ Θελχβεῖς γευστικῶς παρεσφάλη,

¹ Recepi ex altero codice. Conf. Catalog. mss. cod. Esc. p. 44.

² Cod. al. καθήμενον.

³ Cod. al. om. Ὁ.

⁴ Conf. infra c. viii, 9.

⁵ Cod. al. Εἰς τὰ δ' ἀντόμορφα (sic) ζώδια τῶν δ' εὐαγγελιστῶν. Εἰς τὸν εὐ-

αγγελιστὴν Ματθαῖον. Cf. Ducang. Glossar. s. v. Ζώδιον.

⁶ Cod. εὐαγγελικοῦ.

⁷ Cod. Flor. fol. 217 v° ubi Εἰς τὸν αὐτόν, i. e. in S. Matthæum.

⁸ Cod. Esc. Χριστός pro Θεός.

⁹ Cod. Esc. πλάττει, et al. τάττει.

Ἐξεσίην ἰδεῖν ἀσφαλῶς καὶ Θεοσίτην¹
 10 Τέσσαρσι² κύκλοις ἀρετῶν ἐπηρμένον·
 Τετραμερὲς δὲ καὶ τὸ τρίξεσιον³ ξύλον,
 ᾧ Χριστὸς ἐξήπλωτο τετρασυνθέτως·
 Σύναπτε τοῖς τέσσαρσι καὶ τὰς ἐννάδας⁴,
 Δι' ὧν ὁ Μωσῆς τὰς πλάκας ἐδέξατο,
 15 Δι' ὧν ἐπὶ γῆς ἡ Θεόβρυτος⁵ κλύσις,
 Δι' ὧν ὁ Χριστὸς ἀσιτήσας εὐρέθη.
 Τί μὴ συνάψας τὸ προκείμενον λέγω;
 Τέσσαρσι⁶ βίβλοις σωστικοῖς εὐαγγέλοις
 Ὁ Χριστὸς ἐσήριξε τὴν ἐκκλησίαν,
 20 Ἦν αὐτὸς ἐκτήσατο τῇ μετουσίᾳ.

* XL. Εἰς τὴν εἰκόνα τοῦ ἁγίου Πέτρου ἐν λίθῳ γεγλυμμένην⁷.

Εἰς λίθον⁸ ἀκρόγωνον ἐσήριγμένος
 Τρανῶς ὁ Πέτρος ἐκδιδάσκει τὴν κτίσιν.
 Χρεὼν γὰρ αὐτὸν μὴ καμεῖν πρὸς τοὺς λόγους
 Ἔως τὸν ὕπνον ἐκδιώξει τῆς πλάνης.

XLI. Εἰς τὰς καθολικὰς ἐπιστολάς αὐτοῦ⁹.

Πάλιν ὁ Πέτρος ἐκδιδάσκει¹⁰ καὶ γράφει
 Τῇ καθολικῇ τῶν βροτῶν πανσπερμία·
 Κόρον γὰρ¹¹ οὐκ εἴληφεν, ἀλλ' ἐτι θέλει
 Σῶζειν ἀπάσας εἰ δυνατόν τὰς φύσεις.

¹ Θεοσίτης est Elias.

⁶ Cod. al. τέσσασι.

² Cod. al. τέσσασι.

⁷ Cod. al. Εἰς λίθον ἔχοντα τὸν ἅγιον

³ Vox addenda lexicis, ut et adverbium τετρασυνθέτως.

Πέτρον ἐγλυμμένον.

⁴ Id est τὰς τέτταρας ἐννάδας. 36
 + 4 = 40.

⁸ Cod. λίθινον.

⁹ Cod. al. Εἰς καθολικὴν Πέτρου ἐπιστολήν.

⁵ Tarasius Cpol. cod. Coisl. 146,
 fol. 282 v°: Τὴν Θεόβρυτον νεφέλην.

¹⁰ Cod. καὶ διδάσκει.

¹¹ Cod. al. οὐκ γάρ.

XLII. Εἰς τὴν εἰκόνα τοῦ ἁγίου ἀποστόλου¹ Παύλου.

Ἐδεῖ σε, Παῦλε, συντυποῦσθαι τῇ κτίσει

Ἦν περ προσῆξας τῷ Θεῷ σεσωσμένην·

Ἀλλὰ τὸ πλῆθος ἐκνικῆσαν τὴν τέχνην

* Τὸν ζωγράφον πέπεικε σὲ γράφειν μόνον.

ΤΟΤ ΑΥΤΟΤ ΤΕΤΡΑΣΤΙΚΑ ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΠΙΣΤΟΛΑΣ ΤΟΤ ΠΑΤΑΟΤ.

XLIII. Εἰς τὴν πρὸς Κορινθίους ἐπιστολὴν.

Ἐσφριγξε Παῦλος τῶν γραφῶν τῇ συνδέσει

Τὰς ἐν Κορίνθῳ δυσσεβεῖς ἀποσπάδας.

Ἐχρῆν γὰρ αὐτὸν ὡς σοφὸν σκηνογράφον²

Σκηνὴν λογικὴν τῷ Θεῷ συναρμόσαι.

XLIV. Εἰς τὴν πρὸς Κολασαεῖς τούτου ἐπιστολὴν³.

Χαλκοῦν κολαστὸν ὁ χρυσοῦς Παῦλος νικᾷ

Ἄρθεις ὑπὲρ γῆν οὐρανοῦ μέχρι τρίτου.

Καὶ Θραῦε⁴ γοργῶς τῶν λόγων τῇ σφενδόνη⁵,

Βαλὼν τὸν ἀκρόγωνον ἐν μέσῳ λίθου.

* XLV. Εἰς τὴν πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολὴν⁶.

Ἄρτι νοσοῦσαν, Παῦλε, τὴν Ῥώμην βλέπων,

Καὶ σφυγμὸν⁷ οὐκ ἔχουσαν ὀρθοδοξίας,

Ῥώμῃ λογικῶν ἐξεγείρεις φαρμάκων,

Καὶ πρὸς παρακμὴν ἐκδιδάλλεις⁸ τὴν νόσον.

¹ Cod. al. τοῦ ἁγίου Παύλου.

² Leg. σκηνογράφον.

³ Cod. al. om. τούτ. ἐπιστ.

⁴ Leg. πᾶρραυε.

⁵ Greg. Naz. II, 518. nov. ed.: ὅταν
κενώσῃ τῶν λόγων τὰς σφενδόνας. Cod.

Fl. cv, 12 : Τῇ ἀφανεί τῶν προσευχῶν
σφενδόνη. Jo. Damascen. ap. Mai, Spicil.
Rom. IX, p. 725 : Σφενδόνη δογμάτων.

⁶ Cod. al. om. ἐπιστολὴν.

⁷ Cod. σφυγμὸν.

⁸ Conf. cod. Pat. iiv, 83.

XLVI. Εἰς τὴν πρὸς Ἐφεσίους ἐπιστολὴν¹.

Τείνας ὁ Παῦλος τὴν σαγήνην τῶν λόγων
Ὡς ἰχθύας ἤγρευσε τοὺς ἐν Ἐφέσῳ,
Τοσοῦτον ὄντας εὐτραφεῖς καὶ νοσίμους,
Ὅσον τὸ λίπος σβεστικὸν σχεῖν τῆς πλάνης.

XLVII. Εἰς τὴν πρὸς Θεσσαλονικεῖς.

Ὡ² πῶς ἀναπνεῖν οὐδαμῶς Παῦλος θέλει,
Νῦν μὲν διδάσκων, νῦν δὲ πύργωθεν γράφων,
Θεσσαλονικεῖς μαρτυροῦσι τοῖς λόγοις
Ἐκ τῶν Ἀθηνῶν τὴν γραφὴν δεδεγμένοι.

XLVIII. Εἰς τὴν πρὸς Τιμόθεον ἐπιστολὴν³.

Παῦλος τὸ πνεῦμα συλλαβὼν τοῖς ἐγκάτοις
Ἐγκυμονεῖ μὲν τὴν πολύσπορον φύσιν.
* Τιμόθεον δὲ καὶ τεκὰν καὶ προκρίνας
ἔχει συνεργὸν εἰς τὸν ὑψίτερον τόκον.

XLIX. Εἰς τὴν πρὸς αὐτὸν δευτέραν τοῦτου ἐπιστολὴν⁴.

Ἰδὼρ ὁ Τιμόθεος οὐκέτι πίνει.
Παῦλος γὰρ αὐτοῦ πατρικῶς πεφεισμένος
Τὰς τῶν διδαχῶν οὐκ ἀπέκλεισε φλέβας,
Ὅπως ἐκεῖνος μὴ ψλοῇται τὸν κόπον.

L. Εἰς τὴν πρὸς Τίτον.

Τί τοῦτο; Φησὶ τῷ διδασκαλῷ Τίτος.

¹ Cod. al. om. ἐπιστολὴν.

² Cod. al. om. ἐπιστολὴν.

³ Cod. al. om. Ὡ. Fort. leg. Ὅπως,
id est μαρτυροῦσιν ὅπως κ. τ. λ.

⁴ Cod. al. Εἰς τὴν πρὸς Τιμόθεον
δευτέραν.

Ἡ φύσιν αὐχεῖς ἀγγελικὴν εἰς λόγους,
 Ἡ συλλαλεῖ σοι μυστικῶς ὁ δεσπότης,
 Ἡ σὰρξ πεφυκὼς ὑπὲρ ἀνθρώπων γράφεις.

LI. Εἰς τὴν¹ πρὸς Φιλήμονα.

Τὸν πρόξενόν σοι τῶν ὑπερτίμων² λόγων
 Φίλει, Φιλήμων, κἂν λαθὼν πέφευγέ σε.

* Παῦλος γὰρ αὐτὸν κρειττόνως³ ἀπογράφων⁴
 Ἐξ οἰκέτου σύνδουλον εἰργάσατό σοι.

LII. Εἰς τὴν καθολικὴν τούτου ἐπιστολὴν⁵.

Ἄλλους λογικῶν οὐρανῶν κύκλους βλέπω
 Φέροντας ἔνδον ἀντίκεντρον⁶ τὴν κτίσιν.
 Παῦλος γὰρ αὐτὸς ἐκτανύσας⁷ τοὺς λόγους
 Τὰ τοῦ γένους κτήματα⁸ μικροῦ συλλέγει.

* LIII. Εἰς τὸν περὶ τοῦ τελώνου καὶ τοῦ Φαρισαίου λόγον⁹.

Φαρισαϊκῶν μὴ καταγνοὺςπρακτέων
 Τὴν ἐκ τύφου μίμησον εὐχαριστίαν,
 Καὶ τοῦ τελώνου τὸν βίον μὴ θαυμάσας
 Τῆς ἐκ λόγων ζήλωσον αὐτὸν αἰσχύνης.
 5 Ὁ μὲν γὰρ ἐσλῶς γαυριᾷ τοῖς πρακτέοις:
 Ὁ δ' αὖ νενευκῶς δυσφορεῖ πρὸς τὸν βίον.
 Πλὴν, ἀκροατὰ, νουνεχῶς δεῦρο σκόπει.
 Τὸ γὰρ χρυσοῦν πάρεσι¹⁰ λαλοῦν σοι σίδημα,

¹ Cod. al. om. Εἰς τὴν.

² Infra c. lxxi, 1.

³ Cf. cod. Flor. c. lxxi, 88.

⁴ Cod. al. ex correct. ἀπογράφων.

⁵ Cod. al. Εἰς πᾶσας τὰς Παύλου ἐπιστολάς.

⁶ Cod. al. ἀντικέντρον.

⁷ Cod. al. ἐκτανύσας.

⁸ Cod. al. κτήματα, fort. recte.

⁹ Cod. Par. fol. 175 v°: Ἀδελφὸν ἐς

τὸν τελώνην καὶ τὸν Φαρισαῖον.

¹⁰ Cod. Esc. παρτέει.

Μὴ τὴν κατασφύρουσαν ὑπεροψίαν¹

10 Ἀδθης προτιμῶν τῇ ψυχῇ τοῦ μετρίου.

LIV. Εἰς τὸν περὶ τοῦ τελώνου λόγον².

Μὴ καταπιπύτω τις ἂν ἀμαρτάνῃ,

Μηδ' εἰ κατορθοῖ γαυριῶν κομπαζέτω.

Θεὸς γὰρ ἡμῖν σωφρονίζει τὸν βίον,

Παραβολικῶς ὑποθεῖς τὸ συμφέρον.

* 5 Ὁ δ' ἀκροατὴς ὁ σκοπῶν εὖ τὸν λόγον,

Ὦν τὸ χρυσοῦν ἠνεγκεν ἐνθάδε σλόμα,

Τὸν τυφὸν ἀφείς τῆς ψυχῆς καὶ τὸ θράσος,

Τὸν ἐξαμαρτάνοντα πευθεῖτω βίον,

Μήπως ὁ λιμὴν³ εὐρεθῇ τούτῳ κλύδων,

10 Παρὸν γαληνὴν εὐτυχῆσαι τὴν ζάλην.

LV. Εἰς τὴν τῶν προπατόρων γύμνωσιν⁴.

Ἄνθρωπε, γυμνοὺς τοὺς προπάτορας βλέπων

Ταῖς τοῦ πονηροῦ μὴ κλαπῆς πανουργίαις.

Δεινὸς γὰρ ἐστὶν εἰς τὸ θέλγειν τὴν φύσιν,

ἕως ὑπαχθεὶς ἀγνοήσης τὴν πλάνην,

5 Καὶ παρασυρεῖς τῆς Ἑδέμ διεκπέσης⁵.

Θρήνει δὲ σαυτὸν ἀντὶ τῶν προπατόρων.

Τὸ γὰρ πάθος σὸν ἐστὶν, οὐ τῆς εἰκόνας,

Καὶ σὸν καθαρῶς, οὐ γραφῆς τὸ δακρύειν.

LVI. Εἰς τὸν περὶ τῶν Βαίων λόγον⁶.

Πῶλος μὲν ἦν⁷ ὄχημα τοῦ ζῶντος λόγου,

¹ Cf. cod. Par. cxxixii, 190.

⁵ τῆς Ἑδέμ μὴ ἐκπέσης cod. Esc.

² Εἰσίοαιτό cod. Par. fol. 176 r°.

⁶ Cod. Par. fol. 176 r°: Εἰς λόγον

³ Cod. Esc. λιμῶν.

τῶν Βαίων.

⁴ C. P. f. 234 r°: Εἰς τὴν γ. τῶν πρ.

⁷ οὖν pro ἦν cod. Esc.

Ἡ νῦν δὲ πικρὸς τοῦ προκειμένου λόγου¹.

* Καὶ τῷ μὲν εἰσφέρουσιν οἱ παῖδες κλάδους,
Εἰ τίς ποτ' ἐστί μυσικώτερος λόγος.

5 Ἐγὼ δὲ τὸν φοίνικα τῆς γλώσσης² φέρων,
Ἐξ ἧς ὁ καρπὸς τῆς ἐμῆς φωνῆς βρύει,
Καθάπερ εἰκὸς δεξιόμαι τὸν λόγον.

Τὰς γοῦν ψυχικὰς ὑπανοιγνύντες πύλας,
Ἄς οἶδε Σιών ἡ Γραφή καλεῖν πύλας,

10 Ἦκοντα νῦν δέχεσθε καλῶς τὸν λόγον,
Στραυνύντες³ αὐτῷ τὴν σιγὴν καὶ τὸν πόθον.
Ὁ νοῦς γὰρ ὑμῶν⁴ ὡς ὁ Λαζαρος παλαι,
Φυγὼν τὰ δεσμὰ τῆς ταφῆς τῶν φροστίδων,
Εἰς τὴν νοητὴν ἐξανόσασιν φθάσει.

LVII. Εἰς τὸν ἡγαπημένον Ιωάννην τὸν Θεολόγον⁵.

Ἐκεῖνος αὐτὸς ἐστί ὁ βροντῆς γόνος,
Ἀλλὰ σιωπῇ μυσικὸν δόγμα γράφων·

* Ὡς καὶ τὸν ἐν χρῶ⁶ τοῦτον εὐθὺς ἀέρα
Δοκεῖν μετελθεῖν εἰς χρυσὸν πεπηγμένον,

5 Μὴ τις ὅλως ἀκαιρον ἐξάγοι κτύπον
Εὐρῶν ἀπαγγεῖς τῆς πνοῆς τὰς συρμάδας.
Αὐτὸς δὲ μικροῦ καὶ ψιθυρίζει γράφων·
Καὶ γὰρ ἔχει τὸ πνεῦμα τοῦ διδασκάλου,

¹ Hic versus deest in cod. Esc.

² Cod. Esc. γλώττης.

³ στραυνύντες cod. Esc.

⁴ Cod. Esc. ἡμῶν.

⁵ In cod. Par. bis occurrit. Fol. 181 r° cum hoc titulo: Εἰς εἰκόνα τοῦ ἡγαπημένου. Et fol. 231 v°: Εἰς τὸν εὐαγγελιστὴν Θεολόγον.

⁶ Philes, De p^{ri}ncipis, 240: Εἰτα βλέπων πέπειρον εὐχρῶ τὸν τόπον καὶ τὴν σιαφυλὴν εὐτρεπὴ πρὸς ἐκρίσεις. Sic prius legebatur. Cod. Paria. ἐν χρῶ pro εὐχρῶ et εὐτρεπὴ pro εὐκρεπὴ. Unde εὐτρεπὴ correxit v. cl. Dübnerus, totumque locum recte constituit in nova editione.

Ὁ ζῶν ἀτεχνῶς καὶ λαλοῦν ὑπὲρ φύσιν
 10 Εὐαγγελικὴν ὄργανοι μουσουργίαν¹.

LVIII. Eis τὸν ἅγιον Στέφανον τὸν πρωτομάρτυρα².

Καυχήσεως στέφανον εὐρὺν τὸν βίον
 Τοῦτου μεταξὺ μάρτυς ὡχρὸς ἐγράφης·
 Τῶν γὰρ παρειῶν ἐκκενοῖς τὴν πορφύραν,
 Αἰθοῖς πιεσθεὶς καὶ μετὰ τούτους πάλιν
 5 Ἄγρυπνος ὦν ἀνωθεν ἀνθρώποις φύλαξ·
 Ἀλλὰ σιωπᾷς τάχα κἀντεῦθεν βλέπων
 Ἐκ δεξιῶν ἐσιῶτα πατρὸς τὸν Λόγον.
 Οὐκοῦν δυσωπῶν τὸν Θεόν σου μὴ κάμης³
 * Ὑπὲρ μονασίων τῶν βιούντων ἐνθάδε.
 10 Ζωὴ γὰρ ἡ σὴ λῆξιν οὐκ ἔχει, μάκαρ.

LIX. Eis τὸν μέγαν Γεώργιον⁴.

Μαρτυρικὸς ἀγῶνας ἐνθάδε βλέπων
 Γεωργίῳ⁵ τέθηπα τὴν⁶ εὐανδρίαν.
 Ἀνθίσταται γὰρ τοῖς βραβεῦσι τῆς πλάνης⁷,
 Νικᾷ δὲ παθεῖν εὐγενῶς ἡπειγμένους⁸.
 5 Eis πῦρ δὲ χωρεῖ καὶ τροχοῦ περιδρόμους,
 Ποιεῖ δὲ κηρὸν τοῦ σιδήρου τὴν φύσιν·
 Καὶ γὰρ τὰς ἀκμὰς τῶν βελῶν ἀντισίρρει,

¹ Philes, *De animal.* 411: Ἐκ τῆς ἐν ἀκμῇ τακερᾷ μουσουργίας. Isidor. *Thesalon.* cod. Par. 1192, fol. 269 r°: Ὅτι τῷ θαυμαστίῳ καλλιφωνίῳ, ὅτε γλυκύτετην ὑπὲρ ἀηδόνος μουσουργίαν.

² Cod. Par. fol. 173 r°.

³ κάμοις cod. Par.

⁴ Bis occurrit in cod. Esc. qui idem

carmen habet fol. 85 v°. Cod. Paris. fol. 181 v° addit αὐθαρῶν.

⁵ Fort. Γεωργίου.

⁶ Cod. Escur. τέθη πατήν, in priori transcriptione.

⁷ τοῖς πλάνης cod. Par.

⁸ ἡπειγμένους et supra ἡπειγμένους cod. Esc. utrobique.

- Καὶ θαυματουργεῖ¹ καὶ τομῆς κρείσσων μένει,
 Καὶ γίνεται μὲν πνευματικὸς ὁπλίτης·
- 10 Ἀνίσταται δὲ καὶ σφριγᾷ² πρὸς τὴν μάχην,
 Καὶ πῦρ κατ' ἐχθρῶν δυσμενῶν πνέει φλέγον.
 Οὐ φεῖδεται γὰρ τῶν μελῶν τοῦ σαρκίου·
 Στεhrίζεται δὲ τῆς ψυχῆς ταῖς ἐλπίσι·
 Φαιδρύνεται δὲ ταῖς ῥοαῖς τῶν αἱμάτων,
- * 15 Στολίζεται δὲ τὴν τιμὴν³ τῶν μαρτύρων,
 Παρίσταται δὲ τῷ Θεῷ⁴ σιφανίτης,
 Κουφίζεται δὲ⁵ τοῖς πτεροῖς τῶν θαυμάτων·
 Ἐφίσταται δὲ συμπαθῶς τοῖς ἐν λύκαις,
 Ποιεῖ δὲ νεκροὺς ἐκ ταφῆς παλιμβίου⁶,
- 20 Καὶ δείκνυται ζῶν πανταχοῦ γῆς καὶ πνέων,
 Δεσμὸν δὲ πυκνοῦ καὶ πλοκάς λύει βρόχων⁷,
 Συχνοὺς πρὸς ἡμᾶς τοὺς δορυκτῆτους⁸ ἄγων.
 Ὡ θαῦμα, καὶ πῶς εὐπαθῆς σὰρξ ἐνθάδε
 Τὴν τοῦ Σατὰν ἄσαρκον ἐκνικᾷ⁹ φύσιν,
- 25 Τῶν ἀγγέλων τὴν φύσιν ἐκμιμουμένη!
 Πλὴν οἶδε Χριστὸς ἐξαμβέβειν τὰς φύσεις
 Τοῖς ὑπὲρ αὐτοῦ μαρτυρεῖν προηγμένοις.
 Ὡςτε βλέπων, ἄνθρωπε, μηδὲν θαυμάσης¹⁰,
 Εἰ μαρτυρικῶς¹¹ ἡ Γεωργίου¹² χάρις
- 30 Τοιαῦτα ποιεῖν τοῖς βροτοῖς ἐξισχύει.

¹ θαυματουργεῖν cod. Esc. A.² Cod. Esc. ἡ σφριγᾷ.³ τομῆν cod. Par.⁴ τῷ Χριστῷ cod. Esc. B.⁵ δὲ deest in cod. Esc. A.⁶ Cod. Par. vi, 1.⁷ Cod. Esc. A βρότων (sic).⁸ δορυκτῆτους (sic) cod. Esc. B.⁹ ἐκνικᾷ cod. Esc. A.¹⁰ θαυμάση cod. Esc. B.¹¹ Anon. In decem marty. Cret. cod. Par. 1195, fol. 303 r': Τιμῆς ὅσης αὐτὴν ἀξιώσαντες τῇ μαρτυρικῇ ἐν ταύτῃ τελευτήσαντι. Jos. Scavophyl. in Barthol. Apost. cod. Par. 1219, fol. 8 r': Ἐπὶ τέλει τοῦ βίου μαρτυρικῶς καταστέφεται. Theod. Stud. cod. Coisl. 94, fol. 226 r'.
¹² In cod. Par. Γεωργίου videtur.

LX. Εἰς τύπον τῶν δ' στοιχείων εἰς ἄνδρας συνεσφριγμένους τέσσαρας¹.

Στοιχειακοῦ² σφίγματος εἰκόνα βλέπων

* Ὁ ζῶντας ἡμᾶς ὄργανοῖ καὶ συνδέει,
Ἀνθρῶπε, μιμοῦ τὴν φιλαλληλον³ σχέσιν·
Χωρὶς γὰρ αὐτῆς οὐδὲ τὸ ζῆν σοι πρέπον.

LXI. Εἰς τὴν Θεοτόκον⁴.

Ζωηφόρε τράπεζα, τὸν νοῦν μου τρέφε·
Καὶ γὰρ Ἰησοῦν⁵ τὸν γλυκὺν ἄρτον φέρεις,
Ὃς πάντα πιστὸν μυστικῶς διατρέφει
Αἱμασι τοῖς σοῖς ἐκζυμῶθεις⁶, παρθένε.

LXII. Ἔτερον⁷.

Ἀνήροτον⁸ γῆν καὶ σπορᾶς ἄνευ σιάχυν
Καὶ ζωτικὸν φύραμα καὶ θεῖον τρύφος
Εἰς ἀργυρᾶν ἀντικρυς εὗρισκω δρόσον·
Ψυχῇ, λάβε, τράφηθι τὴν σωτηρίαν.

LXIII. Εἰς λείψανον τοῦ ἁγίου Στεφάνου τοῦ νέου⁹, ὃν¹⁰ ἐγκόλπιον
τοῦ δεσπότη κυροῦ Κωνσταντίνου.

* Χρυσὸς μετὰ πῦρ καὶ μετὰ λίθους λίθοι·

¹ Bis in cod. Escur. qui idem habet fol. 79 r°.

² Vid. Matrang. Anecd. p. 365.

³ Proclus Cp. p. 655, ed. Riccard.: Τὸ φιλαλληλον, Θεοφιλέστατε, μέγιστον ἐν τοῖς τυγχάνει δῶρον.

⁴ Habet et cod. Flor. 126, cum hoc titulo: Εἰς παναγίδριον.

⁵ Cod. Esc. Ἰησ.

⁶ Vox addenda lexicis, nisi potius leg. ἐκζυμῶθεις, ejus verbi exemplum affert Thesaurus Didotian.

⁷ Cod. Flor. fol. 126.

⁸ German. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 188 r°: Ἀπεκδεχομένους τὸν οὐρανιον ἄρτον, ἀσπαρτον καὶ ἀνήροτον. Respicit Homeri versum, *Odys.* I, 109: Ἀλλὰ τάγ' ἀσπαρτα καὶ ἀνήροτα πάντα φέονται.

⁹ Habent et codd. M. 24, Vat. 1126, et Flor. 145, in quibus desunt ὃν ἐγκόλπιον κ. τ. λ.

¹⁰ Cod. Esc. ὃν.

Ὁ γὰρ νέος Στέφανος ἐν τῷ λειψάνῳ,
Πλὴν οὐκ ἐπαθλεῖ¹. Θαυματουργῶν δὲ ξένως
Τὸν δεσπότην φρουρεῖ με τὸν Κωνσταντῖνον².

LXIV. Εἰς τὸ αὐτό.

Ἄν³ δσίέφ Στέφανος ἐπλάκη νέος
Τῷ δεσπότη, Στέφανε, τῷ Κωνσταντίνῳ,
Κοσμῶν ἀτεχνῶς τὸ πλάκην τοῦτο σίεφος
Τοῖς ἀφθόνοις ἀνθραξι τῶν τερασίων.

LXV. Εἰς τὸ αὐτό⁴.

Ἐν⁵ δσίέφ βλέπω⁶ σε μικρῷ τὸν μέγαν,
Στέφανε σεπλὲ καὶ μετὰ γῆρας νέε·
Πλατύνεται⁷ γὰρ τὴν ψυχὴν ὁ δεσπότης
Κωνσταντῖνος φέρων σε πᾶν τῷ λειψάνῳ.

LXVI. Εἰς τὸ αὐτό⁸.

Ἐν τοῦτο τῶν σῶν μαρτυρικῶν δσίέων⁹
Ὁ τοῖς λίθοις, Στέφανε, θραυστὸν εὐρέθη.
Ὅλως¹⁰ γε μὴν ἔρεινας ἐν τῷ λειψάνῳ,
* Τὸν δεσπότην φρουρῶν με τὸν Κωνσταντῖνον¹¹.

¹ Leg. οὐκέτ' ἀθλεῖ, «non amplius».

² Idem versus infra LXVI, 4.

³ Fort. leg. Ἐν δσίέφ σίεφ. ἐπλάκης.

⁴ Cod. Flor. fol. 126, cum hoc titulo:

Ὡς ἐπὶ σίεματος τοῦ δεσπότη κυρίου
Κωνσταντίνου.

⁵ Ἄν δσίέφ cod. Esc.

⁶ βλέπων cod. Flor.

⁷ Respicit Psalm. cxxviii, 32: ἐπλά-
τυνας τὴν καρδίαν μου. Esai. v, 14:

ἐπλάτυνεν ὁ θεὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ.

⁸ Et in cod. Flor. 126. Huc refer
lemma carminis LXIII.

⁹ Cod. Flor. λειψάνων pro δσίέων.

¹⁰ Leg. ὅλος.

¹¹ Idem versus supra LXVI, 4.

LXVII. Εἰς μεράκιον γυμνόν, εἰκόνα φέρον τοῦ βίου¹.

Φεύγω, πτερωτός² εἰμι· τί λαβεῖν θέλεις;
 Τὰς τρίχας; ἀλλ' ἔρρευσαν³. Ἀλλὰ τοὺς πόδας;
 Καὶ πῶς πτερωτοὺς εὐρεθέντας ἂν λάβοις;
 Τὸ σῶμα; γυμνὸν ἐστὶ· τί σπεύδεις μάτην;
 5 Ἄνθρωπε ταλαίπωρε, λήξον⁴ τοῦ δρόμου,
 Μὴ κατενεχθῆς τῷ δοκεῖν τι λαμβάνειν⁵.
 Σχιά⁶ γάρ εἰμι, καὶ δοκῶ⁷ τέως μένειν⁸.
 Ἀφίπταμαί⁹ σου καὶ πρὸς οὐδέν ἐκτρέχω,
 Καὶ γίνομαι ροῦς ἂν συνέξῃς¹⁰ δακτύλοις.

LXVIII. Εἰς τὸ Καθελῶ¹¹ μου τὰς ἀποθήκας καὶ μείζονας οἰκοδομήσω¹².

Ἄφεις καθαιρεῖν τοὺς σιτώνας εἰς μάτην,
 ὧς ἂν σεαυτῷ τὴν τρυφὴν ἀνακτίσῃς,
 Τὸν ἄγγελον δὴ τὸν ψυχάρπαγα σκόπει·
 * Τὸν σὸν γὰρ αὐτὸς καθελεῖ φθάσας βίον,
 5 Πρὶν ἐντινάζαι τὴν σκαπάνην¹³ τῇ κτίσει·
 Πλὴν ἀλλὰ σὺ μὲν τὴν ψυχὴν ζῶν ἡρπάγῃς,
 Εὐαγγελικῶς ἐκθιούς πρὸς ἐσπέραν·
 Ἡμῶν δὲ θανάων σωφρονίζεις τὸν βίον.

¹ Iterum fol. 77 r°. In codice Paris. fol. 234 v°: Εἰς τὸν βίον μεράκιον ἐξωγραφημένον. Ex duobus Escur. codicibus prior littera A notabitur, alter littera B.

² Cod. Esc. Φευγωπτερωτός.

³ B, ἔρρευσαν.

⁴ A, λήξον.

⁵ B, τὸ λαμβάνειν.

⁶ Cf. Boisson. *Anecdota graeca*, t. I, p. 81.

⁷ δοκῶ cod. Par. et supra δοκῶν.

⁸ βρέφος pro μένειν cod. Paris. ex corr.

⁹ A, ἀφίπται.

¹⁰ συνέξῃς δακτύλων cod. Paris. συνέξῃς cod. Esc. A.

¹¹ S. Luc. xii, 18.

¹² Habent codex alter Esc. R.-111-17, et cod. Par. fol. 234 r° qui omittit καὶ μεῖζ. οἰκ.

¹³ Esc. σκανάπην.

LXIX. Εἰς εἰκόνα τοῦ μεγάλου Χρυσοστόμου¹.

Θανάων μάκαρ ζῆς, τοῦτο τῆς ἀσαρκίας².

Γραφεῖς πάλιν, ζῆς· τοῦτο τῆς εὐτεχνίας³.

Ἄλλ' οὐχὶ καὶ πνεῖς, τοῦτο τῆς ἀσιτίας·

Καὶ θαῦμα πῶς ζῶν οὐδὲ μικρὸν γοῦν⁴ πνέεις.

LXX. Ἄτεροι⁵.

Ἄν ἐξ ὕλης γράφωσι καὶ⁶ τοὺς ἀγγέλους,

Τί καινὸν εἰ γράφουσι καὶ σὲ ταῖς ὕλαις;

Εἰ δ' οὐχὶ καὶ πτέρυγας ἀγγέλου φέρεις,

Μάλιστά νικᾷς ἐξ ὕλης τοὺς ἀγγέλους.

LXXI. Ἄτεροι⁷.

Σκιὰν⁸ σκιᾶς ἔγραψας, ὦ χεῖρ ζωγράφου·

Σκιὰ γὰρ ἦν τὸ σῶμα τοῦ Χρυσοστόμου,

* Ἀσπλυνθὲν ὡς ἀσαρκον ἐξ ἀσιτίας·

Καὶ θαῦμα τοῦτο πῶς σκιὰν σκιᾶς γράφεις.

LXXII. Ἄτεροι⁹.

Οὐ Θρύψις¹⁰ ἐν σοὶ καὶ χλιδῆς ὄγκος, πάτερ,

Καὶ χρᾶς περιτλὺς, καὶ λιθὰς, καὶ σαρκία.

¹ In cod. alter. Escur. R.-III-17 qui omittit μεγάλου. Cod. M. fol. 102: Εἰς τὸν ἄγιον Ἰω. τὸν Χρυσόστομον.

² Supra LXXII, 1: Τὴν ἀγγελικὴν ἀσάρκειαν.

³ Cod. Esc. A εὐτεχνίας.

⁴ Cod. Esc. B οὐδ'. Cod. M. omittit.

⁵ Εἰς τὸν αὐτὸν cod. Esc. R.-III-17, et cod. M. fol. 102.

⁶ καὶ deest in codd. Escur. Addidi metri causa.

⁷ Εἰς τὸν αὐτὸν cod. Esc. R.-III-17, et cod. M. fol. 102.

⁸ Hi duo versus infra LXXI, 1, et cod. Flor. fol. 289 r°.

⁹ Εἰς τὸν αὐτὸν codex Escurial. R.-III-17.

¹⁰ Θρύψις cod. Esc. B.

Τὸ γὰρ φυσικὸν ἐξελέπινυας¹ πάχος
Σκληραῖς ἀγωγαῖς ἐμβριθῶς² ἀπόξεσας.

LXXIII. Ἕτεροι³.

Ὡς ὄργανον ζῶν καὶ λαοῦν ἄπνου δέρας,
Χρυσοῦν τε⁴ τυγχάνοντα Χριστοῦ σε σίῳμα,
Καὶ ζῶντα καὶ θανόντα καὶ γεγραμμένον
Ἐδειξεν ὡχρὸν ἀκριβῶς ἡ λεπλότης.

LXXIV. Εἰς τὰ μύρα τοῦ μεγαλομάρτυρος Δημητρίου⁵.

Νεκρὸς μυρεψὸς μὴ φθονῶν σοι τῶν μύρων
Προῖκα, ψυχὴ, καλεῖ σε καὶ πόρνη δράμει.

* Κἂν γὰρ ὁ Σατὰν ὡς Ἰούδας γόγγυση,
Τί πρὸς σὲ παυσίκακον⁶ ἀντλοῦσαν χάριν;

LXXV. Εἰς τὴν ἀπὸ μαρμάρου στήλην τοῦ μεγαλομάρτυρος Γεωργίου⁷.

Ἄλθος πόνηθεις εἰς γλυφὴν σιεφανίτου
Τὸν εἰς πόνους ἀκαμπιον ἐμφαίνει τόνον⁸.
Οὐκ ἦν γὰρ εἰκὸς ἐντυποῦσθαι ταῖς χροαῖς
Τὸν εἰς βάθος φέροντα σαρκὸς τὰς ξέσεις.

LXXVI. Ἕτεροι⁹.

Ἐμπνους ὁ μάρτυς καὶ δοκῶν ζῆν ἐκ λίθου¹⁰.

¹ Cf. cod. Par. LXIV, 11.

² ἐμβριθῶς cod. Esc. A.

³ Εἰς τὸν αὐτόν cod. Esc. B.

⁴ δέ cod. Esc. B.

⁵ Iterum fol. 82 v° sine Δημητρίου,
et cod. Par. 195 v°: Εἰς τὸν νεκρὸν
τοῦ μάρτυρος Δημητρίου ἐγκόλπιον.

⁶ Cf. cod. Flor. cii, 20.

⁷ Iterum fol. 82 r° cum voce Γεωρ-
γίου quæ deest in A. Habent etiam cod.

Esc. R.-III-17: Τοῦ ἁγίου μεγαλομάρ-
τυρος Γεωργίου, et cod. Par. fol. 65 v°:
Εἰς τὸν μέγαν Γεώργιον ἐκ λίθου πε-
ποιημένον.

⁸ Esc. A ἐμφαίνειν τόνον. Cod. Esc.
B ἐμφαίνειν τόνον. Cod. Esc. C ἐμφαι-
νων πόνον.

⁹ Iterum fol. 82 r°. Cod. Fl. fol. 99 v°
et Esc. R.-III-17: Εἰς τὸν αὐτόν.

¹⁰ ἐκ λίθων cod. Flor.

Πλὴν ἀλλὰ σιγᾷ, τὸν γὰρ ἐν λόγοις τόνον¹
 Τοῖς μαρτυρικοῖς ἐξέλυσε καμάτοις.
 Τὸ γοῦν σιωπᾶν ζῶντα τὸν μέγαν μέγα.

LXXVII. Ἕτεροι².

Τοῦ μαρτυρικοῦ σώματος τύπον μόνον
 Τοῖς ἐγκοπεῦσιν οἶδεν³ ἡ τέχνη ξέειν.
 * Τὴν ἐνσάσιν δὲ τῆς ψυχῆς οὐκ ἰσχύει⁴.
 Θᾶλλον γὰρ ἀνέκνευσεν⁵ ἐκ τέχνης λίθος.

LXXVIII. Ἕτεροι⁶.

Τοῦ μάρτυρος⁷ τὸ σῶμα καρπὸς ἐκ λίθων
 Τῷ δημιουργῷ τῆς σοφῆς τεχνουργίας.
 Οὐκ ἦν γὰρ εἰκὸς τῆς γονῆς πάντων χάριν
 Μὴ τεκνοποιεῖν τῷ Θεῷ καὶ τοὺς λίθους.

LXXIX. Εἰς εἰκόνα τῶν ἁγίων μ' μαρτύρων κοσμηθεῖσαν
 παρὰ Ἀθανασίου μοναχοῦ⁸.

Τὰς χεῖρας ὑμῶν τῷ ψύχει παρειμένas
 Ἀθανασίου ψυχικῇ θαλάπει ζέσει,
 Ὡς τῆς⁹ πρὸς αὐτὸν ἀσταμοιβῆς ἁξίως
 Τεταμένas ἔχοιτε πρὸς τὸν δεσπότην.

¹ τόνον ex cod. Esc. B; codd. al. habent τόπον.

² Iterum fol. 82 r°. Cod. Esc. R.-III-17: Εἰς τὸν ἅγιον Γεώργιον.

³ οἶδεν cod. Esc. R.-III-17.

⁴ οὐκ ἰσχύει codex Escur. B.

⁵ Cod. Esc. A ἀνέκνευσεν. Conf. infra XCIII, 4.

⁶ Cod. Esc. R.-III-17: Εἰς τὸν αὐτόν. Cod. Flor. fol. 99 v°: Εἰς εἰκόνα λιθίην τοῦ μεγάλου Γεωργίου.

⁷ Cod. Esc. A Οὐ μάρτυρος.

⁸ Cod. Esc. R.-III-17 qui omittit μαρτύρων et παρὰ.

⁹ ὥστε cod. Esc. A.

LXXX. Εἰς τὴν ὁσίαν Μαρίαν τὴν Αἰγυπτίαν.

Σκιὰν¹ σκιᾶς ἔγραψας, ὦ χεὶρ ζωγράφου.

Σκιὰ γὰρ ἦν τὸ σῶμα τῆς Αἰγυπτίας·

* Ἡ μᾶλλον ὥς ἂν ἀκριβώσω τὸν λόγον,
Ἀπὸ σκιᾶς ἔγραψας ὑλικὸν πάθος.

LXXXI. Εἰς εἰκόνα τοῦ ἀρχιστράτηγου¹.

Εἰ σωματῶν μίμησιν ἢ τέχνῃ γράφει,

Τοῦτο γραφικὴ, τοῦτο καὶ φύσιν ἔχον·

Καινὸν γὰρ οὐδὲν ζωγραφεῖν ὕλην ὕλη·

Ὅταν δὲ καὶ³ νοῦν καὶ πυρὸς φλόγα γράφῃ,

5 Καὶ πνεῦμα καὶ φῶς ἐν βραχεῖ περιγράψῃ⁴,
Τέρας βλέπων θαύμαζε τὴν τέχνην, ξένε.

LXXXII. Εἰς ἑτέραν εἰκόνα τοῦ ἀρχιστράτηγου.

Καὶ⁵ πνεῦμα καὶ φῶς καὶ πυρὸς μένος φλέγον,

Ὡς πνεῦμα τὸν νοῦν, ὥς δὲ φῶς τὴν καρδίαν

Ἀναψύχον⁶ φώτιζε καὶ ρύθμιζέ με,

Καὶ τῶν παθῶν μου τὴν κακὴν ὕλην φλέγε.

5 Τὴν πίστιν ἀθρεῖς, τὸν χρυσάργυρον βλέπεις·

Τί λείπεται γοῦν εἰς τιμὴν τῆς εἰκόνης;

Ὁμῶνυμός σοι τὴν τιμὴν πρωτοστράτῳ⁷

Δουκᾶς ὁ Γλαβᾶς⁸ ἐκ ψυχῆς τάδε γράφει⁹.

¹ Cf. supra lxxi, 1, et cod. Flor. ccxliii ubi hi duo versus.

² Cod. Esc. R.-iii-17.

³ Cod. Esc. B sine καί.

⁴ Hic versus deest in cod. Esc. A.

⁵ In Catalog. meo codd. Esc. p. 42, ex quo addidi καὶ ante πνεῦμα. Titulus

est: Εἰς τὸν ἀρχιστράτηγον Μιχαὴλ, ἐκ προσώπου τοῦ πρωτοστράτῳ.

⁶ Al. male ὡς ἀναψύχον. Dele ὡς in Catal. meo.

⁷ Cod. male πρωτοστράτῳ.

⁸ Cod. Γαβᾶς et in marg. Γλαβᾶς.

⁹ Al. ταῦτα pro τάδε.

* LXXXIII. *Eis tēn υπέραγον Θεοτόκον.*

Ἐπεὶ με νεκρὸν εὐρεθέντα, παρθένε,
 Ταῖς αἱματηραῖς ἐκροαῖς τῶν ἐντέρων
 Αὐτῇ καθαρώς ἐξανέστησας πάλιν,
 Τεκοῦσα Χριστὸν τῆς πνοῆς τὸν ἐργάτην,
 5 Τὸ σύνθετόν μοι λυτρὸν εὐμενῶς δέχου,
 Μὴ τῆς ἀμοιβῆς ἀλλὰ τοῦ πόθου χάριν,
 Καὶ τῆς ψυχῆς τὴν ῥῶσιν ἐγκαίνιζέ μοι,
 Τοῦ σώματος τηροῦσα τὴν εὐεξίαν.
 Κωνσταντίνος σοὶ Ταρχανειώτης¹ Δούκας
 10 Κομνηνοφυῆς καὶ Γλαβᾶς τάδε γράφει.

LXXXIV. *Eis ἐπιπλον πρὸς τὸν μέγαν Νικόλαον².*

Ἐπεὶ τὸ σὸν πρόσωπον αἰδοῦμαι βλέπειν,
 Δοξάζεται γὰρ ὡς τὸ Μωσέως πάλαι,
 Δέχου παραπέτασμα, καὶ γνώριζέ μοι,
 Πάτερ, σεαυτὸν ἀπὸ τῶν τερασίων.

LXXXV. *Eis³ βῆμα ναοῦ, ἐνθα ἦν ἡ Θεοτόκος καὶ παρίσταντο ἄγγελοι.*

* Τὸν ἐμφυχον βλέπω σε τοῦ ζῶντος λόγου
 Θρόνῳ⁴ βασιλὺς ὁ γραφεὺς καθιδρύσας
 Ἐνῆκε μικροῦ συσβολῆν τοῖς ἀγγέλοις,
 Μὴ σφαῖραν ἡμίτητον⁵ οὐρανοῦ βλέπω.

¹ De Tarchaniota Glaba confer. Pachymer. t. II, p. 12.

² *Eis βηλότυρον* τῇ μεγάλῃ Νικόλαῳ cod. Par. fol. 245 v°. De voce βηλότυρον, quæ leg. βηλόθυρον, vid. Ducang. (*Glossar. med. et inf. græciq.* s. h. v.) qui sub voce ἑπιπλοα dicit: "ἑπιπλον pro velo quo conteguntur Sacra

doma usurpat Symeon Thessalon. : Καὶ οἱ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τὸ ἱερὸν κατέχοντες ἐπιπλον."

³ Cod. Par. fol. 246 v° qui hunc titulum habet: *Eis βῆμα πρὸς τὴν Θεοτόκον.*

⁴ Leg. *Θρόνον, βασιλὺς. Ὁ.*

⁵ Cf. cod. Flor. LXIX, 1.

LXXXVI. Εἰς λίθον κρύον, ἐν ᾧ ἦν γεγλυμμένη ἡ δεσποτικὴ εἰκὼν¹.

Ὑδωρ ὁ λίθος οὗτος², οὐκ ὄντως λίθος·
Πήγνυσσι δ' οὖν καὶ τοῦτον εἰς λίθου φύσιν·
Ὁ πηγυὺς εἰς κρύσταλλον ὑδάτων χύσιν³.
Μήπως ὁ λίθος⁴ ἐκλυθεὶς ὑπορρέῃ⁵.

LXXXVII. Εἰς τὸν αὐτόν⁶.

Ἀμύχανον μὲν ἐστὶν εἰς ὕδωρ γράφειν⁷.
Πλὴν ἐνθα Χριστὸς, εὐχερὲς καὶ τὸ ξέειν⁸.
Ὑδωρ γὰρ ἦν ὁ λίθος, ἀλλ' ἐξετράπη
τὴν δεσποτικὴν εὐλαξήθεις εἰκόνα.

LXXXVIII. Εἰς ξύλινον παναγίριον⁹.

Βρῶσιν¹⁰ γεωργηθεῖσαν ἐκ γῆς ἀσπόρου
Τρυφὴν ἔχων ἄρρευσίον ἐν μέσῳ¹¹ ξύλου
Τὸν ἐν ξύλῳ θάνατον οὐκέτι τρέμω·
Ζωὴ¹² γὰρ ἐστὶν ἡ κρεμασθεῖσα ξύλῳ.

¹ In Catalog. meo, p. 40 cum hoc titulo : Εἰς λίθον σφαιροειδῆ κρύον, ἐν ᾧ ἦν ἐγγεγλυμμένος ὁ δεσποτικὸς τύπος. Cod. Par. 64 v° : ἐγλυμμένος ὁ δεσπότης Χριστός. Cod. Fl. 108 v° : Εἰς λίθον λευκὴν ἔχουσαν τὸν Χριστόν. In cod. Vat. 1126, 207 v° : Τοῦ αὐτοῦ εἰς σπέκλον λίθον ἐν ᾧ ἐγγεγλυμμένη ἡ ζωοφόρος εἰκὼν τοῦ Χριστοῦ. Fabric. t. VIII, p. 624 vet. ed.

² Sic leg. in Catal. meo pro ὄντως, οὐχ οὗτος..

³ Φύσιν cod. Esc. B.

⁴ Cod. τύπος ex corr.

⁵ Διαρρέῃ cod. Esc. B.

⁶ Εἰς τὸ αὐτό cod. Par. 65 r°, cod. Flor. 108 v°.

⁷ De hoc proverbio cf. quæ scripsit Boisson. ad Sophocl. t. II, p. 392. German. Cp. cod. Coisl. 278, fol. 114 r° : Τῆς καθ' ὑγρῶν γραφείσης ποτὲ δεσποτικῆς τριημέρου ταφῆς καὶ τῆς ἀναστάσεως.

⁸ τοξέειν cod. Esc.

⁹ Cod. Paris. fol. 251 v° : Εἰς σταύρωσιν.

¹⁰ Cod. Esc. male βῶσιν.

¹¹ In cod. Par. prius erat ἐν μέσοις.

¹² Hic versus deest in cod. Esc.

¹ LXXXIX. Εἰς τὸ αὐτό¹.

Ἐξ οὐρανοῦ τὸν ἄρτον ἐνθάδε βλέπων
Κυναρίου πρόσελθε πεινῶντος δίκην,
Ὡς ἂν μετασχῶν τῶν ἀπ' αὐτοῦ ψυχίων²
Λιμὸν φύγῃς, ἄνθρωπε, τὸν ψυχοφθόρον³.

XC. Τῷ Δομεσίτῳ⁴.

Νοσοῦντι δεινῶς καὶ τροφῆς χρηζοντί μοι
Λεπίης, μαλακῆς, δυσπορίστου⁵, νοσήμου
Χρυσοῦν δίδου φάρμακον ὃ χρυσοῦς γίγας⁶,
Ὡς ἂν Γαληνὸς εὐρεθῇς ἐν ὀπλίταις.
⁵ Εἰ δ' ἀργυροῦν ἐμπλάσῃον⁷ ἄβρως εἰσφέρεις,
Ἄρης τὸν Ἑρμῆν ὀψεται λευκόπτερον⁹.

XCI. Τῷ ἀνεψιῷ τοῦ αὐτοκράτορος τῷ Παλαιολόγῳ, ὅτε ὑπέσχετο
τῷ Φιλῇ οἶνον δώσειν καὶ ἱππον.

Ἐγὼ¹⁰, σίρατηγέ, τὸν μὲν ἐμπροσθεν χρόνον
Ἐκὼν ἅπαν ἐσίεργον οἷς εἶχον πόνοις.
Τί γὰρ ἔδει πρᾶττειν με τὸν πένητά σου,
⁸ Στυγὸς πονηρᾶς εὐρεθείσης τῆς τύχης;

¹ Εἰς δίσκον cod. Par. fol. 251 v°.

² ψυχίων cod. Esc.

³ Cod. Esc. ψυχοτρόφον. Vid. Cod. Flor. lxi, 3.

⁴ Τῷ μεγάλῳ Χαρτοφυλάκῳ τῷ Φιλῇ cod. Par. fol. 251 r°.

⁵ Anon. De virtute, cod. Par. 2075, fol. 186 r°: Ἄ δὲ καὶ πρὸ τῶν δυσπορίστέρων τε καὶ πολυτελεστέρων καὶ χαλεπωτέρων ἐν τοῖς τοιοῖσιν αἰρεῖσθαι.

⁶ Cf. infra ccxiii, 239.

⁷ ἐμπλάστρον cod. Par.

⁸ εἰσφέρεις cod. Par. et supra — οἷς.

⁹ Cod. Flor. ccxiii, 38: Λευκόπτερος.

ρος ἄγγελος. Unde λευκοπτεροφόρος ap. Meliten. 335: Καὶ κύκνοι μακροτρήχηλοι καὶ λευκοπτεροφόροι. quae vox addenda lexicis.

¹⁰ Cf. cod. Par. cxi, 1 et 2, ubi hi duo versus, cum varietate οὗς εἶχον πόρους.

LXVII. Εἰς μεῖράκιον γυμνόν, εἰκόνα φέρον τοῦ βίου¹.

Φεύγω, πλερωτός² εἰμι· τί λαβεῖν θέλεις;
 Τὰς τρίχας; ἀλλ' ἐρέουσιν³. Ἀλλὰ τοὺς πόδας;
 Καὶ πῶς πλερωτοὺς εὐρεθέντας ἀν λάβοις;
 Τὸ σῶμα; γυμνόν ἐστὶ· τί σπεύδεις μάτην;
 5 Ἄνθρωπε ταλαίπωρε, λῆξον⁴ τοῦ δρόμου,
 Μὴ κατενεχθῆς τῷ δοκεῖν τι λαμβάνειν⁵.
 Σκια⁶ γάρ εἰμι, καὶ δοκῶ⁷ τέως μένειν⁸.
 Ἀφίπταμαι⁹ σου καὶ πρὸς οὐδέν ἐκτρέχω,
 Καὶ γίνομαι ροῦς ἀν συνέξῃς¹⁰ δακτύλοις.

LXVIII. Εἰς τὸ Καθελῶ¹¹ μου τὰς ἀποθήκας καὶ μεζονας οἰκοδομήσω¹².

Ἄφεις καθαιρεῖν τοὺς σιτῶνας εἰς μάτην,
 ὥς ἀν σεαυτῷ τὴν τρυφὴν ἀνακτίσης,
 Τὸν ἄγγελον δὴ τὸν ψυχάρπαγα σκόπει·
 * Τὸν σὸν γὰρ αὐτὸς καθελεῖ φθάσας βίον,
 5 Πρὶν ἐντινάξαι τὴν σκαπάνην¹³ τῇ κτίσει·
 Πλὴν ἀλλὰ σὺ μὲν τὴν ψυχὴν ζῶν ἠρπάγῃς,
 Εὐαγγελικῶς ἐκβιὸς πρὸς ἐσπέραν·
 Ἡμῶν δὲ θανάων σωφρονίζεις τὸν βίον.

¹ Iterum fol. 77 r°. In codice Paris. fol. 234 v°: Εἰς τὸν βίον μεῖράκιον ἐξωγραφημένον. Ex duobus Escur. codicibus prior littera A notabitur, alter littera B.

² Cod. Esc. Φευγωπλερωτός.

³ B, ἐρευσαν.

⁴ A, λῆξιν.

⁵ B, τὸ λαμβάνειν.

⁶ Cf. Boisson. *Anecdota graeca*, t. I, p. 81.

⁷ δοκῶ cod. Par. et supra δοκῶν.

⁸ βρέφος. pro μένειν cod. Paris. ex corr.

⁹ A, ἀφίπταί.

¹⁰ συνέξεις δακτύλῳ cod. Paris. συνέξης cod. Esc. A.

¹¹ S. Luc. xii, 18.

¹² Habent codex alter Esc. R.-iii-17, et cod. Par. fol. 234 r° qui omittit καὶ μελζ. οἰκ.

¹³ Esc. σκαπάνην.

LXIX. *Eis eikōna τοῦ μεγάλου Χρυσοστόμου*¹.

Θανὼν μάκαρ ζῆς, τοῦτο τῆς ἀσαρκίας².

Γραφεὶς πάλιν, ζῆς· τοῦτο τῆς εὐτεχνίας³.

Ἀλλ' οὐχὶ καὶ πνεῖς, τοῦτο τῆς ἀστίας·

Καὶ θαῦμα πῶς ζῶν οὐδὲ μικρὸν γοῦν⁴ πνέεις.

LXX. Ἄτεροι⁵.

Ἄν ἐξ ὕλης γράφωσι καὶ⁶ τοὺς ἀγγέλους,

Τί παιδὸν εἰ γράφουσι καὶ σὲ ταῖς ὕλαις;

Εἰ δ' οὐχὶ καὶ πτέρυγας ἀγγέλου φέρεις,

Μαλίστα νικᾷς ἐξ ὕλης τοὺς ἀγγέλους.

LXXI. Ἄτεροι⁷.

Σκιὰν⁸ σκιᾶς ἔγραψας, ὦ χεὶρ ζωγράφου·

Σκιὰ γὰρ ἦν τὸ σῶμα τοῦ Χρυσοστόμου,

* Λεπτοῦθ' ὡς ἀσπαρξὸν ἐξ ἀστίας·

Καὶ θαῦμα τοῦτο πῶς σκιὰν σκιᾶς γράφεις.

LXXII. Ἄτεροι⁹.

Οὐ Θρύψις¹⁰ ἐν σοὶ καὶ χλιδῆς ὄγκος, πάτερ,

Καὶ χράς περιττός, καὶ λιθὰς, καὶ σαρκία.

¹ In cod. alter. Escur. R.-III-17 qui omittit *μεγάλου*. Cod. M. fol. 102: *Eis τὸν ἄγιον Ἰω. τὸν Χρυσόστομον*.

² Supra XXXI, 1: *Τὴν ἀγγελικὴν ἀσπαρξαν*.

³ Cod. Esc. A *εὐτεχνίας*.

⁴ Cod. Esc. B *οὐδ*. Cod. M. omittit.

⁵ *Eis τὸν αὐτὸν* cod. Esc. R.-III-17, et cod. M. fol. 102.

⁶ *καὶ* deest in codd. Escur. Addidit metri causa.

⁷ *Eis τὸν αὐτὸν* cod. Esc. R.-III-17, et cod. M. fol. 102.

⁸ Hi duo versus infra LXXXI, 1, et cod. Flor. fol. 289 r°.

⁹ *Eis τὸν αὐτὸν* codex Escorial. R.-III-17.

¹⁰ *Θρύψις* cod. Esc. B.

Τὸ γὰρ Φυσικὸν ἐξελέπινυας¹ πᾶχος
Σκληραῖς ἀγωγαῖς ἐμβριθῶς² ἀπόξέσας.

LXXIII. Ἄτεροι³.

Ὡς ὄργανον ζῶν καὶ λαλοῦν ἄπνουν δέρας,
Χρυσοῦν τε⁴ τυγχάνοντα Χριστοῦ σε σίμα,
Καὶ ζῶντα καὶ θανόντα καὶ γεγραμμένον
Ἐδειξεν ὡχρὸν ἀκριβῶς ἡ λεπιότης.

LXXIV. Εἰς τὰ μύρα τοῦ μεγαλομάρτυρος Δημητρίου⁵.

Νεκρὸς μυρεψὸς μὴ φθονῶν σοι τῶν μύρων
Προῖκα, ψυχὴ, καλεῖ σε καὶ πόρνη δράμε,
Κἂν γὰρ ὁ Σατὰν ὡς Ἰούδας γογγύσῃ,
Τί πρὸς σέ παυσίκακον⁶ ἀντλοῦσαν χάριν;

LXXV. Εἰς τὴν ἀπὸ μαρμάρου στήλην τοῦ μεγαλομάρτυρος Γεωργίου⁷.

Λίθος πονηθεὶς εἰς γλυφὴν σίεφανίτου
Τὸν εἰς πόνους ἀκαμπτον ἐμφαίνει τόνον⁸.
Οὐκ ἦν γὰρ εἰκὸς ἐντυποῦσθαι ταῖς χρόαις
Τὸν εἰς βάθος φέροντα σαρκὸς τὰς ξέσεις.

LXXVI. Ἄτεροι⁹.

Ἐμπνους ὁ μάρτυς καὶ δοκῶν ζῆν ἐκ λίθου¹⁰.

¹ Cf. cod. Par. LXIV, 11.² ἐμβριθῶς cod. Esc. A.³ Εἰς τὸν αὐτόν cod. Esc. B.⁴ δέ cod. Esc. B.⁵ Iterum fol. 82 v° sine Δημητρίου,
et cod. Par. 195 v°: Εἰς τὸν νεκρὸν
τοῦ μάρτυρος Δημητρίου ἐγκόλπιον.⁶ Cf. cod. Flor. cii, 20.⁷ Iterum fol. 82 r° cum voce Γεωρ-
γίου que deest in A. Habent etiam cod.Esc. R.-III-17: Τοῦ ἁγίου μεγαλομάρ-
τυρος Γεωργίου, et cod. Par. fol. 65 v°:
Εἰς τὸν μέγαν Γεώργιον ἐκ λίθου πε-
ποιημένον.⁸ Esc. A ἐμφαίνων τόνον. Cod. Esc.
B ἐμφαίνων τόνον. Cod. Esc. C ἐμφαί-
νων πόνον.⁹ Iterum fol. 82 r°. Cod. Fl. fol. 99 v°
et Esc. R.-III-17: Εἰς τὸν αὐτόν.¹⁰ ἐκ λίθων cod. Flor.

Πλὴν ἀλλὰ σιγῇ, τὸν γὰρ ἐν λόγοις τόνον¹
 Τοῖς μαρτυρικοῖς ἐξέλυσε καμάτοις.
 Τὸ γοῦν σιωπᾶν ζῶντα τὸν μέγαυ μέγα.

LXXVII. Ἄτεροι².

Τοῦ μαρτυρικοῦ σώματος τύπον μόνον
 Τοῖς ἐγκοπεῦσιν οἶδεν³ ἡ τέχνη ξέειν.
 * Τὴν ἐνσώματιν δὲ τῆς ψυχῆς οὐκ ἰσχύει⁴.
 Θάττον γὰρ ἀνέπνευσεν⁵ ἐκ τέχνης λίθος.

LXXVIII. Ἄτεροι⁶.

Τοῦ μάρτυρος⁷ τὸ σῶμα καρπὸς ἐκ λίθων
 Τῷ δημιουργῷ τῆς σοφῆς τεχνουργίας.
 Οὐκ ἦν γὰρ εἰκὸς τῆς γονῆς πάντων χάριν
 Μὴ τεκνοποιεῖν τῷ Θεῷ καὶ τοὺς λίθους.

LXXIX. Εἰς εἰκόνα τῶν ἁγίων μ' μαρτύρων κοσμηθεῖσαν
 παρὰ Ἀθανασίου μοναχοῦ⁸.

Τὰς χεῖρας ὑμῶν τῷ ψύχει παρειμένους
 Ἀθανασίου ψυχικῇ θάλπει ζέσει,
 Ὡς τῆς⁹ πρὸς αὐτὸν ἀνταμοιβῆς ἕξις.
 Τεταμένους ἔχοιτε πρὸς τὸν δεσπότην.

¹ τόνον ex cod. Esc. B; codd. al. habent τάσον.

² Iterum fol. 82 r°. Cod. Esc. R.-III-17: Εἰς τὸν ἅγιον Γεώργιον.

³ εἶδεν cod. Esc. R.-III-17.

⁴ οὐκ ἰσχύει codex Escur. B.

⁵ Cod. Esc. A ἀνέπνευσεν. Conf. infra xciii, 4.

⁶ Cod. Esc. R.-III-17: Εἰς τὸν αὐτόν. Cod. Flor. fol. 99 v°: Εἰς εἰκόνα λίθινον τοῦ μεγάλου Γεωργίου.

⁷ Cod. Esc. A Οὐ μάρτυρος.

⁸ Cod. Esc. R.-III-17 qui omittit μαρτύρων et παρὰ.

⁹ ὥστε cod. Esc. A.

LXXX. *Eis tēn ὁσίαν Μαρίαν τὴν Αἰγυπτίαν.*

Σκιὰν¹ σκιᾶς ἔγραψας, ὦ χεὶρ ζωγράφου.

Σκιὰ γὰρ ἦν τὸ σῶμα τῆς Αἰγυπτίας.

* Ἡ μᾶλλον ὥς ἂν ἀκριβώσω τὸν λόγον,

Ἀπὸ σκιᾶς ἔγραψας ὑλικὸν πάθος.

LXXXI. *Eis εἰκόνα τοῦ ἀρχιστρατήγου².*

Εἰ σωμάτων μίμησιν ἢ τέχνη γράφει,

Τοῦτο γραφικὴ, τοῦτο καὶ φύσιν ἔχον.

Καινοὺν γὰρ οὐδὲν ζωγραφεῖν ὕλην ὕλη.

Ὅταν δὲ καὶ³ νοῦν καὶ πυρὸς φλόγα γράφῃ,

5 Καὶ πνεῦμα καὶ φῶς ἐν βραχεῖ περιγράφῃ⁴,

Τέρας βλέπων θαύμαζε τὴν τέχνην, ξένε.

LXXXII. *Eis ἑτέραν εἰκόνα τοῦ ἀρχιστρατήγου.*

Καὶ⁵ πνεῦμα καὶ φῶς καὶ πυρὸς μένος φλέγον,

Ὡς πνεῦμα τὸν νοῦν, ὥς δὲ φῶς τὴν καρδίαν

Ἀναψύχον⁶ φώτιζε καὶ ρύθμιζέ με,

Καὶ τῶν παθῶν μου τὴν κακὴν ὕλην φλέγε.

5 Τὴν πίστιν ἀθρεῖς, τὸν χρυσάργυρον βλέπεις.

Τί λείπεται γοῦν εἰς τιμὴν τῆς εἰκόνης;

Ὁμῶνυμός σοι τὴν τιμὴν πρωτοστράτωρ⁷

Δουκᾶς ὁ Γλαῶς⁸ ἐκ ψυχῆς τάδε γράφει⁹.

¹ Cf. supra LXXI, 1, et cod. Flor. est: *Eis τὸν ἀρχιστράτηγον Μιχαήλ, ἐκ προσώπου τοῦ πρωτοστράτουρος.*

² Cod. Esc. R.-III-17.

³ Cod. Esc. B sine καί.

⁴ Hic versus deest in cod. Esc. A.

⁵ In Catalog. meo codd. Esc. p. 42, ex quo addidi καὶ ante πνεῦμα. Titulus

⁶ Al. male ὥς ἀναψύχον. Dele ὥς in Catal. meo.

⁷ Cod. male πρωτοστράτωρ.

⁸ Cod. Γλαῶς et in marg. Γλαῶς.

⁹ Al. ταῦτα pro τάδε.

* LXXXIII. Εἰς τὴν ὑπέραγον Θεοτόκον.

Ἐπεὶ με νεκρὸν εὐρεθέντα, παρθένε,
 Ταῖς αἱματηραῖς ἐκροαῖς τῶν ἐντέρων
 Αὐτὴ καθαρῶς ἐξανέσλησας πάλιν,
 Τεκοῦσα Χριστὸν τῆς πνοῆς τὸν ἐργάτην,
 5 Τὸ σύνθετόν μοι λύτρον εὐμενῶς δέχου,
 Μὴ τῆς ἀμοιβῆς ἀλλὰ τοῦ πόθου χάριν,
 Καὶ τῆς ψυχῆς τὴν ῥῶσιν ἐγκαίνιζέ μοι,
 Τοῦ σώματος τηροῦσα τὴν εὐεξίαν.
 Κωνσταντίνος σοὶ Ταρχανειώτης¹ Δούκας
 10 Κομνηνοφύης καὶ Γλαβᾶς τάδε γράφει.

LXXXIV. Εἰς ἐπιπλον πρὸς τὸν μέγαν Νικόλαον².

Ἐπεὶ τὸ σὸν πρόσωπον αἰδοῦμαι βλέπειν,
 Δοξάζεται γὰρ ὡς τὸ Μωσέως πάλαι,
 Δέχου παραπέτασμα, καὶ γνώριζέ μοι,
 Πάτερ, σεαυτὸν ἀπὸ τῶν τερασίων.

LXXXV. Εἰς³ βῆμα ναοῦ, ἐνθα ἦν ἡ Θεοτόκος καὶ παρίσταντο ἄγγελοι.

* Τὸν ἐμψυχον βλέπω σε τοῦ ζῶντος λόγου
 Θρόνον⁴ βασιλῆς ὁ γραφεὶς καθιδρύσας
 Ἐνῆκε μικροῦ συσβολῆν τοῖς ἄγγελοις,
 Μὴ σφαῖραν ἡμίτητον⁵ οὐρανοῦ βλέπω.

¹ De Tarchaniota Glaba confer. Pachymer. l. II, p. 12.

² Εἰς βηλότυρον τῷ μεγάλῳ Νικολάῳ cod. Par. fol. 245 v°. De voce βηλότυρος, quæ leg. βηλόθυρον, vid. Ducang. (Glossar. med. et inf. græciç s. h. v.) qui sub voce Ἐπιπλα dicit : - Ἐπιπλον pro velo quo conteguntur sacra

doms usurpat Symeon Thessalon. : Καὶ οἱ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τὸ ἱερὸν κατέχοντες ἐπιπλον. γ

³ Cod. Par. fol. 246 v° qui hunc titulum habet : Εἰς βῆμα πρὸς τὴν Θεοτόκον.

⁴ Leg. Θρόνον, βασιλῆς. Ὁ.

⁵ Cf. cod. Flor. LXII, 1.

LXXXVI. Εἰς λίθον κρύον, ἐν ᾧ ἦν γεγλυμμένη ἡ δεσποτικὴ εἰκὼν¹.

Ἵδωρ δὲ λίθος οὕτος², οὐκ ὄντως λίθος.
Πήγνυσι δ' οὖν καὶ τοῦτον εἰς λίθου φύσιν.
Ὁ πηγνὺς εἰς κρύσταλλον ὑδάτων χύσιν³,
Μήπως δὲ λίθος⁴ ἐκλυθεῖς ὑποῤῥέη⁵.

LXXXVII. Εἰς τὸν αὐτόν⁶.

Ἀμήχανον μὲν ἐστίν εἰς ὕδωρ γράφειν⁷.
Πλὴν ἐνθα Χριστὸς, εὐχερὲς καὶ τὸ ξέειν⁸.
Ἵδωρ γὰρ ἦν ὁ λίθος, ἀλλ' ἐξετράπη
Τὴν δεσποτικὴν εὐλαβηθεῖς εἰκόνα.

LXXXVIII. Εἰς ξύλινον παναγίριον⁹.

Βρῶσιν¹⁰ γεωργηθεῖσαν ἐκ γῆς ἀσπύρου
Τρυφὴν ἔχων ἄρρευσίον ἐν μέσῳ¹¹ ξύλου
Τὸν ἐν ξύλῳ θάνατον οὐκέτι τρέμω.
Ζωὴ¹² γὰρ ἐστίν ἡ κρεμασθεῖσα ξύλῳ.

¹ In Catalog. meo, p. 40 cum hoc titulo : Εἰς λίθον σφαιροειδῆ κρύον, ἐν ᾧ ἦν ἐγγεγλυμμένος ὁ δεσποτικὸς τύπος. Cod. Par. 64 v° : ἐγγεγλυμμένος ὁ δεσπότης Χριστὸς. Cod. Fl. 108 v° : Εἰς λίθον λευκὴν ἔχουσαν τὸν Χριστόν. In cod. Vat. 1126, 207 v° : Τοῦ αὐτοῦ εἰς σπέκλον λίθον ἐν ᾧ ἐγγεγλυμμένη ἡ ζωηφόρος εἰκὼν τοῦ Χριστοῦ. Fabric. t. VIII, p. 624 vet. ed.

² Sic leg. in Catal. meo pro ὄντως, αὐχ οὕτως.

³ Φύσιν cod. Esc. B.

⁴ Cod. τύπος ex corr.

⁵ διαῤῥέη cod. Esc. B.

⁶ Εἰς τὸ αὐτό cod. Par. 65 r°, cod. Flor. 108 v°.

⁷ De hoc proverbio cf. quæ scripsit Boisson. ad Sophocl. t. II, p. 392. German. Cp. cod. Coisl. 278, fol. 114 r° : Τῆς καθ' ὑγρῶν γραφείσης ποτε δεσποτικῆς τριμέρου ταφῆς καὶ τῆς ἀναστάσεως.

⁸ τοξέειν cod. Esc.

⁹ Cod. Paris. fol. 251 v° : Εἰς σταύρωσιν.

¹⁰ Cod. Esc. male βῶσιν.

¹¹ In cod. Par. prius erat ἐν μέσοις.

¹² Hic versus deest in cod. Esc.

* LXXXIX. Εἰς τὸ αὐτό¹.

Ἐξ οὐρανοῦ τὸν ἄρτον ἐνθάδε βλέπων
Κυναρίου πρόσειθε πεινῶντος δίκην,
Ὡς ἂν μετασχὼν τῶν ἀπ' αὐτοῦ ψυχίων²
Λιμὸν φύγῃς, ἄνθρωπε, τὸν ψυχοφθόρον³.

XC. Τῷ Δομεστίκῳ⁴.

Νοσοῦντι δεινῶς καὶ τροφῆς χρῆζοντί μοι
Λεπλῆς, μαλακῆς, δυσπορίσιου⁵, νοσίσμου
Χρυσῶν δίδου φάρμακον ὁ χρυσοῦς γίγας⁶,
Ὡς ἂν Γαληνὸς εὐρεθῇς ἐν ὀπλίταις.
5 Εἰ δ' ἀργυροῦν ἐμπλασίον⁷ ἄδρῶς εἰσφέρεις,
Ἄρης τὸν Ἑρμῆν ὀψεται λευκόπτερον⁸.

XCI. Τῷ ἀνεψιῷ τοῦ αὐτοκράτορος τῷ Παλαιολόγῳ, ὅτε ὑπέσχετο
τῷ Φιλῆ ὄνον δώσειν καὶ ἵππον.

Ἐγὼ¹⁰, Στρατηγέ, τὸν μὲν ἐμπροσθεν χρόνον
ἔκων ἄκων ἐσίεργον οἷς εἶχον πόνους.
Τί γὰρ ἔδει πρᾶττειν με τὸν πάντητά σου,
Στυγὸς πονηρᾶς εὐρεθείσης τῆς τύχης;

¹ Εἰς δίσκον cod. Par. fol. 251 v⁴.

² ψυχίων cod. Esc.

³ Cod. Esc. ψυχοφθόρον. Vid. Cod. Flor. LXX, 3.

⁴ Τῷ μεγάλῳ Χαρτουλαρίῳ τῷ Φιλῆ cod. Par. fol. 252 r⁶.

⁵ Anon. De virtutibus, cod. Par. 2075, fol. 186 r⁶: Ἄ δὲ καὶ ἀπὸ τῶν δυσπορίσιόττερον τε καὶ πολυτελεσίτερον καὶ χαλεποτέρων ἐν τοῖς τοιοῦτοις αἰρεῖσθαι.

⁶ Cf. infra ccxiii, 239.

⁷ ἐμπλασίον cod. Par.

⁸ εἰσφέρεις cod. Par. et supra — οἷς.

⁹ Cod. Flor. ccxiii, 38: Λευκόπτερος ἄγγελος. Unde λευκοπτεροφόρος ap. Meliten. 335: Καὶ κύκνοι μακροτρέχηλοι καὶ λευκοπτεροφόροι, quæ vox addenda lexicis.

¹⁰ Cf. cod. Par. cvii, 1 et 2, ubi hi duo versus, cum varietate οὕς εἶχον πόνους.

- 5 Ἐπει δὲ τὴν σὴν εὐτυχῶς εἶδον φύσιν¹,
 Ὡς ἡλίου πρόσλαμψιν², ὡς πνοῆς χύσιν,
 Αἰσθάνομαι ζῶν καὶ τὸ σὸν κάλλος βλέπων,
 Ὅ τὴν Ἀερμῶν³ ἐξενίκησε δρόσον·
 Τὰς μὲν γὰρ ὀφρῦς τόξα⁴ γαλήνης κρίνω,
 10 Δι' ὧν ὁ βαρὺς τῆς ψυχῆς λήγει κλύδων⁵,
 Τὸν ἡμερον δὲ τῆς βολῆς τῶν ὀμμάτων
 Παλίμειον⁶ φῶς καὶ διόπτραν⁷ ἐλπίδων·
 Τὰς χάριτας δὲ τῆς ρίνος καὶ τῶν γνάθων,
 Αἷς ἢ φύσις ἔβαψεν εὐχροίας ῥόδον,
 15 Ἐὰρ μετὰ χειμῶνα, φῶς μετὰ σκότος,
 Ὀμβρον μετ' αὐχμῶν, καὶ σθένος μετὰ νόσον.
 Ὅρων δὲ Φαιδρὰς τὰς ὑποχρύσους⁸ τρίχας,
 Ἄς τὸ γλυκὺ πρόσωπον ἀκμάζον φύει⁹,
 Καὶ τῆς κεφαλῆς τὴν ἐπανθοῦσαν κόμην,
 20 Ὡς ὑπὸ σειραῖς εὐφραῖς ἡρμοσμέναις,
 Πρὸς ὕψος ἐκ γῆς εὐθέως ἀνάγομαι.
 * Ὁ δὲ ξένος ζέφυρος, ὃν πνεῖ τὸ σίλημα,
 Ψυχῇν ἀτεχνῶς ὄργανοι μοι δευτέραν,
 Καὶ νεκρὸς ὢν ἀντικρυς ἐμπνέω πάδιον,

¹ Idem versus in cod. Par. cvii, 3.

² Hanc vocem ignorant lexicæ; sed fort. leg. πρόσλαμψιν. Cf. infra cxxiii, 205.

³ Psalm. cxxiii, 3; Ὡς δρόσος Ἀερμῶν ἢ καταβαίνουσα ἐπὶ τὰ ὄρη Σιών. Ad hunc locum Caten. Patrum, cod. Paris. 139, fol. 395 r°: Ὅρη Σιών οἱ τὰ ὑψηλὰ σκοπεύοντες ἄγιοι ἐφ' οἷς καταβαίνει ἡ δρόσος Ἀερμῶν. Ἀερμῶν δὲ ἐρμηνεύεται ἀποστροφή ἡμερῶν· φασὶ δὲ καὶ τὸν Ἰορδάνην ποτὲ ἐκεῖ γεννᾶσθαι· σημα-

νει δὲ καὶ τοῦτο τὴν τοῦ ἁγίου βασιλεί-
 σματος χάριν· αὕτη γὰρ αἰεὶ καταβαίνει
 ἐπὶ τοὺς ἁγίους καὶ δι' αὐτῆς γίνεται ἡ
 ἀποστροφή τῶν νοσητῶν ἡμερῶν.

⁴ Cf. cod. Par. cxxiii, 9.

⁵ Cf. cod. Flor. cxcviii, 203.

⁶ Cod. Par. vi, 1.

⁷ Cf. cod. Par. lv, 16.

⁸ Tzetzi. Antheotm. 119: Τρίχες χρυ-
 σόχοι. Ibid. 127: Τρίχες ἐλλίχρυστοι.

⁹ De animal. 1310: Φασὶν ἱεροὶ καὶ
 ψιλοῖς τρίχας φύειν.

- 25 Καὶ λαμβάνω πτέρωσιν¹ εἰς λόγους νέαν.
 Κουφίζομαι δὲ πρὸς τὰ μέτρα τῶν σίλικων,
 Ἐν οἷς περικροτῶ σε τὸν γίγαντά μου.
 Σὺ δὲ χρυσοῖς βρόχοις με συσφίγγεις φθάνων,
 Οὗς εὖ γε ποιῶν ταῖν χεροῖν διαπλέκεις,
 30 Ὅταν ἴδοις ἔτοιμον εἰς ῥῆξιν βίου.
 Ὁ γὰρ φθόνος μάχαιραν ἠκόνησέ μοι
 Πικρῶς ἀπειλῶν τὴν σφαγὴν τῆς καρδίας.
 Εὐρόν γε μὴν καὶ σίμβλον ἐκ τῶν πραγμάτων
 Ἐν τῷ περυνταίῳ σε τῆς οἰκουμένης.
 35 Ἐμοὶ γὰρ αὐτὸς δαυρεῶν βλύζεις μέλι,
 Χυμοὺς ἀναιρῶν μουσικῆς καχεξίας,
 Κἄν, ὥσπερ εἰκὸς, ἡ γλυκύτης ἀλγύνῃ
 * Τοὺς ἐξ ἀφανοῦς δυσφοροῦντας ἱκτέρου.
 Εὐρόν δὲ καὶ σωτήρα καθ' Ἰπποκράτην,
 40 Χαννοῦντα πολλῶν συμφορῶν οἰδήματα.
 Σὺ καὶ τὸ θαρρεῖν τοῖς ἐμοῖς δίδως λόγοις,
 Ὡς τοῦ βραβευτά καὶ καλῶν ἔργων φύσις.
 Δίδου μὲν οὖν τὸν οἶνον ἐκ τῆς ἀμπέλου
 Συχνόν, καθαρὸν, ἀπὸ τῆς πρώτης ρύμης,
 45 Μὴ τις λάβῃ κάπηλος ἐγχέας ὕδωρ
 Τοῖς τῶν σίμφυλῶν ἐκθλιβεῖσι σίμφυλοις²,
 Κάντεῦθεν ἡμῖν εὐρεθῇ πᾶς ὀξίνης,
 Προδοὺς τὸ Φερμὸν τῆς κλοπῆς τῇ συγχύσει.
 Δίδου δὲ καὶ³ ἵππον ἐκ τῆς ἀγέλης,
 50 Ὅν περὶν μὲν ἐξήλαυνεν⁴ ἱππότης μέλας.

¹ *Infra* cxxiii, 11 : Οὐχὶ παρενθὺς ἐπερέθη τοῖς λόγοις. *Cod. Par.* lxi, 10 : Τὰς τοῦ λόγου πτέρυγας ἀνείσχετο. *Psil.* x, 24 : Πτερωντὸν τὸν λόγον.

² *Cod. Esc.* ταῖς — σίμφυλλοις.

³ *Deest syllaba. Leg.* δίδου δὲ καὶ τὸν ἵππον.

⁴ *Tryphiod.* 105 : Ἐλαυνέμεν ἵππιος ἄρης.

- Νυνὶ δὲ λαμπρῶς Ὑρκανῶν¹ τρέφει² χλόη,
 Κἄν ἢ γέρων ἐκεῖνος, εὖγε τῆς τύχης!
 Καὶ γὰρ ὁ νοθρὸς καὶ χελωνόπους³ νέος,
 Καρηβαριῶν⁴ καὶ περιπταίων βάδην,
 55 Καὶ τὴν παλαιὰν αἰσχύνων παροιμίαν,
 Ἡ τοῖς νέοις δίδωσι τὴν κρείττω πρᾶσιν,
 Τὰς ἀγέλας πείθει με τῶν πώλων κρίνειν,
 Ἡλιε καὶ γῆ, κανθαρίδας ἀπέρους,
 Αἶ κοπρίας γέμουσι καὶ δυσωδίας.
 60 Ναὶ ναὶ δίδου τὸ κτήνος, ἐν τάχει δίδου,
 Καὶ δεῖξον ἡμῖν ἀπὸ τῶν ἔργων πλέον,
 Ὡς οὐδέπω τέθνηκεν ὁ πρωτοσφίρατωρ,
 Οὐ κρεῖττον οὐδὲν οἶδεν εἰς γῆν ὁ χρόνος.
 Σὺς γὰρ ἐγὼ σὺς, ἀλλὰ πιπλέτω φθόνος,
 65 Τῶν σῶν ἀγαθῶν ἀσφαλὴς καλλιγράφος⁵.

* XCII. Εἰς τὴν ἐν Βλαχέρναις ἐν λίθῳ Ξυσίαν τοῦ Ἀβραάμ⁶.

Ὅδός τις ἦν ὁ λίθος οὗτος, οὐ λίθος,
 Καθ' ἣν ὁ πατήρ Ἀβραάμ τῷ Φιλτάτῳ
 Τὴν δεξιὰν ὥπλισεν εἰς καινὸν φόνον.
 Ἡ τρίτος οὖν εἰς λίθον εὐθὺς ἐτράπη,

¹ De Hyrcaniæ feracitate et tempe-
 rie cf. Strabon. lib. II, p. 73 et seq.

² Αἶ, τρέχει.

³ Hanc vocem ignorant lexicæ, quibus
 addam Σκαμδόπους, Theod. Lasc. cod.
 Par. suppl. 473, fol. 93 r°; Σκαμδόπους
 τε καὶ λειόπελμος.

⁴ Conf. cod. Vat. xiii, 10.

⁵ Theodor. Lascar. cod. Par. 3048,
 51 r°: Καλλιγραμμία πολλὴ τούτοις

ἐπενδύει με. Id. *ibid.* 65 v°. Theodor.
 Stud. cod. Par. 891, fol. 32 r°: Ἡ τὸ
 ἀνάγνωσμά ἢ τὸ καλλιγράφημα. Id. fol.
 55 r°: Ἐργοχειρίδια καὶ καλλιγραφή-
 ματα, τροπαρίσματα καὶ μελουργήματα,
 ἀναγνώσματα καὶ λογοτριβήματα καὶ λο-
 γοφορήματα καὶ προτιμήματα.

⁶ In codice Paris. fol. 67 r°. In co-
 dice Flor. fol. 110 r°, ubi ἐγλυμμένον
 pro ἐν λίθῳ.

5 Καὶ πῆγνυσι τὸν ἄνδρα νεκρά τις φύσις,
Μὴ τέκνον ἀπλοῦν ἐν βραχεῖ¹ θύσῃ φθάσας.

XCVIII. Εἰς τὴν ἐν λίθῳ πεπονημένην φιλοξενίαν τοῦ Ἀβραάμ².

Ὁ λίθος οὗτος ἀντὶ πάντων τῶν λίθων
Βοᾷ σιωπῶν, ὡς Θεὸς καὶ τοῖς λίθοις
Δίδωσιν, ὡς εἶρηκε σοι, παῖδας κύειν³.
Μὴ γὰρ ἀναπνεῖν Ἀβραάμ οὐκ ἰσχύεις;

XCIV. Εἰς τὴν αὐτήν⁴.

Ἐχρῆν ἀτεχνῶς ἐκμαθεῖν καὶ τοὺς λίθους
Τὴν ἱστορικὴν Ἀβραάμ ἀπλασίαν⁵.
Οὐκοῦν ὁ παρὼν ζωγραφεῖ ταύτην λίθος,
* Ἐνθὲις ἑαυτῷ καὶ πνοὴν πεπηγμένην.

XCV. Εἰς τὴν αὐτήν⁶.

Πεισθεὶς ὁ πατήρ Ἀβραάμ τῷ πρὸ χρόνων
Εἰπόντι κινεῖν πρὸς γονὴν καὶ τοὺς λίθους,
Νῦν εἶδεν ὡς καὶ τοῦτον εἰς ξένην φύσιν
Ὁ καινοποιὸς ἐξεπέτρωσε χρόνος.

XCVI. Εἰς τὴν αὐτήν⁷.

Θαυμασίῳ οὐδὲν ἐσὶν εἰ ζῶν μὴ πνέει
Φονῶν ὁ πατήρ Ἀβραάμ τῷ φιλότατῳ.
Τοὺς γὰρ δι' αὐτὸν τὸν Θεὸν παιδοκτόνους⁸
Οὐκ ἐσὶν εἰκὸς πνευσίῳ ὡς ἐν μάχῃ.

¹ De animal. 915 : Καὶ τῶν δικυτῶν
ἐν βραχεῖ κατισχύει.

² Εἰσλοαντό cod. Par. 66 r°.

³ Matth. III, 9. Luc. III, 8.

⁴ Εἰσλοαντό cod. Par. 66 r°.

⁵ Vox addenda lexicis.

⁶ Εἰσλοαντό cod. Par. 66 v°, cod. M.
fol. 140.

⁷ Εἰσλοαντό cod. Par. 66 v°.

⁸ Cod. Flor. ccxiii, 65.

XCVII. Εἰς τὴν αὐτὴν¹.

Ἐδεῖ παρεῖναι καὶ τὸν ἄψυχον λίθον
 Μάρτυρα τοῦ σοῦ πρὸς Θεόν, πάτερ, πόθου.
 Σιγαῖ μὲν οὖν ὡς λίθος· ἐκ δὲ τῶν τύπων
 Κῆρυξ ἀτεχνῶς ἐν ψυχῇ ζῶν εὐρέθη.

XCVIII. Εἰς τὴν αὐτὴν².

Μη, μη, Θεατὰ, μη παρέλθης τὸν λίθον
 * Ὡς λίθον ἀπλῶς· οὐδὲ γὰρ ὕντως λίθος,
 Ἀλλὰ³ πνοῆς ἀδηλον ἐγχείας τόνον,
 Γλυφῆς χάριν ἔδειξεν ἐψυχωμένην⁴.

XCIX. Εἰς τὴν αὐτὴν⁵.

Γεωγραφικὴν ἐκμαθῶν συμμετρίαν
 Ἑρμογλυφικὴν ἔσχεν εὐαρμοσίαν
 Ὁ μυσταγωγὸς τῶν καλῶν αὐτός γέρων·
 Οὐδὲν⁶ γὰρ εἰς ἄρρυθμον ἐξέσθη πλάσιν.

C. Εἰς τὴν αὐτὴν⁷.

Τὸν Ἄβρααμ ὁ λίθος ὡς ὄρος φέρει
 Καὶ θαυματουργεῖ ζῶντα μικροῦ δεικνύων·
 Εἰ μὴ γὰρ⁸ ἰδὼν ἄγγελον συνεσίδη,
 Δρομεὺς ἂν ἦν ἀντικρυς ὁ πρέσβυς γίγας.

¹ Εἰς τοιαυτὸ cod. Par. 66 v°.⁵ Εἰς τοιαυτὸ cod. Par. 67 r°.² Εἰς τοιαυτὸ cod. Par. 66 v°, Εἰς τὸν
 Ἀδ. cod. Flor. III. Ὅμοιοι cod. M. f. 141.⁶ οὐδέ cod. Esc.³ Fort. Ἀλλ' ὁ.⁷ Εἰς τοιαυτὸ cod. Par. 67 r°. Ὅμοιοι
 cod. Mon. fol. 141.⁴ ἐμψυχωμένην cod. Esc.⁸ γὰρ om. cod. Par.

CI. Εἰς τὴν αὐτὴν¹.

Ὁ λίθος εἰ ζῇ καὶ δοκεῖ τάχα πνέειν,
 Τῆς Ἀβραάμ καὶ τοῦτο θαυματουργίας·
 Μὴ τάχα κρυπτήν ἐξ Ἑδὲμ χέας δρόσον,
 Ἡμεῖς τὴν² ἀτεγκτον εἰς ἐμπνουν φύσιν.

CII. Εἰς τὴν αὐτὴν³.

Τί τοῦτο; βαβαί, ζῶσι μικροῦ καὶ λίθοι
 * Καὶ πνεῖ τὰ νεκρά· τὰς γὰρ ἐμφάσεις βλέπεις.
 Εἰ δ' οὐκ ἔχει κίνησιν ἢ λόγου κτύπον,
 Μᾶλλον, θεατὰ, ζῶντα νεκρά θαυμάσεις.

CIII. Εἰς τὴν αὐτὴν⁴.

Ναὶ, ναί, πάτερ, ξένιζε καὶ τοὺς ἀγγέλους
 Μόσχον σιτευτὸν ὡς φιλόξενος⁵ θύσας·
 Καὶ γὰρ τὸν ἀμνὸν τοῦ Θεοῦ προδεικνύεις,
 Ὃς ὑπὲρ ἡμῶν τῶν σφαλέντων καὶ ξένων
 5 Ἑκὼν ἀπαχθεὶς ὡς κακοῦργος ἐσφάγη.
 Ἐχρῆν δὲ καὶ φαγόντος ἄρτον ἀγγέλου,
 Ἀρρευσίον ἡμᾶς βρώμα σαρκὸς ἐσθίειν.
 Τίς οὖν θεωρῶν μὴ ξενίζοι⁶ τοὺς ξένους;

CIV. Εἰς τὸν ἐπὶ τραπέζης μουσικὸν δεῖπνον⁷.

Τοῦ δεσπότου δειπνοῦντος οὐδαμοῦ κτύπος,

¹ Εἰς Ιωαννὸν cod. Par. 67 r°, cod. Flor. III. In cod. M. fol. 141: Ὅμοιοι.

² ἡμεῖς εἰς αὐτὸν εἰς cod. Esc.

³ Εἰς Ιωαννὸν cod. Paris. 67 r°, cod. Flor. III. In cod. M. Ὅμοιοι.

⁴ Εἰς τὴν φιλοξενίαν τοῦ Ἀβραάμ cod. Par. fol. 205 r°.

⁵ Unde verbum φιλοξενίζω in Spirit. Roman. I. II, p. 128: Ὡς ἀνθρώποι ἦλλον πρὸς αὐτὸν ὡς φιλοξενισθέντες ἐκ αὐτοῦ.

⁶ ξενίζω cod. Esc.

⁷ Εἰς μουσικὸν δεῖπνον ἐν τραπέζῃ μουσῆς cod. Par. fol. 205 r°.

Εἰ δὲ Θρασυνηθεὶς ὁ προδῶσαν ἐσφάλη,
 Τῆς ἀνοχῆς θαύμαζε τὸν σὸν δεσπότην¹,
 Ὃς οὐδ' ἐπ' αὐτῷ δυσφορεῖ τῷ δυσίρῳπῳ,
 5 Μὴ τοὺς μαθητὰς τῇ τραπέζῃ συγχέῃ.
 Σὺ δὲ βλέπων, βέλτιστε, μιμοῦ τὸν τύπον,
 * Κἂν τοῖς ταπεινοῖς συνανεκλήθης φέρε,
 Καὶ τὴν σιωπὴν ἐσίῳ παρὰ τοῦ τρύφους.

CV. Εἰς τὸν προφήτην Ἠλίαν ἀρπαζόμενον, ριπτοῦντα δὲ τὴν μηλαιτὴν
 τῷ Ἐλισσαίῳ².

Εἰς ἄρμα πυρὸς ἀρπαγεὶς ὁ Θεσβίτης
 Παρῆκε νεκρὰν ὡς ὄρᾱς δέρριν κάτω.
 Σὺ δὲ, ψυχὴ τάλαινα, πῶς ἄνω φθάσεις
 Τὰ νεκρὰ κατέχουσα τῆς ὕλης βάρη;

CVI. Ἐκφρασις εἰς τὸν αὐτόν³.

Δέχου παρ' ἡμῖν τὸν προφήτην τὸν μέγαν
 Ἐκεῖνον αὐτὸν ἀκριβῶς τὸν Θεσβίτην.
 Τὸν πυρφόρον κάτωθεν οὐρανοδρόμον,
 Τὸν εἰς ὕλην θνήσκουσαν ἠφθαρτισμένον
 5 Ἔως τελευτῆς καὶ φθορᾶς παγκοσμίῳ⁴,
 Τὸν Ἠλιοῦ τὸ θαῦμα τοῦ παντὸς γένους,
 Ὃς οὐδ' ἐς αὐτῆς τῆς γραφικῆς τὴν φύσιν
 Ἄψυχος εἶναι καὶ σκιώδης ἂν θελοί,
 Σαφῶς δὲ τοῦ ζῆν εὐτυχεῖ τὰς ἐμφάσεις,
 * 10 Κἂν ἐξ ὕλης γράφοι τις αὐτὸν ἄψυχον⁵.

¹ τὸν διδάσκαλον cod. Par. pro τὸν
 σὸν δεσπότην.

² Εἰς τὴν ἀνάληψιν Ἠλίου cod. Pa-
 ris. 171 r°.

³ Εἰς τὸν προφήτην Ἠλίαν codex
 Flor. 179, et cod. M. fol. 82.

⁴ Idem versus cod. Par. vi, 21.

⁵ Cod. ἀψύχον.

- Ὅρῃς γὰρ αὐτὸν ἐσκιαγραφημένον,
 Καὶ ζῶντα μικροῦ καὶ δοκοῦντά σοι πνέειν.
 Ὃς δὴ καθεσθὲς εἰς λιθόστρωτον¹ θάπας,
 Ἐπὶ² λογισμῶν εἰς βάθος νενηφότεων
 15 (Ὅρος γὰρ ἢ Καρμηλος ἢ Χωρῆς³ τόδε)
 Τὴν ἐσχάτην τοῖκε προβλέπειν κρίσιν.
 Πλὴν πρεσβυτικῆς ἴδε καθέδρας⁴ τύπον,
 ὧ τοῦ βεβηκῶς εἰς τὸν ἀσίστατον βίον.
 Ἐν σχήματι γὰρ μετρίως ἀνειμένῳ
 20 Τῆς δεξιᾶς τὸν πῆχυν ὀρθῶς ἰδρύσας,
 Καὶ τῆς κεφαλῆς τὴν σίροφην ἐπικλίνας,
 Τῇ κατὰ πυγμὴν συσίολῃ τῶν δακτύλων
 Ἐκκληκτικῶς⁵ ἀνῆκε τὴν εὐάνθυμον.
 Ἐρείδεται δ' οὖν ἡ παρ' ἀγκῶνι σιάσις
 25 Εἰς τὸ πρὸς ἀνάκαμψιν ἡμέρον γόνυ.
 Νομίζεται δὲ πρὸς πῶτον⁶ τετραμμένος
 Τὴν συναγωγὴν τῶν νεφῶν ἔτι βλέπειν
 Καὶ συγκαλεῖν τὸν ὄμβρον εἰς τὰς ἐκφύσεις,
 Ἰσως δεδοικὼς μὴ σπανισθεῖν τρύφους.
 * 30 Ἐσπείραται γὰρ εὐφυνῶς τῇ διφθέρᾳ
 Καὶ τὸν ποδὴρην τόνδε συσείλας ἔχει,
 Μὴ ποῦ τις ἱκμάς προσρῃῇ τῇ κρασπέδῳ.
 Πλὴν ἐσίν αὐτῷ καὶ πεφυρμένη κόμη.

¹ Strab. XIV, p. 646 : Αἱ ὁδοὶ λι-
 θόστρωτοι. Id. XVII, p. 805 : Λιθόστρω-
 τον ἑδάφος. Germ. Cpol. cod. Coisl.
 278, fol. 169 v° : Καὶ λίθος πρὸς κεφα-
 λῆς αὐτοῦ, εἴπερ τύπος τοῦ κρανίου τὸ
 λιθόστρωτον πέταται. Id. fol. 170 v°.
 Philes, De animal. 594 : Ἐνότιον δὲ καὶ
 λιθόστρωτον στέφος.

² Fort. transponendi vers. 14 et 15.

³ Leg. Χωρῆς.

⁴ Cod. καθέδρας.

⁵ Schol. in Il. Matrang. Anecd. p. 416 :
 Ἐκπύλας, ἐκκληκτικῶς.

⁶ Leg. πόντον, ubi nubes colligi so-
 lent.

Τὸ γὰρ ἀτμηλῆτον¹ ἡ τέχνη γράφει,
 35 Οὐ μήτε κουρὰ, μήτε λουτρὰ καὶ κτένες,
 Ἀλλ' οὐδὲ μυρίπνους² τίς ἀσκειῖται χρίσις.
 Ὅρα δὲ καὶ πώγωνα λευκὸν ἐκτόπως,
 Ἡ τοῦ χρόνου σμῆξαντος αὐτῷ τὰς τρίχας,
 Ἡ τῆς γραφῆς τὸ γῆρας αἰνιξαμένης.
 40 ἔχει δὲ καὶ ζήλου τι Θερμοῦ δεικνύειν
 Ἡ³ κατὰ τὸ πρόσωπον αὐτῷ σεμνότης.
 Τὸ γὰρ θυμικὸν ἐκ βάθους ἀναζέσαν
 Τῶν ὀμμάτων τίθησι λοξὸν τὸν δρόμον
 Ὡς ἀπὸ καπνοῦ τῆς ἐν αὐτοῖς ἀτμίδος,
 45 Τῶν πρεσβυτικῶν συσφαισιῶν ὀφρύων.
 Ἡ καὶ⁴ παρειῶν οὐχ ὀρᾷς πῦρ ἐνθάδε,
 Καὶ τοὺς ἄτερ καύσωνος ἰδρoῦντας πόρους;
 Ὅταν δὲ τὸν πόρπακα τοῦ σιέρνου βλέπῃς,
 (Συνδεῖ γὰρ αὐτῷ τὴν τομὴν τῶν ἀμφίων,
 * 50 Μὴ τὸν σιολισμόν ἢ πνοὴ συναρπάσῃ)
 Τῶν πραγμάτων θαύμαζε τὴν εἰκασίαν.
 Ἐγὼ δὲ καὶ τὸ σχῆμα σεμνὸν τι κρίνων,
 Τὴν θαυματουργὸν εὐλαβοῦμαι διφθέραν.
 Περιφερῆς γὰρ ἐστὶν αὐτῆς ἡ χνόη,
 55 Κινήσεως δεικνύσα⁵ λεπτὰς ἐμφάσεις,
 Τῆς ἀρετῆς δὲ τὸν πολὺν τρέχων δρόμον
 Ὁ Θεοδίτης ἔμεινε γυμνόπους⁶ τάχα,
 Κἂν ἐμβατῶν ἐκλωσεν ἡ τέχνη βρόχους
 Τῶν πρεσβυτικῶν πελμάτων⁷ φεισαμένη,

¹ Adverbium ἀτμηλῆτος usurpat
 Ephraemius v. 5594: Ὁ τοῦδε νεκρὸς ἐν
 μὲν τῶν ἀψίδων Ἀτμ. ἐρρίφη τοῦ σιολίου.

² Cf. cod. Flor. lxx, 64.

³ Cod. 11.

⁴ Fort. ἡ καί.

⁵ Cod. δεικνύουσα.

⁶ Cf. cod. Flor. cxxii, 59.

⁷ Codex telmatum et supra: πελ-
 μάτων.

- 60 Μὴ ποῦ τις ὕψος ταῦθ' ὑποξέσῃ λίθος·
 Οὐ γὰρ φέρει νέκρωσιν ὑλώδους βάρους
 Εἰς ἐνθεον γῆν αἰθεροδρόμος¹ φύσις·
 Τῆς δὲ σιολῆς ἐνταῦθα συνεσπάλμενης
 Ὅσον μὲν εἰς φῶς τῶν μελῶν ἀνηγμένον²
- 65 Δοκεῖ τι λευκὸν, οὐδὲ γὰρ ἔχει βάθος·
 Ὅσον δὲ βαθὺ τῇ σκιᾷ τῆς διπλόης,
 Μέλαν περιτλίως· οὐδὲ γὰρ φῶς ἐνθάδε·
 Γραμμαῖς δὲ λεπταῖς ἀλλὰ καὶ παχυτέραις
 Εἰς πᾶν τὸ σαφὲς ὁ γραφεὺς³ νοῦς ἐξέδου.
- 70 Οὕτω δ' ἂν ἐξῆς καὶ τὸ νῦν ὄρος κρίνοις
 * Ὅλα το μνηθὲν⁴ ὑπὸ τῆς εὐτεχνίας·
 Ὁ σκάριφος⁵ γὰρ (ἐγκοπεύς τις ἦν τέως)
 Ὑπῆρξεν ἐσίως εἰς ἀποσπάδας πάγων
 Ὡς ἀπὸ βρασμοῦ καὶ τιναγμοῦ⁶ καὶ κλόνου·
- 75 Εἰκὸς γὰρ αὐτοῦ συντριβῆναι τοὺς λόφους
 Τοῖς ὑψόθεν δείμασι κατεργασμένους⁷·
 Ἀλλ' οὐ μὲν ἢ χροῦν, ἢ σκιᾶς ἴσχει γνόφον,
 Δροσῶδες ἐσίῃ, καὶ χρυσῆν βλάστην⁸ φύει
 Καὶ ζῶντα μικροῦ καὶ χλιδῶντα δενδρία·
- 80 Ἐπεὶ φυτουργεῖ⁹ καὶ γραφεὺς ὅταν θέλῃ,

¹ Cf. cod. Flor. clix, 20. Orac. ap. Piccol. Sup. à l'Anthol. gr. p. 174: Οὐδ' ἐγὼ αὐτὸς Ἀπτεῖσιν συνέχων ἐπικίδναμαι αἰθεροδρόμης. Hac voce lexica sunt augenda.

² Cod. ἀνηγμένον.

³ Pro ὁ τοῦ γραφέως νοῦς.

⁴ Fort. ὑλητομνηθὲν pro ὅλα το μνηθὲν. Sed aliud latet fortasse. Conf. Daniel. II, 34. Jo. Damasc. In Animum. (Opp. t. II, p. 837), supplem. ex cod.

1.

Par. 396: Χαίροις τὸ ἀλατόμητον ὄρος ὅπερ ἐθεάσατο Δανιὴλ ἀκριβοῦς τῶν ὄνειράτων ἐρμηνευτής. Confer. S. Ephraem. Syr. Opp. t. III, p. 530.

⁵ Cod. σκάρυφος.

⁶ Infra clix, 10: Καὶ γῆς τιναγμοῖς τὸν νεῶν τεθραυσμένον.

⁷ Fort. κατηραγμένους?

⁸ Cod. Flor. I, 509: Τὴν βλάστην φῶν.

⁹ Cod. Flor. c. vii, 20.

Τὰς τῶν ἐλῶν χάριτας εἰς ὄρη γράφων.
 Ὅπου δ' ἀνικμὸν ἐστί καὶ λίθος μόνον,
 Γόνιμον οὐδὲν, οὐδὲ λεπτή τις πῶα·
 Πλὴν αὐτὸς οὗτός ἐστιν ὁ ζῶν Θεοσβίτης,
 85 Ὃς οὐρανούς ἐκλεισε, πῦρ κατήγαγεν·
 Εἰς οὐρανούς ἀνῆλθε πυρίνῃ δρόμῳ,
 Ἐδειξε πηγὰς μὴ κενουμένας ὕδατος
 Τὸν καμψάκην, βελτιστὶε, καὶ τὴν ὑδρίαν,
 Τῆς αἰσχύνῃς ἀνείλε τοὺς θυηπόλους,
 90 Τέτμηκε ρεῖθρα τῇ τομῇ τῆς διφθέρας
 Καὶ νεκρὸν ἐψύχωσεν εὐχῆς ἰσχύϊ.
 * Νυνὶ δὲ τὸν κόρακα παρόντα βλέπε·
 Ἐφίπταται γὰρ ἐστιάσων τὸν μέγαν·
 Πλὴν οὔτε κλαγγὴν, οὔτε κρωγμὸν ἐξάγει,
 95 Τάχα δεδοικὼς μὴ θορυβήσας λάθῃ
 Καὶ τὸν λογισμὸν τῷ προφήτῃ συγχέῃ.
 Μᾶλλον δὲ σιγᾷ τῆς φθορᾶς κρείττω βλέπων,
 Εἰ μηνύειν θάνατον ἀνθρώποις λόγος
 Τὸν φθόγγον αὐτοῦ μαντικὸν δεδειγμένον.
 100 Ἄρ', ὦ πάτερ, τὸ δῶρον οὐ θαῦμα κρίνεις;

CVII. Εἰς¹ ἐγκόλπιον ἱάσπιν ἐν ᾧ ἐστίηκεν ὁ προφήτης Δανιήλ·
 ἔχει δὲ φλέβας πρασίνους καὶ ἐρυθράς.

Ὁ λίθος ὑγρὸς, ἀλλὰ πῦρ ἔνδον βλέπει.
 Στέγει τὸ πῦρ ὁ λίθος, ἢ φλόξ τὴν δρόσον·
 Καὶ θαυματουργεῖ² Δανιήλ ζῶν ἐν μέσῳ·
 Μὴ τοῖς πάλαι τέσσαρσι πέμπτοις εὐρέθῃ;

¹ Εἰς ἱάσπιν χλωρὰν ἔχουσαν φλέβας Εἰς ἱάσπιν ἔχουσαν φλέβας ἐρυθράς cod.
 ἐρυθράς, ἐν ᾗ ἦν ἐγλυμμένος ὁ προφή- Flor. 109 v°.
 της Δανιήλ, εὐφροῦς cod. Paris. 65 v°. ² Cf. infra cxliv, 3.

CVIII. *Eis*¹ τὴν ἀπὸ μαρμάρου σορὸν τοῦ ἁγίου προφήτου Δανιὴλ ἱσλα-
μένην ἐπάνω² λεόντων, ἔχουσιν δὲ³ καὶ ἀγγέλους ἐν σχήματι βρεφῶν
κοιμωμένους.

* *Εἰ γρηγορούντων εἶχεν ἡ τέχνη τύπον,
Ζῶντας δὲ εἶδες τοὺς γλυφέντας ἀγγέλους,
Νυνὶ δὲ λευκὸν ἀκριβῶς λίθων⁴ γάλα
Δοκοῦντας ὑπνοῦν ἐν βρεφῶν εἶδει τρέφει⁵.*

5 *Ὁ γὰρ Δανιὴλ εὐρεθεὶς νοῦς ἐξ ὕλης
Τοὺς πλὴν⁶ ὕλης φυλάκας ἐξ ὕλης ἔχει,
Δεικνὺς τὸ καινὸν τῆς τιμῆς ἀντιστρόφως.
Οὐκοῦν, θεατὰ, σιῇθι, μὴ προσεγγίσῃς·
Τοὺς γὰρ θρασεῖς λέοντας ἐνθάδε βλέπεις
10 Ἐκ τοῦ φόβου παγέντας εἰς λίθου φύσιν.
Ὅταν δὲ καθεύδοντας ἀγγέλους βλέπῃς,
Νήφοντας ὡς λέοντας ἐξ ὕπνου τρέμε⁷.*

CIX. *Eis* τὴν ἐκσίαν αὐτοῦ ὅτε συνετέλεισθι τοῖς λέουσι⁸.

*Ἐπιθυμῶν εὐρεθεὶς ἀνὴρ μάκαρ⁹,
Ἐπιθυμῶν φαρμακῶν κρείσσων¹⁰ μένει·
Ὁρεπτιῶντα γὰρ σε καὶ τὰ θηρία
Φρίττουσιν ὡς ἀνθρακα μικροῦ πυρφόρον,*

¹ *Eis* τὸν τάφον τοῦ ἁγίου προφή-
του Δανιὴλ cod. Par. 65 r°, cod. Flor.
109, codex Escur. R.-pi-17, et Mon.
fol. 65.

² ἐπὶ cod. Esc. B.

³ δὲ om. cod. Esc. B.

⁴ λίθου cod. Par.

⁵ τρέφειν cod. Esc. B.

⁶ τοὺς πλὴν ὕλης, id est ἄλλους.

⁷ Cod. Esc. βλέπεις.

⁸ *Eis* τὸν προφήτην Δανιὴλ codex
Par. 73 r°. Cod. M. fol. 140 cum Δα-
νιὴλ πρὸ αὐτοῦ.

⁹ Ἐπιθυμῶν μάκαρ significat «liber
a cupiditatibus», significatio ommissa in
Thesaurο. Sic infra cixvii, 3 : παθῶν
μάκαρ.

¹⁰ Conf. supra cvi, 97.

Πλὴν ὡς ὅλος πῦρ εἰς τὸ φῶς ἀνατρέχεις ·
Τὴν γὰρ φύσιν ἡμεῖψας ἐξ ἀσιτίας.

* CX. Εἰς τὴν ρίζαν τοῦ Ἰησοῦ¹.

Ὑπνοῖς Ἰησοῦ καὶ γονῆς κλώνας φύεις² ·
Ἐλικας ἂν εἴποι τις αὐτοὺς ἀμπέλου ·
Βότρυς δὲ περκάσαντας ἀρρήτως φέρεις
Τοὺς δεῦρο τῆς σῆς ἐκφυέντας³ ὁσφύος⁴,
5 Ἀφ' ὧν⁵ Ἰησοῦς ὡς γλυκασμὸς ἐρρύη
Τὴν τῆς φθορᾶς ἐμπικρον ἐξαίρων μέθην.

Εἰς τὸ ψαλτήριον⁶.

CXI. Εἰς εἰκόνα τοῦ προφήτου Δαβὶδ κύπτοντος καὶ γράφοντος.

Τῆς πνευματικῆς ἀκροώμενος λύρας
Κάτω σχεδὸν κέκυφεν ὁ ψαλμογράφος⁷ ·
Συνεῖς γὰρ αὐτῆς οὐ δοκεῖ τάχα γράφειν
ἕως τὸ πνεῦμα τὸν⁸ σοφὸν φθόγγον χέη.

CXII. Εἰς τὸ αὐτό⁹.

Σύνουος¹⁰ κεκυφὼς ὁ προφήτης ἐνθάδε
Τείνει πρὸς ὕψος τοῦ νοὸς τὰς ἐμφάσεις ·
Τῷ πνεύματι δὲ τῆς προφητοφθεγξίας¹¹
Κτείνει τὸ πνεῦμα τῆς πονηροπραξίας.

¹ Cod. Par. fol. 261 v*.

² Cod. Par. φύοις.

³ ἐκφυέντας cod. Esc.

⁴ ἰσχύος cod. Esc.

⁵ ἐξ ὧν codd. Par. et Flor.

⁶ Cod. M. fol. 139 : Εἰς ψαλτ.

⁷ Manuel Holobolus, cod. Par. 400,
fol. 106 v* : Κατὰ τὸν ψαλμογράφον.

⁸ Cod. Esc. τὸ σοφόν.

⁹ Cod. M. fol. 139.

¹⁰ Cod. σύνουος.

¹¹ Vox addenda lexicis, ut et sequens
πονηροπραξία. Pantaleo Diac. cod. Par.
n° 501, fol. 125 r° : Συνεφελεύσατο δὲ
καὶ συναποστατῶν σῆφος ἀπειρον τῆς
ἰδίας ἀβουλίας καὶ πονηροπραξίας συν-
έριθον. Adde et πονηρομανῆς ex Bibl.
Patr. Mai, t. VI, p. 260.

* CXIII. Εἰς τὴν ἀρχὴν τῶν ψαλμῶν¹.

Εἰ καὶ Δαβὶδ μέμυκε τὸ ψάλλον στίγμα
Πλὴν οὐ τοσοῦτον, ὥστε μηδὲως λέγειν·
Ἰδοὺ γὰρ αὐτὸς εἰ σκοπήσεις τοὺς λόγους,
Ἐξοῖς² ἀκχεῖνον μουσικῶς ἄδοντά σοι.

CXIV. Εἰς³ τὴν μέσην⁴ τοῦ ψαλτηρίου⁵.
Εἰς εἰκόνα τοῦ προφῆτου Μωϋσέως ἐσώτως, καὶ τοῖς Ἰουδαίοις
διδόντος τὸν νόμον.

Ἐσταῦθα Μωσῆς καὶ Σινᾶ Θεῖος τόπος⁶
Καὶ πλῆθος ἐσώως καὶ καλούμενος νόμος.
Οὐρανὸν οὖν νόμιζε τὸν Θεῖον τόπον·
Θεὸν δὲ Μωσῆν καὶ λαοὺς ἡμᾶς νέους.

CXV. Εἰς τὴν πρώτην ᾠδὴν⁷.

Τί τοῦτο; Μωσῆ ῥάβδος ἰσχύει τόσον
Ὡς ἐξαμείβειν τῆς θαλάττης τὴν φύσιν,
Λαοὺς δὲ πολλοὺς τῷ βυθῷ πέμπειν χύδην;
Οὐ φησιν, ἀλλ' ἔχει τι τὸ πρᾶγμα πλέον.

CXVI. Εἰς τὴν δευτέραν ᾠδὴν⁸.

Πλάκας ὁ Μωσῆς ἐκ Θεοῦ δεδεγμένος
* Ἐσταφιάζει τὴν φθισίμβροτον⁹ πλάτην.

¹ Cod. M. fol. 139.

² Cod. M. ἐξοῖς.

³ Cod. M. fol. 139.

⁴ Intelligit fortasse ps. 102-105, ubi multa de Mose; sed potius inter dno hæc leuistica decesse quedam carmina puto.

⁵ Cod. M. ψαλτήρος.

⁶ Cod. M. τόπος.

⁷ Cod. M. fol. 139. Vid. infra cxxiii. De his canticis cf. Aflat. De iher. eccl. gr. p. 62.

⁸ Cod. M. fol. 139.

⁹ Pro φθισίμβροτον. Tryphiod. vers. 313 : Φθισίμβροτος ἀτη.

Αὐτὸς δὲ καὶ δις εὐλογῶν τὸν δεσπότην
Τὸν ζωτικὸν δίδωσιν Ἑβραίοις νόμον.

CXVII. Εἰς τὴν διάβασιν τοῦ Ἰσραὴλ ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ¹.

Ἦπειρος ἡ θαλάσσα² καὶ πῦρ εἰς ὕδωρ·
Ὁ πλοῦς ἐπὶ γῆς καὶ καθ' ὑγρᾶς ἡ τρίβος.
Ὅξυς ὁ νωθὴς, ὁ δρομεὺς ὑπισθόπους³.
Αἶρεϊ δὲ γυμνὸς δυσμενῇ πεφραγμένον,
5 Φυγὰς δὲ πεζὸς τὸν διώκτην συμπνίγει⁴.
Αὕτη γὰρ ἡ θαλάσσα παιδίσκης τρόπον
Μασγίζεται μὲν, ἀλλὰ καὶ πράως φέρει·
Καὶ τέμνεται μὲν, ἀλλ' ἀνατρέχει πάλιν·
Τὰς γὰρ φύσεις ἡμεῖψε Μωσῆς ἐνθάδε,
10 Δεικνὺς τὸ πιστὸν τοῦ σποράς ἀνευ⁵ τόκου.

CXVIII. Ἐτερον εἰς τὸ αὐτὸ⁶.

Πάλιν Ἐρυθρὰ καὶ πάλιν Μωσῆς μέγας·
Τὸ γὰρ ὕδωρ πέπηγε τὴν βάσιν τρέμον,
Εἰ καὶ πάλιν ἔμεινε τὴν φύσιν ὕδωρ,
Βαρεῖς ὑποσπῶν⁷ εἰς τὸ βάθος ὀπλίτας.

CXIX. Εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ παλαιοῦ⁸.

* Ὑπερφυοῦς θαύματος εἰκόνα γράφων

¹ Cod. M. fol. 139. Lemma in cod. Par. fol. 261 v° : Εἰς τὴν ἐν τῇ Ἐρ. διάβασιν. In cod. Vat. 914, fol. 189 r° : Στίχοι τοῦ Φιλῆ εἰς τὴν ἐν ὁδηγητρικῇ διάβασιν τοῦ Ἰσραήλ.

² Cod. M. θαλάσση.

³ Cf. cod. Par. xxix, 4.

⁴ Hic versus deest in cod. Vat.

⁵ Cod. Vat. τοῦ δίχτυ σποράς.

⁶ Εἰς τὸν καταποντισμὸν τῶν Παραωιτῶν cod. Par. fol. 261 r°. Cod. Mon. fol. 140 : Ἐτεροι.

⁷ Cod. M. βαρὺς ἀποσπῶν. De anim. 1818, 1896.

⁸ Εἰς διαφόρους παλαιὰς ἱστορίας ἐν τέχνους cod. Par. fol. 261 r°.

Μικροῦ παρεγχεῖ¹ καὶ πνοὴν ὁ ζαργράφος·
 Εἰ δ' οὐκ ἔχει θόρυβον ἢ τέχνη, ξένε,
 Μὴ θαυμάσης· καὶ τοῦτο τοῦ μουσικίου,
 5 Μᾶλλον δὲ τῆς χάριτος αὐτῆς λαμπρόσης
 Ἐχρῆν σιωπῇ συσάλλῃναι τοὺς τύπους².

CXX. Εἰς τὸν χορὸν καὶ τὰ κύμβαλα ὧν ἐξῆρχεν ἡ Μαριάμ³.

Οὐδέν τι καινὸν εἰ τὰ κύμβαλα βλέπων
 Μὴ καὶ κτύπου θάλλοντος ἀκούεις⁴, ξένε·
 Καὶ ταῦτα γὰρ δὴ τῆς ἀληθείας χάριν
 Τὴν Μωσέως ἐθέλξεν ἰσχυροφωνίαν⁵.

Εἰς τὰς ᾠδὰς.

CXXI. Εἰς τὴν πρώτην ᾠδὴν.

Ὁ μὲν Φαραὼ πανσίρατι πεπνιγμένος
 Τύμπανόν ἐστί καὶ σιγᾷ βεβρεγμένον·
 Μέλει δὲ τὸν κρύψαντα τοὺς Αἰγυπτίους
 Τὸ Μωσέως ὄργανον ἐξικμασμένον.

CXXII. Εἰς τὴν εἰκόνα Μωσέως.

Σὺ μὲν σιωπᾷς ὡς βραδύγλωσσος⁶ πάλιν,
 * Σιγᾷ δὲ σὺν σοὶ καὶ τὸ πρὶν ἰαλοῦν σλόμα·
 Ὁ σύγγονος γὰρ οὐδαμῇ πάρεσσί σοι.
 Γραφέντες οὖν κρᾶζουσιν οἱ ζῶντες λόγοι.

¹ Cf. cod. Flor. lrv, 44.

² Hic versus deest in cod. Esc.

³ Εἰς τὸν χορὸν τῆς Μαρίας ἐνθα τὸ
 ᾄδουμεν τῇ κυρίῳ cod. Par. fol. 261 v°.

⁴ ἀκούεις cod. Par.

⁵ ἰσχυροφωνίαν cod. Escur. Conf. Escod.
 17, 10.

⁶ Nicol. Corcyr. cod. Paris. 1277.

fol. 228 v° : Δειλός τις εἰμι καὶ βραδύ-
 γλωσσος λέγειν. Cyrill. Alexandr. Opp.

t. III, p. 366, A. German. Constanti-
 nopol. cod. Coisl. 278, fol. 184 v° :

Πρὸς τὸν ἰσχυρόφωνον ἐμὲ καὶ βραδύ-
 γλωσσον.

CXXIII. Εἰς τὴν τρίτην ὁδὴν.

Ἄκαρπον ὡς γῆν τὴν σοφὴν Ἄνναν βλέπων
Ὁ τῶν ἀπασῶν οὐσιῶν φυτοσπόρος
Εὐκαρπον¹ ἀπέδειξε καὶ παρ' ἐλπίδας,
Δοὺς τὸν Σαμουὴλ ὡς πολύφορον² σιάχυν.

CXXIV. Εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῆς τρίτης ὁδῆς.

Τὴν Ἄνναν ἐστείρωσεν ἡ φύσις πάλαι·
Πλὴν ἡ προσευχὴ πρὸς γονὴν ἐπιστρέφει·
Στεῖρα ψυχὴ, δείδιθι τὴν ἀκαρπίαν,
Καὶ τῆς προσευχῆς ἀντὶ πάντων ἐξέχου.

CXXV. Εἰς τὴν ε' ὁδὴν.

Εἰς τὴν εἰκόνα τοῦ προφήτου Ἡσαίου³.

Ἐσίγηκε σιγῶν ὁ βλέπων Ἡσαίας,
Μήπως λαλήσας τοὺς νεκροὺς ἐξυπνίση⁴,
Μέλλοντας⁵ ἰδεῖν τὴν τελευταίαν κρίσιν·
ἔτι γὰρ οὗτος τὸν κριτὴν πόρρω βλέπει.

CXXVI. Εἰς τὴν ε' ὁδὴν.

* Τρεῖς ἡμέραι σάβζουσι τοὺς Νινευίτας,
Τρεῖς ἐσπέραι κρύπτουσι τὸν δεδορκότα,
Τοὺς μὲν σφαλέντας καὶ μεταγνόντας πάλιν,
Τὸν δὲ προσημῆναντα Χριστὸν ἐν τάφῳ.

¹ Ἀκαρπία et εὐκαρπία oppos. ap. Strab. p. 727: Δηλοῖ δ' ἡ εὐκαρπία· καὶ γὰρ πᾶμφορος καὶ μεγαλόδενδρος, πλὴν ἐλαίας, καὶ ποταμοῖς κατάρβυτος. Ἡ δὲ Γεδρωσία διαφέρει μικρὸν τῆς τῶν Ἰχθυοφάγων, ὥσ' ἀκαρπία κατέχει πολλὰκις.

² Cod. Par. ccxxviii, 127: Εἰς πολύφορον πῆδον.

³ Εἰς τὴν εἰκ. — Ἡσ. desunt in altero codice.

⁴ Al. ἐξυπνήση.

⁵ Al. μένοντας.

CXXVII. *Eis tēn ζ' ᾠδὴν*¹.

Ἐσταῦθα τοὺς τρεῖς ἡ Τριάς παῖδας ψύχει·
 Φλέγει δὲ κύκλῳ τῆς πυρᾶς² τοὺς ἐργάτας.
 Ἐχρῆν γὰρ αὐτοὺς τῶν παθῶν τοὺς δεσπότας
 Ἐξ ἀνθρώπων σιέφανον ἐν δρόσῳ φέρειν.

CXXVIII. *Eis tēn ὑπόθεσιν τῆς ζ' ᾠδῆς.*

Τίς εἶδε Θερμὴν καὶ ψυχρὰν ἅμα ζέσιν,
 Καὶ σάρκας ἐνδον τῆς πυρᾶς φρουρουμένας;
 Οὐκ εἶδεν οὐδεὶς ἄχρι τοῦ τότε χρόνου,
 Καθ' ὃν τὸ πῦρ ἐπλήξε τοὺς νεανίας.

CXXIX. *Eis tēn η' ᾠδὴν*³.

Οὐρανὲ, γῆ, Θάλασσα⁴, τὰ πλήρη τρία,
 Καὶ πᾶν πτερινῶν ἐρπετῶν νηκτῶν γένος,
 Καὶ πᾶσα ρευστὴ καὶ συνεσιῶσα φύσις,
 Τῷ δημιουργῷ μουσικούς ὕμνους δότε.

* CXXX. *Eis tēn θ' ᾠδὴν τῆς Θεοτόκου*⁵.

Τίκτεῖς, Μαριάμ, τὸν Θεάνθρωπον Λόγον
 Καὶ μακαρισμῶν ἄλλον ὠδίνεις λόγον·
 Τὸν μὲν δι' αὐτῆς τῆς πνοῆς τῆς ἐνθέου,
 Τὸν δὲ πρὸς αὐτῆς τῆς πνοῆς τῶν ἐγκάτων.

CXXXI. *Eis tēn θ' ᾠδὴν τοῦ προφήτου Ζαχαρίου.*

Τῆς ἀγγελικῆς ἀσίσραπῆς δεδειγμένης

¹ Cod. Esc. R.-III-17 : *Eis tēn πα-
 ραδοξοποιάν των γ' παιδων.*

² πυρρᾶς cod. Esc. A.

³ Cod. Esc. R.-III-17.

⁴ Cod. al. Θάλασσα.

⁵ Cod. Esc. R.-III-17 sine τῆς Θεοτ.

Τὸν ψαλμὸν ἐβρόντησεν ὁ Ζαχαρίας,
Ὅπως τὸ σῶμα τῆς πανάγνου παρθένου
Τὸν μαργαρίτην ἐσπράκωσεν τὸν μέγαν.

CXXXII. *Eis τὸν αὐτὸν προφήτην, κωφὸν γράφοντα.*

Κάνταῦθα κωφὸν τὸν Ζαχαρίαν βλέπω·
Τίκει γὰρ ἄλλον ἐν γῇ γράφων τὸν λόγον
Τῆς προδρομικῆς¹ ἄξιον παρουσίας.
Οὐ θαῦμα σιγαῖν τοιγαροῦν τοῦτον πάλιν.

* CXXXIII. *Eis τὴν γέννησιν τοῦ Προδρόμου, ἔχουσιν περὶ αὐτὴν
ἐξωγραφημένους τοὺς συνωνύμους αὐτοῦ.*

Τί δῆτα σιγαῖς, εἰπέ μοι, Ζαχαρία;
Τεκλὸν τὸν υἱὸν ἄρα δισίδζεις πάλιν;
Ἡκίστα, φησὶν, ἀλλ' ὁ τῆς τέχνης νόμος
Σιγαῶντας ἡμᾶς οὐ φορβοῦντας γράφει.

CXXXIV. *Eis τὸν ἡγαπημένον τῷ Χριστῷ Θεολόγον,
λέγοντά τι περὶ τοῦ Βαπτιστοῦ.*

Τοῦ Προδρόμου λάμπαντος ἀσπράπῃς δίκην
Ὁ βροντοφυῆς² ἤχον ὠδίνει ξένον,
Ὅπως ὁ τῆς χάριτος ἀνθήσῃ σπόρος,
Εὐαγγελικῆς ἐμφορηθεὶς ἱκμάδος.

CXXXV. *Eis τὸν μέγαν Χρυσόστομον, ὁρῶντα τὸν Βαπτιστὴν³.*

Ὃν εἶχεν ἀρχέτυπον ἐνθέου βίου,

¹ *Infra* ci, 1 : Τὴν προδρομικὴν
τοῦ Θεοῦ σε λυχνίαν. *Germ. Cpol. cod.*
Coisl. 278, fol. 124 v° : Διὰ τὸ χειρα-
πτόμενον τῇ προδρομικῇ δεξιᾷ. *Conf.*
Boisson. Anecd. gr. t. V, p. 298.

² *Cf. Cod. Par.* lxxiii, h. *De anim.*
506 : Ἀρρηπτον ὠδίνων μέλος.

³ *Cod. Par. fol.* 172 r° *et cod. Mon.*
fol. 96, in quibus desunt ὁρῶντα τὸν
Βαπτ7.

Νῦν ὁ χρυσοῦς τὴν γλῶτταν¹ αἰδεῖται βλέπων·
 Μὴ σκέψῃς² αὐτῷ πάλιν ὑμνεῖν τὸν μέγαν,
 Ὡς ἡ σιωπὴ δεῦρο μικροῦ δεικνύει;

CXXXVI. Eis³ τὸν ἅγιον ἰωάννην τὸν Ἐλεήμονα καὶ αὐτὸν
 * ἐπὶ τὴν εἰκόνα ἐξωγραφημένον τοῦ Βαπτιστοῦ.

Ἐρημος ἰδοὺ τῶν παθῶν αὗτος τόπος,
 Ὃν ἀσμένως ᾤκησεν ὁ Ζαχαρίου·
 Πλὴν ἐστὶν ἰδεῖν καὶ ποταμὸν ἐνθάδε
 Τὸν χρυσοδίνην⁴ τόνδε τὸν πλωχοτρόφον.

CXXXVII. Eis τὸν ἅγιον ἰωάννην τὸν Νηφελετήν⁵.

Ὡσπερ τὸ πῦρ κάτωθεν εἰς ὕψος τρέχει,
 (Τὸ συγγενὲς γὰρ ἔλκειν οἶδεν ἡ φύσις)
 Οὕτω, τροφῆς⁶ ἄγευσίε καὶ παθῶν μάκαρ,
 Καὶ σὺ γεγηθῶς πρὸς τὸν ἀτροφον⁷ τρέχεις.

CXXXVIII. Eis τὸν ἅγιον ἰωάννην τὸν Δαμασκηνόν⁸.

Κύκλον λογικὸν ἢ τρυγῶν τοῦ δεσπότη
 Καλεῖ πρὸς φθὰς γνωστικῆς μουσουργίας·
 Ὁ δὲ πρὸς αὐτὴν⁹ εὐλαβῶς ἀποβλέπων
 Κινεῖ τὸν εἰρμὸν¹⁰ τῶν μελῶν οὐκ ἰσχύει.

¹ γλῶσσας cod. Par.

² Fort. σκέψῃς?

³ Cod. Par. fol. 172 r°, in quo desunt καὶ αὐτὸν κ. τ. λ.

⁴ χρυσοδίνην cod. Escur. Cod. Paris. cxi, 11 : ΔΙ (φλέβες) χρυσοδίνην ὁδὸν εἰργάσαντό σε.

⁵ Cod. Par. 172 r°. De Joanne Jejunatore confer. Fabric. Bibl. gr. t. XI, p. 108.

⁶ τροφῆς cod. Par. Conf. supra cxi,

1 : Ἐπιθυμῶν μάκαρ.

⁷ ἀτροφον cod. Esc.

⁸ Cod. Par. 172 v°.

⁹ αὐτόν cod. Par.

¹⁰ Pisides, Hecast. 681 : Εἰ τὴν καθ' ἡμᾶς σαρκικὴν λάβοι λήραν, Καὶ γινῶ τὸν εἰρμὸν τῶν μελῶν καὶ τοὺς νόμους. Cf. infra cclxxviii, 13, ubi εἰρμὸς τῶν λόγων.

CXXXIX. *Eis τὸν ἅγιον Ἰωάννην τῆς Κλίμακος*¹.

Ἄφεις θεωρεῖν ὡς ὑφιστάς βαθμίδας,
Ὡς μουσικὴν κλίμακα τὴν σφαγὴν βλέπε·
Δι' ἧς τρέχων ἄνεισιν ὁ Ζαχαρίου
Πρὸς τὴν ἀνυπέρβλητον², ὦ πάτερ, βάσιν.

CXL. *Eis τὸν ἅγιον Ἰωάννην τὸν Καλυβίτην*³.

* Ὃς ἦν ἀποφράς τοῖς γονεῦσιν ἐν βίῳ,
Καθάπερ ἀγνώς καὶ μυδῶν τέως πένης,
Ἢδη σύνοικός ἐστι τῷ Ζαχαρίου
Καὶ μέχρις αὐτῆς τῆς Ἑδέμ τῆς ὀλβίας.

CXLI. *Eis τὸν τίμιον Προδρόμον*⁴.

Ἐρημον οἰκῶν μουσικὴν εἶχες χάριν·
Νυνὶ δὲ χαρίταν σε κυκλοῦσι σίφι·
Οὐκ ἦν γὰρ εἰκὸς οὐδαμοῦ σε ζῆν μόνον
Τὸν δεύτερον νοῦν τὸν προφήτην⁵ τὸν μέγαν.

CXLII. *Eis τὸν αὐτόν*⁶.

Ὡς ἐξ ἐρήμου τὸν προφήτην τὸν μέγαν
Ἐγραψεν ἰσχνὸν εὐφυῶς ὁ τεχνίτης·
Πλὴν εἴπερ ἰσχνὸν εἶχεν ἐκ τῶν ἀκριδῶν,
Φωνὴ λόγου σιγῶσα πῶς ἂν εὗρεθῇ;

¹ Cod. Paris. fol. 272, v°: *Eis τὸν ἅγ. ἰ. τὸν τῆς Κλ.*

² Cf. cod. Par. CXXXIX, 13.

³ Cod. Par. 172 v°. De Joanne Calybita Fabric. *Bibl. gr.* t. XI, p. 642.

⁴ Cod. Par. 172 v°: *Ἰδίως εἰς τ. τ. Προ.*

⁵ τοῦ προφήτου cod. Esc.

⁶ *Eis εἰκόνα τοῦ τιμίου Προδρόμου* cod. Paris. 174 r°. *Eis τὸν Προδρόμον* cod. M. fol. 96.

CXLIII. Εἰς τὸν αὐτὸν ἐγλυμμένον εἰς λίθον¹.

Ἡ σὴ κεφαλὴ κἀν ἀποτμήθη πάλαι,
Τάχ' ἂν πάλιν ἤλεγχεν Ἡρώδην, μάκαρ,
Εἰ μὴ τις αὐτὴν ἐξεπέτρωσε ξέσις².
Πλὴν ἐκ λίθου νόματα θαυμάτων πίνω.

CXLIV. Εἰς τὸν προφήτην Ζαχαρίαν³.

Ἐπὶ σιωπῆς ὁ σκορεὺς τοῦ Προδρόμου.
Καὶ πῶς ὁ τεχθεὶς τὴν σιωπὴν οὐ λύει;
* Ναί, φησὶν, οὐ χρὴ θαυματουργεῖν⁴ τοὺς τύπους·
Τῆς γὰρ νέας χάριτος αὐτὸς προτρέχει.

CXLV. Εἰς τὴν ἀποτομήν⁵.

Τμηθεὶς κεφαλὴν τὴν σιγὴν, μάκαρ, σιέγεις·
Χριστὶς γὰρ αὐτὸς ἀνθυπεσίηριξέ⁶ σε.
Νῦν γοῦν δι' ἡμᾶς τῷ Θεῷ κάμψον γόνυ,
Τεμεῖν δυσωπῶν ἀκλινεῖς ἐχθρῶν κάραι⁷.

CXLVI. Εἰς τὴν αὐτὴν⁸.

Κεραιπαληκῶς ἐξ ἀποκρύφου μέθης
Ὁ δημιουργὸς τῆς τρυφῆς καὶ τοῦ πῶτου,
Καὶ τῆς ἐναγοῦς τοῦ Σατὰν ἀπλησίίας,

¹ Εἰς ἐγλυμμένον τὴν ἀποτομήν cod. Par. 174 ὚. Fort. ἐγγεγλ.

² Cod. Esc. ξέσις. Μοκ νόματα θαυμάτων compar. cum Anon. ap. Cramer, An. Par. t. IV, p. 305 : Χαρίτων νόμασι πλεηρομένη.

³ Εἰς τὸ γενέσθαι cod. Par. 174 ὚.

⁴ Christoph. Patric. cod. Par. 1578,

p. 443 : Κόρυ συνεβλήν Ιωάννης πρὸς ἕξος Συνθαυματουργεῖ καὶ μετὰ ἕξους κόρυ.

⁵ Cod. Par. 174 ὚.

⁶ ἀνθυπεσίηριξε cod. Par.

⁷ κρέτας cod. Par.

⁸ Εἰς τὴν ἀποτομήν τοῦ Προδρόμου c. Flor. 259 ὚. Εἰς Ιωαννὶ c. Par. 177 ὚.

- Ἄγει μὲν εἰς ἄθρυμα τὴν ὀρχησίδα¹,
 5 Ποιεῖ δὲ μισθὸν πορνικῶν λυγισμάτων
 Τὴν σὴν κεφαλὴν εἰς τομὴν προηγμένην,
 Ἦν ὄψον εὐθὺς τῷ Θεῷ σὺ προσφέρεις,
 Κρατῆρα κρινῶν μαρτυρικῶν αἱμάτων,
 Σαυτῷ δὲ μισθὸν τὴν τομὴν δίδως, μάκαρ,
 10 Τῶν ἀπὸ γαστρός² μητρικῶν σῶν ἀλμάτων.
 Οὕτω σὺ Χριστὸν δεξιούμενος τρέφεις,
 * Εἰς ἀφρόνων ἔλεγχον ἀνδρῶν συσσίτων.

CXLVII. Εἰς τὴν αὐτὴν³.

- Ἀναστοιμωθέν⁴ ἐκ⁵ φλεβῶν αἷμα ζέον
 Λουτήρ καθαρὸς γίνεται τῷ Προδρόμῳ,
 Καὶ τὴν ἀλουτήσασαν ἐκπλύνει κόμην,
 Καὶ τοὺς χύδην ρέοντας ἰδρώτας μέσον
 5 Καὶ τὴν ὑπ' αὐτῶν ὀστρακωθεῖσαν κόνιν.
 Ἄνεισι λοιπὸν εἰς Θεὸν λελουμένος
 Τῶν μαρτυρικῶν αἱμάτων τῇ προσχύσει⁶,
 Καὶ τῶν νοητῶν ἀξιοῦται πασιδῶν
 Ἐρημον ἀφείς ὁ Ζαχαρίου τέως.
 10 Σὺ δ', ᾧ βαλανεῦ⁷ καὶ βραβεῦ καθαρσίων,

¹ Noster, *De anim.* 1939 : Εὐθὺς γε
 πηδᾷ καὶ ἐπάλλεται δίκην Νέου χορευ-
 τοῦ ἡ κόρης ὀρχησίδος. *Id. De Eleph.*
 208 : Ὀρχησίδος λυγισμα δεικνὺς τὴν
 βάσιν.

² Cod. Esc. *μρς.* id est *μητρός* et in
 marg. *γαστρός*.

³ *Εἰστοαντό* cod. Par. 177 r°.

⁴ *Corpus Inscript.* n° 916; Constant.
 Manass. vs. 3481; Galen. Cod. Paris.
 2286, fol. 57 r° : Ποτὲ μὲν δι' ἀνάσρω-

σιν, ποτὲ δὲ διὰ ῥῆξιν φλεβίου, ἡ δι'
 ἀναστώσεως κοιλίας. *Id.* fol. 3 r° : Ἀνε-
 μῶναι πᾶσαι θριμείας καὶ ῥυπτικῆς, ἐπι-
 σπαστικῆς τε καὶ ἀναστροφικῆς εἰσι
 δυνάμεις.

⁵ ἡ φλεβῶν cod. Esc.

⁶ *προχύσει* cod. Escur. Conf. infra
 CCXXIX, 16.

⁷ *βασιλεῦ* pro *βαλανεῦ* codex Escur.
 De hac confusione Wernsdorf ad Hime-
 rium, p. 733.

Εἰς ἄλλο πῦρὸς ρεῖθρον αὐτὸς βαπτίσαις¹
Δελυμένον μένοντα μὴ λελοιμένον.

CXLVIII. Εἰς τὴν αὐτὴν².

Κῆρυξ ἀληθὲς εὐρεθεὶς τοῦ δεσπότου
Βοῆς σιωπῶν καὶ λαλεῖς ἐσφαγμένος².
Καὶ γὰρ τὸν ἀμυνὸν τοῦ Θεοῦ προμηνύεις,
Ὃς ἐστὶ καὶ πρῶτον ἀνθρώπων χάριν
5 Σφαγῆς ἀτεχνῶς καρτερῶν κοσμοτρόφον³.
* Σὺ δὲ προτυθεὶς ἐκ τομῆς πρώτης, μάκαρ,
Εἰς ἀντὶ πάντων ἡμεσας τῷ δεσπότη.
Νῦν οὖν ὑπελθὼν τοὺς βαθεῖς τῆς γῆς τόπους,
Τὸν ζῶντα κήρυττε τοῖς νεκροῖς λόγον.
10 Ἰσως κἀκείνους, κἀν σιγῶσιν ἐν τάφοις,
Δείξεις λαλοῦντας ἐκ πνοῆς παλιμψίους⁴.
Ὁ Θῦμα σιγῶν καὶ νεκροῖς λαλοῦν ξένα.

CXLIX. Εἰς τὴν αὐτὴν⁵.

Ἐρημε γῆ, σίελαξον⁶ ὀμβροὺς δακρύων,
Εἴ τις παρὰ σοὶ καὶ λιβὰς θρήνων μόλις⁷,
Καὶ μουσικὴ δύναμις αἰσθητηρίων.
Παρῆλθε καὶ γὰρ ὁ γλυκὺς σου τυμφίος,
5 Τμηθεὶς πεφασῆν. Ἀλλὰ τίς σε δακρύσει,

¹ Cod. βαπτίσαι.

⁴ Codex palimpsestus. Conf. cod. Pa-

² Εἰς/οαυτό cod. Par. 177 v° Vs. 2
cod. Esc. ἐσφαγισμένος.

ris. v, 1.

⁵ Εἰς/οαυτό cod. Par. 178 r°.

³ Cod. Paris. LX, 49: Κοσμοτρόφου
χάρτης. Chrysippus Hierosol. In S. Jo.
Bapt. cod. Paris. 513, fol. 106 v°: Ὡς
ἀνθρωπος μετὰ τοῦ ἀχράντου, ὡς ἐγκρα-
τὴς μετὰ τοῦ κοσμοτρόφου.

⁶ Nicephor. Cretit. Inaugural. sonna.
p. 10: Καὶ δάκρυα σίελαξον ἐκ τῶν
ὀφθαλμῶν. Fort. σίελαξον. Conf. infra
σκηπ, 18.

⁷ Fortasse βόσις.

Φανέντος ἐκ σοῦ τοῖς βροτοῖς τοῦ Προδρόμου;
 Τὸν¹ πρόξενον γὰρ τῶν καλῶν δίδως χάριν,
 Ὡς πρὸδηλὸν ἐστί· ἐκ τῶν πραγμάτων
 Ὡς ἐγγυᾶται μουσικῶν λύσιν πόνων
 10 Ὁ δεσποτικὸς οὗτος ἀξιοηφόρος².

CL. Εἰς τὴν αὐτὴν³.

Τὴν προδρομικὴν⁴ τοῦ Θεοῦ σε λυχνίαν
 Ὁ τοῦ σκότους τύραννος οὐ φέρων βλέπειν,
 Ὡς νυκτερινὸς τῶν Σατὰν ἔργων φίλος,
 * Τῆς σῆς κεφαλῆς τὴν τομὴν ἐπιτρέπει
 5 Τοῖς μουσῳργοῖς τῆς κακῆς εὐορκίας,
 Ἀλλ' αὐτὸς ἐξέλαμψας εἰς μεῖζον σέλας
 Καὶ μέχρι τῆς γῆς τῶν μυχῶν τῶν ἐσχάτων.
 Εὖρες γὰρ ὑπέκκαυμα τὴν φλόγα τρέφον⁵
 Τῶν μαρτυρικῶν αἱμάτων⁶ σου τὸ σίεαρ,
 10 Καὶ τὸν μὲν ἐξάγιστον Ἡρώδην φλέγεις
 Τοῖς ἐμπύροις ἀνθραξι τῆς παρρησίας·
 Αὐτοῖς δὲ νεκροῖς μουσικὸν φῶς δεικνύεις.

CLI. Εἰς εἰκόνα τοῦ Προδρόμου⁷.

Ἐκ πέτρας ἀδρὸς ὁ Ζαχαρίου σῶαχυσ·
 Χριστὸς γὰρ ἦν ἡ πέτρα· καὶ μὴ θαυμάσης·
 Πλὴν τοῦτο καινὸν, εἶπερ εἰς ὧν⁸ ὁ σῶαχυσ
 Τρυφῇ, Θεατὰ, γίνεται τοῖς ἐνθάδε.

¹ Fort. τὴν πρόξενον.

² Hac voce carent lexica. Πελεκηφόρος ap. German. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 148 v°.

³ Al. Εἰς τὴν ἀποτομὴν τοῦ τιμίου Προδρόμου. Id. cod. Par. 176 v°, sine τιμίου.

⁴ Cf. supra cxxiii, 3.

⁵ Al. τρέφων. Cf. cod. Flor. cxi, 8.

⁶ Al. καμάτων.

⁷ Al. Εἰς εἰκ. τοῦ τιμίου Προδρόμου εἰς τὴν πέτραν.

⁸ Al. αὐτός et in m. ὧν.

CLII. Εἰς τὴν αὐτὴν εἰκόνα.

Εἰ σοι κατεῖδες τὸν προφήτην, ζωγράφε,
ἔδειξας ἂν μάλιστα λεπιδὸν ἐνθάδε·
Νῦν δὲ σκιδὼν ἔγραψας εἰς πᾶχος χροῶς,
Θρέψας τροφῆς ἄγευστον ἐξ ὕλης φύσιν.

CLIII. Εἰς τὸν λόγον τῆς συλλήψεως τοῦ Προδρόμου.

Φωνῆς¹ λόγου σύλληψιν, ὦ λόγε, πρότει·

* Καὶ γὰρ σεαυτὸν σεμνυνεῖς ταύτῃ πλέον.

CLIV. Εἰς ἀναθήματα.

Εἰς² εἰκόνα τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου κοσμηθεῖσαν διὰ χρυσαργύρου,
ἐχούσης ἐν ταῖς χερσὶν ἐν βρέφους σχήματι τὸν Χριστόν.

Χρυσῇν θεωρῶ τὴν Ἑδέμ τῆς εἰκόνης,
ἔν θ' ἃ τὰ φυτὰ τεχνικῶς ἡρμοσμένα
Δοκοῦσι κυκλοῦν τῆς Ἑδέμ τὸν ἐργάτην.
Εἰ δ' οὐχὶ καὶ ζέφυρος ἐμπνεῖ τοῖς κλάδοις,
5 Θαυμασιὸν οὐδέν· οὐδὲ γὰρ ὅλως δέον
Τούτους κινεῖσθαι καὶ κτυπεῖν τὸν δεσπότην
ὑποψυθριζοντα³ μουσικωτέρως⁴,
Ὅπου γε καὶ ροῦν ἀργυροῦν οἶμαι βλέπειν
Ἐκ τῆς πρὸς αὐτὸν συστολῆς πεπηγμένον.
10 Μὴ τοῦτον ἰδὼν τὸν Παράδεισον πάλαι
Τὸν νῦν φυτουργεῖ⁵ Σολομὼν τῶν ἁσμάτων;

¹ Fort. leg. φωνῆ.

² Εἰς εἰκόνα τῆς Θεοτόκου, ἐνθα βρέ-
φος καὶ ὁ Χριστός ἦν cod. Fl. 158.

³ Codex ὑποψυθριζοντα. Eustath.
Opusc. p. 351, 53 : Ὅττω γὰρ ὑποψυ-
θυρίζει τὸ τῆς φήμης σλόμα.

⁴ Joann. Diac. ap. Band. Catal. I,
p. 376, v. 206 : Πρόελθε τάφων ὁ Δαυὶδ
μουσικωτέρως τρέχων. Adverb. κρυφιο-
μουσικῶς legitur ap. Eustath. Spicil.
Rom. t. V, p. 189.

⁵ Cf. cod. Flor. CLVIII, 20.

* Νύμφη γὰρ ἦδε¹ καὶ καλὴ καὶ παρθένος
 Ἐρῶσα Θερμῶς² τοῦ παρ' αὐτῇ³ νυμφίου.
 Εἴ που δὲ καὶ μέλιτ' ἔλκεται ἀθρήσαι θέλεις,
 15 Ἡ καὶ προφήτην ἐξ ἐρήμου τρυγῶνα,
 Ἡ μυστικούς τέτιγας, ἡ κύκνων γένη,
 Σκόπει, Θεατὰ, τοὺς παρεσίῳτας πέριξ,
 Οἱ τὰς νοητὰς ὀργανώσαντες λύρας
 Περιλαλοῦσι τὴν λεχὼ καὶ τὸ βρέφος.

CLV. Eis éteran eikóna tῆς Θεοτόκου.

Ἐρευθος ἐνθεὶς παρθενικὸν ταῖς γνάθοις
 Ὁ χρωματοργὸς ζωγραφεῖ σε παρθένον·
 Σὺ γὰρ τεκοῦσα καὶ φανεῖσα παρθένος
 Κάν τοῖς τύποις ἔμεινας ἀγνή παρθένος.

CLVI. Πρὸς τὴν Θεομήτορα χαριστήριος⁴.

Ὁ σὸς μὲν υἱὸς θαυματουργῶν, παρθένε,
 Καὶ τῇ λογικῇ πρακτικῇ⁵ συνεισφέρων⁶,
 Ἄνικμον ἐψύχωσε χειρὸς ὁσίου,
 Ῥήματος αὐτῷ ζωτικὴν δοὺς ἱκμάδα·
 5 Καὶ γὰρ ἱατρὸς κοσμοσώστης⁷ εὐρέθη,
 Προπατορικῆς⁸ ἐκτεμῶν χειρὸς πάθος.

¹ Al. ἦδη.

² Adverbium lexicis addendum. Adde
 et Θερμοτέρως ex Vita S. Blasii, cod.
 Par. 1491, fol. 71 r°.

³ Al. καλῶς παρ' αὐτῆς.

⁴ Ἐκ προσώπου τοῦ Ἀτζύμη τοῦ παν-
 σεδάλου κυροῦ Μανουήλ, πρὸς τὴν
 Θεομήτορα τὴν Πηγὴν cod. Par. 262, r°.

⁵ πρακτικῇ cod. Esc.

⁶ Cf. cod. Flor. CCXI, xlvii, li.

⁷ Infra clixiii, 14: Ὁ κοσμοσώστης
 οὗτος αὐτὴν τύπος. Pro κοσμοσώστης
 leg. κοσμοσώστης in Thesaurο. Anon.
 cod. Par. 147, 20 v°: Μέλλων δὲ μέγι-
 στος Δαυὶδ καὶ θαυμαστός προφήτης
 προκαταγγεῖλαι τοῦ Χριστοῦ κοσμοσώ-
 στρο πάθη.

⁸ Theod. Lascar. cod. Par. 1193,
 80 r°: Μὴ ἀλδεσθεὶς τὸ πατρικὸν παρὰ-
 τίωμα τούτου καὶ ἡμῶν προπατορικόν.

- Σὺ δ', ὦ Μαριάμ, τῆς ἐμῆς ψυχῆς δρόσε¹,
 Τῆς σῆς με πηγῆς ταῖς ῥοαῖς ἀναψύχεις,
 * Καὶ τὸν πρὶν ἡμίξηρον² ἐξ ἁμαρτίας
 10 Χλωροῖς πάλιν; σώτειρα, κοσμεῖς ὀργάνοις,
 Καὶ τῶν ἱατρῶν τὴν σοφὴν ψῆφον λύεις
 Τῇ πρὸς τὸ λυποῦν μουσικῇ χειρουργίᾳ³.
 Ῥάβδος γὰρ ἐν σοὶ γλυκερὸν θάλος φύει,
 Καὶ πῦρ ὑπελθὼν οὐ καταφλέγει βάτον,
 15 Καὶ ῥοὺς διασπᾷ, ὡς φυγὰς ὑποσπρέφει.
 Χεῖρί σε λοιπὸν ζωγράφῳ σκιαγράφου,
 Σμικρᾷ ἀμοιβῇς οὐ καταλλήλου χάριν.
 Τείνω δέ σοι τὴν χεῖρα τὴν σεσωσμένην,
 Ὁ χθὲς θανατῶν ἄρτι φανείς ἀρτίπους·
 20 Ἐμοὶ γὰρ αὐτὴ⁴ καὶ ψυχῆς λύσεις πόνους
 Παρειμένης πῶβρωθεν ἐκ τῶν πρακτέων,
 Εὐσπλαγχνίας ἔδωκε⁵ καὶ τερασίων.
 Ὁ σὸς Μανουὴλ ταῦτά φησιν Ἀτζίμης,
 Ὃν καὶ σεβαστὸν τὴν τιμὴν σὺ δεικνύεις.

CLVII. Εἰς δεξαμενὴν ὕδατος ἀνατεθεῖσαν⁶ τῇ ζωοδόχῳ Πηγῇ⁷
 παρὰ Ἰλαρίωνος μοναχοῦ.

Τῷ τῶν παθῶν καύσωνι⁸ ταχεῖς ἐκτόπως,

¹ Cod. Par. LXXIX, 4 : Φοιτᾶν παρὰ
 σὲ τῆς ψυχῆς μου τὴν δρόσον Οὐ δέ-
 σαρται.

² Vita S. Stephani junioris, cod. Par.
 436, fol. 97 v° : Οὗτος ἡμίξηρος ὦν καὶ
 χαρὰ ἔλος ἐπὶ τῆς νόσου συγκεκυφώς.

³ Cf. cod. Flor. XLIII, 27.

⁴ αὐτοῦς cod. Escur. Recte αὐτὴ ex
 corr. cod. Par.

⁵ Cf. cod. Vat. XI, 7.

⁶ Cod. ἀνατεθεῖσα.

⁷ Ἡ Πηγὴ coenobium Pegatum est.
 De quo cf. Wernsd. ad Philen, p. 54.

⁸ Procop. In Proverb. Mai, Class. Auct.
 t. IX, p. 94 : Ἀπὸ τοῦ χειμῶνος καὶ τοῦ
 καύσωνος τῶν ἐπουσιῶν καὶ ἀκουσιῶν
 παθῶν. Cod. Flor. cxv, 5 : Πραγμάτων
 καύσωνες. Constant. Manass. 16 : Καὶ
 τὸν τοῦ κόπου καύσωνα καὶ τῆς ταλαι-
 πωρίας.

- Ὡς ζῶσα πηγὴ τῶν Θεοῦ τεραστίων,
 Δεξαμένην ὕδατος ὀργάνωσά σοι,
 Ὡς ἂν ἐπ' αὐτῇ δεικνυοῦση τὸν πόθον
 5 Τὸ ζῶν ὕδωρ πίνοιμι τῆς σωτηρίας,
 Φυγὼν τὸ πῦρ ἐκεῖνο τῆς τιμωρίας.
 Ὁ πλούσιος γὰρ ἐκφοβεῖ με, παρθένε,
 Ὁς μάλα διψῶν ἀποτηγανίζεται¹.
 Ἰλαρίων σὸς ταῦτά φησι Κανάθης²,
 10 Οἰκτρὸς μοναχὸς εὐτελής, εὖνους δ' ὄμως.

CLVIII. Eis eὐαγγέλιον τῆς μονῆς τοῦ κυροῦ Ἰσαάκ³ κεκοσμημένον
 διὰ χρυσαργύρου.

- Ἡ κηπὸς ἐστὶ καὶ τρυφὴ τὸ βεβλίον,
 Ἐν ᾧ τὸ φυτὸν τῆς φθορᾶς ἀπεψύγη.
 Πιαίνεται γὰρ ἐκ ῥοῆς τετραστίμου⁴,
 Ζωῆς ὕδωρ καὶ ξύλον ἐν μέσῳ φέρον,
 5 Δι' ᾧ ὁ καρπὸς τῆς ἀρᾶς ἀνιέρπη.
 Ἡ σχοῖνος ἀνασπῶσα τὴν κάτω φύσιν,
 Ἡ κρηπὶς ἀκλόνητος, ἡ Φεῖα κλίμαξ,
 Δι' ἧς ὁμιλεῖ τοῖς βροτοῖς ὁ δεσπότης,
 * Ἡ ψυχοκερδεῖς⁵ καὶ Θεόγραφοι⁶ πλάκες,
 10 Ἐν αἷς ὁ καινὸς Ἰσραὴλ μὴ γογγύσας

¹ Christophor. Patric. codex Paris. 1578, p. 431: Πάτερ Ἀβραάμ, πέμψον Λάζαρον ἵνα βρέξῃ τὸ ἄκρον τοῦ δακτύλου αὐτοῦ καὶ καταψύξῃ τὴν γλῶσσάν μου, ὅτι δεινῶς ἀποτηγανίζομαι. Anon. cod. Par. 2286, fol. 74 v°: Τοῦτου (ξύλοδάτου) ἀποτηγανισμα ἀλειφόμενον ἀπόνους τοὺς μαστιζομένους ποιεῖ.

² Supra xxiv, 2: Ἰωάννης Κανάθης.

³ De Isaacii Monasterio confer. Du-

cang. Constantinopol. Christian. lib. IV, p. 158.

⁴ Supra xxix, 5: Ἀρδεὶ δὲ ρεῖθροισ τὴν ἑδέμ τετραστίμοις.

⁵ Cf. cod. Par. xiii, 127.

⁶ Supra xxi, 4: Εὐαγγελιστῆς γίνεσθαι Θεόγραφος. Gerin. Cp. cod. Coisl. 278, fol. 204 r°: Καὶ ὡς ἰν ὀρθοῖς ὑποδέχεσθαι τὰς Θεογράφους φωνάς. Id. fol. 217 v°: Νόμος Θεόγραφος.

- Ἐξῆλθεν εἰς γῆν μουσικῆς παγκαρκίας¹,
 Ἡ δογμάτων θάλασσα καὶ τερασίων,
 Παραβολικῶς ἐγχεθεῖσα τῇ κτίσει.
 Οἱ γὰρ ἄλιεῖς τῶν λογικῶν ἰχθύων
 15 Πλέξαντες ἀμφίβληστρον² ἐνθέου πύθου
 Χαλῶσιν εἰς τὰ ρεῖθρα τοῦ κηρύγματος,
 Ὅπως ὁ παίζων ἀντιπαίζεται δράκων,
 Παρακυβισίων³ εἰς τὸ κύμα τῆς πλάνης.
 Ὡς φάρμακον δὲ συγκραθὲν τῷ τεχνίτῃ,
 20 Τὸ κοινὸν ἀρρώσθημα τοῦ γένους λύνει.
 Τοῦτο σιεφανοῖ τοὺς χοροὺς τῶν μαρτύρων
 Οἱ τὴν ἑαυτῶν ἐξαμείβοντες φύσιν
 Χωροῦσιν εἰς πῦρ, εἰς τροχοὺς ἀποστροφῶν,
 Εἰς ῥοὴν θαλασσῶν, εἰς τελευταῖα ξίφη.
 25 Στομοὶ γὰρ αὐτοὺς ἡ χάρις τοῦ πνεύματος,
 Δι' ὧν τὸν ἐχθρὸν τῶν ψυχῶν κατασχύνει.
 Τοῦτο κραταιοὶ τοῖς μονασίαις τὸν βίον,
 Καὶ τὴν φύσιν κάμνουσαν εὐθὺς ῥωννύει,
 Καὶ θαυματουργοὺς τοὺς νοσοῦντας δεικνύει.
 * 30 ἔχον δὲ καὶ σάλπιγγος ἐνθέου πτύκον
 Νεκρὰς ἀτεχνῶς ἐξεγείρει καρδίας.
 Τί χρητὰ πολλὰ νῦν κατὰ μέρος λέγειν;
 Τοῦτο προελθὼν τοῦ Θεοῦ καὶ δεσπότη
 Τοὺς οὐρανοὺς κλεισθέντας ὑπὲρνοιξέ μοι.
 35 ἔσθθα προχωρῶν ἐκ φθορᾶς καὶ σαρκίας
 Θεὸς καθαρὸς ἐν μεθέξει γίνομαι.

¹ Jo. Stauracius, In S. Demetrium, quoque cod. Par. ciii, 16. — ² Cod. cod. Coisl. 146, fol. 9 v°: Καὶ παγκαρκίας ἐκ συνηρεῶν παραδείσων τῶν Δη- Flor. ciii, 3: Τὸ γὰρ σὸν ἀμφίβλη- σίρον ἡ τέχνη πλέκει. — ³ Vox ad- μτρεακῶν τεράτων κερπίτισθε. Vid. denda lexicis.

Ἡ σύνθετος γοῦν τοῦ χρυσαργύρου χάρις
 Τὴν σύνθετον δείκνυσι τοῦ λόγου φύσιν·
 Αἱ δ' αὖ τὸν εἰρμὸν ὀργανοῦσαι συνδέσεις
 40 Τὸ σχῆμα καὶ τὸ σφίγμα τῆς ἐκκλησίας.
 Τούτων σύνες¹, βέλτιστε, καὶ σκόπει τρέμων·
 Κοινῆς γὰρ ἀθρεῖς ὄργανον σωτηρίας.

CLIX. Eis ἕτερον εὐαγγέλιον τῆς μονῆς τοῦ Φιλοκαλᾶ κεκοσμημένον διὰ χρυσαργύρου, ἐκ προσώπου Ἰωαννικίου μοναχοῦ, οἰκονόμου αὐτῆς.

Τὸν μὲν περισπούδαστον² ἀνθρώποις βίον,
 Οἶον λίθων ἑλλαμψιν, αὐγὴν μαργάρων,
 Χρυσὸν καθαρὸν, ἄργυρον, πέπλων χάριν,
 Καὶ πᾶν ὁτιοῦν εὐπρεπὲς φάσμα, ξένη,
 5 Ἡ πραγμάτων κίνησις, ἡ δρᾶμα φθόγου,
 * Ἡ κλῶψ ἀφανής, ἡ τυραννὶς ἀρπάσει·
 Τάχα δὲ καὶ σῆς εὐτελὲς ἐφερπύσας
 Τὰ τῆς ὕλης εὐκοσμοῦ βοσκηθήσεται·
 Θεοῦ δὲ Φωνὰς οὐδ' ὁ πᾶς κρύψει χρόνος,
 10 Ἄς Φιλοκάλως ὀργανώσας ἐνθάδε
 Τοῦ Φιλοκάλου τῇ μονῇ παρεσχόμεν.
 Τὸν ἄργυρον γοῦν τῷ χρυσῷ πεπασμένον
 Πρὸ τῶν πυλῶν³ τέθεικα τῶν ἀνακτόρων·
 Ἐπίβασις γὰρ τῶν ποδῶν τοῦ δεσπότη
 15 Σαφῶς τὸ παρὸν βιβλίον⁴ γινώσκεται·
 Ἀμφοῖν⁵ δὲ τινὰς ἐσφυρηλατημένας

¹ Cum genitivo, ut apud antiquos. exteriores, in quibus Evangelii codex Sic infra CLIX, 25: Καὶ σοφῶς τούτων compactus erat.
 ξίνες.

⁴ Cod. βιβλίον.

² Cf. cod. Flor. cxxxι, 137.

⁵ Auro et argento. Deinde fort. δι

³ Portas appellare videtur tabulas δισσὰς ἐσφυρ.

- Ἄνεῖς ἐορτὰς¹ προσφεύεις τῇ πυκτίδι
 Καὶ τῶν θεατῶν ἐσιῶ τὰς καρδίας.
 Ὅρα μὲν οὖν τὸ κάλλος ἀπὸ τῆς ὕλης,
 20 Ὅρα δὲ καὶ τὸ σχῆμα τῶν ἐνδοῦ τύπων,
 Καὶ τὴν ἐμὴν, ἀνθρώπε, τεκμαίρου σχέσιν,
 Καὶ μὴ θορυβῶν μηδὲ κομπάζων σκόπει.
 Χριστὸς γὰρ αὐτὸς μουσικόν² τινα τρόπον
 Ἐνταῦθα παρὼν ἀπροᾶται καὶ βλέπει.
 25 Πλὴν συμβολικῶς καὶ σοφῶς τούτων ξήνες,
 Ὡς δέρμα νεκρὸν ζωτικὸς φέρον λόγους
 * Τὴν τοῦ λόγου σάρκωσιν ἐμφαίνει τάχει³,
 Δι' ἧς τὸ νεκρὸν ἐψυχώθη σαρκίον,
 Ζωῆς μετασχὼν καὶ φθορᾶς κρείσσον μένον⁴.
 30 Αἱ δὲ πρὸς ὀργάνωσιν ὀκταφυλλίδες⁵
 Τὴν ὀγδόην ἀντικρυς ἠνίξαντό σοι,
 Πρὸς ἣν ἀπαντᾷς ἐξίων τῆς ἐβδόμης.
 Ἡ δὲ πρὸς εἰρμὸν συμβολικὴ κομφότης,
 Ἡ τὰςδε συνδεῖ τὰς τομὰς τοῦ βιβλίου,
 35 Τὸν κοσμητὸν σύνδεσμον ἀποδεικνύει.
 Τὸ γὰρ διεσλὼς συγκρατεῖ καὶ συνδέει
 Τὸ σῶμα Χριστοῦ τοῦ λαλοῦντος ἐνθάδε.
 Τὸ δὲ σλιβαρὸν ἀπὸ τῆς ὕλης βάρος
 Μικροῦ τὸ βαρὺ ζωγραφεῖ τῶν δογμάτων,
 40 Κἀν οὐκ ἐπαχθὴς ὁ ζυγὸς τοῦ δεσπότου.

¹ Ut in loco (mihi quidem) desperato audacia utar scribendo: ἀνοίγε πόρτας, "ouvrir les fermoirs et je régale les cœurs de ceux qui voient (le dedans)." Fortasse etiam omnesum aliquid post hunc versum.

² Unde vox addenda lexicis μουσικο-

τρόπος, ap. Gregor. Naz. cod. Paris. 1277, fol. 228 r°: ἕως ἀμειφθῇ πάντα μουσικοτρόπος.

³ Fort. τάχα. Infra clixii, 26: Τῆς ἀρετῆς τὴν ὄραν ἐμφαίνει τάχα.

⁴ μένει cod. et supra μένον.

⁵ Hæc vox lexicis deest.

Γένοιτο λοιπὸν ἀντὶ τῶν ὀρωμένων
 Μετεγγραφήναι¹ τοῖς Θεοῦ με δακτύλοις
 Εἰς τὴν καλὴν πυκτίδα τῆς ἀφθαρσίας,
 Καὶ τῶν παλαιῶν ἐξαλειφθέντων τύπων,
 45 Τὰς τῆς νέας χάριτος ὀφθῆναι πλάκας,
 Μήπως ὁ Σατὰν τοὺς ἐμοὺς τύπους φέρων
 Ὡθῇ με πικρῶς πρὸς τὸ πῦρ τὸ παμφάγον.
 * Καὶ γὰρ ἀναιδὴς εὐρεθεὶς ὁ Θῆρ λύκος,
 Ἡ σκύμνος οἰκῶν εἰς ἀπόκρυφον τόπον
 50 Καταπιεῖν ζητεῖ με σπεπλάνημένον,
 Τὸν Ἰωαννίκιον ἐν μονοτρόποις.

CLX. Εἰς εἰκόνα τῆς Θεομήτορος.

Σποράς ἀνευ σύλληψιν, ἀφθορον τόκον,
 Υἱὸν πρὸ μητρὸς, καὶ πατρὸς δίχα βρέφος,
 Θεὸν χοῖκόν καὶ παλίνζωον φύσιν²
 Ἐθαύμασαν μὲν οἱ χοροὶ τῶν ἀγγέλων,
 5 Ἐμοῦ δὲ καὶ νῦν ὁ προκείμενος λόγος.

CLXI. Ἐκ³ προσώπου τῆς Ραουλαίνης τῆς Κασιανῆς,
 εἰς εἰκόνα τῆς Θεομήτορος.

Τοὺς ἐντόμους⁴ λύσασα τῆς Εὐδᾶς πόνους,
 Καὶ συμπαθῶς τηροῦσα τοὺς ἐμοὺς τόκους,
 (Θεὸς γὰρ ἐκ σοῦ πλὴν φυσικῶν ἀδίνων),
 Δέχου τὸ σῶστρον⁵ τοῦτο, σεμνὴ παρθένε,
 5 Δι' ἧς ἔχω ζῶν καὶ παρ' ἐλπίδα πνέον
 Τὸ παραμικρὸν ἀποθανόν μοι βρέφος.

¹ Cf. cod. Par. cxc, 3.

⁴ Haud dubie ἐντόνους, intentos, vehementes. Nisi leg. ἐν τόκοις cum cod.

² Supra xxi, 3 : Παλίνζωον βίον.

Par. ex correct.

³ In cod. Par. fol. 10 v° : Εἰς εἰκόνα

τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.

⁵ Infra clxii, 6.

- Ζωὴ γὰρ εἶ σὺ καὶ τερασίων χύσις¹
 * Τὴν ἰὺν ἐκπλύνουσα² τῆς ἀμαρτίας.
 Κοιμηνοφύης ἐκ Παύλ σοι Μαρία
 10 Κασιανὴ προσεῖπεν ὡς εἵνους τάδε.

CLXII. Εἰς τὴν ὑπέραγνον Θεοτόκον.

- Ἵδωρ μὲν εἰ πίνοιμι, λαμβάνω κόρον³.
 Τῆς φύσεως γὰρ συγγενὲς πάθος τόδε.
 Τῶν σῶν δὲ καλῶν ἐμφορούμενος χύδην,
 Ὡς ἀπὸ πηγῆς ἐκρεούσης ἀφθόνας⁴,
 5 Οὐ λαμβάνω, πάντα γε Μαριάμ, κόρον.
 Οὐκοῦν δέχου τὸ σῶσίρον⁵ ἐκ χρυσσαργύρου,
 Καὶ τὴν χύσιν⁶ πῆγαζε τῶν τερασίων.
 Φησὶ Μανουὴλ Βαρδαλῆς⁷ τῇ παρθένῳ.

CLXIII. Χαριστήριος⁸ τῇ Θεοτόκῳ ὑπὲρ τῆς τοῦ Συρσέφρονος γυναικός.

- Μόνη γυναικῶν τὸν Θεὸν φέρετε βρέφος.
 Μόνη γυναικῶν παρθενεύεις ἐν τόπῳ.
 Μόνη γυναικῶν τὸ βροτῶν σῶζεις γένος.
 Τῆς φύσεως γὰρ ἐξαμείβεις τοὺς νόμους,
 5 Καὶ τήνδε τὴν γυναῖκα θανούσαν τέως
 * Τῷ πᾶσαν αὐτῆς ἐκκενωθῆναι φλέβα,

¹ Cod. Esc. φύσις. Conf. clxii, 7, et Ephraem. Chronic. v. 5569 : ὡς μὴ λα-
 cod. Flor. lxi, 9. βόντες τοῦδε τῶν σαρκῶν κόρον.

² Philostr. p. 302 : ὡς τὰ εἶχεν τῆς
 ψυχῆς ἀποδρέχοντο. Cod. 180 : in marg.
 ἐκπλύνοντο. Germ. Cp. cod. Coisl. 278.
 fol. 109 r° : Πρὸς ἐκπλυνσιν τῶν μυρο-
 δεγμόνων σκευῶν. Hanc vocem ἐκπλυν-
 σις ignorant lexicæ.

³ Imo κόρον, ut infra v. 5. Id. p. 62,
 ed. Wernsd. : Κόρον τροφῆς λαβοῦσα.

⁴ Cod. Par. clxii, 7.

⁵ Supra clxi, 4 : Δέχου τὸ σῶσίρον
 τοῦτο. Cf. quoque clxviii, 13.

⁶ Cf. supra notam 1.

⁷ Cf. cod. Par. cvii.

⁸τῆς..... πρὸς τὴν Θεοτόκον
 τὴν Πηγὴν, τοῦ τῆς αἰμορροίας πάθους
 ἀπαλλαγείσης cod. Par. fol. 108 v°.

- Μόνη γυναικῶν ἐξανιστάνεις πάλιν,
 Καὶ τῶν ἰατρῶν ἐξελέγχεις τὴν κρίσιν¹.
 Ἦν γὰρ ὑπεξίκασεν² ἡ νόσος φύσιν,
 10 Τῇ σῇ δρόσῳ θάλλουσαν αὐτὴ δεικνύεις.
 Θεὸς μὲν οὖν ἐπληξε τοὺς Αἰγυπτίους,
 Μεταβαλὼν εἰς αἷμα πᾶν ὕδωρ πάλαι·
 Τῆς σῆς δὲ πηγῆς, Μαριάμ, τὸ ζῶν³ ὕδωρ
 Αἱματος ἰσχὺν προσβαλὼν⁴ τῷ λειψάνῳ
 15 Σωτηρίαν ἠνεγκεν ἐξ ἀντιστρόφου.
 Καὶ γὰρ καθαιρεῖ τὰς νομὰς⁵ τῶν τραυμάτων,
 Καὶ τῶν ὀδυνῶν τὴν πυρὰν καταψύχει,
 Κἂν ὑδεριᾷ δυσπαθῶς⁶ τὸ σαρκίον,
 Τὸ τοῦ πάθους οἶδημά συστέλλει ζέον·
 20 Κἂν ἰσχνὸν εὖρη σῶμα καὶ μόλις πνέον,
 Εἰς Θρύψιν αὐτὸ καὶ χλιδὴν εὐχρουν τρέπει.
 Τοιαῦτά σοι τὰ δῶρα, σεμνὴ παρθένε,
 Πρὸς τὴν γυναιῖκα τήνδε τὴν σὴν ἰκέτιν⁷,
 Ἦν καὶ ψυχικῆς ἐξανασίησαι νόσου,
 * 25 Τὸ ζῶν⁸ ὕδωρ⁹ χέασα τῆς ἀφθαρείας.

CLXIV. Εἰς τὴν ὑπέραγνον Θεοτόκον ἀπὸ προσώπου
 τῆς πρωτοστρατορίσσης.

Εἰς τί μόνη, ἀνάγνε, παρθένος κύεις,

¹ Cf. infra CLXVIII, 10.

² Vox addenda lexicis.

³ τὸ σὸν ὕδωρ cod. Esc.

⁴ ἐμβαλὼν codex Paris. προσβαλὼν
 cod. Esc.

⁵ Cod. Fl. XLIII, 23 : Γοργῶς ἀνα-
 ροῦν τὰς νομὰς τῶν τραυμάτων. Codex
 Par. XIV, 18 : Ἐναπομάτῃ δραστηρικῶς
 καὶ συλλέγεις Ἀπάσας ἀπλῶς τὰς νομὰς

τῶν τραυμάτων. Eadem metaphora re-
 stituenda Pisid. *Hexaem.* 416 : Ἄλλων
 ἐχόντων τὴν τομὴν τῶν τραυμάτων. Pro
 τομὴν leg. νομὴν cum codd. Id. *De va-*
nit. 250 : Ἡ νομὴ τοῦ πάθους.

⁶ Cf. infra CCVI, 11.

⁷ οἰκέτιν cod. Esc.

⁸ τὸ ζῶον cod. Esc.

⁹ Cod. Par. IX, 93 : Ζωῆς ὕδωρ.

Τηρεῖς δὲ σαυτὴν καὶ τεκοῦσα παρθένον;
Ἡ τοῦτο πάντως, ὡς τὸ πᾶν σώσης γένος
Ζωῇ φθορὰν λύσασα καὶ τόκῳ λύπην.

- 5 Εἰ γοῦν τὸ σῶζειν ἔργον¹ ἐσί σοι μέγα,
Καὶ ταῦτα τὴν σύμπασαν ἀνθρώπων φύσιν,
Πῶς οὐ μόνην σώσεις με τὴν σὴν ἐξόχως,
Ἦν ἀπὸ γαστρός μητρικῆς δοῦλην ἄγεις;
Ἐσ σοὶ γὰρ αὐτὴν² καὶ ψυχὴν καὶ σαρκίον,
10 Καὶ πᾶν ὃ τι χρήσιμον ἐν βίῳ φέρω.
Καὶ σὺ μόνη σκέποις με σὺν τῷ συζύγῳ³,
Τίθεισα καλὰς τῆς ψυχῆς τὰς ἐλπίδας·
Ὁ τύπος εἰκὼν τοῦ περὶ σέ μου πύθου.
Λοιπὸν σιωπῶ, τοῦτο γὰρ πρέπον τύποις.
15 Ἡ πρωτοσφρατίστρια ταῦτα Μαρία⁴
Πρὸς τὴν Μαριάμ τὴν κεχαριτωμένην.

* CLXV. Ἄλλοι ἐξ αὐτῆς⁵ εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον.

- Ἐχρῆν μὲν ἡμᾶς ἐξ ὑλῶν ὑπερτίμων
Τὸν σὸν, Μαριάμ, ζωγραφεῖν θεῖον τύπον.
Τοὺς γὰρ τύπους λύσασα τοῦ πάλαι νόμου,
Καὶ τὰς ἀνδράς καὶ σκυώδεις ἐμφάσεις,
5 Ὁ φασὶ γυμνὴν ἀντιδίδως τὴν χάριν.
Ἀλλ' ἡ νοσητὴ τῆς ψυχῆς σου φαιδρότης
Ἰλῶν ὁρατῶν ἐκνικᾷ πᾶσαν χάριν.
Πλὴν εἴπερ ἐξῆν ζωγραφεῖν κατὰ μέλος⁶,
Καὶ τὰς περὶ ἡμᾶς δωρεὰς σὰς ἐνθάδε,

¹ Phryn. ap. Athen. iv, p. 165 B :
Ἐσί σοι αὐτοῖς γε φυλάττεσθαι τὸν σὺν
χαλεπώτερον ἔργον.

² Leg. αὐτή, id est ἐγώ.

³ Cf. infra clix, 26.

⁴ Fort. Maria Comnena, filia Nice-
phori Despotæ ex Maria prima conjuge.
Cf. Ducang. Famil. Byz. p. 210.

⁵ Leg. ἐκ τῆς αὐτῆς. Cod. Vat. 155 r°.

⁶ Pro ἐμμελῶς. Nisi leg. κατὰ μέρος.

- 10 Χάριν ἂν εἶχον ταῖς γραφαῖς καὶ τοῖς τύποις.
 Νυνὶ δὲ νικᾷ καὶ τὸ τῆς τέχνης μέτρον
 Ἡ τῶν ἀγαθῶν ἀφθονος χορηγία.
 Σὺ γάρ με ποιεῖς δασιλεῖ πλούτῳ βρῦειν,
 Ἄνδρί τε συνδαῖς εὐγενεῖ καὶ κοσμίῳ
 15 Πρὸς τῇ σίαθηρᾷ τῶν φρενῶν εὐταξία,
 Καὶ τεκνοποιεῖν εὐλογεῖς μοι τὸν γάμον,
 Οἷς οἶδας αὐτὴ σὺν Θεῷ πάντως τρόποις.
 * Ἐγὼ δέ σοι δίδωμι, σεμνὴ παρθένε,
 Σῶμα, ψυχὴν, ὑπαρξιν, αἰσθησιν, λόγον,
 20 Καὶ πᾶν ὑπερ σὺννεσίην ἢ πρόσεσί μοι.
 Σὲ γὰρ παρηγόρημα καρδίας ἔχω,
 Καὶ πάσας ἐν σοὶ τῆς ψυχῆς τὰς ἐλπίδας
 ἔχω κινουῖσα κατὰ πάντα τὸν βίον.
 Σὺ γοῦν μόνη σκέποις¹ με σὺν τῷ συζύγῳ,
 25 Σὺ καὶ συνάπλοισ ἐῖς Ἐδὲμ Θεῖους τόπους.
 Ἡ πρωτοστρατόρισσα ταῦτα Μαρία
 Κομνηνοφύης τῇ κεχαριτωμένῃ.

CLXVI. Eis² τὴν Θεοτόκον ὡς ἀπὸ τοῦ Μουζάλωνος³.

- Ἐκ σπαργάνων μὲν ἔσχον, ἀγνὴ, σὲ σκέπειν⁴
 Τῆς μητρὸς αὐτόθεν με παραπεμφάσης.
 Ἀφ' οὗ δὲ καιροῦ καὶ λογισμῶν ἠψάμην,
 Ἐμαυτὸν αὐτὸς δῶρον εἰσήνεγκά σοι,
 5 Κάντεῦθεν ἢ σὴ παντοδαπὴ χρηστότης
 Ἐς δεῦρο πολλῶν ἀξιοῖ με θαυμάτων.

¹ Codex σκέπεις² et supra σκέποις.
 Conf. supra CLXIV, 11.

² Cod. Flor. fol. 160 r° cum hoc ti-
 tulo : Τῇ Θεομήτορι.

³ Theodorus Muzalon, logotheta ge-
 neralis, de quo Theod. Hyrtac. *Not. des*
ms. t. VI, p. 35. Cf. Pachym. I, p. 495.

⁴ Leg. σε σκέπην, tutelam.

- * Τὰ γὰρ ἀτερπῇ τῆς ἐμῆς ψυχῆς πάθῃ
 Πηγῆς νοηταῖς ἐμβολαῖς ἀποπλύνεις¹.
 Νόσων δὲ πανσώτειρα² συμκνύγεις δέος,
 10 Φρουρούσα τῆς σῆς δεξιᾶς με τῷ κράτει.
 Τίς οὖν ἀμοιβὴ καὶ παρ' ἡμῶν ἀρκέσει
 Οὐκ ἔστιν εἰπεῖν, ἀλλὰ σὺ πάλιν σκέπε,
 Καὶ προῖκα ταῖς σαῖς δωρεαῖς πλουτίζε με.
 Θεόδωρός σοι ταῦτά φησι Μουζάλων.

CLXVII. Eis³ εἰκόνα τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Ἄγνη κόρη, Ἥῃς· εἰ δὲ σιγᾶς, οὐ ἔξενον·
 Τὸ γὰρ σιωπᾶν εὐπρεπὲς ταῖς παρθένοις.
 Μᾶλλον δὲ καὶ πνεῖς καὶ Θεοῦ λόγον φέρεις,
 Κἄν ἡ γραφικὴ τύπον οὐκ οἶδε κτύπου.

CLXVIII. Eis⁴ εἰκόνα τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐκ προσώπου
 τῆς Παλαιολογίνης.

- Ἐγὼ πρὸ Θηλῆς μητρικῆς καὶ σπαργάνων,
 * Ἐγὼ πρὸ φωτὸς καὶ πνοῆς, ὃ παρθένα,
 Τροφὸν σε καὶ φῶς καὶ πνοὴν ἔσχον μόνην,
 Καὶ προσλάτιν ἄγρυπνον εἰς⁵ τὸν δεσπότην.
 5 Ἡ μὲν γὰρ εὐπαθὴς τε καὶ ῥευστὴ φύσις
 Συχνὰς ἐμοὶ προὔθηκεν εὐθὺς τὰς νόσους,
 Ὡς καὶ Θανατᾶν καὶ τελευτᾶν ἔσθ' ὅτε·
 Σὺ δὲ ψυχὴν εὐρωστίον ἡγγνωμένη,

¹ Cod. Flor. νοητῆς ἐμφ. ἀποπλύνει.

² Hac voce augenda lexica quæ tantum masculinam afferunt formam πανσώτηρ, unde πανσωτήριος, omnibus salutifer. Vita S. Gregor. episc. Nipsim. n° 153 : Τὸ πανσωτήριον ὄνομα τοῦ πατρὸς. Quæ vox et ipsa addenda lexicis.

³ Eis ἐντοχρον εἰκόνα τῆς Θεομήτορος cod. Paria. 171 r°. Eis εἰκόνα τῆς Θεομήτορος codex Flor. 28. Fabric. VIII, p. 618.

⁴ Eis εἰκόνα κοσμηθεῖσαν τῆς Θεομήτορος cod. Par. 73 v°.

⁵ πρὸς et supra eis cod. Esc.

- Τὸν σωματικὸν ἀνελάμβανες τόνον¹,
 10 Τὰς τῶν ἱατρῶν ἐξελέγχουσα κρίσεις².
 ἔτι δὲ καὶ νῦν τοὺς ἐμοὺς λύεις πόθους,
 Τῶν θανμάτων κινῶσα τὰς ἀντιδότους.
 Οὐκοῦν δέχου τὸ σῶστρον³ ἐκ χρυσαργύρου,
 Δέχου δὲ καὶ τὸν ἔνδον ἀρρήτως πόθον·
 15 Οἶδας γὰρ ὡς ἔγωγε σὴν δῆπου χάριν,
 Ἀφείσα τὸν πρὶν τῆς κενῆς δόξης τύφον,
 Ὡς εἰπελὲς τὸ ῥάκος ἡμφιασάμην,
 Ἄνανδρος εἰς σύζευξιν εὐελπισίῃας.
 Ἐξ Εὐλογίας ταῦτα σεμνὴ σοι κόρη
 20 Κομνηνοφουῶς τῆς Παλαιολογίνης,
 * Στρατοπεδάρχου τοῦ μεγάλου Φιλτάτης,
 Ἀδελφιδῆς ἀνακτος εὐσεβεσίατου.

CLXIX. Εἰς⁴ ναὸν τοῦ μεγάλου Νικολάου⁵.

- Ἄν ἦν⁶ δυνατόν ἐξ ὑπερτίμων⁷ λίθων
 Οἴκου προσευχῆς ὀργανοῦσθαί σοι κτίσιν,
 Τότ' ἂν ἔφην ἔγωγε μηδὲν εἰσφέρειν,
 Ἀνθ' ὧν περ ἡμᾶς ἀξιοῖς χαρισμάτων,
 5 ὦ Μυρέων πρόεδρε, κοινὲ προσίατα·
 Ἐπεὶ δὲ κοινῇ δεξιούμαί σε κτίσει,
 Πρὸ τῆς ὕλης τὸ φίλτρον ἡδέως δέχου,

¹ τόκον cod. Esc.

⁶ Cod. Esc. male Ἄ νῦν.

² Supra CLXIII, 8 : Καὶ τῶν ἱατρῶν
ἐξελέγχει τὴν κρίσιν.

⁷ Supra LI, 1 : Τῶν ὑπερτίμων λόγων.

³ Cf. supra CLXII, 6.

Eustath. Opusc. p. 175, 32 : Καὶ παν-
ταχοῦ δὲ γῆς ὑπέρτιμος. German. Cp.

⁴ Cod. Par. fol. 110 v° : Εἰς ναὸν
ἀνεγερθέντα τῷ μεγάλῳ Νικολάῳ.

Coisl. 278, fol. 143 v° : Ὅστις ἐξηγε-
νίζομενος εἰ καὶ ὑπέρτιμος καὶ τὸ δλον

⁵ De S. Nicolai ædibus cf. Ducang.
Constant. Christ. IV, p. 130.

Theodor. Studit. cod. Par.
891, fol. 247 v°.

- Καὶ τὰς ἀμοιβὰς δαφιλεσφόρας δίδου·
 Διδάσκαλον γὰρ εὐτυχεῖς τὸν δεσπότην,
 10 Ὃς¹ λαμβάνει καὶ μύρα πορνικὸν φόρον,
 Χήρας τε λεπτὰ, καὶ δορᾶς αἰγῶν τρέχας,
 Μετρῶν τὰ μικρὰ ταῖς λαβαῖς πρὸς τὸν πόθον·
 Πλὴν ἀλλ' ὁ ναὸς οὐτοσὶ γένοιστό μοι
 Σκέπη ψυχικῇ, σωστικὸν βῆθρον βίου·
 15 Παθῶν ἐλατήρ, μυστικῆς δόξης φύλαξ,
 Ἐν συμφορᾷ κίνησις, ἐν τέρψει σίλασις,
 * Σῶστρον² γυναικί³, κόσμος αὐτοῖς φιλτάτοις.
 Εἴτα κισσὸς πρὸς τὸν ὄρμον τὸν μέγα
 Ἐκ τοῦδε τοῦ πλοῦ τῆς ροῆς⁴ τῶν πραγμάτων,
 20 Πᾶσι δὲ κοινὸν φάρμακον σωτηρίας
 Ἐκ τοῦ Γαληνοῦ τῶν ψυχῶν ἐπιστάτου,
 Καὶ θαυμάτων πελαγός⁵ ἀφρόνως ῥέον.
 Οὕτω σεβασίδος ὁ Κλισανδρὸς ἔφη,
 Τοῦτον τὸν οἶκον τῷ Θεῷ πηξάμενος.

CLXX. Εἰς τὸν Πρόδρομον⁶.

- Πολλῶν ἀγαθῶν τοῖς ποθοῦσιν ἐργάτην
 Ψηφίς σε λεπτή συντεθεῖσα δεικνύει.
 Δεῖ γάρ σε νικᾶν καὶ τὸ τῆς τέχνης μέτρον
 Ἐν τοῖς πρὸς ἡμᾶς σωστικοῖς τερασίοις.
 5 Εἰπὼς δ' ἐνῆν τάχα σε καὶ κρείττω γράφειν,
 Οὐκ ἦν ἂν ὀκνεῖν τὴν γραφὴν σου τὴν ξένην,
 Ἄνδρὸς δὲ παντὸς εὐρεθεὶς σὺ βελτίων,

¹ Hi duo versus 10 et 11 infra
 CCXXIII, 5.

² Cod. Esc. σῶστρον.

³ Cod. Esc. γυναικός.

⁴ Cf. cod. Flor. LXXII, 2.

⁵ Cf. cod. Par. CCXIII, 10.

⁶ Cod. Mon. fol. 138, qui addit ἐκ
 προσώπου τοῦ πρωτοστράτορος.

- Ἰωάννη, κἀνταῦθα τὸ πλεόν φέρεις.
 Οὐκοῦν ἐπὶ νοῦν ζωγραφῶ σε τὸν μέγαν,
 10 Τὰ τοῦ πόθου χρώματα κινῶν ἐν βίῳ.
 Καὶ σὺ δὲ φωνὴ τοῦ πρὸς ὃν βλέπεις λόγου,
 * Φθέγγου πρὸς αὐτὸν κἀν σιγᾷς ἐν τοῖς τύποις,
 Καὶ σῶζε καὶ φρούρει με τὸν σὸν οἰκέτην,
 Καὶ ζῶντα νυνὶ καὶ μὴν¹ πότμον παλιν.
 15 Δοῦκας ὁ Γλαβᾶς ταῦτά σοι πρωτοσίρρατῳ
 Ὁ Μιχαὴλ εἶρηκε τῷ Ζαχαρίου².

CLXXI. Εἰς τοὺς ἁγίους Θεοδώρους.

- Ὀπλισμένους ἔγραψα τοὺς ὑπερμάχους,
 Ὡς ἂν³ ὁ Σατὰν συσπλεῖς νῶτα σιρέφῃ,
 Καὶ μὴ καθ' ἡμῶν αὐθαδῶς ἐπιτρέχῃ.
 Οὐδ' Ἡρακλῆν⁴ γὰρ φασιν ἀρκεῖν πρὸς δύο,
 5 Καὶ ταῦτα Θερμῆς⁵ καὶ βολῆς ὑπερτέρους.
 Ἐγὼ δὲ καὶ σφῶν τὴν καλὴν κλῆσιν φέρων,
 Γέγηθα καὶ πέποιθα πρὸς πᾶσαν μάχην.
 Δοκῶ γὰρ αὐτοὺς πανταχοῦ ζῶντας βλέπειν,
 Οὐδ' ὀπλίτας ἔγραψα καὶ τῇ καρδίᾳ.
 10 Πᾶς οὖν ὁρατὸς δυσμενὴς ἢ λανθάνων
 Τοὺς γεννάδας ῥίψασπισ ὡς πῦρ φευγέτω.
 Χριστὶδς γὰρ αὐτοὺς μουσικῶς⁶ ἐνισχύει
 Πρὸς τὰς καθ' ἡμῶν συντεταγμένους⁷ μάχας.
 Ὁ Θεόδωρος ταῦτα Παλαιολόγος⁸.

¹ Leg. καὶ μετὰ πότμον.

² Cod. M. male Ζαχαρίῳ.

³ Cod. ὡσόν.

⁴ Habetur in Paræmiograph. Conf. Zenob. V, 49, ibique notas.

⁵ Leg. aut Θέρμης aut Θερμοῦς.

⁶ De Plantis, vs. 54 : Καὶ ῥιζοποιεῖ μουσικῶς τὰς ἐκφύσεις.

⁷ Leg. συντεταγμένους vel τοὺς μάχας. Prius melius.

⁸ Fort. Theodorus Comnenus Palæologus, de quo Ducang. Famil. Byz. p. 249.

* CLXXII. Εἰς¹ τίμιον Σταυρὸν εὐρεθέντα εἰς ῥίζαν δαφνίνην
 παραδόξως· ἐν ᾧ ἦν καὶ αἱματώδης γραμμὴ.

Τῷ μὲν βασιλεῖ πρὸς Θεοῦ Κωνσταντίνῳ
 Τὸν² σλαυρικὸν δεικνυσιν οὐρανὸς τύπον,
 Δι' οὗ περ ἐχθροὺς ἐτροποῦτο βαρβάρους
 Ὁ γεννάδας ὡς εἶδεν ἘΝ ΤΟΥΤῳ ΝΙΚΑ³.

5 Ἐμοὶ δὲ ῥίζα τοῦτον ἐκ γῆς δαφνίνῃ
 Χειρὸς δίχα γραφέντα καὶ τέχνης φέρει,
 Τοῦ δυσμενοῦς τὴν ἤτιαν ἐγγυωμένη.
 Ἐπεὶ γὰρ ἐκ κρηπίδος⁴ εὐελπιστίας
 Εὐθὺς ἀπ' ἀρχῆς τὴν μονὴν ἐπηξάμην,

10 Καὶ γῆς τιναγμοῖς τὸν νεῶν τεθραυσμένον
 Εἰς τοῦτο κάλλους αὐθις ἀνεδειξάμην⁵,
 Ἐγλιχόμεν ἰδεῖν τι καινὸν ἐνθάδε,
 Καὶ γίνεται μοι τοῦ σκοποῦ τεκμήριον
 Ὁ κοσμοσώσης⁶ οὗτος αὐτίκα τύπος,
 15 Ὃν πρὶν τὸ φυτὸν εἰς τομὴν ἔλθεῖν, ξένε,
 Φωτὸς περιήσραψε⁷ πολλάκις χύσις.
 Δηλοῦν γὰρ ἔχρῃν ταῖς Θεοῦ μονασίρλαις
 Τὴν τῶν μελῶν σλαύρωσιν, ὡς Παῦλος⁸ λέγει.

* Καὶ τοῖς ἀφυπνώσασιν νεκροῖς ἐνθάδε

20 Ζωὴν ποθεινὴν καὶ φθορᾶς ἀλλοτρίαν
 Ἐν τῷ παθητῷ καὶ παθῶν ὑπερτέρῳ.
 Πλὴν ἴδε καὶ τὸ χρῶμα τοῦ Θεοῦ τύπου,
 Καὶ τὴν ἐκ' αὐτῆς τῆς βαφῆς γραμμὴν μέσην

¹ Ὡς ἐκ προσώπου τῆς μεγάλης Δο-
 μεστικίσσης εἰς τὸν εὐρεθέντα σταυρὸν
 ἐν τῇ ῥίζῃ τῆς δάφνης cod. Par. 103 v°.

² Cod. Esc. τὸ σλαυρικὸν δεικνυσιν οὐρ.

³ Cod. Esc. νίμα.

⁴ Cod. Par. εἰς κρηπίδας.

⁵ ἀνεδειμύμην cod. Par.

⁶ Cf. supra c. vi, 5.

⁷ Cod. Par. περιήσραπτε.

⁸ Coloss. iii, 5.

Τῶν δεσποτικῶν αἱμάτων τὸ σύμβολον.
 25 Ἀειθαλὲς¹ δὲ καὶ τὸ φυτὸν τυγχάνου
 Τῆς ἀρετῆς τὴν ὥραν ἐμφαίνει τάχα²,
 Ἡς ψαλμικῶς τὸ φύλλον οὐκ ἀποβρέει³.
 Ὡς τύπος ἀδραῖς οὐχ ὑπείξας ἀξίναις
 Ὅταν τὸ φυτὸν ἐμφρυγὲν⁴ κονισσάλῃ
 30 Παρεῖχεν αὐταῖς τὰς ῥοπὰς ἀπροσκόπους.
 Τὸ μὲν γὰρ ἄλλο θάττον ἐτμήθη ξύλον,
 Οὗτος δὲ πᾶς ἄτμητος εὐρέθη μόνος
 Μικροῦ συνισίῳ τῷ θεῷ τὰς παρθένους
 Τομῶν λογισμῶν προσβολῆς ἐλευθέρως.
 35 Ὡς σλαυρὸς, ὧς ζῶ, καὶ κινουμαι, καὶ πνέω!
 Ὡς ξύλον ἐσίως εἰς χρυσὴν κήπου χλόην!
 Ὡς δένδρον ἡμῖν γνωστικούς καρποὺς φύον,
 * Οἷον παρ' ἡμῖν ἔλθον ἢ κτίσις ἔχει!
 Ἡ τοῦ μεγάλου σύζυγος Δομεστίκου
 40 Κομνηνοφύης⁵ ἢ Παλαιολογίνα
 Ταῦτα⁶ κρατοῦντος ἐξαδέλφῃ καλλιπαις⁷.

CLXXIII. Eis τὸν θαυματουργοῦντα⁸ δάκτυλον τοῦ ἀγίου Κλήμεντος⁹,
 ὃν ἐφάνέρωσεν ὁ βασιλεὺς.

Ἰεζεκιὴλ γηγενοῦς πατὴρ τέκος,

¹ Theod. Ducas Lascaris, cod. Paris. 3048, fol. 62 v°: Καὶ σμαράγδου λίθου φαινομένης ἀειθαλεστέρας, ὁσμή ἐκ τῆς ἐξέρχεται ψυχὴν ὅντως ἀρωματίζουσα. Cf. et Strabon. p. 711, et Theod. Metoch. p. 756 A.

² Cf. supra clxix, 28.

³ Psalm. I, 3.

⁴ Cod. Esc. ἐκφρυγὲν.

⁵ Κομνηνοφύης ταῦτα νῦν Μάρθα γράφει cod. Par. Maria Palæologina, alio

nomine Martha vocitata, Michaelis imper. soror, nupsit Nicephoro Tarchaniotæ, magno Domesticō. De qua conf. Ducang. p. 232.

⁶ Hic versus erasus in cod. Par.

⁷ Philes ed. Wernsd. p. 326: Ὁ καλλιπαις ἔρημος. Vid. Boll. ad 13 jun. p. 672.

⁸ Cod. Par. θαυματουργόν.

⁹ Κλήμεντος τοῦ νέου cod. Paris. 74 v°, in quo sequentia desunt.

- Ὁ βασιλεὺς καλεῖ σε τῆς Ῥωμαίδος,
 Εἰς δεύτερον φῶς μουσικῶς ὑπεξάγων¹.
 Καὶ δεῦρο λαθὼν² τῆς ταφῆς τὴν ἐσπέραν,
 5 Καὶ λάβε φωνὴν, καὶ προφήτευσον πάλιν³.
 Ἰδοὺ γὰρ ὁσῖα νεκρικῶς ἠθροισμένα
 Καὶ γυμνὰ καὶ πόρρωθεν ἐξιμιασμένα⁴,
 Ζῆ τάχα καὶ πνεῖ, καὶ λαλεῖ γλώττης δίχα,
 Καὶ θαυματουργεῖ καὶ διώκει τὰς νόσους,
 10 Πρὶν σάρκας αὐτοῖς ἐκφυῆναι καὶ φλέδας,
 Καὶ νεῦρα πυκνὰ καὶ διάβροχον δέρας,
 Καὶ πνεῦμα ληφθὲν πρὸς τὸ πῆξαι τὴν πλάσιν.
 Ἦσατα, πρὸελθε νυκτὸς ὀρθρίσας,
 * (Δεῖ γὰρ με καὶ σοὶ προσλαλεῖν ἀφ' ἐσθίας)
 15 Καὶ φῶς νέας ἀντικρυς ἡμέρας ἴδε,
 Καὶ φράζε παρὼν τὴν θεόρρυθτον⁵ δρόσον,
 Ἀφ' ἧς⁶ τὰ νεκρὰ ψαλμικῶς ἀναψύχεις.
 Ὁ γὰρ βασιλεὺς ἐξ ἀνίκμου δακτύλου
 Τὴν ἐσχάτην ἐγερσιν ἡμῶν δεικνύει,
 20 Ὡς ἂν ἐχῇ⁷ κράτιστον ἢ κτίσις τέρας,
 Ὅσοῦν πρὸ τῆς σῆς θαυματουργοῦν ἱκμάδος.
 Κλήμης⁸ γε μὴν ἐκεῖνος, (ἀλλ' ἀκούετω
 Γῇ πᾶσα καὶ θάλασσα, καὶ βροτῶν γένος.
 Πλουτεῖ γὰρ αὐτὸν οὐρανοῦ μέγα πλάτος,
 25 ᾧ καλύβη γνώρισμα προσφάτου χρόνου.)

¹ Cod. Par. LXXIII, 1.² Cod. Esc. λαθών.³ Esch. LXXVII, 4.⁴ Hic versus doest in cod. Esc..

⁵ Cod. Paris. LXIII, 33 : Θεόρρυθτον
 δρόσον ἐνῆκας ὁσίοις. Cod. Vat. XI, 2 :
 Θεόρρυθτον μέλι. S. Ephr. III, p. 544 E :

Τῆς Ἐπρανθείσης μου καρδίας ἡ Θεόρρυθ-
 τος ρανίς. Sever. Alexandr. cod. P. 2544,
 f. 126 v° : Δεῖ γὰρ ἐκ Θεῶν καὶ Θεορρύ-
 του αἵματος τὰ πάντα φῦναι κάλλιπτα.

⁶ Cod. Par. ἀφ' ἧς.⁷ ἐχοι cod. Par.⁸ Cod. Esc. Κλήμης.

- Τὸ σῶμα νεκρὸν καὶ πρὸ τοῦ τέλους φέρων,
 Χριστῷ τε συζῶν, κατὰ Παῦλον¹ τὸν μέγαν,
 Καὶ πάντα φυγῶν κοσμικῆς θήρας βρόχον,
 Ὡς ἂν ἐπαρθεῖς οὐρανοῦ μέχρι τρίτου
 30 Φυγὰς ἀτεχνῶς εὐρεθῇ σεσωσμένος.
 Ζῇ νῦν μετασίᾳς, καὶ φθορᾶς κρείττων² μένει,
 Καὶ θαυματουργεῖ τοῖς παροῦσι λειψάνοις·
 Οὐκ ἦν γὰρ εἰκὸς τὴν ἐπίκουρον πλάσιν
 * Πρὸς τὰς ὑπὲρ νοῦν τῆς ψυχῆς εὐπραξίας
 35 Εἰς λύσιν³ ἐλθεῖν φθαρτικῆς ἀπραξίας.
 Ὦνυξ μὲν οὖν λέοντος⁴ ἐμφαίνει κράτος,
 Ὡς ἡ κρίσις δίδωσι τῆς παροιμίας·
 Ὅλον δὲ τὸν Κλήμεντα δακτύλου μέρος,
 Ὡς ἡ χάρις ἔδειξε τῶν τεραστίων,
 40 Δι' οὗ νικηθεῖς ὁ κρατῶν γῆς Αὐσόνων
 Ἀνακομίζει⁵ συλλεγέντα τὸν μέγαν,
 Ὡς ἂν ἴδῃ⁶ τὸ χρῆμα καὶ φῶς ἡλίου,
 Καὶ πνεῦμα καὶ θάλασσα, καὶ πλοῦς ὀλκάδων,
 Καὶ σύμπας αἰθήρ, καὶ προπέμπουσαι φλόγες.
 45 Καὶ νῦν κιβωτὸν εὐτυχοῦσι λειψάνων
 Οἱ τὴν πόλιν οἰκοῦσι τὴν Κωνσταντίνου.
 Πλὴν ἀλλὰ τὸν Φίλιππον Ἑλλήνων λόγος,
 Θήκας ἀναπύσσοντα⁷ κοινῶν λειψάνων
 Ὅρᾱν ἐπ' αὐτὰς καὶ σκοπεῖσθαι τὴν φύσιν,
 50 Καὶ τὸν δυσάπλλακτον⁸ ἀμβλύνειν τύφον·

¹ Rom. vi, 8.² Cod. Par. κρείσσων.³ Cod. Esc. εἰς λήθην.⁴ De proverbio, Ἐξ ὀνύχων τὸν λέοντα, confer. Erasmus.⁵ Cod. Esc. ἀνακαινίζει.⁶ Ἰδοὶ cod. Par.⁷ Cod. Esc. ἀναπλήσσοντα.⁸ Cod. Esc. δυσάπλλακτον. Confer. Eustrat. In Ethic. fol. 38 v°.

- Ὁ δὲ κραταῖδς αὐτοσὶ σιεφηφόρος,
 Ὅς ἐκ Θεοῦ τὸ χρίσμα¹ λαδὼν εὐρέθη,
 * Παντὸς τύφου πὸρβρώθεν ὀφθεῖς βελτίων,
 Ὡς αὐτομαθῆς² τῶν δεόντων ἐργάτης,
 55 Τὴν πλουτοποιὸν³ εὐτυχεῖ ταύτην θίβην,
 Ὡς ἂν καθαιρῇ δυσμενεῖς πολυτρόπους,
 Καὶ πᾶσαν ὀφρὺν αὐθαδῶς ἐπηρμένην.
 Εἴη δὲ καὶ ζῶν, καὶ πλατύνων τὸ κράτος,
 Καὶ τὴν κισωτὸν τῆς ψυχῆς διεξάγων,
 60 Εἰς πραγμάτων ἀπειρον ἀρίστων χύσιν,
 Καὶ πάντα καιρὸν εὐμαρίζων ταῖς νίκαις,
 Καὶ πᾶσιν ἀπλῶς εὐθυμῶν τοῖς ἐν μέσῳ.
 Κατὰ⁴ δὲ τὸν μέλλοντα καὶ ζῶντα χρόνον
 Κλήμεντι συνὼν τῷ βραβεῖ τῶν λειψάνων
 65 Κάκει βασιλεὺς καὶ τρυφῆς οἰκῶν τόπους⁵.

CLXXIV. Εἰς λείψανον ἐκ ποδὸς τοῦ μεγάλου Παύλου⁶.

Ταρσὸς⁷ πόλις δίδωσι Παῦλον τῇ κτίσει,
 Ἐμοὶ δὲ ταρσὸν τοῦ ποδὸς Παῦλος πάλιν.

CLXXV. Εἰς δάκτυλον τοῦ ἀγίου Θεοδώρου.

Τῷ μαρτυρικῷ, Θεόδωρε, δακτύλῳ
 Πρὸς τὰς ὁδοὺς νύττεις με τῆς σωτηρίας,
 Ὡς ἂν δι' αὐτοῦ καὶ Θεὸς ζῶντα γράφοι.

¹ Cod. Esc. ἐκ Θεοῦ χάρισμα.

αὐτῷ διπλῇ διόδῳ καὶ πλουτοποιὸς
 ὁπαρξ.

² Cf. cod. Flor. cxxii, 127.

⁴ μετὰ cod. Par. male.

³ Confer. infra cxcī, 41; cod. Paris.

⁵ τρόπον cod. Esc.

xxiii, 16 et cod. Vat. xviii, 2. Tarasius

Cpol. cod. Coisl. 146, fol. 284 r°: Σὺ

⁶ Cod. Flor. fol. 218 v°: Εἰς τὸν

τοῦ ἱεροῦ ἢ ἐν πειρασμοῖς ὑπόμονητικῇ

μέγαν Παῦλον.

ἀνακεφαλαίωσις καὶ τῶν ὑπαρχόντων

⁷ Conf. cod. Flor. xlii, 61.

* CLXXVI. Εἰς τὴν εὕρεσιν τῶν κολλύβων¹.

Λιμαγχονηθεὶς ὁ Φθορεὺς τοῖς κολλύβοις²
Πικρῶς Θανατᾶ, μὴ Θεῷ ζῶσαν πόλιν
Εἰδωλολατρεῖν ταῖς τροφαῖς ἀναγκάσῃ.

CLXXVII. Εἰς τὴν προσκύνησιν τῶν ἁγίων εἰκόνων³.

Τοῖς πρωτοτύποις τὴν τιμὴν εἰδὼς νέμειν⁴
Πρόσελθε, πιστὲ, πλὴν σχετικῶς⁵ τοῖς τύποις
Τῶν αἰρετικῶν τὰς λαβὰς ἀνατρέπων.

CLXXVIII. Εἰς ναὸν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου⁶.

Σκήνωμα Χριστοῦ τὸν ναὸν τοῦτον δέχου,
Καὶ σῶζε μοι τὸν οἶκον εἰς πλεῖστον χρόνον
Ἄλυπον, ἄβρὸν, εὐκλεῆ, πεπλησμένον⁷.
Δοῦλος σεβαστοῦ Μιχαὴλ σὸς Ἀτζύμης
5 Καὶ τῶν Θεμάτων τῆς ἑῷ Δομέσλικος,
Εἶρηκεν αἰτῶν εὐτυχεῖν σου τὴν σκέπην.

CLXXIX. Εἰς⁸ τὴν πρωτοῖερακαρίαν⁹ Μελάνην ἐπιτάφιον.

Βαβαὶ λίθος τρίπηχυς¹⁰ ὁ βροτῶν βίος
Ὡ καὶ τὰ λαμπρὰ τῆς Μελάνης¹¹ ἐκρύβη.

¹ Εἰς τὴν τῶν κολλύβων εὕρεσιν cod.
Par. fol. 206 v°; κολλύβων cod. Esc. Cf.
Wernsd. ad Phil. p. 14.

² κολλύβοις cod. Esc.

³ Cod. Par. 207 r°: Εἰς τὴν τ. ἁ.
εἰκ. πρ.

⁴ νέμειν cod. Esc.

⁵ Theod. Stud. p. 144 D.

⁶ Cod. Par. fol. 207 r°: Τοῦ παν-
σεβάστου πρὸς τὴν Θεομήτορα.

⁷ In cod. Par. prius erat πεπλεγμέ-
νον.

⁸ Ἐπιτύμβιοι cod. Par. fol. 207 r°.

⁹ πρωτοῖερακαρίαν cod. Esc. Πρω-
τοῖερακάριος, *Primus Accipitrariorum*,
dignitas palatina, de qua vid. Ducang.
Glossar. med. græc. s. h. v. Infra clxxx,
18, legitur πρωθερακάριος.

¹⁰ Cf. cod. Flor. cxviii, 27.

¹¹ Cf. infra clxxx, 36.

* CLXXX. Ἄλλοι ἐπιτάφιοι ἐαυτῇ¹, ἐκ προσώπου ταύτης.

Ἐγὼ τὸ μὲν πρὶν εἰς τὸν ἀσάτον βίον
 Ὄκουν ἐμαυτὴν εὐπραγοῦσαν σεμνύνειν·
 Οὐκ ἦν γὰρ εἰπὸς εἰς τὸ πῦρ² τῶν πραγμάτων
 Ἐγχεῖν τὸ θερμὸν τοῦ κενοῦ τύφου σίταρ.
 5 Νῦν δὲ φθορᾶς ἐνδύσα καὶ τάφου γνόφον³,
 Τί σεμνὸν ἂν εἴποιμι, καὶ τίνας χάριν;
 Νεκρῷ γὰρ οὐδεὶς εὐκρεπὲς πλέκει σιέφος·
 ἵνα δὲ πᾶς ἄνθρωπος ἐντεῦθεν μάθῃ
 Σαῖαν θεωρῶν μὴ πλοεῖσθαι τὸν βίον,
 10 Τὰ κατ' ἐμαυτὴν ζωγραφῶ⁴ δὴ σοι, ἔνε.
 Δανείζομαι γὰρ ἀπὸ τῶν ζώντων λόγον,
 Μικροῦ πνοῆς δύναμιν ἐγγέαντά μοι.
 Πατρίδα μὲν δὴ τὴν καλὴν ἔσχον πόλιν,
 Γεννήτορας δὲ τοὺς κατ' αὐτὴν ὀλίβους,
 15 Ἢ τί λέγειν χρη Συναδηνοὺς⁵ ἐνθάδε,
 Σαμφῶν Γαβαλᾶν, ἀλλὰ καὶ Σκουτερίους,
 Στρατηγοπούλους⁷, Δούκας Ἀγγελωνύμους⁶,
 Πρωθιερακάριον⁹ ὡς ὁμεινέτην

¹ Εἰς τὸ αὐτὸ cod. Par. fol. 207 v°.

² Pro ἐαυτῇ leg. τῇ αὐτῇ.

³ Cod. Flor. cxxiii, 5 : Ἐφείλε εἰς τὸ πῦρ τῶν πραγμάτων.

⁴ Cod. Flor. lxxiii, 14 : Τὸν τοῦ τέλους ἀφικτον ἐπὶ γνόφον. Id. lxxiii, 47 : Τῷ τῆς τελευταίας ἐποχωροῦσα γνόφῳ. Id. c, 34 : Οὐκ ἐν ὁ παχὺς τῆς φθορᾶς ἤρθη γνόφος. Conf. quoque cod. Par. xiv, 380.

⁵ Ζωγραφίστου μετρίως cod. Par. ex correct.

⁶ In marg. cod. Esc. legitur συναδηνός, γαβαλᾶς, σκουτέριος. Celebres fuerunt Theodorus Synadenus et Jo. Gabalas, de quibus Niceph. Gregoras et Jo. Cantacuzenus, passim. Memorantur Γλαβᾶς ὁ Σκουτέριος ap. Cantacuz. t. III, p. 69, et Σκουτέριος Χούμος ap. Pachym. t. II, p. 603, 18.

⁷ De Strategopulis vid. Pachym. et Niceph. Gregor. passim.

⁸ Niceph. Gregor. p. 318, 21.

⁹ Vid. supra ad titulum.

- Ἐκ Περσίδος Φανέντα Ῥωμαίοις μέγαν¹,
 20 Ὡ Βασιλικός² ἦν τάχα τοῦπάνυμον;
 Πῶς δ' ἔσλιν εἰπεῖν ὡς ἄπαις ἢ καλλίπαις³;
 * Ἐμείνα καρτεροῦσα τὴν ἀτεκνίαν⁴,
 Καὶ γὰρ ἑωλός ἐσσι ταῦτά μοι κτύπος,
 Καθάπερ οἱ πρὶν ἀπὸ τοῦ πλούτου κρότοι.
 25 Ἐν μοι σχεδὸν τὸ κέρδος, οὐδέν τι πλέον,
 Ἡ τῶν μοναχῶν τῶν ἐμῶν συναυλία⁵,
 Τὰ δ' ἄλλα νεκρὰ καὶ πρὸς οὐδέν ἡργμένα·
 Νυνὶ γὰρ εἰς γῆν τέφρα καὶ κόνις μένω,
 Καὶ ῥάκος ἀπλοῦν ἀντὶ τῶν πέπλων φέρω,
 30 Καὶ τάφον οἰκῶ, καὶ σκιὰν λίθου σίεγω,
 Καὶ γλῶσσαν ἦν περ εἶχον ὑγρὰν εἰς λόγους
 Ὁ δυσμενὲς Θάνατος ἐξέτηξέ μοι.
 Ὡςτε βλέπων, ἄνθρωπε, τὸν τάφον, σύνες⁶
 Καὶ τοῖς παραμένουσι τὸ πλεῖστον δίδου.
 35 Κἂν τις ἔροιτο τίνας ὁ δριμύς τάφος,
 Φράσσον πρὸς αὐτὸν, τῆς Μελάνης τῆς Ξένης·
 Εὐχὰς δὲ Χριστῷ πέμψον ἱλαστήριους⁷,
 Ὡς ἂν Ἐδὲμ τύχοιμι τῆς ποθομένης.

CLXXXI. Τῷ πρωτοστράτορι τῷ Φιλῇ⁸.

Χαρισμάτων ἀσίσιν⁹ οὐρανὸν βρύων,

¹ Hic versus deest in cod. Esc. ⁷ Jo. Tzet. *Ep.* 107, p. 96: Πρὸς
² Cf. Niceph. Greg. p. 413, 24, et *Ξεὸν ἱλαστήριος ἐντεύξει.*
 Pachym. t. I, p. 129, 16. ⁸ Τῷ ἀδελφῷ τοῦ αὐτοκράτορος cod.
³ Inscriptio metrica ap. Lebas, t. III, Par. fol. 208 v°. Conf. Ducang. *Famil.*
 p. 282: Τοὺς πολύπαιδας ἀπαιδας. Byz. p. 254, et Niceph. Gregor. I,
⁴ In cod. Par. prius erat εὐτεκνίαν. p. 263.
⁵ Cf. cod. Flor. xcvi, 19. ⁹ Cod. Par. lxx, 16: Τοῖς ἀσίσιν
⁶ σύνες cod. Esc. δὲ τῶν χαρισμάτων βρύων.

ἦθους μὲν ἀσίσραπαῖς με καὶ βρονταῖς¹ λόγων
Θέλγεις πρὸ μακροῦ· τὸν δὲ ροῦν ἔτι σίλγεις.

* Μὴ μέλλε², διψῶ, δρασικῆς³ χρηζῶ δρόσου.

CLXXXII. Τῷ πατριάρχῃ κυρῷ⁴ Νίφωνι.

Τὸ τοῦ βίου πέλαιγος⁵, ὃ ζέφυρέ μου,
Τῇ τῶν λυπηρῶν ἐκταράττει με ζάλη·
Ναὶ σπεῦδε, ναὶ κοίμιζε τὸν βαρὺν σάλον
Σοφῶς κυβερνῶν τῆς ψυχῆς μου τὸ σκάφος⁶.

CLXXXIII. Τῷ αὐτῷ⁷.

Ἡλιέ μου, φάνηθι λαμπρὸς καὶ ζέων,
Καὶ τέρψιν ἡμῖν αἰθριάζουσιν⁸ δίδου,
Τὰς τῶν ἀηδῶν ἐκπιβῶν ἱμάδας,
Ὡς ἂν ὁ χειμῶν⁹ τῆς ψυχῆς ἀφυσρίσῃ.

CLXXXIV. Τῷ αὐτῷ¹⁰.

Δένδρον φυτευθὲν εἰς Θεόδωρον τόπον¹¹
Καὶ καρπὸν εὐπέπαντον¹² ἀρετῶν φέρον,
Τῇ ψυχαγωγῷ παραμυθοῦ με σκέπη·
Ἡ γὰρ ζέσις φλέγει με τῆς ἀθυμίας.

¹ Cf. cod. Par. LI, 18.

² μέλε cod. Par.

³ δρασικῆς cod. Esc.

⁴ κυρῷ Νίφωνι deest in cod. Paris. fol. 208 v°. De Niphone patriarcha Constantinopolitano sub Andronico seniore multa narravit Nic. Gregoras.

⁵ Cod. Esc. τῷ τοῦ β. πέλ. Cf. cod. Flor. LXIV, 1, et cod. Par. CLVI, 1.

⁶ Idem versus infra, CLXIII, 2. Cf. cod. Fl. LXIV, 5, et cod. Par. CLVI, 6.

⁷ Cod. Par. fol. 208 v°.

⁸ αἰθριάζουσι cod. Par.

⁹ Cod. Par. CLXIII, 3 : Τὸν πολλὸν χειμῶνα τῆς ἐμῆς ψυχῆς. Cyrill. Alex. ap. Mai, Bibl. Patr. t. II, p. 222 : Τὸν χειμῶνα τῆς ψυχῆς αὐτῶν λέει.

¹⁰ Cod. Par. fol. 208 v°.

¹¹ τόπον cod. Par. Id. I, 26 : Δειμὼν γὰρ εἰ σὺ καὶ Θεόδωρος τόπος. Cf. quoque LV, 35, et xciv, 8.

¹² Cf. cod. Par. CLXIII, 6.

CLXXXV. Τῷ μεγάλῳ στρατοπεδάρχῃ τῷ Ἀγγέλῳ¹.

Φρικτὲ στρατηγὲ μουσικῆς πανοπλίας,

* Τὰ τῶν λόγων εὐθηκτον² ἀρπάσας ξίφος
Πλήξον τὸν ἐχθρὸν τῆς ἐμῆς ψυχῆς πόνον,
Ὡς ἂν φυλαχθῇ τῶν λογισμῶν ἡ πόλις.

CLXXXVI. Τῷ αὐτῷ ἑτεροί³.

Πάκτωλέ⁴ μου πρόελθε καὶ πλούτιζέ με,
Τὸ ψῆγμα τοῦ νοῦ δαψιλῶς⁵ ἀναβρύων.
Νείλου δὲ παντὸς ἀφθονώτερος ῥέων
Τὸν τῆς ψυχῆς λίπαινε⁶ τῷ ξένῳ σιάρχυν.

CLXXXVII. Τῷ αὐτῷ⁷.

Εὐσπλαγχνίας ἄβυσσε⁸ καὶ καλῶν χύσις⁹,
Στατῆρά¹⁰ μοι δὸς χαρμονῆς ἐγκαρδίου.
Καὶ γὰρ τὸν ἰχθὺν τῆς ἐμῆς σιγῆς βλέπεις
Νηκτὸν παρὰ σοὶ καὶ σχεδὸν καθειργμένον¹¹.

CLXXXVIII. Τῷ αὐτῷ¹².

Ψυχῶν ἱατρὲ καὶ παθῶν ἀποκρύφων,
Κέρασον ἡμῖν ἀντιφάρμακον¹³ πόνων.

¹ Cod. Par. fol. 209 r°, in quo deest
τῷ Ἀγγέλῳ. Cf. Cantacuz. I, 334, 5.

² Cf. cod. Par. LXI, 42.

³ Τῷ πανσεβαστῷ Δομεστίκῳ cod.
Par. 209 r°.

⁴ Cf. cod. Par. CCXVIII, 29.

⁵ Cf. cod. Flor. xx, 4.

⁶ λίπαινον cod. Esc.

⁷ Cod. Par. fol. 209 r°.

⁸ Cf. cod. Paris. cxlix, 248.

⁹ Cod. Flor. xliii, 93 : Τῶν ἀγαθῶν
τὴν χύσιν.

¹⁰ Cf. cod. Flor. lxxxviii, 13.

¹¹ καθηγμένον cod. Esc.

¹² Cod. Paris. fol. 209 v° : Τῷ πα-
τριάρχῃ, id est Νίφωνι, non autem
magno stratopedarchæ.

¹³ Cf. cod. Flor. I, 598.

Καὶ γὰρ βοτανῶν εὐπορεῖς κοσμοτρόφῳ¹,
Κοινὸς Γαληνός² εὐρεθεὶς τοῖς ἐν λύκαις.

CLXXXIX. Τῷ αὐτῷ³.

* Ποιμὴν⁴ ἀγαθὲ, τῆς ψυχῆς τῇ σφενδόνη⁵
Ἀνασώβει τὸν Θῆρα⁶ τῆς ἐμῆς λύπης·
Πλανώμενον δὲ καὶ τὸν ἄρνα σου βλέπων
Ἀνακομισίης εὐμενέσιαιτος γίνου.

CXC. Τῇ μεγάλῃ Δομεστιάτῳ⁷.

Περισιεράν⁸ χαίρουσαν εἰς δόσεις βλέπων
Τὸν κατακλυσιμὸν⁹ οὐ πλοῦμαι τῶν πόνων.
Καὶ γὰρ ἐλαίας κάρφος¹⁰ εἰς χεῖρας φέρεις,
Καὶ χαρίτων χρώμασι ποικίλοις βρύεις.

CXCI. Τῷ ὑπερφυεῖ πρωτοσφράτορι τῷ Γλαβῷ¹¹.

Ἄν ἦν δυνατὸν καὶ ψυχῆς δίχα πνεῖν,
Κλεινὴ σφραττηγέ, τῶν ἐμῶν Φῶς οὐμάτων,
Αὐτὴν ἂν εὐθὺς ἐξελὼν τοῦ σαρκίου
Παρέσχον ὑμῖν τοῖς ἐμοῖς εὐεργέταις
5 Τῆς εἰς τὸ ναρκᾶν ἐκτροπῆς μὴ φροντίσας.
Ἐπεὶ δὲ τὸ πνεῖν καὶ λαλεῖν τι καὶ γράφειν

¹ Cf. supra cxcviii, 5.

² ἱερός et in marg. Γαληνός cod. Esc.

³ Cod. Par. 209 v°.

⁴ Λιμήν cod. Escur. quod monstrat initia corrupta esse in Escur. ut supra cxcix, 1 : Ἄ πῶν δυνατὸν. Eadem confusio infra, cxcix, 15.

⁵ Cf. cod. Flor. cxcii, 45.

⁶ Cf. cod. Flor. cxcix, 3.

⁷ Τῇ πρωτοσφρατορίῳ cod. Paris. 209 v°.

⁸ Περισιεράν δὲ τίνα καλῆς σε βλέπων cod. Par.

⁹ τῶν κατακλεισμένων cod. Esc.

¹⁰ Respectu ad Genes. viii, 11.

¹¹ Τῷ Θαιμασίῳ ἐκείνῳ πρωτοσφράτορι cod. Par. fol. 209 v°.

- Καὶ τῆς παρ' ὑμῖν αἰσθάνεσθαι¹ τέρψεως
 Ἐκ τῆς ψυχικῆς εὐτυχῶ συνεργίας²,
 * Τὸν ζῶντα ῥυθμὸν ἀντιπέμπω τῶν λόγων
 10 (Ἐνταῦθα γὰρ ἄν³ ὡς παρόντα με βλέποισ⁴),
 Τὸν νοῦν τὸν ὀξὺν ἐμβαλὼν εἰς τὴν φράσιν.
 Εἰσὶ μὲν οὖν τοκάδες ἡμῖν καὶ βόες,
 Ἵγρῶν δὲ τυρῶν ἐσιῶται τὰ βρέφη,
 Καὶ ταῖς ἀμολγαῖς ἐντρυφᾷ ταῖς προσφάτοις,
 15 Καὶ τοὺς περιχαίνοντας⁵ ἔσθ' ὅτε ξένους
 Ἀναψύχει λᾷπλοντας ὀζῶδες γάλα.
 Δεῖ γὰρ ἀτεχνῶς καὶ τὰ βοσκήματά σου
 Ὄπήποι⁶ ἂν ἦ, τοὺς τάλαιπῶρους τρέφειν.
 Αὐτὰς δὲ τὰς ὅς τὰς βολοθριοτρόφους⁶
 20 Καὶ τὰς ὅις λέγουσιν οἱ κτηνοτρόφοι⁷
 Πληροῦν ὅλας κοιλάδας, ὧ φήμης φίλης!
 Εἶναι δὲ καὶ κῶδωνας ἐν τῷ ποιμνίῳ
 Κύνas τε πολλὰς καὶ λυκοκτόνους φύσει,
 Καὶ νυκτερινούς τοὺς νομεῖς χοροσίatas⁸,
 25 Εἰ τῆς ἐπὶ σύριγγι ῥασιώνης δέοι.
 Κἄν τις βλέπων ἔροιτο, Καὶ τίνος τάδε,
 Τείνας ὁ ποιμὴν τὴν καλαύροπα φράσει·
 « Φιλῆ⁹ τὰ βουκόλια καὶ τὰ ποιμνία. »
 Ὁ δὲ πρὸς αὐτὸν ἐκπλαγεῖς, ἀντιφράσει·

¹ Cod. Esc. αἰσθάνεται.² Συνεργίας cod. Par.³ ἄν deest in cod. Esc.⁴ βλέπει cod. Esc. et sup. ois.⁵ Cf. cod. Par. ccvii, 19.⁶ Legendum τὰς βολοθριοτρόφους.

Sunt enim βολοθρία vel secundum Eust.

κολοθρία, τῶν ἀγρίων ὄων τὰ τέκνα.

Philes, *De Elorh.* 27: Εἰκάζεται μὲν εὐ-

τελεῖ βολοθρίῳ (cod. Flor. βολοθρίῳ).

Wernsd. multus est in conjecturis; sed

leg. βολοθρίῳ, ut in nova ed. Dübner.

⁷ Cod. Par. xlii, 21.⁸ χειροσίatas cod. Esc. et sup. χορ.⁹ Hi duo versus 28 et 29 desunt in

Esc.

30 « Δῶρον Θεοῦ καὶ τοῦτο σαφῶς τῇ ξένῳ. »

* Τάχα δὲ καὶ σὲ τὸν γλυκὺν εὐεργέτην

Ἐν τοῖς ἐπιτρέπουσιν ὑμνήσει κρότοις ·

Ἀλλ', ὦ σίρατηγέ, τῶν ἐμῶν σφαγεῦ πόνων,

Ὁ τὰς ἐν ἡμῖν συμφορὰς παροπλίσας,

35 Ὁ παντοδαπὸς τῶν ἐμῶν κόσμος λόγων,

Τὸ φῶς τὸ νικῶν τῆς ψυχῆς μου τὸ σκότος¹,

Τὸ πῦρ τὸ τεφροῦν τῶν παθῶν μου τὴν χλόην²,

Τὸ πνεῦμα τὸ ζῶν εἰς τὸ πῦρ³ τῆς καρδίας,

Ὁ νοῦς ὁ γοργός, ἢ κατ' ἀγγελον φύσις,

40 Ὁ τῆς καθ' ἡμᾶς ἐκτροπῆς ὁδοσίστης,

Ὁ πλουτοποιὸς⁴, ὁ τροφεὺς, ὁ προσίστης,

Ἀνὴρ τις εἰδὼς εὐφυῶς πάντα κρίνειν

Εἰς εἶπεν αὐδεῖς; ἀλλ' ἀνείργω τὸν λόγον,

Ὡς εἰ τις ἱππεὺς ἀλτικὸν πῶλον σιρέφει⁵

45 Τίθεις ἀγαθὸν τοῖς ρυτῆροι τὸν δρόμον ·

Ψυχὴ μὲν οὖν σώματι συνεζευγμένη

Τέμνει, σίρατηγέ, τοῦ βίου τὰς αἰλακὰς⁶.

Θῆλυς δὲ πῶς ἂν ἄρρενος πόιοι δίχα,

Εἰ μὴ τις αὐτῷ μουσικώτερος λόγος

* 50 Σπορᾶς διαρβοῖ τὴν γονὴν ὑπερτέραν;

Τῆς γῆς δὲ χωρὶς οὐρανοῦ μόνη δρόσος

Καρπὸς γεωργεῖν οὐδαμῶς ἂν ἰσχύοι.

Ἄλλος⁷ δὲ βοῦς βοῦν ἄλλον οὐκ ἔχων ἴσον

Εἰς γῆν ὅλως ἄροτρον οὐκ ἂν ἐλαῖοι.

55 Πλὴν οὐδ' ἐφικτὸν ἐκ νομῆς βουβαλλίδα⁸

¹ Cf. cod. Par. lat., 1.

⁴ Cf. supra cxxiii, 55.

² Cod. Par. vi, 15 : Τῶν δυσμενῶν

⁵ τρέφει cod. Esc.

Ἐρέζει γοργῶς τὴν χλόην. Id. lxx, 34 :
Θυμαλίας χλόη.

⁶ Cf. cod. Par. cxxix, 18.

⁷ Leg. videtur ἀλλ' οὐδὲ βοῦς.

⁸ Cf. cod. Par. iv, 11.

⁸ βουβαλλίδα codd. superaddito λ.

Μόνην προελθεῖν εἰς·νομὴν ἀλλοτρίαν,
 Εἰ μὴ τις αὐτὴν ἢ παραζεύξας λάβοι
 (Τὸ σύννομον γὰρ εὐμενὲς τῷ συννόμῳ),
 Ἡ δὲ φρονεῖν εὐρῶν ἐκ τροχῶν εἰργασμένον,
 60 Καὶ τινὰ βαλὼν τοῖς σφυροῖς ποδοσφίραδον,
 Ὡς ἄχθος αὐτὴν ἀτρεμοῦσαν ἐκφέρει·
 Οὐ ῥάδιον γὰρ¹ πρὸς τοσαύτην φορτίδα²
 Τὴν μὴ καθ' ὑγρῶν τεκτονεῦσαι πορθμίδα³.
 Ἀλλ' ὥς⁴ ποταμῶν Νεῖλε μου χρυσοῤῥόδα
 65 Τῶν σῶν ἐφ' ἡμᾶς δωρεῶν τῇ προσχύσει⁵,
 Λελουμένας ἴδοιμι τὰς βουβαλλίδας⁶.
 Δεῖ γὰρ ὑπ' αὐτῶν συγκομισθῆναι Θέρονες
 Τοὺς τὰ βρέφη Θρέψοντας αὐτίκα σιόχης·
 Ἐπεὶ δὲ τῆς γῆς τὴν χλοάζουσαν σκέπη
 * 70 Ὁ δημιουργὸς ἐξυφαίνει τοῦ χρόνου,
 Κοσμῶν τὰ γυμνά⁷ τῇ ὑπρεπούσῃ κερίδι⁸,
 Καὶ ζῇ τὰ φυτὰ, καὶ σιολίζεται κλάδοις⁹.
 Ἡ γὰρ ἀναψύχουσα κινεῖται ζέσις,
 Ἄνω πάλιν κάτωθεν ἀντωθουμένη,
 75 Καὶ σὺ, σίρατηγέ, τὴν χρυσὴν τείνας κρόκην
 Χιτῶνά μοι δὸς εὐπρεπῶς ὑφασμένον.
 Καὶ γὰρ ἐφαπλοῖς τῆς ψυχῆς τὴν αἰθρίαν,
 Ὡς ἡλίου δύναμις εἰς μεσημβρίαν·
 Ἡ ποῦ Θεμιτὸν, ποῦ δὲ τῇ φύσει πρέπον
 80 Τὴν ἄπτερον σὴν καὶ ψιλὴν χελιδόνα

¹ οὐν cod. Esc.⁶ βουβαλλίδας codd. superadd. λ.² φροσούσα cod. Esc.⁷ Cod. Par. vii, 11.³ φρορτίδα et in marg. πορθμίδα
cod. Esc.⁸ γυμνά καὶ σιολίζων εἰς μέλα cod.
Par.⁴ Pro ὥς leg. ὧ.⁹ καὶ προσέλλει τοὺς κλάδους cod.
Par.⁵ Cf. infra cxxxi, 16.

- Πτερῶν¹ ἀμοιρεῖν καὶ τροφῶν μὲν² κρύος;
 Καὶ ταῦτα μὲν δὴ συνελὼν ὥδι³ γράφω
 Ἐκ τῆς πειζούσης με ταλαιπωρίας.
 Αὐτὸς δὲ συγγνοὺς τῷ περὶ ταῦτα θράσει
 85 (Τὴν γὰρ ἀπαράμιλλον ἐξάγεις δίκην
 Ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς ὁ κριτὴς τῶν πραγμάτων)
 Τὴν ψῆφον αὐτοῖς εὐπρεπῇ καθιστάων
 * Τὴν χρησιότητα δεῖξον ἀκτίνος δίκην,
 Ῥιγαῦντα Φιλῆν ζωκυροῦσαν ὀξέως.
 90 Ἐπείπερ ἡμῶν συλλαβὴν τὰς ἐλπίδας
 Παρὰ σεαυτῷ συμπαθῶς ἀναψύχεις.
 Ἄλλ' ὃ προμηθεῦ σὺν θεῷ πλωχοτρώφε,
 Πολλοὺς ἀγαθοὺς⁴ εὐτυχῶν ζώοις χρόνους.
 Παντὸς δὲ τοῦ λυποῦντος ἀπηλλαγμένος
 95 Ἐχθροὺς καθαιρεῖν δυσμενεῖς ἐξισχύοις.
 Μένους⁵ δὲ παράδειγμα καλοῦ τῷ βίῳ,
 Τυχῶν γυναικὸς προσφυοῦς σοὶ τὸν τρόπον.
 Ἴδοις δὲ καὶ γέροντας ἐκ τῶν φιλιτάτων
 Σοφοὺς σιρατηγούς ἐμφερεῖς οἷς εἰργάσω.
 100 Μετὰ δὲ τὸν ῥέοντα καὶ θνητὸν βίον
 Κλέος λάβοις ἀφθαρτον εἰς Ἐδέμ τόπον.

* CXCH. Περὶ τοῦ καθ' ἡμᾶς εὐσεβοῦς⁶ δόγματος.

Πατήρ, γόνος καὶ πνεῦμα, τὰ πλήρη τρία,
 Ὑποστάσεις τρεῖς, εἰς Θεὸς, φύσις μία,
 Τρία πρόσωπα, τρεῖς χαρακτῆρες πάλιν,

¹ Sic versus deest in cod. Par.

² Deest syllaba. Leg. μετὰ κρύος, post
 frigus, i. e. postquam frigus ingruit.

³ ὥδι pro ὥδι cod. Par.

⁴ ἀγαθῶν cod. Esc.

⁵ Cod. Esc. μένους.

⁶ Vox εὐσεβοῦς deest in cod. Paris.
 fol. 232 r^v.

Εἰκὼν μία τὰ τρία, καὶ μορφή μία,
 5 Κλήσεις πάλιν τρεῖς, οὐσία ταύταις μία,
 Καὶ τρεῖς ιδιότητες εἰς ἰσχὺν¹ μίαν,
 Μία² Ψέλησις, τρεῖς ἐνεργείας³ λόγοι.
 Οὕτω πεπιστεύκαμεν εὐθὺς ἐκ βρέφους⁴.

CXCIII. Εἰς εἰκόνα δεσποτικὴν⁵.

Ἡ παρὰ σοῦ πλασθεῖσα χεὶρ ἔγραψέ σε
 Τὸν δημιουργὸν τὸν σοφὸν, τὸν τεχνίτην.
 Αὐτὸς δὲ σαυτὸν τῇ βροτῶν φύσει γράφεις,
 Τὰ τὴν φύσιν ἄμικτα μιγνύων, Λόγε.

CXCIV. Εἰς τὴν αὐτήν⁶.

Ἡ σὰρξ ἀληθὴς (οὐ γὰρ ἄχρι τῶν τύπων),
 Ἐν ᾧ δυνατὸν καὶ Θεοῦ φύσιν βλέπειν.
 Διπλοῦς γὰρ ἐστὶν ὁ γραφεὶς Λόγος, ἔξενε.
 * Ἀλλ' οὐκ ἀναπνεῖ, μὴ κλονήσῃ τὴν κτίσιν.

CXCV. Ὁμοιοί⁷.

Εἰκὼν ἐγὼ σὴ, πλὴν συνετρίβη⁸, Λόγε.
 Εἰκὼν ἐμὴ σὺ, πλὴν Θεὸς πάλιν μένεις.
 Καλλιγραφεῖς δὲ τὴν ἐμὴν αἰθὴς φύσιν
 Κιρνῶν σεαυτὸν⁹ συμπαθῶς τῇ σαρκίῳ.

CXCVI. Εἰς τὴν αὐτὴν εἰκόνα¹⁰.

Σωτήρ ἐμὸς σὺ καὶ Θεὸς κἀν τοῖς τύποις.

¹ εἰς σχήν cod. Esc.

² Hic versus deest in cod. Esc.

³ Leg. ἐνεργείαι.

⁴ Cod. Vat. xvii, 12.

⁵ Cod. Par. fol. 232 v°.

⁶ Εἰς/οαντό cod. Par. fol. 233 r°.

⁷ Εἰς/οαντό cod. Par. fol. 233 r°.

⁸ συνετρίβη cod. Par. et supra συνε-
τρίβην.

⁹ σε αὐτῷ cod. Esc.

¹⁰ Εἰς/οαντό cod. Par. fol. 233 r°, in
quo Πατήρ ἐμὸς.

Εἰς τοῦτο γὰρ δὴ τεχνικῶς νῦν ἐγράψης.
Οὐδὲν δέ, σωτήρ, ἐμποδῶν¹ πρὸς τὸ τί σοι
Σωτηρίας ἔχοντι μεσίην τὴν φύσιν.

CXCVII. Εἰς τὴν σλαύρωσιν².

Κρεμῶν Ἰησοῦν ὁ γραφεὺς ἐπὶ ξύλου,
Τί μὴ καθαρῶς καὶ θεὸν τοῦτον γράφεις;
Τῶν σωματέων μὲν οἶδα μαθὼν τοὺς τύπους·
Θεὸν δέ, φησὶν, οὐ δυνατόν μοι γράφειν.

· CXCVIII. Τῷ Φιλαρέτῳ ἀπὸ δυστυχίας εὐτυχίσαντι³.

Ἐγὼς πεπονθὼς, καὶ ἀπηλλάγης μόλις,
Ἄ πρὸς σέ καὶ γράφειν με καὶ πράττειν δέον.
Οὐκοῦν ἰατρὸς ὁ χρυσοῦς⁴ φίλος γίνου,
Τὴν πείραν εὐρὼν τῆς νόσου διδάσκαλον.

CXCIX. Ἐπιγράμματα⁵ εἰς τὴν δέσποιναν ὅταν ἀφῆρηται
τὴν οἰκονομίαν αὐτοῦ.

Ἢδη γράφειν τολμῶντι συγγίνωσκέ μοι,
Τῶν Αὐσόνων ἀνασσα συμκαθεσίατη.

Δέσποινά μου, τολμῶντι συγγίνωσκέ μοι·
Δέσποινά μου, πεινῶντα, διψῶντα, ξένον,
Γυμνὸν, ταπεινὸν, δυστυχῇ, τεθλιμμένον,
Δέσποινα φιλόανθρωπε, μὴ παραδράμῃς.

¹ Al. ἐμποδόν. Fort. distinguendum
post ἐμποδόν.

² Cod. Par. fol. 239 r°.

³ Cod. Par. fol. 239 v°, in quo desunt
verba ἀπὸ δεσφ. αὐτ.

⁴ Supra xi, 2 : Τὸν χρυσοῦν ὅπως
φίλον. Vid. infra ccii, 1, et ccxiii, 239.

⁵ Τῇ βασιλίδι cod. Par. fol. 241 v°.

Cod. Flor. fol. 157 : Τοῦ αὐτοῦ ἀναφορὰ
εἰς τὴν δέσποιναν, versus xxix.

Δέσποινά μου, τολμῶντι συγγίνωσκέ μοι·
 Ἐπείγεται γὰρ ἐκδραμεῖν τῆς καρδίας
 Τὸ πῦρ, ὃ καπνὸς, ἢ δριμύτης, ὃ βρόμος.

* CG. Τῇ βασιλέως ἀνεψιᾷ τῇ Συργιανίνῃ¹ ὑπὲρ οἴνου.

- Οἶνος παρ' ἡμῖν, ἀλλὰ νεκρὸς εὐρέθη,
 Ψυχρᾷ τὸ θερμὸν ἐκτροπῇ κατασβέσας·
 Οὐ φεῖδεται γὰρ τῶν καπῆλων ὁ τρόπος
 Τῶν συγχυτικῶν τῆς κλοπῆς κερασμάτων,
 5 Οἷς ὁ γλυκασμὸς τῆς νοητῆς ἀμπέλου
 Πικρὰν ἀτεχνῶς ἀντικίρνησι τρύγην.
 Ἐγὼ μὲν οὖν τὸν οἶνον ἐγκρατῶς πίνω
 Τὸν ὑδατῶδη, τὸν δριμύν, τὸν ὀξίνην,
 Ὅταν ὁ καιρὸς τῆς τροφῆς ἐπιτρέπη,
 10 Μὴ τῇ παρολκῇ τὴν ψυχὴν ψιξ ἀρπάσῃ,
 Τῶν εἰσαγωγῶν τῆς πνοῆς πεφραγμένων.
 Ὅ δὲ πρὸς ὕργην καὶ φθορὰν ὥσπερ βλέπων
 Ἀλγεῖν με ποιεῖ καὶ σφαδάζειν καὶ τρέμειν,
 Καὶ τῇ πνιγερᾷ σκαρδαμύσσειν ἐγχύσει·
 15 Καὶ γίνεται πῦρ καὶ χιὼν τάναντία,
 Τὴν γευστικὴν αἴσθησιν εὐθὺς ἐκλύων.
 Ἀλλ', ὦ σίαφυλὶ βασιλικῆς ἀμπέλου
 * Καὶ κλῆμα καινὸν τῆς Θεοῦ φυτουργίας,
 Ὡς ῥάξ ὅλη πέπειρε καὶ πρὶν περκάσαι
 20 (Ἡ γὰρ φυσικὴ τῆς φυλῆς ἐρυθρότης
 Γράφει σε καὶ μέλαιναν ἐκ τῶν ἀμφίων,
 Κἂν εἰς τὸ λευκὸν ὁμφακίζῃς τοῦ χρόνου),
 Σὺ τρέψον ἡμῖν εἰς γλυκὺν τὸν ὀξίνην,

¹ Cod. Esc. τῆς Συργιανῆς. Cod. Par. Cod. Vat. 176 v° : Εἰς τὴν ᾧ Συργιαν-
 fol. 78 r° : Τῇ Συργιανίνῃ τῇ βασ. ἀν. νίαν. Cf. inf. ccxixii, ubi Συργιανίαν.

Ὦν εἰς θυμὸν δράκοντος¹ ἡ κρᾶσις τρέπει,
 25 Καὶ δὲς τάλιθῃ τῷ Δαβὶδ πάντως λέγειν
 Ὡς οἶνος ἐστὶν εὐφροσύνη καρδίας²,
 Ἄλλ' οὐ μαρasmus καὶ φθορὰ καὶ πικρία.
 Καὶ γὰρ ἀγαθὸν ἐκ Θεοῦ βότρυν φέρεις,
 Ὦν ἡ λιπαρὰ τῶν μαθημάτων δρόσος
 30 Εἰς ἡδονὴν ἐντεχνον ἐξήνεγκέ σοι.

CCL. Εἰς τὸν μέγαν στρατοπεδάρχην.

Πεινῶ, στρατηγέ, καὶ φαγεῖν ἴσως θέλω
 Πρὸς τὴν ἀμολγὴν τῆς χρυσῆς Θηλῆς βλέπω.
 Εἰ δ' ἀργυροῦν δήπουθεν ἐξοίσεις γάλα,
 * Καὶ δεύτερος πλοῦς³, ἀλλὰ μὴ μέλλε πλέον.

CCII. Εἰς τὸν αὐτόν.

Ὅρῶν με γυμνὸν ὁ χρυσοῦς εὐεργέτης
 Οὐκ ἀπομετρεῖς τὰς λαβὰς τῶν ἀμφίων;
 Καὶ τίς τὸ ῥιγοῦν θερμανεῖ μοι σαρκίον,
 Ὡ ζῶν ἀτεχνῶς ζωτικῆς φῶς αἰθρίας;

CCIII. Εἰς τὸν αὐτὸν διὰ τοῦ Καρδάμη.

Ἡ δριμύτης δάκνει με τῆς ἀθυμίας,
 Ἡ βραδύτης λυπεῖ με τῆς εὐποιίας.
 Ἡ σὴ δρόσος ποῦ; μὴ γὰρ ἡ φλέψ ἐκρύβη;
 Καὶ τίς πεπανεῖ τῆς ψυχῆς μου τὸ σίλῳρον⁴;

CCIV. Εἰς τὸν αὐτὸν διὰ τοῦ Καπνομάλη.

Τί τοῦτο; καπνὸς ἐξ ἀποκρύφου μάλης

¹ Cf. cod. Flor. cxxxiii, 4.

² Cf. Boisson. An. gr. t. II, p. 445.

³ Respectu ad Psalm. ciii, 15.

⁴ Cod. τὸν σίλῳρον.

Καὶ κνίσσα δεινὴ τὴν ψυχὴν μου συμπνίγει.
 Πάκτωλέ¹ μου, τὰ ρεῖθρα² τῆς χειρὸς δίδου,
 Ὡς ἂν ὁ καπνὸς ἐκρυῇ τῆς ἀσβόλης.

CCV. Εἰς τὸν αὐτὸν διὰ τὸ σκιᾶδιον.

* Ἐκ τῆς κεφαλῆς τῆς ὑπερφυεστιάτης,
 Ἐν ᾗ τὰ πυκνὰ γίνεται βουλευμάτα,
 Λευκὴν ἐμοὶ καλύπτειραν ὁ χρυσοῦς δίδου.
 Δεῖ γάρ με πειθεῖν τὴν σφαγὴν τοῦ συγγόνου.

CCVI. Εἰς τὸν αὐτὸν ὥστε³ πρὸς τὴν δύσιν ἐξεβοῖτα.

Ἦδὺς ἀνασχὼν ἀπὸ δυσμῶν ἐνθάδε
 Φῶς ὀλβίων ἐδειξας ἡμῖν ἐλπιδῶν.
 Νῦν δέ, σπρατηγὲ καὶ δρομεῦ καὶ Φωσφόρε,
 Τὸν ὀρθρον ἄφεις ἄχρη δυσμῶν ἐκτρέχεις.
 5 Καὶ τίς πάλιν ἥλιος ἡμᾶς αὐγάσει
 Τὸ τῆς λύπης ἄδηλον ἐκθλίψας νέφος⁴;
 Τίς δὲ χρυσαυγεῖς ἀφιεῖς μοι λαμπάδας,
 Ἡ θαλψιν ἀβρὰν⁵ ἐκ πυράγρας⁶ ἀργύρου,
 Τὸν τῆς τύχης δύσοιστον⁷ ἐκτρίψει⁸ πόνον;
 10 Ἄρ' οὖν ὀφειλὴν οὐκ ὀφειλὴν ἐκτίσεις;
 Καὶ πῶς ὀφειλῆς δυσπαθῶς⁹ μὴ σλυγνάσῃ
 * Πρὸς τὴν ἀσυμπέραστον εὐελπισίαν;

¹ Cf. cod. Paris. CCXVIII, 29.

² Cf. infra CCXIII, 121.

³ Fort. ὅτε.

⁴ Cf. cod. Flor. xcix, 7.

⁵ Cod. αὐράν.

⁶ Cf. cod. Par. lvi, 8.

⁷ Philes, *De anim.* 387, et cod. Fl. I,

508 : Δύσοιστον βάρος. *Ibid.* 567 : Καὶ
 κινδύνου δύσοιστον ὁδὸν ἐσχάτου. Cf.
 cod. Par. lxvi, 2.

⁸ Cod. ἐκτρίψοι.

⁹ Hoc adverbio augenda lexica. Su-
 pra CLXIII, 18 : Κἂν ὑδεριῶ δυσπαθῶς τὸ
 σαρκίον.

CCVII. Τῷ Δορμεσίῳ¹ τῶν ἀνατολικῶν θεμάτων.

Συχνῶν λαγῶν εὐπορῶν καὶ περδίκων

Μετάδος ἡμῖν τῆς τρυφῆς τῆς ἀφθόνου·

Καὶ γὰρ τὰ συνὲς ἐσυγήκαμεν κρέα,

Τὸν πλείστον αὐτοῖς ἐσιώμενοι χρόνον.

5 Εἰ δ' ἀγανακτεῖς καὶ τρυφᾶν μόνον θέλεις,

Σὺ μὲν παρ' ἀγροῖς ἐμφοροῦ τῶν ἀγρίων,

Ἡμῖν δὲ καμθλοὶ τοὺς χρυσοὺς πέμπε βρόχους,

Ἐπεὶ κρεμασλὰς πανταχῇ νήϊας βλέπω,

Καὶ χῆνας ἀδρούς ἐν σφαγαῖς ἀνευθύνοισ².

10 Οὐδεὶς γὰρ ἡμῶν, παυσέβαστε, φεΐδεται.

CCVIII. Τῷ πρωτοκυνηγῷ³.

Ὡς παντοδαπὸς τῶν φίλων εὐεργέτης

Πέμπε πρὸς ἡμᾶς καὶ κριθὰς ἵπποτρόφους,

Κυνηγετικῆς⁴ τακτικῆς ἐπιστάτα·

Ὡς ἂν ἔχον τὸ πτῆνος ἀτρέμονος πύδας

5 Ἄγῃ παρὰ σέ τὸν φιλοῦντα συχνάκις.

* Καὶ γὰρ βάσις γόνατος, ἐντέρων τάσις

Καὶ βῆμα γοργόν, δαψιλοῦς φάτνης χάρις·

Εἰ δ' οὐκ ἔχει δῆκουθεν ἀδρὸν τὸ τρέφον,

Κἂν ἢ τις ἢ Κρής⁵, ἢ πλερωτὸς τὴν φύσιν,

10 Ὡς τὸν⁶ πάλαι Πήγασον ἐν μύθῳ βλέπεις⁷.

¹ Τῷ Δορμεσίῳ Δορμεσίῳ cod. Par. fol. 84 v, et cod. Flor. fol. 196.

² Sic Plantas in *Captivis* iv, sc. 3, 8: *Pernæ pendent indemnatz.*

³ Πρωτοκυνηγός, *Primus venalorum*, nostris olim et nunc *Grand veneur*: Dignitas numero 41 in Palatio Cpol. ap. Codinum, *De Offic.* cap. ii. Cf. Ducang. s. h. v.

⁴ Cf. cod. Par. ii, 6.

⁵ Alluditur ad Creticos canes velocissimos. Cf. Xenoph. *Ven.* 10, 1. Senec. *Hipp.* 32: Teneant acres lora Molossos. Et pugnaces tendant Cretes Fortia trito vincula collo. *Epigr. de Apro*: Creticus excutitur lunato dente rebellis.

⁶ Cod. male τὸ τόν.

⁷ Deest verus certe unus.

CCIX. Εἰς λέοντα ἐζωγραφημένον¹.

Ψυχὴν σλαθηρὰν εὐτυχῶν ὁ ζωγράφος
 Ἐγραψε καὶ λέοντα μὴ δειλιάσας.
 Καινὸν μὲν οὖν καὶ τοῦτο, πλὴν τόγε πλέον
 Ὅτι πνοὴν τίθησι μικροῦ τῷ τύπῳ,
 5 Τὸν Θῆρα κινῶν τῇ γραφῇ πεπηγμένον.

CCX. Ἔτεροι².

Ἄν οὐκ ἔχων³ κίνησιν ἐν τύπῳ λέων
 Πείθῃ⁴ πείσθαι τοὺς ὀρώντας ἀθρόον,
 Τίς ἂν πνέων φαίνοιτο καὶ ζῶν τοῖς πέλαις,
 Ὅταν σφιδάζῃ καὶ πλατύνῃ τὸ σίμα;
 * 5 Ἐρεύζεται⁵ γάρ φησιν ἡ Γραφὴ λέων,
 Καὶ τοὺς παρόντας λήψεται τρόμος μέγας⁶.

CCXI. Εἰς λόγον πρὸς τὸν ἅγιον Λουκιανὸν τὸν μάρτυρα⁷.

Ἄνδρες γεωργοὶ τῶν καλῶν τῶν ἐν βίῳ
 Ἐκ τῆς νοσητῆς τῶν φρενῶν⁸ ἐπομβρίας
 Τὰς τῆς ψυχῆς αὐλακὰς⁹ ἀρδεύσατέ μοι
 Καὶ τὸν λογικὸν ὑποδέξασθε σπόρον.
 5 Σκορπίζεται γὰρ μυστικῶς ταῖς καρδίαις,

¹ Iterum infra fol. 77 v°. Εἰς ἐζω-
 γραφημένον ἐν τῇ γῇ λέοντα cod. Par.
 fol. 79 r° et cod. Flor. 36 v°. Cod. Vat.
 fol. 182 v°: Εἰς λέοντα ζῶν.

² Infra iterum fol. 77 v°. Εἰς τοιαυτὸ
 cod. Par. fol. 79 v°, et cod. Fl. fol. 36 v°.
 Cod. Vat. 183 r°.

³ ἔχω cod. Esc.

⁴ πείθῃ cod. Esc. A.

⁵ ἐρεύγεται cod. Esc. Cf. Amos. III, 8.

⁶ μέγας τρόμος cod. Par.

⁷ Αὐθαρδὸν εἰς ἀνάγνωσιν cod. Par.
 fol. 245 r°.

⁸ καλῶν pro φρενῶν cod. Esc.

⁹ Eadem metaphora apud Eustath.
 Orusc. p. 30, 64: Καὶ τὴν ψυχικὴν
 αὐλακα νεώσας ὡς εἰς τρίπολον ἀρουραν.
 Cf. cod. Par. cxlix, 18.

Λιπαίνεται δὲ τῇ δρόσῳ¹ τῆς χάριτος·
 Καὶ γίνεται μὲν εὐφορώτατος σιάχους,
 Τρέφει δὲ τοὺς ἔχοντας ἀρρήτων ζύμη.
 Σπείραιμι λοιπὸν, ἀλλὰ μὴ λίθων μέσον
 10 (Καὶ γὰρ ἀνικμὸς ἐστὶν ἡ τούτων² φύσις
 ὅπου μένειν ἀκαρπον εἰπὸς τὸν σπῆρον)
 Μήτ' αὖ πάλιν εἰς χέρσον ἀκανθοτρόφον³,
 ὅπου βᾶτοι πνίγουσι τὰς ὑπεκφύσεις⁴.
 * Καὶ τὰς τρίβους δέδοικα τῶν ζώων χάριν,
 15 Μὴ συμπατηθῇ τῆς σκορᾶς ἡ πυκνότης,
 Καὶ τοὺς ὑδατώδεις τε καὶ γλίσχρους τόπους,
 Μήπως ὁ κόκκος ἐνσταπῇ τῷ βορβόρῳ.
 Μόνην ἐπαινώ τὴν καλὴν γῆν ἐνθάδε.
 Καὶ νῦν ἐπ' αὐτῆς ἐνσκαδάζω⁵ τὸν σπῆρον
 20 Ὀπήποτ' ἂν ἢ τῶν προσεκτικωτέρων⁶.
 Ἕλληνες οὐκοῦν αἰσχυνέσθωσαν πάλιν,
 Εἰ Λουκιανὸς ἄλλος ἡμῖν εὐρέθη
 Τοῦ Λουκιανοῦ τοῦ παρ' αὐτοῖς βελτίων·
 Ὁ μὲν γὰρ ἀφείλε τὸν γελαόμενον βίον⁷,
 25 Θυμηδῖαν ἀρρευσίον⁸ ἀντιλαμβάνει,
 Καὶ ζῇ παρυσίῳ τῷ θεῷ σὺν ἀγγέλοις.
 Ὁ δὲ πλάττει ἀντικρυς εὐρέθη γέλωις
 Καὶ παρασυρεῖται ταῖς τρυφαῖς καὶ τοῖς πότοις
 Κεῖται λυθεὶς ἀκλαυσίος⁹ εἰς πόνου τόπον¹⁰.

¹ Cf. cod. Par. LVII, 13.² τούτου cod. Esc. τούτων cod. Par. ex corr.³ Vox addenda lexicis.⁴ Cf. cod. Par. XLVII, 4.⁵ Cf. cod. Par. LXII, 69.⁶ Cf. cod. Flor. αωνη, 119.⁷ ὁ μὲν γὰρ ἔλθων εἰς ἐκουσίους πό-
νους cod. Par. ex correct.⁸ Philes, *De plantis*, 344: ὡς ἐν μέ-
νῃ ἀρρευσίον ἀνθρώποις ἔαρ.⁹ Id. *De animal.* 1411: Δακρύων
ἀκλαυσίος χύσιν.¹⁰ εἰς πῶρ δακρύων cod. Par. ex corr.

* CCXII. Πρὸς τὸν Δομέστικον τῶν ἀνατολικῶν Θεμάτων τὸν Ἀτζόμην¹.

Τὸν ἠλοημένον² με ταῖς ἀμαρτίαις,
 Καὶ παντὸς ἐνδύματος ἐξεπλισμένον³,
 Καὶ δακρύων κλύσμασιν ἐμπεφυρμένον,
 Καὶ μυστικοῖς ἀνθραξιν ἐμπεφυρμένον,
 5 Καὶ βασκάνων στόμασι κατειργασμένον
 Σίτω καθαρῷ δεξιούμενος δίδου,
 Καὶ καρδίαν σιήριζε⁴, Δαβιδ ὡς λέγει,
 Καὶ τέρπε τὸν σὸν εὐπερίστατον φίλον
 Ὡς ἡδὺς, ὡς ἔγκαρπος, ὡς πλωχοτρόφος,
 10 Ὡς τοὺς φίλους ἄχυρα μικροῦ δεικνύων
 Οὗς ἡλῖος νῦν οἶδε, πανσέβαστέ μου
 Καὶ τῶν Θεμάτων τῆς ἑω Δομέστικε.

CCXIII. Τῷ ἀνεψιῷ τοῦ αὐτοκράτορος.

Τῷ μὲν τὰ κοινὰ μὴ σκοπεῖν τῶν πραγμάτων
 Ἄ συχνάκις δίδωσιν ἢ πλάσῃς φύσις
 Ἐκ τῶν καθ' αὐτὴν εὐπορίσῃν ὀργάνων,
 ἔχει τις ἂν δὴ τινα συγγνώμης λόγον·
 5 Τὸ δ' εἰς τὰ καινὰ μὴ παραυτίκα τρέχειν
 * Ἄ δεῖ λογικῆς ἀξιοῦσθαι φροντίδος,
 Μὴ φθὰς ὁ καιρὸς τὸ ξενίζον ἀρπάσῃ,
 Οὐκ ἂν φορητὸν οὐδ' ἀνεύθυνον μένοι.
 Ποῖος γὰρ ἰδὼν ἀκριβῶς ἐν βίβλῃ
 10 Τὸν δεῖνα καὶ τὸν δεῖνα τοὺς ἀριστέας
 Οὐχὶ παρευθὺς ἐπλερώθη⁵ τοῖς λόγοις,

¹ Τῷ Θανμασίῳ πανσεδάσιῳ codex
 Par. fol. 250 r°.

² ἠλεημένον cod. Esc.

³ ἐξεπλισμένον cod. Esc.

⁴ Psalm. ciii, 17.

⁵ Cf. supra xci, 25.

- Καὶ πρὸς τὸν ἴσον ἦλθε τῷ ζήλῳ τρόπον,
 Κἄν ὡς λαγῶδες¹ δυσχεραίνει τὸν βίον
 Σκιδὴν θεωρῶν καὶ σχεδὸν παραπνέων;
 15 Πῶς οὖν σε; Νιρεῦ², μὴ κροτήσω τοῖς λόγοις,
 Ὃς ὑπὸ τοῦτον ὥράθης τὸν ἥλιον
 Κάλλιστος ἀνδρῶν ἐν σφαγαῖς ἀλλοτρίων;
 Ἢ πῶς τὸν ἐχθρὸν οὐκ ἀνείρξω σοι χρόνον,
 Ὃς βασπάνοις ὕμνῳσι τὰ κρείττω βλέπει;
 20 Τῆς γὰρ ἐαυτῷ φθαρτικῆς ἀπλησίᾱς
 Ἀναιρετικῇ τῶν λόγων ἡ δύναμις,
 Ἢ τήνδε τὴν γῆν εὐπετῶς³ διατρέχει,
 Δεικνῦσα μικροῦ καὶ φθαρείσας τὰς φύσεις.
 * Ἀλλ' εἰ μὲν ὑπέκλυες ἡ τέχνης νόμοις
 25 Ἢ μετρίαις δῆκονθεν ἀρχαῖς πραγμάτων,
 Ἦν δὲ ὁ παρὼν εὐχερὴς ἡμῖν λόγος·
 Ἐπεὶ δὲ νικᾷς τεχνικὸν πάντα κρότον
 Εἰ πατρίδος λόγει τις ἢ γένους κλέος,
 Ἐκ τῶν φυσικῶν σεμνυνῶ σε φασμάτων⁴,
 30 Παρεῖς τὰ μικρὰ, μὴ τὰ μείζω φαυλίσω.
 Πατρὶς μὲν οὖν σὴ πᾶσα πατρὶς Αἰσούων,
 Ἀθ' ὧν καθαιρεῖς τὰς φυλάς τῶν βαρβάρων,
 Κλεινὴ σίρατηγέ, τῇ προκώπῃ⁵ σου σπάθῃ.
 Γένος δέ σοι πᾶς, εἴ τις ἐν μάχαις γίγας,
 35 Εἰς ἀντὶ πολλῶν εὐδρομῶν πρὸς τὰ ξίφη
 Καὶ νῶτα φυγῆς ταῖς βολαῖς μὴ δεικνύων.

¹ Proverbialis est leporum timiditas, de qua cf. *Thesaur.* t. V, col. 29 D, s. v. *Λαγῶδες*.

² Nireus, homo admodum formosus, de quo *Hom. Il. B*, 671.

³ Psellus, *cod. Par.* 1182, fol. 8 r: Εὐπ. εἶχε πρὸς τὴν μάθησιν.

⁴ πραγμάτων εἰ supra φασμάτων

cod.

⁵ προκώπῃ *cod.*

Εἰ μὴ γὰρ ἰδρῶς τῶν μελῶν¹ ἀπορρέοι
 Καὶ τραυμάτων αὐλακας² ἢ σὰρξ λαμβάνοι,
 Τοὺς δεσποτικούς οὐκ ἐπαινεῖς μαργάρους,
 40 Ἐφ' ὧν ὁ πατήρ εὐτυχῶς ἠνεγκέ σε
 Σοφῇ συναφθεῖς αὐσονάρχου συγγόνῳ.
 * Ἐχρῆν γὰρ εὐθὺς ἐκ φυλῆς ὑπερτάτης
 Τοσοῦτον ἡμῖν οργανῶσθαι γεννάδαν³.
 Ὡς ἂν ἐρυθρὸς ἐκ τομῆς ἐναντίων
 45 Καὶ βασιλικῶς πορφυρόχρους⁴ τυγχάνεις⁵.
 Κάλλος γε μὴν σώματος ἀκμαῖον φέρων,
 ὧ χαρίτων κίρησιν ἢ φύσις χροῖας,
 Οὐχ ὥς ταῶς⁶ γαυριᾶς ὁ ρικνόπους⁷,
 Ὁρῶν ἐπ' αὐτὰς τῶν πτερῶν τὰς λαμπάδας,
 50 Ἄλλ' ἀπατηλὴν τὴν βαφὴν ταύτην κρίνων
 Ὡς ἀνθέων ὑπαρξιν εἰς ὥραν θέρους,
 Κοσμεῖς ἀφανεῖ τὴν ψυχὴν εὐεξία
 Καθ' ἧς ὁ ρευστὶς οὐ φρυάσσεται⁸ χρόνος.
 Φρενῶν δὲ μεσίην εὐτυχεῖς τὴν καρδίαν,
 55 Ἡρακλῆς Ἑρμῇ, καὶ σφριγᾶς πρὸς τὰς μάχας
 Καὶ τοῖς πονηροῖς ἐξ ἀπόπτου συμπλέκη
 Πρησιῆρσιν⁹ ὀργῆς τὴν καλὴν θήγων σπάθην,
 Καὶ πρὶν μὲν ἐλθεῖν εἰς βελῶν περισπάσεις,
 * Ὅρᾶς ἱλαρὸν ἐπὶ κικλὸν χέων μέλι.
 60 Τομᾶς δὲ χωρῶν εἰς τὸ πῦρ¹⁰ τοῦ κινδύνου,

¹ μέλλων cod.² Cf. cod. Par. cxlix, 18.³ Cod. ὀργανῶσθαι γεννάσαν.⁴ Meliten. 1893 : Καὶ βύσσαν πορφυρόχροον ἐκ λίθων καὶ μαργάρων. Id. 2474 : Τῶν μὲν γὰρ ῥόδων ἢ πληθὺς ἰσλατο πορφυρόχρους.⁵ Leg. τυγχάνοις.⁶ σύ vel alia syllaba deest.⁷ ρικνόπους cod. Vox addenda lexicis.⁸ φριάσσεται cod.⁹ Cf. cod. Par. cxlix, 52.¹⁰ Cod. Par. xxxi, 6 : Εἶδες τὸ πῦρ ἐκεῖνο τῆς ἀληθείας.

- Τὸ βλέμμα γοργὸν καὶ φλογῶδες δεικνύεις
 Καθάπερ ὕψις καὶ πολυσίροφος δράκων
 Ὅταν πρὸς ἐλέφαντας Ἰνδοὺς¹ ἐρπύση
 Καὶ τὸν μαχιμώτατον αὐτῶν ἀρπάσῃ.
 65 Μισεῖς δὲ μικροῦ τὰς κλοπὰς καὶ τοὺς λόχους
 Οἱ γυμνὸν οὐκ ἔχουσιν ἐν μέσῳ ξίφος.
 Τὴν γὰρ κατὰ πρόσωπον² ἰσκάσω μάχην,
 Ἐν ᾗ καθαρώς ἡ φύσις γινώσκεται.
 Πῶς, ὦ σφρατιγέ, καὶ τὰ λοιπὰ σου φράσω
 70 Γλώσσας τε καὶ σλόματα μὴ φέρων δέκα
 Καὶ χαλκοῦ κώδωνος ὀξυφωνίαν!
 Πολλοῖς μὲν ἐχθροῖς τὴν σφαγὴν ἐξειργάσω
 Μαργῶσιν αὐτοῖς προσβαλὼν κατὰ σλόμα,
 Πολλοῖς δὲ συχρὰς ἐξεπύρθησας πόλεις
 75 Βαλὼν ἐπ' αὐτὰς τετραχῇ τέμνων³ δόρυ,
 Τὴν δὲ σφρατιὰν τακτικῶς διεξάγων
 * Πειθοῖ λογισμῶν καὶ σλομοῖς⁴ καὶ θαρρύνεις,
 Καὶ τὴν κατ' ἐχθρῶν ἐκιδάσκεις ἀνδρίαν,
 Ὡς ἂν πρὸ καιροῦ ζωγραφῶσι⁵ τὴν τύχην
 80 Γυμναστικῇ δῆπουθεν ὀδυχειρίᾳ⁶.
 Τοιοῖσδε καλοῖς ἐντραφεῖς ἐκ σπαργάνων
 Εἰς ἀνδρικὴν ἐφθασας αὐτίκα σιόσιν.
 Φρονήσας γὰρ ἀναμαστεύσας γάλα⁷
 Καὶ πραγμάτων ἀρρήτων ἰσχὺν περδάνας
 85 Ἦρωι ἀτεχνῶς καὶ χρυσοῦς ὠφθῆς γίγας,
 Τὸ σχῆμα τῆς γῆς εὐκλεῶς διατρέχων

¹ Philes, *De elephanti*. v. 247.² Cod. Flor. 1, 807: Πρὸς τὴν κατὰ
 πρόσωπον ἐπιτομήν.³ Fort. τέμνων?⁴ Cod. σλομοῖς.⁵ Fort. ζωγραφῶ σοι?⁶ Cf. cod. Flor. xcvi, 54.⁷ Cf. cod. Par. xiiii, 24.

Ὅσῃν ὁ λαμπρὸς οὐ παρήλθες Φωσφόρος.
 Ποῖος γὰρ εἰς ὃν ἐσίρατήγησας τόπον,
 Οὐκ εἶδε συχνούς ἐν σφαγαῖς τοὺς βαρβάρους;
 90 Ἡ ποῦ σε τῆς γῆς οὐχ ὀρᾷ πᾶς ὀπλίτην
 Κοσμοῦντα πυκνῶς τοῖς λαφύροις τὰς πόλεις,
 Μᾶλλον δὲ τοῖς αἵμασι τῶν ἀλλοτρίων
 Βασιλικῶς βάπτοντα μικροῦ τὴν κτίσιν,
 * Ἴν' εἴ τις ἐχθρὸς αὐθαδῶς¹ ἐπιτρέχοι²,
 95 Τὸ κῦρος ἀνθρώπων τῆς βαφῆς ἀνατρέχοι.
 Καὶ μὴ τυραννὶς ληστρικῆς ἀπληγίας
 Ἐνταῦθα χωρῇ προσβολαῖς πολυτρόποις,
 Οὐδ' ἡ βασιλεὺς ἐκ Θεοῦ πεχρισμένος
 Τὰς εὐτόνους πῆγνυσι τοῦ κράτους βάσεις,
 100 Ὡς ἂν τὸ κοινὸν ἀσφαλέστερον μένοι;
 Τίς, ὦ σίρατηγέ, τίς σκορεὺς ἐσπαρκέ σε;
 Ποία δὲ νηδὺς ἐκ σκορᾶς ἤνεγκέ σε;
 Ποῖος δὲ μασλὶς μητρικῶς³ ἐθρεψέ σε;
 Πόθεν προελθὼν ὠλβιώθης⁴ τὴν φύσιν;
 105 Ποίας ῥόδων χάριτας ἐνθεῖς ταῖς γνάθοις
 Ἐὰρ φυσικὸν τῷ προσώπῳ σε⁵ γράφει;
 (Καὶ γὰρ ἐπ' αὐτὸ μυστικῶς ἀνατρέχει
 Τὸ τῆς ψυχῆς σου κάλλος ἀνθοῦν εἰς βάθος·)
 Τίς τὴν πυρίνην γλῶττιαν ἐστίμωσέ σοι,
 110 Δι' ἧς τὸν ἐσμὸν⁶ πυρπολεῖς τῶν βαρβάρων,
 Ὅταν κατ' αὐτῶν συγκροτῶν παροτρύνῃς
 * Τοὺς ὑπὸ τὴν σὴν δεξιὰν τεταγμένους;

¹ Cod. Flor. 1, 377 : Μὴ ποῦ τις
ἐχθρὸς αὐθαδῶς ἐπιδράμῃ.

² ἐπιτρέχει et supra ἐπιτρέχοι cod.

³ Cod. μητρικός.

⁴ ὠλβιώθης cod.

⁵ Forl. σου γράφει.

⁶ Cod. Flor. cain, 79 : Δι' ἧς τὸν
ἐσμὸν συστειλεῖς τῶν βαρβάρων. Cod.
Par. cxxii, 9 : Σοδᾶν τὸν ἐσμὸν τακτι-
κῶς τῶν βαρβάρων.

- Τίς τὸν καλὸν τρέχῃλον ἐπράτυνέ σοι,
 Τέτοντα πυκνὸν συμβαλὸν τοῖς σπονδύλοις,
 115 Ὡς ἂν τὰ κοινὰ τοῦ σίρατοῦ φέρῃς βάρη
 Σοφῶς ἐνεγκὼν τὸν ζυγὸν τῶν πραγμάτων;
 Τίς νῦτά σοι παρέσχε καὶ σίερον πλάτος,
 Ἐν οἷς προσηθεῖς¹ ἐξελαύνων τὰ σίφη,
 Ἄν ᾗ τις αὐτοῖς δυσμαχοῦσα πυκνότης;
 120 Τίς τὰς καλὰς σου χεῖρας ἐξ ὤμων χέας
 Ἀναστομοῖ² τὰ ρεῖθρα τῆς εὐποιίας,
 Ἄς τόξα χαλκᾷ καὶ σιδηρᾷ ἀγκύρας
 Ἡ συσπλάδῃ ἐδείξεν ὀπλομαχίᾳ³;
 Τίς καὶ πτερωτοὺς ὄργανοι σου τοὺς πύδας,
 125 Εἰ δυσβάτους δὴ τινὰς ἀμείβῃς τύπους,
 Ἡ μᾶλλον εἰ χρὴ συμβαλόντας ἀθλίως
 Δρόμῳ προχωρεῖν καὶ τροπῇ τοὺς βαρβάρους;
 Εὐθὺς γὰρ αὐτοὺς ὥσπερ δειλὸν δορκάδα
 Αἰρεῖς κυνικὸν ἐκμιμούμενος δρόμον,
 * 130 Καθ' ὃν ὑλακτεῖς καὶ τὰ κύκλῳ σου βλέπεις,
 Τὰ δυσμενῇ δήκουθεν ἐσθίων κρέα.
 Τίς ἄρα Περσεὺς ἀνεδιβάσατό σε,
 Πολλάκις εὐρὼν⁴ εἰς τὸν ἵππον τῆς μάχης;
 Χείρων δὲ τίς κένταυρος ἐκ λόχμης τρέχων
 135 Καὶ παιδαγωγῶν εἰς λαγῶς καὶ παρδάλεις
 Καὶ πάντα νεδρὸν ταῖς βολαῖς ταῖς εὐσπύχοις
 Θηροκτόνον⁵ κάλλιπτον εἰργάσατό σε;

¹ De animal. 1666 : Τούτῃν προσηθεῖ τὴν δουλοπρεπὴν φύσιν.

² Cod. ἀναστομοῖ. Cod. Flor. 1, 500 : Ἀναστομοῖ τὰ ρεῖθρα τῆς εὐσπύχου.

Cod. Paris. xi, 95 : Καὶ βλάβε μοι τὰ

ρεῖθρα τῆς εὐσπύχου. Id. lxx, 26 : Καὶ

συνάγει τὰ ρεῖθρα τῆς εὐσπύχου. Supra

cciv, 3 : Τὰ ρεῖθρα τῆς χειρὸς. Cf. Jo.

Diac. ap. Band. Catal. I, p. 375, v. 83.

³ Cf. cod. Flor. 1, 807.

⁴ Fort. αἶμα?

⁵ Cf. cod. Flor. cciv, 72.

- Ποῖον δέ σοι ῥόπαλον ἐξ Ἡρακλέος
 Τὰς ἐθνικὰς ἀνεῖλεν ὑδρογοργόνας¹;
 140 Ποῖαν λεοντὴν τῆς Φυῆς ἐνημμένης
 Γυμνὸς πρὸς ἐχθροὺς καὶ βελῶν ἔξω τρέχεις;
 Οὕτω δὲ λαμπρὸς εὐρεθείς τοῖς πρρακτέοις,
 Ὡς ἂν ὁ καρπὸς προσφυῆς ἢ τῷ κλάδῳ
 Τῆς βασιλικῆς ἐμφορηθέντι δρόσου,
 145 Φρонеῖς² ταπεινὰ καὶ σκοπεῖς τὸ συμφέρον,
 Καὶ τὸν λογισμὸν τῆς ψυχῆς τὸν ἱππότην
 * Εἰκῇ³ προχωρεῖν οὐκ ἔξῃς ὁ γεννάδας·
 Καὶ πωλοδαμνεῖς εὐφυνῶς καὶ κοσμίως
 Τὸ σχῆμα τηρῶν μὴ λαθὼν διεκπέση⁴
 150 Καὶ συντριβῇ τὸ σῶμα τῆς εὐδοξίας·
 Καὶ γὰρ κατασπᾶς γαυριῶντα τὸν τύφον,
 Καὶ τοὺς κενοὺς ἀνθρακας αὐτοῦ σθενύνεις
 Τῶν ὁμμάτων ἔτοιμον ὑγρὸν ἐκθλίβων.
 Ἀλλὰ γὰρ ἰδοὺ καὶ δικαστὴν σε βλέπω
 155 Καὶ δημαγωγὸν καὶ κριτὴν ζυγοσίατην,
 Καὶ ῥητορικῆς αὐτοπύρσευτον⁵ σίῶμα·
 Καὶ νοῦν στίδαρον καὶ βραβευτὴν ἀγχνίνου·
 Καὶ τὸ πρὸς ἐχθροὺς ἡρεμεῖ τύρβασμά⁶ σοι.
 Ποῖος γὰρ ἂν Σόλων σε μὴ γνοὺς Θανμάσοι
 160 Τὸν τῆς παρ' ἡμῖν Ἀττικῆς νομογράφον;
 Ποῖος δὲ σεμνὸς ἐκ Στοᾶς⁷ ἰδὼν Πλάτων

¹ Vox addenda lexicis.² Cod. φρονεῖς.³ Cod. εἰκεῖ.⁴ Vid. infra cclii, 9.⁵ Hac voce augenda lexica.⁶ Cod. Paris. v, 12 : Ἐπὶ πλοῦ καὶ
 ῥοῆς τυρβασμάτων. Id. lxxii, 6 : Τυρ-
 βασμάτων λαίλαπος ἀντιπνευσάσης. Et
 cxxxi, 15 : Ἐν μυχοῖς τυρβασμάτων.
 Cod. Vat. xiii, 24 : Ἐκ τῶν περιτῶν
 τῆς ψυχῆς τυρβασμάτων. Cf. cod. Coisl.
 146, fol. 11 r°.
⁷ Melonymienne an ignorantie hoc
 tribuendum?

- Οὐχὶ παρευθὺς μετριάσει τοῖς νόμοις;
 Ἢ τίς παρελθὼν εὐφυνὴ Δημοσθένης,
 Εἴ που σὺ τοῖς πράγμασι τὰς ψήφους δίδως,
 * 165 Οὐ χαλεπανεῖ¹ πρὸς τὸ κάλλος τῶν λόγων,
 Ὡς πρὸς τοσοῦτον ὄγκον ἑλλειπῶς ἔχων;
 Καὶ γὰρ συναυρεῖς καὶ μερίζεις εὐσπότης,
 Καὶ τῶν παρ' ἀμφοῖν ἀκροώμενος λόγων
 Δοκεῖς θεωρεῖν τὰς λαβὰς² τῶν πραγμάτων,
 170 Καὶ τῶν περιττῶν ἐξελαίνων τὸν ζόφον³
 Τοῖς οὐ περιττοῖς εὐγενεῖς⁴ τὴν δίκην.
 Ὡς ἂν μεταξὺ τὸ προσῆκον ἀρκάσης
 Τὴν τῶν δικαστῶν ἐξελὼν ὑποψίαν,
 Καὶ μή τις ἐξῆς δυσμενὲς δικασπόλος
 175 Εἰς λῆμμα⁵ λαθὼν συγκαλύψῃ τὴν θέμιν.
 Ἰδεῖν δὲ μακρὰν ἀπὸ συμβόλου γρήφου⁶
 Κατασλοχαστὴν ἀκριβοῦν εἰθισμένον.
 Καὶ Ἀνγκέως⁷ ἔμεινας αὐτοῦ βελτίαν.
 Νικᾶς δὲ θυμὸν ἀκρατῶς ῥέοντά σοι
 180 Καλῶς τὸ κακὸν εὐγενῶς ἀνατρέπων.
 Θεοῦ δὲ χωρὶς οὐδ' ἀναπνεῖν ἂν θέλοις.
 Ὁ πρῶτος ἀπλῶς τῶν καλῶν ἐννοεῖ σοι.
 * Καὶ γὰρ ἐν αὐτῇ πανταχῇ γῆς κοιμπάσεις
 Νικητικούς ἀγῶνας ἀνηρημένος,
 185 Ὡς ἂν ὁ μακρὸς καὶ πολυτρόπος χρόνος
 Ἄλλον σε Σαμφὸν εὐτυχίῃ πρεσβύτην,

¹ Cod. χαλεπανεῖ.⁵ Cod. λῆμα.² Conf. cod. Flor. κλιν, 13, et ccix, 23.⁶ Versus unus doctus videtur, ut ex constructione prorsus turbata colligitur.³ Cod. εὐθον et in marg. ζόφον. Cf. cod. Par. ccvii, 88.⁷ Cod. Ἀγγέως. Id. cod. Flor. i, 483:⁴ Cf. cod. Par. xiv, 41.

Καὶ ὡς ὁ Ἀνγκέως (cod. Ἀγγέως) καὶ τὰ μακρὰν σου βλέπει.

- Ὅς τὴν πολιὰν τῶν γερόντων αἰσχύνῃ,
 Τοῖς φιλότατοῖς παῖδευμα σαυτὸν εἰσφέρων
 Καὶ πρὸς τὸ κοινὸν τὴν τιμὴν ἀπευθύνων ·
- 190 Ἐτύγχανες γὰρ ἐκ τριχὺς πρώτης γέρων,
 Δεικνὺς παρθευθὺς ἐντελῇ σου τὴν φύσιν,
 Καὶ παραγυμνῶν¹ τῶν φρενῶν τὸ πᾶν βάθος
 Ἐν τοῖς παραφθόγμασι τῶν ψελλισμάτων²,
 Καὶ τοῖς προγυμνάσμασι τῶν ἀθυρμάτων ·
- 195 Τὸ δὲ προμηθές³ ἀκριβῶς πρὸς τοὺς φίλους,
 Ὁ δὲ πλατυσμὸς τῆς ψυχῆς πρὸς τὰς δόσεις,
 Ὁ δὲ γλυκασμὸς τῶν ἐπὶ ταῦταις λόγων,
 Ἐν οἷς ἀτεχνῶς ἀσπείζῃ πρὸς χάριν ·
 Σήμαντρα δὴ σοὶ ταῦτα φιλοστοργίας⁴,
- * 200 Ἄνερ μεγαλόδωρε⁵ καὶ πτωχοτρόφε.
 Τίς ἄρα τὸν σὸν οὐκ ἐθαύμασε τρόπον,
 Κἂν ἢ πονηρὸς, κἂν δυσαίσθητος⁶ μένοι,
 Κἂν βόσκανον πῦρ τὴν ψυχὴν τούτου φλόγῃ
 Παραρρίπισθὲν ἐκ τιμῆς ἀλλοτρίας;
- 205 Τίς ἡλίου πρόσλαμψιν⁷ εἰς μεσημβρίαν
 Χειρὸς ταπεινῇ συσκιᾷσει δακτύλῳ;
 Τίς μετρίᾳ κύλικι θαλάττης χύσιν,
 Τίς ἄερος δύναμιν ὀσπράκου σκέπη,
 Τίς φύλλα φυτῶν ἐξ ἐνὸς βαλαντίου,
- 210 Τίς ψάμμον ὑγρᾶς ἐν μιᾷ προκολπίδι⁸,
 Τίς καὶ σὲ τὸν κάλλιστον ἀνθρώπων φθόνος

¹ Metaphor. Infra cxxvi, 6 : Καὶ παραγυμνοῖς τὴν στομωθεῖσαν σπάθην. Cod. Flor. κλ, 9 : Καὶ παραγυμνῶ τῆς ψυχῆς μου τὸν πόθον.

² Cod. Par. cxxviii, 9.

³ Cod. προμηθεύς.

⁴ Conf. cod. Flor. cxxiv, 7.

⁵ Cf. cod. Par. i, 13.

⁶ Cod. Par. lviij, 51 : Κἂν δυσαισθητος μένω. Cf. et xliij, 6.

⁷ Cf. cod. Flor. cxxiv, 18.

⁸ Vox addenda lexicis.

- Κρύψει τοσοῦτον ὄντα φαυλίστας τάχα;
 Ἄλλοις μὲν οὖν ἀχαρις ὁ δρομεὺς χρόνος
 Οἷς κέρδος οὐδὲν ἀπλανῶν¹ βίος φέρει,
 115 Πλουτοῦσι καὶ τρυφῶσι καὶ γαυρουμένοις·
 Ἡ σὴ δὲ καινὴ καὶ δυσεύρετος φύσις,
 Ἐπὶ τὸ κοινῇ συντελοῦν δεδειγμένη,
 * Τὴν παραγωγὴν βελτιοῖ τῶν πραγμάτων.
 Ἀνθίσταται δὲ τῇ μετάρσει τοῦ χρόνου
 120 Τῶν σῶν ἀγαθῶν ἡ προκόπιουσα χάρις².
 Ὅλως γὰρ οὐδὲν ἐστὶν ἀνθρώποις μέγα
 Καὶ κρεῖττον ἀπλῶς τῶν κατὰ φύσιν λόγων,
 Ὅ μὴ κατορθοῦν ὡς τὸ ῥᾶσιον ἰσχύεις·
 Ὅ τοῦς ἀποχρῶν εἰς τὸ δεῖξαι τὴν φύσιν
 125 Ἦν εἶχεν Ἀδὰμ ἐκ Θεοῦ πεπλασμένος
 Πρὸ τῆς πονηρᾶς ἐκτροπῆς τῆς ἐν ζύλῳ!
 Ὅ καρδίας ἀπειρον εἰς πάντα πλάτος,
 Ὅ ζήμπαν ἀπλῶς ἀρετῆς εἶδος φέρει,
 Τὰ τῶν παλαιῶν συγκαλήψαν πρακτέα!
 130 Τίς ἦν Ἀχιλλεὺς πρὸς τοσοῦτον ὀκλίτην;
 Τίς ἦν Ὀδυσσεὺς πρὸς τοσοῦτον ἀγχίνου;
 Ὀμηρε θανῶν καὶ σιγῶν καταισχύνου·
 Καινὸν γὰρ οὐδὲν εἰς τὸ μέλλον εἰργάσω,
 * Μυρμιδόνας δὴ τινὰς ἡμῖν ἐκφράσας
 135 Ἐφ' οἷς Ἀχιλλεὺς τακτικῶς ἐγαυρία·
 Ναὶ κρύπτει σαυτὸν εἰς μυχοὺς γῆς ἐσχάτους
 Τῆς σῆς καταγνοὺς συγγραφῆς ἀχρησίαν·
 Ὅ γὰρ παρ' ἡμῖν τοῦ σίρατοῦ πρωτοσίτης
 Ὅ λαμπρὸς Ἀνδρόνικος, ὁ χρυσοῦς γίγας,

¹ Leg. ὁ πλανῶν. Cf. infra ccl. 1. — ² Cod. χάρις et supra σίσις.

240 Ὁ νοῦς δ' ἰσχυρὸς, ἡ Θεόσδοτος¹ χάρις,
 Τὸ θαῦμα τῆς γῆς, ὃ σφαγεὺς τῶν βαρβάρων,
 Παρῆλθε τοὺς σοὺς ἀκριβῶς ἀριστίας.
 Ἀλλ', ὦ σίρατηγέ δεξιῶν ἔργων φύσις,
 Χρυσαῖς ἔδει σίηλαις σε κοσμεῖν τὸν μέγαν
 245 ἔως πόλου κάτωθεν ἡρμέναις τρίτου,
 Καὶ πᾶσαν ἀπλῶς ἐκδιδάξαι τὴν κτίσιν
 Ἄς ἐκ βρέφους² ἔδειξας ἀνδραγαθίας.
 Ἡρακλὲς ἀπρόσιτε, Σερμὲ γῆς Ἄρες,
 Ἀλλ' οὐκ ἐπαινεῖς τὸν χρυσὸν πρὸ τῶν λόγων,
 250 Ἐν οἷς σε Φιλῆς εὐπραγοῦντα σεμνύνει.
 Ποίας γὰρ ἡμῖν συμφορὰς ἀποκρύφους
 * Οὐχ ὡς μαχητὰς ἐκδιώκεις αὐθάδεις,
 Ῥιπίων ἐπ' αὐτοὺς τὰ χρυσόσμηκτα³ ξίφη;
 Τίνας δὲ πικροὺς καὶ δριμεῖς αὖθις πόνους
 255 Ὁ σοὺς γλυκασμὸς οὐκ ἀφίστησι φθάνων;
 Πλὴν ζῆθι νικῶν εὐτυχῶς τοὺς βαρβάρους
 Καὶ χαῖρε λαμπρῶς καὶ κροτοῦ καὶ Φαιδρύνου,
 Γέροντας ἀθρῶν εὐκλεεῖς τοὺς Φιλτάτους,
 Καὶ τέρπε τοὺς σοὺς τοῖς καλοῖς ἔργοις Φίλους,
 260 Καὶ τῶν λόγων τὸ δῶρον ἀσμένως δέχου.

CCXIV. Εἰς σπάθην τοῦ αὐταδέλφου⁴ τοῦ αὐτοκράτορος.

Θεοῦ μὲν ἰσχύς τὴν ἐμὴν τείνει σπάθην,
 Ἐγὼ δ' ὑπουργῶ πρὸς τὸν ἐν μάχαις πόνον.
 Στεῖρόν γὰρ οὐδεὶς, οὐδὲ θαρσύν ἡπλίτης,
 Εἰ μὴ κατ' ἐχθρῶν ἡ Θεοῦ φθάνοι σπάθη.

¹ Cod. Par. LXI, 175 : Εἰς Θεόσδο-
τον χάριν.

² Cf. cod. Flor. I, 346.

³ Cod. χρυσόσμηκτα. Vox addenda
lexicis.

⁴ Cf. infra CCXXXIV.

CCXV. Ὅμοιοι.

Τομὸν κατ' ἐχθρῶν δυσσεδῶν ὅπλον φέρων
 * ἔχοιμι τὴν ἀνωθεν ἰσχὺν ἐν μάχαις·
 Χωρὶς γὰρ αὐτῆς, οὐδὲ τὸ ξίφος, ξίφος,
 Ἄλλ' ἄχθος ἀργὸν εἰς περιστάσιν φέδου.

CCXVI. Ὅμοιοι.

Ἐξωσμένος μὲν εἰμι ῥομφαίαν τάχα,
 Θεοῦ δὲ χωρὶς εὐτυχεῖν οὐκ ἰσχύω·
 Ναρκᾶ γὰρ ἡ χεὶρ· εἰ δὲ παρὼν θαρρύνουι,
 Οἱ δυσμενεῖς οἴχεσθε, Σαμψὼν ἐνθάδε.

CCXVII. Πρὸς τὸν Δομέστιον τὸν Ἀτζύμην.

Τί τοῦτο ναρκᾶς¹; ἀλλὰ μὴν οὕτω ψύχος,
 Οὐ μὰ τὸ τῆς ἐμῆς σε² καρδίας, ἔαρ,
 Ὅ τῃ παρατρέχοντι μὴ βεύσαις³ χρόνῳ·
 Πλὴν ἄλλας ἡμῖν καὶ κριθὰς ἔχων δίδου.

CCXVIII. Τῇ μεγάλῃ σίρατοπεδάρχη διὰ κριθήν.

Πρὸ τοῦ θέρους ἄμοχθον εἰ δώσεις θέρους,
 Πυροὺς παρασχὼν καὶ κριθάς μοι τῇ ξένῳ,
 * Καὶ βαρβάρων ἄμοχθον ἐργάσῃ θέρους,
 Περσεῦ, θεριστὰ δυσμενοῦς πανσπερμίας.

CCXIX. Ἐπίγραμμα εἰς⁴ τὸν ναὸν ὃν ἐκκοδόμησεν ἡ τοῦ πρωτοστράτορος⁵
 σύμβιος, ἀποθανόντι τῇ ἀνδρὶ αὐτῆς.

Ἡ μὲν διὰ σοῦ πᾶσα τῶν ὄντων φύσις

¹ Cod. ναρκᾶ.⁴ Εἰς τὸν ζωστήρα τοῦ ἐπ' αὐτῇ οἴκο-² Fort. γε pro σε? Nam ἰκνοῦμαι
 sive ἰκετεύω, ut alias, hic suppleri non
 potest, ob negationem in principio versus.δομηθέντος ναοῦ cod. Par. 12 v°.⁵ Martha uxor erat protostratoris
 Michaelis Glabæ. Vid. infra, CCXXIII, ti-
 tulum ex cod. Flor.³ Leg. βεύσαι.

- Οὐ δύναται χωρεῖν σε τὴν πρῶτην φύσιν·
 Πληροῖς γὰρ αὐτὴν, ἀλλὰ καὶ πλείων μένεις¹,
 Θεοῦ Λόγε ζῶν, καὶ δρακὶ τὸ πᾶν φέρων,
 5 Κἂν σὰρξ ἀληθὴς εὐρεθῇς περιγράφῃ,
 Ψυχᾷς δὲ πισταῖς μυστικῶς ἐνιδρύῃ²,
 Μονῇ³ σεαυτῷ πηγνύων ἀθάνατον.
 Οὐκοῦν δέχου τὸν οἶκον ὃν τέτευχά σοι
 Δεικνύντα σαφῶς τῆς ψυχῆς μου τὴν σχέσιν·
 10 Τὸν συζυγον δὲ Φεῦ τελευτήσαντά μοι
 Καὶ τῆς χοίκτης ἀπανασιάντα⁴ σίεγης,
 * Οἰκίσον εἰς ἄφθαρτον αὐτὸς πασιτάδα·
 Κάνταῦθα τηρῶν τὴν σορὸν τοῦ λειψάνου,
 Μὴ τις ἐνεχθῇ συντριβὴ τοῖς ὁσίοις.
 15 Πρωτοστέβητορ, καὶ ταῦτα σὴν δήπου χάριν
 Ἡ σύζυγος πρὶν, ἀλλὰ νῦν Μάρθα⁵ γράφει.

CCXX. Εἰς τρεῖς μάρτυρας ἐκ προσώπου τινὸς Τζιμισχῆ.

Ἐγὼ μὲν ὑμᾶς τῆς ψυχῆς γράψας μέσον
 Καὶ νῦν μεταξὺ τῆς σίλοᾶς ταύτης γράφω·
 Ὑμεῖς δέ με γράφοιτε τῶν ζώντων μέσον,
 Φησὶ Τζιμισχῆς τῇ τριάδι τῶν τύπων.

CCXXI. Τῷ μεγάλῳ στρατοπεδάρχῃ.

Οὐρανὲ βροντῶν ἐκ νεφῶν Θεοδρόσων⁶,
 Αὐχμὸν πονηρὸν ἐξ ἀναργύρου πνίγους
 Ἡ λῦσον ἡμῖν, τὸν χρυσοῦν ὁμβρον⁷ χέας,

¹ μένοις cod. Esc.

² ἐνιδρύτη cod. Esc.

³ μόνον cod. Esc.

⁴ Cod. Flor. xcν, 93.

⁵ Infra cxxiii, 23.

⁶ Cf. supra cixxxiv. 1.

⁷ Cod. Flor. 1, 9h : Ἀργυροῦς ὁμ-
βρους χέων.

Ἡ δεῖξον ἀμβλύν· οὐ βραχὺς γὰρ ὁ χρόνος·
 5 Ἡ δὲς τὸν ἀτμὸν δαψιλῇ τῶν ἐλπίδων,
 * Ὡς ἀν¹ τὸ λυποῦν εὐμενεῖ² σθέση δρόσῳ.

CCXXII. Εἰς κἀνδελαν ἀφιερωθεῖσαν τῇ Θεομήτορι.

Ἄσδεσθε λαμπὰς, ἀργυροῦν λύχνον δέχου·
 Χρυσῇ γὰρ εἰ σὺ, καὶ τὸ φῶς τὸ σὸν μέγα,
 Δι' οὗ τὸ βαθὺ τῆς ἀρᾶς ἦρθη σκότος,
 Φωτιστικὴν³ χέαντος ἀνθρώποις χάριν.
 5 Καὶ λῦσον ἀγνὴ τῆς ψυχῆς μου τὸν ζόφον
 Πηγὴν σε φωτὸς εὐτυχοῦντος⁴ ἐν βίῳ·
 Φοβεῖ γὰρ ἡ νύξ τῶν παθῶν με, παρθένε,
 Τὴν μουσικὴν εἰργουσα λαμπάδα βλέπειν.
 Τὸ γοῦν σιέαρ φέρουσα τῆς εὐσπλαγχνίας
 10 Τερασίων ἔλλαμψιν ὑπάναπλέ⁵ μοι,
 Καὶ γνώσεως φῶς ταῖς ἐμαῖς δίδου τρίβοις.

CCXXIII. Ἐκ⁶ προσώπου τῆς πρωτοστρατορίστῃς, εἰς τὸν κοσμητήν
 τοῦ ναοῦ ὃν φιλοδόμησεν ἐπὶ Θανόντι τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς.

* Ἄνερ τὸ φῶς, τὸ πνεῦμα, τὸ πρόσφθεγμά μου·
 Καὶ τοῦτό σοι τὸ δῶρον ἐκ τῆς συζύγου.
 Σὺ μὲν γὰρ ὡς ἀγρυπνος ἐν μάχαις λέων
 Ὑπνοῖς⁷ ὑπελθὼν ἀντὶ λόχμης τὸν τάφον.
 5 Ἐγὼ δέ σοι τέτευχα πετραῖαν σιέγην,

¹ Fort. ὡς ἀν.

² Cod. εὐμενῇ.

³ Eustath. Opusc. p. 258, 87: Βασί-
 λευῇ καὶ φωτιστικῇ χρίσματα.

⁴ Prius erat εὐτυχοῦντος.

⁵ Cod. Par. cxciv, ἡ.

⁶ Ἐπιτύρεια εἰς τὸν πρωτοστράτορα

τὸν Γλαβᾶν, ὡς ἀπὸ τῆς αὐτοῦ γυναίκας
 cod. Mon. fol. 102. Εἰς τὸν πρωτο-
 στράτορα (sic) τὸν Γλαβᾶν ὡς ἀπὸ τῆς
 αὐτοῦ γυναίκας ἐπιτύρεια cod. Flor.
 224 v°, versus xlii, si recte numeravit
 Bandini.

⁷ Cod. Esc. ὕπνος.

- Μὴ πάλιν εὐρών ὁ σίρατός σε συγχέη,
 Κἄν δεῦρο τὸν χοῦν ἐκτινάξας ἐκρύβης,
 Ἡ τοῦ πάχους ρεύσαντος ἠρπάγης ἄνω,
 Πᾶν ὅπλον ἀφείς ἐκκρεμές τῷ πατρίᾳ¹.
 10 Τὰς γὰρ ἐπὶ γῆς ἐβδελύξω πασιδάδας,
 Ἐν εὐτελεῖ τρίβωνι φυγῶν τὸν βίον,
 Καὶ πρὸς νοητοὺς ἀντετάξω σατράπας
 Στεβρῶν μετενδὺς ἐκ Θεοῦ παντευχίαν.
 Ὡς ὅσπρεον γοῦν² ὄργανῳ σοι τὸν τάφον
 15 Ἡ κόχλον, ἥ κάλυκα κεντρώδους βάτου,
 Μάργαρέ μου, πορφύρα, γῆς ἄλλης ῥόδον.
 Εἰ καὶ τρυγηθὲν ἐκπιέζη τοῖς λίθοις,
 * Ὡς καὶ σίταλαγμοὺς προξενεῖν μοι δακρύνων.
 Αὐτὸς δὲ καὶ ζῶν, καὶ Θεὸν ζῶντα βλέπων,
 20 Ὡς νοῦς καθαρὸς τῶν παθῶν τῶν ἐξ ὕλης,
 Τὸν σὸν πάλιν θάλαμον εὐτρέπιζέ μοι.
 Ἡ σύζυγος πρὶν ταῦτά σοι Μάρθα³ γράφει,
 Πρωτοσίρατορ κάλλιστε καὶ τεθαμμένων⁴.

CCXXIV. Αὐθωρὸν εἰς τὸν λόγον τὸν εἰς τὸν ἅγιον Κορνήλιον⁵.

- Θεοῦ Λόγον πάσχοντα σαρκικῶς βλέπων
 Κορνήλιος πρὶν μυστικῶς ἐδυσφόρει.
 Κἄν γὰρ ὁ σεισμὸς βάθρον ἦν τοῦτω ξένον,
 Οὐ τῆς ψυχῆς ἔπηξεν εὐθὺς τὰς βάσεις.
 5 Ἀλλ' οὖν δεδοικῶς τοὺς θρασεῖς ἐκαρτέρει.
 Ἐς ὕψιρον δὲ γίνεταί μάρτυς μέγας,
 Θεὸν καθαρῶς τὸν παθόντα δεικνύων

¹ Hom. Od. Θ, 67.

² Cod. Esc. οὔν.

³ Cf. supra cxix, 16.

⁴ Cod. Mon. τεθαμμένε.

⁵ De S. Cornelio conf. Fabric. X, p. 213.

Καὶ γῆς ἑκατὸν ἀπολιπὼν ὀπλίτας,
 * Τῶν ἀγγέλων σύνεσι ταῖς μυριάσι.
 10 Καθὼς ὁ παρὼν ἐκδιδάξει νῦν λόγος,
 Ὃν ἐξαναστὰς εὐλόγησον, δέσποτα.

CCXXV. Εἰς τὸν ἅγιον Νικόταν ἐπύκτην τρέχοντα.

Βαλὼν τὸν ἐχθρὸν τῶν ψυχῶν ὁ γεννάδας
 Πρὸς τὰς ἀμοιβὰς εὐτρεπῆς ἤδη τρέχει.
 Διψᾷ γὰρ ἐλθεῖν ἐκ πυρός τε καὶ ξίφους
 Οὐ τέρπεται ζῶν ὁ σίρατος τῶν μαρτύρων.

CCXXVI. Εἰς¹ τὸν μέγαν Γεώργιον ὠπλισμένον καθήμενον πρὸ τῆς πόλεως, καὶ τὴν σπάθην ἡμίγυμνον² ἔλκοντα.

Τῆς μαρτυρικῆς συμπελοκῆς πεπαυμένης,
 Ἐν ᾗ τὸν ἐχθρὸν τῶν ψυχῶν κατειργάσω,
 Ἐπὶ σχολῆς ἐμφροντις εὐρέθης πάλιν.
 * Ὡς γὰρ φύλαξ ἄγρυπνος ὠπλίσθης, μάκαρ,
 5 Καὶ νῦν ἐκ' αὐτῆς τῆς καθέδρας Φαιδρύνῃ,
 Καὶ παραγυμνοῖς³ τὴν σιομωθεῖσαν σπάθην
 Θαρσῶν κατ' ἐχθρῶν ἐξ ἀπτόλιου⁴ δυσμάχων⁵.

CCXXVII. Εἰς ναὸν τοῦ σωτῆρος Χριστοῦ.

Ἀνάκτορον δὴ τοῦ Θεοῦ τοῦτο, ξένε·
 Καὶ σὺ προελθὼν πρὶν καθαρθῆναι θέλεις;

¹ Hoc epigramma iterum infra fol. 85 v°.

² Eustath. Opusc. p. 187, 58 : Ὡς εἰς μὴ κατὰφρακτός τις ἦν, ἀλλὰ ψιλός, ἢ καὶ ἡμίγυμνος. Id. 268, 82 : Πολλοῖς δὲ καὶ ἡμίγυμνος εἶσι τὸ κακὸν τοῦτο Ἐπρίον ἐνεφύετο. Leo Philos. cod. Par.

2075, fol. 408 v° : Δύχμων καὶ βρυχών (non mutanda forma homerica) καὶ ἡμίγυμνος καὶ ἀλείτης (leg. ἀλήτης). Conf. Joann. Euchait. 77.

³ Cf. supra CCXIII, 192.

⁴ Cod. A. ἐξαπτόλιου.

⁵ Cf. cod. Par. ix, 38.

Γνωθι σεαυτὸν¹, μὴ προβῆς ἀναξίως·
Ὁ γὰρ ἐν αὐτῷ καὶ ψυχῶν βάθος βλέπει.

CCXXVIII. Εἰς ἀνῶφλιον² ἐκ μαρμάρου ραγέντος, καὶ σιδήρῳ δεθέντος.

Σταυρούμενος μὲν σαρκικῶς ὁ δεσπότης
Ἐρρήγνυ διχῇ τοῦ ναοῦ πρὶν τὴν σιέγην.
Τυπούμενος δὲ κατὰ τὴν νέαν χάριν
Τὰ τοῦ δόμου τμήματα συνδεῖ τοῖς λίθοις.

* CCXXIX. Τῷ διαφερόντως ὑπερφυεῖ κυρ. Ἰσαάκ.

Σὺ μὲν διαπλεῖς τὸν βυθὸν τῶν πραγμάτων
Σοφῶς³ κυβερνῶν τῆς ψυχῆς σου τὸ σκάφος.
Τῶν πράξεων γὰρ εὐτυχεῖς τὰς ἀγκύρας
Καὶ ταῖς ἀγωγαῖς τῆς ροῆς ἀντιτρέχεις.
5 Πτερούμενος δὲ τῶν φρενῶν τοῖς ἰστίοις⁴,
Ὅταν λόγον⁵ ζέφυρον ἢ γλῶττα πνέη,
Τοὺς τῶν φίλων κλύδωνας αἰθεῖς ἐκ μέσου
Καὶ τέρψεων φῶς αἰθριάζων⁶ ἐγχείεις,
Τὰ ψυχρὰ καὶ δάκνοντα φαυλίζων πᾶθῃ.
10 Ἐγὼ δὲ τῷ πλῶ συσχεθεῖς τῶν φροντίδων,
Ὡς τῆς ψυχικῆς ἐκλυθείσης πορθμίδος,
Καὶ τὰς ἀγαθὰς ἐκροφίσας ἐλπίδας
Εἰς πραγμάτων λαίλαπας⁷ ἀντισυσφρόφους⁸,
Πρὸς τὸν κυβερνήτην σε τὸν μέγαν βλέπω.

¹ De illo dicto vide Fabric. ad S. Em-
pir. p. 424 et quæ attulit Boisson. ad
Procli *Hymnos* p. 22 et in *Anecd. gr.*
I, p. 127.

² Cod. ἀνῶφλυον.

³ Idem versus supra clixiii, 4.

⁴ Cf. cod. Par. lix, 59.

⁵ Leg. λόγον. Cod. Flor. xliii, 11:
Τόδε ξένον ζέφυρον ἐμπνεύσας λόγον.
Cod. Par. lix, 33 et clixvii, 5, ubi ζέ-
φυρον ἐλπιδων.

⁶ Fort. αἰθριάζων.

⁷ Cod. λάλαπας. Cf. cod. Fl. cxi, 60.

⁸ Cf. cod. Flor. ii, 21.

- 15 Καὶ γὰρ ὁ λιμὴν¹ τῶν ἐρῶν ἐφολκίδων
 Ἐπαγγελιῶν ἐκκενοῖ μοι προσχύσεις²,
 Καὶ συγχυτικοῖς ἐκταράττει με ψύφοις.
 Ἐμπνευσον, ὦ ζέφυρε κοινῆς αἰθρίας,
 * Καὶ λύσον ἡμῖν τὴν ἐν ἡπείρῳ ζάλην,
 20 Ὡς νοῦς καθαρὸς καὶ θεόδοτος³ φύσις.
 Σὺ γὰρ ἀτεχνῶς ἀντὶ πάντων ἀρκέσας,
 Ὅσους ὁ μακρὸς ἐξ Ἀδάμ εἶδε χρόνος,
 Ἐδειξας ἥνπερ ἔσχε τιμὴν ἢ πλάσις
 Πρὶν τὸν καθ' ἡμῶν εἰσβαλεῖν ἄφνω φθόνον.

CCXXX. Τῇ βασιλείᾳ ἀνεψιῇ τῇ Κατακουζηνῇ⁴.

- Οὐδέν τι καινόν, οὐ⁵ τρυγών, οὐ χρησίστης,
 Εἴπερ τὰ μητρὸς καὶ τὰ συγγένου δράσσεις
 Πρὸς ἄνδρα κοινόν, εἴγε δεῖ λέγειν, φίλον.
 Οὐκοῦν σεαυτὴν προσφυῇ τούτοις δίδου.
 5 Καὶ δεῖξον αὐτοὺς μὴ παρόντας ἐνθάδε,
 Τὸν ἀργυροῦν ἔραπον εἰσφέρουσά μοι.
 Ποῖον γὰρ ἀπλῶς οὐκ ἐσέμνυνας γένος;
 Ὡς σωφροσύνης ὄλβε, χαρίτων θίβη,
 Φρονήσεως ἄγαλμα⁶ λαμπρόν ἐκ βρέφους,
 10 Δικαιοσύνης κῆπε, λειμὼν⁷ ἀνδρίας.

¹ Fort. ὁ ποταμὸς. *Esch. Suppl.* 780: *Ναῖν ποταμὸς*. Cf. *Thesaurum*, t. VI, col. 1320 A. De hac confus. vid. supra αικκικ, 1.

² Metaphor. supra cxc, 65: *Τῶν οἶν ἐφ' ἡμᾶς δαρεῶν τῇ προσχύσει*. Id. cclvii, 7: *Τῶν μαρτυρικῶν αἱμάτων τῇ προσχύσει*. Male cod. Ecur. *προ-χῆται*.

³ Cf. cod. Par. vi, 31.

⁴ Cod. *Κατακουζηνῇ*.

⁵ Pro οὐ — οὐ quivis exspectabit ὦ — ὦ. Haud dubie lapsus est librarius.

⁶ Eunapius (p. 21) Socratem vocavit *περικρατοῦν ἄγαλμα σοφίας*. Conf. ibi nota p. 206.

⁷ Conf. cod. Flor. cxxviii, 10.

* CCXXXI. Ἐκ¹ προσώπου τοῦ Ῥαδηνοῦ εἰς τὸν ναὸν, ὃν ἐθεμελίωσε
μὲν ὁ πατὴρ αὐτοῦ, ἐξεπλήρωσε δὲ αὐτός.

Τοῦτον, Θεατὰ, τὸν σεβάσμιον δόμον,
Ὅν ἄγγελοι κυκλοῦσιν ὡς Θεοῦ Θρόνον,
Ὁ μὲν πατὴρ κάτωθεν ἐσλήριξέ μοι,
Τὸν τῆς ψυχῆς δῆπουθεν ἀκμαῖον πύθον,
5 Ὡς εἰς κιβωτὸν ἐμβαλὼν τινα τρόπιν²,
Ὡς ἂν μεταξὺ τῆς ῥοῆς³ τῶν παραγμάτων,
Τῆς τοῦ βίου λαίλαπος⁴ ἀγριουμένης,
Ἀφ' ἐστίας ἔχοιμι τὴν σωτηρίαν.
Ἐγὼ δὲ πατὴρ εὐσεβῇ σιέριξας πόνον,
10 Ὅν καὶ προελθεῖν οὐκ ἀφῆκεν ὁ χρόνος,
Ἐκείνον εὐθὺς ἐκτεμῶν⁵ τῆς ἐλπίδος,
Εἰς τοῦτο δὴ τὸ σχῆμα κατεσίησάμην,
Ὡς ἂν ὁ πατὴρ ἐλλιπὲς μηδὲν φέρῃ,
Πληροῦντος αὐτῷ τὸν σκοπὸν τοῦ φιλάτου.
15 Καὶ νῦν ἔχω τὸν οἶκον ἀσφαλῆ σκέπη
* Εἰς ἐκγόνων ὑπαρξιν, εἰς λύσιν πόνων⁶.
Ἐπεὶ πρὸς αὐτὸν τὸν Θεάνθρωπον Λόγον
Τὸ πᾶν ἔχω σπουδάσμα λαμπρῶς ιδρύσας.

CCXXXII. Τῷ μεγάλῳ στρατοπεδάρχῃ.

Εἰ συνασιτεῖ⁷ καὶ τὰ βοσκήματά μοι,

¹ Εἰς τὸν ζωσιῆρα τοῦ ναοῦ τοῦ Ῥαδηνοῦ cod. Par. 13 r°. Fort. idem Rhadenus de quo Theodor. Hyrtacen. Not. des mss. t. VI, p. 3. λαίλαπος εὐθὺς ληξάσης. Cf. cod. Flor. cxi, 60.

² Cod. Esc. τρόπον.

⁵ Aliter Joann. Chrys. Opp. t. I, p. 2 C : Μηδὲ τὰς χρηστέας ἐλπίδας ἐκκόψης. Ibid. p. 3 A : ἵνα ἐκκόψῃ τὴν

³ Conf. supra clix, 19 et cod. Flor. lxxix, 2.

ἐλπίδα τὴν πρὸς τὸν Θεόν.

⁴ Cod. Paris. lxi, 4 : Τῆς τοῦ βίου

⁶ Cf. cod. Flor. lxvii, 5.

⁷ Vox addenda lexicis.

Νινευτῆς σός εἰμι, καὶ μὴ Θαυμάσης·
Πλὴν, ὦ Σίρατηγέ, καὶ ψυχὰς κτηνῶν τρέφε·
Τὸν γὰρ Φιλῆν ἔθρεψεν ἢ σὴ χρησίστης.

CCXXXIII. Τῇ βασιλείᾳ ἀνεψιῇ τῇ Συργιανίῃ, διὰ τὸν οἶνον¹.

Τὴν ἄμπελον Θεοῦ σε τὴν πῶχοιτρόφον
Τὸ γλεῦκος αἰτῶ καὶ πιεῖν Θᾶττον Θέλω·
Τὰς γὰρ σίαφυλὰς εὐτυχεῖς τῶν πρακτέων,
Αἱ τὴν τρύγην ἔχουσιν εἰς πάντα χρόνον.

CCXXXIV. Τῷ² αὐταδέλφῳ τοῦ αὐτοκράτορος εἰς τὴν Μομενβασίαν
ἀπαίροντι.

Εἰ μὲν παρὼν ἐθαλπεις ἡμᾶς, φωσφόμε,
Τί χρῆν ἐπατεῖν³ καὶ σίολην ὑφασμένην;
* Ἐπεὶ δὲ κινεῖς τὴν πυρὰν πρὸς ἐσπέραν,
Τῇ γε ζέσει Θάλλῃς με τῶν σῶν ἀμφίων.

CCXXXV. Τῷ Δομεσίῳ τῶν σχολῶν⁴ τῷ Δάσκαρι Κομνηνῷ.

Ἡ χώρα τῆς σῆς καλλιάρπου⁵ καρδίας
Ὅταν φιλικὴν ὑποδέχεται δρόσον⁶,
Ἦν οἱ λόγοι βλῦνται τῆς εὐστοργίας,
Πυροὺς γεωργεῖ καὶ κριθὰς ἱπποτρόφους,
5 Καὶ κλήματος δὲ μὴ προσόντος ἀμπέλου,

¹ Cf. supra cc.

² Cod. Par. fol. 204 v°: Τῷ δεσπότη
καρῷ Κωνσταντίνῳ.

³ Cod. Esc. ἐπατεῖν.

⁴ Δομεσίτικος τῶν σχολῶν, Domestici-
cus scholarum seu militiae Palatinae prae-
fectus: de qua dignitate confer. Du-
rang. Gloss. v. Δομεσίτικος, col. 320.

⁵ Strabon. xvi, p. 755: ὄρη γεώ-
λοφα καὶ καλλιάρπα. Id. p. 767;
p. 809: Ἐλαϊόφυτός τε γὰρ μένος ἐστὶ
μεγάλους καὶ τελείους δένδρεσι καὶ κα-
λιάρποις (leg. καλλιάρποις).

⁶ Cod. Flor. I, 210: Τὸ πῶρ τότε
οὐδένυσιν ἐπνοίας δρόσῳ. Cod. Paris. I,
79: Τὴν δρόσον τῆς εὐστοργίας.

Οἶνον χύδην κίρνησι τοῖς εὐνουσίεροισ.
 Καὶ πᾶμφορον¹ γῆν τὴν ψυχὴν σου δεικνύεις,
 Τὸν Νεῖλον αὐχῶν² τῶν φρενῶν τῶν ὀλβίων·
 Οὐ γὰρ ἔχει Ξλίβουσας ἢ βλάστη κυδίην,
 10 Κλεινὴ σίρατηγέ τῶν σχολῶν Δομέστικε.

CCXXXVI. Πρὸς τὸν πανευτυχέστατον³ δεσπότην κυρ. Κωνσταντῖνον⁴.

Κύων ἐγὼ σὸς, καὶ γλυκὺς σὺ δεσπότης·
 * Οὐκοῦν ὑλακτῶ, καὶ φαγεῖν ζητῶ κρέα⁵.
 Λεοντόθυμε⁶ σκύμνε, τὸν κύνα τρέφε·
 Θρέμματα γὰρ Ξηρᾶν σέ φασι δυσμόθεν⁷.

CCXXXVII. Εἰς⁸ τὰς ἐν τοῖς βασιλείοις εἰκόνας τῶν ἀρετῶν.

Ἄν· χρωματουργῆς τὸν βασιλέως τρόπον,
 Τί δὴ μόνον τέτλιαρας ἀρετὰς γράφεις;
 Εἰ δ' οὐκ ἐφικτὸν καὶ τὰς ἐκ τούτων γράφειν,
 Τί τοῦτον αὐτὸν ἀντὶ πασῶν οὐ γράφεις;
 5 Κἂν οὐδὲ τοῦτον ἀκριβῶς ἔχῃς⁹ γράφειν,
 Κενοὺς¹⁰ τύπους νόμιζε, τεχνίτα, γράφειν.

¹ Strabon. xvi, p. 755 : Διαρρεΐται δὲ ποταμοῖς ἀρδουσι χώραν εὐδαίμονά τε καὶ πᾶμφορον. Id. xvii, p. 826 : Μεγαλόδενδρός τε καὶ πολύδενδρος ὑπερβαλλόντως ἐστὶ, καὶ πᾶμφορος.

² Infra cccxlviii, 10 : Τὴν φύσιν αὐχῶν ἀντὶ τῆς εὐτεχνίας.

³ Catal. mss. biblioth. Coisl. p. 105 : Τοῦ τε πανευτυχέστατου σεβαστοκρατορος. Conf. quoque Libr. pontific. p. 759 A.

⁴ Editum ad calcem Procemii Arsenii in carmen Philæ De eleph. sed ἀνεπίγραφον.

⁵ Arsen. βρώμα.

⁶ Ars. ἀναξ λεοντόθυμε.

⁷ Ars. male σε βλέπω βαρβάρων. Voce δυσμόθεν utitur Tzetzes, Allegor. II. Θ, 166 : Οὗς ἄλλους ἀπεργάζεται, τρέχων οἰκείους δρόμους δυσμόθε πρὸς ἀνατολὰς, τῆς σφαίρας ἐναντίως. Jo. Diac. ap. Bandin. Catal. t. I, p. 375 v. 154 : Ἕλιος ἐπὶ χαροπὸς δυσμόθεν ἀντανίσχαις.

⁸ Cod. Par. 67 v° et cod. Fl. 112 :

Εἰς τὰς ἐν τοῖς ἀνακτόροις ἀρετὰς.

⁹ Cod. Par. ἔχοις.

¹⁰ Cod. Esc. καινοῦς.

CCXXXVIII. Ἄτεροι¹.

Ἐρᾷ βασιλεὺς, συμφαγωγῆ ζωγράφος·
 Ἰδοὺ καλαὶ τὴν ὥραν, ἰδοὺ παρθένοι.
 Αἱ παρθένοι τέσσαρες, εἰς ὃ συμφίλος.
 Ὁ γάμος ἀγνός, εὐκλεεῖς αἱ πασιδάδες.

CCXXXIX. Ἄτεροι².

Οὐκ ἦν θεμιτὸν ἀρετὰς εἶ που γράφεις³
 * Μὴ καὶ τὸν αὐτάνακτα πρὸς ταύταις γράφειν.
 Πλὴν ὡς ὑφ' ἐσθλῶς ἀρετῆς οὗτος τύπος
 Τὰς ἐμφάσεις παρήλθεν, ὧ χεὶρ ζωγράφου.

CCXL. Ἄτεροι⁴.

Οὐχ ὡς ἀλείψας τῷ κρατοῦντι τοὺς τύπους
 Ἐγράψεν εἰς μίμησιν ὁ σκιαγράφος·
 Ἄλλ' ἵνα πᾶς ἄνθρωπος ἐντεῦθεν μάθοι
 Ὅπως βασιλεὺς πρακτικῶς τοὺς τύπους γράφει.

CCXLI. Εἰς⁵ τὴν Φρόνησιν δεικνύσαν τὴν ἐαυτῆς κεφαλὴν τῷ δακτύλῳ.

Τί δὴ, κόρη Φρόνησις, ἐξ εἰκασίας⁶
 Αὐτῇ⁷ σεαυτὴν δεικνύεις τῷ δακτύλῳ;
 Δεῖξον τὸν αὐτάνακτα τῆς Ῥωμαίδος,
 Ὅς τὴν κεφαλὴν ὄργανον σὸν δεικνύει.

CCXLII. Ἄτεροι⁸ εἰς τὴν αὐτήν.

Ἐδείξεν ἡ Φρόνησις ἀπὸ δακτύλου
 Σοφῆς κεφαλῆς αὐτοδίδακτον⁹ χάριν.

¹ Cod. Par. 67 v°: Εἰσίοαντό.

⁶ Cod. Flor. ἐξικασίας.

² Cod. Par. 68 v°: Εἰσίοαντό.

⁷ Cod. Esc. αὐτῇ sic.

³ γράφοις cod. Par.

⁸ Sine titulo cod. Par. 194 v°.

⁴ Cod. Par. 68 r°: Εἰσίοαντό.

⁹ Constant. Diacon. apud Mai, *Spi-*

⁵ Cod. Flor. 126: Εἰς τὴν ἐν τοῖς αἰσθ. Roman. t. X, p. 138: Ἐκ' αὐτοδὶ-
 ἀσκητόροις ἐξαγροφημένην Φρόνησιν. δακτον τέχνην τὴν ὁμότητα τρέπονται.

CCXLIII. Εἰς¹ εἰκόνα τῆς Ἀνδρίας.

* Τὸ κατὰ παθῶν τῆς ψυχῆς Θάρσος γράφων
Τὴν Ἀνδρίαν ὥπλισεν ὁ σκιαγράφος.

CCXLIV. Τῆς Δικαιοσύνης².

Οὐρανίας πλάσιγγος εἰκόνα βλέπων
Τὰ πρακτέα σιάνμιζε τοῦ βίου, ξένε.

CCXLV. Τῆς Σωφροσύνης³.

Καὶ βλέμμα σεμνὸν καὶ συνολκὴ⁴ κρασπέδου
Τῇ Σωφροσύνῃ κόσμος, οὐ σίεφος μόνον.

CCXLVI. Εἰς εἰκόνα τοῦ βίου⁵.

Ἡ γλυκύτης ἄνωθεν, ἡ φθορὰ κάτω·
Τί⁶ δὴ μάτην κέχνηας, ἀνθρώπου φύσις;
Σκόπει σεαυτὴν, μὴ τὸ νῦν γλεῦκος μόνον,
Μὴ πως ὁ μῦς κάτωθεν ἐσίῳς ἐν γνόφῳ
5 Ῥιζοτρυγῆση⁷ τῆς πνοῆς τὸ δενδρίον,
Καὶ κατενεχθῆς εἰς δρακόντειον σιόμα,
Καὶ δαπανηθῆς, καὶ ῥυῆς παρ' ἐλπίδας⁸.
Τὸν⁹ γὰρ ἄνω βλέποντα πικρότης μόνον,
Οὐχ ἡδύτης ἔδειξεν οὐρανοσκόπον.

Adverbium αὐτοδιδάκτως apud Marinum
Procl. 4.

titulum infra cxcviii, ubi hoc epi-
gramma explicatur.

¹ Cod. Par. 194 v°: Εἰς τὰς ἐν τοῖς
βασίλειοις εἰκόνας τῶν ἀρετῶν.

⁶ Hic versus infra ccl, 1.

² Sine titulo cod. Par. 194 v°.

⁷ Cod. Escur. ριζοτραγήση. Vox ad-
denda lexicis.

³ Sine titulo cod. Par. 194 v°.

⁸ Cod. Par. παρ' ἐλπίδα.

⁴ Cod. Esc. συνοχή.

⁹ Hi duo versus 8 et 9 desunt in cod.

⁵ Cod. Par. 231 r°: Εἰς τὴν εἰκ. Cf.

Esc.

CCXLVII. Ἐκ¹ προσώπου τινὸς ἱατροῦ πρὸς τὸν μέγαν Λογاریαστήν².

* Τοῖς μὲν κακῶς πάσχουσιν ἐξ ἀρρώστιας
Ἡμεῖς ἱατροὶ καὶ σκοποῦμεν τὰς νόσους,
Καὶ δυνάμεις κινῶμεν αὐταῖς Φαρμάκων·
Καὶ τοὺς περιττοὺς ἐξορίζομεν πόνους·

* 5 Ἡμεῖς δὲ Φεῦ πάσχοντες ἐξ ἀστίλας
Καὶ γαστρὸς οὐ σίτοντες ἀρρήτους πόνους,
Ὅρωμεν εἰς σέ τὸν σοφὸν παθοκτόνον³.

Τοῖς γοῦν ἱατροῖς εὐρεθεὶς σωτὴρ μέγας
Τὸ σιτοφυὲς ἀντιφάρμακον δίδου,

10 Τὴν φύσιν αὐχῶν ἀντὶ τῆς αὐτεχνίας⁴.

* CCXLVIII. Εἰς⁵ τὴν εἰκόνα τοῦ βίου ἥτις εἶχε δένδρον· ἐν ᾧ ἦν ἄνθρωπος χαινῶν ἄνω, καὶ μέλι ἄνωθεν ἐπισκώμενος, κάτωθεν δὲ ὑπὸ μυῶν τὰς βάσεις τρυγώμενος.

Τὸν τύπον ἰδὼν τῆς σκιᾶς⁶ τῶν πραγμάτων,
Ἄνθρωπε, διδάχθητι λαυθάνον⁷ τέλος.

Σὺ μὲν γὰρ ἐσλῶς ἡδονῆς τρυγᾷς μέλι⁸.

Σοῦ δὲ φθορεὺς κέχνηε τῇ πλώσει δράκων.

¹ Cod. Par. fol. 239^r.

² Fort. Cocalas qui anno 1327 Magnus Logariastes erat. Conf. Cantacuz. I, 48. De hac dignitate vid. Ducang. Glossar. med. græc. s. v. Λογαριαστής. De eod. cf. cod. Par. ccxvii.

³ Cod. Flor. cxix, 21 : Ὁ χρυσοῦς παθοκτόνος. Cod. Par. 250, fol. 97^r : Ἡ παθοκτόνος νησίαια. Cod. Par. 1062, fol. 124^r : Ἡμεῖς οὐκ ἐδιδάχθημεν σωματοκτόνοι, ἀλλὰ παθοκτόνοι. German. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 200^v : Οὐδέ

γὰρ ἀνθρωποκτονίαν διδάσκομεν, ἀλλὰ παθοκτονίαν ὑποτιθέμεθα. Conf. Theod. Stud. p. 497 C, et Græc. Orth. Quir. t. I, p. 240.

⁴ C. Esc. αὐτὴν ἀντ' ἐπιστήμης ἔχων.

⁵ Cod. Par. 193^v : Εἰς τὸν ἐλεργα-
φημένον βίον.

⁶ Cod. Flor. II, 5 : Δουλεύομεν γὰρ τῇ σκιᾷ τῶν πραγμάτων.

⁷ Cod. Esc. λαυθάνων et supra λαυθάνον.

⁸ Cf. Cod. Par. LVI, 54.

CCXLIX. Εἰς τὸ αὐτό¹.

Ἄφεις πρὸς ὕγρὸν ἡδονῆς χαίνειν² μέλι,
 Τὸ τῆς φθορᾶς ἐκκλινον ὀψέ γοῦν κέρας,
 Μὴ πως ὑπ' αὐτοῦ λανθανόντως³ ἐμπέσῃς
 Ταῖς τοῦ κάτω δράκοντος ἐμφλόγοις γνάθοις·
 5 Σὺ μὲν γὰρ ᾧ τὰν οὐδ' ἐπαισθάνῃ τάχα·
 Ζωῆς δὲ τῆς σῆς ἐκδαπανᾷ τὰς βάσεις
 Ἡ τοῦ χρόνου κίνησις, ἥς τύπος τάδε.

CCL. Εἰς τὸ αὐτό⁴.

* Τί δὴ μάτην κέχηναι, ἀνθρώπου φύσις⁵,
 Τρυγῶσα πικρᾶς ἡδονῆς θέλγον μέλι;
 Ὁ θάνατος γὰρ ὡς θρασὺς θῆρ ἐγγίσας,
 Βαλεῖν ἀπειλεῖ, σὺ δ' ἀναισθήτως ἔχεις.

CCLI. Εἰς τὸ αὐτό⁶.

Τὸ μὲν μέλι θέλγει με τοῦ πλάνου βίου,
 Λυπεῖ δὲ τοῦ ζῆν ἢ τρυγωμένη βάσις.
 Τὸν γὰρ κάτω δράκοντα μηδόλως βλέπων,
 Τὸ τῆς φθορᾶς ἐτοιμον οὐ φρίττεις κέρας.
 5 Οὐκοῦν μάτην, ἀνθρωπε, καὶ ζῆς καὶ πνέεις
 Ἐσίῳς μεταξὺ λανθανόντων κινδύνων.

CCLII. Εἰς τὸ αὐτό⁷.

Ζωῆς τὸ φυτὸν ἡδονῆς βλύζον μέλι

¹ Cod. Par. 193 v°.² In cod. Esc. prius erat τρυγῆς. Cf. cod. Par. lvi, 54.³ Cod. Esc. λανθανόντος.⁴ Cod. Par. 193 v°.⁵ Hic versus supra ccxvii, 2.⁶ Cod. Par. 194 r°.⁷ Cod. Par. 194 r°.

Θέλγει, θεατὰ, τὴν φιλήδονον¹ φύσιν.
 Ἀλλὰ τρυγᾷ τὸ δένδρον ὁ φθορεὺς χρόνος,
 Καὶ τῆς παρολκῆς ἐσλίσῃ τὰ θηρία.

5 Μὴ σὺ γε χανδὸν πρὸς τὸ νῦν μέλι βλέπης².

Ὁ θάνατος γὰρ ὁ φθορεὺς τῶν πραγμάτων
 Τὸ πικρὸν ἐξέτεινε τοῦ τέλους κέρας,

* Πτώσιν δὲ τὴν σὴν ἄλλος ἐκζητεῖ δράκων.
 Στήριζε σαυτὸν, μὴ λαθὼν διεκπέσης³.

10 Δεῖ γὰρ σκοπεῖν τὰ βάθρα τῆς σωτηρίας.

CCLIII. Εἰς⁴ εἰκόνα Δομεσίου τοῦ ἀνατολικῶν Θεμενίου.

Τῆς φύσεως τὸ θαῦμα τῆς ἀνθρωπίνης
 Ἐνταῦθα σιγῶν οὐ θορυβοῦν ἐγράφη·
 Τὸ γὰρ ἑαυτοῦ δῶρον αἰδοῖ προσφέρει
 Τὴν τοῦ Θεοῦ, βέλτιστε, μητέρα βλέπων.

CCLIV. Ἐκ⁵ προσώπου τινὸς πρὸς τὴν Θεομήτορα προσέγοντος
 αὐτῇ ἀναθήματα.

* Ἐκ τῶν πρὸς ἡμᾶς δωρεῶν σου, παρθένε,
 Τὸ νῦν παρ' ἡμῶν εὐμενῶς⁶ δῶρον δέχου,
 Κἂν ἢ ταπεινὸν πρὸς τὸ σὸν μέγα κλέος·
 Ἀλλ' οἶδας αὐτὴ δεξιουῖσθαι τὸν πόθον.

CCLV. Εἰς⁷ τὸ γενέσιον τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Πολυτελὲς τὸ σχῆμα τῶν γενεθλίων.

¹ Cod. Par. LXXIII, 2.

² βλέπων cod. Par.

³ Supra CCXIII, 149. Vid. *Enst. De Theodol.* p. 370, et *Spicil. Roman.* ed. Maio, t. V, p. 330.

⁴ Cod. Par. 170 r' : Εἰς τὴν στήλην

τοῦ Δομεσίου. Fort. Michael Atty-
mes. Cf. CXXVIII, 4.

⁵ Cod. Par. 170 r' : Εἰς Ιωαννέ.

⁶ Cf. cod. Par. CCXII, 15.

⁷ Cod. Par. 170 v' : Εἰς εἰκόνα τοῦ

γενεθλίου τῆς Θεομήτορος.

Ἡ γὰρ βασιλις τοῦ βροτῶν γένους βρέφος,
 Ὅ¹ στείρα καὶ γραῦς, εὐτυχεῖ παρ' ἐλπίδα.
 Πλὴν ὥσπερ αἰδοῖ τῆς λεχοῦς καὶ τοῦ βρέφους
 5 Οὐδεὶς θορυβεῖ, μὴ τὸ θαῦμα συγχέῃ.
 Ἄλλ' οὐδὲ τουτὶ κλαυθυμρίζει τὸ βρέφος,
 Κἂν εἰς ὕλην ἀψυχον ἢ τέχνη πνέῃ.
 Δεξάμενον γὰρ τὴν χαρὰν τῶν ἀγγέλων
 Ἐλευθεράσει τὰς γονὰς τῆς φύσεως.
 10 Ὡςτε βλέπων θαύμαζε καὶ σίγα, ξένε.

* CCLVI. Τῷ πατριάρχῃ κυρῷ Νίφωνι ὅτε ὑπέσχετο βοῦν δώσειν αὐτῷ.

ἔτι σιωπῶ, βοῦν² ἐπὶ γλώττῃς φέρων.
 Ὅταν γε μὴν ἴδοιμι τὸν σὸν ἀρότην,
 Μηκήσομαι³ δὴ καὶ προτήσω τὴν χάριν,
 Ὡς βοῦς ἐπιγνούς εὐμενῇ τὸν δεσπότην.

CCLVII. Τῷ δομεστίκῳ τῷ Ἀτζύμῃ.

Ἐμοὶ κριθῆς δεῖ, καὶ τὸ θαρρύνειν οὐκ ἔχων
 Πρὸς ἄλλον ἀπλῶς ὀντινοῦν τῶν ὀλβίων,
 Πρὸς τὴν ἀρίστην εἶδον ἣν ἔχεις φύσιν.
 Ἄρ' οὖν τὸ πιστὸν αἰσχύνεις τῆς ἐλπίδος;

CCLVIII. Τῷ παρακοιμωμένῳ⁴ κυρ. Ἰωάννῃ τῷ Χούμῳ.

Ἄρ' οὐκέτι κέκμηκεν, ὦ ξένη φύσις,
 Ἐκεῖνος ὁ πτωχὸς ὁδρομεὺς ἐν τοῖς στίχοις⁵;

¹ Pro δ fort. ὥς.

² Notum proverbium βοῦς ἐπὶ γλώτ-
 τῃς. Conf. Zenob. II, 70, ibique inter-
 pretes.

³ Leg. *μηκήσομαι*. Nam *μηκάσθαι*
 proprium est capris, ut *μηκάσθαι* bovum.

⁴ Cod. *παρακοιμωμένῳ*. Filius iste
 Chumni, dictus Joannes, cubicularius
 fuit τῆς μεγάλῃς οφειδότης. Cf. Boi-
 son, *Anecd. nov.* p. 5.

⁵ An pro στίχοις? Vid. Xenoph.
Cyneg. VI, 10.

Και μὴν ἐγὼ δέδοικα μὴ συνεσχέθῃ,
Καὶ βράσιν αὐτὸν ἢ κίων εἰργάσατο.

• CCLIX. Εἰς¹ τὸν Χριστὸν ἐκ προσώπου Μακαρίου τοῦ ζωγράφου.

Σὺ μὲν διέπλασας² με χερσὶν ἰδίαις
Τῇ κατὰ σαυτὸν ὁράσας εἰκόνι·
Ἐγὼ δ' ὅλην ἤμεψα τὴν εὐκοσμίαν,
Θεοῦ Λόγε ζῶν, εἰς παθῶν ἀκοσμίαν.

5 Πλὴν δεῦρο χειρὶ ζωγραφῶ σου τὸν τύπον,
Ὅπως ἀναπλάτῃς με καὶ κρετίῳ γράφοις
Ἐν τοῖς ἄνω πῖναξι τῆς ἀφθαρσίας.
Σὺς λάτρισ οἰκτρὸς ταῦτ' ἔφη Μακάριος.

CCLX. Εἰς τὸν ἐπιτάφιον³.

Ἄνω μὲν ἀγγέλων σε πενθοῦσι σίλιφι·
Κάτω δὲ δακρύουσι γυναῖκες, Λόγε,
Κἀν οὐκ ἔχῃ⁴ Θόρυβον ἢ θρηνηδία·
Ἄνδρες δὲ κηδεύουσιν αἰδοῖ καὶ τρόμφι·

5 Τάφος δέ σου τὸ σῶμα καινὸς λαμβάνει.

• CCLXI. Ἐκ προσώπου τοῦ μεγάλου Δημητρίου εἰς τὴν αὐτοῦ εἰκόνα.

Μὴ θαυμάσῃς, ἄνθρωπε, λευκὸν με βλέπων·
Ἐκπλύνομαι γὰρ εἰς τὰ ρεῖθρα τῶν μύρων,
Εἰμὶ δὲ φαιδρὸς τὸν Σατὰν κατασχύνας
Καὶ τῆς ἀμοιβῆς μὴ στερηθεὶς τῶν πόνων.

CCLXII. Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἔοικεν ἐσθλῶς εὐσταλῆς ὁ γεννάδας

¹ Cod. Flor. 129 : Εἰς εἰκόνα τοῦ
συντῆρος Χριστοῦ.

² Cod. Esc. διέπλάσας.

³ Cod. Flor. 172 : Decastichon. Cod.
Esc. quinque tantum versus, ut hic.

⁴ Cod. ἔχει.

Καὶ τὴν ψυχικὴν ζωγραφεῖν εὐανδρίαν
 Καὶ πρὸς τὸν ἐχθρὸν ἐμβριμώμενος λέγειν
 « Μὴ τάχα Σατὰν προσβαλεῖν αὐθις θέλεις; »

CCLXIII. Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἀναμένων δὴ τινα καθάπερ μάχην
 Ὁ γεννάδας πάρεσιν ἐσλῶς ἀτρέμας
 Εἰ¹ μὴ γὰρ ἄδηλον ἐχθρὸν ἐσκόπει,
 Γίγαντος ἂν ἔφευγεν ἐντεῦθεν τρόπον.

* CCLXIV. Εἰς τὸν αὐτόν.

Ὁ γεννάδας πάρεσιν εἰς μάχην βλέπων
 Τί δῆτα Σατὰν εἰ σφριγᾷς μὴ συμπλέκη;
 Δέδοικα, φησὶ, τοῦ Θεοῦ τὸν ὀπλίτην
 Ἡ πεῖρα γὰρ καὶ τοῦτον ἐγνώρισέ μοι.

CCLXV. Εἰς τὸν αὐτόν.

Κοιλὰς μὲν ἦν ἀντικρυς ἡ θνητῇ φύσει,
 Οἷα ταπεινὴ καὶ βραχὺν ζῶσα χρόνον.
 Μαραίνεται γὰρ εὐτελοῦς χλόης δίκην,
 Ὅταν ὁ χειμῶν² τῆς τελευτῆς εἰσβάλῃ.
 5 Δημήτριος δὲ μυστικὸν φανεῖς ῥόδον
 Καὶ τῶν ἀκανθῶν τῆς ἀρᾶς βρύον μέσον,
 Λογχεύεται μὲν, ἐκκενοῖ δὲ ῥοῦν μύρων
 Ἀναστομωθὲν³ εἰς βαλανείου ζέσιν.
 Ὡ⁴ μαρτύρων ἕαρος, ὦ ῥόδου ξένου,

¹ Deest syllaba. Leg. Εἰ μὴ γὰρ εἰς
 ἄδηλον.

² Noster, p. 58, ed. Wernsd. : Ὁ χει-
 μῶν τῆς νόσου. Cf. cod. Flor. ci, 41.

³ Videntur igitur habuisse et τὸ ῥοῦν
 et ὁ ῥοῦς.

⁴ Hic versus et sequentes in cod. Par.
 fol. 171 r°.

- 10 Ὁ καὶ τρυγηθὲν καὶ πιεσθὲν οὐ φθίνει!
 Καὶ γὰρ ἀνωθεν ἐσσι τὰς ρίζας φέρον
 Καὶ ζῇ τεθηλὸς, καὶ τροπῆς κρεῖσσον μένει,
 * Τὴν τοῦ τάφου κάλυκα λιπαῖνον μύροις¹.

* CCLXVI. Εἰς τὸν αὐτὸν (Γεώργιον) ἐκ λίθου πεπονημένον.

Τῶν ἀγαθῶν ἔρημον ἐσχηκῶς βίον,
 Εὖρόν σε Μωσῆν τοῦ Θεοῦ τὸν ὀπλίτην.
 Διψῶν δὲ τὴν σὴν ἀπὸ τῶν μύρων χάριν
 Τερασίων πτόχους ἐκ πέτρας πίνω.

CCLXVII. Εἰς τὸν αὐτὸν γεγλυμμένον εἰς ἀμύαντον.

- Εἰς λίθον ἀγνὸν μάρτυς ἐσθὼς ὀπλίτης
 Πρὸς δυσμενεῖς ὀπλιζε² καὶ στήριζε με·
 Εἰς γὰρ τὸν ἀπρόγωνον ἐξέσθης λίθον
 * Τοῖς μαρτυρικοῖς ἐγποπεῦσι γεννάδας.

CCLXVIII. Εἰς τὸν αὐτὸν ἐξωγραφημένον.

Θαρσύν κατ' ἐχθρῶν καὶ σφαδάζων ὀπλίτης
 Τὸ τῶν γνώων ἔρευθος ἀχμαῖον φέρει·
 Τὸ γὰρ ἀτεχνῶς ὠχριαῖν πρὸ τῆς μάχης
 Ἀσπιδρίας ἐνδειξίς, οὐκ εὐανδρίας.

CCLXIX. Εἰς³ ἐγκόλπιον ἐν ᾧ ἦν ὁ μέγας Δημήτριος, τοῦ δεσπότητος
 κυροῦ Δημητρίου⁴.

Χρυσοῦν σε νεκρὸν εἰς χρυσῆν φέρον θίβην
 Χρυσῆν ἀτεχνῶς εὐτυχεῖ μύρων χύσιν,

¹ Cod. Par. μέρῃ ex corr.

πὶον τοῦ δεσπότητος, τὸν μέγαν Δημήτριον.

² ὀπλιζε cod.

⁴ Demetrius Palaeologus, Despotis,

³ Cod. Paris. 188 v° : Εἰς ἐγκόλ-

de quo Ducang. Famil. Byz. p. 236.

Ὡς ἂν καθαιρῇ τῶν παθῶν τοὺς κανθάρους¹
Ὁμώνυμος σὸς² δεσπότης, Δημήτριε.

CCLXX. Εἰς τὸ αὐτό³.

Τῷ δεσπότη τὰ σιέρνα, Θετλαῶν πόλις·
Δημήτριον γὰρ εἰς χρυσοῦν φέρει τάφον
Ζωηφόρον βλύζοντα μυρίπνουν⁴ χύσιν.
* Ὁμώνυμος δ' οὖν ἐστὶ Παλαιολόγος.

CCLXXI. Εἰς τὸ αὐτό⁵.

Χρυσῇ κιβωτὸς, ἀλλὰ μὴ⁶ μύρα βρύει·
Δημήτριος γὰρ ὁ χρυσοῦς μάρτυς μέσον,
Ὃς τὴν χάριν δίδωσι δαψιλεσιέραν·
Παλαιολόγῳ δεσπότη Δημητρίῳ.

CCLXXII. Εἰς⁷ τὸν αὐτὸν τὸν⁸ νυτλούμενον ἐν τῷ λοστρῷ.

Ἰδοὺ τὸ λουτρὸν, πλῆρες ἐστὶν αἱμάτων·
Καὶ γὰρ ἐν αὐτῷ μαρτυρικῶς ἐσφάγης,
Νυγεῖς ὕλον τὸ σῶμα τοῖς ἀκοντίοις·
Χριστοῦ βαλανεῦ, καὶ ψυχῶν σμῆχε σπείλους.

CCLXXIII. Εἰς⁹ τὸν αὐτὸν μέγαν Δημήτριον.

Ἄγρυπνος ὁ πρόμαχος, ἡ πόλις νίκα
Πρὸ συμπλοκῆς ἔπαθλα. Τί δὴ τὸ ξένον;

¹ Cf. cod. Flor. lx, 3.

² Cod. Esc. τις pro σός.

³ Id. cod. Par. 188 v°. Mox Θετλαῶν πόλις pro Θεσσαλονίκη. Conf. Stephan. Byzant. s. h, v.

⁴ Cf. cod. Flor. lxxv, 64.

⁵ Sine titulo cod. Par. 189 r°.

⁶ ἀλλὰ ε' μύρα sic cod. Paris. Unde leg. ἀλλὰ καὶ μύρα.

⁷ Cod. Par. 195 r°: Εἰς τὴν ἐν τῷ λουτρῷ σφαγὴν τοῦ μεγάλου Δημητρίου.

⁸ Dele τόν.

⁹ Cod. Par. 195 r°: Εἰς Θεσσαλονί-
κην.

Θεὸς σφραττηγεί καὶ προβάλλει τὰς νίκας,

* Καὶ σὺ βλέπων, ἄνθρωπε, θαυμάζεις μάτην.

CCLXXIV. Eis¹ τὴν μυροδόχον κιβωτὸν τοῦ μεγάλου Δημητρίου,
ἐν ᾗ Ἰσάατο ἐκατέρωθεν οἱ ἅγιοι ἀναργυροί.

Ἐχρῆν λατροῦς, εὐμενεῖς ἀναργύρους,
Πρὸς τοὺς ἀγωγοὺς συνδραμεῖν τοῦ Φαρμάκου.
Νῦν αὖν περιθυροῦσι² τὸν μυροδλύτην,
Πᾶσι πρυτανεύοντες ἄφθονον χάριν.

CCLXXV. Eis³ τὸ παχὺ μῦρον τοῦ μεγάλου Δημητρίου.

Ἰάμα καινὸν μαρτυρικοῖς ὁσίοις
Ἡ τῶν μύρων ἀντικρυς εὐρέθη δρόσος.
Ἰεζεκιὴλ εἰ προφητεύεις⁴ πάλιν,
Καὶ σάρκας αὐτοῖς⁵ ἐκπνοῆς ὄρα ζήσης.

CCLXXVI. Eis⁶ τὸ κιβώτιον, ἐνθα Ἰσάατο μάρτυρες φύλακες.

* Πρὸ τῶν θυρῶν φύλακας ὀπλίτας βλέπων,
Ἐγγίζε, πιστὲ, μὴ πτυκῶν ἀλλὰ τρέμων.
Ἐσήκασι γὰρ ὡς Χερουβιμ⁷ ἐνθάδε,
Καὶ τὴν Ἐδέμ φρουροῦσι τῶν τεραστίων.

CCLXXVII. Eis⁸ τὸν αὐτὸν Ἰσάμενον εἰς τὸ κιβώτιον.

Δημήτριε ζῆς, ἀλλὰ σιγᾶς ἐνθάδε

¹ Cod. Par. fol. 195 v°: Eis τοὺς ἐν
τῇ κιβωτῇ ἀναργύρους.

² Cod. Esc. προθυροῦσι.

³ Cod. Par. fol. 195 v°: Eis τὰ σα-
κάρη μύρα τοῦ μάρτυρος.

⁴ προφητεύεις cod. Par. in quo prius
εἰπὲς προφητεύεις. In cod. Escur. προ-
φητεύεις et supra οἷς.

⁵ Forl. εἴποις.

⁶ Cod. Paris. fol. 195 v°: Eis τοὺς
Ἰσάμενους περὶ τὴν κιβωτὸν μάρτυρας.

⁷ Cf. Boisson. An. gr. t. V, p. 489.

⁸ πρὸς et supra eis in cod. Eis εἰκόνα
τοῦ μεγάλου Δημητρίου codex Paris.
fol. 196 r°; cod. Flor. fol. 223 v°, sine
titulo.

Τοῖς μαρτυρικοῖς ἐκλυθεὶς ἴσως πόνοις ·
 Ἰσλάμενος δ' οὖν ἐκτάδην πρὸ τῆς Θίβης
 Δοκεῖς καλεῖν τὴν κτίσιν εἰς μύρων χύσιν.

CCLXXVIII. Εἰς¹ τὸν αὐτὸν ὅτε διὰ προσευχῆς ἐθανάτωσε τὸν σκορπίον.

Τὸν τῆς φυλακῆς ὑποδὺς δεῦρο γνόφον,
 Ὡς πρὶν ὁ Μωσῆς τὸν Θεὸν, μάκαρ, βλέπεις,
 Δεξιόμενος δὲ τῆς χάριτος τὰς πλάκας
 Εὐχῇ θανατοῖς δραστικῇ τὸν σκορπίον.

* CCLXXIX. Εἰς² τὴν προτροπὴν Νέστορος.

Νέστορ, τὸν ἐχθρὸν εἰ παρεσίῳτα βλέπεις³,
 Τὸν ὄγκον αὐτῷ τῶν μελῶν μὴ θαυμάσης ·
 Τοῖς γὰρ ταπεινοῖς ὁ βραβεὺς ἐπιβλέπων
 Αἰρεῖ δι' αὐτῶν εὐχερῶς τοὺς αὐθάδεις.

CCLXXX. Ἔτεροι⁴.

Ναὶ⁵ σφάττε, ναὶ φόνευε, ναὶ θλίβε τρύχαν
 Μὴ τὸν παλαισίην τὸν Θρασὺν, Νέστορ, μόνον,
 Ἀλλὰ σὺν αὐτῷ καὶ τὸ τῆς πλάνης κράτος.
 Ὁ γὰρ βαρὺς τύραννος ἐβρόχη βλέπων.

* CCLXXXI. Εἰς τὸν μέγαν Δημήτριον⁶ ἐν λίθῳ πεπονημένον⁷ φλέδας
 ἐρυθρὰς ἔχοντι.

Ἐρυθροβαφῆς⁸ ἐκ σφαγῆς ὁ σὸς Φάρυγξ,

¹ Cod. Par. fol. 196 r°: Εἰς τὴν φυ-
 λακὴν τοῦ μάρτυρος.

² Cod. Par. 196 r°: Εἰς τ. εὐλογίαν Ν.

³ βλέποις cod. Par.

⁴ Cod. Par. fol. 196 r°: Εἰς τὴν πα-
 λαισίραν Νέστορος.

⁵ Cod. Escut. καὶ et supra ναί.

⁶ Cod. Esc. Δομέστικον pro Δημή-
 τριον, male.

⁷ Cod. Par. 73 r°: πεπ. λευκῇ ἔχοντι
 καὶ φλέδας ἐρυθρὰς.

⁸ Cf. cod. Par. κλιν, 22.

Ἐρυθροβαφὲς καὶ τὸ τῆς σπάθης σίδημα·
 Καὶ γὰρ σφαγεῖς ἐσφαξας¹ αὐτὸς τὴν πλάνην,
 ὃ Θῦμα καὶνον, ὃ σφαγεῦ ζῶν ἐν λίθῳ.

CCLXXXIII. Εἰς² τὸν μέγαν Γεώργιον.

* Ὁ μάρτυς ὠχρὸς, οὐκ ἐρυθρὸς ἐγράφη·
 Ἡ γὰρ ζέσις ἐβρέυσεν ἐκ τῶν αἱμάτων·
 Ἐχρῆν δὲ Χριστοῦ ζωγραφεῖν τοῦτον τύπον,
 ὅς αἵματος πλὴν Θῦμα σεπλὸν εὐρέθη.

CCLXXXIII. Πρὸς³ τὸν μέγαν Γεώργιον εἰς καθιέρωσιν τοῦ ναοῦ αὐτοῦ.

Πρὸς αὐς μὲν ὑπήνεγκας, ὃ μάρτυς, πόνους
 Κἀν ἐξ ὑπερτίμων σε κοσμῇ τις λίθων,
 Αὐταρχες οὐδὲν οὐδαμῶς ἀν εἰσφέρου.
 Ἄν δὲ σκοπῆς τὸ φιλιτρον ὡς ὁ δεσπότης,
 5 Ὅς⁴ λαμβάνει καὶ μύρα πορνικὸν φέρον,
 Χήρας τε λεπτὰ, καὶ δορᾶς αἰγῶν τρίχας,
 Καὶ τήνδε κοινὴν οὔσαν οἴσεις τὴν ὕλην.
 Οὐκοῦν ἀμοιβὰς τὰς πρεπούσας ἀντίδος
 Ναὸν με ποιῶν τῶν Θεοῦ χαρισμάτων
 10 Εὔνοις τομίας ταῦτα πεπαγωμένος⁵.

CCLXXXIV. Εἰς ἐγκύλιον διαφόρων⁶ ἁγίων.

Θεοῦ νεφέλῃ δεῦρο καὶ λίθου⁷ γνόφος

* Καὶ τρεῖς ἔτι σίφωνες εἰς ὁμβρῶν χύσιν

¹ ἐσφαξας sic cod. Esc.

⁵ Fortasse πεπλασμένους "incrusted"

² Εἰς τὸν αὐτόν cod. Par. 73 r^v id est
 εἰς τὸν μέγ. Δημήτριον, ad quem hoc
 epigramma pertinere videtur.

dans le mur?"

⁶ διαφ. ἐγ. desant in cod. Paris.
 fol. 235 r^v.

³ Cod. P. 227 r^v: Εἰς τ. μ. Γεώργιον.

⁷ Fortasse lapidis in sepulcro Do-
 mini. Sed cf. sequens ep. v. 1.

⁴ Hi duo vs. 5 et 6 supra clix, 10.

Ὁ Μυρέων πρόεδρος, ὁ Ζαχαρίου
 Σὺν τῷ νικητῇ πανταχοῦ Γεωργίῳ.
 5 Ἐλκουσι γάρ μοι ρεῖθρα¹ μακροθυμίας²
 Ἐκ τῶν θαλασσῶν τοῦ Θεοῦ τῶν ἀφθόνων.

CCLXXXV. Εἰς³ τὸν προφήτην Δαυὶδ καὶ τὸν μέγαν Δημήτριον
 καὶ τὸν ἀρχιστράτηγον εἰς δαιμονόλιθον⁴ πεπονημένον.

Πέτρα σκεπασθεὶς καὶ λιθοχρόμῳ⁵ γυρόφω
 Καὶ κατὰ Μωσῆν τὸν Θεὸν δεῦρο βλέπων
 Αἰρῶ σίρατιδν μουσικῆς τυραννίδος·
 Τὸν γὰρ Δαυὶδ ἄμα τῷ Δημητρίῳ
 5 Πλάκας νοητὰς, τὸν δὲ νοῦν τὸν ὀπλίτην,
 Σαφῶς Ἰησοῦν⁶ εὐτυχῶ σίεφανίτην.

CCLXXXVI. Ὅμοιοι⁷.

Εἰ Χριστὸς ἀκρόγωνος ἐκλήθη λίθος,
 * Καὶ σφενδόνην τὸ σχῆμα τοῦ λίθου βλέπω⁸
 Εἶργω τὸν ἐχθρόν· ἂν δὲ καὶ προσεγγίσῃ,
 Νοῦς καὶ βλέπων καὶ μάρτυς, ἄλλοι τρεῖς λίθοι,
 5 Κάγω δι' αὐτῶν ὡς Δαβὶδ ὀπλισμένος
 Ὅρῳ Γολιᾶθ τὸν Σατὰν ἐσφαγμένον.

CCLXXXVII. Εἰς⁹ τοὺς ἁγίους μάρτυρας Θεοδώρους.

Γράψας ἐγὼ τὸ πρῶτον ἐν τῇ καρδίᾳ

¹ Cf. cod. Flor. lxxv, 17.

ubi Jacobs. corrigebat *μυλτόχροος*. Vide
Thesaurum, s. v. *Λιθόχροος*.

² German. Cpol. cod. Coisl. 278,
 fol. 183 v°: *Νόμοις ἐμφύτου μακροθυμίας*.

⁶ Cod. Esc. lxxv.

³ Cod. Par. f. 234 v°: *Εἰς ἐγκόλπιον*.

⁷ Cod. Par. 235 r°: *Εἰς ἐγκόλπιον*.

⁴ Hac voce augenda lexica. Cf. cod.
 Par. 234.

⁸ Leg. *βλέπων*.

⁹ Cod. Par. fol. 183 v°: *Ἐκ προσώ-*

⁵ Hoc exemplo, ni metrum obstaret,
 confirmaretur lectio Tzetz. *Psalt.* 272

που τινός, εἰς εἰκόνας μαρτυρινάς. Cod.
 Flor. 83, sine *μάρτυρας*.

- Νοῦν¹ χρωματουργῶ τοῦ Θεοῦ τοὺς ὀπλίτας,
 Ἰν' οὕς ἔχει νοῦς καὶ κατ' αἰσθησιν βλέπω,
 Σαρπὸς τε καὶ νοῦ ζωγραφῶν ὑπερμάχους.
 5 Ὁ σύνθετος γοῦν τοῦ χρυσσαργύρου φόρος
 Διπλοῦν ἀγαθὸν ἐξ ὑμῶν γένοιτό μοι.

CGLXXXVIII. Eis τοὺς ἁγίους τρεῖς μάρτυρας ἱκόντας ἀλλήλοις
 διομιλουμένους².

- Οἱ μάρτυρες νικῶσι τὴν κοινὴν φύσιν,
 Ἰπὲρ φύσιν δῆπουθεν ἡγωνισμένοι.
 * Καὶ γὰρ κατ' ἐχθρῶν τακτικῶς ὀπλισμένοι
 Κινοῦσι μικροῦ πνευστιῶντας τοὺς τύπους.
 5 Πλὴν ἀφορητὶ συλλαλοῦσιν ἐνθάδε,
 Μὴ ποῦ τις αὐτοὺς δυσμενὴς γνούς ἐκφύγη.
 Κἂν δεῖγμα θυμοῦ τοῖς προσώποις μὴ³ βλέπῃς,
 Τὴν συμπλοκὴν θαρρόῦσι, καὶ μὴ θαυμάσης.
 Σκόπει, Θεατὰ, καὶ τὸ τῶν ἵππων τάχος,
 10 Οὕς δῆθεν ἄβροῦς ἡ σοφὴ τέχνη γράφει.
 Αἱ γὰρ ἐναλλάξ τῶν ποδῶν ὑπερβάσεις⁴
 Μισοῦσι⁵ τὴν γῆν, μὴ χεθῇ τούτοις κόνις.
 Πτεπήγασι δὲ πρὸς τὸν εἰρμὸν⁶ τῶν λόγων,

¹ Pro νοῦν leg. νῦν.

² Cod. διομιλουμένους. In cod. Flor. fol. 299.

³ Cod. μὴ et supra οὐ.

⁴ Strab. p. 632: Τὴν ὑπέρβασιν τὴν ἐκ τῆς Ποσειδῆος θαλάσσης ἐπὶ τὴν Ἰσουλὴν. Id. p. 666: Δὲ ὅν ὑπέρβασις ἐστὶν εἰς τὴν Μιλήδα. Id. p. 682 et 759.

⁵ Versus 12 et seq. in cod. Paris. fol. 264 r°, ubi initium deest.

⁶ Unde vox composita ap. Theod.

Stud. cod. Par. 1197, fol. 35 r°: Σκέψαι μοι καὶ τὰλλα εἰρημολογίᾳ ἐρίσῃ ἀλληγορούμενα. Vox addenda Thesaurus.

Addē et alia ejusmodi composita: Γλωσσολογία, Procop. In Prov. ap. Mai, Class. Auct. t. IX, p. 82. — Εὐφημολογία, Theod. Stud. cod. Par. 891, fol. 155 v°. — Κοσμολογία, Anon. cod. Par. 1632, fol. 24 r°. — Κριστολογία, Anon. cod. Par. 2506, fol. 1 v°. Alia sunt in λογέν

Μή πως ἔχοι¹ Θόρυβον ἢ διδασίαις·
 15 Ἐχρῆν γὰρ αὐτοὺς εἰς τὸν αἰθέρα τρέχειν²
 Οὓς ἱππύται τρέφουσιν οὐρανοδρόμοι.

desinentia quibus etiam ditari possunt
 lexica : Ἀκτινολογέω, Anon. In *Psalm.*
 cod. Par. 371 A, fol. 328 v° : Οὐκοῦν
 ἀκούωμεν αὐτοῦ χαριτολογαίῳντος ἢ
 ἀκτινολογοῦντος. Jo. Zonar. cod. Coisl.
 219, fol. 408 r°. — Ἐφευρεσιλογέω,
 Anon. cod. Par. 2750 A, fol. 96 r°. —
 Ὀρηνολογέω, Anon. cod. Paris. 400,
 fol. 20 v°. — Προακρβολογέω, cod.

Par. 877, fol. 266 r°. — *Συνιερολογέω*,
 German. Cp. cod. Coisl. 278, fol. 203 r°. —
Τραχυλογέω, Theod. Stud. cod. Par.
 891, fol. 257 r°.

¹ Cod. Par. ἔχει.

² Alio sensu Pisides, *De vanit. vitæ*,
 233 : Καὶ τὸν αἰθέρα τρέχεις. Boeckh,
Corpus Inscr. n° 2647, 3 : Βῆ γὰρ μοι
 ψυχὴ ἐς αἰθέρα καὶ Διὸς αἰλᾶς.

MANUELIS PHILÆ
CARMINA.

II.
CODEX FLORENTINUS.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

LIBRARY

PHYSICS DEPARTMENT

CODEX FLORENTINUS.

I.

Τὸ¹ μὲν παρὸν σπούδασμα τῷ βίῳ ᾠρέπον
 Προκίεσται γὰρ τοῖς ἀγαθοῖς τὴν φύσιν
 Θαυμασίῳ ἀρχέτυπον ἀνδρὸς ὑλίστου.
 Φιλῆς δὲ μετρεῖν οὐρανοῦ πλάτος θέλων
 5 Ἄρ' οὐκ ἂν εἰς ἐγκλημα λειφθεῖ² θράσους;
 Πλὴν εἰ σχέσις πέπεικε τολμηροῦς λόγους,
 Σοφὸς δικαστὴς οὐ κρινεῖ τοῦτο θράσους.

Ἡθοποιία δραματικῇ ποιηθεῖσα τῷ Φιλῇ καὶ ἐγκωμίων ὑπόθεσιν ἔχουσα
 τῷ λαμπροτάτῳ μεγάλῳ Δομεστίκῳ, τῷ Χαριτανῶνι Φημί Καντα-
 κουζήνῳ. Εἰσὶ μέντοι τὰ πρόσωπα Νοῦς καὶ Φιλῆς, προλογίζει δὲ
 Φιλῆς.

Φιλῆς. Παιδευτὰ Νοῦ, πρόελθε τῆς Βυζαντίδος·
 Ὅξος γὰρ εἰ σὺ καὶ πτερῶν δίχα τρέχεις,
 Καὶ ρεῦμα νικᾷς καὶ πνοῆς κούφην χύσι·³
 Καὶ πυρὸς ἀκμάζοντος ἐν χορτῷ φλόγα.
 5 Καὶ γνοὺς ὅπου γῆς ὁ δρομεὺς ἐμὸς γίγας,
 Ἐκείθεν ἡμῖν εὐστάτης παλινδρομεῖ·
 Καὶ γὰρ ὅπως⁴ ἂν ὁ χρυσοῦς ἔχει, φράσεις.

Νοῦς. Ἄπειμι⁵, πλὴν πάρειμι, καὶ μὴ θανατώσῃς,

¹ In cod. Mon. fol. 95. Edid. Wernsd. in notis : Claudicat versus; cui prop-
 p. 130 quem confer. Prooemium edidit
 Fabric. Bibl. gr. t. VII, p. 710. vet. ed. terea vox addita quaedam est in mar-
 gine, quae tamen evanuit.

² Wernsd. Fort. ληφθείη.

³ Cf. cod. Par. X, 37.

⁴ ὅπως deest in cod. Flor. Primam et
 ultimam ἐβδόμηδα edidit Bandini qui

⁵ W. ἀνείμι — θανατώσῃς. Vid. vs. 12
 et 14. Theod. Hyrtac. Epist. 47 : Ἐγὼ
 καὶ ἀπὸν, πάρειμι· καὶ παρὼν, ἐγγύς
 εἰμι· καὶ πόρρωθεν, ἐγγυτέρω.

- Εἰ μὴ παρετρίβη τις ἐν μέσῳ χρόνος ·
 10 Ποῦ γὰρ ἐπιπρόσθησις¹ εἰργούσης ὕλης
 Εἰς φύσιν ἀπλῆν καὶ σχολῆς ὑπερτέραν;
 Μᾶλλον δὲ καὶ φεύγω σε καὶ ξύνειμι σοι,
 Δοκῶν ἐρευνᾶν καὶ τὰ Γαδείρων πέρα²,
 Τὸν αὐτὸν, ὃν πᾶρειμι, καὶ φεύγω χρόνον.
 Φιλπ. 15 Οὐκοῦν ἄγε, γινώριζε, καὶ μὴ μοι φθόνει,
 Σύννοικε Φυγὰς, ἀξιοῦντι μανθάνειν ·
 Ὁ γὰρ μεταξὺ τῆς ἀπουσίας χρόνος
 Ἦνεγκεν ἡμᾶς εἰς κενὰς ὑποψίας ·
 Καὶ σὺ δ' ἐπ' αὐτοῦ τοῦ³ καθεύδειν ἐσθ' ὅτε
 20 Τὸν παντοδαπὸν εὐφυνῶς ἐξωγράφεις ·
 Οὐσπερ τέως ἔτερπες ἀλγύνων⁴ πάλιν.
 Νοῦς. Σύγχαιρέ μοι, βέλτιστε, διδάσκοντί σε ·
 Καὶ γὰρ ὁ λαμπρὸς καὶ μέγας Δομέστικος
 Νῦν ἱππότης ἡδίστος⁵ εἰς Θῆραν τρέχει,
 25 Τομῶς προχωρῶν εἰς τὰ τῆς λόχμης βάθην ·
 Ἄ δ' ἂν ὑπερκύνοντα⁶ Θηρία βλέποι.
 Βολαῖς ἀναιρεῖ τοξικαῖς παραυτίκα,
 Πᾶν ἐγγύθεν δύσμαχον αἰχμῇ συμπνύγων.
 Φιλῆς. Πόθεν δὲ τοῦτ' ἤσκησεν ὁ πρέσβυς νέος,
 30 Μήπω διδαχθεῖς, εἴπερ οὐ φαῦλον⁷ τόδε ·

¹ ἐπιπρόσθεσις cod. Flor. Ποῦ γὰρ ἐπὶ πρόσθεσις Wernsd. qui corrigit οὐ γὰρ, contra metrum servans ἐπὶ πρόσθεσις. Conf. infra cxi, 30.

² W. πέραν.

³ τοῦ om. in W. qui varias et inutiles proposuit conjecturas.

⁴ Cod. Flor. ἀλγύνων.

⁵ Cod. Flor. μέγιστος.

⁶ W. ὑπερκύνοντα. Occasione data,

lexicis adde ἐμπαράκνιν, ex German. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 146 r°: Ἐμπαράκνιν ταῖς βίβλοις. — Ἐξανακύνοντα καὶ εἰς ἀντίπαλον προχωρήσαντα. — Ἰπερανάκνιν, Nicet. Chon. cod. Par. 1234, fol. 394 v°.

⁷ οὐ ψαύει W. qui in notis: Scribere licebit: εἴπερ οὐ ψεύδεις τόδε, vel potius ei. περιψαύει τόδε.

ἔτι γὰρ ἐν μείρακος ἀκμάζει χρόνῳ,
καὶ παιδαγωγὸν τοξικῆς ἐπιστάτην
οὐκ ἔστιν εὐρεῖν εἰς τὸ νῦν ἅπαν γένος.
Ἡ νευρά¹ γὰρ πόρρωθεν ἡμῖν ἐρράγη

35 καὶ χρῆ καθ' ἡμῶν εὐστοχεῖν τοὺς κινδύνους.

Νοῦς. Τὴν εὐρετικὴν τῶνδε τῶν ἔργων φύσιν
κατ' οὐδὲν ἐλλείπουσαν ἐκ βρέφους ἔχων,
εἰς ταῦτα δεινὸς αὐτομαθὴς² εὐρέθη,
καὶ τοῦ χρόνου, βέλτιστε, πολλὰ βελτίων.
40 Γυμνάζεται γὰρ ὥσπερ ἐν θήρᾳ σκύλαξ
καὶ δέκνεται παῖς πρεσβυτῶν παιδοτρίβης
σπουδῇ³ κατορθοῦν εὐγενῶς εἰθισμένος.

Φύσις. Τὸ δὲ σθεναρὸν εἰς παλαμναίας μάχας
πῶς ἔστιν αὐτῷ καὶ πρὸ τῆς ἡλικίας;
45 ἔχεις φυσικοῖς τοῦτο δεικνύσαι λόγοις,
ἢ θαυματουργεῖν ἀξιοῖς καὶ τὴν φύσιν;
Σύναγε σαιτὸν, ἀγνοοῦντά με βλέπων.
Ἡκιστα γὰρ ἂν ταῦτα δυναίμην κρίνειν,
εἰ μὴ σὺ διδάσκοις⁴ με τὰς πειύσεις λύων.

Νοῦς. 50 Ὅταν ὁ πατὴρ εὐσθενὴς ἢ τὴν φύσιν,
καὶ μηδὲν⁵ εἰς ἐκλυσιν ἢ μήτηρ φέροι,
μὴδ' ἀστέρος δύναμις ἀμφοῖν ἀντέχοι⁶,
τοιοῦτον εὐθὺς ὄργανοι καὶ τὸ βρέφος
τῆς σπερματικῆς⁷ ἐμβολῆς ἢ θερμότης.

¹ Videtur alludi ad Genes. xlii, 23. W.

² Cf. infra cxxi, 127 et cod. Esc. cxxii, 54. Cod. Par. xlvii, 33 : ὡς αὐτομαθοῦς εἰς τὰ πᾶσα τεχνίτου.

³ σπόδῃ W. qui recte corrigebat σπουδῇ.

⁴ Cod. Flor. διδάσκεις, et supra διδάσκεις. W. διδάσκεις με καὶ πειύσεις.

⁵ W. μηδέ et in notis : Fort. μηδέν. Recte.

⁶ V. cl. Boiss. An. gr. t. II, p. 92 corrigil φέρῃ et ἀντέχῃ.

⁷ W. σπερματίδος.

- 55 Μάλιστ' αἰ πόρρωθεν ἢ φύσις τύχοι
 Τὴν ἰσχὺν ἀθροίζουσα τῇ νέᾳ πλάσει.
 Φιλῆς. Ἄν ἡ φύσις τέτευχε τοῦθ', ὅπερ λέγεις,
 Πῶς αὐτὸν ἐξήνεγκε τῷ χρόνῳ μόνον;
 Ἐχρῆν γὰρ αὐτὴν δραστικήν δεδειγμένην
 60 Τοιοῦτον¹ ἐσμὸν ἐξενεγκεῖν ἐμβρύων.
 Νυνὶ δ' ἐπ' αὐτῷ φιλοτιμησαμένη
 Καὶ χαρίτων ἄθροισμα² συστήσαμένη,
 Τοὺς οὐρίους³ ἤλεγξε τοῦ χρόνου τόκους.
 Νοῦς. Οὐ πολλάκις Αἴγυπιος⁴, ἀλλ' ὅταν τέκοι,
 65 Τὸ τεχθὲν ἐξίστησι, τὴν παροιμίαν.
 Ποῖον γὰρ δὴ⁵ θαύματος οὐκ ἔχει κρότον,
 Τὸ μέχρ' ἡμῶν ἐκ φυλῆς πρωτοσπόρου⁶
 Τοσοῦτο⁷ καλὸν ἀγνοεῖσθαι τῷ χρόνῳ;
 Τοὺς γοῦν φυσικοῦς δεῦρο φαυλίστας λόγους
 70 Ἡγοῦ τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐλθεῖν ὑψόθεν.
 Φιλῆς. Νῦν δ' ἄρα τί δρᾷ; πῶς δὲ κοσμεῖ τὸν βίον;
 Οὐκ ἡρεμεῖ⁸ γὰρ, οὐδὲ ραστώνην ἄγει,
 Σπουδῇ καθιστῶν ἀσφαλῆ τὰ πρακτέα⁹.
 Ναὶ φράζε καὶ γνώριζε τὸν γίγαντά μου,

¹ Fort. τοιοῦτων W. Contra metrum.
 Inf. v. 115: Τοσοῦτον ἐσμὸν συλλαβεῖν
 χαρισμάτων. Nonnus, *Dionys.* xlviii, 9:
 Γηγενένων ὀλέσαντος ἀμετρήτων νέφος
 Ἰνδῶν. Malim ἀμέτρητον. Sic *An. Par.*
 i. IV, p. 327: Μόνον με νικᾷ σὸν πέλα-
 γος θαυμάτων pro σῶν π. S.

² Infra v. 793: Χαρίτων πέλαγος.
 Cf. cod. Flor. xxxi, 1.

³ De vacuis et ventosis ovis. W.

⁴ Fort. αἰγίθος W. Male. Cf. Creuz.
 ad Porphy. *De vita Plotini.*

⁵ Ποῖον γὰρ θαύματος οὐκ ἔχει W.
 qui proponit Ποῖον γὰρ θαύματος οὐκ-
 οῦν aut οὐκ ἂν ἔχει κρότον. Laborat
 metrum; fort. leg. Ποῖον γὰρ ἂν θαύ-
 ματος.

⁶ Infra lxxxv, 28: Ἀπὸ φύης πρω-
 τοσπόρου. Cf. lix, 7.

⁷ τοσοῦτον cod. Flor.

⁸ ἡρέμα W. qui recte corrigit ἡρεμεῖ.

⁹ Pro τὰς πράξεις. De hac abusione
 sermonis conf. Boiss. *Anecd. gr.* t. I,
 p. 441.

- 75 **Καὶ**¹ τὴν στρατιάν² τακτικῶς διεξάγοι,
Καὶ ἱστοριῶν³ συγχομίξοι φροντίδα
 Πρὸς βιβλίων πέλαιος⁴ ἐγκύβας μόνος.
 Νοῦς. Δημηγορικῶς δεξιούται τὰ σίφι⁵.
 Καὶ τόξον ὀρθοῖ, μὴ νοτισθὲν συμπτέση,
 80 **Καὶ** τοὺς διόλους τῶν φαρετρῶν ἐκχέει,
 Μὴ ποῦ τις ἰδὲ εἰσφθαρὲς τούτοις λάθῃ.
 Σμήχει δὲ καὶ θώρακα, χαλκεύων δόρυ,
 Σφίγγει δὲ τὰς μῆνιγγας, ὀρθῶν τὸ κράνος,
 Καὶ ταῖς περικημῖσιν ὠραῖζεται.
 Φιλ. 85 **Ἐκείνο** τοῦθ' ὃ φησιν ἡ παροιμία,
 Οἱ γὰρ τόκοι σπεύδουσι⁶ τῶν ἐχεφρόνων
 Πρὸ τῶν τραπεζῶν τὴν ἐδωδὴν ἀρτύειν.
 Τοῦτ' αὐτὸ δὴ παρτίλοντα καὶ τόνδε βλέπων,
 Ἄρ' οὐκ ἀγαθὸν οὐδὲ γενναῖον κρίνεις⁷;
 90 **Ἐμοὶ** δὲ καλεῖν καὶ Προμηθεά πρέπον
 Τὸν τὴν μάχην βλέποντα καὶ παρὶ τῆς μάχης.
 Νοῦς. **Ἰού**, κρύφα πρύβεισι τοῦ στρατηγίου,
 Καὶ τοὺς φίλους πένητας ἀφθόγως τρέφει,
 Χρυσὸν χορηγῶν, ἀργυροῦς ὀμβροῦς⁸ χέων,
 95 **Στολὰς** προτιθεὶς καὶ καλινδηθρας νέμων.
 Καὶ τοὺς σιτιστὰς δεξιῶς ἐποτρύνων

¹ W. κῆν — κῆν. Male.

² Cod. Flor. *στρατείας*.

³ Exstant Joan. Cantacuzeni *Historiae Byzantinae* libri IV, de qua confer. Fabric. t. VII, p. 788.

⁴ Notissima metaphora. Conf. App. α, 15, et v. cl. Boisson. in *Poellum. De Tantal.* p. 347.

⁵ *Εἴφῃ* W. qui contra metrum corri-

gebat *δημουργικῶς*. Veram lectionem exhibet cod. Flor. et ex Thesaurο expellenda Wernsd. correctio s. v. *Δημουργικῶς*.

⁶ *σπεύδουσιν ἐχεφρόνων* W. qui corrigiit *μαγείρων τόκοι* pro *οἱ γὰρ τόκοι*. Non novi hoc proverbium.

⁷ W. male *κρινεῖς*.

⁸ Cf. cod. Esc. *οὐκ*, 3.

- Μή ποῦ τις αὐτῶν¹ ἠλογηκῶς γογγύσῃ
 Καὶ λοιπὸν οὐκ ἐμμισθος ἢ πρᾶξις μένοι.
 Φιλῆς. Τοῦτ' ἐσὶν αὐτῶ φυσικῶς ἔχον² πάθος
 100 Καὶ τοῦδε χωρὶς³ οὐδ' ἀναπνεῖν ἰσχύει,
 Μᾶλλον δὲ τὸ πνεῖν οὐδ' ἀμυδρόν τι κρίνει.
 Ζῆ γὰρ ἐν αὐτῶ τῷ⁴ καλῶς δρᾶν τοὺς ξένους,
 Ὡς ἰχθὺς ἀν' ὕδατος ἀφθόγως πίνουσι.
 Πλὴν φιλονεικεῖ⁵ πανταχοῦ γῆς λανθάνειν,
 105 Τὸν ἐξετασίην τῶν ἀπορρήτων βλέπων.
 Νοῦς. Ἄλλ' ἱαταταὶ νῦν ὁμιλεῖ τοῖς φίλοις
 Καὶ δημιουργεῖ τοὺς ὑπὲρ φύσιν λόγους
 Ὁ τῶν φυσικῶν συλλογισίης⁶ αἰτίων.
 Σοφῶν δέ τις ὁμιλος⁷ ἐσιώτες πᾶριξ
 110 Πρὸς τοὺς λόγους χαίνουσι τῶν ἄλλων πλέον.
 Πεπήγασι δ' οὖν ὥσπερ εἰς λίθων⁸ φύσιν
 Μετὰ φρίκης βλέποντες ἀλλήλους μόνον.
 Φιλῆς. Ὡ τίς τοσοῦτον εἶδε γηγενὲς⁹ τέρας;
 Ποῖος δὲ νοῦς γόνιμος ἀρκέσει τάχα
 115 Τοσοῦτον¹⁰ ἐσμὸν συλλαβεῖν χαρισμάτων;
 Ὡ φύσις, ὦ νοῦς, ὦ μέγας Δομέστικος.
 Οὐδ'¹¹ μῶμος οὐδεὶς τῇ Φυῇ προσετείριση.

¹ W. αὐχῶν.² ἔχων W. qui corrigit ἔχον aut αὐ-
τός.³ χάρις W. qui legit χάριν.⁴ W. τό. Contra metrum.⁵ φιλονεικεῖν — λανθάνου W. qui ve-
ram lectionem divinavit.⁶ Hanc vocem exhibet Thesaurus Pa-
ris. sed sine exemplo.⁷ ὁμιλος cum plurali, ut ἐσμός, de
quo cf. cod. Par. II, 6. Infra v. 453: Ὡςὄχλος νέων ἐν συστολῇ φοιτῶντες ἐς
διδασκάλου. Idem XXI, 24, ὁρμαθός cum
plurali.⁸ Proverbialem hanc locutionem, ad
Niobes fatum respicientem, illustravit
Wernsd. ad Himerium, *Eclog.* XXI, 10,
ut ipse monet.⁹ Fort. γηγενής W. cum τίς hanc
vocem copulans.¹⁰ Cf. supra v. 60.¹¹ οὐ W. qui: Fort. οὐ.

- Μὴ τὴν ἀγαθὴν τοῦ προπάτορος φύσιν,
 ἥτις ποτ' ἦν, δείκνυσιν ἀνθρώπων μόνος;
 Νούς. 120 Ἄ δ' ἄλλιν, βέλτιστε, μαυθάνων κρότει·
 Φήμης ποθεν¹ γάρ τινος ἐκφοιτησάσης,
 ὡς βαρβάρων σιράτευμα κυκᾶ τὴν Θράκην,
 ὅπλοισι βρύων ἔξεισιν εἰς πράξεις νέας,
 Μέσον δὲ τῆς φάλαγγος ἐσίῳς ἀτρέμας²,
 125 Ὡσεὶ λέων ἐτοιμος εἰς Θήραν βρύχει
 Καὶ τοὺς ἐπιτρέχοντας αἰρεῖ τῇ σπάθῃ.
 Φιῶς. Ναὶ φράζε καὶ πῶς τῶν βελῶν ἀπηλλάγη;
 Μᾶλλον δὲ πῶς ἐπλησε τὴν χώραν σκυλῶν,
 Λαδῶν ἀπ' αὐτῶν οὐδὲ πυγμαῖον μέρος;
 130 Τοὺς γὰρ μαχητὰς ὀλβίων³ ἀφ' ἐστίας
 Κέρδους νόθου πρόσληψιν οὐ θέλει⁴ βλέπειν.
 Δέδοικα δ' οὖν μή ποῦ τι γενναῖον βέλος
 Τὴν τῶν ὅπλων ἤλεγξεν εὐαρμοσίαν.
 Νούς. Θάρρει· τί γὰρ ὑποπλὸν εἰς τὸν γεννάδαν⁵;
 135 Τί δ' οὐκ ἀσινὲς πρὸς φορυτὸν κινδύνων;
 Ὃταν ὁ κοινὸς τόνδε κοσμῇ δεσπότης⁶
 ὅπλοισι⁷ νοητοῖς καὶ ψυχῆς εὐανδρία,
 Καὶ τοὺς ἐπεισρέοντας ἐχθροὺς ἐκθλίβῃ⁸,
 Πᾶν ἀχρόνως εὐθηκτον⁹ ἀμδλύνων βέλος,
 140 Καὶ τοῦτον¹⁰ ὡς πῦρ ἐκ νεφῶν ἐπιτρέχοι.
- ¹ γὰρ ποθεν W. Contra metrum. ⁷ ὅπλον sensu metaphorico illustravit v. cl. Boiss. *Not. des ms.* t. XI, p. 17, et *Anecd. gr.* t. III, p. 38.
² ἀτρέμας W. ⁸ Cod. Flor. ἐκθλίβει.
³ W. ὀλβίων. Forma verbi ὀλβίος addenda lexicis. Infra ix, 7: Εἰ δ' ὑπὲρ αὐτοῖς ὀλβιώθης τοὺς λόγους. ⁹ De animal. 984: Τεθηγμένου βέλους. Pisid. *Heraem.* 783: Θήγει δὲ πικρὰ καὶ τὰ τοῦ τίφου βέλη.
⁴ οὐ θέλων W. qui proponit οὐ θέμης. ¹⁰ Fort. τούτοις W. Contra metrum. Verbum ἐπιτρέχω sensu activo usurpa-

Φιλῆς.

Πολλὰς ἐγὼ χάριτας εἰδὼς τυγχάνω
 Καὶ τῶνδ' ἐσσι, Νοῦ¹, τῶν κατὰ γνώμην λόγων.
 Βακχεύομαι γὰρ τῷ κατ' αὐτοὺς γαργάλω,
 Παρόντα μικροῦ τὸν σίεφανίτην βλέπων.
 Ἀλλὰ² πάλιν μάθανε καὶ γνῶριζέ μοι·
 Λόγος γὰρ ἡδὺς ἄχρ' ὁσίων³ εἰσρέων
 Ἀποκρύφων σθένευσιν καμίνους πόνων.

Νοῦς.

Βαβαὶ πάλιν ἐξείσιν εἰς ἄλλην μάχην
 Καὶ, τῶν Τριβαλλῶν⁴ εἰσπεσόντων ἀθρόον⁵,
 Αὐτὸς παρ' αὐτοὺς εὐαριθμήτους⁶ ἄγει.
 Πρώτῃ δὲ τὰς Φάλαγγας ὁρμῇ συγχέει
 Πρησίηρος ὀφθεις αἰθεροδρόμου τρόπαν,
 Λύει δὲ τὰ σφίγματα τῆς ὁμαιχμίας⁷,
 Τὸ στερρόν εἰς σύναρσιν ἐντεινὼν δόρυ.

Φιλῆς.

Ἡ δ' ὄψις⁸ αὐτῷ πῶς ἐπανθεῖ καὶ βρῦει;
 Καὶ ζαυγράφει, βέλτιστε, τὸν γίγαντά μοι.
 Γυμναστικός γάρ ἐστιν, ὦν εἶδον, πλέον
 Καὶ τοῖς πόνοις ἐνεσλιν οὐ φαῦλον⁹ δέος,
 Ὅταν ὁ συχνὸς τοῖς ἀριστέεσσι χρόνος
 Τῆς πιμελῆς τὸ πλεῖστον ὥς πῦρ ἐκθλίβῃ¹⁰,
 Τὸ τῶν γνάθων ἔρευθος ἀμβλὺ δεικνύων.

Νοῦς.

Εἶδες χλιδῶν ἕαρος ἐν βάτῳ ῥόδον

vit Philes, ut in hoc Ezech. xxxviii, 22 :
 Καὶ πῦρ καὶ θεῖον βρέξω ἐπ' αὐτόν.
 Huc apprime facit quod citat Wernsd.
 pergens : « Vix enim placere potest,
 quod jam dicitur, deus depluisse he-
 roem, uti Livianus Jupiter ranas. » Infra
 versu 566 : Θεῖον κατ' αὐτῶν ἀκρατῶς
 ἐπιβρέχει. Ibid. xcix, 15 : Πῦρ ἐπιβρέ-
 χεις.

¹ W. νῦν pro νοῦ.

² Fort. ἄλλα W.

³ W. ὠτῶν.

⁴ W. Τριβαλλῶν.

⁵ ἀθρόοι W. qui : Leg. ἀθρόον.

⁶ Cf. cod. Par. xiv, 422.

⁷ Scilicet Triballi adjunxerant sibi
 Scythas. W. Cf. cod. Flor. lxxviii, 6.

⁸ ὄφεις W. qui : Leg. ὄψις.

⁹ W. ἀφαυλον pro οὐ φαῦλον.

¹⁰ W. καὶ πῦρ ἐκθλίβει.

- Καὶ κρίνον ἀνθοῦν; ταῦτα πάντα ταῦθα σκόπει·
Τὸ γὰρ ἐρυθρὸν εἰς τὸ λευκὸν ἐρρύνη
165 Καὶ πᾶν τὸ λευκὸν ἔσχεν ἀρκοῦν τὸ ζέον,
Καὶ τις πάλιν ἀφραστος ἡμέρου χροῶ
Χεῖται παρ' ἀμφοῖν, καὶ δοκεῖ φῶς ἄλλό τι
Πρὸς ἀσπράκῃς ἐλλαμψιν ἀμιλλώμενον.
Φιλῆς. Ἡ δ' ἔξις¹ αὐτῶ καὶ τὸ τῇ κράσει πρέπον
170 Πῶς δ' εἴ² ποτ' εἰσί; ταῦτα γὰρ μᾶλλον φίλα
Τοῖς εὐσλόχως³ κρίνουσι τὸν σιεφανίτην.
Γένοιτό μοι δὲ πάντα μανθάνειν τάδε
Πρὸς ἡδονὴν καὶ τέρψιν, εἰ φράζειν θελεῖς.
Γένοιτο καὶ σοὶ δεξιῶς λέγειν τάδε,
175 Καὶ μηδὲν ἀντίδοξον εἰς μέσον φέρειν.
Νοῦς. Πάντ' ἐσθὶν αὐτῶ, ὥς⁴ κατ' εὐχὴν ἢ τύχην.
Τοῦ σώματος γὰρ εὐσθενοῦς δεδειγμένον,
Πάντα προχωρεῖ καὶ καταλλήλως ἔχει·
Καὶ πρὸς τὰ συμπλώματα λαμπρῶς ἀντέχει,
180 Ταχυδρόμου⁵ γίγαντος ἐμφαίνων τόνον.
Φεύγει δὲ⁶ τὸν βλάπλοντα τὴν ἔξιν κόρον
Παγκρατίας τοῦ ζῶν ὁ γεννάδας βίον.
Φιλῆς. Ἄν⁷ οὐκ ἐπαχθές, καὶ τὰ λοιπὰ μοι φράσον·
Τῆς γὰρ ψυχῆς τὸ κάλλος ἀθρῆσαι⁸ θέλω,
185 Τῶν σωματικῶν ἐμφορηθεὶς φασμάτων,

¹ ἢ δέξις — κρέζει W. qui recte le-
gebat ἢ δ' ἔξις — κρέσει. Supra v. 167
W. κεῖται pro χεῖται.

² Fort. δὴ pro δ' εἰ W.

³ Conf. De eleph. 290. German. Cpol.
cod. Coisl. 278, fol. 225 v°: Εὐσλόχως
τῆς διανοίας ὑμῶν κατετοξασμένα. Adv.
εὐσλοχάτως ap. Meliter. 359.

⁴ Pro ὥς leg. καί. In Wernsd. κατ'
εὐχὴν γὰρ ἢ τύχην sine ὥς.

⁵ Cf. infra ccxviii, 26.

⁶ W. γάρ pro δέ, metro obstante.

⁷ Ἄρ' οὐκ W. qui: Fort. ἀν.

⁸ Cod. Flor. ἀθρῆσαι et supra ἀθροί-
σαι. De hac confusione cf. Boisson.
An. gr. t. I, p. 450.

Ἄν αὐτὸς, ὦ βέλτιστε, καὶ τοῦτο γράφοις,
 Τὸ χρῶμα κινῶν τῶν σοφῶν εἰκασμάτων.
 Εἰ γὰρ ἐναργῶς ἰσiorεῖν τοῦτον Θέλοις,
 Λύσιππος οὐδὲν οὐδ' Ἀπελλῆς ἐνθάδε.

Νοῦς. 190 Θεὸς μὲν αὐτῷ βάθρον ἐστὶ τοῦ βίου.
 Λόγος δ' ἀληθῆς, κόσμος εὐθὺς ἐκ βρέφους.
 Ὅρκον δὲ μισεῖ καὶ γονεῖς φρίττει¹ βλέπων
 Καὶ σωφροσύνη καὶ Θέμιδι τέρπεται.
 Κτᾶται δ' ὅσα χρη, πλὴν ἀποκτᾶται πάλιν,
 195 Φίλους τρέφει πένητας, ἀθρόους ξένους,
 Καὶ τοὺς ὑπ' αὐτὸν δυσπραγοῦντας ὀπλίτας.

Φιλῆς. Τέρας λέγεις ἄνθρωπον εἰς τὸ νῦν γένος.
 Πλὴν ταῦθ' ὁ λαμπρὸς εὐτυχεῖ τὰ πρακτέα,
 Καὶ τὸν τοσοῦτον ἔλβον ἀθροίσας μόνος,
 200 Ἀφιλόκομπός² ἐστὶ καὶ πρᾶος φύσει.
 Ὡς γὰρ δανεισθῆν τὸν δεδωκότα³ τρέμει
 Καὶ πᾶν ὅσον δίδωσιν ἡγεῖται χρέος.
 Ὡ θάῤῥμα νικῶν⁴ τεχνικὸν πάντα κρότον.

Νοῦς. Ἀλλὰ σκόπει, βέλτιστε, καὶ τᾶλλα ξένα
 205 Δι' ὧν ἀτεχνῶς⁵ τόνδε κοσμεῖ τὸν βίον.
 Τὸ γὰρ θυμικὸν ὥσπερ ἐκτὸς λαμβάνων,
 Ὅταν μὲν εἰς ἀμυναν ἐχθρῶν ἐκτρέχοι⁶,
 Καὶ πῦρ κατ' αὐτῶν ἀντιπιπλόντων πνέει.
 Ὅταν δὲ τῶν⁷ παιδῶν τις ἐξαμαρτάνῃ,
 210 Τὸ πῦρ τότε σθένυσιν εὐνοίας δρόσῳ⁸.

¹ φριττῆ W. qui : Scribe φρίττει.

⁵ W. ἀτέχνως.

² In Pachymer. 71 : Τὸ ἀφιλόκομπον. Cf. infra ccxv, 195.

⁶ W. ἐκτρέχει.

³ δεδωκότα W. qui corrigit δεδωκότα.

⁷ Ὅταν δὲ παιδῶν τις W. qui proposuit τις τί, aut παιδίων τις ἐξ. Illud male ob hiatum.

⁴ Cod. Flor. νικόν et supra νικῶν.

⁸ Cf. cod. Esc. ccxxv, 2.

- Φιλῆς. Καὶ τοῦτο κοινὸν, ἀλλὰ τῇ φύσει πρέπον,
 Εἰ τῇ φύσει ξύνεσιν¹, ὃ φράζεις, πάθος.
 Ὁ δ' οὐχ² ὑπείκει τοῖς νόμοις τῆς φύσεως.
 Ἀλλ' ἐσσι παντὸς ἐγκρατέστερος πάθους,
 115 Τῆς φύσεως τὴν ἔξιν εὐλαβουμένης.
 Τίς οὖν τὸν ἄνδρα τόνδε κοσμήσει λόγος,
 Κἂν ἐκ παλαιᾶς Ἀττικῆς ὑπερβλύσῃ;
 Νοῦς. ἔτι δ' ἔχων ἐμφυτον εὐρέθη³ μόνος
 Τὸ μακαριστὸν ὃ σιεφανίτης τόδε.
 120 Ἄ γὰρ ἐπ' αὐτὸν συγκομιζεῖ βιβλία
 Τὸ ποικίλον σύνταγμα τῶν σιρατευμάτων,
 Αὐτὸς καθ' αὐτὸν εὐφυῶς διατρέχει,
 Καὶ πᾶσιν ἀπλῶς τὰς περιστάσεις λύει,
 Νέκταρ λόγων ἐμμουσον⁴ αὐτοῖς ἐγγέων.
 Φιλῆς. 125 Τί τις ἂν εἰς ἔπαινον ἀρμόζον λέγοι;
 Σίγα, Πλάτων, Σώκρατες, αἰσχύνου λόγων,
 Δημοσθένους ἔκτασις, εἰς χροῖν ἐκτρέπου.
 Πᾶς γὰρ σοφιστὴς, πᾶς δὲ πυρίπνοος⁵ γράφων
 Ἢ γλαυξ⁶ τίς ἐσθιν εἰς νομὰς φιλεσπέρους⁶,
 130 Ἢ καὶ κολοῖδς ἐκμελής, ἢ βάτραχος,
 Δοκῶν τι σεμνὸν τοῖς παροῦσιν εἰσφέρειν.
 Νοῦς. Καὶ τοῦτο δ' αὐτοῦ· πάντα γὰρ πρῶτως φέρει,
 Ὡς⁷ ἂν τὸ πᾶν βάρβαρον ἐκπέμποι⁸ ἔλφῃ,
- ¹ W. σύνεσιν.
² W. οὐκ ἐπείκει.
³ W. εὐρέθη.
⁴ ἐμμουσον W. qui in notis : Leg. ἐμμουσον αἰθίς. V. cl. Boiss. An. nov. p. 153 corrigebat ἐμμουσον αὐτοῖς ἐκ-
 χέων. Νέκταρ ἐπισπένδω ap. Boeckh. Inscr. n° 3398. Pari metaphora infra cxiu, 79 : Τῆς ἀρετῆς τὸ νέκταρ.
⁵ Conf. infra xcix, 18. Fort. γρα-
 φεύς W.
⁶ Infra v. 619 : Φρουροὺς καθιστῆ
 καὶ σκοποὺς φιλεστέρους. De animal.
 468 : Αἰμύλον ἢ γλαυξ ἢ φιλέστερος
 φύσει. Id. v. 733 : Τὴν φιλέστερον.
 Vide infra ccvi, 96.
⁷ Fort. εἰς αὐτὸν δ' αὐτὸν W. Hoc recte.
⁸ W. ἐκπέμπει.

- Καὶ νηπίων ὄμιλον ἀδρανεςτάτων
 235 Τὰς δυσμενεῖς φάλαγγας ἡγεῖται βλέπων·
 Ὄλη¹ δὲ χειρὶ συμπλοκῆς ἄχθη σίλειν
 Ὄ² τρισαριστέως οὐκ ἀνεκτόν τι κρίνων,
 Ἄκροις μόνοις, ὃ φασι, νικᾷ δακτύλοις³.
 Φιλῆς. Μὴ προβλέπων, Ὀμηρε, τὸν γίγαντά μου,
 240 Τὸν σὺν ποτε ζῶν ἐκρότεις Ἀχιλλέα;
 Καὶ μὴν ὃ μὲν συνῆγε τοὺς Μυρμιδόνας⁴,
 Στράτευμα συχνὸν, καὶ σχεδὸν κρεῖσσον μάχης,
 Καὶ τὸν φίλον Πάτροκλον ἐγγὺς ἦν ἔχων·
 Ὁ δ' αὐτίκα πρόεισιν εἰς παλείστους μόνοις,
 245 Κἂν τοὺς φίλους πῶρόρωθεν ὀκνοῦντας βλέποι.
 Νοῦς. Παπαί, παπαί, κτυπεῖ⁵ με τεθρίππου δρόμος
 Ἐξευγμένου πτέρυξιν οὐρανοστόλοις⁶.
 Πλὴν μὴ πρὸς αὐτὸν ἐκταραχθεῖς⁷ τὸν ψόφον,
 Συνῆκα γὰρ ὅς ἐστι καὶ χάριν τίνος.
 250 Βούλει μαθεῖν, βέλτιστε; καὶ τάδε φράσω.
 Τῶν ἀρετῶν ὃ δίφρος⁸ ἐνθάδε τρέχει,
 Τὸν ἄνδρα τιμῶν καὶ κροτεῖν τοῦτον θέλων.
 Αἱ Ἀρεταί. Τί τοῦτο, Νοῦ; τί τοῦτο, Φιλῆ, τὸ φράσας;
 Ἄρ' οὐκ ἐπαισθάνεσθε τῆς ἀβουλίας;
 255 Ἄρά τι καὶ δοκεῖτε γενναῖον λέγειν,
 Ἄνδρα κροτεῖν τοσοῦτον ἐσπουδακότες;

¹ W. in notis: «Verba mendosa facile corrigentur: Πάντα γὰρ πρῶτος φέρει, ὅς' ἂν τὸ πᾶν βάρβαρον ἐκπέμπει, ξίφη — ὅλη τῇ χειρὶ συμπλοκῆς ἄχθη σίλειν· ὃ τρισαριστέως κ. τ. λ.» Verba ὅλη τῇ χειρὶ vitiant metrum.

² W. ᾧ pro ὃ.

³ De hac formula vide Boisson. ad Pachymer. p. 115 et 326.

⁴ Cod. Flor. Μυρμηδόνας.

⁵ Vide v. 302.

⁶ οὐρανοῦ στόλοις W. qui: Leg. οὐρανοστόλοις.

⁷ Leg. ἐκταραχθῆς W.

⁸ Vide infra LXXVI, 4.

Ὡ τῆς ὑφ' ὑμᾶς¹ εἰσρεούσης αἰσχύνης·
 Ἐκ γὰρ ἀγεννῶν² καὶ χαμερπῶν πανθάρων,
 Τίς αἰγυκίδς³ εὐπρεπεῖς ἔξει κρότους;
 260 Ἰσασι τοῦτο πάντες, οὐχ ὑμεῖς μόνον,
 Ἡμεῖς δέ, καὶ δοκῶμεν⁴ ἐξαμαρτάνειν
 Ταύτους τάχα πλέκοντες⁵ αὐτῶ τοὺς κρότους·
 Ἀλλὰ φέρει καὶ τήνδε τὴν παροιμίαν,
 Σοφῶς ἐπαινῶν τὴν πρὸ τῶν λόγων σχέσιν.
 265 Ὡς φῶς γὰρ ὑμῶν τὸν Θεὸν καὶ δεσπότην
 Τρανῶς⁶ ὁ Δαυιδ⁷ συγκαλεῖ καὶ τὸ σκότος.
 270 Ἐπεὶ περ ἡμᾶς ἐνδεεῖς εἰκὸς μένειν·
 Αἰρεῖ γὰρ αὐτὸς ὡς⁸ ἀρίστους τοὺς λόγους·
 Ὑμεῖς προτεῖτε τοῦτον, ἀγνοῖ παρθέναι.
 270 Ὅρῳ γὰρ ὑμᾶς εὐστολαεῖς καὶ κοσμίαις
 Ἄνωθεν εἰς γῆν τακτικῶς ἀφιγμένας.
 Πλέξατε γοῦν στέφανον αὐτῶ χαρίτων,
 Ἐκ τῶν παρ' ὑμῖν οὐρανοδρόμων⁹ ῥόδων.

¹ ὑφ' ἡμᾶς W. qui corrigit ὑμᾶς.

² Cod. Flor. ἀγενῶν.

³ W. αἰγυκίδς. Contra metrum. Vide cod. Par. cxxii, 10.

⁴ W. καὶ δοκῶμεν.

⁵ Conf. infra cxxii, 85.

⁶ Adverbium τρανότερος, quo carent lexica, in Menolog. Christoph. Patric. cod. Par. 1578, fol. 64 v°.

⁷ Respici videtur ad Psalm. xviii, 9, 11. W.

⁸ Fort. ὁ W. Male.

⁹ Infra v. 703: Ἡθῶν δὲ λατὸν οὐρανοδρόμων (leg. οὐρανόδροσον) φέει. Hac voce dilari possunt lexica, quibus nullam alia ejusmodi composita: Οὐρανο-

δρόμος, Chrysippus Hierosol. cod. Par. 513, fol. 103 v°: Ὁ τῶν Θεῶν ὑραμάτων ὑπουργὸς ὁ οὐρ. Θεοσιφωφόρος (add. lex.). — Οὐρανόδρομος, cf. infra App. xiii, 1. — Οὐρανόγραφος, Græc. Orth. Quirin. I, p. 264. — Οὐρανόσταμος, Anon. cod. Par. 985, fol. 299 v°: Οὐρανόσταμος Ἰησοῦ. — Οὐρανόπερκλος, German. Cop. cod. Coisl. 278, fol. 203 r°: Χρόσιον ἡμῶν ἔπειε τὸ Θεῶν χρῆμα καὶ οὐρανόπερκλον. — Οὐρανοπολίτευτος, Theod. Stud. cod. Paris. 891, fol. 261 r°: Καὶ τοιοῦτος βίον ἐπαρημένοι πολυδαίμασι καὶ οὐρανοπολίτευτος. — Οὐρανοπορέω, Cosmas ad Greg. Naz. p. 6: Τὸ μετὰ τῆς καλλιε-

- Φρόνησις. Ἐγὼ τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐκ πρώτης χυρῆς ¹
 275 ὤκησα λαμπρῶς, ἀντὶ καινῆς πασίδος.
 Καὶ ² τοὺς ἐμαυτῆς δεῦρο συλλέγω τόκους,
 Καὶ τήνδε κοσμῶ τὴν ἐμὲ σχοῦσαν φύσιν,
 Ἔργων μεγάλων πέπλον ἰσιουργήσασα ³.
 Πάντας γὰρ οὕς δείκνυσιν ὁ χρόνος μέαν,
 280 Σκηνὰς πενιχρὰς ἐν πανηγύρει ⁴ βλέπω.
 Ἀνδρεία. Ἐγὼ δ' ἀπ' ἀρχῆς ⁵ ὄργανῳ καὶ συνδέω
 Καὶ παιδαγωγῷ καὶ καταψῶ καὶ τρέφω,
 Κρυπλῆς ἀμολγῆς τόνδε πηγνῦσα ⁶ ζέσει.
 Ξύνειμι δ' αὐτῷ κἂν ἐπ' ἐχθροὺς ἐκτρέχοι,
 285 Κἂν ἄρκτον αἰρεῖν τὸν θυμὸν παροξύνει,
 Κἂν εἰς μονιδὺν τὴν βολὴν ἀκοντίσῃ,
 Κἂν ἄλλο τι δρᾷν ὁ σίεφανίτης θέλοι.
 Δικαιοσύνη. Ἐγὼ δὲ ρυθμιζοῦσα τὴν τοῦτου φύσιν
 Ἀποκρύφου πλάσιγγος εὐαρμοσίᾳ
 290 Ἀπλησίῃας ἀγευσίον αὐτὸν δεικνύω.
 Τὸ γὰρ περικτὶν εὐγενῶς ἀποκτύνω,
 Ζῇ μᾶλα σεμνῶς τοῖς ἀναγκαίοις μόνοις,

κείας ταῖς θεαῖς καὶ οὐρανίαις εὐνοίαις
 οὐρανοπορεῖν συγγινόμενον. — Οὐρα-
 νοχάλκευτος, German. Constantinopol.
 l. l. fol. 24 v°: Ὁ μέγιστος ἐν προφή-
 ταις καὶ βασιλεῦσι Δαβὶδ, ἀξιόπιστος
 ὁδηγὸς καὶ στήλη τῆς μετανοίας οὐρα-
 νοχάλκευτος. Id. fol. 59 r°: Οὐρανο-
 χάλκευτα εἶφη. — Οὐρανόφθαλτος, Jo.
 Damasc. t. II, p. 836 B: Χαίροις ἡ οὐ-
 ρανόφθαλτος κλίμαξ.

¹ Cf. infra lxx, 7.

² Eis pro καὶ W. qui corrigebat καὶ
 τοὺς αὐτὸς εἰς δν.

³ Confer. cod. Flor. cxxv, 15.

⁴ Videndum an ne legi debeat, ἐν
 παροράσει cum despicientiā video, i. e.
 παροράω πάντας; an vero hoc ἐν πανη-
 γύρει sit intelligendum, cum fastidioso
 joco et ludibrio, seu intueor ceteros per
 contemlum. W. Minime; respicit ad
 σκηνὰς θεωρικὰς in festis πανηγύρεσσιν
 erigi solitas.

⁵ ἀπαρχῆς cod. Flor. et W.

⁶ Cod. Florent. πηγνεῖσα et supra
 πηγνῦσα. «Locutio videtur capta esse
 ex Job. i, 10.» W.

Καὶ τῇ ψυχῇ δίδωσι τὸ κρεῖττον μέρος,
 Σοφῶς ταπεινῶν τὴν φορὰν τοῦ μετρίου¹.
 Σωφρο- 295 Ἐγὼ δὲ συμφειθεῖσα τῷ σίεφονίτῃ
 σίπη. Μένω παρ' αὐτῷ δυσχερῶν² ὑπερτέρα·
 Τῷ γὰρ χαλινῷ τῆς μεγαλοφυίας³
 ἤνιοχεῖ⁴ τὸ σῶμα τῷ χρόνῳ⁵ βρέμον·
 Φεύγων δὲ τὸ πρόσκομμα τῶν φιληδόνων
 300 Ἀκωλύτως πρὸεισιν εἰς ἄλλας⁶ τρίβους
 Ἀρᾶς ἀκανθῶν καὶ φθορᾶς ὑπερτέρας⁷.
 Νοῦς. Βαβαί, πάλιν ἄλλος με ταράττει κτύπος⁸.
 Ἰδοὺ γὰρ ἐσμὸς παρθενικὸς εἰσρέει.
 Συνῆκα δὴ⁹ καὶ τοῦτον ὅς δὴ καὶ πύθεν·
 305 Ὁ γὰρ μελισσῶν¹⁰ τῶν ἐν αὐτῷ χαρίτων,
 Τῷ τρισαρισίῃ καὶ σιρατηγικωτάτῃ,
 Φοιτᾷ πρὸς ἡμᾶς ἐξ Ἑδέμ τινος νέας,
 Ἀκηράτων σιέφανον ἀνθέων φέρων.
 Ἀλήθεια. Ἐμοὶ φίλος παῖς ἐκ τριχὺς πρωτοχρόνου¹¹
 310 Καὶ βάθρον ἐσίως ὁ δρομεὺς οὗτος γίγας.
 Εἰ μὴ γὰρ αὐτὸς τοὺς ἐμοὺς εἴργε δρόμους,
 Ὡς Θριγκίου¹² χάρακα τὴν γλῶττιαν φέρων,
 Ἐρημον ἂν ᾤκησα τὴν μακαρίαν,

¹ Vide notam Wernsd. qui plura tentat.

² δυσχερῶς W. qui nihil intellexit ob verbum 301 omissum. Infra versus 679 : Δυσχερῶν ἐλευθέραν.

³ Cf. infra 127, 26.

⁴ Linus ap. Stob. v, 22 : ἦν (τηδὲν) ἐπιθυμία ἡνιοχεῖ μάργουσι χαλινούσι.

⁵ Fort. χρόνῳ vel χρόνῳ W. Male.

⁶ ἄλλους W. qui proposuit ἄλλας vel ἄγνους.

⁷ Hic versus deest in W. qui in aqua hærebat.

⁸ Cf. v. 246.

⁹ W. δ' οὖν pro δέ.

¹⁰ Cod. Flor. et W. μελισσῶν. Recepi correctionem editoris.

¹¹ πρωτοχρόνου W. qui recte corrigit πρωτοχρόνου. Cf. infra 111, 7.

¹² Cod. Flor. Θριγγίου. De frequenti γγ et γκ permutatione cf. Boisson. An. gr. t. I, p. 231.

Τὸ νῦν με λυποῦν ἐκφυγοῦσα πᾶν γένος,
 315 Ὡς σίρουθός, ἀν δάκνη τις ἐρπύσας ὄφης.
 Μνήμη. Ἐγὼ δὲ μὴ σιέγουσα τοὺς μνησικάκους,
 Ἰσχουσιν ἀν¹ θάνατον αἱ τούτων τρίβοι,
 Εἰς αὐτὸν ἐσκήνωσα τὸν σίεφανίτην,
 Ὃς μνημονικός² ἐστὶ τῶν ἄλλων πλέον.
 320 Χρῆται δέ μοι κάλλιστά δεικνὺς τὴν φύσιν,
 Ὡς ἐστὶ μεσίῃ τῶν καλῶν τῶν ἐμφύτων,
 Πηγνύσα τὸν νοῦν τῇ βάσει τῆς κράσεως.
 Ἐλεημοσύνη. Ἐμοῦ δέ τις ἐμπροσθεν αὐτοῦ βελτίων;
 ἔχει γὰρ ὡς νύμφην με καὶ σύνεσί μοι,
 325 Καὶ ζῶ παρ' αὐτῷ καὶ τρυφῶ τῇ νυμφίῳ.
 Τηρεῖν δέ μου τὸ κάλλος ἀκραιφνές³ ἔελων
 Εἰς τοὺς ἀποκρύφους με θαλάμους ἀγει
 Καὶ ζηλότυπός⁴ ἐστὶ καὶ νήφει⁵ βλέπων.
 Δέδοικε γὰρ μή τις με συλήσας λάθῃ.
 Πρὸς 330 Ἐγὼ δέ σοι τί; μὴ γὰρ οὐκ ἐπιτρέπω⁶;
 76. Καὶ μὴν τὸ πᾶν πρόσσωπον αὐτῷ φαιδρύνον⁷
 Καὶ τῆς ρινὸς τὸ σχῆμα δεικνύσα θρόνον,
 Ἐντεῦθεν αὐτοῦ ζωγραφῶ τὴν καρδίαν.
 Εἰκὼς γὰρ αὐτῆς τὰς ἐναργεῖς ἐμφάσεις

¹ W. Ἰσχουσι γάρ. Ex Proverb. xii, 28.

² Infra cxxx, 35.

³ W. ἀκραιφνόν. Hellodor. iii, 4, p. 133 : Ἀκραιφνές κάλλος.

⁴ Anon. in Psalm. cod. Par. 371 A, fol. 169 r° : Ἀγαθὴ γὰρ ἦν ἡ ζηλοτύποις αὐτῇ. Hanc vocem Ζηλοτύποις igiturant lexica, quibus accedant Ζηλοτυποιδής, Origen. cod. Coisl. 17, fol.

96 r° : Ὡς τὰς μὲν εἶναι οἰκονομίας θυμοειδεῖς, τὰς δὲ ζηλοτυποειδεῖς. Et Ζηλοπαθής, Theod. Stud. cod. Par. 891, fol. 83 r° : Μηδεὶς γελοτοποιὸς, μηδεὶς ζηλοπαθής.

⁵ νήφει W. qui in notis : F. νήφει aut νεύει.

⁶ Cod. Flor. ἐπιτρέπω et supra ἐπιτρέπω. W. ἐπιτρέπω.

⁷ W. φαιδρύνω.

- 335 Εἰς τὰς παρειὰς εὐπρεπῶς ἀνατρέχειν.
 Ἄρ' οὖν ἔχεις κρίνειν με σαυτῆς δευτέραν;
 Ἀγγίνοα. Πάρειμι κάγω τῶν γε πολλῶν βελτίων·
 Κοσμῶ γὰρ αὐτὸν ὥσπερ ἀπλῶς οὐδένα,
 Καὶ δείκνυμαι φῶς εἰς τὸ τῆς μνήμης βάθος,
 340 Καὶ γίνομαι πῦρ εἰς τὸ τῆς λήθης βάρος,
 Καὶ δαπανῶ τὸν ὄκνον ὡς κούφην ὕλην.
 Πρόειμι δ' εὐθύς, ἀλλ' ὑποσφίρω πάλιν,
 Πληροῦσα τὸν νοῦν, μὴ κενὸς δῆπου δράμη.
 Εὐθύτης. Εἰ φίλος ἐστίν ἄλλος αὐτὸς, ὡς λόγος,
 345 Ἐγὼ μὲν αὐτὸς οὐτοσί δ' ἐγὼ πάλιν·
 Φιλῶ γὰρ αὐτὸν, ὡς ἐμαυτὴν, ἐκ βρέφους.
 Κἂν τις ἔροιστό τινα, τίς ὅδε, ἔειπε;
 Ἐρεῖ παρευθὺς, ὡς ἀμιγῆς εὐθύτης.
 Ἄπαντα γὰρ πόρρωθεν ἐκκλίνων δόλον,
 350 Τρέχει πεποιθὼς, οὐπερ οὐκ εἶργει σκόλοψ.
 Ἐγκράτεια. Κάγω μετ' ¹ αὐτοῦ πάντα κοσμῶ τὸν βίον·
 Ὅταν γὰρ εἰς χρήματα καὶ κάλλη βλέπη
 Καὶ τῶν τραπεζῶν τὴν ἀπειροκαλίαν,
 Καὶ τὸν περιττὸν τῆς κενῆς δόξης τύπον ²,
 355 Πάρειμι συστέλλουσα τὴν ἀμετρίαν
 Καὶ τοῦ κόρου δείκνυμι τὴν ἀκοσμίαν,
 Ἄνθρωπος εἰ, λέγουσα τῷ σιεφανίτῃ.
 Τεπεινούς. Ἐγὼ δ' ἐπ' αὐτῆς ἐμβριθῶς τῆς καρδίας
 ἔλκω τὸν ἄνδρα τοῦτον ὑψόθεν ³ κάτω·
 360 Καὶ πείθεται δὴ ⁴ τὸν θεὸν δεῦρο βλέπων
 Θνητοῦ γένους πρόσληψιν ἡμφιεσμένον.

¹ Fort. μέν W.

² Cod. Flor. ὑπόψην.

³ Infra II, 60 : Ὁ τῆς δόξης τύπος.

⁴ W. δέ. De eadem confusione cf. Boisson. An. gr. t. I. p. 450.

- Μισεῖ γὰρ ἀνθρώπων τοῦ πονηροῦ τὸν Φρόνον¹,
 ὃν ἐκ νεφῶν ἐρύψεν ἀστραπῆς δίκην
 Ἐπαρσις οἰκτρὰ μέγχι μυχῶν ἐσχάτων.
- Φιλῆς. 365 ὦ Νοῦ, πάλιν πρόελθε καὶ δίδασκέ με,
 Μᾶλλον δὲ τὴν αἰσθησιν ἐγκαίνειζέ μοι.
 Καὶ γὰρ ὁ σεμνὸς ὁρμαθὸς τῶν παρθένων,
 Οἷς εὐσλόχως εἰρηκεν, ἐξέπληξέ με.
 Σὺ δ' ἐξ ὑπαρχῆς ἄλλον ἀρμόζω² κρότον
 370 Καὶ τὸν πολυθρύλλητον ἐξέταξέ μοι
 Ποῦ δὴ ποτ'³ ἐσίν, ἀλλὰ καὶ πῶς ἄρ' ἔχει;
 Νοῦς. Νῦν βασιλεῖ σύνεσι, καὶ μόνος μόνῳ
 Σαφῶς ὁμιλεῖ· τῷδε γὰρ τοῦτου δίχα
 Κοινωνὸς οὐδεὶς ἐστί τῶν ἀποκρύφων.
 375 Εἰσὶ δ', ἃ φασίν, ὀπλιτικαὶ φροντίδες
 Καὶ ποικίλα σκέμματα⁴ τῆς Θράκης χάριν,
 Μὴ ποῦ τις ἐχθρὸς αὐθαδῶς ἐπιδράμη,
 Λαθὼν τὸν ἐσμὲν τῶν παρ' ἡμῖν ταγμάτων.
 Φιλῆς. Ἄρ' οὐκ ἀγαθὸν καὶ καθευδεῖν ἐσθ' ὅτε
 380 Καὶ τοὺς ὑπερβάλλοντας ἀμβλύνειν πόνους;
 Ἄρ' οὐκ ἔτι κέκμηκεν ἡ τούτου φύσις;
 Ἐστὶ γὰρ ἢ σίδηρος, ἢ δρυς, ἢ λίθος,
 Ὅταν ἐκὼν τὸ σῶμα γυμνάζειν θελοί,
 Ἢ καὶ τροφῆς ἀγευσίον ἢ πεῖρα κρίνοι⁵
 385 Τὸν⁶ ἐκτόπως ἀγρυπνῶν⁷ αἰθεροδρόμον⁸.
 Νοῦς. Ἄσαρκος οὐκ ὢν, ἐστὶ μὲν τὴν φύσιν,
 Πλὴν ὡς λογικὸς τοῦ περιττοῦ βελτίων,
- ¹ W. τρόπον.
² ἀρμόζε W. qui in notis: Ms. ἀρ-
 μόζου.
³ Ποῦ δὴ ποτ' ἐσίν W. qui corrigit
 ποῦ δὴ ποτ'.
⁴ Cod. Flor. σκέμματα.
⁵ W. κρίνει.
⁶ Fort. ὡς pro τόν W.
⁷ ἀγρυπνῶν W.
⁸ Cf. cod. Flor. cxxii, 20.

- Φιλῆς. Καὶ τοῦτο κρινόν, ἀλλὰ τῇ φύσει πρέπον,
 Εἰ τῇ φύσει ξύνεσιν¹, ὃ φράζεις, πάθος.
 Ὅ δ' οὐχ² ὑπείκει τοῖς νόμοις τῆς φύσεως.
 Ἀλλ' ἔστι παντὸς ἐγκρατέστερος πάθους,
 215 Τῆς φύσεως τὴν ἔξιν εὐλαβομένης.
 Τίς οὖν τὸν ἄνδρα τόνδε κοσμήσει λόγος,
 Κἂν ἐκ παλαιᾶς Ἀττικῆς ὑπερβλύσῃ;
 Νοῦς. ἔτι δ' ἔχων ἐμφυτον εὐρέθη³ μόνος
 Τὸ μακαριστὸν ὃ σιεφανίτης τόδε.
 220 Ἄ γὰρ ἐπ' αὐτὸν συγχομίζει βιβλία
 Τὸ ποικίλον σύνταγμα τῶν σίρατευμάτων,
 Αὐτὸς καθ' αὐτὸν εὐφυῶς διατρέχει,
 Καὶ πᾶσιν ἀπλῶς τὰς περιστάσεις λύνει,
 Νέκταρ λόγων ἔμμουσον⁴ αὐτοῖς ἐγχείων.
 Φιλῆς. 225 Τί τις ἂν εἰς ἔπαινον ἀρμόζον λέγοι;
 Σίγα, Πλάτων, Σώκρατες, αἰσχύνου λέγων,
 Δημοσθένους ἑпарσις, εἰς χοῦν ἐκτρέπου.
 Πᾶς γὰρ σοφιστής, πᾶς δὲ πυρίπνου⁵ γράφων
 Ἢ γλαυξ⁶ τίς ἐστὶν εἰς νομὰς φιλεσπέρους⁶,
 230 Ἢ καὶ κολοῖδς ἐκμελής, ἢ βάτραχος,
 Δοκῶν τι σέμνυν τοῖς παροῦσιν εἰσφέρειν.
 Νοῦς. Καὶ τοῦτο δ' αὐτοῦ· πάντα γὰρ πρῶτως φέρει,
 Ὡς⁷ ἂν τὸ πᾶν βάρβαρον ἐκπέμποι⁸ ξίφῃ,

¹ W. σύνεσιν.² W. οὐκ ἐπείκει.³ W. εὐρέθη.

⁴ ἔμμουσον W. qui in notis: Leg. ἔμμουσον αἴθις. V. cl. Boiss. An. nov. p. 153 corrigebat ἔμμουσον αὐτοῖς ἐγχείων. Νέκταρ ἐπισπένδω ap. Boeckh. Inscr. n° 3398. Pari metaphora infra cxxi, 79: Τῆς ἀρετῆς τὸ νέκταρ.

⁵ Conf. infra xcix, 18. Fort. γράφεις W.

⁶ Infra v. 619: Φρουροὺς καθιστῆ καὶ σκοποὺς φιλεσπέρους. De animal. 468: Αἰμύλον ἢ γλαυξ ἢ φιλέσπερος φύσει. Id. v. 733: Τὴν φιλέσπερον. Vide infra ccvi, 96.

⁷ Fort. δ' aut δὲ ἂν W. Hoc recte.⁸ W. ἐκπέμπει.

- Τί πείσεται σὰρξ ἂν τὸ νῦν τέρας βλέπη,
 Καὶ πρὸς τοσοῦτον ὄγκον ἡ τέχνη τρέχη¹.
- Νοῦς. Σύμφημι· καὶ τὴν ἡτίαν οὐ κρύπτειν θέλω·
- 415 Σεμνύνομαι γὰρ ὡς ποθεῖνῳ τῷ πάθει,
 Τὸν ἄνδρα τιμῶν καὶ δοκῶν οὐδὲν λέγειν·
 Συστέλλομαι δ' οὖν ὡς ἐν Εὐρίπου² ζάλη,
 Τὸν τῶν λόγων ἱλιγγον οὐκέτι στέγαν·
 Τῆς σῆς³ δὲ Φειδοῖ γνωστικῆς δειλανδρίας
- 420 Τὴν τῶν κρότων σύναρσιν εἰσφέρειν τρέμω⁴.
- Φιλῆς. Ἄν εἰς μέγαν κίνδυνον, ὡς ἔφης, τρέχης,
 Τί μὴ διαδράς⁵ ἐν μυχοῖς γῆς εἰσδύνεις;
 Ἀλλ' ὡς δικαστῆς ἐμβριθῆς ἐπὶ θρόνου
 Τοῖς τῶν κρότων λήμμασι τὰς ψήφους⁶ τίθης;
- 425 Ἡ καὶ σοφιστοῦ τινὸς οἰδοῦντος τρόπον,
 Ὀφρῦς ἀνασπᾶς καὶ λαρυγγίζεις μάτην,
 Ἐπεὶ⁷ τὸ νικᾶν ὁ σίεφανίτης⁸ ἔχει.
- Νοῦς. Ὡς μὲν τοσοῦτός ἐστι, πᾶς ἂν τις λέγοι·
 Καὶ τέτλιγες⁹ δ' οὖν εἰς μεσημβρίαν θέρους
- 430 Ἄδουσιν, ὃ βέλτιστε, τῶν πρέμνων μέσον,
 Τὸ συγχυτικὸν καὶ θορυβῶδες μέλος¹⁰.
 Ἐρμῆν δὲ τιμᾶν τοὺς ἐφημέρους λόγους¹¹,

¹ W. τρέχει.² Cf. infra cccxxi, 149.³ Cod. Flor. τοῖς σοῖς.⁴ τρέμων W. qui corrigebat εἰσφέρειν τρέμων.⁵ διαδρόις W. qui corrigit διαδράς.⁶ καὶ ψήφον W. qui in notis: «Ms. ψήφον.» Infra v. 964: Ἡ γὰρ φύσις τίθησι τὰς ψήφους τέως.⁷ ἐπὶ W. et in not. ἐπεὶ.⁸ W. σίεφανίτης.⁹ W. in notis: Ms. τέτλιγες.¹⁰ W. τὸ συγχυτικὸν τε καὶ θορυβῶδες δεσμουμένον. In notis: «Fort. τι συγχυτον καί.» Orph. Argon. 7: Φίλον μέλος αἰδιδόντα. Ælian. ap. Stob. Florileg. xxix, 58: Μέλος τι Σαπφοῦς ἄσπαντος.¹¹ λόγους W. et in notis: «Fort. λόγος.» Cf. cod. Par. x, 22.

Καὶ τοῦτον¹ αὐτοῖς ἀντιμετρεῖσθαι² πάλιν
Τὸ ζῆν τροφῆς πλὴν ἐμφορουμένους δρόσου.
Φιλῆς. 435 Σὺ δ' ἀντὶ³ μισθοῦ τῆς ἀνείμενης λύρας
Τί δὴ ποτ' ἂν ἡδίστα λαμβάνοις, λῶγε;
Καὶ γὰρ ἐτοιμός ἐσιν ἀντιδίδναι,
Μᾶλλον δὲ καὶ δίδασσι, μηδὲν λαμβάνων,
Ὁ ζῶν ἐφ' οἷς δεῖ καὶ τὸ⁴ δίδναι πυνέων.
440 Κἂν οὐδὲ μισθὸν τινα λαμβάνειν⁵ θελοῖς,
Οὐκ οἶδ' ὅτι δρᾷς· μὴ γὰρ οὐ τίφος τόδε;
Νοῦς. Μῶν οὐκ ἀμοιβῇ καὶ τὸ τολμᾶν τι γράφειν
Καὶ τοὺς κεραυνούς μὴ παραντίκα φλέγειν;
Μῶν οὐκ ἀμοιβῇ καὶ τὸ πρὸς τοῦτον γράφειν,
445 Τὸν τοὺς λόγους μάλιστα σεμνύνοντά μοι⁶;
Σέ δ' ἄλλο τι χρὴ τῶνδ' ἔκπῃ λαμβάνειν
Εἰ μὴ γέλως; γινώριζε τὸ σκέμμα φράσας⁷.
Κρεῖσσον γὰρ ὦν εἶρηκα πῶς ἔξεις λέγειν;
Φιλῆς. Ἐγὼ τὸ⁸ σιγαῖν κέρδος ἡγοῦμαι πλέον·
450 Τὸ γὰρ ἀμαθῶς ἐγκυβιστῆν⁹ εἰς βάθος
Πρὸς ἀγχόνην δῆπουθεν οἰκτρὰν ἐξάγει¹⁰.
Ἐπεὶ¹¹ πρὸς αὐτὸν τὸν σίρατηγόν τὸν μέγαν
Μαθητιῶσι πάντες, ὡς ὄχλος¹² νέων

¹ W. τοῦτο.

² Cod. Flor. ἀντιμετρήσθαι.

³ ἂν τι Wernad. qui recte in notis :
Fort. ἐντί.

⁴ W. Fort. τῷ. Contra metrum.

⁵ Cod. Fl. λαμβάνων.

⁶ W. μου.

⁷ φράσας W. qui in notis : Fort. φρά-
sas.

⁸ W. δέ pro τό.

⁹ Eustath. Opusc. p. 8, 29 : Καὶ ἀρ-
θέντες μετέωροι ταῖς τραπέλαις ἐνεκνέ-
σιν. Laud. S. Barnab. ap. Bolland.
Jun. t. II, p. 437 : Εὐρεθήσεται δὲ
βυθῷ θανάτων ἐγκυβιστῆν. Cod. Reg.
1219, ἐγκυβιστῆν, male.

¹⁰ W. ἐξάγει.

¹¹ W. in notis : Ms. ἐπὶ.

¹² ὄχλος cum plurali. Vid. supra ad
v. 109.

- Ἐν συσίολῃ φοιτῶντες ἐς διδασκαλοῦ
 455 Καὶ τοὺς τόμους φέροντες ἡγκαλισμένους.
 Νοῦς. Καὶ τίς φρενῶν τοσοῦτον ἐσπερημένος,
 Ὡς εἰς καθαρὰν ἀμβλυωπεῖν¹ αἰθρίαν,
 Ἐξδὼν βλέπειν² φῶς καὶ τρυφᾶν τοῖς ὅμμασι;
 Τίς δ' ἄρα διψῶν εἰς τὸ ρεῖθρον οὐ τρέχει;
 460 Τίς δ' ἀρτύσας³ τράπεζαν οὐκ ἂν ἐσθίοι⁴;
 Ριγῶν δὲ τίς ἡκίστα φιλεῖ τὴν ζέσιν,
 Ἡ γυμνὸς⁵ οὐ γέγηθεν, εἰ λάβοι σκέπην;
 Φιλῆς. Λύχνος μὲν οὗτός ἐστι καὶ φῶς τῷ χρόνῳ
 Καὶ φωσφόρου θάλλποντός οὐχ ἥτιον ζέων.
 465 Ἀλλὰ δεδοικὸς τῶν πυραυσίων⁶ τὸν μόρον
 Ὡς ἀφρόνων⁷ ἔλεγχον ἐκ παροιμίας,
 Τὸ φῶς ὁρῶ πῦρ, καὶ παρευθὺς ἐκκλίνω.
 Θιγῶν δὲ ταῖς πτέρυξι τῆς τέχνης μόνον
 Εἶθ' ὥσπερ εἰκὸς πῦρ τὸ φῶς ὑποσφύρεω.
 Νοῦς. 470 Οὐκοῦν, ὅ, τι χρῆ, τόνδε τὸν μέγαν κάλει,
 Καὶ τῶν κρότων ρύθμιζε τὴν μουσουργίαν,
 Ὡς ἀρχέτυπόν τινα τὴν κτίσιν βλέπων.
 Τὰ γὰρ ὑπὲρ δύναμιν οὐκ ἂν εἰσφέρεις,
 Οὐδ' ἂν λόγους πρέποντας ἐνθάδε γράφοις⁸,
 475 Μὴ παιδαγωγούντων σε καὶ τῶν παραγμάτων,
 Ὡς ἂν ἀπ' αὐτῶν τὰς ἀφορμὰς λαμβάνοις.
 Φιλῆς. Ἥλιον ἂν εἴποιμι τὸν γίγαντά μου.
- ¹ Ms. ἀμβλυωπήν W.
² Ms. βλέπον W.
³ De animal. 185: Καὶ δευτέραν τρά-
 πεζαν ἐξερασμάτων ἢ φύσις αὐτοῖς ἐξ
 ἀνάγκης ἀρτύει. Ibid. 1197: Καὶ τρα-
 πέζας ἀρτύει.
⁴ W. ἐσθίοι.
⁵ γυμνὸν εἰ W. qui recte in notis:
 Fort. γυμνὸς οὐ.
⁶ πυραυσίων W. qui corrigit πυραυ-
 σίων. Vide notam editoris.
⁷ ἀφρονῶν cod. Fl. ἀφρόνως W. qui
 volebat ἀφρονος vel ἀφρονῶν.
⁸ γράφεις W. et in notis γράφοις.

- Καὶ γὰρ ἐν αὐτῷ κάλλος ἐστὶ καὶ τάχος,
 Καὶ τῶν ἀηδῶν τὸν βαθὺν ζόφον¹ λύει,
 480 Καὶ πάντας ἀπλῶς ἐσσιγᾷ καὶ φαιδρύνει·
 Ποῖος γὰρ αὐτοῦ² δυστυχῆς ἀπεκρύβη;
 Ἢ τίς πρὸς αὐτὸν ἀκλινῶς ἔχει βλέπειν
 Κἄν ὡς ὁ Λυγκεὺς³ καὶ τὰ μακρὰν που βλέποι;
 Νοῦς. Ἐγὼ δὲ καὶ πῦρ, εἰ δοκεῖ, τοῦτον κρίνω
 485 Πρὸς βαρβάρων φάλαγγας ἐσκευασμένον·
 Ὁξύτερον γὰρ ἀσπραπῆς ἐπιτρέχον⁴
 Ὡς χόρτον αὐτὰς ἐκτετηκῶτα φλέγει.
 Θυμοῦ δὲ καπνὸν⁵ τοῖς πονηροῖς ἐγχείει,
 Καὶ τέφραν αὐτοὺς καὶ ψιλὸν χοῦν⁶ δεικνύει,
 490 Ζήλου πνέων ἀντίκρυς Αἰτναῖον βρόμον.
 Φιλῆς. Ἐγὼ δὲ φημι καὶ πνοὴν χρῆναι κρίνειν
 Καὶ ζωτικὴν δύναμιν αὐτὸν ὑψόθεν·
 Χεῖται⁷ γὰρ εἰς ἅπαντας ἀχρόνῳ ῥύμῃ⁸
 Καὶ τοὺς ταπεινοὺς καὶ βραχεῖς ἀναψύχει,
 495 Καὶ μέχρις αὐτῶν εὐδρομεῖ τῶν ὁσίων,
 Ὡσεὶ στέαρ⁹ μέλιτος, ἢ τοῦτου δρόσος
 Τῶν ἡμάτων σμήχουσα τὴν καχεξίαν.
 Νοῦς. Ἰδὼρ ἐγὼ ζῶν τὸν σιεφανίτην βλέπω·
 Τοῖς γὰρ ἀγωγοῖς τῆς ψυχῆς τῆς ὁλβίας
 500 Ἀνασλομοῖ¹⁰ τὰ ρεῖθρα τῆς εὐσπλαγχνίας·

¹ Infra ci, 8 : Ὁ τῶν ἀηδῶν ἐξελαύνει τὸν ζόφον.

² « Posses putare, pro ἀπ' αὐτοῦ positum. Sed præstat leg. αὐτῷ. » W. Male.

³ Cod. Fl. Λυγγεύς.

⁴ W. ἐπιτρέχων.

⁵ Esa. lxxv, 5 et 2 Sam. xlii, 9. W. Cf. infra c, 2.

⁶ Psalm. xlviii, 42. W.

⁷ W. κεῖται. Eadem confusio supra v. 167 et infra v. 501.

⁸ Fort. ῥεπῇ W. Male.

⁹ Ὡσεὶ στέαρ τοῦ μέλιτος W. qui corrigebat τις pro τοῦτου. At veram lectionem exhibet cod. Flor.

¹⁰ W. ἀνασλομεῖ.

Τὸ νῦν με λυποῦν ἐκφυγοῦσα πᾶν γένος,
 315 Ὡς σίρουθός, ἂν δάκνη τις ἐρπύσας ὄφεις.
 Μνήμη. Ἐγὼ δὲ μὴ στέγουσα τοὺς μνησικαχούς,
 Ἰσχουσιν ἂν¹ θάνατον αἱ τούτων τρίβοι,
 Εἰς αὐτὸν ἐσκήνωσα τὸν σίεφανίτην,
 Ὃς μνημονικός² ἐστὶ τῶν ἄλλων πλέον.
 320 Χρῆται δέ μοι κάλλιστα δεικνὺς τὴν φύσιν,
 Ὡς ἐστὶ μεσλή τῶν καλῶν τῶν ἐμφύτων,
 Πηγνῦσα τὸν νοῦν τῇ βάσει τῆς κράσεως.
 Ἐλεημοσύνη. Ἐμοῦ δέ τις ἔμπροσθεν αὐτοῦ βελτίων;
 ἔχει γὰρ ὡς νύμφην με καὶ σύνεσί μοι,
 325 Καὶ ζῶ παρ' αὐτῷ καὶ τρυφῶ τῷ νυμφίῳ.
 Τηρεῖν δέ μου τὸ κάλλος ἀκραιφνές³ θέλων
 Εἰς τοὺς ἀποκρύφους με θαλάμους ἄγει
 Καὶ ζηλότυπός⁴ ἐστὶ καὶ νήφει⁵ βλέπων.
 Δέδοικε γὰρ μή τις με συλήσας λάθῃ.
 Πρῶ- 330 Ἐγὼ δέ σοι τί; μὴ γὰρ οὐκ ἐπιπρέπω⁶;
 τῆς. Καὶ μὴν τὸ πᾶν πρόσωπον αὐτῷ Φαιδρύνον⁷
 Καὶ τῆς ῥινὸς τὸ σχῆμα δεικνῦσα θρόνον,
 Ἐντεῦθεν αὐτοῦ ζωγραφεῖ τὴν καρδίαν.
 Εἰκὸς γὰρ αὐτῆς τὰς ἐναργεῖς ἐμφάσεις

¹ W. ἰσχουσι γάρ. Ex Proverb. xii, 28.

² Infra cxix, 35.

³ W. ἀκραιφνόν. Heliodor. iii, 4, p. 133 : Ἀκραιφνές κάλλος.

⁴ Anon. in Psalm. cod. Par. 371 A, fol. 169 r° : Ἀγαθὴ γὰρ ἦν ἡ ζηλοτύπησις αὐτῇ. Hanc vocem Ζηλοτύπησις ignorant lexicæ, quibus accedant Ζηλοτυποειδής, Origen. cod. Coisl. 17, fol.

96 r° : Ὡς τὰς μὲν εἶναι οἰκονομίας θυμοειδεῖς, τὰς δὲ ζηλοτυποειδεῖς. Et Ζηλοπαθής, Theod. Stud. cod. Par. 891, fol. 83 r° : Μηδεὶς γελοιοποιός, μηδεὶς ζηλοπαθής.

⁵ νήφει W. qui in notis : F. νήφει αὐτὴ νέφει.

⁶ Cod. Flor. ἐπιτρέπω et supra ἐπιπρέπω. W. ἐπιπρέπω.

⁷ W. Φαιδρύνω.

- 335 Εἰς τὰς παρειὰς εὐπρεπῶς ἀνατρέχειν.
 Ἄρ' οὖν ἔχεις κρίνειν με σαυτῆς δευτέραν;
 Ἀγχινοα. Πάρειμι κάγω τῶν γε πολλῶν βελτίων·
 Κοσμῶ γὰρ αὐτὸν ὥσπερ ἀπλῶς οὐδένα,
 Καὶ δείκνυμαι φῶς εἰς τὸ τῆς μνήμης βάθος,
 340 Καὶ γίνομαι πῦρ εἰς τὸ τῆς λήθης βάρος,
 Καὶ δαπανῶ τὸν ὄκνον ὡς κούφην ὕλην.
 Πρόειμι δ' εὐθύς, ἀλλ' ὑποσφίρω παλιν,
 Πληροῦσα τὸν νοῦν, μὴ κενὸς δῆπου δράμῃ.
 Εὐθύτης. Εἰ φίλος ἐσὶν ἄλλος αὐτὸς, ὡς λόγος,
 345 Ἐγὼ μὲν αὐτὸς οὕτοισι δ' ἐγὼ παλιν·
 Φιλῶ γὰρ αὐτὸν, ὡς ἐμαυτὴν, ἐκ βρέφους.
 Κἂν τις ἐροῖτό τινα, τίς ὁδε, ἔνε;
 Ἐρεῖ παρευθὺς, ὡς ἀμυγῆς εὐθύτης.
 Ἄπαντα γὰρ πόρρωθεν ἐκκλίνων δόλον,
 350 Τρέχει πεποιθὼς, ὅσπερ οὐκ εἰργεὶ σκόλοψ.
 Ἐγκράτεια. Κάγω μετ' ¹ αὐτοῦ πάντα κοσμῶ τὸν βίον·
 Ὅταν γὰρ εἰς χρήματα καὶ κάλλη βλέπῃ
 Καὶ τῶν τραπεζῶν τὴν ἀπειροκαλίαν,
 Καὶ τὸν περιττὸν τῆς κενῆς δόξης τύπον ²,
 355 Πάρειμι συστέλλουσα τὴν ἀμετρίαν
 Καὶ τοῦ κόρου δείκνυμι τὴν ἀκόσμιαν,
 Ἄνθρωπος εἰ, λέγουσα τῷ σιεφανίτῃ.
 Τραπεζίταις. Ἐγὼ δ' ἐκ' αὐτῆς ἐμβριθῶς τῆς καρδίας
 Ἐλκω τὸν ἄνδρα τοῦτον ὑψόθεν ³ κάτω·
 360 Καὶ πείθεται δὴ ⁴ τὸν θεὸν δεῦρο βλέπων
 Θνητοῦ γένους πρόσληψιν ἡμφισομένον.

¹ Fort. μέν W.

² Cod. Flor. ὑπόφεν.

³ Infra II, 60: Ὁ τῆς δόξης τύπος.
 Pes.

⁴ W. δέ. De eadem confusione cf.
 Boisson. An. gr. t. I. p. 450.

- Μισεῖ γὰρ ἀθρῶν τοῦ πονηροῦ τὸν Θρόνον¹,
 Ὄν ἐκ νεφῶν ἐρρίψεν ἀστραπῆς δίκην
 Ἐπαρσις οἰκτρὰ μέχρι μυχῶν ἐσχάτων.
- Φιλῆς. 365 ὦ Νοῦ, πάλιν πρόελθε καὶ δίδασκέ με,
 Μᾶλλον δὲ τὴν αἰσθησιν ἐγκαίνειζέ μοι.
 Καὶ γὰρ ὁ σεμνὸς ὀρμαθὸς τῶν παρθένων,
 Οἷς εὐσλόχως εἶρηκεν, ἐξέπληξέ με.
 Σὺ δ' ἐξ ὑπαρχῆς ἄλλον ἀρμόζου² κρότον
 370 Καὶ τὸν πολυθρύλλητον ἐξέταξέ μοι
 Ποῦ δὴ ποτ'³ ἐσίν, ἀλλὰ καὶ πῶς ἄρ' ἔχει;
- Νοῦς. Νῦν βασιλεῖ σύνεσσι, καὶ μόνος μήνῃ
 Σοφῶς ὀμιλεῖ· τῷδε γὰρ τοῦτου δίχρα
 Κοινωνὸς οὐδεὶς ἐσσι τῶν ἀποκρύφων.
 375 Εἰσι δ', ἃ φασίν, ὀπλιτικαὶ φροντίδες
 Καὶ ποικίλα σκέμματα⁴ τῆς Θράκης χάριν,
 Μὴ ποῦ τις ἐχθρὸς αὐθαδῶς ἐπιδράμῃ,
 Λαθὼν τὸν ἐσμὸν τῶν παρ' ἡμῶν ταγμάτων.
- Φιλῆς. Ἄρ' οὐκ ἀγαθὸν καὶ καθεύδειν ἐσθ' ὅτε
 380 Καὶ τοὺς ὑπερβαλλοντας ἀμβλύνειν πόνους;
 Ἄρ' οὐκ ἐτι κέκμηκεν ἡ τοῦτου φύσις;
 Ἐσθ' γὰρ ἢ σιδηρὸς, ἢ δρυς, ἢ λίθος,
 Ὅταν ἐκῶν τὸ σῶμα γυμνάζειν θεοὶ,
 Ἡ καὶ τροφῆς ἀγευσίον ἢ πείρα κρίνοι⁵
 385 Τὸν⁶ ἐκτόπως ἀγρυπνον⁷ αἰθεροδρόμον⁸.
- Νοῦς. Ἄσαρκος οὐκ ὢν, ἐσθ' ἢ μὲν τὴν φύσιν,
 Πλὴν ὡς λογικὸς τοῦ περιττοῦ βελτίων,

¹ W. τρόπον.² ἀρμόζε W. qui in notis: Ms. ἀρ-
μόζου.³ Ποῦ δή ποτ' ἐσίν W. qui corrigit
ποῦ δὴ ποτ'.⁴ Cod. Flor. σκέμματα.⁵ W. κρίνει.⁶ Fort. ὡς pro τόν W.⁷ ἀγευσίον W.⁸ Cf. eod. Flor. cxxii, 20.

- Ἰπποῖ¹ δ' ἀμυδρὸν, ὥς τε καὶ λαυθάνειν.
 Τοῦ γὰρ κόρου πέφευγε τὴν ἀμετρίαν;
 390 Ὅς² ὕβρεως μὲν ἐστί πατήρ, ὡς λόγος,
 Νόσους δὲ γεννᾷ καὶ σθεναροὺς ἐκλύει
 Καὶ τῷ βίῳ κέρησι τὰς περιστάσεις.
 Φιλῆς. Ὡς θάμβος ὁφθέν εἰς τὸ δεῦρο τοῦ χρόνου!
 Πῶς εἰς τοσαύτην ἦλθεν ἀκμὴν ἡ φύσις,
 395 Ὡς ἐξεργαεῖν εἰς τὸ νῦν τοῦτον γένος;
 Ὡς ἥλιος γὰρ ἐν βαθεῖ νεφῶν ζόφῳ,
 Καὶ ψυχρότης ὕδατος εἰς τῆξιν³ θέρους,
 Ἡ καὶ ῥόδον βρύουσα χειμῶνος⁴ δρόσος,
 Ὁ παντοδαπὸς αὐτὸς ἡμῖν εὐρέθη.
 Κοῦς. 400 Ἐκ τῆς Μουσῶν ἡκουσί τινες ἐνθάδε,
 Καὶ τοῦτον ἰσλοροῦντες ὡς θαῦμα ξένον,
 Εἶτα παλινοσλοῦσιν⁵ εἰς τὴν πατρίδα,
 Καὶ γίνεται τοῖς παῶσιν εἰς αὐτὸς λόγος
 Καὶ κοινὸν ἐντρίφημα τῶν ἀλλοτρίων.
 405 Τὰς γὰρ παρ' ἐχθρῶν μαρτυρουμένας φύσεις
 Μόλις ὁ παῶς δείκνυσιν τῷ γένει χρόνος.
 Φιλῆς. Καὶ τοῦτο δὴ πως ἀντὶ πάντων ἐν μέγα.
 Πλὴν καὶ σέ⁶, Νοῦ βέλτιστε, θαμβεῖ τὸ ξένον.
 Ὡς τις⁷ γὰρ ἐμβρόντητος ἀλγεῖς καὶ σίλευς,
 410 Καὶ τοὺς πρὸς ἡμᾶς οὐκ ἀπαρτίζεις λόγους.
 Εἰ δ' αὐτὸς ὦν ἀτρεσῖος ἡσχύνθη τάχα,

¹ W. ὕπνεϊ.

² ὡς W. qui corrigens ὡς, addit: Respicitur vero ad proverbiale effatum Theognidis Sentent. vs. 154: Τίχτει τοι κόρος ὕβριν.

³ W. θάξιν.

⁴ Fort. λειμῶνος W. Male.

⁵ πάλιν ἰσλοροῦσιν W. qui recte proposuit παλινοσλοῦσιν.

⁶ σὺ — θαμβεῖς τὸν ξένον W. qui τὸν mutabat in τό.

⁷ Cod. Flor. ὁσίς.

- Τί πείσεται σὰρξ ἂν τὸ νῦν τέρας βλέπη,
 Καὶ πρὸς τοσοῦτον ὄγκον ἡ τέχνη τρέχη¹.
 Νοῦς. Σύμφημι· καὶ τὴν ἤτιαν οὐ κρύπτειν θέλω·
 415 Σεμνύνομαι γὰρ ὡς ποθεινῷ τῷ πάθει,
 Τὸν ἄνδρα τιμῶν καὶ δοκῶν οὐδὲν λέγειν·
 Συστέλλομαι δ' οὖν ὡς ἐν Εὐρίπου² Ζάλη,
 Τὸν τῶν λόγων ἱλιγγον οὐκέτι σίεγων·
 Τῆς σῆς³ δὲ Φειδοῖ γνωστικῆς δειλανδρίας
 420 Τὴν τῶν κρότων σύναρσιν εἰσφέρων τρέμω⁴.
 Φιλῆς. Ἄν εἰς μέγαν κίνδυνον, ὡς ἔφης, τρέχῃς,
 Τί μὴ διαδράς⁵ ἐν μυχοῖς γῆς εἰσδύνεις;
 Ἀλλ' ὡς δικαστῆς ἐμβριθῆς ἐπὶ Θρόνου
 Τοῖς τῶν κρότων λήμμασι τὰς ψήφους⁶ τίθῃς;
 425 Ἡ καὶ σοφιστοῦ τινὸς οἰδοῦντος τρόπον,
 Ὀφρῦς ἀνασπᾶς καὶ λαρυγγίζεις μάτην,
 Ἐπεὶ⁷ τὸ νικᾶν ὁ Στεφανίτης⁸ ἔχει.
 Νοῦς. Ὡς μὲν τοσοῦτός ἐστί, πᾶς ἂν τις λέγοι·
 Καὶ τέτιγες⁹ δ' οὖν εἰς μεσημβρίαν Θέρους
 430 Ἄδουσιν, ὧ βέλτιστε, τῶν πρέμνων μέσον,
 Τὸ συγχυτικὸν καὶ θορυβῶδες μέλος¹⁰.
 Ἐρμῆν δὲ τιμᾶν τοὺς ἐφημέρους λόγους¹¹,

¹ W. τρέχει.² Cf. infra ccxxi, 149.³ Cod. Flor. τοῖς σοῖς.⁴ τρέμων W. qui corrigebat εἰσφέρω
τρέμων.⁵ διαδροῖς W. qui corrigit διαδράς.⁶ καὶ ψήφον W. qui in notis: «Ms.
ψήφου.» Infra v. 964: Ἡ γὰρ φύσις
τίθησι τὰς ψήφους τέως.⁷ ἐπὶ W. et in not. ἐπεὶ.⁸ W. στεφανίτης.⁹ W. in notis: Ms. τέτιγες.¹⁰ W. τὸ συγχυτικὸν τε καὶ θορυβῶδες
δεσμουμένον. In notis: «Fort. τι σύγ-
χυτον καί.» Orph. Argon. 7: Φίλον
μέλος αἰδόντα. Elian. ap. Stob. Flo-
rileg. xxix, 58: Μέλος τι Σαπφούς ἄσαν-
τος.¹¹ λόγους W. et in notis: «Fort. λό-
γος.» Cf. cod. Par. x, 22.

Καὶ τοῦτον¹ αὐτοῖς ἀντιμετρεῖσθαι² πάλιν
Τὸ ζῆν τροφῆς πλὴν ἐμφορουμένους δρόσου.
Φιτς. 435 Σὺ δ' ἀντὶ³ μισθοῦ τῆς ἀνειμένης λύρας
Τί δ' ἡ ποτ' ἂν ἡδίστα λαμβάνοις, λόγε;
Καὶ γὰρ ἐτοιμός ἐστιν ἀντιδιδόναι,
Μᾶλλον δὲ καὶ δίδουσι, μηδὲν λαμβάνων,
Ὁ ζῶν ἐφ' οἷς δεῖ καὶ τὸ⁴ δίδοναι πυνέων.
440 Κἂν οὐδὲ μισθὸν τινα λαμβάνειν⁵ θέλοις,
Οὐκ οἶδ' ὅτι δρᾷς· μὴ γὰρ οὐ τύφος τόδε;
Χωτ. Μῶν οὐκ ἀμοιβὴ καὶ τὸ τολμᾶν τι γράφειν
Καὶ τοὺς κεραυνοὺς μὴ παραντία φλόγειν;
Μῶν οὐκ ἀμοιβὴ καὶ τὸ πρὸς τοῦτον γράφειν,
445 Τὸν τοὺς λόγους μάλιστα σεμνύνοντά μοι⁶;
Σὲ δ' ἄλλο τι χρὴ τῶνδ' ἔκπτε λαμβάνειν
Εἰ μὴ γέλως; γνῶριζε τὸ σπέμμα φράσας⁷.
Κρεῖσσον γὰρ ὦν εἶρηκα πῶς ἔχεις λέγειν;
Φιτς. Ἐγὼ τὸ⁸ σιγαῶν κέρδος ἡγοῦμαι πλέον.
450 Τὸ γὰρ ἀμαθῶς ἐγκυδισίᾳ⁹ εἰς βάθος
Πρὸς ἀγχόνην δῆπουθεν οἰκτρὰν ἐξάγει¹⁰.
Ἐπεὶ¹¹ πρὸς αὐτὸν τὸν σίρατηγόν τὸν μέγαν
Μαθητιῶσι πάντες, ὡς ὄχλος¹² νέων

¹ W. τοῦτο.

² Cod. Flor. ἀντιμετρεῖσθαι.

³ ὦ π Wernsd. qui recte in notis :
Fort. ἀντί.

⁴ W. Fort. τῶ. Contra metrum.

⁵ Cod. Fl. λαμβάνουσιν.

⁶ W. μου.

⁷ φράσας W. qui in notis : Fort. φρά-
σας.

⁸ W. δὲ pro τό.

⁹ Eustath. Opusc. p. 8, 29 : Καὶ ἀρ-

θέστες μετέωροι ταῖς τραπέλαις ἐντεκτέ-

σίαν. Laud. S. Barnab. ap. Bolland.

Jun. t. II, p. 437 : Εὐρεθήσεται δὲ

βυθῶ θασυμένων ἐγκυδισίων. Cod. Reg.

1219, ἐγκυμασίῳν, male.

¹⁰ W. ἐξάγει.

¹¹ W. in notis : Ms. ἐπί.

¹² ὄχλος cum plurali. Vid. supra ad
v. 109.

- Ἐν συστολῇ φοιτῶντες ἐς διδασκαλίου
 455 Καὶ τοὺς τόμους φέροντες ἡγκαλισμένους.
 Νοῦς. Καὶ τίς φρενῶν τοσοῦτον ἐσπερημένος,
 Ὡς εἰς καθαρὰν ἀμβλυωπεῖν¹ αἰθρίαν,
 Ἐξὺν βλέπειν² φῶς καὶ τρυφᾶν τοῖς ὅμμασι;
 Τίς δ' ἄρα διψῶν εἰς τὸ ρεῖθρον οὐ τρέχει;
 460 Τίς δ' ἀρτύσας³ τράπεζαν οὐκ ἂν ἐσθίοι⁴;
 Ῥιγῶν δὲ τίς ἡμισία φιλεῖ τὴν ζέσιν,
 Ἡ γυμνὸς⁵ οὐ γέγηθεν, εἰ λάβοι σκέπην;
 Φιλῆς. Λύχνος μὲν οὗτός ἐστι καὶ φῶς τῷ χρόνῳ
 Καὶ φωσφόρου θάλποντός οὐχ ἥτιον ζέων.
 465 Ἀλλὰ δεδοικὼς τῶν πυραυσίων⁶ τὸν μόρον
 Ὡς ἀφρόνων⁷ ἔλεγχον ἐκ παροιμίας,
 Τὸ φῶς ὁρᾷ πῦρ, καὶ παρευθὺς ἐκκλίνω.
 Θιγῶν δὲ ταῖς πτέρυξι τῆς τέχνης μόνον
 Εἶθ' ὥσπερ εἰκὸς πρὸς τὸ φῶς ὑποσφίρεφω.
 Νοῦς. 470 Οὐκοῦν, ὅ, τι χρῆ, τόνδε τὸν μέγαν κάλει,
 Καὶ τῶν κρότων ῥύθμιζε τὴν μουσουργίαν,
 Ὡς ἀρχέτυπόν τινα τὴν κτίσιν βλέπων.
 Τὰ γὰρ ὑπὲρ δύναμιν οὐκ ἂν εἰσφέροις,
 Οὐδ' ἂν λόγους πρέποντας ἐνθάδε γράφοις⁸,
 475 Μὴ παιδαγωγούντων σε καὶ τῶν παραγμάτων,
 Ὡς ἂν ἀπ' αὐτῶν τὰς ἀφορμὰς λαμβάνοις.
 Φιλῆς. Ἥλιον ἂν εἴποιμι τὸν γίγαντά μου.
- ¹ Ms. ἀμβλυωπὴν W.
² Ms. βλέπον W.
³ De animal. 185: Καὶ δευτέραν τρά-
 πεζαν ἐξερασμάτων ἡ φύσις αὐτοῖς ἐξ
 ἀνάγκης ἀρτίζει. Ibid. 1197: Καὶ τρα-
 πέζας ἀρτίζει.
⁴ W. ἐσθίοι.
⁵ γυμνὸν εἰ W. qui recte in notis:
 Fort. γυμνὸς οὐ.
⁶ πυραισίων W. qui corrigit πυραν-
 σίων. Vide notam editoris.
⁷ ἀφρονῶν cod. Fl. ἀφρόνως W. qui
 volebat ἀφρονος vel ἀφρονῶν.
⁸ γράφεις W. et in notis γράφοις.

- Καὶ γὰρ ἐν αὐτῷ κάλλος ἐστὶ καὶ τάχος,
 Καὶ τῶν ἀηδῶν τὸν βαθὺν ζόφον¹ λύει,
 480 Καὶ πάντας ἀπλῶς ἐστίῃ καὶ φαιδρύνει·
 Ποῖος γὰρ αὐτοῦ² δυσλυχῆς ἀπεκρύβη;
 Ἢ τίς πρὸς αὐτὸν ἀκλινῶς ἔχει βλέπειν
 Κἄν ὡς ὁ Λυγκεὺς³ καὶ τὰ μακρὰν πού βλέποι;
 Νοῦς. Ἐγὼ δὲ καὶ πῦρ, εἰ δοκεῖ, τοῦτον κρίνω
 485 Πρὸς βαρβάρων φάλαγγας ἐσκευασμένον·
 Ὁξύτερον γὰρ ἀσίρππῆς ἐπιτρέχον⁴
 Ὡς χόρτον αὐτὰς ἐπιτετηκότα φλέγει.
 Θυμοῦ δὲ κακνὸν⁵ τοῖς πονηροῖς ἐγγέει,
 Καὶ τέφραν αὐτοὺς καὶ ψιλὸν χοῦν⁶ δεικνύει,
 490 Ζήλου πνέων ἀντικρυς Αἰτναῖον βρόμον.
 Φιλῆς. Ἐγὼ δὲ φημι καὶ πνοὴν χρῆναι κρίνειν
 Καὶ ζωτικὴν δύναμιν αὐτὸν ὑψόθεν·
 Χεῖται⁷ γὰρ εἰς ἅπαντας ἀχρόνῳ ῥύμῃ⁸
 Καὶ τοὺς ταπεινοὺς καὶ βραχεῖς ἀναψύχει,
 495 Καὶ μέχρις αὐτῶν εὐδρομεῖ τῶν ὁσλέων,
 Ὡσεὶ σιέαρ⁹ μέλιτος, ἢ τούτου δρόσος
 Τῶν ἡπιάτων σμήχουσα τὴν καχεξίαν·
 Νοῦς. Ἰδὼρ ἐγὼ ζῶν τὸν σιεφανίτην βλέπω·
 Τοῖς γὰρ ἀγωγοῖς τῆς ψυχῆς τῆς ὁλβίας
 500 Ἀνασλομοῖ¹⁰ τὰ ρεῖθρα τῆς εὐσπλαγχνίας·

¹ Infra ci, 8 : Ὁ τῶν ἀηδῶν ἐξελεύ-
 νει τὸν ζόφον.

² «Potesse pulare, pro ἀπ' αὐτοῦ posi-
 tum. Sed præstat leg. αὐτῷ.» W. Male.

³ Cod. Fl. Λυγγεύς.

⁴ W. ἐπιτρέχων.

⁵ Esai. lxxv, 5 et 2 Sam. xlii, 9. W. Cf.
 infra c, 2.

⁶ Psalm. xlviii, 42. W.

⁷ W. κεῖται. Eadem confusio supra
 v. 167 et infra v. 501.

⁸ Fort. ῥεπῇ W. Male.

⁹ Ὡσεὶ σιέαρ τοῦ μέλιτος W. qui
 corrigebat τις pro τούτου. At veram lec-
 tionem exhibet cod. Flor.

¹⁰ W. ἀνασλομεῖ.

- Ἀντλούμενος δὲ πάλιν ἐκχεῖται¹ ῥύδην
 Καὶ γίνεται ροῦς δαψιλοῦς ἐπομβρίας
 Πᾶν ἄλγος ἀπλῶς καρδιῶν ἀποπλύνων,
 Καὶ τοὺς καθ' ἡμῶν δυσμενεῖς ἀποπνίγων².
 Φιλῆς. 505 Ἐγὼ δὲ καὶ γῆν δεκτικὴν πάντων κρίνω·
 Χωρητικὸς γάρ ἐστί τῶν χαρισμάτων,
 Ὡς εἰς βάσιν³ μόνιμον ἐσθηριγμένος·
 Στέγει δὲ πᾶν δύσσοιστον⁴ εὐψύχως βάρος
 Τῶν πραγμάτων ἡδίστα τὴν βλάστην φύων·
 510 Ἐὰν ποῦ κλονηθῇ, πάλιν ἐδραῖος μένει,
 Καὶ τοὺς ἐπεισρέοντας⁵ ἀφθόνηως τρέφει.
 Νοῦς. Ἄρ' οὐχὶ καὶ θαλάσσαν αὐτὸν μοι κρίνεις;
 Τοῦ τῆς ἀλυκότητος ἐξαίρων πάθους⁶,
 Εἶναι λέγοις ἂν, ἐστὶ γὰρ οὕτω μέγας.
 515 Εἰ δ' οὐκ ἔχει κλύδωνας ἀντισυστρόφους,
 Μὴ θαυμάσης⁷, βέλτιστε, μηδὲ δισδάσης·
 Στορέννυται γὰρ εἰς ψυχικὴν αἰθρίαν
 Εὐποιίας⁸ ἔλαιον οὐ φαῦλον φέρων.
 Φιλῆς. Ἰχθύν με λοιπὸν τοῦδε τοῦ πόντου σκόπει,
 520 Καὶ προσφάτως γόνιμον ἡγοῦ τὸν μέγαν.
 Ὁ μὲν γὰρ ἀφθόνηως με λιπαίνει τρέφων,
 Ἐγὼ δὲ σιγῶ τῆς ἀμοιβῆς τοὺς πρότους
 Οὐδὲν λέγειν αὐταρχεῖς⁹ ἀπλῶς ἰσχύων,

¹ W. ἐκκεται. Vid. supra v. 493.

² W. ἀποπνίγει.

³ Alludit ad Psalm. civ, 5. W.

⁴ Cf. cod. Esc. ccvi, 9.

⁵ An οἱ ἐπεισρέοντες pro οἱ κλονοῦν-
 res invadentes hostes? Tum vero pro
 τρέφει legendum erit στέφει, fugat et
 abigit eos. W.

⁶ τί τῆς — πάθος W. qui in notis :
 Legebam ἐξαίρων. At nunc solum scri-
 bo, τὸ τῆς, ac post πάθος interpungo.

⁷ W. θαυμάζεις et δισδέζεις.

⁸ εὐποιᾶς W. qui recte : Fort. εὐ-
 ποιίας.

⁹ αὐτάρχες Wernsd. qui corrigit αὐ-
 ταρχες.

- Ἀλλὰ περηνός εἰμι τὴν χύσιν βλέπων,
 525 Καὶ νήχομαι ζῶν εἰς τὸ φῶς τῶν ἐλπίδων.
 Νοῦς. Κάθ' ὡκεανὸν ταύτων ἡ τέχνη γράφοι,
 Οὐκ ἂν ἐπ' αὐτῷ παντελῶς ἀμαρτάνοι·
 Τοὺς γὰρ ποταμούς τῶν καλῶν προσλαμβάνει·
 Πᾶσαν δὲ ταῖς χάρισι κυκλοῖ τὴν κτίσιν,
 530 Φήμης ἀγαθῆς ἐμμελῇ ροίζον φέρων·
 Μᾶλλον δὲ τὴν φρόνησιν ὡς χύμα σιρέφων
 Εἰς τήνδε τὴν γῆν καὶ τὸ τῆς τύχης πλάτος.
 Φιλῆς. Ἰρίς τις ἐστὶν ὁ χρυσοῦς αὐτὸς γίγας,
 Ὡς οὐρανὸν κοσμοῦσα τὴν κάτω κτίσιν·
 535 Σημαντικὸς γὰρ ἐστὶ κοινῆς αἰθρίας
 Πολυτρόποις χρώμασιν εὐκλείας¹ βρύων,
 Λύων δὲ τὸν κλύδωνα² τῆς ἀθυμίας,
 Τῶν δακρύων ἰσῆσι τὴν ἐπομβρίαν.
 ὦ τόξον ἰδὺ τῶν φίλων ταῖς ὕψεσι!
 Νοῦς. 540 Νέφος τι καινόν ἐστιν ὁ σιεφανίτης
 Τὸν τοῦ κράτους ἥλιον³ ἐν σιέρνοις φέρων.
 Ἐκτείνεται γὰρ καὶ χρυσοῦν μάννα⁴ βρέχει
 Τῶν ὀπλιτικῶν ἐν μέσῳ σκηνωμάτων.
 Κάθ' τις πονηρὸς εὖ πεπονητὸς γογγύσῃ,
 545 Πάλιν ἐπ' αὐτὸν ἀργυρᾶν ἔει δρόσον⁵.
 Ὁ δὲ νέφος, βέλτιστε, μὴ λύσαι χρόνος.
 Φιλῆς. Ἀσλήρ τις οὗτός ἐστιν οὐρανοσκόλος,
 Καὶ νυκτομαχεῖν οὐκ ἔξ τοὺς ὀπλίτας,
 Ὅταν ὁ καιρὸς εὐπρεπῆς ἢ τῆς μάχης·

¹ W. εὐκλείας.

² Cf. v. 68g.

³ Cf. v. 553. Inf. v. 606 : Τοῦ κρά-
 τος τὸν φωσφόρον. Inf. lxxi, 13.

⁴ Ephraemius, *Chronica*. 236 : T
 ὑπόθεν βλύσονται τῷ λαῷ μάννα.

⁵ Cod. Par. ccxii, 19 : ῥήματος ὁμ-
 ερίσας δρόσον. Cf. xxiv, 45.

- 550 Ἄλλ' εὐθέως ἔσθηκεν ἀστέραίων μόνος
 Ταῖς μαρμαρυγαῖς τῶν ἐπ' αὐτοῦ φασμάτων ·
 Φωτιστικάῃς γάρ τισιν αὐγαῖς πραγμάτων
 Ὁ τοῦ κράτους ἥλιος αὐτὸν φαιδρύνει.
- Νοῦς. Χάλαζα¹ συντρίβουσα τοὺς ἀλλοτρίους
 555 Ὁ λαμπρὸς ἦρωσ οὗτος, ὃν² κάτω βλέπεις.
 Ταῖς γὰρ πονηραῖς ἀμπέλοις τῶν βαρβάρων,
 Ὡν ἡ σιαφυλὴ κόνδῳ κινῶ πικρίας³,
 Πόρρωθεν ἐκσπῆ τετριγῶς τὰς ἐκφύσεις,
 Καὶ τὴν βλάβην⁴ πρόρριζον αὐταῖς εἰσφέρει,
 560 Μὴ δευτέροις ὁμφαζιν ἡ βλάβισι βρίθοι.
- Φιλῆς. Ἐγὼ δὲ καὶ πρησίῃρα καλῶ τὸν μέγαν
 Ἐκ τῶν ἄνω βρέμοντα δεινῶς ἀνθράκων ·
 Τοὺς γὰρ ἐλικτοὺς καὶ σλυγητοὺς σατράπας
 Ὡς δυσμάχους δράκοντας ἀρπάζει φλέγων,
 565 Καὶ τοὺς συριγμοὺς τῶν ἀπειλῶν μὴ σίγῳ
 Θεῖον κατ' αὐτῶν ἀκρατῶς ἐπιβρέχει⁵
 Καὶ κινδύνου δύσοιστον ὁδμὴν⁶ ἐσχάτου.
- Νοῦς. Ὅρος τυρωθέν ἐστίν ὡς Δαυὶδ⁷ λέγει ·
 Τὸ δ' αὐτὸ φιλόμουσε⁸ καὶ πῖον γράφει ·
 570 Δροσίζεται γὰρ τῷ γλυκασμῷ τῆς τύχης ·
 Καὶ πᾶς τις ἀπλῶς δυσπραγῶν καὶ δακρύων
 Ὡς ἐξ ὕλης ἑλαφός εἰς τοῦτο τρέχει ·

¹ Infra xcν, 124 : Καὶ συντριβὴς χαλάζα κοινῆς ἐρρύγη.

² W. in notis : «Fort. δν.» Malim οὗτος· οὐ κάτω βλέπεις;

³ πικρῶν..... (sic) W. qui recte corrigat πικρίας.

⁴ Alexis ap. Stob. Flor. vi, 24, βλάβην φέρω, sed alio sensu.

⁵ Respectu ad Ezech. xxxviii, 22. Cf. supra v. 140.

⁶ W. ὁσμὴν.

⁷ W. Δαβὶδ. Locus exstat in Psalm. lxxviii, 15.

⁸ Fort. φιλομούσος W. Contra metrum. Leg. φιλόμουσα, quod idem est. Φιλομουσία ap. Strab. p. 638.

- Κάνταῦθα πηγυὺς τῆς ἀγωγῆς τὰς βάσεις
 Τοὺς τῆς τελευτῆς οὐχ ὑποκλήσσει βρόχους.
 Φιλῆς. 575 Δρυμός τις ἐστὶ καὶ βαθὺς λόχμης τόπος,
 Τρέφει δὲ καὶ κνώδαλα, θηρίων γέμων.
 Τούτων γὰρ εἰς ἑκαστον εὐσπλάγχυνος¹ βλέπει,
 Καὶ τοῖς τιθασσεύουσι μαλάττει κρότοις
 Εἴ τι σίεγανόν τῆς ψυχῆς τῶν ἀφρόνων.
 580 Μᾶλλον δὲ λειμών ἐστίν, οὗ πάντες² πᾶριξ
 Βομβοῦμεν ἡμεῖς ἀντὶ κηφίων φαγών.
 Νοῦς. Πηγὴ τις ἐστὶν εἰς μεσημβρίαν θέρους
 Καὶ ψυχρὰ καὶ πότιμος εἰς ὥραν πνίγους.
 Ἀνασίομῶν γὰρ τινὰς ἀρρήτους φλέβας
 585 Διψῶντας ἡμᾶς εὐμαρῶς ἀναψύχει,
 Λύει δὲ τοῖς πένησι τὴν λειψυδρίαν
 Τῇ τῆς ἀγαθῆς δεξιᾶς ἐπομβρία·
 Πτωχοτρόφος γὰρ ἐστὶν ὁ σίεφανίτης.
 Φιλῆς. Καὶ δένδρον αὐτὸν οὐρανοδρόμον βλέπω
 590 Φυτευθὲν³ εἰς αἰλακὰς εὐθὺς ὑδάτων·
 Καὶ γὰρ ἔχει πέτηλα πυκνὰ τοὺς λόγους,
 Τὸν καρπὸν⁴, ὃ βέλτιστε, τῶν ἔργων φύων·
 Τίς οὖν θεωρῶν τὴν σκιὰν καὶ τὴν τρύγην
 Καὶ τὴν ἀναψύχουσαν⁵ ἐντεῦθεν δρόσον,
 595 Οὐ θαῦμα σαφὲς τὸν σίεφανίτην κρίνει;
 Νοῦς. Ὅχνην ἐγὼ τὸν ἄνδρα καὶ μῆλον μέγα
 Καὶ ροιὰν ἡδύκοκκον εἰς δένδρων⁶ φθίσιν
 Καὶ τῶν ἀφανῶν ἀντιφάρμακον⁷ πόνων,

¹ W. εὐσπλάγχυνος.

² W. πάντων pro πάντες.

³ Alludi videtur ad Ps. 1, 5. W.

⁴ Cf. infra v. 664.

⁵ Cod. Par. II, 102: Ἡ γὰρ ἀναψύ-
 χουσα μικροῦ με δρόσος.

⁶ Fort. δένων W. Recte.

⁷ Cf. cod. Esc. cxxxviii, 2.

- Καὶ πᾶν ὃ, τι χρὴ τόνδε καλέσαι κρίνω.
 600 Πλὴν τίς τοσαύτην εὔρεν εἰς ταῦτα δρόσον,
 Ὅσῃν οἱ¹ σεμνῶς τοῦ καλοῦ γεγευμένοι,
 Οὐ τὴν φύσιν φρίττουσιν αἱ πάντων φύσεις;
 Φιλῆς. Ἐξ ἀετιδῶν² τὸ χρυσοῦν ἔλκων γένος
 εἶναι κολοῖδς οὐδαμῶς ὅδ' ἂν θέλοι.
 605 Καὶ γὰρ ἔχει βάσανον ἀψευδεστιάτην
 Τὸ καὶ πρὸς αὐτὸν τοῦ κράτους τὸν φωσφόρον³
 Ἀσκαρδαμυκτὶ καὶ παραχρῆμα βλέπειν,
 Καὶ μηδὲν ἐξ αἵματος ἀλλοῖον⁴ φέρειν
 ἢ νωθὲς ἢ κάπηλον ἢ πεφυρμένον⁵.
 Νοῦς. 610 Ὡκύπτερος γυνὺς οὗτός ἐστι τὴν φύσιν,
 Ὡς θηρατικὸς καὶ νεφῶν μέχρι φθάνων,
 Καὶ νεβρὸν εἰς ὄνυχας ἢ ταῦρον φέρων,
 Καὶ μὴ κατασπᾶν τὰς ἀναπλήσεις θέλων.
 Ἀλλὰ κρεμασίδην πᾶν τὸ ληφθὲν ἐσθίω,
 615 Ὡς πλὴνὸν ἐξίτηλον εἰ κίρκος λάβοι.
 Μὴ γὰρ πρὸς ἐχθροὺς οὐ κατ' αὐτὸν⁶ εὐρέθη;
 Φιλῆς. Γέρανος οὗτός ἐστιν αἰθεροδρόμος.
 Ἀφίπταται γὰρ, ἂν δὲ πεζεύειν θέλοι,
 Φρουροὺς καθιστᾷ καὶ σκοποὺς φιλεσπέρους.
 620 Τὴν γὰρ κάτω δέδοικε χερσοθηρίαν.
 Κἂν εὐτόνοῖς πτέρυξιν εἰς ὕψος δράμῃ,
 Πρὸς τὴν φυσικὴν τακτικὴν ἀποβλέπει
 Καὶ ζῇ λύμης ἔρημον ἐμφρόνως βίον.
 Νοῦς. Χαραδριὸς τις ἐστὶν ἰκτέρους λύων.

¹ ὁ σεμνὸς — γεγευμένου W. qui recte: Fort. σεμνῶς et γεγευμένος.

² ἀ. . . ἐσθιδῶν (sic) W. qui recte corrigit ἀετιδῶν.

³ Cf. supra v. 541.

⁴ Fort. ἀλλοίου W.

⁵ Cod. Flor. πεφυρμένον.

⁶ Fort. οὐ καταρτῶν W.

- 625 Ἀσθιάσεται γὰρ τῆς ψυχῆς ἡ λευκότης
 Τῇ τῶν καθ' ἡμᾶς δυσχερῶν ἀμορφία·
 Τοῦ χροῖματος δὲ συμπαθῶς τι λάμβανων
 (Οὐ τέρεπται¹ γὰρ ἀλλ' ἐπιπλάται βλέπων)
 Αἰθεὶς δίδασί τινα τῇ φύσει χροῶν
- 630 Παντὸς μολυσμοῦ καὶ τροπῆς ἀλλοτρίαν².
 Φιλῆς. Τρυγῶν τις ἐστί· σωφρονεῖ γὰρ ἐκτόπως³.
 Ἡ καὶ⁴ χελιδὼν· ὄργανοι γὰρ αἰθρίαν,
 Παντὸς πόνου θλίβοντος ἐξαίρων ζόφον·
 Ἀηδόνος δὲ τινος ἀγρίππου τρόπον,
- 635 Τὴν γλῶττιαν ἀρθροῖ καὶ σιομοῖ τὴν καρδίαν
 Καὶ τινι ρυθμῷ ζωγραφεῖ τὸν Ὀρφέα,
 Τὰ κοινὰ⁵ ταῖς ἐγγισία φορμιζων μέλη.
- Νοῆς. Κύκνος τίς ἐστί μαντικὴν ἔχων φύσιν·
 Μάντις γὰρ αὖ κρίνεται καὶ πᾶς ἀγγίλους·
- 640 Τῆς γοῦν⁶ τελευταῖς τὴν ἀπειλὴν προδιδέπων,
 Καὶ λαμβάνων ζέφυρον ἐκ τῶν γραπτίων
 Ἄδει λεγυρὸν καὶ παρρηθὺς δοκρίει·
 Κἂν ὁ Πλάτων εἴρηκε τοὺς κύκνους⁷ μόνους
 Πρὸς τὴν τελευταίην εὐκρεπεῖς εἶναι πρῶτος.
- Φιλῆς. 645 Περισίεραν τὸν ἄνδρα καλέσαι πρέπον,
 Μηνύτριαν⁸ μὲν τῶν καλῶν τῶν ἐν βίῳ,
 Μαιεύτριαν δὲ τῶν βρεφῶν τῶν ὀλβίων·
 Καὶ γὰρ ἐλαιῶν πρακτικῶν φέρει κλάδους,
- ¹ Fort. τέρεπται W. Male.
² ἀλλοτρίας W. qui corrigit ἀλλο-
 τρίας.
³ σωφρονεῖ γὰρ εὐτόμως W. qui in
 notis σωφρονεῖ.
⁴ ἡ καὶ male W. in quo versus
 syllaba longior.
⁵ Fort. κοινὰ W.
⁶ W. γὰρ pro γοῦν.
⁷ W. proponit μόνων. Platonis locus,
 de quo silet ed., in Phaed. p. 85 B.
⁸ Acti. SS. Greg. Boll. Sept. t. VIII,
 p. 339: Μηνύτρια τῶν τεθραμμένων
 νεκρῶν.

Οἱ δὲ καταγγέλλουσι¹ γαλήνην βίου,

650 Σοφῶς δὲ τηρεῖ τὰς γονὰς ἀκινδύνους
Τὸν τοῦ φθόνου δράκοντα λυτίνωντα βλέπων.

Νοῦς. Φοίνιξ τις οὗτός ἐστι ριζόθεν μέγας,
Καὶ τοῖς ἀγαθοῖς βοτρυδὸν πᾶσι βρύων·
Κομᾶ² γὰρ ἀνθῶν εἰς τὸ τῆς τύχης ἔλος,
655 Καὶ τοὺς φυσικοὺς³ οὐκ ἀπαμβλύνει τόκους,
Τοὺς ἐνθέους ἔρωτας ἐμφύτους ἔχων·
Ἴσως δὲ καὶ πέτηλα κεντρῶδη⁴ φέρει
Πρὸς τοὺς ὑποτρέχοντας αἰλούρων τρόπον.

Φιλῆς. Κέδρος τις οὗτός ἐστιν ἐν τῇ Λιβάνῳ

660 Τῆς Δαυιτικῆς⁵ τοῦτο μελποῦσής λύρας·

Μᾶλλον δὲ κυπάριστος ὁ σίεφανίτης,
Εἰς ὕψος ἐκ γῆς εὐφυῶς ἀνατρέχων,
Καὶ ριζόθεν σχήματι συζῶν ὀρθίῳ·
Ἔργων δὲ καρπούς τινας εὐώδεις φύει,

665 Τὸν εὐγενῆ λειμῶνα κοσμῶν τῆς ψυχῆς.

Νοῦς. Μάργαρον ἂν εἴποιμι τὸν Μέγαν μέγαν
Εἰς ἀσπραπῆς ἔλλαμψιν⁶ ἐσφαιρωμένον·
Στιλπνὸς γὰρ ἐστὶ γνωστικῶν⁷ φώτων γέμων,
Φαίην δ' ἂν⁸ αὐτὸν καὶ Φεραυγῇ λυχνίτην
670 Καὶ πυρφόρων⁹ ἄνθρακα μικροῦ λαμπάδων·
Τοῖς γὰρ ἀπαυγάσμασι¹⁰ τῶν χαρισμάτων
Ὁ τοῦ βίου σίεφανος εἰς τόνδε βρύει.

Φιλῆς. Νήσου φέρει μίμησιν ὁ σίεφανίτης·

¹ Οἱ δὲ παραγγέλλουσι W.

² κομᾶν.... τὸ τῆς ψυχῆς ἔλος W.
qui corrigiit κομᾶ.

³ W. φυσικούς. Cod. Fl. ἐξαμβλύνει.

⁴ κεντρῶδη W. qui in notis: Fort.
κεντροῖτά aut κεντρῶδη.

⁵ W. δαυιδικῆς. Psalm. xcii, 13.

⁶ W. ἐκλαμψιν.

⁷ τῶν γνωστικῶν cod. Flor. et W.

⁸ Ms. δ' αὐτόν W.

⁹ Cod. Fl. πυρφόρον. W. πορφύρων.

¹⁰ Cf. infra cxxiv, 20.

Καὶ τοῦτον¹ αὐτοῖς ἀντιμετρεῖσθαι² πάλιν
Τὸ ζῆν τροφῆς πλὴν ἐμφορουμένους δρόσου.
Φιλῆς. 435 Σὺ δ' ἀντὶ³ μισθοῦ τῆς ἀνειμένης λύρας
Τί δ' ἡ ποτ' ἂν ἡδίστα λαμβάνοις, λόγε;
Καὶ γὰρ ἔτοιμός ἐστιν ἀντιδιδόναι,
Μᾶλλον δὲ καὶ δίδωσι, μηδὲν λαμβάνων,
Ὁ ζῶν ἐφ' οἷς δεῖ καὶ τὸ⁴ δίδοναι πυνέων.
440 Κἂν οὐδὲ μισθὸν τινα λαμβάνειν⁵ Ξέλοις,
Οὐκ οἶδ' ὅτι δρᾷς· μὴ γὰρ οὐ τύφος τόδε;
Νοῦς. Μῶν οὐκ ἀμοιβή καὶ τὸ τολμᾶν τι γράφειν
Καὶ τοὺς κεραυνοὺς μὴ παραυτίκα φλέγειν;
Μῶν οὐκ ἀμοιβή καὶ τὸ πρὸς τοῦτον γράφειν,
445 Τὸν τοὺς λόγους μάλιστα σεμνύνοντά μοι⁶;
Σὲ δ' ἄλλο τι χρητὴν τῶνδ' ἔκρητι λαμβάνειν
Εἰ μὴ γέλως; γνώριζε τὸ σπέμμα φράσας⁷.
Κρεῖσσον γὰρ ὦν εἴρηκα πῶς ἔξεις λέγειν;
Φιλῆς. Ἐγὼ τὸ⁸ σιγαῦν κέρδος ἡγοῦμαι πλεόν·
450 Τὸ γὰρ ἀμαθῶς ἐγκυδισίᾳ⁹ εἰς βάθος
Πρὸς ἀγχόνην δῆπουθεν οἰκτρὰν ἐξάγει¹⁰.
Ἐπεὶ¹¹ πρὸς αὐτὸν τὸν σίρατηγδον τὸν μέγαν
Μαθητιῶσι πάντες, ὡς ὄχλος¹² νέων

¹ W. τοῦτο.

² Cod. Flor. ἀντιμετρήσθαι.

³ ἂν τι Wernsd. qui recte in notis :
Fort. ἀντὶ.

⁴ W. Fort. τῷ. Contra metrum.

⁵ Cod. Fl. λαμβάνοιν.

⁶ W. μου.

⁷ φράσας W. qui in notis : Fort. φρά-
σας.

⁸ W. δέ pro τό.

⁹ Eustath. Opusc. p. 8, 29 : Καὶ ἀρ-

θέντες μετέωροι ταῖς τραπέζαις ἐνεκυδί-

σιων. Laud. S. Barnab. ap. Bolland.

Jun. t. II, p. 437 : Εὐρεθήσεται δὲ

βυθῷ Ξανμάτων ἐγκυδισίων. Cod. Reg.

1219, ἐγκυμασίῳν, male.

¹⁰ W. ἐξέγχοι.

¹¹ W. in notis : Ms. ἐπὶ.

¹² ὄχλος cum plurali. Vid. supra ad
v. 109.

- Καὶ πᾶν λύων θήρατρον ἀσχέτου μάχης
 700 Ὡς πλέγμα λεπίδων εὐτελοῦς ἀραχνίου.
 Φιλῆς. Πάκτωλος¹ οὗτός ἐστι καὶ Νεῖλος ῥέων
 Καὶ τὴν ἐμὴν Αἴγυπτον ἀρδεύων τύχην²,
 Ἡθῶν δὲ λωτὸν οὐρανοδόρσον³ φύει,
 Ἀρωματικὸν τινα δεικνὺς τὸν βίον,
 705 Καρπούς δὲ ποιεῖ τῷ Θεῷ πλωχοτρόφους
 Τῆς δεξιᾶς τὸν πῆχυν ἐκτείνων χύδην,
 Οἷς ὄμβρος οὐδεὶς τὰς γονὰς ἀναψύχει.
 Νοῦς. Θησαυρὸς οὗτός ἐστιν ὁ σιεφανίτης·
 Κενούμενος δ' οὖν ἀφθονώτερος μένει·
 710 Τοὺς γὰρ τέκους τίθησι δαψιλεστέρους
 Πρὸς τὸν δανεισίην τῶν καλῶν καὶ δεσπότην.
 Μᾶλλον δὲ δοῦλός ἐστιν, ὡς οὗτος⁴ λέγει,
 Τὸ τῆς τύχης τάλαντον αὐξάνων χύδην,
 Ὡς ἂν ἔχοι τέρπουσαν⁵ ἀντιμισθίαν.
 Φιλῆς. 715 Ἢλιε γέρων⁶, ἀλλ' ἐνακμάζων πάλιν,
 Εἶδες τοσοῦτον ἄλλο γηγενὲς τέρας;
 Εἶδες τοσοῦτον⁷ θαῦμα κοσμοῦν τὸν βίον;
 Εἶδες μίαν δὴ τινος ἀνθρώπου φύσιν
 Ἄνωθεν εἰς γῆν πρὸς τοσοῦτον ὀλβίαν⁸;
 720 Τάχα σιωπᾶς· οὐδὲ γὰρ ἔχεις λέγειν,
 Ὡς εἶδες ἀπλῶς ἡντινοῦν ἄλλην φύσιν.
 Νοῦς. Οἶμαι τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐφθῆναι μόνον
 Ἄνωθεν εἰς γῆν, ὥστε κοσμεῖν τὴν φύσιν.

¹ Cf. cod. Par. ccxviii, 29.² Fort. τῆς ἐμῆς et τύχης W. Puto legendum τύχη. ⁵ Τέρπουσαν W. qui in notis proponit τέρπουσαν aut πρέπουσαν.³ Cod. Flor. οὐρανοδόρσων.⁶ Fort. γηρῶν.⁴ Dens, Ev. Matth. xxv.⁷ W. τοσοῦτο.⁸ W. ὀλβιον.

- Εἰ μὴ γὰρ αὐτὸν εἶρεν ἡμῖν ὁ χρόνος,
 725 Οὐκ ἂν σαφῶς ἐγνώμεν ἐκ τῶν πραγμάτων,
 Ὅποιον ἦν ἐκεῖνο τὸ χρυσοῦν γένος,
 Ὅ δὴ πάλαι τέταχεν εἰς ἡμιθέους¹
 Ἡ τῶν παλαιῶν Ἀττικὴ μουσουργία.
 Φιλῆς. Εἰ παῖδες αὐτὸν εἶδον Ἕλληνας τότε
 730 Τάχ' ἂν ἀπ' αὐτοῦ τὸ χρυσοῦν ὕμνου γένος·
 Ἐπεὶ δὲ νῦν ἐδείξεν αὐτὸν ὁ χρόνος,
 Ἐν χαρίτων ἀγαλμα ποιῶν τῇ κτίσει,
 Καὶ τοὺς παλαιούς οὗτος ἡμῖν δεικνύτω.
 Καὶ γὰρ τὰ χωρὶς εἰς ἑκασίον πραπτεᾶ
 735 Πάντων μόνος, βέλτιστε, συγκλείσας φέρει.
 Νοῦς. Τίς εἶδε² νοῦν τοσοῦτον εἰς Θνητὴν φύσιν;
 Τίς δὲ ψυχὴν εὐτολμον εἰς πᾶσαν μάχην;
 Ἡ κάλλος ἀνθοῦν εἰς τὸ³ τῆς ἥδης ἔαρ;
 Ἡ καρδίας χύματος⁴ ἐσιῶτα δρόμον;
 740 Ἡ ρυθμὸν ἐν σώματι καὶ μελῶν τόνον;
 Ἡ πρὸς λόγων ἀμιλλαν ἀκμαῖον πλάτος;
 Οὐκ ἔστιν οὐδεὶς, οὐ μὰ τὸν γίγαντά μου.
 Φιλῆς. Πολὺς ἀριστέως εἰς τὸ νῦν οὗτος γένος·
 Ἄσπετον ἂν εἴποι τι⁵ καὶ τόνδε Πλάτων,

¹ W. ἡμιθεούς.

² « Fort. εἶχε. W. » Menand. ap. Stob. III, 6 : Ὁ πλεῖστον νοῦν ἔχει. *Menand. ibid.* III, 25 : Ἡ δεισιότης ἐστὶν εὐτοχεύουσα νοῦν ἔχειν.

³ W. ἐκτός pro εἰς τό.

⁴ καρδίας κέρματος W. qui in notis : Fort. χέρματος aut χείματος ἐσιῶσαν. Nisi malis scribere τρέμον.

⁵ τι deest in W. qui in notis : « Fort. ἐνσώπλιον. Ἄσπετον αὐτίκως carentem. Ab-

sorda lectio et simul in metrum injuria. » Nimis festinanter. Ἄσπετον in hoc loco αὐτίκως carentem non significat, sed florem h. e. juvenilem pulcritudinem. De hujus vocis eleganti usu, quascumque poetæ alique scriptores liberos annosque juveniles, aut quidquid optimum in re quadam fuerit, pulcre compararunt, vide interpretes ad Callimachi *Hym. in Apoll.* 112. Eodem sensu non ἄσπετον sed ἄσπετος adhibet Plato quem videre est in

- 745 Πλὴν εἰ παρὼν ἔβλεψε τὸν Στεφανίτην,
 Ἄλλην ἂν εὔρε λέξιν αὐτῆς βελτίω·
 Ὅσον γὰρ ἐξύμνησεν¹ ἡρώων γένος,
 Οὐδὲν πρὸς ὃν κροτοῦμεν ἡμεῖς ἐνθάδε.
 Ναὶ πίπτε, δεινὲ καὶ φθισίμβροτε φθόνη.
- Νοῦς. 750 Χαίρει μὲν αὐτὸς οὐρανὸς τόνδε βλέπων·
 Χαίρει δὲ καὶ γῆ καὶ τὸ τοῦ πόντου πλάτος,
 Ὅταν πατῶν τὴν χέρσον εἰς τοῦτο βλέποι².
 Ἄν δὲ πρὸς ἐχθροὺς καὶ τριήρεις ἐξάγοι,
 Τὴν ὕγραν εἰς ἡπειρον εὐθὺς ἐκτρέπει
- 755 Στρωννύσαν αὐτῷ πανταχῇ νάτων βάσιν,
 Ὡς ἂν ἄγοι³ σώζουσιν ὁ πλοῦς τὴν τύχην.
- Φιλῆς. Λέγουσι τὸν Κόροιβον⁴ ἐξ ἀδουλίας
 Γελαῶν μὲν ἀριθμοῦντα κυμάτων χύσιν,
 Κλαλεῖν δὲ μὴ σθένοντα μετρεῖν εὐσλόχως·
- 760 Τῇ γὰρ μεταξὺ συγχύσει νικώμενον⁵
 Τὸ⁶ τοῦ πόντου σκόπιμον οὐδὲν δεικνύει.
 Μὴ γοῦν Κόροιβός⁷ εἰμι καὶ γράφω μάτην,
 Τὰ ρεῖθρα μετρῶν τῶν καλῶν τῶν ἐνθάδε;
- Νοῦς. Ἐγὼ δέ τις Ἰκαρος ἀντὶ Δαιδάλου·
- 765 Πρὸς γὰρ τὸν ἠδὺν τόνδε φωσφόρον τρέχων
 Ἐκεῖθεν ἀπ' ἡν ὥς⁸ Θρασὺς ὑποσίρῃφω,
 Ταῖς ἐμπύροις τήκοντος αὐτοῦ λαμπάσι

lexico ab Astio condito. Infra civ, 5 :

Τὸ καθάπαξ δακτον, ὃ γράφει Πλάτων.
 Anon. Not. des ms. t. VI, p. 499: Οἷσπερ
 καὶ κατέστρεπτο δάκτοις ἀθλοῖς. Pro ἀθλοῖς
 fort. leg. ἀθλων.

¹ W. ἐξύμνησιν ἡρώων.

² W. βλέπει.

³ W. ἀγῆ σώσουσαν.

⁴ «Videas de hoc homine *Ælianus*
 Var. Hist. XIII, 15, ibique Perizonium.»

W. Add. Boisson. An. gr. t. I, p. 395.

⁵ Τὸ γὰρ μ. συγχύσειν ἱκώμενον W.
 qui in notis συγχύσει νικώμενον.

⁶ W. τούτου προ τὸ τοῦ.

⁷ Cod. Flor. Κόρυβος.

⁸ Fort. δ W.

- Τὴν κηρίην¹ πλέρωσιν, ἣν ἀμπύσχομαι.
 Ἐπεὶ πρὸς αὐτὸν πάντες οὐδὲν οἱ κρότοι
 770 Τὸν παντοδαπὸν τῶν ἐμῶν κόσμον² λόγων.
 Φιλῆ. Καὶ τοῦτο δ' αὐτοῦ πῶς ἐτι παροπλίον,
 Εἰ τὴν φύσιν δείκνυσιν ὀλβιωτέραν·
 Ὡς ἥλιος γὰρ ἐξ ἐνὸς δίσκου βρύων
 Τῆς γῆς τὸ πᾶν πρόσωπον αὐτοῦ³ φαιδρύνει,
 775 Καὶ ταῖς⁴ καθαφαῖς τοῦ λογισμοῦ λαμπάσιν
 Ἐκ τῆς Θράκης πρέεισιν εἰς πᾶσαν πόλιν,
 Ἄρχοντας ἐθνῶν ἰστοράων πολυσπόρων⁵.
 Νοῦ. Γινῶναι δὲ καὶ πόρρωθεν ἀγνωῶτος φύσιν
 Ἡ σωφρόνως ἔχουσιν ἢ μὴ σωφρόνως
 780 Τίς ἀσφαλὲς τοσοῦτον, ἢ τίς ἀγχνούς;
 Ταῖς γὰρ μεταξὺ συμβολαῖς⁶ τῶν ὀφθαλμῶν
 Τὴν ἐνδὸν αὐτοῦ μαυθάνει κατάσπασιν,
 Ὡς καὶ πρὸ παντὸς οὐτινος δῆκου λόγου
 Ἄλωτὸν εἶναι τοῦτον αὐτῷ τὸν ξένον.
 Φιλῆ. 785 Οὗτος δὲ πῶς, βέλτιστε, τὸν πάντα χρόνον
 Ἐν τοῖς ἐρυθήμασι⁷ τῆς ὥρας βρύει,
 Κἂν οὐκ ἀθυμῶν, κἂν ἀθυμῶν τυγχάνοι,
 Κἂν δυσφορῇ πρὸς τινα, κἂν πρῶτος ἔχοι·
 Ὅρῃς γὰρ ὡς καὶ⁸ τοῦτο νικᾷ τὴν φύσιν
 790 Τὸ τρεπλὸν ἐμφέρουσαν⁹ ἀτρέπῳς πάθος,
 Ἦς ἐσλιν¹⁰ ἢ κλησις ἐνταῦθα σιλάσις.

¹ Ms. κηρίην W.

² Cod. Flor. κόσμον.

³ αἰγῇ W.

⁴ καὶ τῆς W. qui in notis: Fort. οὐτιν
καθαφαῖς.

⁵ Cf. infra LXIV, 3.

⁶ Cod. Flor. τοῖς — συμβόλοις.

⁷ W. ἐρυθήμασι.

⁸ ὡς τοῦτον sine καὶ W. qui corrige-
bat τοσοῦτον. Cod. Fl. τοῦτον.

⁹ Fort. ἐμφέρουσαν W. Malim ἐμ-
φαίνουσαν.

¹⁰ ἐσλιν deest in W. qui addebat ὡς
claudicantem servans versum.

- Καὶ πᾶν ὃ, τι χρηὸν τόνδε καλέσαι κρίνω.
 600 Πλὴν τίς τοσαύτην εὔρειν εἰς ταῦτα δρόσον,
 Ὅσῃν οἱ¹ σεμνῶς τοῦ καλοῦ γεγευμένοι,
 Οὐ τὴν φύσιν φρίττουσιν αἱ πάντων φύσεις;
 Φιλῆς. Ἐξ ἀετιδῶν² τὸ χρυσοῦν ἔλκων γένος
 Εἶναι κολοῖς οὐδαμῶς ὅδ' ἂν θελοί.
 605 Καὶ γὰρ ἔχει βάσανον ἀψευδελίαν
 Τὸ καὶ πρὸς αὐτὸν τοῦ κράτους τὸν φωσφόρον³
 Ἀσκαρδαμυκτὶ καὶ παραχρημα βλέπειν,
 Καὶ μηδὲν ἐξ αἵματος ἀλλοῖον⁴ φέρειν
 ἢ νωθὲς ἢ κάπηλον ἢ πεφυρμένον⁵.
 Νοῦς. 610 Ὡκύπερος γυψ οὗτός ἐστι τὴν φύσιν,
 Ὡς θηρατικὸς καὶ νεφῶν μέχρι φθάνων,
 Καὶ νεβρὸν εἰς ὄνυχας ἢ ταῦρον φέρων,
 Καὶ μὴ κατασπᾶν τὰς ἀναπλήσεις θελῶν.
 Ἀλλὰ κρεμασίῳ πᾶν τὸ ληφθὲν ἐσθίειν,
 615 Ὡς πλὴνδὸν ἐξίτηλον εἰ κίρκος λάβοι.
 Μὴ γὰρ πρὸς ἐχθροὺς οὐ κατ' αὐτὸν⁶ εὐρέθη;
 Φιλῆς. Γέρανος οὗτός ἐστιν αἰθεροδρόμος.
 Ἀφίπλῃται γὰρ, ἂν δὲ πεζεύειν θελοί,
 Φρουροὺς καθιστᾷ καὶ σκοποὺς φιλεσπέρους.
 620 Τὴν γὰρ κάτω δέδοικε χερσοθηρίαν.
 Κἂν εὐτόνοις πτέρυξιν εἰς ὕψος δράμῃ,
 Πρὸς τὴν φυσικὴν τακτικὴν ἀποβλέπει
 Καὶ ζῇ λύμης ἔρημον ἐμφρόνως βίον.
 Νοῦς. Χαραδριὸς τις ἐστὶν ἰκτέρους λύων.

¹ ὁ σεμνὸς — γεγευμένου W. qui recte: Fort. σεμνῶς et γεγευμένος.

² ἀ. . . ἐστίδων (sic) W. qui recte corrigit ἀετιδῶν.

³ Cf. supra v. 541.

⁴ Fort. ἀλλοίου W.

⁵ Cod. Flor. πεφυρμένον.

⁶ Fort. οὐ καταντῶν W.

- 625 Ἀνθίσταται γὰρ τῆς ψυχῆς ἡ λευκότης
 Τῇ τῶν καθ' ἡμᾶς δυσχερῶν ἀμορφία·
 Τοῦ χροίματος δὲ συμπαθῶς τι λάμβανον
 (Οὐ τέρεπται¹ γὰρ ἀλλ' ἐπικλᾶται βλέπων)
 Αἰθεὶς δίδασί τινα τῇ φύσει χροῶν
- 630 Παντὸς μολυσμοῦ καὶ τροπῆς ἀλλοτρίαν².
 Φιλῆς. Τρυγῶν τις ἐστί· σωφρονεῖ γὰρ ἐκτόκως³.
 Ἡ καὶ⁴ χειλεῶν· ὄργανοί γὰρ αἰθρίας,
 Παντὸς πόνου θλίβοντος ἐξαίρων ζόφον·
 Αἰθέρος δὲ τινος ἀγνέκτου τρόπου,
- 635 Τὴν γλῶττιαν ἀρθροῖ καὶ σίλομοι τὴν καρδίαν
 Καὶ τινι ρυθμῷ ζωγραφεῖ τὸν Ὀρφέα,
 Τὰ κοινὰ⁵ τοῖς ἑγγισία φορμίζον μέλη.
- Κοῦς. Κύνους τίς ἐστί· μαντικὴν ἔχων φύσιν·
 Μάντις γὰρ ἂν κρίνετο καὶ πᾶς ἀγχίνους·
- 640 Τῆς γοῦν⁶ τελευτῆς τὴν ἀπειλὴν προδιδέκων,
 Καὶ λαμβάνων ζέφυρον ἐκ τῶν γραπτήων
 Ἄδει λεγυρὸν καὶ παρεινὸς δακρύει·
 Κἂν ὁ Πλάτων εἴρηκε τοὺς κύκνους⁷ μόνους
 Πρὸς τὴν τελευτὴν εὐκρεπεῖς εἶναι πρῶτος.
- Φιλῆς. 645 Περισίτερᾶν τὸν ἄνδρα καλέσαι πρέπον,
 Μηνήτριαν⁸ μὲν τῶν καλῶν τῶν ἐν βίῳ,
 Μαιεύτριαν δὲ τῶν βρεφῶν τῶν ὀλβίων·
 Καὶ γὰρ ἐλαιῶν πρακτικῶν φέρει κλάδους,
- ¹ Fort. τέρεπται W. Male.
² ἀλλοτρίας W. qui contigit ἀλλο-
 τρίας.
³ σωφρονεῖ γὰρ ἐκτόκως W. qui in
 notis σωφρονεῖ.
⁴ ἡ καὶ male W. in quo versus
 syllaba longior.
⁵ Fort. κοινὰ W.
⁶ W. γὰρ pro γοῦν.
⁷ W. proponit μόνων. Platonis locus,
 de quo silet ed., in Phaed. p. 85 B.
⁸ Act. SS. Greg. Boll. Sept. t. VIII,
 p. 339: Μηνήτρια τῶν τεθραμμένων
 νεκρῶν.

- Οἱ δὲ καταγγέλλουσι¹ γαλήνην βίου,
 650 Σοφῶς δὲ τηρεῖ τὰς γονὰς ἀκινδύνους
 Τὸν τοῦ φθόνου δράκοντα λυτῶντα βλέπων.
 Νοῦς. Φοίνοιξ τις οὗτός ἐστι ριζόθεν μέγας,
 Καὶ τοῖς ἀγαθοῖς βοτρυδὸν πᾶσι βρύων·
 Κομᾷ² γὰρ ἀνθῶν εἰς τὸ τῆς τύχης ἔλος,
 655 Καὶ τοὺς φυσικοὺς³ οὐκ ἀπαμβλύνει τόκους,
 Τοὺς ἐνθέους ἔρωτας ἐμφύτους ἔχων·
 Ἰσως δὲ καὶ πέτηλα κεντρῶδη⁴ φέρει
 Πρὸς τοὺς ὑποτρέχοντας αἰλούρων τρόπον.
 Φιλῆς. Κέδρος τις οὗτός ἐστιν ἐν τῇ Λιδῶν
 660 Τῆς Δαυιτικῆς⁵ τοῦτο μελποῦσης λύρας·
 Μᾶλλον δὲ κυπάριστος ὁ σίεφανίτης,
 Εἰς ὕψος ἐκ γῆς εὐφυῶς ἀνατρέχων,
 Καὶ ριζόθεν σχήματι συζῶν ὀρθίῳ·
 Ἔργων δὲ καρπούς τινες εὐώδεις φύει,
 665 Τὸν εὐγενῇ λειμῶνα κοσμῶν τῆς ψυχῆς.
 Νοῦς. Μάργαρον ἂν εἴποιμι τὸν Μέγαν μέγαν
 Εἰς ἀστέραπῆς ἔλλαμψιν⁶ ἐσφαιρωμένον·
 Στιλπνὸς γὰρ ἐστὶ γνωστικῶν⁷ φώτων γέμων.
 Φαίην δ' ἂν⁸ αὐτὸν καὶ φεραυγῇ λυχνίτην
 670 Καὶ πυρφόρων⁹ ἀνθρακα μικροῦ λαμπάδων·
 Τοῖς γὰρ ἀπαυγάσμασι¹⁰ τῶν χαρισμάτων
 Ὁ τοῦ βίου σίεφανος εἰς τόνδε βρύει.
 Φιλῆς. Νήσου φέρει μίμησιν ὁ σίεφανίτης·

¹ Οἱ δὲ παραγγέλλουσι W.² κομᾶν..... τὸ τῆς ψυχῆς ἔλος W.
qui corrigit κομᾶ.³ W. ψυχικοὺς. Cod. Fl. εξαμβλύνει.⁴ κεντρῶδη W. qui in nolīs: Fort.
κεντρῶδ᾽ αὐτὴ κεντρῶδη.⁵ W. δαβιδικῆς. Psalmi. xcii, 13.⁶ W. ἐκλαμψιν.⁷ τῶν γνωστικῶν cod. Flor. et W.⁸ Ms. δ' αὐτὸν W.⁹ Cod. Fl. πυρφόρων. W. πορφύρων.¹⁰ Cf. infra cxviii, 20.

- Eis ἣν ὁ καιρὸς ἐκφορεῖ τὰς πορθμίδας,
 675 Αἱ τῶν φίλων ἔχουσι τὰς περιστάσεις.
 Ὁ γὰρ ἀπὸ κλύδωνος ἐνθάδε τρέχων
 Τρυφᾷ παρ' αὐτῇ· βελτιοῖ γὰρ τὸν βίον·
 Τηρεῖ δὲ τὴν ναῦν τῇ ψυχῇ¹ τῶν ἐλπίδων
 Ἐσώσας εἰς γῆν δυσχερῶν² ἐλευθέραν.
 Νοῦς. 680 Ζέφυρος αὐτὸς ἐστί κοινῆς αἰθρίας .
 Ἐκ τῶν ἄνω, βέλτιστε, θησαυρισμάτων·
 Πνεῖ γὰρ ὁμαλῶς καὶ καταστέλλει πρῶτος
 Τὸν ἀσάτον ῥοῦν τῶν καθ' ἡμᾶς κινδύνων·
 Αἱ λειποθυμῶ· πλὴν καθιστῶ τὴν φύσιν
 685 Τὸν νῦν ἔχων ζέφυρον εἰσδύνοντά μοι
 Καὶ τὴν ἀναψύχουσαν εὐελπισίαν.
 Φιλῆς. Ὀλέας τις ἐστὶ σωσικὴ τῶν ἐν ζάλῃ·
 Θεὸς γὰρ αὐτὴν ὡς κυβερνήτης³ ἄγει,
 Τοὺς ἐν μέσῳ κλύδωνας⁴ εὐτέχνως λύνων,
 690 Ὡς ἂν ὁ πορθμὸς ἀσφαλῆς ᾖ τῆς τύχης,
 Καὶ μηδὲν ἀγώγιμον αὐτῆς ἐκπέσῃ·
 Ναὶ τὴν τρόπιν σιῆριζε τῆς σῆς⁵ ὀλεάδος
 Εἰς τόνδε τὸν πλοῦν, τῶν ψυχῶν ἐπιστάτα.
 Νοῦς. Κῆτος τι καινὸν τόνδε τὸν Μέγαν βλέπω
 695 Τὴν τοῦ βίου τέμνοντα ραγδαίαν χύσιν,
 Ὡς πρὸς φορυτὸν⁶ ἀντεκίπλεῖ βαρβάρων,
 Καὶ τοῖςδε χανδὸν ἐκροφεῖ καὶ συμπνίγει,
 Τὸ σιεῖρόν ἀμφίβληστρον εὐθὺς ῥηγνύων

¹ Fort τῇ τύχῃ W.

² Vid. supra v. 196.

³ W. κυβερνήτης.

⁴ Cf. v. 537.

⁵ W. τῆς σοῦ ὀλεάδος.

⁶ Cod. Fl. φορητόν. Supra v. 135 :
 Φορυτὸν κινδύνων. Philes, *De animal.*
 1707 : Βδελλῶν φορυτόν. Anon. ap.
 Cramer, *An. Pæ.* t. IV, p. 288 : Ἀμ-
 πλακῶν φορυτοῦ.

- Καὶ πᾶν λύων θήρατρον ἀσχέτου μάχης
 700 Ὡς πλέγμα λεπίδων εὐτελοῦς ἀράχνης.
 Φιλῆς. Πάκτωλος¹ οὗτός ἐστι καὶ Νεῖλος ῥέων
 Καὶ τὴν ἐμὴν Αἴγυπτον ἀρδεύων τύχην²,
 Ἡθῶν δὲ λωτὸν οὐρανοδρόσον³ φέει,
 Ἀρωματικὸν τινα δεικνύς τὸν βίον,
 705 Καρπούς δὲ ποιεῖ τῷ Θεῷ πτωχοτρόφους
 Τῆς δεξιᾶς τὸν πῆχυν ἐκτείνων χύδην,
 Οἷς ὄμβρος οὐδεὶς τὰς γονὰς ἀναψύχει.
 Νοῦς. Θησαυροὶ οὗτός ἐστιν ὁ σιεφανίτης·
 Κενούμενος δ' οὖν ἀφθονώτερος μένει·
 710 Τοὺς γὰρ τόκους τίθησι δαψιλεστέρους
 Πρὸς τὸν δανεισίην τῶν καλῶν καὶ δεσπότην.
 Μᾶλλον δὲ δοῦλός ἐστιν, ὡς αὐτός⁴ λέγει,
 Τὸ τῆς τύχης τάλατον αὐξάνων χύδην,
 Ὡς ἂν ἔχοι τέρπουσαν⁵ ἀντιμισθίαν.
 Φιλῆς. 715 Ἢλιε γέρον⁶, ἀλλ' ἐνακμάζων πάλιν,
 Εἶδες τοσοῦτον ἄλλο γηγενὲς τέρας;
 Εἶδες τοσοῦτον⁷ θαῦμα κοσμοῦν τὸν βίον;
 Εἶδες μίαν δὴ τινος ἀνθρώπου φύσιν
 Ἄνωθεν εἰς γῆν πρὸς τοσοῦτον ὀλβίαν⁸;
 720 Τάχα σιωπᾶς· οὐδὲ γὰρ ἔχεις λέγειν,
 Ὡς εἶδες ἀπλῶς ἡντινοῦν ἄλλην φύσιν.
 Νοῦς. Οἶμαι τὸν ἄνδρα τοῦτον ὀφθῆναι μόνον
 Ἄνωθεν εἰς γῆν, ὥστε κοσμεῖν τὴν φύσιν.

¹ Cf. cod. Par. ccxviii, 29.⁵ Θερπέουσιν W. qui in notis pro-² Fort. τῆς ἐμῆς et τύχης W. Puto legendum τύχη. ponit τέρπουσαν aut πρέπουσαν.³ Cod. Flor. οὐρανοδρόσων.⁶ Fort. γηρῶν.⁴ Deus, Ev. Matth. xxv.⁷ W. τοσοῦτο.⁸ W. ὀλβιον.

- Εἰ μὴ γὰρ αὐτὸν εἶρεν ἡμῖν ὁ χρόνος,
 725 Οὐκ ἂν σαφῶς ἔγνωμεν ἐκ τῶν πραγμάτων,
 Ὅποιον ἦν ἐκεῖνο τὸ χρυσοῦν γένος,
 Ὅ δὴ πάλαι τέταχεν εἰς ἡμιθέους¹
 Ἡ τῶν παλαιῶν Ἀττικῇ μουσουργία.
 Φιλῆς. Εἰ παῖδες αὐτὸν εἶδον Ἑλλήνων τότε
 730 Τάχ' ἂν ἀπ' αὐτοῦ τὸ χρυσοῦν ὕμνου γένος·
 Ἐπεὶ δὲ νῦν ἔδειξεν αὐτὸν ὁ χρόνος,
 Ἐν χαρίτων ἀγαλμα κοινὸν τῇ κτίσει,
 Καὶ τοὺς παλαιούς οὔτος ἡμῖν δεικνύτω.
 Καὶ γὰρ τὰ χωρὶς εἰς ἑκάστων πρακτέα
 735 Πάντων μόνος, βέλτιστε, συγκλείσας φέρει.
 Νοῦς. Τίς εἶδε² νοῦν τοσοῦτον εἰς Θνητὴν φύσιν;
 Τίς δὲ ψυχὴν εὐτολμον εἰς πᾶσαν μάχην;
 Ἡ κάλλος ἀνθοῦν εἰς τὸ³ τῆς ἡβης ἔαρ;
 Ἡ καρδίας χύματος⁴ ἐσώτα δρόμον;
 740 Ἡ ρυθμὸν ἐν σώματι καὶ μελῶν τόνον;
 Ἡ πρὸς λόγων ἀμιλλαν ἀμαῖον πλάτος;
 Οὐκ ἔστιν οὐδεὶς, οὐ μὰ τὸν γίγαντά μου.
 Φιλῆς. Πολὺς ἀριστέως εἰς τὸ νῦν οὔτος γένος·
 Ἄωτον ἂν εἴποι τι⁵ καὶ τόνδε Πλάτων,

¹ W. ἡμιθεός.
² « Fort. εἶχε. W. » Menand. ap. Stob. III, 6 : Ὁ πλείστον νοῦν ἔχει. Monastich. ibid. III, 25 : Ἡδιστόν ἐστιν εὐνοχοῦντα νοῦν ἔχειν.
³ W. ἐκτός pro εἰς τό.
⁴ καρδίας χύματος W. qui in notis : Fort. χύματος aut χείματος ἐσώσαν. Nisi malis scribere τρέμον.
⁵ τι deest in W. qui in notis : « Fort. ἀνοσώτετον. Ἄωτον αὐτίδους carentem. Ab-

surda lectio et simul in metrum injuria. » Nimis festinanter. Ἄωτον in hoc loco αὐτίδους carentem non significat, sed florem h. e. juvenilem pulcritudinem. De hujus vocis eleganti usu, quaecum poetæ alique scriptores hberos annosque juveniles, aut quidquid optimum in re quadam fuerit, pulcre compararunt, vide interpretes ad Callimachi *Hym. in Apoll.* 113. Eodem sensu non αὐτον sed αὐ-
 θος adhibet Plato quem videre est in

- 745 Πλὴν εἰ παρὼν ἔβλεψε τὸν σιεφανίτην,
 Ἄλλην ἂν εὔρε λείην αὐτῆς βελτίω·
 Ὅσον γὰρ ἐξύμνησεν¹ ἡρώων γένος,
 Οὐδὲν πρὸς ὃν κροταῦμεν ἡμεῖς ἐνθάδε.
 Ναὶ πίπιε, δεινὸ καὶ φθισίμβροτε φθόνη.
- Noῦς. 750 Χαίρει μὲν αὐτὸς οὐρανὸς τόνδε βλέπων·
 Χαίρει δὲ καὶ γῆ καὶ τὸ τοῦ πόντου πλάτος,
 Ὅταν πατῶν τὴν χέρσον εἰς τοῦτο βλέποι².
 Ἄν δὲ πρὸς ἐχθροὺς καὶ τριήρεις ἐξάγοι,
 Τὴν ὕγραν εἰς ἥπειρον εὐθὺς ἐκτρέπει
- 755 Στρωννῦσαν αὐτῷ πανταχῇ νώτων βάσιν,
 Ὡς ἂν ἀγοι³ σώζουσιν ὁ πλοῦς τὴν τύχην.
- Φιλῆς. Λέγουσι τὸν Κόροιβον⁴ ἐξ ἀβουλλίας
 Γελαῶν μὲν ἀριθμοῦντα κυμάτων χύσιν,
 Κλαίειν δὲ μὴ σθένοντα μετρεῖν εὐσλόχως·
- 760 Τῇ γὰρ μεταξὺ συγχύσει νικώμενον⁵
 Τὸ⁶ τοῦ πόντου σκόπιμον οὐδὲν δεικνύει.
 Μὴ γοῦν Κόροιβός⁷ εἰμι καὶ γράφω μάτην,
 Τὰ ρεῖθρα μετρῶν τῶν καλῶν τῶν ἐνθάδε;
- Noῦς. Ἐγὼ δέ τις Ἰκαρος ἀντὶ Δαιδάλου·
- 765 Πρὸς γὰρ τὸν ἠδὺν τόνδε φωσφόρον τρέχων
 Ἐκείθεν ἀπλὴν ὥς⁸ Θρασὺς ὑποσίρῳ,
 Ταῖς ἐμπύροις τήκοντος αὐτοῦ λαμπάσι

lexico ab Astio condito. Infra civ, 5 :

Τὸ καθάπαξ δαυτον, ὃ γράφει Πλάτων.
 Anon. Not. des ms. t. VI, p. 499: Οἷσπερ
 καὶ κατέστρεπτο δώτοις δθλοῖς. Pro δθλοῖς
 fort. leg. δθλων.

¹ W. ἐξύμνησιν ἡρώων.

² W. βλέπη.

³ W. ἀγη σώσουσαν.

⁴ «Videas de hoc homine *Ælianum*
 Var. Hist. XIII, 15, ibique Perizonium.»
 W. Add. Boisson. An. gr. t. I, p. 395.

⁵ Τὸ γὰρ μ. συγχύσειν ἰκώμενον W.
 qui in notis συγχύσει νικώμενον.

⁶ W. τούτου pro τὸ τοῦ.

⁷ Cod. Flor. Κόρυβος.

⁸ Fort. ὁ W.

- Τὴν κηρίην¹ πλέρωσιν, ἣν ἀμπύσχομαι.
 Ἐπεὶ πρὸς αὐτὸν πάντες οὐδὲν οἱ κρότοι
 770 Τὸν παντοδαπὸν τῶν ἐμῶν κόσμον² λόγων.
 Φιλῆς. Καὶ τοῦτο δ' αὐτοῦ πᾶς ἐτι παροκλίον,
 Εἰ τὴν φύσιν δείκνυσιν ὀλβιωτέραν·
 Ὡς ἥλιος γὰρ ἐξ ἐνδὸς δίσκου βρύων
 Τῆς γῆς τὸ πᾶν πρόσωπον αὐτὸς³ φαιδρύνει,
 775 Καὶ ταῖς⁴ καθαραῖς τοῦ λογισμοῦ λαμπράσιν
 Ἐκ τῆς Θράκης πρὸεισιν εἰς πᾶσαν πόλιν,
 Ἄρχοντας ἐθνῶν ἰστορῶν πολυστόρων⁵.
 Νοῦς. Γινῶναι δὲ καὶ πόρρωθεν ἀγνώτος φύσιν
 Ἡ σωφρόνως ἔχουσιν ἢ καὶ σωφρόνως
 780 Τίς ἀσφαλὴς τοσοῦτον, ἢ τίς ἀγχίνους;
 Ταῖς γὰρ μεταξὺ συμβολαῖς⁶ τῶν ὀφρῶν
 Τὴν ἐνδον αὐτοῦ μαθεῖναι κατάσφιασιν,
 Ὡς καὶ πρὸ παντὸς αὐτινος δῆκου λόγου
 Ἀλατὸν εἶναι τοῦτον αὐτῷ τὸν ἕξον.
 Φιλῆς. 785 Οὗτος δὲ πᾶς, βέλτιστε, τὸν πάντα χρόνον
 Ἐν τοῖς ἐρυθήμασι⁷ τῆς ὥρας βρύει,
 Κἂν οὐκ ἀθυμῶν, κἂν ἀθυμῶν τυγχάνοι,
 Κἂν δυσφορῇ πρὸς τινα, κἂν πρὸς ἑαυτὸν
 Ὅρῃς γὰρ ὡς καὶ⁸ τοῦτο νικᾷ τὴν φύσιν
 790 Τὸ τρεπλὸν ἐμφέρουσαν⁹ ἀτρέπλως πάθος,
 Ἦς ἐστί¹⁰ ἢ κίνησις ἐνταῦθα στίσις.

¹ Ms. κηρίην W.

² Cod. Flor. κόσμον.

³ αὐτῷ W.

⁴ καὶ τῆς W. qui in notis: Fort. οὕτω
καθαραῖς.

⁵ Cf. infra LXXV, 3.

⁶ Cod. Flor. τοῖς — συμβόλοις.

⁷ W. ἐρυθήμασι.

⁸ ὡς τοῦτον sine καὶ W. qui corrige-
bat τοσοῦτον. Cod. Fl. τοῦτον.

⁹ Fort. ἐκφέρουσαν W. Malim ἐμ-
φαίνουσαν.

¹⁰ ἐστί¹⁰ deest in W. qui addebat ὡς
claudicantem servans versum.

- Νοῦς. Ἡ φύσις αὐτοῦ φύσις ἐστὶν ὁλβία
 Καὶ χαρίτων πέλαιγος¹ αὐτὸν δεικνύει·
 Καὶ πᾶσαν ἰλὺν τῆς ῥοῆς ἀποπλύνει·
 795 Τὸν βόρβορον γὰρ οὐκ ἐπιτρέπει μένειν
 Εἰς τὴν διαυγῇ τῶν καλῶν ἔργων χύσιν,
 Ὡς μὴδὲ μικρὸν τῶν ἀβουλήτων μέρος
 Τὸ τοῦ βάθους ἄχραντον² αὐτῷ συγχέειν.
 Φιλῆς. Ἐγὼ δὲ καὶ τὸ σχῆμα τῶν γυμνασίων,
 800 Τί δὴ ποτ' ἐστὶν, ἐκδιδασκῆναι θέλω·
 Ταῦτοις γὰρ ἡ φιλοπλος ἐμπρέπει φύσις,
 Ὅταν ἄγοι³ θέατρον ὁ σιεφηνόφορος.
 Πλὴν εἶδον αὐτὸν καὶ κατεπλάγην⁴ πάλαι
 Τρίκογχον ἐκτείναντα Ῥωμαίῳ⁵ ξίφος,
 805 Ὃν⁶ εὐθὺς ἐξήνεγκε τῆς ἐφεσλίδος.
 Νοῦς. Ἀγὼν τις οὗτός ἐστιν, ἡ τέχνησμά τι
 Πρὸς τὴν κατὰ πρόσωπον ὀπλομαχίαν·
 Ἐρείσματι γὰρ συμβολῆς ἀντιδρόμου
 Καὶ δακτύλων σφίγματι χειρὸς ἀτρόμου
 810 Τὸ τοῦ πόνου σκόπιμον εἰς πέρας⁷ τρέχει.
 Τίς δ' ἂν ὅλως δύναιτο καὶ τούτοις φύσις⁸
 Ἐνευδοκιμεῖν⁹ ὥς ὁ τὴν ἔξιν γίγας;
 Φιλῆς. ἔχει δὲ καὶ σύναρσιν ἱππηλασίας¹⁰,
 Ὅταν ὁ λαμπρὸς τοῦτον ἀγὼν ὀπλίση.
 815 Ἡ χεὶρ μὲν αὐτῷ δυσγενοῦς κρείσσων τρόμου,
 Πόδες δὲ χαυνότητι ληπτοὶ¹¹ καὶ κλόνω

¹ Supra v. 62: χαρίτων ἀθροισμα.⁶ Fort. δ W. Male.² W. ἀκρατον.⁷ πέρας W. qui recte corrigit πέρας.³ ἀγει — σιεφανήφορος W. qui habebat in aqua.⁸ Fort. φύσιν W. ob seq. versum.⁴ Ms. κατεπλάσθην W.⁹ W. ἔχειν δόκιμον.⁵ Ῥωμαίων W. Male.¹⁰ In Thesaurο, sed sine exemplo.¹¹ λεπτοὶ W.

- Τῶν κλιμάτων¹ ψαίοντες, ὡς νάρκης, μόγεις.
 Ἄν γὰρ τὸ Ξερμὸν οὐκ ἀποχρῶν² τις φέροι,
 Πρὸς τὰς μάχας εὐτολμον οὐχ ἔξει σθένος.
- Νοῦς. 820 Ἰοῦ, ἰοῦ, βέλτιστε, πῶς τοῦτο φράσω,
 Πρὶν ἂν λάβοιμί τινα φωνὴν ὑψόθεν,
 Παγκοσμίου κώδωνος εὐχησετέραν;
 Ἄλλος γὰρ οὐδεὶς ἐστὶν αὐτοῦ βελτικῶν,
 Ἀφ' ὅπερ ἱππεῖς εἰς τὸ πᾶν ἦλθον γένος.
- 825 Νομιζεται δὲ καὶ σιδηροῦς τὴν φύσιν
 Ὅταν ἐφεσρίδς ἱππικὴ τοῦτον λάβοι.
- Φιλῆς. ἔλκει δὲ πῶς τὸ τόξον³; εἶπε καὶ τότε·
 Καὶ γὰρ ἐς ὧν εὐστοχεῖν τοῦτον, λόγος,
 Καὶ τοὺς δίστους αἰθεροδρόμους ἔχειν,
- 830 Εἰ μέχρις αὐτῶν τῶν ὑποπλέρων λυοί⁴,
 Βάλλειν δὲ καὶ πόρρωθεν ὀρμίσκου σιρόφον
 Καὶ τρίχα λεπίην καὶ κατ' αὐτὴν ὀσίον
 Καὶ τοῦδε μηδὲν τὴν βολὴν κατασχύνειν.
- Νοῦς. Ὑπερφυῖς καὶ τοῦτο καὶ μείζον κρότων·
- 835 Ὁ γὰρ ἂν αὐτὸς τόξον εἰς χεῖρας λάβοι,
 Κάρφος δοκεῖ παίζοντος ἐν φαύλοις βρέφους·
 Ἄν δ' ἐκτιναχθῇ⁵ καὶ τὸ προσφάτως⁶ βέλος,
 Εἰς χαλκὸν ἢ σίδηρον εἰ πείρας δέοι,
 Ποῖόν τι μηχανήμα συντρέξον λίθους
- 840 Τοσοῦτον ἀπλῶς ἐμβαλεῖ πᾶσι τρόμον;
 Φιλῆς. Καὶ πρὶν ἰδεῖν τοσοῦτον εἰς ἄνδρα σθένος,
 Κατεπλάγην, βέλτιστε, καὶ συνεσίαλιν·

¹ De equitatione sermo est. Fort. κλιμάτων W.

² ἀποχρῶντες W. qui in notis: Reponi poterit aut οὐκ ἀποχρόντως, aut οὐκ ἀποχρῶν τις φέροι.

³ Tryphiod. 427: Οὐδ' ἐτι τόξον ἐλκεται.

⁴ W. λύει.

⁵ Cod. Flor. ἐκτιναχθῇ.

⁶ Fort. πρόσφατον W.

- Τῆς γὰρ βολῆς δέδοικα τὴν ὑποψίαν,
 Καὶ δεινοπαθῶ καὶ τὸν αἰθέρα βλέπω,
 845 Μὴ ποῦ τι καὶ λάθοι με συγχέαν βέλος·
 Ἄλλω γε μὴν ἔρωτος ἀκμαίω βέλει
 Τεθῆρακε φθὰς ὁ γλυκύς με τοξότης.
 Νοῦς. Τὰ δ' ἄλλα σεμνὰ τοῦ σιεφανίτου πόσα;
 Καὶ τίς ἱκανὸς ταῦτα μετρήσαι λόγος;
 850 Καὶ γὰρ ἄμαχός ἐστιν ἐν μάχαις γίγας·
 Σχολῆς δὲ καιρὸς εἴ τις αὐτῷ μετρίας,
 Γραφαῖς ὁμιλεῖ καὶ σοφοῖς ἴσως φίλοις
 Καὶ ζῇ λογικῶς. Ἄν δὲ περὶ τῶν δέοι,
 Παιδευτὰ Παλάμηδες, αἰσχύνου βλέπων.
 Φιλῆς. 855 Ἄθυρμα δήπου τούτου καὶ νέοις φίλον·
 Κεκύψασι γὰρ πάντες ἀπλῶς εἰς τόδε·
 Τῷ δὲ σίρατηγῷ κέρδος οὐ φαῦλον τόδε·
 Διδάσκεται γὰρ καὶ παρ' αὐτῷ τὸν βίον,
 Ὃς¹ ἐστὶ κύβος ἀσάδτως κινούμενος·
 860 Ῥίπει² δὲ γοργῶς τὴν βολὴν τοῦ κινδύνου
 Πρὸς τοὺς ἀπαγεῖς τῶν φιληδόνων πόνους.
 Νοῦς. ἔχω τι γυμνάσιον εἰπεῖν σοι ξένον,
 Ὅ παιδιᾶς μὲν ἐστὶ καὶ σκουδῆς μέσον·
 Τῷ δὲ χρόνῳ, βέλτιστε, λυθὲν ἐκρύβη.
 865 Πλὴν αὔθις αὐτὸ δείκνυσιν οὗτος νέος,
 Ἐπεὶ βασιλεῖς καὶ σίρατηγοὶ πολλάκις
 Καὶ παῖδες αὐτῶν εὐφυνῶς ἀνηγμένοι
 Προσεῖχον αὐτῷ, μὴ³ περισπώσης μάχης.
 Φιλῆς. Εἰ μὴ σύ μοι, βέλτιστε, προσπαίξειν θέλεις⁴,
 870 Ἥδιστ' ἂν ἀκούοιμι τῆς ἐκφράσεως·

¹ Fort. ὥς W.² Ms. με W.³ W. ῥίπει δὲ γοργῶς.⁴ θέλεις W.

- Καὶ γὰρ ἔχεις δύναμιν, εἰ βούλει, ξένην,
 Καὶ ζωγραφεῖς τὸ πρᾶγμα σαφές¹ δεικνύων,
 Καὶ τοῦτο μορφοῖς καὶ ψυχὴν ἐπιπνέεις²
 Ὑπ' ὅψιν ἰσίων ἀπλανεῖς τὰς ἐμφάσεις
 875 Καὶ ῥυθμὸν ἀντίμιμον ἐντέχνων τύπων.
 Noῦς. Τοῦτο πλόκαμόν³ ἐστὶ καὶ φέρει σίρρόφον,
 Ὃν ὁ σίρατηγὸς ἐκ λαβῆς ἔχει τρέχων·
 Ἄνω δὲ τὸν κύλινδρον αὐτὸν ἐξάγων,
 Τοῖς ἀνθελιγμοῖς οὐκ ἔῃ πίπτειν κάτω,
 880 Καὶ πάλιν αὐτὸν ὥσπερ εἰς νῶτα σίρρέφει,
 Κλέπτει δὲ τὴν αἴσθησιν ὡς πεσοῦμενος
 Κρεμασίδης εἰς κίνησιν ἐσίῳς ὁ σίρρόφος.
 Φιλῆς. Πλὴν ἀλλὰ τὸν κύλινδρον ὠθεῖ καὶ πρόσω
 Καὶ πρὶν πεσεῖν ἄνωθεν αὐτὸν λαμβάνει·
 885 ἔχει γὰρ ἀντίχειρα⁴ τὸ πλέγμα φθάνων
 Ὡς γοργὸς ἵππεύς· ἂν δὲ καὶ τέως πᾶσι
 Τὸ πλεκτὸν ἀμφίβληστρον ἐκδὺς ὁ σίρρόφος,
 Κάτωθεν αὐτὸν ὡς κρεμασίδην ἀρπάσας
 Ὁ γεννάδας ἔκρυψε τὴν πλῶσιν πάλιν.
 Noῦς. 890 Ἐγὼ δέ σοι μεῖζόν τι καὶ τούτου φράσω·
 Καὶ γὰρ ἀπ' αὐτῆς τῆς ἔδρας τοῦ πλέγματος
 Κατωμαδὸν τὴν σφαῖραν ὁ χρυσοῦς φέρει
 Καὶ πάλιν αὐτὴν ἀτλικάς⁵ ἀντισίρρέφει,
 Καὶ πρὸς τὸ λεπτὸν τῆς λαβῆς ἀπευθύνει
 895 Σταθμοῖς τε πικνοῖς καὶ καθεσίῳσι δρόμοις
 Τὴν ἐσχάτην σπεύδουσιν⁶ εὐρίσκειν βάσιν.

¹ W. σαφῶς.

² ἐπιπνέεις W. in notis.

³ Cod. Fl. πλόκαμος et supra πλό-
 καμον. Conf. infra xcv, 59.

⁴ ἀντίχειρι W. in notis.

⁵ Fort. ἀσλικάς W. qui addit : nisi

malis ἀτλούσαν.

⁶ W. πνέουσιν εὐρίσκει.

- Φιλῆς. Ἀφείς τὰ λαμπρὰ τῶν ἀγώνων φάσματα
 Τὸ σφαιροπαικτεῖν¹ ὥς τι καινὸν εἰσφέρεις·
 Καὶ μὴν ἔτι σκώπτουσα τὴν παροιμίαν
 900 Στρόμβους φέρειν εἴρηκεν ἢ παροιμία.
 Τί γὰρ ἔχει θαύματος ὁ σίεφανίτης,
 Ἄν εἰς ὄχημά τινος ἀσίστου σίρόφου
 Τηρεῖ βεβηκὸς τὸ σκέλος τῆς φύσεως;
 Νοῦς. Ἀλλὰ τὰ λαμπρὰ τοῦ σίρατηγοῦ πρακτέα
 905 Καὶ πυρφόρου² δέδοικα σιδήρου πλέον·
 Τὰ σμικρὰ δ' ὡς εὐληπία πολλάκις λέγων
 Τὰ κομψὰ καὶ τέρποντα χωρὶς λεπτύνω,
 Καὶ τοὺς βαρεῖς πόρρωθεν ἐκκλίνω λίθους
 Τοὺς μετρίους κάχληκας ἐκλέγειν³ θέλων,
 910 Ὡς παῖς τις ἀπλοῦς ἀδρανεῖς κτίσων⁴ βάσεις.
 Φιλῆς. Ἀλλὰ παρ' αὐτῇ φαῦλον οὐδέν τι βλέπω·
 Κἂν τὸ πλαταγώνιον αὐτὸ δεικνύοις
 Ὁ νηπίοις δίδωσιν ἢ θριδακίνη⁵.
 Ἀσίραγαλοι⁶ γὰρ ὥσπερ ἐν θέσει κύβων
 915 Καὶ καρύων ἡδίστος εὐσλόχοις⁷ κτύπος
 ἔχουσι τοῖς παίζουσι καὶ σπουδῆς μέρος,
 Τόδ' ἐστὶν ἀπλῶς οὐδὲ συγγνώμην φέρον.
 Νοῦς. Οἶκος μὲν οὐδεὶς ἐστὶν ἐκ τῶν χερμάδων,
 Ἄν οὐκ ἔχη σύνδεσμον ἐκ τῶν ὁσίρακων·
 920 Καὶ ναῦς ἀπαγῆς, εἴπερ οὐκ ἴσχει⁸ τρόπιν⁹.

¹ W. τὸ σφαιρόπαικτον. Mox pro ἔτι
 σκώπτουσα malim ἐπισκ.

² W. πορφυροῦν. Notandus locus. Ad
 tormentorum bellicorum inventionem
 tunc recentem respici videtur.

³ ἐλέγειν W. qui in notis : Fort.
 ἐκλέγειν.

⁴ κτίων cod. Fl.

⁵ ἢ θριγευ κινη W. qui recte corri-
 git θριδακίνη.

⁶ Cod. Flor. ἀσίραγαλοι.

⁷ W. ἐν σίχοις.

⁸ ἔχει W. In not. : Marg. ἴσχει.

⁹ Ms. τρόπον W.

- Κύκλος δὲ πᾶς ἀκεντρος οὐ κύκλος τάχα,
 Καὶ παῖς ἀγαθὸς παιδιᾶς τινος δίχα
 Τὸν τῆς τελειότητος οὐ τρέχει δρόμον·
 Καὶ γὰρ τὰ μικρὰ τῶν μεγάλων αἰτία.
- Φιλῆς. 925 Τί δεῖ λόγων, βελτιστε, μακρῶν ἐνθάδε;
 Πάρεσι δὴ, πάρεσιν ὁ σιεφανίτης,
 Ἐνοπλος ἱππεὺς ἐξιὼν τῶν ταγμάτων·
 Σὺ δ' ἐξανασλὰς εἰς ὑπαντὴν προσκύνει
 Καὶ τοῦτον εὐχαῖς¹ δεξιῷ πολυτρόποις,
 930 Τὴν τῶν πρώτων ἀμιλλαν ἀσμένως λύνων,
 Ἐπεὶ περ εἰκὸς λῆξιν εὐρεῖν τῶν πόνων².
- Νοῦς. Ὡς οὐδὲ³ ταῦτ' ἂν μέμψιν εἰς τοῦτον φέροι,
 Τὴν τοῦ βρέφους θέλξαντα μετρίως φύσιν·
 Εἰ μὴ γὰρ ὡς ἀπλαστος εὐθὺς ἐτράφη,
 935 Τίς ἂν ὅλως ἀνθρωπον αὐτὸν ἐφρόνει,
 Τῷ νῦν βίῳ δείξαντα καινὴν τὴν φύσιν;
 Ὡς μὴδὲ τὴν ἀμαχὸν ἰσχὺν τῶν λόγων
 Πρὸς τοῦτον ἀρκεῖν⁴ εἰσενεγκεῖν τι σθένος.
- Φιλῆς. Αὐτὸς δὲ τί δρᾷς; ποῦ δ' ἀνασπρέφειν θέλεις;
 940 Ἡτλημένον γὰρ τινος ἐμφάσεις ἔχεις.
 Βούλει δὲ τὴν πτέρωσιν⁵ ἐντεῦθεν λύειν,
 Ἡμᾶς ἀτεχνῶς⁶ ὀρφανούς παρατρέχων;
 Πλὴν αὖθις ἡμῖν εὐσταλὴς παλινδρόμει
 Καὶ μειζόνων φρόντιζε τῇ τέχνῃ πρώτων,
 945 Ἐπεὶ περ ἀθρεῖς εὐμενῇ⁷ τὸν δεσπότην.

¹ Ms. εὐχαίου W.

² W. τὸν πόνον.

³ οὐδέν cod. Flor. τοῦδε W. qui :
 Scrib. videtur ὡς οὐδέ aut ὥστ' οὐδέ τ.

⁴ W. ἀρκεῖ.

⁵ Philes, *De animal.* 527: Ἐλυσε τὰς
 πτέρυγας εὐθὺς ἡμέρας.

⁶ W. ἀτέχνως.

⁷ Cod. Florent. εὐμενεῖ et supra εὐ-
 μενῇ.

- Νοῦε. Ἡτλημένος μὲν εἰμι καὶ φεύγειν θέλω·
 Τὸ γὰρ ἐπαχθὲς οὐ φέρω τῆς αἰσχύνης,
 Τὸν ἄνδρα τιμαῖς αὐθάδως καθυβρίσας.
 Αὖθις δὲ καὶ πρόσσειμι καὶ ξύνειμί σοι
 950 Καὶ πρὸς τὸν αὐτὸν, εἰ καλεῖς, ἄθλον τρέχω,
 Καὶ γίνομαι σὸς, καὶ τραυῶς πάντα βλέπων
 Καθίσταμαι σοι τοῦ βίου¹ διδάσκαλος.
- Φιλῆς. ὦ χαῖρε λαμπρὸν τῆς ἐμῆς φῶς καρδίας,
 Μᾶλλον δὲ τοῦ σύμπαντος ἀνθρώπων γένους,
 955 Πόθεν πρὸς ἡμᾶς τοὺς Θρασεῖς καὶ μετρίους
 Ὁ καινοφανὲς Τηλέμαχος² ἦλυθες;
 Ἄρ' εἰς ἀμοιβὰς εὐτρεπῆς³ εἰ τῶν κρότων;
 ἢ τοῦ Θράσους ἑλεγχος ὑφθῆση; φράσον.
 Συσέλλομαι γὰρ καὶ μαθεῖν τὸ πᾶν θέλω.

Ὁ μέγας Δομέστικος.

- 960 Μὴ μὴ πλοηθῆς· ἐντελής γὰρ ἡ σχέσις,
 Καὶ πᾶν ὅσον δίδασιν ἀκμαῖος πόθος,
 Οὐκ ἐστὶ μικρὸν τῷ σκοποῦντι σωφρόνως.
 Σαίνει δὲ καὶ ψέλλισμα πατέρα⁴ βρέφους·
 ἢ γὰρ φύσις τίθησι τὰς ψήφους⁵ τέως.
 965 Ἐγὼ δὲ τὸν σὸν τεχνικὸν τόνδε κρότον
 Ἐρώντος ἀνδρὸς ἀκριβὲς δεῖγμα κρίνω⁶.

¹ τὸν βίου W. qui: «Fort. τοῦ βίου.»
 Boisson. An. gr. I, 443, proponit δι-
 δάσκ. καθ. σοι τοῦ βίου. Nihil autem in
 hoc versu mutandum.

² Respicitur Homer. Od. II, 23. Cf.
 Boisson. An. gr. I. c.

³ Cod. Flor. εὐτρεπεῖς. W. εὐτρε-
 πής.

⁴ Ms. τὸν πατέρα W.

⁵ Cf. supra v. 424.

⁶ In fine cod. Mon. notatur: Πρό-
 σωπα ρλή καὶ στήχοι θῆς, id est 966.

II. Πρὸς τινὰ τῶν φίλων¹ παραινέτικοί.

- * Ὅτι σε κατένυξα τῇ παραινέσει,
 Τὸν αὐτοκατάνυκτον² εἰς εὐκοίταν,
 ἥλιε καὶ φῶς καὶ πνοή μοι δευτέρα,
 Καὶ δευτέραν πρόσρησιν ἡδέως δέχου·
 5 Δουλεῶμεν γὰρ τῇ σκιᾷ³ τῶν πραγμάτων,
 Τῆς ἀρετῆς τὰ φῶτα μισοῦντες μάτην·
 Προσκοπιομεν δὲ τῶν παθῶν φεῦ! τοῖς λίθοις,
 Τὰς εὐθέτους φεύγοντες ἀφρόνως τρίβους.
 Αἶ αἶ μερμηώς εἰμι φιλῶν τὸν βίον,
 10 Μᾶλλον δὲ λυτῶν οἷς ἐμαυτὸν ἐσθίει,
 Τὸ τοῦ πέλας πρόβλημα λαμβάνων βίᾳ.
 Ὁ δεσπότης πάρεσι δεικνύς τὸν βίον,
 Ὅς⁴ ἐστὶ πολλῷ τοῦδε τοῦ νῦν βελτίων,
 Καὶ καθάπερ φόβητρον αὐτὸν ἐκκλίνω⁵.
 15 Τίς τὴν ἐμὴν πώρῃσιν ὡς χρὴ δακρύσει,
 Εἰπεῖν δὲ ταυτὸν, τίς ἀποχρήσει γέλωτος;
 Ὅδός τις ἐστὶν ὁ προκείμενος βίος·
 Ἴνα τί γοῦν τρέχοντες ἐν ποδοσφίρδαϊς
 Τοσοῦτον ὄγκον χρημάτων κομίζαμεν;
 20 Οὐκ ἐστὶν εὐρεῖν οὐδαμῇ πάντως βάσιν·
 Ἐν συμφοραῖς ὁ κόσμος ἀντισυσφίρφοις⁶,

¹ In margine adscribitur Σεβαστῷ τῷ Πατρικίῳ. Cod. Mon. fol. 46.

² Cod. τὸν αὐτοκατάνυκτον. Hec voca augenda lexica.

³ Cf. cod. Esc. οὐκλίνω, 1.

⁴ Cod. δ ἐστὶ.

⁵ Infra XIII, 66: Ἰχθυος μὲν οὖν λείοντος ἐκκλίνει σπύλαξ. Pro παρატρέχει.

Gregor. Naz. I, p. 328 D: Ἢ δέει ἐκκλίνοντες, ad q. loc. scholiasta: Ἰπποδάμιοντες, δουλοῦντες· γράφεται δὲ καὶ ἐκκλίνοντες ἀντὶ τοῦ παρატρέχοντες.

⁶ Cod. Esc. οὐκλίνω, 13: Εἰς πραγμάτων λαλῶντες ἀντισυσφίρφοις. Supra I, 515: Εἰ δ' οὐκ ἔχει κλέδωνας ἀντισφίρφοις.

- Ὅς οὐδὲν ἂν μόνιμον ἠδύνων φέρει.
 * Φύει συκῇ μὲν σῦκα, δρῦς δὲ βαλάνους,
 Ὀχνην δὲ συκῆς οὐκ ἐπιφύει κλάδος,
 25 Ἡ μῆλον ἢ δρῦς· οἶδε γὰρ εὖ τὴν φύσιν
 Ὁ σπερματικὸς τῶν κατὰ γένος λόγος¹.
 Πῶς οὖν τὸν εὐρίπιστον² ἐκτόπως βίον
 Ἵπαρξιν εὐρεῖν ἀξιούμεν καὶ σιάσιν;
 Ἐκεῖνο τοῦθ' ὃ φησιν ἡ παροιμία³,
 30 Παῖς γὰρ φέρει κρύσταλλον⁴ ἐξ ἀβουλίας·
 Ἐγὼ δὲ παιδὸς ἀφρονέστερον κρίνω
 Τὸν τοὺς ὀνείρους δακτύλοις θηράμενον.
 Ὡ τῆς ἀγεννοῦς καὶ παραβόλου πλάνης!
 Καθεύδομεν γὰρ ὑπὸ τῆς ἔνδον μέθης
 35 Καὶ ρέγχομεν φεῦ τῆς κλοπῆς ἐπιστάσης.
 Ἐν ὁσίοις ἅπαντα καὶ κόνει βλέπεις,
 Καὶ δημιουργεῖς ἀντὶ τῶν τύμβων δόμους,
 Καὶ ποικίλοις χρώμασι κοσμεῖς τοὺς λίθους,
 Τὸ τοῦ λίθου τρίπηχυν⁵ μὴ φρεσίῳν δέος.
 40 Ὡ πῶς ἑαυτῶν ἀγνοοῦμεν τὴν φύσιν,
 Ἥλιε καὶ γῇ καὶ περικταῖ φροντίδες,
 Καὶ παραγωγαὶ κοσμητικῆς ἀκοσμίας⁶!

¹ Genes. i, vs. 11 et 12.

² Cod. τὸ εὐρίπιστον.

³ Supra i, vs. 85 : Ἐκεῖνο τοῦθ' ὃ φησιν ἡ παροιμία.

⁴ Cf. Schott. ad Zenob. Prov. v, 58.

⁵ Cf. infra cxcviii, 27.

⁶ Hæc vox occurrit in epigrammate, ut puto, inedito: Εἰς Διστίονον μάγιστρον τοῦ Μελετίου, cod. Paris. 1277, fol. 243 r°: Κλυσιῆσαι τὸ πρὶν κοπροκοπιῶς (leg. videtur κοπροκοπιῶς, qui fa-

ciunt ut κόπρος prodeat) ἐτρέφου, Ἐν τοῖς ξενώσι πανταχοῦ διατρέχων· Ἴψωσεν ἡ τύχη σε συκλήτου (leg. συγκλήτου) μέσον, Καὶ τοῦ γένους ἐδείξεν (leg. ἐδείξε) τὴν ἀκοσίαν. Φιλεῖς δικάζειν, ἀλλ' ἐν ἀγνοίᾳ νόμου Γελᾷ σε τὸ πλῆρωμα τῶν δικασπόλων· Δοκεῖς δὲ τιμῶν ἀρετὴν ὑπὸ κρίσει, Ἀλλὰ σφραττῆται καὶ διελέγχει φθόνος, Ὅν ἐνδον..... δεσπότην ἔχεις, Καὶ νῦν παρακμάσαντα μακρῶ (add. τῷ) χρόνῳ, ἄδου ἀπο-

Χοῦς¹ πάντες ἡμεῖς καὶ βραχὺν ζῶντες χρόνον,
 Κἀν τὸν βίον σαίνωμεν ἐκ τῶν ἐλπίδων.
 45 Μωσῆς ἀφείλ τὴν ῥάβδον οἰκεῖ τὸν τάφον,
 * Μωσῆς δὲ ἐξήμεψε λαμπρῶς τὰς φύσεις,
 Ὁ δημαγωγὸς δὲ Θεοῦ κρύφας γνόφος
 Θεῖον Φαραὼ καὶ Θεοῦ φῶς δεικνύει·
 Σὺ δὲ τρέμειν θάνατον οὐδόλως. Θέλεις!
 50 Ἔως τίνος, βέλτιστε, καὶ τίνος χάριν
 Τῆς γῆς ἐμαντῶ συμφορῶ τὴν κοπρίαν;
 Ἄν ἐγκυλισθῇς τῶν παθῶν τῷ βορβόρῳ²,
 Ἰδοὺ μονιός³. Ἄν τρυφᾷς πάντων πλέον,
 Ἰδοὺ πετεινὸν τὴν σφαγὴν ἀναμένον,
 55 Ἢ οὕς τιθασός· ἂν ἀπειλήσῃς, κίκων·
 Ἄν ἀρκάσῃς, γύψ· εἰ δὲ μὴ, λύκος φάγος·
 Ἄν ἐξελιχθῇς καὶ δακῶν τύχῃς, δράκων.
 Ἰοὺ ἰοὺ, τί τοῦτο; Πῶς ταῦτα σίτεις;
 Οὐδὲν τὸ παρὸν· ἀγνοεῖς τὸ συμφέρον.
 60 Μαραίνεται γὰρ πᾶς ὁ τῆς δόξης τύφος⁴,
 Ὡς καπνός, ὥς ὄνειρος, ὥς πνεῦμα τρέχων.
 Ἄν εἰς χρυσοῦν χιτῶνα κομπάσῃς, ἄφες·
 Τὸ γὰρ ὑφεσάλως νῆμα σητὸς μετρίου·
 Ἄν εἰς χύδην⁵ χρήματα, μὴ βαῖνε πρὸςσω·

στέφει σε πεπρὸν λευφάνοις· Ψυχὰς
 γὰρ αὐτὸς τὰς δὲ πάντων οὐσίας Ἀφῆ-
 κε ἐθέλει σε τῆς γῆς τὸν (scilicet τὴν)
 πρόπον (leg. πόπον).

¹ Greg. Naz. t. II, p. 540 : Εἰς χοῦς
 πάντες ἐνὸς πλάστου γένος. Εἰ supra :
 Πυλὸς ἐπεπτες ἰσος.

² Leo Sap. apud Matrang. Anecd. p. 688 : Ὅστις καὶ σὺν κατάκλυσον τὸν
 βόρβορον τῶν παθῶν μου. Cyrill. Alex.

Bibl. patr. Mai, t. II, p. 202 : Εἰς τὸν
 βόρβορον τῶν παθῶν ἀμφοτέρω ἐγκυλι-
 σθήσονται. Nilus Opusc. ed. Suares,
 p. 2 : Βορβόρῳ κατεκλύσμαι.

³ Cod. μονιός.

⁴ Conf. supra i, 354.

⁵ « Force d'argent, abondance d'ar-
 gent » Nicolaus Corcyr. cod. Par. 1277.
 fol. 227 v° : Ὅπου θρόνος διδοσι φι-
 λας χύδην.

- 65 Παρέρχεται γὰρ καὶ τὸ πιστὸν οὐκ ἔχει
Χοῦς ὄντα παγείς εἰς φλεβῶν γῆς πυθμένας.
Τὰ δ' ἀπὸ τῆς γῆς τίς φρονῶν ἂν θαυμάσῃ;
Βαβαί, τὰ κακὰ τῶν καλῶν κατισχύει!
- * Τὸν ἵππον ἀθρεῖς, τὴν ἐφεσπρίδα βλέπεις,
70 Τὰ σικτά σοι φάλαρα κοσμεῖ τὸν βίον,
Τὸν ἐμβριθῆ ζωσίῃρα καινόν τι κρίνεις,
Τὴν κάλπιν ὕμνεῖς καὶ τὸ τοῦ γλευκούς δέπας,
Καὶ τῶν τραπεζῶν τῆς τρυφῆς τὰ τρυβλία.
Ἐγὼ δὲ μισῶ πορνικοῦ χρίσιν φύκους.
- 75 Τὸ γὰρ φυσικὸν οὐκ ἐξ ἄλλος βρῦειν
Ἐν τοῖς παρατρίμμασι¹ τοῖς ψευδοχρόοις,
Ῥυτίδας αἰσχροῦς προξενοῦν καὶ ταῖς νέαις.
Τοιοῦτό σου τὸ κάλλος, ὅφ' οὐ δέ² βρέμεις.
Εἰ δὲ σκοπεῖν μάστιγα τὴν φύσιν θέλεις,
80 Γυμνὸν σεαυτὸν ἴδε, καὶ γνώσει τόδε.
Τὴν γὰρ πονηρὰν φλεγμονήν³ τῆς καρδίας
Χαννοί⁴ παρευθὺς τῶν μελῶν ἢ φαυλότης.
Ὅταν δὲ τὰ σλοιχεῖα λαμβάνειν θέλῃ
Τὰ κρυπλὰ δανείσματα τῆς διαρτίας,
85 Τί χρεὶ σε παθεῖν; ἢ παρακμὴ γὰρ πέλας,
Ἐπεὶ τὸ θερμὸν εἰς τὸ πῦρ ἀνατρέχει,
Καὶ τάλλα χωρεῖ πρὸς τὰ καθόλου μέρη,
Καὶ τήκεται μὲν πυρετοῖς τὸ σαρκίον,
Θρηνούμενον δὲ δυσφορεῖ καὶ δακρύει,
90 Καὶ τῶν ἱατρῶν συντρεχόντων ὀξέως.
Ὁξύτερος φεῦ! τῆς τελευτῆς ὁ δρόμος.

¹ Cod. Par. 2286, fol. 5 r°. Versu
seq. cod. προξενῶν pro προξενοῦν.

² Leg. δὴ pro δέ.

³ Cod. Par. 11, 53: Ἡ φλεγμονὴ τῆς
καρδίας.

⁴ Leg. χαννοῖ.

- * *Ἐτα τί μικρὸς εἰς τὸ πένθος ὁ χρόνος;*
Μαρίζεται δὲ σὺν θορύβῳ καὶ σίῳσι
Τὰ τῆς ἀνάγκης τοῦ βίου γεννήματα.
 95 *Εἰ γοῦν ἀγαθῆς εὐπορεῖν βούλει τύχης,*
Καὶ πλοῦτον αὐχεῖν καὶ τιμὰς ὑπερτίμους,
Σπέρκιζε τοῖς πένθεσι τὰ χρήματά σου
Σπείρων ἀφειδῶς· τοῦτο γὰρ ὅντως βίος
Τὸ γῆθεν αὐτὸν ἐσίῳαν τὸν δεσπότην.
 100 *Ἄρ' οὐχὶ κατένυξα τοῖςδὲ σε πλέον¹;*

III. Ὡς ἀπὸ πνοῦς ἀρθερωσάντων² βαρβαρίζοντος ἐκ τῆς ἐκείνου γλώττης,
 τῷ Πατροῦντι.

- * *Ἀνέρον γῆν καὶ καθημαρτημένην³,*
Γεωγράφῳ⁴ ἀρίστῃ, δευτέρως⁵ δίδου,
Μὴ συναγαγὼν αἰρετὰς κριτοὺς⁶ χύδην
Συχνούς ὑπὲρ σοῦ καὶ δριμεῖς πλέξω⁷ ψόγους.

IV. Ὅμοιοι.

Ἐγχυματισμὸς⁸ ἐκ λογικῆς διφθέρας

¹ Male πλέον Bandin.
² Vox add. lexicis. Adde et Ἀρρωσμένος, De S. Theodor. cod. Par. 1447, fol. 8 v°: Ἐπὶ τοῦ σπύτου ἀρρωσόμε.— Γλυκεπώνυμος, De Michael. Glyca, cod. Paris. 1719 in lemma: ἦν ἐκ γένους ἰσχυρῆς γλυκεπώνυμον. — Εἰρηπώνυμος, Theod. Lascaris, ap. Mai, Bibl. patr. t. VI, p. 262.— Μαρτυρώνυμος, Jo. Cretenensis, cod. Par. 1773, fol. 15 v°: Κλέος ποικίλον μαρτυρώνυμος φίλος. Xanthop. Synagor. cod. Par. 1585, fol. 308 r°: Ἡ κλῆσις ἔργον μαρτυρώνυμον πάλαι Πολύων ἐν αὐτῇ μαρτυρησάντων ἔθηκε.

³ Verbum καθημαρτάνω deest lexicis. Nisi scribendum καθημαρτημένην, quae frequentius dicitur καθημαρτημένη. Cf. infra xxxv A, 1.

⁴ Cf. infra, xv, 3.

⁵ Pro δευτέρως fort. διεροῖς? aquis i. e. mergas. Sed ἐπέχει.

⁶ Id est αἰρετοὺς κριτοὺς: hic igitur imitari videtur τὸν βαρβαρίζοντα.

⁷ Cf. xv, 7.

⁸ Non capio hæc. Sunt duo σιωπῆσι, neque Attici salis sunt σιωπῆσι. Ex quibus unum carmen tantum Bandini fecit.

Τὸν ἱματισμὸν τῆς γραφικῆς ἐκπλύνει ·
 Ῥεῦσις δὲ γαστρός ἀπομορφοῖ τὴν Θέαν,
 Καὶ κοπραγωγῶν ὄργανοί τὴν αἰσχύνην ·
 5 Ἀγαθότην¹ δὲ τινα κομψήν² εἰσφέρει
 Σαρκασμὸς εὐσίδεμφαστος³ ἐμφαίνων χόλον ·
 Γλουτῶν δὲ σεισμὸς καὶ κρεδασμὸς ὁσφύος,
 Ἡ καὶ παραλλάξ ἀπρεπῆς ὤμων Θέσις,
 Ὀγκος⁴ τε γαστρός εἰς ὑπόμφαλον⁵ δέσιν
 10 Καὶ μακρὰ ληρήματα καὶ σαίνων τύφος,
 Ποιοῦσιν οἰκτρὸν τὸν σοδοῦντα Θερσίτην,
 Ὡς πρὸς λόγους Ἡρακλῆς, ὦ νοῦ γεννάδα.

V. Εἰς τὴν ἐν τῷ ναῷ εἰσοδὸν αὐτῆς⁶.

* Ἢδὴ κινουσαὶ τὰς σκιὰς καὶ τοὺς τύπους
 Καὶ τὰς περὶ σοῦ πρὸς τὸ μέλλον ἐμφάσεις
 Τὴν μὲν βάδην κίνησιν ἐμφαίνεις, κόρη,
 Τοὺς δὲ γραφικοὺς οὐχ ὑπερβαίνεις ὅρους ·
 5 Οὐπω γὰρ ἐσκήνωσεν ἐν τῇ γαστρί σου
 Τὸ τοῦ νόμου πλήρωμα κινεῖν τὰς φύσεις.
 Ἀλλὰ πρόβαινε Θᾶττον, ἀγνή παρθένε ·
 Καὶ γὰρ βλέπεις κάμνοντα τὸν Ζαχαρίαν.

VI. Τῷ αὐτῷ⁷.

Στάχυς⁸ καλῶν ὄριμος ὁφθῆναι τοῖς φίλοις,
 Τὸ τῶν σίχων ἐμμισθον⁹ ἀπόδος Θέρος,
 Ὡς ἂν ὁ πυκνὸς τῶν ἐμῶν κρότων σπόρος
 Ἐξοργανωθῇ πρὸς τὸν εὐσίσχυον¹⁰ φόρον.

¹ Iterum barbare.

² Cod. κομψήν.

³ Hac voce augenda lexica.

⁴ Cod. ὄγκος.

⁵ Vox addenda lexicis.

⁶ Id est τῆς Θεομήτορος.

⁷ Id est τῷ σεβαστῷ Πατριμῳτῇ.

⁸ Vid. cod. Par. LVI, 31.

⁹ Supra I, 97.

¹⁰ Cf. cod. Par. VII, 33.

VII. Τῷ αὐτῷ.

Βούλει σίεαρ¹ κώνωπος ἰδεῖν, ὥς λόγος·
 * Ἐκεῖνα δὴπου ταῦτα καὶ λαβὼν φάγε.
 Τὰ γὰρ σὰ κἄν ἄκαρπα τυγχάνειν λέγῃς,
 Ἄλλ' οὖν ὁ καρπὸς πανταχῇ τούτων βρύει.

VIII. Τῷ αὐτῷ.

Πέμπε πρὸς ἡμᾶς, ἄφθονε χρυσορρόα²,
 Νέκταρ πεπηγὸς, ἀπὸ καλάμου δρόσον,
 Ὀχνην, σίαφυλὴν, μῆλον ἐκ Θράκης, ῥόαν,
 Καρποὺς Δαμασκοῦ³, Θάσια τραγήματα,
 5 Καὶ πᾶν φίλον πρόσαρμα τοῖς ἐπὶ κλίνης·
 Ἐξ ἥπατος γὰρ δυσκραεὲς πνίγος φλέγον
 Διψῆν με ποιεῖ καὶ ῥοφεῖν ζητεῖν χυδῆν.
 Εἰ δ' οὐκ ἔχεις, φάνηθι τῷ φίλῳ μόνον,
 Καὶ ταῦτ' ἔσῃ ξύμπαντα καθάπαξ μόνος,
 10 Σῶτερ γλυκασμὲ, παυσίκακον φάρμακον⁴.

IX. Τῷ αὐτῷ.

Τί δεῖ με ποιεῖν; οὐδὲ γὰρ ἔχω κρότους⁵
 Τῇ σῇ φύσει πρέποντας, ὧς χρῆμα ξένον·
 Ἀμύχανον γὰρ τὴν ἐπιστήμην βλέπω
 Σοῦ τὰς ῥύδην χάριτας εὐλαβουμένην.
 5 Εἰ γοῦν ἀγαπᾷς τοὺς μετὰ τέχνης κρότους,

¹ Il est rem nihili, sive aridissimam.
 Quod ad malos versus referri videtur
 quos Patriciotæ legendos mittit, addens
 ipsius scripta, de quibus modeste sen-
 tiat, bonæ frugis plenissimos esse. Vox
 σίεαρ a nostro valde amata.

² Vid. cod. Par. cccxviii, 29.

³ Intell. Δαμασκηναῖα μήλα, Cf. Athen.
 II, p. 49 D.

⁴ Cf. infra cii, 20.

⁵ Supra i, 259: Εὐπρεπεῖς ἔξει κρό-
 τούς.

Τί δῆτα σαυτὸν ὑπὲρ ἀνθρώπων τίθης;
 Εἰ δ' ὑπὲρ αὐτοὺς ὠλβιαῖθης¹ τοὺς λόγους,
 Τί δὴ προσαιτεῖς τοὺς παρ' ἀνθρώποις κρότους;
 Οὐ δύναμαι² πλεῖν ὑπὸ³ σαβρᾷ πορθμίδι

* 10 Τῶν σὺν ἀγαθῶν τὰς ἀποβρήτους χύσεις⁴.

X. Τῷ αὐτῷ.

Οὐ χὴν ὁ χὴν ἐκείνος, ἀλλὰ σαρκίον
 Μυδῶν πρὸ μακροῦ καὶ σεσηπὸς ἐκτόπως·
 Σητῶν γὰρ ἂν θυλακὸν αὐτὸν τις λόγοι,
 Καὶ καταγωγὴν παμμιγοῦς δυσοδμίας⁵.

5 Ὅν εἴπερ εὔρε καὶ Ναβουχοδονόσορ
 Φανείς μονιὸς⁶ εἰς ὀρύγματα χλόης,
 Εὐθὺς ἂν ἀφείς καὶ σίραφεις ἀπεκρῦθη,
 Τὴν βίνα τῇ γῇ προσφυῶς⁷ ὑφαρμόσας;
 Μὴ πνεῦμα⁸ λαθὼν τὰς ὁπὰς διαδράμη.

10 Οὕτως ἀμείβῃ τοὺς λόγους, εὐμήχανε⁹;

XI. Τῷ αὐτῷ.

Σὺ μὲν τάχα Δίωνα λαβὼν θαυμάσης
 Εἰς λέξιν, εἰς νοῦν, εἰς διηρημένην φράσιν,
 Εἰς ρυθμὸν, εἰς κίνησιν, εἰς τέχνης κράτος,

¹ Cf. supra 1, 130.

² Fort. δύναμις, pro οὐ δυνατόν. Sed statuendum potius Philen πλεῖν dixisse transitive, velere.

³ Fort. ὑποσάβρῃ πορθμίδι.

⁴ Cod. Paris. 1, 13 : Τὴν μεγάλου δαυρον εἰς πάντας χύσιν. Ephraemius v. 32 : Φιλοδορίας χύσις. Ἀγαθῶν χύσις unde vox ἀγαθοχυσία apud Eustath. Opusc. p. 71, 37; 207, 65; et 339, 84.

Id. in Hymn. Pentecost. Damasceni in Spicil. Rom. V, p. 198 : Καὶ χαίροντες τῇ ἀναθεῖν ἀγαθοχυσία. Conf. cod. Esc. CLXXVIII, 1.

⁵ Cod. Par. CLXIX, 108.

⁶ Cod. μονιός.

⁷ Cf. infra XII, 86.

⁸ Philes, De anim. 1998 : Ὅταν πνεῦμα τὸν βυθὸν διατρέχῃ.

⁹ Pro εὐμήχανε, ut videtur.

- Ἐξ ὧν τὸ πᾶν δῆπουθεν Ἑλλήνων γένος
 5 Ἀνῆκεν αὐτῷ καὶ χρυσῆς γλαυτῆς κλέος.
 Ἐγὼ δέ σου τέθηκα λαμπρῶς τὴν φύσιν,
 Ἐπέπερ εἰς τοσοῦτον ἐσμὲν¹ φροντίδων,
 Ὡς χαλκὸς ἀντίτυπος, εὖ μάλα σίγει·
 Νομὰς γὰρ ἰσίων καὶ φυλὰς διαγράφων
 10 Καὶ ῥητορικοὺς ἀναμοχλεύεις² τόπους.

* XII. Τῷ αὐτῷ.

- Τὰ κυπαριτρίμηνλα³ τοῦ δαῖνος φίλου
 Ἐρωτες ἐσφαίρωσαν, οὐ γῆς ἱαμάδες·
 Ἄ σάτυρος μὲν· ἐξ ὑπερθύρου βλέπει,
 Τρυγᾷ δὲ φαλὸς⁴ εὐσθενὴς πρὸς ἐσπέραν.
 5 Πλὴν πρὸς μὲν ἡμᾶς τοὺς ἀπὸ ξένης πέλας
 Κίρνησι τὸν σίλῳφοντα χυμὸν ἢ τρύγη,
 Τοῖς γείτοσι δὲ τοῖς ἀπὸ χρόνου φίλοις,
 Οἷς καὶ χρυσῇ μάχαιρα κοσμεῖ τὴν τύχην,
 Ἐγχεῖ γλυκασμὸν· τοιγαροῦν ἄγε τρύγα·
 10 Φθόνος γὰρ οὐδεὶς ἐσθλὸν ἀπὸ τῶν πέλας.

XIII. Τῷ αὐτῷ.

- Εἰς τοὺς νέους ἤκοντα καὶ πέλας δόμους
 Πολλοῖς ἀγαθοῖς δεξιῷ με τὸν φίλον·
 Ὁ γὰρ προμηθεὺς καὶ θεὸς καὶ τεχνίτης,
 Καὶ παραγωγεὺς⁵ καὶ τροφεὺς καὶ δεσπότης,
 5 Ὁ παγκάλῳ σχήματι συνθεὶς τὴν κτίσιν,
 Καὶ καταγωγῆς ἀξιοῖ με τὸν ξένον,

¹ Cf. cod. Par. ιη, 7.² Hac voce augenda lexica.³ Infra xiii, 2 : Καὶ πάντα καλῶς
ἀναμοχλεύων τόπον.⁴ Fort. δ' ἐφαλος?⁵ Cf. Cod. Par. xiv, 426.

Ὦν ἡ τύχη τρύχουσα τὸν πρόσθεν χρόνον
 Ὡς ἐχθρὸν ἐξήλαυε τῶν ἀλλοτρίων.
 Οὐκοῦν σεαυτὸν δεῖξον ἡμῖν βελτίω,
 10 Κατὰ σοφισίᾱς ὠρφανισμένη φύσις.

* XIV. Τῷ αὐτῷ.

Ἡ ῥαδίως πέραινε¹ τὰς ὑποσχέσεις,
 Ἡ μὴδὲ τοὺς τέρποντας ἀγάπα κρότους.
 Τί γὰρ τὸ κέρδος ἂν μὲν ὁ παῖς² ὀρθρίσας
 Πρὸς ἐσπέραν δύσοδμον εἰσφέρῃ κρέας,
 5 Ἐγὼ δ' ἐμαυτὸν ἐγχρονίζων ἐσθίω,
 Ὡς ὀκτάπους, ἄφυκτον ἀθρήσας³ γυνόφον;
 Ἐπὰν δὲ παρῇ καὶ τὸ δυσῶδες κρέας,
 Ἡλὶε φιλότιμε, συστέλλου βλέπων.
 Σὺ δὲ φρενῶν κάλλιστον ἐν τούτοις βάρος
 10 Ἐπὶ φίλῳ δράματα συνθεῖς καγχάσεις.

XV. Τῷ αὐτῷ.

Σὺ μὲν σιολισθεῖς τὸν χιτῶνα τῆς τύχης,
 Ὦν ἡ φύσις πώρρωθεν ἰσιούργησέ⁴ σοι
 Γεωγραφικὴν⁵ ἐμβαλοῦσα κερκίδα⁶,
 Δίδου πρὸς ἡμᾶς τὸ τριχόπλοκον⁷ φάρος,

¹ Infra lxx, 4 : Πέραινε δὴ, πέραινε
 τὰς ὑποσχέσεις.

² Leg. ὁ παῖς μὲν ὀρθρίσας ob me-
 trum.

³ Cod. ἀθρήσας et supr. οἱ. Eustath.
 ad Odyss. E, p. 1541, 8 : Ὁ πολέπους
 ὀκτάπους καλεῖται κοινότερον. Ita etiam
 ab hodiernis græcis vocatur, propter oc-
 tenos cirros seu pedes. Narratur poly-
 pus esuriens suos ipse cirros seu pedes

circumrodere, sed mox reparare dam-
 num, alimento aliunde sumto. Conf.
 Wernsd. ad Phil. p. 60.

⁴ Cf. infra cxxxv, 15.

⁵ Vide supra lxx, 2. Alterum ex al-
 tero explicandum:

⁶ Cod. Paris. v, 4 : Λαλοῦσαν Ἐρμῆς
 ἐμβαλὼν σοι κερκίδα. Conf. quoque
 ibid. vii, 11.

⁷ Cf. infra lxx, 22; xlvi, 2.

- 5 Ὅ δ' ἄρ' αὖτε δευθὲν ἐκπιέζεις τοῖς λίθοις·
 Ἐγὼ δέ σοι πρέποντας ἀθροίσας μίτους
 Χλαμύδα λαμπρὰν τεχνικῶν πλέξω¹ κρότων,
 Ἦν οὐδ' ὁ πᾶς δῆπουθεν ἐκτρίψει χρόνος·
 Φεισάμενος γὰρ ὁ χρυσοῦς τοῦ μετρίου
 10 Τὸ μείζον εὐρεῖν εὐχερῶς οὐκ ἰσχύσεις².

* XVI. Τῷ αὐτῷ.

- Τὰς τέτλαρας δις πέμπε δὴ μῆν' ἐνθάδε,
 Στατῆρ φίλων πάγχρυσσε καὶ θεῖον τέρας.
 Ὁ γὰρ χθὲς ἀπρόσιτος ἐσθητοπράτης³
 Πρὸ τῆς πύλης πάρεσσι πεζὸς ὀρθρίσας,
 5 Καὶ τὴν ὀφειλὴν ἀπολαμβάνειν θέλων,
 Βοᾷ τι λαμπρὸν, οὐδὲ γὰρ φέρει πρᾶως.
 Ἐγὼ δὲ μισῶν τὸν θορυβώδη πότην,
 Τὸν ἀπὸ τοῦ πώγωνος Ἀθάμαντά⁴ σοι,
 (Δοκεῖ γὰρ ὅξυς ἀγρία⁵ πρὸς τῆς μάχης
 10 Καὶ χθιζὸς ἂν φαίνοιτο τοῦ γλεύκουσιν πινέων)
 Αἰτῶ διὰ σοῦ τὰς ὑποσχέσεις λύειν,
 Καὶ λῆρον ὕγρον εἰς τὸ λοιπὸν μὴ τρέμειν.
 Εἰ δ' οὖν, μόνον κέλευε καὶ παραιτίκα
 Πάλιν⁶ τὸ ληφθὲν εἰς τὸν ἄνδρα τὸν ἄλλον,

¹ Infra LXXX, 31 : Νόθων κρότων
 θήρατρον εὐτέχνως πλέκει. Supra III,
 4 : Δριμεῖς πλέξω φύγους. De anim.
 222 : Κύκνος θανάτων ἐμμελεῖς φθόγ-
 γους πλέκει.

² Cod. ἰσχύσεις et supra ἰσχύσεις.

³ Vox addenda lexicis, quibus acce-
 dant ἰχθυοπράτῳ, ὀπρωπράτῳ et
 ὀπρωπράτης ex Joan. Tzetz. Ep. 57,
 p. 49 et 50. Quæ vocem novam mihi

revocant in memoriam ὀπρωδόρος ex
 Jo. Camater. cod. Escur. II, T, 10, fol.
 216 r° : Ἐνθα χεῖρ ὀπρωδόρου φθάσαι
 οὐκ ἔχει. Et ὀπρωδορία, Germ. Cpol.
 cod. Coisl. 278, 184 v°; 218 v° et 219 v°.

⁴ « Qui par sa grande barbe te sem-
 blerait un Athamas furieux. »

⁵ Fort. ἀγριος.

⁶ Videtur ellipsis : retro pro redibit,
 reddetur.

- 15 Ὅσον δ' ἐφεξῆς ἀλγυνεῖς τὰς ἐλπίδας,
Ἄριστε Φιλόστοργε¹, πῶς ἂν τις λέγοι;

XVII. Τῷ αὐτῷ.

- « Ἐχθρῶν² ἄδωρα δῶρα, οὐκ ὀνήσιμα »,
Φησί τις ἀνὴρ εὐστοχῶν οἷς ἂν λέγοι.
Ἐγὼ δέ σοι τὰ δῶρα φημι τῶν φίλων
Τὰ καλὰ συγκλείσαντα καθάπαξ φέρειν.
5 Ποίους γὰρ οὐκ ἔλυσας εὐθέως πόνους³
Τοὺς πέρδικας δοῦς, τὴν τροφὴν τῶν ἀτρόφων;
* Ποῖον δέ μοι φάρμακον οὐκ ἔφθης χέας⁴
Ὅτε πρὸς ἡμᾶς τὸ σχινότροφον⁵ γένος,
Ἐκεῖνα δῆπου φημι τὰ σίρουθάρια,
10 Ὁ πηρὸς εἰσήνεγκεν ὠμματομένους;
Οὕτως ἀλεξίκακος ἡμῖν εὐρέθης,
Οὕτω Γαληνὸς καὶ πρὸ τῶν Ἱπποκράτους.
Ὁ γὰρ πρὸ τῆς ἐναγχοῦς Ἀσκληπιάδης
Ἦνυσεν οὐδέν, οὐ μὰ τὸν γέλωτά σου
15 Καὶ τὸν λογισμὸν τὸν κατειρωνευμένον,
Ὅς ἐσσι μεσίδος ἐντελῶν χαρισμάτων.
Ὁ γὰρ λαγῶδες καὶ τὰ μηρῶα⁶ κρέα,
Τὰ νῦν πρὸς ἡμᾶς εὐγενῶς ἀνηγμένα,
Τὰ τῆς νόσου λείψανα παρέρχοντό μοι.
20 Γλεῦκος γὰρ εἴ σὺ καὶ Θρόβλυστος⁷ δρόσος,

¹ German. Cpol. cod. Coisl. 278, τοὺς ἐνοχλοῦντας πόνους. Cod. Escur.
fol. 56 v° : Οὐδὲν πατρὸς κατὰ πνεῦμα ccxii, 16 : Εἰς λύσιν πόνων.
γενῶντος (l. γεννώντος) φιλοστοργό-
τερον παρόντα βλέπει τὰ τέκνα καὶ οὐ
κορέννεται.

² Sophocl. Aj. vs. 665.

³ Infra cxi, 10 : Καὶ λύσον ἀντὶ p. 41, not. 8.

⁴ Conf. infra cii, 17.

⁵ Hec voce augenda lexica.

⁶ An pro μηριαία, des gigota?

⁷ Conf. meum Catalog. codd. Escur.

Κὰν ἀσείσμοις ἐσίῃς σου τὸν φίλον.
 Πλὴν ὅλβε μου ζῶν μὴδὲ τεθναίνης ὅλως,
 Μὴδ' ὁ χρόνος τοσοῦτο καλύνῃαι τρέχων
 Χαρισμάτων ὄργανον ἐξειλεγμένον.

* XVIII. Εἰς ποτήριον.

Ἰδοὺ κρατὴρ εἷς, ἀλλ' ἀποχρῶν τῇ κτίσει.
 Τὸ σύνθετον γὰρ μυστικῶς χέων πόμα
 Ὁ δεσπότης κίρνησι τὴν σωτηρίαν,
 Ὡς βότρυς ἡδὺς παρθενικῆς ἀμπέλου.

XIX. Εἰς δίσκον τοῦ πρώτου.

Οὐρανίαν τράπεζαν ἐνθάδε βλέπων¹,
 Ἐνυλε πιστὲ, βρώσιν ἀγγέλων φάγε·
 Ὁ γὰρ μελισμὸς τῶν μεταξὺ κλασμάτων
 Λειτουργικῶν δίδωσι μισθῶν ἐμφάσεις·
 5 Ὅταν δέ τις ἔρημος ὀφθῇ² πλαιομάτων,
 Τὸ δεσποτικὸν μυστικῶς μάννα τρύγα.

XX. Εἰς δίσκον³ τοῦ δευτέρου.

Εἰς δευτέραν τράπεζαν ἐκ πρώτης τρέχων,
 Ἀνθρῶπε, κατάμαθε τὸν τρέφοντά σε·
 Εἰς γὰρ τὸν ἀμπελῶνα τῆς ἐκκλησίας
 Ἀμείβεται μὲν δαψιλῶς⁴ τοὺς ἐργάτας,

¹ Male βλέπω Bandini.

² Fort. ὀφθῆς.

³ «Δίσκος ἱερός, ἅγιος, est sacer discus, in quo græci inter missæ solemnities, in quo græci inter missæ solemnities, sanctum panem reponunt, cuius figuram exhibuit Goarus in Euchologio p. 117. Ducang. in Glossar. med. et infim. græc. in verbo Δίσκος.» Band.

⁴ Cf. cod. Esc. CLXXXVI, 2. Cod. Par. XIII, 10. Id. De animal. 353. Unde adverbium δαψιλοστέριως quod lexicis exulans legitur apud Pantaleon. de S. Michael. cod. Par. 1196, fol. 18 v°: Εἰς τὴν αὐτὴν ὥραν ἐπιφθᾶσαι καὶ θρέψαι τοὺς θεριστάς αὐτοῦ τὴν αὐτὴν τροφήν δαψιλοστέριως.

5 Ἄλλην δὲ τοῖς κάμνουσιν ἀρρήτως χάριν
 * Εἰς τὰς ἀφανεῖς εὐτρεπίζει πασιάδας.

XXI. Εἰς τὸν τοῦ ποτηρίου¹ δίσκον.

Τὸν ἀργύρου πρᾶθέντα καὶ τεθυμένον
 Εἰς ἀργυρᾶν τράπεζαν ἀρρήτως βλέπω·
 Καὶ γὰρ ξεναγεῖ τὰς ψυχὰς ὁ δεσπότης,
 Προθεῖς τὸν υἱὸν εἰς τροφὴν τοῖς ἀξίοις.
 5 Ὡς βρώσις, ἣν οὐκ ἂν τις ἀτρόμως φάγοι
 Πρὶν ἐξευγεῖν τῶν παθῶν εὐ τὸν κόρον!

XXII. Εἰς² τὸ ἴχνος τοῦ μεγάλου Παύλου εὐρισκόμενον ἐν τῇ μονῇ
 τῆς Παναχράντου³.

Ἰχνηλατῶν μοι, Παῦλε, τὴν σωτηρίαν,
 Καὶ πάντα καλῶς ἀναμοχλεύων⁴ τόπον,
 Μὴ σου τὸ σὸν κήρυγμα φυγῶν τις λάβῃ,
 Τὸ πέλμα τυποῖς ἀντερεισθὲν εἰς λίθον,
 5 Ὡς ἂν ἅπας ἔχοι σε κατόπιν τρέχων
 Σαφῇ ποδηγὸν τῇ κατ' ἴχνος⁵ ἐντάσει,
 Καὶ μὴ ραθυμῶν μηδὲ βαδίζων μάτην
 Ἀποπλανηθῇ τῆς ὁδοῦ τῆς εὐθέτου·
 Ἡ γῆθεν ἀρθεῖς οὐρανοῦ μέχρι τρίτου⁶,
 10 Κἀκεῖθεν εἰς γῆν ὑπονοσήσας πάλιν,
 Τὸ τῆς ὕλης ἔδειξας εἰκότως βάρος,

¹ «Ποτήριον, Calix, in quo Christi sanguis consecratur. Vide Ducang. l. c.»
 Band. sterium fuit virorum. De quo confer. Ducang. Constantinopol. Christ. IV, 31, p. 93.

² Cod. M. fol. 4. Conf. cod. Esc. cxxiv.

⁴ Cf. supra xi, 10.

⁵ Cod. κατήχνος.

³ Panachrantæ, seu Immaculatæ Deiparæ, τῆς Παναχράντου μονῆ, mona-

⁶ De duplici triplicive apud Christianos cælo vide Suicer. p. 520 sq.

- Μὴ τις σε καὶ Φάντασμα καὶ πνεῦμα κρίνοι·
 Καὶ δεῦρο τὴν σὴν παρεσημῆνω σίλασιν,
 Ἀπισχυρισθεὶς μὴ καταπέσης τάχα·
 15 Μᾶλλον δὲ τὴν σὴν ἐκπλαγεὶς ἐπίβασιν
 * Εἰς μαλθακὴν ὁ λίθος ἐτράπη φύσιν.
 Οὐκ ἦν γὰρ εἰκὸς τοὺς ὑπὲρ πάντων δρόμους
 Ποιεῖν ἀπαγεῖς τὰς ἐν ἵχνεσι ξέσεις·
 Ἡ ποῦ ποτ' ἐχρῆν καὶ τὸ τοῦ χρόνου θράσος
 20 Εὐαγγελιστοῦ κατακαλύψαι τρίβους;
 Πέτρος μὲν οὖν πῆγνυσιν ὑδάτων χύσιν,
 Φοιτᾶν δι' αὐτῶν προσίεταγμένος βάδην·
 Αἰσχύνεται γὰρ τὸν μαθητὴν ἡ κτίσις,
 Καὶ τὰς ἐαυτῆς ἐκτροπὰς ἀποστέγει,
 25 Τὸ συμπαθὲς τιμῶσα τοῦ διδασκάλου·
 Σὺ δ' ἐξυδατοῖς ὑποχαυνῶν τὸν λίθον,
 Καὶ θαυματουργεῖς¹ ἀπὸ τῶν ἐναντιῶν,
 Ἐνταῦθα δεικνὺς τὴν χαραχθεῖσαν βᾶσιν,
 Ὡς ἂν ἔχοις γνώρισμα τὰς τρίβους, μάκαρ·
 30 Δεικνὺς δὲ καὶ τὸ σχῆμα τῆς ἐξουσίας,
 Ἐν ᾧ τὸν ἐχθρὸν καταπατῶν συντρίβεις,
 Τὸ βῆμα τυποῖς² τῇ βίᾳ τοῦ πέλματος·
 ἵνα δὲ καὶ φεύγοντα μηδεὶς σε κρίνοι,

¹ Quæ vox mihi revocat in memoriam aliud compositum θαυματοφόρος, in lexicis nondum receptum. Inveni in cod. Paris. 396, fol. 52 r° : θαυματοφόρε Ἀντώνιε ὅσιε. Alia nova ex θαυματοφῶς derivata addam : θαυματοειδής, Actf. SS. Boll. Sept. t. VIII, p. 372 : Καὶ τοῖς τέσσαρσι σίλοις ἐπάνω τῶν σταυρῶν καμάραι θαυματοειδεῖς. — θαυματοθέατος, Jo. Damasc. Opp. t. II,

p. 837 C : Καὶ θαυματοθέατον θάλασσαν. — θαυματοποιά, Vita S. Stephani Jun. ap. Cotel. Eccl. gr. mon. t. IV, p. 413 : Παρά τε γὰρ τῆς αἰμόρου εἰς τὴν ἐπ' αὐτῇ θαυματοποιᾶν γεγонуῖαν ἡ τοῦ σωτῆρος εἰκὼν ἐστὶ λεγγραφήθη.

² Cod. τυπτοῖς. Supra v. 4 : Τὸ πέλμα τυποῖς ἀντερεισθὲν εἰς λίθον. Infra v. 62 : Τὸ πέλμα τυποῦν.

- Κήρυκα φωτὸς ἀπλανῇ δεδειγμένον,
 35 Τοὺς τῆς ἀγωγῆς οὐκ ἀφανίζει τύπους.
 Πλὴν θαῦμα καὶ τὸ σχῆμα τοῦ κοίλου τύπου·
 Τὰς γὰρ φύσεις ἡμεῖψας, οὐρανοδρόμε,
 Φανείς ἀγαθὸς τῷ θεῷ πεζοδρόμος.
 * Καὶ τὸν μὲν ἀντίτυπον ἢ γλίσχρον λίθον
 40 Ὡς τέλμα λευκὸν βαδίσας ἐσφράγισας,
 Τὸ πέλμα σου δὲ καὶ τὸ γυμνὸν σαρκίον
 Σίδηρον ἢ χάρακα σαφῶς εἰργάσω·
 Καὶ νῦν τὸ κοῖλον αὐτόματον δείκνυται·
 Τὰ γὰρ διασλήματα τῶν σῶν δακτύλων
 45 Ἀνήγαγον τὸ σῶμα τοῦ ξηροῦ λίθου,
 Καθάπερ ἰλὸν ἐν πλαδαρᾷ συστιάσει·
 Αἰθεὶς γε μὴν ἐμεινεν ἡ λίθος λίθος,
 Ὡς ἂν ἔχοι τὸ δεῖγμα λαβὼν ὁ χρόνος·
 Ἴδοι τις ἂν ἐνταῦθα καὶ πόρων τύπους,
 50 Οἷους μὲν οὐδεὶς ἐγκοπεὺς ἀποξέει·
 Δορᾶς δὲ λεπτῆς ὀργανοῦσιν ἐμφάσεις·
 Τάχα δὲ ποῦς ὅς¹ διῆλθε τὴν κτίσιν,
 Κατατραχυνθεὶς καὶ τυλωθεὶς ταῖς τρίβαις,
 Τοσοῦτός² ἐστὶν ἰσχυρὸς πρὸς τὰς βάσεις
 55 Ὅσον μαλάττειν φύσιν εἰ ψαῖοι λίθου.
 Τοιοῦτός ἐστι Παῦλος· εἰ δὲ καὶ γράφοι,
 Ποίας ἂν οὐκ ἔθελξε λιθαῖδεις φύσεις;
 Μᾶλλον δὲ καὶ γέγραφε καὶ δράσας ἔχει
 Τὸ μέχρις ἐθνῶν τὴν ἐπίγνωσιν τρέχειν·
 60 Ἐδεῖ γε μὴν ὡς ἂν τις εὐφυῶς λέγοι
 Τὸν ἀπὸ Ταρσοῦ τῆς Κιλικίας μέγαν
 Τὸ πέλμα τυποῦν ἀπὸ ταρσοῦ μετρίου,

¹ Deest syllaba. Fort. ὅσις. — ² Fort. τοσοῦτον.

- * Καὶ γίνεται τὸ Θαῦμα καὶ δῆλον μένει.
 Τί δ' ἄρα καινὸν εἰ κινεῖ λίθων φύσιν¹
- 65 Καὶ Παῦλος αὐτὸς Ἀβραὰμ παῖς τυγχάνων;
 Ἰχθὺς μὲν οὖν λέοντος ἐκκλίνει² σκυλαξ·
 Ταυτὶ δὲ Σατὰν οὐδὲ μετρίως φέρει·
 Πρόβεισι γὰρ ἄφραστος ἐντεῦθεν χάρις,
 Ὡς ἐκείνος ὁξέως εὐαίνεται.
- 70 Βαβαί τίς εἶδεν ἰχθὺς οὐρανοδρόμον,
 Ἢ τίς ὅλως ἐδειξεν ἀγγέλου τρίβους;
 Ὡς θεῖον ἰχθὺς, ὃ προκειμένη βάσις,
 Ἢ τῆς ψυχῆς τὸ βάθρον ἐσήριξέ μοι!
 Ὅφει μὲν ἰχθὺς οὐ παρήκε τοῖς λίθοις,
- 75 Παῦλος δὲ τῷ χάρακι τυποῖ τὸν δρόμον·
 Πρὸς γὰρ τὸν ἐχθρὸν ὑπεναντίως³ ἔχει.
 Μὴ γοῦν παλαισιῆς εὐρεθεὶς οὗτος γίγας,
 Καὶ τὸν πονηρὸν συμπλοκῆς ἐλὼν βία
 Τὴν ἰσχὺν ὑπέδειξεν ἰχθὺς βάθος⁴;
- 80 Μὴ τὴν χαμερπῇ καταπατήσας ὕλην
 Ἀκαμπλον ἐγνώρισεν ἡμῖν τὴν βάσιν;
 Ὡς Θαῦμα καινὸν ὁργανωθὲν τῇ κτίσει!
 Ὡς βυθὸς ἡδύς, ὃ ριφείς Παῦλος πάλαι
 Τοσοῦτον ἡμῖν θάμβος ἀπεργάσατο⁵!
- 85 Τὸ πέλμα τοῦτο κόσμος ἐστὶ τοῦ γένους,
 Ὅ δ' ἄντα κοσμεῖ προσφυῶς ἡ γυμνότης.
 * Οὐκ ἐστὶν οὐδὲν ἰχθὺς ἀνδρὸς ἐν λίθῳ·

¹ Cod. φέσις et supra φύσιν. τὸν ἐκ γῆς ὑπεναντίως ἔχει. Strab. XV,

² Conf. supra II, 14. p. 709 : Ὑπεναντίως δὲ τῇ ἄλλῃ λιτό-

³ Cod. Val. xiv, 13 : Διμὸς δὲ τοῦ- τητι κοσμοῦνται.

τοῖς ὑπεναντίως ἔχει. Cod. Par. xciv, 6 : Ὁ τοῖς καθ' ἡμᾶς ὑπεναντίως ἔχει. βάθει. Claudicat versus. Leg. ἰχθὺς τῷ

Philes, De animal. v. 1864 : Πρὸς γὰρ Fort. ἀπειργάσατο.

- Κἂν γὰρ βασιλεὺς, κἂν σκυτεὺς, κἂν ἀγρότης
 Βάδην προῖων ὑποτυποῖ τὰς βάσεις,
 90 Ἄλλ' οἶχεται τὸ δεῖγμα· πῶς γὰρ ἂν μένοι
 Πρὸς χοῦν ἀπαγῇ καὶ πνοῇ διηρμένην;
 Παῦλος δὲ νικᾷ τὰς ἀκινήτους φύσεις,
 Παῦλος τὸ κοινὸν θαῦμα τῆς οἰκουμένης,
 Ὃς ἀνθάμιλλός ἐστι καὶ τοῖς ἀγγέλοις·
 95 Ὡς τύπος ἔχουσι, ὃ τέρας προκειμένον!
 Καὶ γὰρ τὰ σὰ ξύμπαντα νικᾷ τὴν φύσιν,
 Ὁ χροῖς, ὁ χιτῶν, αἱ γραφαί, τὰπρακτέα
 Καὶ τῶν ποδῶν τὸ βῆμα τῶν μακαρίων.

XXIII. Τῷ σεβαστῷ Πατρικίῳ¹.

- Τὸ μὲν πρὸ τῆς χθὲς νεκρικὸν ἔχων² σκέλος,
 Τὸ ζῶν ἀμυδρῶς καὶ μυδῶν σὸν ἀρνίον,
 Ὁ Τελχίνων ἐθρεψε μορμώδης³ χλόη
 Παρὰ ποταμοῦς ἐμβολῆς ἀψινθίων⁴,
 5 Ἐκὼν ἄκων δῆπουθεν ὑπεδεξάμεν·
 Καινὸν γὰρ οὐδὲν εἴ τις ἀρπάζων πτόαν
 Ὑπὸ κνίδος βάλλοι τὸ κεντρῶδες ῥόδον,
 Μᾶλλον δὲ καὶ βάλαμόν⁵ σοι σφαῖρα κνίδης.
 Ἐχρῆν δ' ἄρ' ἐχρῆν ἅμα τοῖς δώροις Ἄβελ
 10 Καὶ τὸν Κεῖν σπένδοντα βασκαίνειν μάτην.

¹ Cod. M. fol. 6.καταφρέοντας τὸ τῆς Στυγὸς ὕδαρ ζῶν
 τε καὶ φνῶν ἀλέθρον χάριν. Conf. Lo-
 beck, *Aglaoph.* p. 1181 et sqq.² ἔχων corruptum, ut metrum quo-
 que arguit. Sententia postulare videtur
 πλέκον, κάμπτον vel tale quid.⁴ Fort. ἐμβολεῖς Ἀψινθίων? Conf.³ Vox addenda lexicis. Strab. XIV,
 p. 653: Εἴτα Τελχινεῖς, ἀπὸ τῶν οἰκη-
 σάντων Τελχίνων· τὴν νῆσον· οὗς οἱ
 μὲν βασκάνους φασὶ καὶ γόητας, Θείῳ

Steph. Byz. s. v. Ἀψινθος.

⁵ Cod. βάλαμε, et supra ον. Me-
 trum vitiat. Fort. leg. βάλαμον ὁ-
 φραῖνοι κνίδης.

Τὸ σήμερον δὲ παραδειχθέν ἄρνιον

ἔμοιγε τῶν σῶν ἐξίοντι συλλόγων

* Καὶ παρὰ τὴν μέσαιον ἱκπασαμένῳ,

Πέμπε πρὸς ἡμᾶς εὐγενῶς μὴ γογγύσας,

15 Ὁ μείζον ἐστὶν ἀκριβῶς τῶν συννόμων,

Καὶ λευκὸν ἀπλῶς ἀλλὰ καὶ πρῶτος μέλαν,

Ὅταν ἔχη τρίχωσιν ἀσθενεστέραν.

Ναὶ πέμψον ἡμῖν τὴν παχυτέραν χάριν,

Τὸν ὕποποιον τὸν θρασὺν κατασχύνων,

20 Ὃς δὴ καθ' ἡμῶν τὴν καλαύροπα σιρέφων,

Μᾶλλον δὲ τὴν μάχαιραν ἐκ τῶν ἰσχύων

Εἰς τὴν νομὴν ἐξῆγε τὰ θρέμματά σου·

Φιλῆς Μανουὴλ ταῦτα θάρρουντος γράφει.

XXIV. Τῷ αὐτῷ¹.

Τὸν² οἰκέτην πέπομφα, τὴν θήραν δίδου,

Κίρκῃ πλερωτὲ γνωστικῆς εὐερμίας·

Τὸν γὰρ σὸν εὐκίνητον εἰς πάντα δρόμων

Οὐδεὶς ἀκερδῆς ἐμπεσὼν εἴργει χρόνος·

5 Αἰεὶ δὲ θηρᾶς· εἰ δὲ καθεύδειν θέλεις,

Κινεῖς τὰ κοινὰ τῷ βραχεῖ σου δακτύλῳ.

Ταῦτα βλέπων αἰσχισίτε φαυλίζου φθόνε,

Καὶ τὴν ἀγαθὴν φεῦγε τοῦ φίλου τύχην.

XXV. Τῷ αὐτῷ³.

Κυνηγετικώτατε καὶ κίρκων δίχα,

(Φρονήσεως γὰρ οὐκ ἀμοιρεῖς δικτύων,)

Χῆνας νεαροὺς πέμψον ἡμῖν ἀγρίους·

Ὁ γὰρ προπεμφθεὶς ἐξεπίτηδες γράσος,

¹ Cod. M. fol. 7. — ² Cod. M. τὴν οἰκέτην. — ³ Cod. M. fol. 7.

- * 5 Ὁ νεκρόχην¹ ἐκεῖνος, ἡ Θνητὴ δόσις,
 Τὸ ταριχευτὸν καὶ τετηκὸς ὀστέον,
 Ἀνῆκεν ἡμῖν κνησιμονήν τε καὶ φρίκην
 Εἰς ἐξερασμοὺς² ναυτιῶσι δυσχύμους³.
 Ναὶ πέμπε τὴν εὖοσμον ὁ χρυσοῦς χάριν.
 10 Προσδεῖ γὰρ ἡμῖν καὶ σιέδων προσφάτων,
 Ὡς ἂν φίλου τραύματα λυθῇ τῇ χρίσει.

XXVI. Τῷ αὐτῷ⁴.

Σὺ μὲν φίλων ἀρίστε τὸ πράττειν⁵ πλέον,
 Πικρῶς καθ' ἡμῶν τὰς ὑποσχέσεις λύων,
 Σκῆψιν τὸν αἰγυπλίον⁶ οἰκτρὰν εἰσφέρεις,
 Τὸν ἄπτερον κόρακα, τὸ κλάον⁷ βρέτας,
 5 Τῆς Χαλδαϊκῆς ἀσίσραπῆς τὴν ἀσδόλην,
 Τὸν ζῶντα καπνὸν, τὴν σκιὰν τῆς φύσεως,
 Τὸ ταριχευτὸν τῆς ἀμορφίας τέρας,
 Τὴν ἀνθρώπων γέμουσαν ἐν σέεσει πλάσιον,
 Τὴν ἀπὸ μωμμοῦ καὶ Στυγὸς καχεξίαν,

¹ Hac voce augenda lexica, quibus obiter addam: *Νεκροσρεφοφάγος*, Meliten. v. 1484: Ὁ Κρόνος γὰρ ἦν πρῶτιστος ὁ νεκρ. — *Νεκροπρεπῶς*, S. Eriphan. *Opp.* t. II, p. 265 D: Ἄρα δὲ καὶ τοῖς σοῖς δακτύλοις νεκροπρεπῶς Ἰησοῦ κατακλείεις τὰ ὄμματα; *Ibid.* infra: Ἡ καὶ τοὺς πόδας νεκροπρεπῶς καταδεσμεῖς. *Xanthopol. Synaxar.* cod. Par. 1585, fol. 20 v°: *Κείμενον ἐν τάφῳ νεκροπρεπῶς*. — *Νεκρόφυχος*, Anon. cod. Par. 2506, fol. 3 r°: *Νεκροφύχους νοσεροὺς ποιεῖ καὶ πτωχοὺς*.

² Hanc formam non afferunt lexica.

Cf. infra clixvi, 9 et cod. Par. lviin, 18. *De anim.* vs. 185: *Καὶ δευτέραν τρέπεζαν ἐξερασμάτων ἢ φύσις αὐτοῖς ἐξ ἀνάγκης ἀρτῶει*.

³ Sophronius in Mai, *Spicil.* t. III, p. 25: *Φῶς τὸ σκότους λυτήριον καὶ ἄλλας τὸ τῶν μωρανθέντων ἐπάρτυμα, φῶς φωτίζον τὰ ἀφώτιστα καὶ ἄλλας εὐχυμίζον τὰ δύσχυμα*. Voces *Ἐπάρτυμα* et *Εὐχυμίζω* addendæ *Thesaurο* Parisiensis.

⁴ Cod. M. fol. 7.

⁵ Fort. *πλάττειν*.

⁶ Leg. *αἰγυπιδν*.

⁷ Fort. *κλασθέν*.

- 10 Τὸν ἰνδοφυῆ¹, τὸν κοιοῖον, τὸν λάρον
 Ὄν ἐσίῃ τὸ χῶμα τῶν Αἰθιόπων·
 Ἐγὼ δὲ μισῶ τὴν γελωμένην τύχην,
 Καὶ τοὺς ἀτέχνως ἐξαπατῶντας φίλους·
 Δάκνω τὸ χεῖλος καὶ κατείργω τὸ σῶμα·
 15 Καίπερ σιγῶν, Τέτλαθι, Φημί, καρδία².

XXVII. Τῷ αὐτῷ³.

- Ὡς πῦρ κατὰ σοῦ τοὺς λαοὺς φασὶ βρέμειν
 * Τῶν σλασιασίων ταῖς πνοαῖς ἐπλημένους·
 Ἐμοὶ δ' ὁ καπνὸς ἐγχεθεὶς τῆς ἀσβόλης
 Ποιεῖ κατ' αὐτῶν πνευσίῳ τὴν καρδίαν·
 5 Ἀλλ' ἤκε λαθὼν εἰς τὸ φῶς καὶ τὴν δρόσον.
 Ὁ γὰρ βασιλεὺς ἐστὶ καὶ φῶς καὶ δρόσος,
 Ἐν ᾧ φυλαχθεὶς τὴν πυρὰν αὐτὴν σέσεις.

XXVIII. Τῷ αὐτῷ⁴.

- Ὡς ἀπὸ βυθοῦ τῆς σοφῆς σου καρδίας
 Τοὺς ταριχευτοὺς πέμψον ἡμῖν ἰχθύας·
 Ὡς δὲ προβατεὺς τῶν Θρακῶν τῶν ἐκνήμων,
 Ποιεῖς γὰρ αὐτοῖς τὰς νομάς ἀπροσκόπους,
 5 Τοὺς ἐξ ἀμολγῆς ἐμβριθεῖς τυροὺς δίδου·
 Ὡς ἄμπελος δὲ γνωστικῆς εὐκαρπίας,
 Οἶνον βλύσας πότιζε διψήσαντά με·
 Ὡς δὲ σιατήρ⁵ ἡδιστός ἐκ τῶν ἰχθύων
 Καὶ χρυσέοις κέρμασι τὸν φίλον δίδου,
 10 Φεράννιμον φῶς, ἔλθε μου, Ξησαυρέ μου.

¹ Hac voce et sequentibus dilari possunt lexica : Γενειοφυῆς, de abrotano, cod. Par. 2286, fol. 3 r° : Ἐστὶ δὲ καὶ γενειοφυῆς. — Δενδροφυῆς, Pindar. in *Philaeum*, p. 96, ed. nostræ.

² Cod. M. καρδίη. Ulyssis est apud Homer. *Od.* γ, 18 : Τέτλαθι δὲ, κραδίη.

³ Cod. M. fol. γ.

⁴ Cod. M. fol. 8.

⁵ Alludit ad Matth. xxi, 46.

XXIX. Τῷ αὐτῷ¹.

Ἐν νυκτὶ καθεύδοντα τὸν γέροντά σου
 Χοιροτρόφοι² γέροντες ἐσθίουσί με·
 Πολύποδες γὰρ καὶ βραχεῖς ὄντες φύσει
 Διατρέχουσι λάθρα καὶ θλίβουσίν με,
 5 Καὶ γίνεται τὸ δῆγμα λαβὴ τραύματος
 Ὅταν ἀμυχθῇ κνησμονῇ³ τὸ σαρκίον.
 Τῷ γὰρ ἀπάλῳ τῆς δορᾶς ἐγκείμενος
 * Ὁ δυσμενὴς ἐκείνός ἡρέμα γέρων,
 Ὁ πρὶν ἐθισθεὶς τοὺς τραχεῖς δάκνειν τόπους
 10 (Τοιοῦτο γὰρ τὸ δέρμα τῶν ἐκ βορβορίου),
 Τέμνει παρευθὺς καὶ πιεῖει καὶ τρύχει,
 Ἐμεῖ δὲ λεπτήν εἰς τὸ πᾶσχον ἱμάδα,
 Καὶ γίνεται τὸ κῶμα λεπτὴ πομφόλυξ
 Ἡ φλυκτὶς ὑπέρυθρος ἐξ ὕλης νόθου,
 15 Κἂν ἐκπισθῇ καὶ ρυῇ καὶ συμπέσῃ,
 Πολλὰς μεταξὺ κνησμονὰς ἐργάζεται·
 Πλατύνεται δὲ τῆς νομῆς ἡ θερμότης,
 Οἰδοῦσα πυρὶ φλεγμονῆς ἄλλης πείριξ,
 Κἂν κροῦμα τυχόν, κἂν περίβλημα φθάσῃ,
 20 Περιφανὲς τὸ τραῦμα λοιπὸν εὐρέθη·
 Οὐκοῦν ὁ σωτὴρ ὁ χρυσοῦς παθοκτόνος⁴,
 Τὸ παντοδαπὸν τῶν ἐμῶν ἄκος νόσων,
 Ὁ συμπαθὴς ἄνθρωπος, ὁ πρῶτος φύσει,
 Τὸ τῶν ἐμῶν καύχημα καθάπαξ λόγων,

¹ Cod. M. fol. 8.μῦθος βρῶσιν τινα λέγει τὴν τῆς Κίρκης
χοιροτρόφον.² Vox addenda lexicis quæ solum afferunt χοιροτροφεῖον. Cosmas ap. Mai, *Spicil. roman.* t. II, p. 151 : Ὁ μὲν οὖν³ Cod. κνησμονή.⁴ Cf. cod. Esc. ccxlviii, 7.

- 25 Ὁ νοῦς ὁ πυκνός, ἡ φυσικὴ φαιδρότης,
Ἡ γεννικὴ¹ δύναμις, ἡ κοινὴ χάρις,
Τῆς δυσμενοῦς φάλαγγος ἐξάγαγέ με.

XXX. Τῷ αὐτῷ².

- Πέμπε πρὸς ἡμᾶς ἐκ τριχῶν ὕφασμά τι,
Ὁ καὶ προβατεῖς ἐνδιδύσκονται θράκες,
Ἐπὰν ὁ χειμῶν εἰσελὼν καταψύχῃ.
* Κεῖρουσι μὲν γὰρ τὰς ποτηφάγους δις
5 Ἀμφιστόμοις ψαλίσιν³ οἱ κουρεῖς βράχοι⁴,
Ὅταν τὸ Φερμὼν τῶν φυτῶν ἀνατρέχον
Κοσμῇ τὰ γυμνὰ καὶ σιολίζῃ τοὺς κλάδους,
Καὶ φυλλομανῇ⁵ καὶ σκιάζῃ καὶ βρύνῃ
Πᾶν δένδρον ἀπλῶς τῇ χλιδῇ τῆς αἰθρίας.
10 Νηθουσι δ' εὐθὺς ἐκπλυθείσας τὰς τρίχας,
Ἄς καὶ καταξαίνουσι πυκνοῖς δακτύλοις
Αἱ ταῖς ἀμολγαῖς εὐπαθοῦσαι⁶ παρθένοι.
Τῶν γὰρ γυναικῶν ἐργολαβοῦσι⁷ πλέον,
Ὡς ἂν τὸ μοχθεῖν μασίροπυ⁸ τὸν γάμον.
15 Τοῦ νήματος δὲ τεχνικῶς εἰργασμένου,
Τείνουσιν ἰσίδας ταῖς πλοκαῖς ὑπαιθρίους⁹,
Ὡς ἂν ἔχοι νοτίδας ἢ Φριξὶ ὀρθρίας,

¹ Cod. γεννική.

² Cod. M. fol. 8.

³ Cod. ψαλίσιν.

⁴ Pro βράχοι leg. Βλάχοι. Blachi populorum nomen est Moesiā Superiorem incolentium, qui hodie Valachi vocantur. Anna Comn. Alexiad. viii, p. 395: Καὶ ὅποσοι τὴν νομόδα βίον εἶλοντο (Βλάχους τούτους ἡ κοινὴ καλεῖν οἶδε διάλεκτος). Ib. Ducang.

⁵ Cf. cod. Par. clxxiii, 5.

⁶ Cf. cod. Par. ii, 32.

⁷ Cf. cod. Par. cxxxi, 33.

⁸ Cod. Paris. i, 17: Γέλωτι σεμνῷ μασίροπυδας τὴν φράσιν. De eieph. vs. 192: Εὐθὺς γὰρ αὐτὴν μασίροπυει τῇ σχέσει, Καὶ καλλάπερ λαβίδι τῇ προδοσικίδι Σοφῶς διασπᾶ τοῦ προσώπου τὴν χυθὴν.

⁹ Cf. infra cxiiv, 58.

Καὶ μὴ Φρυγῇ τὸ κλῶσμα Φωσφόρου ζέσει ·
 Ὄταν δὲ καλῶς ὀργανώσῃ τὸν πόκον
 20 Ὁ τῶν γυναικῶν εὐφυνῆς οὗτος πόκνος
 Τοῖς εὐτόνοισι κρούμασι τῶν πηνισμάτων¹,
 Ἀπλοῦσι λοιπὸν τὴν τριχόπλακον² σκέπην
 Ἐν τοῖς ὑποσίρῳμασι τοῖς ἀκανθίνοις
 Πυκνὸς γυναικῶν ὀρμαθὸς³ παραυτίκα,
 25 Ἰσαις δὲ χερσὶ καὶ ῥοπῇ καὶ συσίσαισι
 Τῶν ἐκτιναγμῶν⁴ ἐλκυσάντων τὰς τρίχας
 * Εἰς τὰς ἀκωκὰς καὶ μεθέλξεις τῶν βάτων
 Συχνῇ πλοκαμὶς τὴν ὕφην ἐπέδραμεν ·
 Ἦν δὴ Θερῶν ὁ κρυμὸς παρατρέχει ·
 30 Φοβεῖ γὰρ αὐτὸν ὡς ὑπόκρισις μίμων⁵.
 Ναι πέμπε, Θερμὲ καὶ πυρὸς μᾶλλον φίλε,
 Ῥιγοῦντι Φιλῇ τὴν περὶ τρίχα⁶ σκέπην.

XXXI. Τῷ αὐτῷ⁷.

Χαρισμάτων Θάλασσα⁸ καὶ σιατὴρ⁹ λόγων,
 Θαλάσσιον βάτραχον εἰς χέρσον δέχου ·
 Πλὴν οὐχ ἀλιεῖς, ἀλλ' ὁ σὸς Φιλῆς μόνος
 Ἀνεῖλεν αὐτὸν ἀργυροῦν κλώσας¹⁰ βρόχον.

¹ Cod. ψηνισμάτων. Anthol. Pal. VI, 283, 3 : Μίσθια νῦν σπαθίοις πενιχροῖς πηνίσματα κρούει.

² Cf. infra XLVI, 2.

³ De ὀρμαθός cum plurali cf. supra I, 109.

⁴ Cf. cod. Par. LI, 8.

⁵ Fort. μίμων.

⁶ Cod. M. τὴν περὶ τρίχα.

⁷ Cod. M. fol. 9.

⁸ Cod. Paris. XLII, 13 : Χαρισμάτων Θάλασσα, τὸν πόχλον δίδου. Ibid. LI, 56 : Χαρισμάτων Θάλασσα τῶν ὑπὲρ φύσιν. S. Ephr. III, p. 551 : Ἡ πᾶντων τῶν θεοπρεπῶν χαρισμάτων τε καὶ θαυμάτων ἀνεξάντλητος (leg. ἀνεξάντλητος) Θάλασσα. Cod. Flor. I, 793 : Χαρίτων πέλαγος.

⁹ Fort. κρατήρ. Cf. cod. Par. CLVII, 4.

¹⁰ Cod. M. γλώσσας.

XXXII. Εἰς τὴν Θεοτόκον¹.

Ὑπὲρ Μιχαὴλ Μιχαὴλ πρέσβειν δέχου,
 Καὶ τὴν Μαριάμ τῆς συνειννου Μαρίας.
 Αἰτεῖς δὲ καὶ² τρεῖς, Γαβριὴλ ἰδοὺ τρίτος·
 Καὶ σῶζε, Χριστὲ, τῶν τριῶν χάριν δύο.

XXXII. A. Εἰς τὴν αὐτήν.

Ὅλην ἐμαυτὴν οὐ τὸ νῦν δῶρον μόνον,
 Προσῆξα τῇ σῇ, μητροπάρθενε, σκέπη·
 Ὅλην με γοῦν ἐνθαλπε τοῖς τερασίοις,
 Τὸν εὐνέτην σώζουσα σὺν τοῖς φιλτάτοις.

XXXIII. Εἰς τὴν Θεοτόκον τὴν οὔσαν ἐν τῇ πύλῃ τῆς μονῆς
τῶν Ὁδηγῶν³.

Πύλην ἀδιόδευτον εἰς βατὴν πύλην
 Ἐπὶ θρόνου τίθησιν ὁ σκιαγράφος.
 Ὁ γὰρ ἀνοίξας τήνδε καὶ κλείσας πάλιν,
 * Καλῶν ἑαυτὸν καὶ ψυχῶν μάνδρας θύραν⁴,
 5 Τὰς εἰσαγωγὰς εὐλογεῖ τοῦ ποιμνίου·
 Χαρίζεται δὲ τὰς μονὰς ταῖς ἐξόδοις,
 Αὐτὸς θυραυλῶν μὴ κλαπῇ τὸ συμφέρον
 Καὶ θρέμμα λαθῶν ὁ φθορεὺς ὑφαρπάσῃ.
 Σὺ δὲ βλέπων θάυμαζε τοὺς τύπους, ξένε·
 10 Ἰσχουσι γὰρ κίνησιν ἀψύχου δρόμου,

¹ Iterum invenitur fol. 264 r°. Jam edidi in Catal. meo codd. Esc. p. 42, cum hoc lemmate: Εἰς τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν.

² Sic leg. pro Αἰτεῖς δὲ τρεῖς. Corrigebam ἰδοὺ ὁ τρίτος.

³ Deiparæ Hodegetriæ, seu τῶν Ὁδηγῶν, ædem Deiparæ sacram condidit Pulcheria Augusta, Marciani imperatoris conjux. De qua vide Ducang. *Cropol. Christ.* IV, xxiv, p. 88.

⁴ Joann. x, 7 et 9.

Καὶ ζῇ γραφικῇ ταῖς πνοαῖς ταῖς ἐμφύτοις,
Ἄς ἡ χάρις πηγύνουσι τῶν τυπουμένων.

XXXIV. Εἰς τὸν ἐν τῇ μονῇ τῶν Μαγγάνων¹ λελατομημένον ἐκ λίθου
λευκοῦ ἅγιον Γεώργιον.

Παῖς Ἀβραὰμ ὁ μάρτυς οὗτος ἐκ λίθων·
Πλὴν εἴ τι σαρκὸς εἶχεν ἡρυθρωμένον,
Ἐχιονώθη τοῦτο, λευκὸν εὐρέθη

* Μαρτυρικοῖς ἰδρῶσιν ἐκπεπλυμένον.

5 Φθάνει γεωργεῖν εἰς ἑκατὸν ἡ πέτρα
Οὐ σίαχυν, ἀθλητὴν δὲ τὸν χρυσοῦν σίαχυν·
Μὴ τὴν Ἀερμῶν² εἶχεν ἡ πέτρα δρόσον,
Ἄφ' ἧς ὁ μάρτυς ἐκφυεῖς ἀνετράφη;

XXXV. Τῷ σεβαστῷ Πατρικιώτῃ.

* Κλέπτει Προμηθεὺς ἐκ Διὸς τὸ πῦρ πάλαι,
Καὶ μυρίας δίδωσιν ἐντεῦθεν δίκας,
Ταθεὶς κρεμασίδς εἰς ἀπάνθρωπον τρόπον³.
Ἡρως⁴ δέ τις ἄμαχος ὀφθεῖς ἐνθάδε

5 Τὰς ἐν λίθοις ῥήγνυσιν αὐτόχειρ⁵ πέδας·
Αἰρεῖ δ' ἐπ' αὐταῖς καὶ τὸν ὄρνιν τὸν μέγαν,
Βαλὼν διίστῳ, μὴ τὸ πᾶν ἦπαρ φάγη.
Σὺ δὲ βλέπων οἴκτιστον ἐν χρῶ⁶ τὸν φίλον
Καὶ τῆς τύχης τὸν Θῆρα βιβρώσκοντά με,

¹ De monasterio S. Georgii in Manganis vide Ducang. *Cropol. Christ.* IV, XLIII, p. 124.

² Psalm. cxxiii, 3.

³ *Lege τόπον.* Imitatur initium fabulæ Æschyleæ.

⁴ Id est Hercules.

⁵ Infra clix, 5: Πολισίης αὐτόχειρ.

⁶ *De plant.* 229. Germ. *Cropol. cod.* Coisl. 278, fol. 202 v°: Ἡσθόμην γὰρ ἐν χρῶ τοῦ προτειχίσματος ἀφγυμένης σου καὶ τῆς ἡμῶν ὑπακρωμένης φωνῆς. Alia conguessit exempla v. cl. Boisson. ad Psell. p. 250.

- 10 Τί μὴ συναλγεῖς, μὴδ' ἀναιρεῖς τοὺς πόνοους,
 Ἀλλὰ ῥαθυμεῖς τὸ χρυσοῦν τόξον φέρων,
 ὃ κατὰ καιρὸν ἀργυρᾷ τείνεις βέλη;
 Μὴ τάχα καινὴν τὴν σιολὴν ταύτην βλέπων
 Καινοῖς λογισμοῖς ἐσίγῃς τὴν ἐλπίδα;
 15 Μὴ τοῦτον ἄθρῶν τὸν χρυσοῦν τοῦ δακτύλου
 Καὶ τὴν ἀμαυρόσικτον¹ αὐτοῦ σφενδόνην,
 Τὸ πῦρ² θεωρεῖν τῆς ψυχῆς οὐκ ἰσχύεις,
 ὃ βόσκεται μὲν καὶ τὸ τῶν νεύρων στέαρ,
 Καὶ τὴν φυσικὴν ἐκπιέζει μοι δρόσον;
 * 20 Ἀλλ' ἴδε ροῖας ἐκ Γομόρρας εὐχρόους
 Καὶ μῆλον ὑγρὸν ἐκ Σοδόμων πυρφόρων,
 Οὗ καὶ πέπων, ὥς φασιν, ἀσβόλης γέμει,
 Καὶ τὴν καθ' ἡμᾶς καλλονὴν μὴ θαυμάσης.
 Σκόπει σὺν αὐτοῖς καὶ τὰ τῶν βάτων ῥόδα,
 25 Καὶ τὰς κάτω κάλυκας ἐξέταξέ μοι,
 Καὶ πολλὰ δ' ἂν ἴδοι τις ἐν φυτοῖς γένῃ
 Βρύοντα καρποῖς καὶ χλιδῆς φύλλων δρόσῳ.
 Ἀλλ' ἂν διδαχθῇ³ σῆψιν εὐθὺς ἐκφέρει,
 Σητῶν ἀπαλῶν ἐκφυέντων εἰς βάθος.
 30 Ἀνατομικὸς τοιγαροῦν, σῶτερ, γίνου,
 Καὶ τοῦ λογισμοῦ τῷ ξυρῷ⁴ δίχαξέ με,
 Καὶ τὴν θένειν μάθανε τῶν ἐντοσθίων.
 Ἴσως ἐν αὐτοῖς φλεγμονὰς ὄψει ξένας,
 Καὶ φλυκτίδα ζέουσιν, ὃ Γραφὴ⁵ λέγει,
 35 Καὶ παντοδαπῶν συμφορῶν ἀκοσμίαν.

¹ Vox addenda lexicis.² Fort. πυραχθῇ.

³ Infra 111 v, 16 : Ἐγκάρδιον πῦρ. Et
 121 v, 15 : Θυμοῦ πῦρ. Alia exempla
 congressi ad cod. Par. IV, 11.

⁴ Cod. Par. I, 7 : Προληφθεῖς τῷ
 ξυρῷ τῶν φροντίδων.

⁵ Exod. IX, 9, 10.

Τίς γὰρ ἀτεχνῶς φροντιεῖ μου τοῦ ξένου,
 Εἰ σὺ, Προμηθεῦ, συσλαλεῖς¹ ἡσυχάσας;
 Ποῦ χῆνες ἡμῖν, ποῦ δὲ νεβροὶ δορκάδων,
 Ποῦ δὲ σιέαρ δέλφακος ἐκ τῶν ἀνθράκων,
 40 Ἡ περδίκων σύνδεσμος ἀπὸ δικτύων,
 Ἡ καὶ λαγωὶ καὶ λιτὸν σὺς κρέας;
 Πρὸς τοὺς βαναύσους ταῦτα καὶ τοὺς ἀγρότας,
 Οἷς οἶδεν² ἡ χεὶρ καὶ πτερωτὰ συλλέγειν,
 * Τοῖς χρυσέοις δῆπουθεν αἰροῦσα βρόχοις·
 45 Πλὴν ἀλλὰ τῆς σῆς ἀργυρᾶς χρηζῶ δρόσου³,
 Καλῶν χορηγέ⁴, ἀδαπάνητε φίλε.

XXXV. A. Τῷ σεβαστῷ Πατρικιώτῃ.

Μὴ μνησικακῶν τοῖς καθημαρτημένοις⁵
 Δάπιδά καινὴν εὐχερῶς ἡμῖν δίδου,
 Τοῖς ἐξ ὑπαρχῆς ὡς ἀπ' ἀρχῆς⁶ εὐτρόποις
 Ἐπὶ Θράκην ἤκουσιν ἐκ Βυζαντίδος·
 5 Οἰχίσεται γὰρ καὶ τὸ συμβᾶν ἀθρόον,
 Καὶ τὴν ἀγαθὴν αὐθις εἰσπράξῃ σχέσιν·
 Εἰ δ' οὐ παρασχεῖν τήνδε τὴν χάριν θέλεις,
 Ῥίψεις τὰ σαυτοῦ καίπερ ἀλγῶν καὶ σιένων
 Πρὸς τοὺς ἐνεδρεύνοντας οἷς πρᾶτ' εἰς φίλους,
 10 Ἐμοῦ γελῶντος, φύσις ἀμνησίκακε.

XXXVI. Τῷ αὐτῷ.

Ἡ σὴ φύσις, φῶς, ἡ δ' ἐμὴ τύχη, σκότος·

¹ Leg. συσλαλῆς, sive ἡσυχάσας. Sed λευκὸν καὶ δροσῶδες ἀργύρου. Id. cxiij, illud melius puto.

² Cod. εἶδεν.

³ Supra I, 545 : Ἐπ' αὐτὸν ἀργυρᾶν
 ὅει δρόσον. Cod. Par. i, 43 : Ἡ κέρμα

21 : Χρυσῆς δρόσου ψεκάδας.

⁴ Fort. χορηγὲ δαπάνης τε τῷ φίλῳ.

⁵ Conf. supra iij, 1.

⁶ Cod. ἐξυπαρχῆς ὡς ἀπαρχῆς.

Ἄρ' οὖν ὑφ' ἐσλὺς πρὸς τὸ φῶς ἔσται σκότος,
 Καὶ τις ὀρισμὸς ἀντιτάξει τὰς φύσεις,
 Ἢ συμπερανεῖς μὴ προτείνας εὐσλόχως;

XXXVII. Μετάφρασις εἰς μῦθον κοινόν¹.

- * Ἄνὴρ ποτε κλῶψ εἰς φυτουργοῦ Θριγγίου,
 Ἐνημέμενος καὶ πῆραν, εἰσῆει κρύφα·
 Τέμνων δὲ πᾶν λάχανον ἀψόφῳ τρύγῃ
 Ταύτην ἐπίμπλα τῆς κλοπῆς τῷ λανθάνειν.
 5 Ἐπεὶ δὲ παρῆν τῶν φυτῶν ὁ δεσπότης,
 Ὡ τοῦ χάριν, εἶρηκεν; ἔλθων ἐνθάδε,
 Κακοῦργε καὶ κλῶψ καὶ φθορεῦ τοῦ Θριγγίου,
 Νυκτὸς παρασπᾶς τοὺς ἐμοὺς τούτους πόρους;
 Ὁ δὲ πρὸς αὐτόν· Οὐδ' ἐγὼ πάντως, λέγει,
 10 Πῇ γῆς μένω σύννοϊδα, καὶ τί σοι φράσω;
 Τυφῶνι ληφθεὶς καὶ κρεμασθεὶς ἐκτόπως,
 Καὶ τοῖς ἐλιγμοῖς τῆς πνοῆς περιτρέχων
 Εἰς πάντα γυμνὸν ὡς ὑπόπτερος τόπον,
 ἕως ἐνεχθεὶς τῶν φυτῶν ἔσῃν μέσον
 15 Ἐνταῦθ' ὅπου σκοπεῖς με παρόντα, ξένε·
 Πόντοις δὲ τοῖς σοῖς ἡ δίνη λυμαίνεται
 Στρέφουσα πᾶν τὸ σῶμα καθ' ὃν ἂν τύχοι².
 Ἢ σὴ δέ, φησὶ, πῆρα τι σχεδὸν λέγει·
 * Μὴ γάρ τις αὐτὴν ἄλλος ἐλθὼν ἐνθάδε
 20 Τῆς λαχανηρᾶς ἀναπίμπλησι τρύγης;
 Ὁ δ' εἶπεν οὐδὲν, ἀλλ' ὑπεσάλα μόνον·
 Μετὰ δὲ μικρὸν εἰς ἑαυτὸν ἐσφράφη
 Καὶ φησὶν ὡς εἰς τοῦτο· Τί τις ἂν λέγοι;
 Σφοδρῶς δὲ τυφθεὶς δυστυχῶς ὑποσφρέφει

¹ Cod. Par. fol. 77 v°, et Cod. M. fol. 53. — ² Fort. τύχη.

- 25 Τὴν πῆραν ἀφεις, τὴν ψυχὴν δὲ κερδάνας.
 Οὕτω σαφῇ τὸ ψεῦδος οὐκ ἔχει βάσιν,
 Καὶ αἰτίας λέγει τις ἐξ ἀμηχάνων.

XXXVIII. Εἰς τὴν εἰκόνα τοῦ ἀγίου Ὀνουφρίου¹.

- * Τὴν² τῶν καλῶν γύμνωσιν ἡμφιεσμένον,
 Εὐκοσμε, κοσμήσας με, γυμνὲ τρισμακάρ³.
 Μᾶλλον δὲ, φιλόγυμνε⁴, τὸν σὸν ἰκέτην
 Δείξαις με γυμνὸν τῶν παθῶν τῆς αἰσχύνης.

XXXIX. Εἰς δακτύλιον.

- * Χρυσῇ κρεμάθρα, καρδιῶν ἡ σφενδόνη⁵,
 Χθές⁶ τίνος ἦσθα; νῦν δ' ἐμὸς, τίνος δ' ἔση;

XL.

- * Ἄν⁷ σωμάτων μίμησιν ἡ τέχνη γράφῃ,
 Τοῦτο γραφικὴ, τοῦτο καὶ φύσιν ἔχον.
 Καινὸν γὰρ οὐδὲν ζωγραφεῖν ὕλην ὕλη.
 Ὅταν δὲ καὶ νοῦν καὶ πυρὸς φλόγα γράφῃ,
 5 Καὶ πνεῦμα καὶ φῶς ἐν βραχεῖ περιγράφῃ,
 Τέρας βλέπων θαύμαζε τὴν τέχνην, ἔβενε.

XLI. Εἰς εἰκόνα τῆς Θεομήτορος⁸.

- * Ἐκ σπαργάνων πλουτῶν σε⁹ Θερμὴν προσίάτιν

¹ Iterum invenitur fol. 127 v°. Cf. 89a, fol. 10 r°: Ἐπειδὴ γὰρ φιλοπα-
 cod. Par. LIJ. θούμεν καὶ φιλαργυροῦμεν, προσθείην

² Hoc tetrastichon in marg.

δ' ἂν καὶ φιλογυμνούμεν.

³ Anon. In S. Lucam, codex Coisl.
 110, fol. 57 r°: Ὡς παρηκολουθῶς
 ἀκριβῶς πᾶσιν ὁ τρισμακαριώτατος ἀνα-
 ταξιζόμενος ταῖς ἐκκλησίαις αὐτὰ πᾶσαις.
 Add. Boeckh, Corp. Inscr. n° 923.

⁴ Conf. infra XLIII, 45.

⁵ Idem versus cod. Par. CLXVIII, 22.

⁶ Versus anepigraphi. Habet et cod.
 Vat. fol. 209 r°.

⁷ Cod. Par. 228 v°.

⁸ Vox addenda lexicis. Unde φιλο-
 γυμνέω apud Theod. Stud. cod. Par.

⁹ Cod. Par. πλουτοῦσα. Cf. vs. 15
 et 16 ex eodem codice.

- Ἐγραψάμην σε πρῶτον ἐν τῇ καρδίᾳ·
 Τὸ δεύτερον δὲ ζωγραφῶ σου τὸν τύπον,
 ἵνα σε καὶ κατ' ὄψιν ὡς ἔμπνουν βλέπω.
- 5 Σὺ γάρ με πολλῶν ἀξιοῖς τεραστίων,
 Καὶ ζῶ παρὰ σοὶ καὶ σιγαῶ τὸν βίον
 Εἰς τὴν ἀκατασχυντον¹ εὐελπιστίαν.
 Κοσμῷ δὲ Φαιδρῷ τὴν γραφὴν χρυσαργύρῳ,
 Καὶ παραγυμνῷ² τῆς ψυχῆς μου τὸν πόθον
- 10 Τῶν ἀρετῶν τὸ κάλλος ἐξαιτούμενος³.
 * Σὺ δ', ὃ κόρη πάντα γε, βιβλίον, τόμε,
 Καὶ πλάξ Θεοῦ γραφεῖσα δακτύλῳ ἑνί,
 Τοῖς σωστικοῖς σου βιβλίοις μετεγγράφοις⁴.
 Γυναῖκα⁵ καὶ τὰ δοῦλα φιλιτάτα.
- 15 Σὺ δὲ δοῦλος Ἀλέξιος Μακρεμβολίτης⁶
 Τούτους, παναμώμητε⁷, εἶπε τοὺς λόγους.

XLII.

- * Ἐγὼ⁸ Θεὸς μὲν, ἀλλ' ὑπὲρ σοῦ καὶ βρέφος·
 Σὺ δ' οὐ βλέπεις⁹, ἀνθρώπε, τὴν εὐσπλαγχνίαν,

¹ Germ. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 213 r^v: Ἀκατασχύντως παραστήται τῷ ἄλλῳ τῆς ἀκατασχύντης. Vit. Josephi Hymnogr. cod. Par. 1534, fol. 70 r^v: Μέχρι τέλους φέλαξ αὐτῶν ἀναπέφηνεν ἀκατασχύντος. Jo. Damasc. in *Spicil. Roman.* t. IX, p. 718: Ἀκατασχύντον ἀρέσεν.

² Cf. cod. Esc. cxxiii, 192.

³ Cod. Par. ἐξαιτούμενη.

⁴ Cf. cod. Par. cxc, 2.

⁵ Cod. Par. τὸν ἀνδρα.

⁶ Cf. infra cxcix. Versus 15 et 16 in

cod. Par. sic leguntur:

Κομνηνοφύης ἡ Παλαιολογίνα

Τούτους χαριτόνυμος εἶπ. τ. λόγ.

Ut appareat his usum esse Philen carmine eodem.

⁷ Hæc vox desideratur in *Theosauro* qui solum offert adverbium παναμώμης. Vid. cod. Esc. cxvi, 95.

⁸ Cod. sine titulo; sed iterum fol. 299 v^v, cum hoc falso, ut videtur, lemmate: Εἰς τὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου. Christus infans loquitur.

⁹ Σὺ δὲ βλέπεις in cod. B.

Οὐδ' εὐχαριστεῖς, οὐδ' ἐπιστρέφειν θέλεις.
Καὶ τίς σε λοιπὸν οὐ παρευθὺς δακρύσει;

* XLIII. Τῷ πατριάρχῃ κυρῷ¹ Νίφωνι χαριστήριοι.

ὦ χαῖρε, κοινὲ πατριάρχα Φωσφόρε,
Σοφὲ, προμηθεῦ, πανδοχεῦ², κοσμοτρόφε³,
Στάσις, βάσις ἄσεισι, πυκνότης, χάρις,
Ἡδυσμα τῆς γῆς, νεκταρόδλυσι⁴ δρόσε,
5 Καὶ γλῶσσα λαμπρὰ γνωσίικῃς μουσουργίας.
Καὶ γὰρ ἐν ἀκμῇ⁵ συμφορῶν ἀποκρύφων,
Ὅταν ὁ βαρὺς τῶν κακῶν ἦρθη κλύδων⁶,

¹ Bandin. κυρίω. Cod. M. fol. 66.

² Cod. Vat. xxxii, 4.

³ Manetho, 1, 2 ex *Thesaur.* Add. Theod. Stud. Iamb. xxi: Ἐπευλογοῦντες αὐτὸν, ὡς κοσμοτρόφον.

⁴ Vox addenda lexicis. Forma νεκταρόδλυτος invenitur in epigrammate Jo. Eugenici diaconi, cod. Par. 2075, fol. 413 r°: Ὁ τῶν βροτῶν ἥλιος, ἡ ξένη φύσις· Ἡ Θεοχαρίτωτος τῶν λόγων βρύσις· Ἡ τῆς σοφίας νεκταρόδλυτος χύσις, Ὁ χρυσόρεθρος καὶ μελῖρρυτος Νεῖλος, Ὁ χαριτώνυμος μέγας χρυσοῤῥήμων, Ὡς ζῶν καὶ λαλῶν καὶ βλέπων φαῖνη, Πάτερ, Καὶ νῦν ποταμηδὸν γλυκὺ χέων νόμα· Ὡς γὰρ Θανὼν, κ. τ. λ. Sequentia vide ap. Bandinium qui, *Catal.* t. III, p. 322, et cum multa varietate, hoc edidit iambicum carmen, ubi νεκταρόδρυτος pro νεκταρόδλυτος. Eadem forma νεκταρόδρυτος ap. eundem Jo. Eugenicum, cod. Par. 2075, fol. 395 r°: Ὁ Θεοφύτευτος παρὰδεισος, ὁ νεκταρόδρυτος ποταμός. Voces νεκταρόδλυτος,

νεκταρόδλυτος et νεκταρόδρυτος addendae lexicis. Sic dicebant Θεόδλυτος, Θεόδλυτος et Θεόδρυτος. Conf. meum *Catal. Codd. Eскур.* p. 39 et 40. Alia ejusmodi composita, omnino lexicographis ignota addam: Δελδλυτος, Anon. cod. Par. 39, fol. 119 r°: Πηγὴ δελδλυτος.—Μυρόδλυτος, *De S. Theodoro* cod. Par. 1192, fol. 273 r°: Εἶτα τὴν μὲν μυρόδλυτον οἶονεῖ πηγὴν φημι δὲ τὸ θεῖον αὐτοῦ σῶμα ὑπὸ μυχοῦς κατέκρυψε γῆς.—Ξενόδλυτος et Ξενόδλυτος, vide cod. Vat. xi, 1, ibique notam.—Πετρόδλυτος, cod. Par. cv.—Add. Ὀμβροδλυσία, Tzetz. *Allegor.* in II. γ, 343: Εἶτα δὲ καὶ τὸν Σκάμανδρον ἐκ τῆς ὀμβροδλυσίας Ἀνακυμῆπαντα δεινόν. Et Ὀμβροδλῆταις, Eustath. *Spicil. Rom.* t. V, p. 324: Διὰ δρόσου καὶ λουτροῦ καὶ λουτηρίου καὶ ὀμβροδλυτήσεως. De vocibus in βρυτος, vid. *Append.* xiii, not. ad v. 1.

⁵ Cf. cod. Par. vi, 11.

⁶ Cf. infra xcv, 122.

- Πολλῇ καθ' ἡμῶν ἐμβριμώμενος ῥήμη,
 Καὶ καθέπερ δύσοιστος ἐν ζάλῃ γνόφος,
 10 Τῶν ἐλπίδων αἵτανδρα¹ συγκλῶν τὰ σκάφη,
 Τότε ξένον² ζέφυρον ἐμπνεύσας λόγων,
 Ὡς ἂν ὁ χειμῶν συσλαεῖς ἀφυσρίσῃ,
 Καθεῖλες εὐθὺς τὰς λαβὰς³ τοῦ κινδύνου,
 Καὶ λαμπρὰν ἐξήνεγκας ἡμῖν αἰθρίαν,
 15 Οἰδοῦσαν ὀρμὴν δυσχερῶν κατευνάσας,
 Ἀπέσβεσας δὲ τῆς ψυχῆς μου τὰς φλόγας⁴,
 Εὐεργεσιῶν δαφιλεῖς ὁμβροὺς χέας,
 Μὴ πυρποληθὲν ἑκτακῇ μοι τὸ σίεαρ,
 Καὶ πᾶς ὁ καπνὸς εἰσρυῇ⁵ τοῖς ὁσίοις,
 20 Καὶ τῆς κεφαλῆς τοὺς πότους ἐξήλασας,
 * Ἐγκάρδιον πᾶν εὐχερᾶς λύσας πάθος.
 Κιρῆς γὰρ ἡμῖν σωστικῶν ἔργων πόμα,
 Γοργῶς ἀναιροῦν τὰς νομάς⁶ τῶν τραυμάτων.
 Οὔτε ξυρῶν δ' οὖν, οὔτε καυτήρων δέη.
 25 Πρὸς τὰς ἀφανεῖς τῆς ψυχῆς περιστάσεις,
 Ἐπεὶ Γαληνὸς πατριάρχης εὐρέθης,
 Σοδῶν τὸ λυκοῦν τῇ χρυσῇ χειρουργίᾳ⁷.
 Τίς οὖν ἔχων σίματα καὶ γλώττας δέκα
 Τῶν σῶν ἀγαθῶν ἐκροφήσει τὴν χύσιν⁸;
 30 Ἐγὼ πρὸ μακροῦ δυσχερῶν εἴλκον βρόχον,

¹ Infra cxxi, 44.² Fort. ξένον. Cf. cod. Esc. ccxxix, 6.

³ Infra cv, 7 : Εἴργων πρὸ μακροῦ
 τὰς λαβὰς τοῦ κινδύνου. Id. xcvi, 37 :
 Καὶ τῶν ὀδυνῶν τὰς λαβὰς ἀνατρέπει.
 Cf. infra cxi, 23.

⁴ Cod. Par. vi, 7 : Σθενέντα γορ-
 γῶς τῆς ψυχῆς μου τὴν φλόγα.

⁵ Cod. εἰσρυεῖ.⁶ Cf. cod. Esc. cxxiii, 16.

⁷ Infra lxxvii, 19 : Ταῖς τῆς ἀγαθῆς
 δεξιᾶς χειρουργίαις. Cod. Esc. clvi, 12 :
 Τῇ πρὸς τὸ λυκοῦν μουσικῇ χειρουρ-
 γίᾳ. Cod. Par. lvi, 17 : Εὐεργεσιῶν
 χειρουργία.

⁸ Cf. cod. Esc. cxxviii, 1.

Καὶ μέχρι τινὸς τοῖς κακοῖς ἐνετρεύθων,
 Καὶ τοῦ πνίγους φλέγοντος ἐν Θέρει¹ τύχης,
 Ἐδυσπάθουν, ἥσχαλλον, ἐξετηκόμην,
 Καὶ λειποθυμῶν δυσλυχῶς ἐπνευσίαν.

35 Αὐτὸς δὲ πηγὰς ἀργυρᾶς ἀνεσίομους
 Διψῶντα Φιλῆν συμπαθῶς ἀναψύχων.
 Οὐκ ἦν γὰρ εἰκὸς τεχνικῶν γλῶσσαν πρότῳ
 Ἀποφυγεῖν² τῇ ζέσει τῆς Θλίψεως.
 Οὐδ', σῶτερ, οὐδ', φῶς, οὐδ', φυσικὴ χρησιότης.

40 Τὰ δὲ πρὸ τῆς χθὲς εὐγενῶς ἐργασμένα
 Τῇ σῇ πρὸς ἡμᾶς ἀκλινεῖ κατασίδσει
 Πῶς οὐκ ἀτεχνῶς τῶν φθασάντων βελτίω;
 Ἐμοῦ γὰρ ἀγνοοῦντος ἐξ ἀπουσίας,
 Μᾶλλον δὲ καθεύδοντος ἐξ ἀθυμίας,

* 45 Αὐτὸς τετακῶς τῆς ψυχῆς τὴν σφενδόνην³,
 Καὶ σιερόν εἰς ὑπαρξιν ἐξάρας λόγον,
 Ὡς ἄδρὸν εἰς ἔκπληξιν ἐν μάχῃ λίθον,
 Κατὰ κεφαλῆς τοὺς ἐμοὺς πλῆττης⁴ πόνους,
 Ὡς παρδάλεις, ὥς κύνας, ὥς βάρεις λύκους.

50 Ἐγὼ δὲ ρυσθεὶς εὐμαρῶς ἀναπνέω,
 Καὶ πρὸς σέ τὸν καλλίστου ἀνθρώπων βλέπων,
 Οὐδ' εἰς τὸν ἐξῆς μορμολύττομαι χρόνον.

Καὶ γὰρ ὁ σωτὴρ εὐμενὴς ἀφ' ἐστίας,
 Κἂν ὁ δράκων δῆπουθεν ἐρπύση πάλιν,

55 Ὃν ὁ φθορεὺς ἠνεγκε τῷ γένει φθόνος,
 Ἀποκτενεῖ καὶ τοῦτον ἢ μάχαιρά σου.

¹ Cf. cod. Par. καὶ, 3.

² Versus 38 et seq. in cod. Par. fol. 4 r° sine initio.

³ Cod. Esc. ελεεινὴ, 1 : Τῆς ψυχῆς τῇ

σφενδόνη Ἀνασίδσει τὸν Θῆρα τῆς ἐμῆς
 λύπης. Supra xxxi, 1 : Καρδίας ἡ σφεν-
 δόνη. Conf. cod. Par. ccxxviii, 81.

⁴ Fort. πλῆττης. Cf. infra xlviii, 73.

Τομωτέρα γάρ ἐσσι παντὸς φασγάνου,

Πρὸς ἀντιπαράταξιν¹ ἐσλομωμένη.

Τίς εἶδεν ἀντίμιμον οὐρανοῦ φύσιν²;

60 Ὡσπερ γὰρ αὐτὸς ἐκταθεὶς τῷ τεχνίτῃ,

Καὶ τήνδε τὴν γῆν ἡσυχῇ διαδρέχων,

Τὰς ἐκφύσεις δίδωσι τῆς πανσπερμίας·

Οὕτως ὁ λαμπρὸς πατριάρχης ἐνθάδε

Τὰς ἀφθόβους χάριτας ἡμῖν ἐγχείει³,

65 Δι' ὧν ὁ καρπὸς⁴ τῶν ἐμῶν λόγων βρῖει.

Λέων μὲν οὖν ἄτρεστος εἰς λόχμας τρέχει,

Καὶ πρὶν ἀγεννῆς ὑπὸ θάμνον ἢ χλόην,

Καὶ δορκὰς εἰς ὑψίστον ἀσμένως ὄρος·

Μύρμηξ δὲ καὶ μῦς τὰς ὀπὰς ὑπέρχεται,

* 70 Καὶ πρὶν εἰς ἐνικμον ἐκρύβῃ κλάδον,

Ὅταν ὁ καιρὸς τὴν δορὰν καταψύχῃ,

Καὶ φοινικῶν⁵ αἰλουρος ὑπέδῃ ξίφος,

Ὡς ἂν ἀπαθεῖς τὰς γονὰς ἔχοι τρέφων·

Ἰδὼρ δὲ τοῖς ἰχθύσι καὶ πέτραι σιέγῃ,

75 Καὶ πᾶσιν ἀπλῶς ἢ προσήκουσα σκέπη·

Ἐμοὶ δὲ τῷ σκώληκι τῷ σῶ τῷ ξένῳ

Σὺ τεῖχος, ἰσχυρὸς, εὐκλεὲς ὄντως πόλις.

Ὁ χρηστότης ἀπειρος, ὃ πλοῦτου βάθος!

¹ Eustath. *De Theosalon.* p. 379.

German. Cpol. cod. Coisl. 278, fol.

146 r°: Οὐδὲ πρὸς ἐχθρὸν σῆμα βλά-

πύσσεται καὶ εἰς χρώματα ζημιούσται ἢ ἀν-

τιπαράταξιν, Id. fol. 149 r°: Καὶ ἐσσι

τοῦτο ἡμῖν ἐν ταῖς ἀντιμετώποις πρὸς

οὐς δαίμονας ἀντιπαρετάξουσιν ὅπλον

μαχῶν, ἀναταγώγιστον.

² ὠραῖον in marg.

³ Pari metaphora sed non eodem

sensu, Anon. ap. Stob. xlii, 16: Ὁκνῶ

δὲ μόχθων τῶν πρὶν ἐκχέει χεῖριν.

⁴ Cod. Par. lxi, 163: Ὡς ἂν ὁ καρ-

πὸς ἐκτραφῇ μοι τῶν λόγων.

⁵ Fort. φοινικοῦν, ob colorem san-

guinis. Suidas: φοινικοῦν· ἐρυθρόν,

πυρρόν. Homer. Il. Ψ, 716: Αἱματι

φοινικώεσσαι.

- Ἀκουέτωσαν ταῦτα νῆσοι καὶ πόλεις
 80 Καὶ πᾶσα φυλή, μὴ καλυφθῇ τῷ χρόνῳ.
 Μὴ, μὴ δὲ τὴν σὴν αὐτοκίνητον¹ φύσει
 Τῇ πρὸς τὰ καλὰ τῆς ψυχῆς εὐεξία
 Κρύψοι προΐων ὁ δρομεὺς ἅπας χρόνος.
 Οὕτω προμηθεὺς καὶ Θεὸς τῶν ἐμψύχων,
 85 Οὕτω τριχῶν δίδωσι τοῖς ζώοις σκέπην,
 Οὕτω πετεινοῖς τῶν πτερῶν τὰς ἐκφύσεις,
 Οὕτως ἔχει λεπίδας ἰχθὺς ἢ δράκων,
 Καὶ κοχλίας ἑλυτρον, ἢ χρώς ὀστρέων².
 Ἄλλ', ὧ ποθεινὴ πατριάρχῃ τῇ κτίσει,
 90 Γένοιτό σοι πᾶς εὐκλεῆς ὁ νῦν βίος,
 Ὅσον δύνάτ' ἐστὶν ἀνθρώπου φύσει,
 Πρὸς τὴν πολιὰν ἐξίαν τὴν ἐσχάτην,
 Μὴ τῶν ἀγαθῶν τῶν τοσοῦτων τὴν χύσιν
 Ῥυεῖς ὁ καιρὸς αὐθαδῶς ἐξιμύσῃ.

* XLIV. Εἰς τὸν βασιλέα ὅτε³ οἱ ἐν Αἰγὸς Ποταμοῖς καὶ ἐν τῇ Συκῇ⁴
 βάρβαροι παρὰ τῶν ἡμετέρων ἀπώλοντο⁵.

Τὴν ἔντονον δρῦν ἐκτεμεῖν τῶν βαρβάρων
 Πληγῇ μιᾷ δῆπουθεὶ οὐκ ἦν ἀξίνης·
 Καὶ νῦν, βασιλεῦ, κέδρος ἢ δρὺς εὐρέβη

¹ Infra ccxv, 62 : Αὐτοκίνητος τά-
 πης. Cod. Par. xiv, 512 : Αὐτοκίνητον
 σθένος. Jo. Philop. *De anim.* fol. 16 v° :
 Αὐτοκίνητον ψυχῇ. Leontius, in *Spicil.*
Rom. t. X, p. 12, 2^a parte : Πρὸς τὸ
 εἶναι οὐσίαν σώματος αὐτοκίνητον. Add.
 Pisd. *Hexaem.* 1254.

² Fort. ὀστρεον.

³ Ὅταν secunda manus superscripsit.

⁴ Cf. Step. Byz. s. v. Συκαί.

⁵ Hoc lemma legere non potuit Ban-
 dini qui in notis : Longior est titulus,
 sed partim characterum evanescencia,
 partim marginis interni restauratio ocu-
 lis impervium reddidere; continet au-
 tem carmen acclamationes ac plausus in
 victoriam quandam ab imperatorio exer-
 citu ex barbaris reportatam.

Τυκεῖσα *τυκῶς* τῇ κρατίσῃ σου σπάθῃ.

- 5 Τὸ Δαυιτικὸν τοιγαροῦν ἦσον μέλος,
Ἐπεὶ παρελθὼν¹ οὐδαμοῦ ταύτην βλέπεις·
Ὁ σὸς γε μὴν ἔμεινε σὸς πάλιν τόπος,
Ὡ δένδρον οὐδὲν αὔθις ἀνθήσει νέθον·
Εἰ δ' αὖν, πάλιν πρὸ ῥρίζον ἐκσπάσεις τόδε,

- 10 Μοχλὸν σιδηροῦν ἐμβαλὼν σίρατευμάτων.
Ἐπεὶ δὲ καιρὸς τὴν Θεοῦ κροτεῖν χάριν,
Μήπως καλυφθῇ πρᾶγμα τῷ χρόνῳ μέγα,
Καινῆς ἐφ' ἡμᾶς εἰσβαλούσης αἰθρίας,
Ἥλιε τῆς γῆς Αὐσονάρχῃ, λαμπρύνου·

- 15 Ἐξίμματος γὰρ τὸν κρυμὸν² τῶν πραγμάτων,
Ἐγκάρδιον πῦρ τοῖς³ Θεοῦ σπλάγχνοις χέας·
Τὸ βάρβαρον δὲ τετριγὸς λύσας νέφος⁴,
Εἰς αἱματηρὰς ἐν σφαγαῖς ἐπομβρίας⁵,
Πανηγυρικὴν δεικνύεις μεσημβρίαν,

- 20 Ἡ τῷ χρόνῳ κάλλιστον εἰργάσω Θέρος,
Ὡ πᾶς ἀτερπῆς ἐξελιμνήθη⁶ σιόχνης,
Τμηθεὶς ἐπ' ἀμῆς τῇ δρεπάνῃ τοῦ κράτους·
Καὶ νῦν ἔχει δράγματα νεκρῶν ἡ Θράκη,
Πλησθεῖσα τῆς σῆς εὐτυχοῦς γεωργίας·

- * 25 Μᾶλλον δὲ τὸν πρέποντα καιρὸν⁷ ἀρπάσας,
Ὡ πᾶσα ληνὸς ἐμφορεῖται βοτάνων,

¹ Psalms. cxxvi, 10.

² Infra cxxviii, 9 : Ἐπ' αὐτοῦ τοῦ κρυφοῦ τῶν πραγμάτων. In Imperat. 81, ed. Wernsd. : Καὶ πάντα γνώφον καὶ κρυμὸν ἐξείρων τῶν πραγμάτων.

³ Cod. τῆς pro τοῖς.

⁴ Infra lxxviii, 15 : Ἄπει βάρβαρον αἰθρίας γένος.

⁵ Cod. Vat. cxx, 4 : Ὀμβρος σιγῶν

αἱμάτων. Tigriniod. 20 : Φάργαρον ἐχθρὸν ἐλονσε μεμηνότος αἵματος ὀμβροῦ. Anon. apud Cramer. Anecd. Par. t. IV, p. 271 : Νῦν, οὐρανέ, σιόλαξον ὀμβροῦς αἱμάτων.

⁶ Cod. ἐξελιμνήθη.

⁷ Cf. cod. Par. xiii, 128.

Τὰς λυθροδαφεῖς¹ ἐκπεπάτηκας ῥάγας.
 Οὐκ ἦν γὰρ εἰκὸς τῆς Ἄγαρ τὴν ἀμπελον
 Τῇ σῇ, βασιλεῦ, μὴ τρυγηθῆναι σπάθῃ·
 30 Καὶ νῦν ἀπ' αὐτῆς ἡδονῆς γλεῦκος πίνης
 Κοινῆς μέθης ἀμεμπλον ἀθροίζων πόλον.
 Ἐχρῆν δὲ καὶ σε τῆς ἀρᾶς τοῖς ἐκγόνοις
 Ξηρὰν παρασχεῖν τὴν συκῆν τῶν ἐλπίδων,
 Ὡς ἂν² ἐπὶ σοὶ μὴ φθονοῦντος τοῦ χρόνου,
 35 Σιγῶν ποταμὸς ψαλμικὸν φθόγγον λάβοι³.
 Ναὶ Φαιδρύνου, κράτιστε, ναὶ χεῖρας κρότει,
 Καὶ μέλψον ὥδῃν τῷ Θεῷ σου δευτέραν,
 ἥς ἡ Μαριάμ, ἡ Θεόκλητος⁴ κόρη,
 Τὸ λαμπρὸν ἐντρύφημα τῶν σῶν ἐλπίδων,
 40 Ἐν σοὶ τὸν εἰρμὸν ὄργανοι πρωτοσίατην·
 Κατέκλυσας γὰρ ταῖς ῥοαῖς τῶν δακρῶν
 Τὸ Περσικὸν σύνταγμα, τὴν κοινὴν ζάλην,
 Ὡς πρὶν ὃ Μωσῆς τοὺς βαρεῖς ἐπισιάτας,
 Τὸν ὑγρὸν ἐξάπινα χερσώσας πόρον,
 45 Καὶ πάλιν ὑγρὰν τὴν καλὴν δείξας τρίβον·
 Κοινῆς δὲ Μεβρᾶς⁵ ἐγλυκάνθη πιπρία,

¹ Forma addenda lexicis quæ solam afferunt Λυθρόδαφος, ex Const. Man. Amat. ix, 46.

² Hic incipit cod. Par. fol. 1 r°.

³ Alludit ad Psalm. xcii, 3.

⁴ Unde vox Θεοκλησία, quæ addenda lexicis occurrit ap. Zosim. cod. Par. 2325, fol. 92 v°: Τί δήποτε οὖν τοσαῦτα βίβλοι καὶ Θεοκλησίαι, καὶ καμίνων καὶ ὀργάνων κατασκευαὶ τοῖς παλαιοῖς ἀνεγρόφησαν; Theod. Stud. p. 690 C: Καὶ παρακαλοῦμέν σε τὴν

Θεοπαράκλητον (add. lexi.) καὶ πανσύνετον. Hanc vocem πανσύνετος, æque a lexicographis prætermissam, usurpant Theod. Stud. p. 412 E; Julian. Opp. t. II, p. 10; Cyrill. Al. ap. Mai. Bibl.

Patr. t. II, p. 107: Πανσύνετος ὁσα ἡ σὴ Θεοσέβεια. Meliten. v. 1756: Πολεμικὴ γὰρ ἡ Θεὸς καὶ πανσυνετωτέρα. Theod. Prodr. cod. P. 2831, f. 161 v°.

⁵ Cod. Flor. Mevās. Exod. xv, 23. Cf. Boisson. Anecd. gr. t. I, p. 261, et t. IV, p. 391.

- Τοῦ σλαυρικῷ σοι¹ γῆθεν ἀρθέντος ξύλου,
 * Ὡς ἂν ὁ καινὸς Ἰσραὴλ μὴ γογγύσας
 Σκηνὰς ἐν ἀγροῖς καὶ τρυφῆς τόπους λάβῃ.
 50 Τὴν γὰρ ἀνακύψασαν ἐνταῦθα κνίδην,
 Καὶ τὰς πονηρὰς ἐξεμύχλευσας βότους,
 Ὡς ἂν ὁ καρπὸς² εὐστοχῇ τῶν πραγμάτων.
 Νῦν πάντα μικροῦ³ καὶ γελᾷ καὶ τέρπεται.
 Στυγνὸς γὰρ οὐδεὶς ἀπὸ καπνοῦ καὶ πνίγους,
 55 Ἄ δῆτα φυγὴ προξενεῖ τοῖς ἐκνόμοις.
 Ἄλλ' ἔστιν εὐρεῖν πανταχῇ γῆς ἐμπόρους,
 Καὶ νυκτερινούς ὑπὸ λόχμαϊς ἀγρότας,
 Καὶ καταγωγὰς, καὶ νομάς ὑπαιθρίους⁴.
 Νῦν εἶδομεν φῶς εὐτυχῶς μετὰ σκότος.
 60 Ἡ γὰρ καθ' ἡμῶν ἀσίστακῃ τῶν βαρβάρων
 Φανεῖσα μικρὸν ἀπὸ δυσμῶν ἐκρύβη,
 Καὶ νῦξ⁵ ἀφεγγῆς δυσχερῶν οὐχ εὐρέθη,
 Ταῖς σαῖς, βασιλεῦ, προσβαλοῦσα λαμπάσι.
 Νῦν πάντα καινὰ, καὶ θεὸς πάντως μέγας,
 65 Ὡς ταῦτα ποιεῖ τῇ βροτῇ τῆς ἰσχύος,
 Κατασφρέφων ἑκάρσιν ὑπερηφάνων⁶.
 Καὶ μὴν πρὸ μικροῦ συβράγέοντας ἀθρόους,
 Καὶ γνόντας ὡς δεῖ μὴ θρασυνθῆναι πλέον,

¹ Cod. Par. omittit σοι.ταῖς πλοκαῖς ὑπαιθρίους. Cf. *De animal.*

² Idem versus ex Boisson. *Anecd.* gr. t. V, p. 171, not. 5, in Append. vi, 11 : Ὡς ἂν ὁ καρπὸς εὐστοχῇ τῶν πραγμάτων. Cod. Par. cxxxi, 60 : Ὡς ἂν ὁ καρπὸς μὴ βῇ τῶν πραγμάτων. Id. cxxxi, 15 : Οὕτω με καὶ σὺν.... εὐκαρπον ἀνάδειξον ἐκ τῶν πραγμάτων.

1475, et *De plant.* 317.

³ Cod. Flor. σὺν pro νέξ. Cod. Par. xcι, 10 : Τὴν νέκτα τῶν σὺν δυσχερῶν οὐ βαστάσω. Cf. cod. Par. cxxiv, 7.

⁴ Unde ὑπερηφανευτικός ap. Germ. *Copol. cod. Coishin.* 278, fol. 208 r° : Πλαδαροὺς ποιῶν ἐξ ὑδαρότητος ὑπερηφανευτικῆς καὶ εἰς ὄγκον ὑδερικώτερον ἐκφυαῖν. Hæc voce augenda lexica.

⁵ Cod. Par. μικροῦ.⁶ *Supra* xxi, 16 : Τείνουσιν ἰσλούς

- Ἐχρῆν ἀτεχνῶς μὴ περιπλάιειν¹ πάλιν·
 70 Ἄλλ' ἦσαν αὐτοῖς τὰ φρονήματα γνόφος,
 * Ὡς ἂν ἐλεγχθῇ τῷ κρατίστῳ Φωσφόρῳ.
 Ὡς ὥς, βασιλεῦ, νῦν ἐδοξάσθης πλέον
 Κατὰ κεφαλῆς τοὺς φθορεῖς πηξας πόνους²,
 Ἡ μᾶλλον εἰπεῖν τοὺς θρασεῖς κτείνας λύκους,
 75 Ὡς ἂν τὰ σὰ θρέμματα ποιμαίνουσι³ πάλιν
 Εἰς γῆν ἀγαθὴν, εἰς θεόβλαστον χλόην!
 Ὡς ὥς ἀκαμπεῖς ὑπεδέξω σατραπάς
 Λείχοντας⁴ οἰκτρῶς τῶν ποδῶν σου τὴν κόβιν!
 Ἐπεὶ πρὸς αὐτὴν ἦν περ αἰχμαῖς προσπίπτειν,
 80 Ἦς κλέρος ἐν σοὶ τὸ πρυσύλβιον κράτος,
 Ἀνέδραμες χθὲς ἐξ ἀνακτόρων βάδην·
 Ὡς ἂν παρ' ἀμφοῖν τοῖν ποδοῖν σου συντρίβοι⁵,
 Πᾶν εἴ τι λοιπὸν ἐμποδῶν γένοιτό σοι·
 Καὶ πεζὸν εἶδεν ἡ πόλις βασιλέα
 85 Νικῶντα Περσῶν εὐδρομοῦντας ἱππέας.
 Ἄλλ', ὦ κόρη πάναγνε, σεμνὴ παρθένε,
 Δι' ἧς ὁ λαμπρὸς εὐτυχεῖ στέφανός φέρος,
 Σὺ πρόσθεσ αὐτῷ καὶ τὰ λοιπὰ τῆς τύχης·
 Σὺ πῆξον αὐτῷ πανταχοῦ γῆς τὸν θρόνον,
 90 Σὺ θαλψον αὐτὸν ὑπὸ τῇ πτέρυγι σου,
 Τὰς νιφάδας⁶ λύσασα τῶν ἐναντίων.

¹ Cod. Escur. xcι, 54 : Καρηδαριῶν τοὺς συγκάμπτοντας καὶ χροῦν τὸν ὑπο-
καὶ περιπλάιων βάδην. πόδιον λείχοντας.

² Idem prope versus xliiii, 48.

³ Fort. συντρίβη.

⁴ Cod. Flor. ποιμαίνης.

⁵ De anim. 1057 : Νιφάδοι ἀνεπαῖς

⁶ Theod. Hyrtac. Not. des mss. t. VI,

εὐτελῶν ἀποστῶν. Ephraem. Chronic.

p. 20 : Ἐχθροὺς δ' ἀσπόνδους, Εὐρω-

5088 : Βελῶν ταῖς νιφάδαι. Id. 5503 :

παίλους καὶ Διθύας ὁμοῦ σατραπάρχαις

Λοιδορησμάτων νιφάδαις ἐπειρήτων. Id.

φαλαγγάρχας..... τοῖς αὐτοκρατορι-

5560 : Νιφάδας κακῶν. Act. SS. Oct.

κοῖς ἀραλοῖς ποσὶ τοὺς σιδηροῦς τραχή-

t. VIII, p. 140 : Νιφάδες-λίθων.

Σὺς αὐτός ἐστιν, ἀλλὰ σὺν καὶ τὸ κράτος.
 * Σὺ σφίγξον αὐτοῦ τῇ κεφαλῇ τὸ σίεφος.
 Σὺ γὰρ μόνῃ καύχημα καὶ φῶς καὶ σθένος
 95 Καὶ κόσμος αὐτῷ καὶ τρυφή καὶ φαιδρότης.
 Σὺ τοῦτον εἰς μήκιστον ἰθύναις βίον,
 ἕως μετ' αὐτῶν ὑπὸ σοὶ τῶν φιλτάτων
 Εἰς ὠκεανὸν εὐτυχῶς ἐπιδράμῃ.
 Ὡς ἂν δι' αὐτοῦ πᾶν κατακλύσῃς¹ γένος,
 100 Ὁ τὸν σὺν ἠθέτησεν ἀφρόνως τέκον.

XLV. Τοῦ αὐτοῦ στίχοι εἰς διαφόρους ὑποθέσεις.

* Ἡ σωμάτων ἐκπνευσιν ἡ τέχνη γράφει
 Καὶ τὰς χροὰς κίρνησιν ἐκ τῶν ἐμφύχων,
 Ἡ ζῶν ἀτεχνῶς καὶ Θεοῦ παῖς τὸ βρέφος
 Τὴν νεκρὰν ἐψύχωσε τῶν τύπων φύσιν.
 5 Φυγεῖν μὲν ὀρμᾷ τὸ σχεδὸν σκαῖρον βρέφος.
 Οὐ γὰρ ἐπαινεῖ τοὺς ἀναισθητοὺς τύπους.
 Ἀνείργεται δὲ μητρικὴν σιέργον σχέσιν,
 Κἂν εἰς τύπον μέλλοντος ἐγράφη τάχους.
 Ἰοῦ πατρὸς δύναμις ἐν τοῖς ἀψύχοις.
 * 10 Θεὸς γὰρ ἐστὶ καὶ Θεοῦ παῖς τὸ βρέφος,
 Ὁ τάχα νικῶν τῆς γραφικῆς τὴν φύσιν
 Κινουμένου σχήματος ἐμφαίνει δρόμον.
 Ἐοικεν, ἀγνὴ, μὴ ῥιγοῦν σοὶ τὸ βρέφος.
 Καὶ γὰρ ὁ χειμῶν² τῆς φθορᾶς ἀνετράπη,
 15 Καὶ τὰς νοητὰς εἶδεν αὐγὰς ἡ φύσις,
 Τῆς τοῦ βρέφους χάριτος ἐκ σοῦ λαμβάσης.
 Τί τοῦτο; καὶ γὰρ ὁ σιολιστὴς τῶν κρίνων³

¹ Cod. Flor. κατακλύσῃ.

μὲν τῆς φθορᾶς ἀπερρή. Conf. ci, 41.

² Infra οὐρανοῦ, 2 : Καὶ γὰρ ὁ χει-

³ Luc. xii, 27, 28.

- Ἀπλὴν δι' ἡμᾶς ἐνδιδύσκεται σκέπην,
 Ὡς ἂν μάθης, ἄνθρωπε, μετρίως ἔχειν,
 20 Καὶ τοῦ περιττοῦ μηδὲ μικρὰ φροντίσης.
 Ἐπιστράφητε, φησί, μικρὸν τὸ βρέφος,
 Καὶ γὰρ πρὸς ὑμᾶς ἀντεπιστράφησομαι¹.
 Εἰ δ' οὐκέτι βούλεσθε μωροὶ τὸν βίον,
 Ἐγὼ πρὸς ὑμᾶς πῶς ἐπιστράφησομαι;
 25 Ἄνθρωπε, συσάδληθι τὸ βρέφος βλέπων·
 Ζῆ μὲν ἀτεχνῶς, εἰ δὲ μὴ σκαίρειν θεοί,
 Τῆς μητρὸς αἰδοῖ τοῦτο· σὺ δέ μοι σκόπει,
 Πῶς καὶ πρὸς ὁρμὰς ἐκδρομῆς ἤδη βλέπει.

XLVI. Τῷ Πατριωῶτι.

Ἀναψυχῆς ὕδωρ σε τοῖς φίλοις κρίνων,
 Ὡς πῦρ θεωρῶ τὴν τριχόπλοκον² σκέπην·
 Σὺ γὰρ ἔχων φρόνησιν ἀψευδесιάτην
 Πρὸς πᾶσαν ἀκμὴν ἀντιτάττει τῷ χρόνῳ.

XLVII. Ἐπιτάφιοι εἰς τὸν δεσπότην κύρον³ Μανουήλ,
 ὡς ἀπὸ τῆς δεσποίνης.

- * Ἀγνὴ κόρη, σὺ καὶ θεὸν φέρεις βρέφος,
 Ἐγὼ δὲ γυνὴ γηγενοῦς μήτηρ τόκου·
 Οὐκοῦν ἄπερ σὰ τοῖς καθ' ἡμᾶς ἀντίθες
 Καὶ παῖδα νεκρὸν ἀπαθανάτιζέ μοι.

XLVIII.

- * Ἐμπνους⁴ ὁ τύπος οὗτος, οὐχ ἀπλῶς τύπος·

¹ Matth. xvi, 2-6.

² Hac voce augenda lexica. Supra
 xxi, 22 : Ἀπλοῦσι λοιπὸν τὴν τριχό-
 πλοκον σκέπην. Id. xv, 4 : Δίδου πρὸς
 ἡμᾶς τὸ τριχόπλοκον φάρος.

³ Band. κύριον. Manuel Palæologus,
 despota, filius Michaelis Palæologi. Cf.
 Ducang. Famil. Byz. p. 236.

⁴ Hoc et quinque seq. ex apographo
 amici mei Read.

- Αισθάνεται γὰρ τῆς γραφικῆς ἡ φύσις,
 Ὡς καινὸν ἀρχέτυπον ἐκμιμουμένη
 Ποιεῖ παρ' αὐτῷ ζωτικὰς τὰς ἐμφάσεις.
 5 Τάχα πνοῆς ἀρρήτων ἰσχὺν ἐγχείας
 Τὸν ἡδὺν ἐψύχωσεν ὁ γραφεὺς τύπον·
 Οὐκ ἦν γὰρ εἰκὸς εἰς δυσεύρετον¹ φύσιν
 Μὴ τὴν γραφικὴν ἡσυχῇ ζῶσαν πνέειν.
 Ἰσως ἐπαινεῖς τόνδε τὸν τύπον, ξένε·
 10 Δοκεῖ γὰρ ἐμπνεῖν ὑπὸ τῆς εὐτεχνίας.
 Ἐθαύμασας δ' ἂν ἐκπλαγεῖς καὶ τὴν φύσιν,
 ἂν ἦν δυνατὸν ζωγραφεῖν καὶ τοὺς λόγους.
 Τοῦ σώματος τὴν ὥραν οὐ² γράφων ὅλην,
 Καὶ τὴν ψυχικὴν οὐδ' ἀμυδρῶς ἐγχείεις;
 15 Οὐ δῆτα, φησὶ τῆς γραφῆς ὁ τεχνίτης·
 Οὐχ ἴσταιται νοῦς εἰς τὸ τῆς ὕλης πᾶχος.
 Ὁ πανσέβαστος ἐστὶν αὐτός Ἀτζίμης³,
 Ὁ τῶν Θεμάτων τῆς ἐν Δομέσλικος·
 Ὃς καὶ γραφικῆς δείκνυται νῦν βελτίων,
 20 Σχεδὸν παρ' αὐτῇ καὶ πνοῆς ἔλκων χύσιν.
 Ὑδρορρόην εὐσλικτον⁴, ὑγρὰν αἰθρίαν,
 Πηγὴν φορητὴν, ἀργυροῦν ἄκος πνίγους,
 Φρέαρ φέρον πρόμηκες ἐν σφαίρα στίγμα
 Λάμβανε καὶ πρόπινε καὶ τέρπου, ξένε.

XLIX. Εἰς τὸν μέγαν Δρουγγάριον⁵.

* Ἄνθρωπε φιλόανθρωπε, τὴν χήραν δέχου

¹ Cod. Esc. cxxiii, 216: Δυσεύρετον
 φύσιν. Anon. cod. Par. 1277, f. 230 r°:
 Δυσεύρετον πτῆμα.

² Fort. ὁ προ οὐ.

³ Cf. infra lxx.

⁴ Leg. εὐσλικτον.

⁵ Id est Ducas Muzalon. Cf. cod.
 Par. clvi, 16.

Τοῦ κρυπλὰ γινώσκοντος ἀνθρώπων χάριν·
 Τὸν γὰρ σε δοξάσαντα καὶ σὺ δοξάσεις
 Τοὺς ἀπογυμνώσαντας αὐτὴν φαυλίσας.

5 Ἐπεμψά σοι τὸν παῖδα, θαυμαστὴ φύσις·
 Ὀνηλάτην γοῦν τοῦτον ἀντίπεμπέ μοι
 Φέροντα πυροὺς καὶ κριθὰς ἀσυγχύτους·
 Τὸν ἄφθονον γὰρ φυσικῶς ἔχεις τρόπον.

Γραῖ καθαρά προσφυῇ σῖτον πόρος·
 10 Τῇ γὰρ ψυχῇ τὸ σῶμα συζευχθέν φέρων
 Σοφῶς γεωργεῖς τὴν φορὰν τῶνπρακτέων¹,
 Ἐπεὶ τὸ κοινὸν προσδοκᾷς, πάτερ, Ξέρος.

L. Eis τὸν ἅγιον Στέφανον.

Λύτλη ψυχικῆς ἐμπεσὼν καχεξίας
 Ἄκος φέρω τὸ τμήμα τοῦ σοῦ λειψάνου·
 Ὅλον γε μὴν ἔχειν σε κομπᾶζω στέφος
 Τερασίοις, πρώταθλε², κοσμοῦν τὸν βίον.

LI. Eis τοὺς ἁγίους Θεοδώρους.

Ὁ Χριστὸς ὑμᾶς ὡς ἐμοὺς ὑπερμάχους
 Ὀπλισμένους δείκνυσι τοὺς Θεοδώρους,
 ἵνα με πάντῃς ἐξάγοιτε κινδύνου
 Ὡς ἡμεδαπὸν³ τὸν Πλακιδᾶν οἰκέτην.

LII. Eis παναγίριον⁴.

* Λίθος πιαυθεὶς ἐξ ὑαλίνης δρόσου

¹ Pro πραγμάτων. Cod. P. xiv, 124: τὸ τεσσαρακονθήμερον τῆς νηστείας κα-
 σκοπῶμεν τὴν φορὰν τῶν πραγμάτων. ταδέθηκε στέδιον.

² German. Cpol. cod. Coisl. 278,
 fol. 217 v°: Καὶ πρώταθλος οὗτος πόρος

³ Fort. ἡμεδαπὸν.

⁴ Cf. infra lxx et Par. ccxxiv.

Σταχυφορεῖ¹ τὸ βρώμα τῆς ἀφθαρσίας·
 Σὺ δὲ, ψυχὴ, τράπεζαν ἀγνείας βλέπε,
 Καὶ τὰς ψίχας λάμβανε καὶ ζῆς ὡς κύνων.

LIII.

Τοὺς² τέτταρας σιτατῆρας οὐς ᾔτησάμην
 Μὴ διασάσας δὸς μὴ³ χρυσοῦ κρείττων φίλε·
 Οὕτω γὰρ ἂν ἡμισία φανεῖν πένης
 Ὡς μὴδὲ τετράκην⁴ σὸν ἐκτίσαι χρέος.

5 Χιλιάκις εὖ τὸ χρυσοῦν ἦλθες φάος·
 Πῶς οὖν ἔχεις γνῶριζε, μαθεῖν γὰρ θελω,
 Καὶ τὰς πρὸς ἡμᾶς ἀνύσης ὑποσχέσεις,
 Καὶ τοῦτο μαθεῖν ἀπὸ τῶν ἔργων θελω.

Στατῆρας ἡμῖν πέμπε δις θαῖτον δύο,
 10 Καὶ μηκέτι φαύλιζε φειδοῖ τὴν φύσιν·
 Ἐγκαίνισον δὲ τὴν μαρανθεῖσαν σχέσιν,
 Ἐγκαινίων, βέλτιστε, καιρὸν σεμνύνας.

Ἐγὼ φίλος σὸς, οὐτοσί δ' ἐμὸς πένης,
 Τάχα δὲ καὶ σὸς, ἐξ ἐμοῦ γὰρ ἡ σχέσις·
 15 Ὁ γοῦν πρὸς αὐτὸν ὁ χρυσοῦς πρᾶξεις φίλος,
 Ἐμός τε καὶ σὸς τῷ θεῷ πάντως φόρος.

* Τὸν νῦν⁵ παρ' ἡμῶν ὁ χρυσοῦς παῖδα βλέπων
 Ἡ πέπλον ἡμῖν ἢ χρυσῆν χάριν δίδου·
 Τὰ γὰρ παρυφάσματα τῆς φαύλης τύχης
 20 Ἀραχνίων ῥήγνυσιν ἢ χεῖρ σου τρόπον.

Πρὶν ἢ προελθεῖν τῆς φίλης Βυζαντίδος

¹ Cf. Append. vi, 12; mox v. 4, al-
 ludit ad Matth. xv, 27.

² «Tetrasticha X sine titulo, viden-
 tur tamen ad amicum quemdam, for-
 tasse Patriarcham Niphonem.» Band.

³ Fort. δός μοι, χρυσοῦ κ. φ.

⁴ Fort. τετράκηνσον. Vox nova qui-
 dem, sed noti sunt ὁμόκηνσοι, qui eo-
 dem tributo censi sunt.

⁵ νῦν pro νῦν cod.

- Ἐπὶ τὰ βαθύτατα τῆς Θράκης, χάριν
 Πέμπε πρὸς ἡμᾶς τὰς γονὰς τῶν ὀσπρίων,
 Ἐγκαρπε¹, φιλόσοργε, πατέραν πάτερ.
 25 Ὁ βελτίων μέλιτος εἰς τέρψιν φίλων,
 Πέμπε πρὸς ἡμᾶς ὡς ὑπισχυοῦ τοὺς ἄλλας·
 Τὸ νόστιμον γὰρ καὶ πρὸ τῶν ἔργων φέρεις
 Εὐσόργιλας² ἀλατι πηγνὺς τὸν βίον.
 Ῥόδων χάριν μέλιτι συντεθειμένην
 30 Πέμπε πρὸς ἡμᾶς τῶν παρισθμίων³ χάριν·
 Οἰδοῦσί μοι γὰρ αἱ περὶ ταῦτα φλέβες
 Ἐκ τῶν πονηρῶν φλυκτίδων, ὧ δέσποτα.
 Τὸ σχῆμα τῆς σῆς μαρτυρικῆς ἀνδρίας⁴
 Ἐν συμβόλοις ἔδειξεν ὁ σκιαγράφος·
 35 Τῇ γὰρ ἀφανεῖ τῆς ψυχῆς παντευχία
 Τὸν τῆς πλάνης δράκοντα καθεῖλες, μάκαρ.
 Ἡ καὶ ψυχῆς δύναιμις ἐμπνεῖ τοῖς τύποις,
 Ἡ σὺ, μάκαρ, ζῆς· εἰ δὲ καὶ ζῶν οὐ πνέεις,
 Οὐδὲ τρέχεις ἔφιππος, ὡς νῦν ἐγράφης,
 40 Καὶ τῆς γραφικῆς τάχα νικᾷς τὴν φύσιν.

LIV. Πρὸς τὸν Πεπαγωμένον πρόσλαγμα ἐξαιτῶν δι' οὗς ἀπώλεσεν
 ἵππους αὐτοῦ.

- * Πέμπε πρὸς ἡμᾶς τοὺς βρυχηθμοὺς⁵ τοῦ κράτους,
 Ὡς ἂν ὁ δειχθεῖς τοῖς ἐμοῖς ἵπποις λύκος
 Τρουλληνός, ὧ βέλτιστε, τῆς γῆς ἡ νόσος,
 Ἀναδοτικῶς⁶ τὴν τροφὴν ἀποπλύσῃ⁷.

¹ Fort. εἰκαρπε.

⁵ De eleph. v. 349: ὅταν βρυχηθῶν

² Cf. cod. Par. ix, 77. Ibid. cxiiv, ἐξερεύγεται κτύπους.

³ Τὸν κρατῆρα τῆς εὐσόργιλας.

⁶ Hoc adverbium deest lexicis.

⁴ Cod. Par. cxcviii, 12.

⁷ De animal. 183: Τροφὴν δὲ τὴν

⁵ Cod. ἀνδρείας.

χθὲς ἀνεμοῦσι τήμερον.

LV. Κυρῶ¹ Νίφωνι.

Τῷ πατριάρχῃ τῆς ὅλης οἰκουμένης
Κριθῶν χάριν πέπομφα δις δέκα σίχους,
Οὓς² αὐτὸς ἐγγείριζε καὶ πέραινέ μοι
Δυνατὸς ὢν, κάλλιστε πατέρων πάτερ.

5 Ἡ Θᾶττον ἡμῖν τὸ χρυσοῦν σκεῦος δίδου,
Χρυσοῦν γὰρ ἐκ σοῦ καὶ τὸ χαλκοῦν ἐκρίθη,
Φύσις χρυσοῦ ξύμπαντος ὀλβιωτέρα,
Ἡ κατὰ τὸν Μέλητος³ ἀπόειπέ μοι·

Τοὺς γὰρ ἀφανεῖς ἐκλογισμοὺς τῶν Φίλων
10 Ἡ τοῦ χρόνου δύναμις εἰς Φῶς ἐξάγει.

Σὺ χρησίδος ἀνὴρ, ἀλλ' ἐγὼ φίλος μόνον·
Ὡς οὖν ἔχεις πέρανον οὓς ἔφης λόγους
Κριθᾶς παρασχὼν τῶν ἐμῶν ἵππων χάριν,
Καὶ κυάμους θρέψοντας οἰκέτας Φάγους,
15 Μᾶλλον δὲ βαρεῖς καὶ κατακράτος λάλους,
Καὶ καλάμην, εἰ μὴ τι φορτικὸν τόδε,
Νομεῦ λογικῆς ἀγέλης ἀκάματε.

Τῆς πενταρίθμου τῶν ἀλῶν σὺ⁴ χάριτος
Τὴν μὲν τετάρτην μοῖραν ἀρτίως δίδου·

20 Πέμπτον δέ μοι φύλαξον ἐκ ταύτης μέρος,
* Ὡς ἂν δοθῇ καὶ τοῦτο νοσσίμῳ Φίλῳ.

Πέμπε πρὸς ἡμᾶς καὶ τὸ τοῦ πέμπτου μέρος
Ἀνευδεῶς ἔχουσιν ἐμφαίνων σχέσιν·

Οἱ γὰρ ἄλλες⁵ κρίνουσι τοὺς ὕντως Φίλους

25 Κοινωνίας τράπεζαν ἡντρεπικότες.

¹ Band. κυρίῳ. Cod. M. fol. 71.⁴ Syllaba brevior. Addidi σὺ.² Fort. ἄς, id est τὰς κριθᾶς.⁵ De noto proverbio: Alter alterum³ Respicit ad Homer. Il. A, 515: nosse non potest priusquam salem quem dicunt consumpserint, cf. Thesaurus.

Ἵπόσχεο καὶ κατάνευσον ἢ ἀπόειπε.

LVI. Χαρτοφύλακι τῷ Κουτάλῃ¹.

Ὁ μὲν παλαιὸς τῆς παροιμίας² λόγος
 Μασίγιαν τίθησι τὸν κερασφόρον·
 Σὺ δ' ὥσπερ ἀλγῶν κατὰ τῆς παροιμίας,
 Ὡς τῷ κακῶς πᾶσχοιτι συμπαθεσίερας,
 5 Τῷ Καραβιδᾷ καὶ Φυλακῇ προσίθεις·
 Μὴ, κανόνων ἄγρυπνε καὶ νόμων φύλαξ·
 Ἡ γὰρ ἀδικήσασα κομπάσει πλέον
 Τῷ ψηφιδουργῷ³ συμπαρατεταγμένη·
 Πλὴν Θᾶττον ἡμῖν τὸν πεπονθότα πρὸς,
 10 Μήπως πάλιν δύσκλωστον⁴ ἐξάψῃ βρόχον.

LVII.

Γνώτω⁵ βασιλεὺς, ἡ πνοὴ τῶν Αὐσόνων,
 * Γνώτω βασιλεὺς, ᾧ Θεὸς δόιη χρόνους,
 Ὡς ἂν τὸ σελίδν μὴ τελευτήσῃ κράτος,
 Ὡς ἡ μετ' ἐλπίδων με γενησαμένη,
 5 Καὶ γνησίῳ γάλακτι συσίσασαμένη,
 Καὶ τῶν ἐμῶν πλεσθεῖσα δυστυχημάτων,
 Ἀπῆλθεν ἡμᾶς ὀρφανὸς ἐδάσσα.

¹ «Χαρτοφύλαξ erat archivī et chartarum Ecclesiæ custos, et inter dignitates, quas ἐξωκατακοίλων vocant, quinta recensebatur. Hujus munera et jurisdictionem multis prosequitur Balsamon in meditato de duobus officiis Chartophylacis et Proteclici, lib. VII, *Juris gr. rom.* p. 453.» Bandin. qui nomen proprium legere non potuit. De Gregorio Cutala magno chartophylace conf. *Cantacuz.* I, p. 251 et 313.

² Cod. παροιμίας et supra παροιμίας. Maritis, quorum uxores erant adulteræ, cornua in fronte tribuebant. Cf. infra xcvi, 13; Jacobs. ad *Anthol. Pal.* t. IX, p. 444; Huschk. *Ana.* p. 165, et Boiss. *An. gr.* t. III, p. 140.

³ Hac voce carent lexica.

⁴ Vox addenda lexicis.

⁵ «Varia epigrammata iambica, nullo titulo, sed videntur ad imperatorem Ducam scripta.» Band.

Ναὶ τρανὲς ἀντίγλωσσον¹ εὖ δρῶν τὸν φίλον
Τὸ συμβᾶν ἀπάγγειλον εὐνοίας χάριν.

LVIII.

Τὴν ἐξ ἔθους ἡδίστα καινίζων σχέσιν,
Ὡ τῆς ἐμῆς ἀληκτε κοσμητορ τύχης,
Καὶ φιλοτιμότατε, καὶ πτωχοτρόφε,
Ῥυθμιζε καὶ πύκαζε καὶ σίוליζε με
5 Τῆς σῆς κεφαλῆς τῇ προληφθείσῃ σκέπῃ·
Τὴν γὰρ ἀκαλλῇ καὶ κατεσπιλωμένην,
Ἦς μακρὸς ἐξέλυσε τὸν τόνον χρόνος,
Ὑπὲρ κεφαλῆς οὐ φορητὸν μοι σίεγειν·
Σὺ δὲ χρυσοῦς ὢν τὴν χρυσὴν ἔχε σκέπην,
10 Κἂν εἰς τὰ μὴ μέοντα σωφρόνως βλέπῃς.

LIX.

Δοῦκα σθεναρὲ πρὸς τὰ τῶν φίλων βάρη,
Μᾶλλον δὲ φιλάνθρωπε λιμὴν τῶν φίλων,
Ὅταν ζέῃ δύσοιστος ἐνδείας κλύδων,
Πέραινε δὴ, πέραινε² τὰς ὑποσχέσεις,
* 5 Ἐπεὶ δυσωπεῖ καὶ τὸ παρόν σε ψύχος

¹ Epistolium alloquitur ἀντὶ γλώσσης nuntiaturum. Vocem ἀντίγλωσσος ignotant lexicis quibus addas alia ejusmodi composita: Κενόγλωσσος, Eustathii. Spicil. Rom. t. V, p. 182: Ἐμέγοῦν διδάσκαλος λόγος πλήρης τὴν γλῶσσαν κατὰ τὸν Μωϋσῆν, καὶ μὴ πτερόντας προφέρων λόγους, καὶ οὕτω κενόγλωσσος. — Κουφόγλωσσος, Origen. cod. Coisl. 17, fol. 2 r°: Ἀλλ' οὐδὲ βαρύγλωσσος εἰσὶ· βῆρος γὰρ καὶ

σίβητος οὐκ ἔχει ὁ λόγος αὐτῶν· εἰσὶ δὲ κουφόγλωσσοι. — Πηλινόγλωσσος, Jo. Damascen. Opp. t. II, p. 835 D: Σήμερον βοήσωμεν καὶ ἡμεῖς οἱ πηλινόγλωσσοι, καὶ εἰπωμεν τῇ μεγαλοδοξοτάτῃ (cod. Par. recte μεγαλοδόξῃ ταύτῃ) καὶ φωτοφόρῳ μητρὶ τοῦ Θεοῦ. — Πυρίγλωσσος, Anon. cod. Par. 250, fol. 115 r°: Φωτίζετε τὴν οἰκουμένην ταῖς πυριγλώσσοις θεαῖς διδασκαῖς ὑμῶν.

² Cf. κυρτα τιν, 1.

Τὸν πρεσβυτικὸν καὶ πρὸ τῆς ἡλικίας,
Ὃς ἀπὸ Θηλῆς καὶ τριχὸς πρωτοχρόνου¹
Τὸν καθάπαξ ἄψευστον ἐκτίσω τρόπον.

LX.

Ἡρακλὲς Ἀσάν, δυσμενῶν ἀντιστάτα,
Καὶ Φάρμακον ζῶν τῆς ἐμῆς ἀβρώσϊας,
Μὴ κανθάρους² νόμιζε τοὺς ἐμοὺς πόνους,
Μὴ, παρακαλῶ, μηδ' ἀγενεῖς³ βατράχους,
5 Μῆδὲ πρὸς αὐτοὺς ἀναθαρσέσης πρῶτως·
Ἄλλ' ὡς τὸν Οὐζπέκ⁴ τὸν σοβαρὸν σατράπην
Ὁ τρισαριστεὺς⁵ ὁ χρυσοῦς ἥρωϊς νίκα·
Θρασύτεροι γὰρ καὶ Σκυθῶν καὶ βαρβάρων
Τολμῶσι χωρεῖν, ἀλλὰ συντόνως μάχου,
10 Τὴν σιτίνην μάχαιραν αὐτοῖς δξύνας.

LXI.

Ὁ μὲν Λογαράς ὁ χρυσοῦ⁶ κρείττων φίλος,
Ὁν πρεσβύτην δείκνυσιν ἡδῶν ὁ χρόνος,
Σύσκηνον ἢ σύνδειπνον ἐκτίσατό σε,
Καὶ ζῇ παρὰ σοὶ καὶ τρυφᾷ καὶ τέρπεται·

¹ Infra clix, 80: Ἰδριν δὲ μσεῖς ἦκων. Unde κανθαρόδιος ap. German. ἐκ τριχὸς πρωτοχρόνου. Supra 1, 307: Ἐμοὶ φίλος παῖς ἐκ τριχὸς πρωτοχρόνου. Cf. quoque infra lxxix, 2: Ἐκ φυῆς πρωτοχρόνου. Id. lxxix, 28. Cod. Vat. xiv, 85: Οὕτω σὺ καλὸς ἐκ τριχὸς πρώτης ἔφες. Cf. etiam cod. Par. ix, 43. Supra 1, 274: Ἐγὼ τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐκ πρώτης χυθῆς.

² Pari metaphora cod. Esc. cclxix, 13: Τῶν πεθῶν τοὺς κανθάρους. Eustath. Opusc. p. 37, 85: Ἢ βλεῖ κανθάρου προσ-

³ Cod. ἀγενεῖς.

⁴ Id est Uzbek de quo vid. Deguig. Hist. génér. des Huns, t. II, 2e partie, p. 281 sqq.

⁵ Eustath. Opusc. p. 165, 28. Conf. supra 1, 237 et 306.

⁶ Cf. supra lxi, 2.

- 5 Ἐγὼ δ' ἐπὶ νοῦν τὴν καλὴν ὄψιν σιρέφω,
 Καὶ μηδαμοῦ βλέπων σε τῶν ἀνακτόρων,
 (Ἀπόκρυφον γὰρ καὶ τεθαλαμευμένον
 Τὸ συγγενὲς καὶ φίλον εἰργάσατό σε,)
 Νῦν μᾶλλον ἀλγῶ καὶ τὸ λυποῦν οὐ στένω¹.
 * 10 Ἡ γοῦν σεαυτὸν δείξον ἡμῖν ἐξ ἔθους·
 Οὕτω γὰρ ἂν, βέλτιστε, τὸ Θλίβον λύοις;
 Ἡ τοῦ Λογαρά² πέμπε τὴν σημασίαν
 Εἰς ἀπόδεσμόν τινα συγκεκλεισμένην·
 Τὸ γὰρ ἐνεργὲς καὶ κατεσπουδασμένον
 15 Ἡ φύσις ἀπλῶς τοῦ σεβαστοῦ Παμφίλου².

LXII.

- Χρήζων καθαρᾶς ἐν χιτῶνι διφθέρας,
 Καὶ γὰρ ἀπειλεῖ³ προσβαλεῖν μοι τὸ ψύχος,
 Ἐπὶ σέ τὸν κάλλιστον ἄνθρωπὸν τῶν φίλων·
 Εἰ μὴ γὰρ, αὐτὸς οὐχ ὁρῶ ποῦ διφθέρα.
 5 Κἂν οὐ παρασχεῖν πᾶσαν ἡμῖν ἰσχύσης,
 Μέρισον εἰς τμήματα τὴν χάριν δύο·
 Τοὺς γὰρ ἀγωγούς τῶν φιλανθρωπευμάτων⁴
 Εἰς μωρίους ἀντικρυς ἐκχέεις φίλους.

LXIII. Ἐπιτάφιοι⁵ τῷ δεσπότη κυρῷ Μανουήλ⁶.

- Πρὶν ἂν διδαχθεῖς τοὺς ἐμοὺς κλαύσης πόνους
 Ὅς εἰ τέως, ἄνθρωπε, μὴ παραδράμῃς·
 Ἐκ Κιλίκων γὰρ ἦλθον εἰς γῆν Αὐσόνων,
 Ἀμφοῖν βασιλὶς τοῖν γενοῖν τρισολβία,

¹ Leg. σίτω.² Cf. infra lxxi, 16.³ Cf. infra lxxiii.³ Cod. M. fol. 72.⁴ Cod. Par. 1, 22: Ὅταν ἀπειλῇ⁴ Adde, ut supra lxxiii, ὡς ἀπὸ τῆς

καὶ τυθυμίζειν τὸ ψύχος.

δεσποίνης.

- 5 Πρώτῳ δὲ κοσμήσασα τὸν Θρόνον τόκῳ,
 Καὶ δεσπότην δείξασα λαμπρὸν τῷ χρόνῳ,
 Τὰς δυσίλυχεῖς ἤνεγκα παπαὶ φιλτάτας·
 Τῇ μὲν γὰρ αὐτῶν ζῆν τὸ θανεῖν εὐρέθη,
 Τῇ δ' αὖ τὸ βιοῦν ἐκβιοῦν τούναντίον.
- 10 Αἱ αἱ κτίσις, Θρήνησον οἰκτρῶς τὴν τύχην,
 * Ἡ δακρύων πρὸφασιν εἰργάσατό με!
 Ὁ μὲν γὰρ ἀνὴρ, ὃ παλαμναίου πάθους!
 Ὁ τοῦ κράτους ἥλιος¹, αἱ γῆ καὶ χρόνε,
 Τὸν τοῦ τέλους ἄφυκτον ὑπέδν γνόφον,
- 15 Κἄν ἡδὺς ἐξέκυψεν ὡς ὕρθρος πάλιν
 Ὁ νῦν μετ' αὐτὸν ἀρχικῶς ἐπιπρέπων·
 Ὁ δεσπότης δὲ (ναὶ ῥάγηθι καρδίᾳ·
 Τῷ γὰρ κατ' αὐτοῦ μᾶλλον ἐπλήγης βέλει),
 Μήπω γενειῶν, ἀλλ' ἐπὶ² χνόης βρύων,
- 20 Ὡς περ τις ἀσλήρ ἡμεραυγῆς³ ἐκρύβη·
 Ἐγὼ μὲν οὖν τὸ σῆμα πηγνύω τόδε,
 Καὶ τοὺς τύπους ἴσσημι τοὺς προτυμβίους,
 Καὶ ζῶν τις εἰμὶ συμφορῶν ἄλλος τάφος.
 Σὺ δ', ὃ κόρη πάντα γνε, πιστοῖς ἐγγύη,
- 25 Τῷ κειμένῳ βράβευε τὴν σωτηρίαν·
 Ἐκ σοῦ γὰρ ἡμῖν ὁ κριτὴς ὤφθη βρέφος.
 Ξένη βασιλὶς ἢ ῥακενδύτης⁴ τάδε.

LXIV.

Ἄλλην⁵ διεκδὺς μήτραν ὁ σκύμνος, ξένης,

¹ Cf. supra 1, 541, et infra lxxv, 18 et c., 25.

² Pro ἐπὶ leg. ἐτι.

³ Infra cii, 3 : Ὁ τῆς ἐμῆς φῶς ἡμε-
 ραυγὲς καρδίας.

⁴ De forma feminin. silent lexicā.
 Vid. Thesaur. s. v. ῥακενδύτος.

⁵ Novum carmen quod cum præce-
 denti male jungunt Bandini et auctor
 Catal. Monac.

- Ἄλλην ὑπῆλθεν, ἀλλ' ἐκεῖ μὲν ἐσφρίγα·
 Νυνὶ δὲ σιγῶν οὐδ' ἀναπνεῖν ἰσχύει·
 Καὶ γὰρ ἐκεῖ μὲν ὡς ἀπαλὸς τὴν φύσιν,
 5 Τὸν τῆς ματαιότητος ἐζήτει βίον,
 Ἐνταῦθα δ' ὑπνῶν καὶ σχολὴν ἄγων φέρει¹.
 Τὸ φῶς γὰρ αἰεὶ προσδοκᾷ τῶν ἀγγέλων,
 * Ἐκ τοῦ καταψύχοντος ἐν βάθει σκότους·
 Τεχθήσεται γοῦν ἐκ σποράς αὖθις νέας,
 10 Ὅταν τὸ τῆς σάλπιγγος ἠχήσῃ σίῶμα²,
 Καθάπερ ὥδις ἐν γονῇ πολυστόνῳ,
 Βλέψει δὲ φῶς ἄσβεστον ὡς δις ὦν τόκος.

LXV. Τῷ³ Δομεσίῳ τῆς ἐώας⁴.

- Εἴ τις παριῶν εὔρεν εἰς ἐρημίαν
 Ἡ ῥοιάν, ἢ σίκυον, ἢ μῆλου δρόσον,
 Ὅταν τὸ Ξερμὸν ἐκπιέζῃ τὰς φύσεις
 Τοῖς τοῦ Ξέρους ἀνθραξὶ πυρπολουμένοις⁵,
 5 Οὐκ εὐθὺς ἂν ὑμνησεν ἡσθεὶς τὴν τύχην;
 Πῶς οὖν σὲ Φιλῆς τὸν Δομέσικον βλέπων
 Ἐν τῷ καθ' ἡμᾶς δυσμενεῖ τῷδε χρόνῳ
 Μενεῖ σιωπῶν ὀρμαθὸν⁶ χαρισμάτων;
 Ὁ μὲν γὰρ αὖχμος τῶν φιλοσόφων φίλων,
 10 Ὡσεὶ χλόην κλίβανος, ἐξέτηξέ με·
 Τῆς σῆς δὲ χειρὸς ἡ μετὰ ῥύμης δρόσος⁷
 Ὡς ἑμῆρος ἡδὺς εὐφυνῶς ἀναψύχει.

¹ Fort. φθίνει, nisi malis ὑπνον καὶ σχολὴν ἄδαν φέρει.

² Idem versus in cod. P. ix, 95.

³ Cod. M. fol. 20.

⁴ Fort. Ἀττόμης. Vid. sup. xlviii, 17.

⁵ Fort. πυρπολουμένας.

⁶ Cod. Par. xiv, 75: Πολλῶν ἀγαθῶν ὀρμαθὸς ἐπιτρέχει. Manuel Holob. ap. Boisson. Anecd. gr. t. V, p. 163: Τόσον χαρίτων ὀρμαθός. Ibiq. cl. edit. nota.

⁷ Cf. cod. Esc. clxxiii, 4.

- Καὶ μὴν πόσας, κάλλιστε, λιπαίνεις βάτους,
 Ὡς ἂν ἀπ' αὐτῶν καὶ χλιδῶν ἴδῃς ῥόδον;
 15 Ἦν γὰρ ἔχεις ἄνωθεν οὐ κρύπτεις χύσιν,
 Οὐδ' ὥσπερ οἱ νοσοῦντες ἐξ ἀπλησίας¹
 Παρακρατεῖς τὰ ρεῖθρα² τῆς εὐσπλαγχνίας,
 Ὡς ἂν πίνοις ἡδίστα καὶ πάλιν πίνοις,
 Καὶ τὰς χρυσᾶς πίδακας ἀντλήσῃς μόνος.
 * 20 Ἀλλ' ὥς ἀγαγὼς Θριγγίων ἐλευθέρους,
 Ἀνῆκας ἡμῖν ἐμφορεῖσθαι τοῖς φίλοις,
 Κἂν τις ὑλακτῇ, κἂν προσεμφύνοι πάλιν
 Ἡ κρύφα δακεῖν τὴν χρυσὴν πτέρναν³ Θέλη,
 Λάψει τάχα ἀκαεῖνος, ὦ γνώμης ξένης!
 25 Οὐδεὶς γὰρ οὐδεὶς εἰς τὸ ρεῦμά σου φθόνους.
 Οὕτω σὺ καὶ τὸ σχῆμα τῆς ἡλικίας
 Καὶ τὴν ἀγαθὴν οὐ καπηλεύεις τύχην.
 Οἷς γὰρ ἀκόσμως⁴ ἄλλος ἂν ἐχρήσατο,
 Τούτοις σὺ τὴν εὐκοσμον ἐμφαίνεις φύσιν,
 30 Καὶ τὸ χρυσοῦν τάλαντον αὐξάνεις χύδην,
 Καὶ τὰς ἀμοιβὰς προσδοκᾷς τὰς ἀφθόνοους,
 Ὅταν ἐπιστὰς τῶν χρεῶν ὁ δεσπότης
 Τὴν τῶν τόκων εἰσπράξιν ἀρρήτως γράφῃ.
 Νεῖλον μὲν οὖν μετροῦσιν οἱ πῆχεις⁵ ἀπαξ,
 35 Ὅταν ὁ καιρὸς ἐπράγῃς ὑπερβλύσῃ⁶.
 Τὰς σὰς δ' ἐφ' ἡμᾶς ἀργυρᾶς ἐπομβρίας⁷
 Καὶ τὰς καθαρὰς ἀς δίδως ἀναχύσεις

¹ Cf. *infra* cclii, 51.² Cf. Georg. Codren. t. I, p. 478, et³ Cod. Esc. ccxxxv, 5 : ῥεῖθρα μα-
κροθυμίας.

Wernsd. ad Himer. xv, 1.

⁴ *Infra* cxxxv, 13.⁵ Cod. πτέραν.⁷ *Infra* clviii, 19 : Τὰ ρεῖθρα κινεῖ⁶ Zenon, cod. P. 2619, fol. 194 v° :
ἀκόσμως περιπατεῖ.τῆς χρυσῆς ἐπομβρίας. Codex Paris.
ccxxviii, 6.

Οὐκ ἔστι μετρεῖν ὑπὸ δακτύλων θέσει·
 Ὁ μὲν γὰρ οὐκ ἔπραξεν ἡ χεὶρ, πολλάκις
 40 Ἡ τῶν λόγων δύναμις εἰργάσατό σοι·
 Ὁ δ' εὔρεν ἡ χεὶρ, οἱ λόγοι παρέδραμον·
 Καὶ μὴν δ' μὴ δρᾷς ἡσυχολημένος τέως
 Ὁ σύγγονος καὶ τοῦτο λαμπρῶς εἰσφέρει·
 * Τίνας λόγων χάριτας¹ οὐ παρεγχείων²
 45 Ὁ σύντονος νοῦς, ἡ σίβηρὰ πυκνότης
 Τὸ τῶν ἐν ἡμῖν ἀντιζάρμακον πόνων;
 Ὡς τίς ἐρεῖ τὸ κάλλος, ἢ τίς τὸν λόγον
 Καὶ τὴν ἐπιπρέπουσαν εὐαρμοσίαν,
 Κάλλιστε Νιρεῦ, Νέστορ ἠβῶν, ἀγχίνου,
 50 Κἂν τὸ ξίφος πρόκωπον³ ἡ χεὶρ λαμβάνη,
 Μόνος πρὸς ἐχθροὺς ἀντιτάτῃ δυσμάχους⁴;
 Τὴν βάρβαρον δὲ καὶ παλαμναίαν τύχην,
 Ἡ τοῦ φθόγου τὸ κέντρον⁵ ὑπέβηξέ μοι,
 Ῥιπίεις ἀτεχνῶς ἀργυρᾷ τείνων βέλη·
 55 Καλεῖ σε λοιπὸν τὸν χρυσοῦν εὐεργέτην
 Ὁ Μυρέων πρόεδρος ὁ πλωχοτρόφος,
 Ὡς τὴν ἐορτὴν συγκροτῶν τὴν ἐξ ἔθους
 Πανηγυρίζω καὶ μάλα φαιδρύνομαι⁶·
 Πλὴν αὐτε πυρούς ἐκ πυρᾶς ἐρρήγμένους,
 60 Οὐτ' ἀμπέλου γέννημα παρὼν ἂν λάβοις,

¹ Cf. cod. Par. x, 44.² Theod. Prodr. Not. des mes. t. VIII,

³ Cod. Escur. cxxx, 2 : Μικροῦ πα-
 ρεγχεῖ καὶ πνοῇ ὁ ζωγράφος. Cod. Vat.
 cxxi, 1 : Δεῖ δὴ παρεγχεῖν εἰς τὰ κοῖλα
 τῶν τέκνων Ὀλκῆν πνοῆς.

⁴ Cod. πρόκωπον. Conf. cod. Par.
 xi, 37.

⁵ Cod. Par. ix, 57 : Ἀλλὰ κατ' ἐχ-
 θρῶν ἐσπράττει δυσμάχων.

p. 197 : Ὡς ἂν τὰ μυσθόθρονα κέντρα
 τοῦ φθόγου ἔλῳν ἀράξω χερσὶν ἀδραῖς
 ἰσχύτους. Const. Man. 295 : Κέντρον
 πόντου. Cod. Par. 854, fol. 229 v°.
 Theod. Hyrtac. Ep. 3 : Ὡς περ φιλάς
 κέντραν συντόμενοι. De κέντρον metaph.
 vide Boisson. ad Choric. p. 6.

⁶ Post v. 58 fort. desunt quaedam.

- Οὐ ψυχρὸν, οὐκ ἄλυπον, οὐδ' ἐτι ζέον,
 Ἄλλ' οὐδ' ὀπώραν, οὐδ' ὅσα τραγήματα ·
 Προσδεῖ γὰρ ἡμῖν εἰς τὸ πῦρ τῆς ἐσπέρας
 Κηρῶν Φορυτοῦ¹ καὶ χλιδῆς μυριπνόου²,
 65 Προσδεῖ δ' ἐπ' αὐτοῖς καὶ τραπέζης ἀφθόνου,
 Καὶ τῆς περιτλῆς τῶν μελῶν μουσουργίας,
 ἥ καὶ τὰ Φαῦλα συντρέχει μεिरάκια
 * Στρουθαρῶν τρύζοντα δυσρίγων τρόπον.
 ἔτι γε μὴν δέδοικα τοὺς Ξυηπόλους
 70 Βακτηρίας φέροντας ἐν τοῖς ἀμφίοις,
 Μήπως ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀμοιβῆς τοῦ χρόνου
 Πληξωσι μασλίζαντες ἡμᾶς ἀθρόοι ·
 Καὶ γὰρ ὁ μισθὸς οὐδὲ μετρίως ἔχει,
 Κἂν εἰς ἓνα σιατῆρα χαλκοῦν ἢ σιάσει
 75 Οὐκ ἐσλιν εὐρεῖν, οὐ μὰ τὸν Θλίζοντά με,
 Καύχημα καὶ πρόμαχε καὶ Ξησαυρέ μου ·
 Οὕτω καθ' ἡμῶν ἔσχε πικρῶς ἡ τύχη,
 Τὴν σὴν ἐφ' ἡμᾶς ἀγνοήσασα σχέσιν.
 Οὐκοῦν μεθ' ἡμῶν ὁ γλυκὺς ἦρως γίνου,
 80 Καὶ χρῶ κατ' αὐτῆς τῇ χρυσῇ πανοπλίᾳ,
 Καὶ³ συμπανηγύριζε τῷ πνέοντί σε,
 Κἀλλισίτε φίλων τῆς ἔω Δομέστικε.

LXVI. Εἰς εἰκόνα τῆς Θεομήτορος, ὡς ἀπὸ στίματος Νικηφόρου
 τοῦ Ἀποκαύκου⁴.

Ἡ τῶν Χερουβιμ ὑπερανγκισμένη⁵

¹ Cod. Φορητοῦ.

² Idem versus infra LXXII, 27.

³ Sic semper apud nostrum pro μυ-
 ρόπνους. Cod. Esc. cvi, 36 : Mur. χρί-
 σιν. Ib. cccxi, 3 : Mur. χρίσιν. Cf. Spicil.
 Roman. II, p. 2.

⁴ Cf. Cantacus. t. III, p. 364, et
 Lebeau, *Hist. du Bas Empire*, t. XI,
 p. 227.

⁵ Anon. cod. Par. cccxxii, fol. 14 r° :

- Καὶ τῶν Σεραφίμ τοῦ Θεοῦ τῶν πυρφόρων,
 Ἡ τῆς ἀρᾶς λύσασα τὴν ἀκοσμίαν,
 Καὶ τῷ γένει βλύσασα τὴν ἀφθαρσίαν,
 5 Ὁ παρθενικὸς τοῦ βασιλέως θρόνος,
 Ὁ μουσικὸς θαλάμος, ἡ θεία κλίνη,
 Ἦν ἀγγέλων φρίττοντα κυκλοῦσι σίφι·
 Τῆς φύσεως ὁ κόσμος, ἡ κοινὴ χάρις,
 Ἡ παντοδαπὴ τῶν τεραστίων χύσις¹,
 * 10 Ἡ σωστικὴ δύναμις, ἡ καινὴ κτίσις,
 Ἡ τοῦ γένους πτόρρωθεν ἐξελεγμένη,
 Ὁ τῆς καθαρότητος ὡραῖος τόπος,
 Τὸ τοῦ καθ' ἡμᾶς ἀντιφάρμακον πάθους,
 Τὸ λαμπρὸν ἀπάνθισμα, τὸ βρῦον τέρας,
 15 Ἡ τῆς λογικῆς φλεγμονῆς ὑπερτέρα,
 Ἡ ζῶσα πηγὴ τῶν φιλανθρωπευμάτων²,
 Δι' ἧς μεθ' ἡμῶν τῆς πνοῆς ὁ δεσπότης,
 Ἔδει μὲν ἦν σέσωκας ἀνθρώπων φύσιν
 Τῇ σῇ φύσει πρέποντας ἀθροίζειν φόρους·
 20 Ἐπεὶ δὲ νικᾷς πανταχοῦ κατακράτος,
 Τὰ γούν κατὰ δύναμιν εὐσπλάγχχνως³ δέχου,
 Καὶ τοῦτον οἰκεῖν ἀξιοῦσα τὸν δόμον
 Ἀφ' ἐστίας ὃ φασιν ἡμᾶς εὐλόγει.
 Νικηφόρος σὸς Ἀπόκαυκος ἱκέτης
 25 Μετὰ φόβου προσεῖπε, σεμνὴ, σοὶ τάδε.

Σὺ μόνος ὁ αὐτὸς ὢν ἀναλλοίωτος ἀτρέπτος ὑπερανυμνωμένος ἀπάσης μεταβολῆς ἀσάτους ἔχων καὶ μένων ἀεί.

¹ Infra lxxii, 5 : Τεραστίων δίδωσιν ἐντεῦθεν χύσιν. Cod. Escuf. clxi, 7 : Ζωὴ γὰρ εἰ σὺ καὶ τεραστίων χύσις· et clxi, 7 : Καὶ τὴν χύσιν πῆγαζε τῶν

τεραστίων. De eadem metaphora vide supra p. 193, not. 4.

² Supra lxxi, 7 : Τοὺς γὰρ ἀγαθοὺς τῶν φιλανθρωπευμάτων. Infra cx, 41 : Καὶ πῶς ὁ χρόνος ὀφεται τὸ φιλανθρώπουμα σου.

³ Cod. Coisl. ga, fol. 223 v°.

LXVII. Τῷ σεβαστῷ Παμφίλῳ¹.

- Ὅσάκις ἀπλῶς ἐσίῃαν δεῖ τὴν φύσιν²,
 Τοσαυτάκις ἠδυσμα τοὺς ἄλλας κρίνω·
 Τῇ γὰρ φύσει χρήσιμον εἰσφέρουσί τι,
 Καὶ ταῖς μὲν ὑγρότησι τῶν ἐδεσμάτων
 5 Τῆς οὐσίας ἰσχοῦσι τὸ σίλφον πλέον.
 Ὅπου δ' ἀτερπῆς ἢ κατ' αὐτὰ ποιότης,
 Καὶ γλυκύτης τὴν γεῦσιν εὐθὺς ἀλγύνει,
 * Τῷ νοσίμῳ κράματι Φαιδρύνουσί με·
 Τὴν γὰρ τέως αἰσθησιν ἢ γλῶττα κρίνει,
 10 Πρὸς τὰς βάσεις ῥέπουσα τῶν παρισθημίων·
 Ὁρεπτικούς δὲ πάντας ἀνοίγει πόρους
 Ληφθεὶς ὁ χιλὸς τῶν ἀλῶν τῇ συνθέσει·
 Καὶ τῷ βάρει κάτεισιν εἰς τὴν γαστέρα,
 Τοῦ νοσίμου τρέχοντος εἰς πᾶσαν φλέβα.
 15 Ἐντείνεται δὲ πρὸς τὸ λυποῦν ἢ φύσις,
 Ὅταν ἀλισθῇ τῇ τροφῇ τὸ σαρκίον.
 Σὺ γοῦν ἀβαρῶς τοὺς βαρεῖς ἄλλας πρόες·
 Κουφίζομαι γὰρ τῆς ἐπ' αὐτοῖς φροντίδος,
 Ἄν μὴ πνιγερὰν ἀπομετρῆς τὴν χάριν,
 20 Μουσῶν ἐραστὰ καὶ σεβαστὴ καὶ φίλε.

LXVIII. Ὡραῖοι εἰς ναὸν τῆς Θεομήτορος.

- Ναὸς Θεοῦ ζῶν ὀργανωθεὶς ἐκ βρέφους,
 (Καὶ γὰρ τὸ λουτρόν τῆς ψυχῆς ἐδεξάμην,
 Καὶ τῆς ἀρᾶς τὸν ῥύπον ἀπενιψάμην,
 Ὡς ἂν ὁ νυμφῶν μὴ φθαρῇ τῆς καρδίας,)
 5 Ἀμαρτίας οἶκημα σαπρὸν εὐρέθην,

¹ Bandin. σεμνῷ pro σεβαστῷ. Cf. supra lx1, 15.

² Cod. δὲ τῇ φύσει et supra secunda manu τὴν φύσιν. Cf. infra lxx1, 28.

- Καὶ καταγωγὴ ληστρικῆς ὁμαιχμίας¹.
 Οὐκοῦν δέχου, πάνταγνε, τὸν Φεῖον δόμον,
 Ὃν ἐκ πόθου ζέοντος ὠργάνωσά σοι.
 Καὶ τῆς ἀμοιβῆς ἀντιμέτρει τὴν χάριν,
 10 Οἶκον Φεοῦ δεικνῦσα τὸν δοῦλον πάλιν,
 Ὡς ἂν ὁ δεινὸς τῶν παθῶν ὄχλος² φύγη,
 * Καὶ μηδὲν ἢ δύσοδμον ἐνταῦθα σκάτος³.
 Ἴνα δὲ τὴν σὴν αὖθις αὐξήσης χάριν,
 Γίνου μεθ' ἡμῶν συμπαθῶς τῶν ἀθλίων,
 15 Καὶ τῶν παρ' ἡμῖν ἀκροῶ προσφθεγμάτων⁴,
 Λύουσα τὰ σκάνδαλα τῆς παροικίας
 Τῇ σῇ ποθεινῇ, μητροπάρθενε, σκέπη.
 Καὶ γὰρ φθάνεις ἄνωθεν εἰ Φέλεις κάτω,
 Καὶ πάλιν ἐκ γῆς μυστικῶς ἀνατρέχεις.
 20 Μᾶλλον δὲ σεμνὴ πανταχοῦ ζῶσα τρέχεις
 Ταῖς ἀχρόνοις πλέρουσι τῆς εὐσπλαγχνίας.
 Ὅταν δὲ λυθῇ τῆς ψυχῆς τὸ σαρκίον,
 Ἄλλον πάλιν θάλαμον εὐτρέπιζέ μοι,
 Τὰς ἐμπαθεῖς κηλίδας ἐκφορήσασα,
 25 Καὶ λυχνίαν προβεῖσα καὶ φαιδρὰν κλίνην,
 Καὶ μυστικὴν τράπεζαν εἰς τόπον χλόης⁵.

LXIX.

Οὐρανὸν⁶ ἡμίτμητον⁷ ἐνθάδε βλέπων,

¹ Infra cxxvii, 7 : Μυστικῆς ὁμαιχμίας. Cf. cod. Par. cxxii, 2.

² S. Nili Epist. i, p. 3 : Ὁ τὸ πρὶν καταπονηθεὶς καὶ τεταρχυμένος τῇ ἐνοχλήσει τῆς πολυπαθείας.

³ Cod. σκότος.

⁴ Infra cxxi, 71.

⁵ Psalm. xlii, 2.

⁶ Triasequuntur tetrasticha quæ male confundit Bandini cum præcedenti.

⁷ Cod. Esc. lxxxv, 4 : Μὴ σφαῖραν ἡμίτμητον οὐρανοῦ βλέπω. Georg. Pisid. Hexaem. 98 : Ἡ σφαῖραν ἡμίτμητον ἀψίδος δίκην.

Σύνες, θεατὰ, μή τι συγχέας λάθης·
Χρισίδες γὰρ αὐτὸς ὑπὸ μητρὶ καὶ φίλῳ
Μυσηρίων θάλαμον¹ αὐτὸν δεικνύει.

5 Θεὸν βλέπων ἐνσαρκον ἀνθρώπων μέσον
Ἐσιώτας ἐκτὸς εὐλαβοῦ τοὺς ἀγγέλους,
Μήπως ἐπαρθεὶς ὑπὸ τῆς μετουσίας
Καὶ κατενεχθῆς ὅσῃς ἀν ἥς ἐνθάδε.

* Ὑπὲρ Χερουβιμ τὴν Μαριὰμ ἐνθάδε,
10 Ἀντὶ Σεραφίμ τὸν Ζαχαρίου βλέπω·
Θεὸς γὰρ ἀμφοῖν ἰδρυταὶ τούτοις μέσον,
Θεὸν καθιστῶν μυστικῶς τὸ σαρκίον.

LXX. Εἰς παναγιάριον².

Γῇ παρθενικῇ ζωτικὸν φύει σῶμα, χυν,
Ὅν εἰς χρυσῇν τράπεζαν ὡς ἄρτον φέρω,
Λιμοῦ δεδοικὼς εἰσβολὴν ψυχοφθόρου³.

LXXI. Ἀπὸ στόματος τοῦ Συργιάννη⁴.

Ἐοικεν ὑμᾶς εὐλογῶν ὁ δεσπότης
Ἐμοὶ κατ' ἐχθρῶν συμμαχεῖν ἐπιτρέπειν,
Ἄξιζε⁵, Σαμανᾶ τε καὶ σὺ Γουρία·
Ὑμᾶς γὰρ αὐχῶν οὐδαμοῦ φρίττω ξίφος,
5 Κἂν ἀποληφθῶ συμπλακεῖς τοῖς ἐκφύλοις
Ὑμεῖς ἀρωγοὶ πανταχοῦ πρωτοσῖνται,
Κἂν δεινοπαθοῦν οὐδὲ τὸ κτῆνος τρέχη,

¹ Cf. infra cxii, 2.

² Cf. supra lxi.

³ Cod. Esc. lxxix, 4 : Λιμὸν φύγῃς,
ἀνθρωπε, τὸν ψυχοφθόρον. Meliten.
1990 : Τὸν βροτοκτόνον δράκοντα,
Σατὰν τὸν ψυχοφθόρον.

⁴ De Syrgianne pincerna conf. Le-
beau, *Histoire du Bas Empire*, t. XI,

p. 151, ed. 1820.

⁵ De SS. Abibo, Samona et Guria
conf. Fabric. *Bibl. gr.* t. X, p. 233,
ed. Harl.

Καὶ τοῦτο σαφῶς ὁτρυνεῖται θεῖν πάλιν.

Ὁ Συργιάννης ταῦτα πικέρενης¹ λέγει.

LXXII. Εἰς μυραλῆν², ἐνθα ὁ προφήτης Δανιὴλ καὶ ὁ μέγας Δημήτριος.

Εἰς τὴν κιβωτὸν εὐτυχῶν³ σε τῶν μύρων,

Μάκαρ Δανιὴλ, ἀσφαλῆ δρῶν τὸν βίον·

Δημήτριος γὰρ μὴ φθονῶν πάρεσί σοι,

Καὶ τὴν φίλην σύναρσιν ἡμῖν εἰσφέρειν,

5 Τερασίων δίδωσιν ἐντεῦθεν χύσιν⁴.

Ἀλλὰ πάλιν κοίμιζε τὰς περιστάσεις,

Ὡς λάκκον οἰκῶν τὴν προκόλπιον θίβει,

Ὁ θηρίων ἄμαχον ἰσχὺν ἀμβλύνας.

LXXIII. Ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ

Ὁ σίαιρος οὗτός ἐστί, ᾧ ζῶ καὶ πνέω,

Καὶ τὴν κατ' ἐχθρῶν τακτικὴν ἔξιν φέρω,

Καὶ πρὸς τὸν ἐξῆς πάντα κομπάσω χρόνον.

Ὑπόπιερος γὰρ τόνδε τηρεῖ μοι φύλαξ

5 Ἰσὶς πέραξ φάλαγγα μικροῦ μαρτύρων,

Ἐν ᾧ περ ἐστί καὶ τὸ πάντιμον ξύλον·

Ὡς τις δὲ ταξίαρχος⁵ ὁ Ζαχαρίου

Τὸν βροντοφυῆ⁷ δεῦρο συντάξας πάλιν,

¹ De voce πικέρενης quæ dignitatem Palatinam designabat cf. infra p. 262, notam Bandini et Ducang. Gloss. med. græc. s. h. v.

² Hac voce augenda glossar. med. gr. «Recte autem capsula, in qua magni Demetrii λείψανα, seu Reliquiæ servabantur, μυραλή dicitur, ἀπὸ τοῦ μύρου, h. e. unguento quodam odorifero, quod ex iis profluere dicebatur; unde

tam ipse, quam alii sancti, e quorum cadaveribus liquor huiusmodi promanebat, μυροδύται sunt dicti.» Band.

³ Fort. εὐτυχῶ.

⁴ Cf. supra LXVI, 9.

⁵ Refertur ad LXXI. Vid. infra v. 12.

⁶ Michael Syncell. cod. Coisl. 146, fol. 225 r°: Χαίροις Μιχαὴλ ἀρχιστρατήγε τῆς ἀπὸ ταξιαρχίας.

⁷ Cf. cod. Par. LXXIII. 4.

Τοῖς τοῦ λόγου κήρυξι καὶ πρωτοθρόνοις¹
 10 Κωνσταντίνου δίδωσιν ἡμῖν τὴν χάριν·
 Ἡτῶσθε λοιπὸν δυσμενεῖς γνόντες τάδε.
 Ὁ Συργιάντης ταῦτα πειγέροντος λέγει.

LXXIV. Παχωμίω² τῷ πρωτοσυγγέλλω³.

Τὸ τοῦ βίου πέλαγος⁴ ἐκπλεύσας πρῶτος
 Πρὸς τὸν γαληνὸν τόνδε κατήχθης τόπον·
 Ἐσκόρπισας γὰρ τὴν περιτλὴν φορτίδα⁵
 Πρὸς τοὺς φίλους πένητας ἐκ βρέφους, πάτερ·
 5 Ἐκούφισας δὲ τὴν ψυχικὴν ὀλκάδα⁶,
 Πλησισίῳ πνεύματος εὐρὺν αἰθρίαν·
 Ἐξήγαγες δὲ πρὸς τὸν ἰθύναντά σε
 * Τῆς ἀρετῆς τὸν ὄλβον ἐμπόρου τρόπον,
 Ὃς ἀναλαμβάνων σε φειδοῖ τῶν πόνων,
 10 Ἐνταῦθα δὴ παρήκε καθεύδειν μόνον,
 Ἐως ἂν αὐτὸς ὡς κριτῆς ἀφουκνίσῃ,
 Τῆς δεσποτικῆς ἀξιών σε πασιδῶδος⁷.
 Ἄλλ' οὐρανὸς μὲν τοὺς ἀποκρύφους πόνους,
 Ἡ γῆ δέ σοι τοὺς δεῦρο καὶ δήλους φέρει.
 15 Πόσῃν γὰρ ἐξέβλυσας ἰδρώτων χύσιν,
 Τῷ δημιουργῷ τάσδε πηγνὺς τὰς κτίσεις
 Εὐθὺς ἀπ' ἀρχῆς εὐσεβοῦς μνήμης χάριν;

¹ Infra clixiv, 1.

² Cod. M. fol. 72. Cf. infra xcvi, 1.

³ De hac appellatione vide Bandin.

⁴ Conf. cod. Par. clvi, 1.

⁵ Cod. φορτίδα et supra φορτίδα.

⁶ Infra clixiii, 3 : Ἐκούφισας γὰρ
 τῆς ψυχῆς τὴν ὀλκάδα. Id. cv, 18 : Σο-
 φῶς κυδερῶν τῶν φρενῶν τὴν ὀλκάδα.

Cod. Esc. clixiii, 4 : Σοφῶς κυδερῶν

τῆς ψυχῆς μου τὸ σκάφος. Cod. P. lxi,

27 : Ἐγὼ δὲ τηρῶ τῆς ψυχῆς μου τὸ

σκάφος. Id. ccviii, 87 : Μήπως βυθισθῇ

τῆς ψυχῆς μου τὸ σκάφος. Doxopater

de S. Athan. Opp. t. I, p. clixiv : Φύλαξ

γίνου μοι τῆς ψυχικῆς ὀλκάδος.

⁷ Cod. πλαιοδῶδος.

Ἄλλ', ὦ πάτερ, ζῆς, οὐκ ἀποκρίνη δ' ὁμῶς ·
 Οὐ γὰρ ἐπαινεῖς τοὺς παρ' ἀνθρώπων πρότους ·
 10 Ἐγὼ δέ σου τέθηπα καὶ τὰ πρακτέα
 Καὶ τὴν τελευταίην καὶ τὰ τῶν πόνων γέρα,
 Πρωτοσύγκελλε¹ τὴν τιμὴν τέως μέγα,
 Γέρον μαχητὰ κατὰ παθῶν ἐκτόπων,
 Καὶ νοῦ καθαρέ, Δωριεῦ Παχώμει.

LXXV. Ἀγγέλῳ Δούκᾳ² τῷ Σαραντηνῷ.

Ἄνδρὸς, Θεατὰ, νουνεχοῦς ἔργα σκόπει,
 Καὶ τὴν φύσιν θαύμαζε συνεῖς τὴν κρίσιν ·
 Ὁ γὰρ πρὸς ἐχθροὺς εὐσθενὴς πολυσκόρους³
 Κομνηνοφύης Ἀγγελάνυμος Δούκας
 5 Σαραντηνὸς, τὸ θαῦμα τῆς πανοπλίας,
 Οὐδ' ὀφθαλμοὶ βλέπειν ἔξεσσι καὶ τὰς ἐμφάσεις,
 * Γυμναστικοῖς τὸ σῶμα κοσμήσας πόνοις,
 ἦρως μὲν ἐκ μείρακος ἀνὴρ εὐρέθη,
 Καὶ τοῦτο σαφῶς μαρτυρεῖ τὰ πρακτέα ·
 10 Κήδους δὲ τυχῶν ὁ χρυσοῦς τρισολβίου,
 Καὶ τέτταρας δις ἐξενεγκὼν φιλτάτους,
 Καὶ γὰρ ὁ δεινὸν⁴ εὐθαλὴς ἦν τῆς τύχης,
 Ἐπεὶ κατ' αὐτῶν τῆς γονῆς τῶν ὁμφάκων
 Ἡ τῆς τελευταῖης δυσμενὴς ἦλθε τρύγη⁵ ·
 15 Τοῦθ' ὃ βλέπεις φρόντισμα λαμπρῶς ἰδρύει,
 Χύδην δὲν ἐκτίσατο παρῆχων βίον,
 Καὶ καταγωγὴν τῶν μοναχῶν δεικνύει,

¹ Codex πρωτοσύγκελλε et supra
πρωτοσύγκελλος.

² Cf. Bandini notam.

³ Supra 1, 777: ἔθνη πολυσκόρων.
Anon. cod. Par. 2506, fol. 4 v°.

⁴ Cod. Par. cvii, 9: Δεινὸν τῶν
λόγων.

⁵ Cod. Par. i, 33: Τοῦ χρόνου τὴν
τρύγη. Anon. ap. Cramer, Anecd. Par.
i. IV, p. 271: Πρὸ καιροῦ τῆς τρύγης.

Συνήγορον σχῶν τὴν καλὴν ὁμευνέτιν¹,
 Ἦν καὶ κατ' αὐτὸν ὁ δρομεὺς ἔχει χρόνος.
 20 Θεὸς γὰρ εἰδὼς ἀκριδῶς τὸ συμφέρον
 Ἄπαιδα καθίστησιν ἀμφοῖν τὸν βίον,
 Ὡς ἂν ὁ καρπὸς τῆς ψυχῆς ὑπεκδράμῃ,
 Καὶ τῷ μόνῳ βλέποντι κρυπλὰ περκαῶσθαι.
 Προτίσται δὲ τῆς μονῆς καὶ τῶν μόνων
 25 Ὁ τῶν προφητῶν μαρτυρηθεὶς βελτίων,
 Τὸ πρὸδρομον φῶς τῆς νοητῆς ἡμέρας.
 Πάρεσι γὰρ ἡδιστος ἐξ ἐρημίας,
 Καὶ νυμφαγωγεῖ τὰς ψυχὰς τῷ δεσπότῃ.
 Πλὴν εἰ θελεῖς ἀμεμπλὸν ἀθρῆσαι τρόπον,
 30 Τὸν ἄνδρα σαφῶς ἀπὸ τῶν ἔργων μάθε.
 Οὐ γὰρ ἀπεσπίρτησε νοουθετούμενος,
 * Ὅπερ τις ἂν πᾶνθε τῶν οὐ σωφρόνων,
 Ἀλλ' εὐψύχως ἤνεγκε τὴν ἀμετρίαν
 Ὁ καλλίπαις χθές, νῦν δὲ πατήρ οὐκέτι,
 35 Ζηλῶν τὸν ἰδὲ πρακτικῶς τὸν Αὐσίτην.
 Ἴνα δὲ κερδάνῃ τι καὶ μείζον τάχα,
 Αὐτὸς φέρων δίδωσιν αὐτοῦ τὸν βίον,
 Μὴ φθὰς τὸ καλὸν ὁ φοβερὺς ἀφαρπάσῃ,
 Πέτραν δὲ καλεῖ τόνδε τιμῶν τὸν τρόπον²,
 40 Ὡς τοὺς πόνους ἠδράσε καὶ τὰς ἐλπίδας,
 Ὡς ἂν ἀπαθῶς τὰς περιστάσεις φέρῃ,
 Μὴ παρασυρεῖς τῇ βροχῇ³ τῶν κινδύνων.
 Οὕτω συναιρεῖν καὶ διαιρεῖν τὸν βίον,

¹ Hanc vocem inscriptioni Corcyrae ὁμευνέτιν τ' ἐλεσε. Forma masculina
 repertae restituit Welcker, *Sylog. Epigr. græc.* Bonnæ, 1828, in-8°, p. 36: Νέον
 δ' ἐν ἀκμῇ κοῦρον, ᾧ πόρεν τέχνην,

ὁμευνέτης cod. Esc. CLXXX, 18.

² Leg. τόπον.

³ Idem versus infra LXXX, 17.

- Ἄνθρωπε, διδάχθητι τὸν τύπον βλέπων·
 45 Οὐ γὰρ τὰ τοῦ σώματος ἀσκήσεις μόνον,
 Ὅ δὲ φύσις δείκνυσι καὶ κρύπτει χρόνος·
 Ἄλλ' εἶχε τὸν νοῦν εὐτυχεῖς ἐπιστάτην,
 Καὶ τῇ ψυχῇ τὸ πλεῖστον ἀθροίσαι μέρος,
 Ἀθάνατος γὰρ καὶ ζωῆς¹ ὑπερτέρα·
 50 Πλὴν ἀλλ' ὁ μὲν δίδωσι τῇ Θεῷ τάδε,
 Μᾶλλον δὲ τὴν ἀόρητον εἰσφέρει σχέσιν,
 Οὐδὲν πρὸς αὐτὴν οὐδὲ τὸν κόσμον κρίνων,
 Θεὸς δὲ μετρῶν καὶ τὸ μικρὸν ἀφθόνως
 (Πίστιν γὰρ οὐχ ὑπαρξιν ἐν τούτοις βλέπει)
 55 Τοῖς συζύγοις ἀφθαρτον ιδρύσαι σίεγην,
 Καὶ καταγωγὴν εἰς Ἑδέμ καὶ πασιάδα,
 * Καὶ φῶς νοητὸν καὶ ποτὸν ζῶν καὶ χλόην,
 Καὶ δόξαν ἀβρὰν καὶ μετ' ἀγγελων βίον,
 Ὡς ἂν μετ' αὐτῶν μυστικῶς τῶν φιλτάτων
 60 Τῷ δεσποτικῷ συμπαρασπῶσι θρόνῳ.

LXXVI. Ἐπιτάφιοι πρὸς τινα².

- Τοῦ πατρίου δόγματος οὐδὲν προκρίνας
 Ζήλου ψυχῆς ἐπνευσας ἐνθέου φλόγα·
 Κἀντεῦθεν ὡς πῦρ εἰς τὸ φῶς τοῦ δεσπότου
 Τῶν ἀρετῶν ὁ δίφρος³ ἀνήγαγέ σε.
 5 Ζῆς οὖν μεταστὰς ὡς ὁ Θεοδίτης, πάτερ,
 Ἄλλην δὲ διπλὴν τῇ μονῇ δίδως χάριν,
 Ἐνταῦθα παρῆς τῆς ροῆς τὴν διφθέραν·
 Προῦσις γὰρ αὐτῆς εὐφυῶς καὶ κοσμίως·

¹ An ionice ζωῆς scribendum?² Supra I, 251: Τῶν ἀρετῶν ὁ δί-³ Cod. M. fol. 73, ubi male editor
Τοῦ πατρὸς δόγματος.φρος ἐνθάδε τρέχει. Infra LXXVI, 27:
Τῶν ἀρετῶν ἔχημα.

Πρέσβεις δὲ Χριστῷ τοὺς ἀναργύρους ἔχεις,
 10 Εἴπου τις ἐν σοὶ καὶ μολυσμὸς¹ εὐρέθη.

LXXVII. Ἐπιτάφιοι² εἰς τὸν δεσπότην κύρον Μανουὴλ τὸν Παλαιολόγον.

Ἐκκλησιασλὰ, καὶ τὰ παρόντα σκόπει,
 Καὶ τὸν βίον μάλιστ' αὖ δακρύων γέλα·
 Τὸ μὲν γὰρ ὅξυ τῆς φθορᾶς πῦρ καὶ βρέμον,
 Καὶ τὰς ἀγωγὰς τῆς παραβόλου ῥύμης,
 5 Ὡς καπνὸν³ ἂν δάκνοντα πνευμάτων δακρύοις⁴,
 Τοὺς δὲ πρὸς αὖ βλέπουσιν ἐπιοημένους
 Καὶ πρὸς τὸν ἐμπρόθεσμον⁵ ὀκνοῦντας χρόνον,
 Καθ' ὃν τὸ κοινὸν συγκομίζεται χρέος·
 Τῷ γὰρ⁶ δανεισθῇ καὶ τοκισθῇ δεσπότη
 10 Τάχ' ἂν ὁμαλῶς ἐγκαλῶν καταισχύναις·
 Ὁ γὰρ νεαρὸς τῆς γονῆς οὗτος κλάδος,
 * Ὃν εὐθὺς ἐξέικμασεν ἡ φλῆξ τοῦ χρόνου,
 Κοσμῶν τὰ⁷ λαμπρῶς τοῖς καλοῖς τοῖς ἐμφύτοις,
 Τοῦ πνεύματος δείκνυσι τὴν προαίρεσιν,
 15 Καὶ τὴν μάτην ὑπαρξίν ἣν δήπου λέγεις.
 Ὡ ποῖον ἐτρύγησεν ὁ φθόνος ῥόδον!
 Ποῖον δὲ κατήνεγκεν ἡ βῶντα σιάνην
 Τὸ τῆς τελευτῆς καὶ πρὸ τῶν κόκκων Θέρους⁸!
 Πλὴν ἀλλ' ὁ μὲν προῦκνυψε καὶ φθὰς ἐκρύβη,

¹ Cod. Par. XIII, 157.

ἐμπρόθεσμον ὀκλάζων χρόνον. Pisid.

² Cod. M. fol. 73.

Hexam. 407: ὧ μέχρι παντὸς ἐκδιδούς

³ Maxim. Planud. ap. Boiss. Anecd. græc. t. III, p. 461: Ὡς ἐκ πνευμάτων ἀνδ-
 πεμφον καπνὸν τῶν σιναγμάτων.

ὑπερθέσεις ταῖς ἐκπροθέμοις (cod. P. 854: ἐκπροθέμοις) τῶν χρεῶν προ-
 θεσίαις.

⁴ Cod. πένθων δακρύοις et supra
 δακρύοις.

⁶ Fort. τῷ γούν.

⁷ Leg. κομῶντα.

⁵ Cod. Par. XIII, 3: Καὶ πρὸς τὸν

⁸ Cf. cod. Par. XIII, 3.

- 20 Καὶ τὴν φίλῃν ἔγερσιν ἐλπίζων μένει·
 Θρηναῖ δὲ πικρῶς ἡ καλὴ μήτηρ μόνη,
 Καθάπερ εἰκὸς, τὴν χλιδὴν τοῦ φιλάτου
 Καὶ συναποθνήσκουσα¹ μικροῦ δακρύει·
 Σὺ δὲ βλέπων, βέλτιστε, τὸν τύπον σῆνες,
 25 Καὶ τοῦτον εὐχαῖς δεξιῶ φιλοφρόνως²
 Ἐπὶ ξένης θανάοντα, πακαὶ τῆς τύχης!
 Ὡς ἂν διεκδύς τὸν βαθὺν τοῦτον ζόφον
 Ἴδοι τὸ φῶς ἐκεῖνο τῆς ἀφθαρσίας.
 Ζητεῖς μαθεῖν τίς ἐστίν; οὐκοῦν σοι φράσω·
 30 Μῖλος³ Μανουὴλ ἀγαθῆς ῥίζης κλάδος.

LXXVIII. Δομestικῶ τῷ Ἀτζύμῃ.

- Τέως μὲν αὐταῖς γεγνηῶν ταῖς ἐξόδοις
 Πρὸς τὴν μάλα σκόπιμον ὁρμὴν ἐσφρίγων·
 Ἐπεὶ δὲ τῷ κρατοῦντι συνεταξάμην,
 Οἱ μηδαμοῦ σιατῆρες ἐκθλίβουσί με,
 5 Καὶ παρακατέχουσι⁴ δεσμώτου πλέον.
 * Ὁ γοῦν σε ποιεῖν ὡς ὁμόψυχον δέον,
 Φρέαρ, κιβωτὲ, κῆπέ μου, Θησαυρὲ μου,
 Πράττε πρὸς ἡμᾶς· ἐν γὰρ ἀνάγκῃ χρόνῳ
 Μέγιστα καὶ τὰ φαῦλα πᾶς ἂν τις κρίνοι·
 10 Πλὴν οὐδ' ὁ χαλάδουκας⁵ ἐκπέφευγέ με
 Πρὸ τῆς Θερινῆς ἐπδοθεὶς παγκαρκίας·
 Οὐδ' δὴ χρυσοῦ μοι τοὺς φόρους τιμώμενος

¹ Synod. Cropol. ap. Mai, *Spicil. Rom.* ccxviii, 28; ccxxviii, 113, et Cosmas, t. X, p. 20 : Συναποθάνειν καὶ αὐτὸς τῇ τοιαύτῃ ὁμολογίᾳ μάλα θαρρόντως ἰσχυριζόμενος.

² Cod. Par. xiv, 76 : Καὶ τεκνοποιεῖ καὶ καλεῖ φιλοφρόνως. Conf. quoque

ccxviii, 28; ccxxviii, 113, et Cosmas, *Spicil. Rom.* t. II, p. 52.

³ In *Catalog. Monac. male* μέλος pro Μῖλος et κλάδος pro κλάδος.

⁴ Cod. Par. lxxviii, 4.

⁵ Hanc vocem non novi.

Πέμπε, σίατηρ¹ κάλλιστε φιλοσόφουρας,
 Μὴ διστάσας πρὸς τόνδε τὸν γέροντά μου,
 15 ὧ καὶ τέλη θέσπιζε, γῆν δούε αὐτόσε,
 Μήπως ὁ λιμὸς εἰσφθαρεῖς τοῖς ὀστέοις
 Τὴν πρεσβυτικὴν συστολὴν ἐξιμάσῃ·
 Χεζητιῶ γὰρ κατὰ τὴν καιμωδίαν
 Εἰς τοὺς βαθεῖς πάγωνας ὁ χρόνος βλέπων·
 20 Κἂν ξυλοπομπὸν² τοῦτον ἡμῖν δεικνύοις,
 Χρυσοῦν παρασχὼν ὁ χρυσοῦς τὸ φορτίον,
 Ὀνηλατήσῃ καὶ βραβεύσῃ τὴν χάριν·
 Ὅρῃς γὰρ αὐτὸν καὶ παρακεκυφότα
 Νωταρίου δὴ τινος ἢ κτήνους τρόπον³.

LXXIX. Ἐπιτάφιοι.

Εἰ μὴδὲν ἦν πόρρωθεν ἄλλο τι, ξένε,
 Παρασσιατικὸν τῆς ῥοῆς⁴ τῶν πραγμάτων,
 Ἦν ἂν ἀποχρῶν ὁ προκείμενος τύπος
 Ἐκ τῶν καθ' αὐτὸν ζωγραφεῖν σοι τὴν φύσιν,
 5 Ὡς ἀσίσταπτος κίνησις, ἢ χλόης θέρους,
 * ἢ νιφάδων ἐκτεξίς, ἢ σῆψις ῥόδων,
 ἢ ρευμάτων ἐκθλίψις, ἢ λύχνου σβέσις.
 Πλὴν, ὦ Θεατὰ, σιῇθι σιγῶν ἐνθάδε,
 Καὶ τῆς τύχης μάνθανε τὰς ὑποκρίσεις,
 10 Καὶ τὸν πλάνον φαυλίζε καὶ μίμον βίον·
 Πλὴν τίς τὸ παρὸν ἐκτραγωδεῖναι πάθος,
 ἦλπε καὶ γῆ, τοῖς παροῦσιν ἰσχύσει;

¹ Cod. Esc. clixvii, 2 : Στατήρ μοι
 δὲς χαρμονῆς ἐγκαρδίου.

² Hac voce carent lexica.

³ Versus xlix numerat Bandini.

⁴ Cod. Esc. clix, 19 : Ἐκ τοῦδε τοῦ
 πλοῦ τῆς ῥοῆς τῶν πραγμάτων. Id.
 cxxxi, 6 : Μεταξὺ τῆς ῥοῆς τῶν πραγ-
 μάτων.

- Ποῖον γὰρ ἀπλῶς ἀρετῆς εἶδος, ξένη,
 Οὐκ ἔσχευ εὐθὺς ἐκ βρέφους ἢ κειμένη;
 15 Ἀλέξιος¹ πρόπαππος αὐτῇ πατρώθεν
 Κομνηνοφύης βασιλεὺς γῆς Αὐσόνων,
 Ὦν καὶ Μέγαν² καλοῦμεν ἐκ τῶν παρὰ τῶν
 Πάππος δ' ἐπ' αὐτῷ Μιχαὴλ ὁ δεσπότης,
 Ὁ τῆς δυτικῆς ταγματάρχης³ ἰσχύος.
 20 Οὐ παῖς ὁ λαμπρὸς ἐν μάχαις Νικηφόρος.
 Ὁ σεβαστοκρατὴρ δὲ πάππος μητρόθεν
 Τῆς ἐσπέρης ὁ λύχνος ἀπλῶς ἀπάσης.
 Δούκας δὲ πατὴρ, ὅπερ ἢ κλησὶς Χάρις,
 Μήτηρ δὲ Τορνικίνα Κομνηνὴ πάλιν,
 25 Κόσμος γυναιξὶν ἐκ Ῥαοῦλ κατηγμένη.
 Πλὴν ἀλλὰ τί χρὴ νεκρικὸν χοῦν σεμνύνειν
 Πρὸς ἐμψυχον γῆν καὶ τελευτῶσαν φύσιν;
 Ταύτην καλὴν φανεῖσαν ἐξ ἔργων πλέον
 (Ὡ τῶν ἀτερπῶν εἰς τὸ μέλλον ἐλπιδῶν !)
 30 Ἀνὴρ ἀγαθὸς εἰς γυναῖκα λαμβάνει.
 * Καὶ τίς γὰρ αὐτὸν ἀγνοεῖ τὸν γεννάδαν
 Στρατοπεδάρχην τὸν μέγαν τὴν ἀξίαν,
 Τὸν νοῦν τὸν ὀξὺν, τὸν κεραυνὸν πρὸς μάχας;
 Ἐγώ γε μὴν δέδοικα μικροῦ τὸν τύπον,
 35 Καὶ τῆς γυναικὸς εὐλαβοῦμαι τὸν τρόπον,
 Μὴ πρὸς τὰ σεμνὰ δυσφορήσῃ τῶν λόγων.
 Πλὴν ἢ τοσαύτη χάρις, ὧ πλάνε χρόνε,
 Λησὶά, σφαγεῦ, τύραννε, βάσκανε, φθόρε,
 (Ἄ γὰρ φύεις θαύματα καλύπτεις πάλιν,)

¹ De Alexio Comneno cf. Ducang. τοῦ τῆς Τραπεζοῦντος κρατήσαντος, ὃς
Famil. Byz. p. 192. καὶ Μέγας ἀπομάρτυρο Κομνηνός.

² Georg. Acropol. p. 14 : Ἀλεξίου

³ Th. Prodr. ed. Mai, vi, 96.

- 40 Ἐρρέυσεν¹ εἰς χοῦν, ἦλθεν εἰς γῆς πυθμένας.
 Ἐρημος² ἀνδρὸς εὐκλεοῦς καὶ φιλάτης
 Τὸ τῶν γυνάθων ἔρευθος εὐρέθη ῥόδον,
 Ὅ τοῦ θέρους φανέντος εὐθὺς ἐψύγη·
 Τὸ γὰρ ἔαρ παρήλθε τῆς ἡλικίας
 45 Τῶν ζωτικῶν φεῦ παραλυθέν ἱκμάδαν,
 Καὶ τήκεται μὲν ἡ χλιδὴ τῶν ὀμμάτων
 Τῷ τῆς τελευτῆς ὑποχωροῦσα γνόφῳ³,
 Μελαίνεται δὲ τῆς δορᾶς ἡ λευκότης
 Σκιᾶς πονηρᾶς ἐγχεθείσης τοῖς λίθοις·
 50 Τὴν γὰρ φυσικὴν ἐξεμύζησε⁴ δρόσον
 Ἡ κοσμοφάγος⁵ βδέλλα τῆς ἀπλησίίας,
 Καὶ φθείρεται μὲν ἡ καλὴ ῥίς ἐνθάδε,
 Ὅπου τὸ χόνδρον ἡρέμα σκεδάννυται·
 Χεῖλη δὲ τὰ σιᾶζοντα μικροῦ πορφύραν
 55 Ἐκ τῆς ἀπαλῆς τῶν μυῶν φεῦ κογχύλης
 * Ἐμφρύγεται δὴ καὶ σεσηρότα φθίνει·
 Αἱ δὲ χρυσαῖ πίπλουσι τῷ κρύει τρίχες,
 Ἐπεὶ περ αὐτὰς οὐχ ὑφίστησι ζέσις·

¹ Cod. ἔρευσεν.

² Fort. desunt quaedam.

³ Cf. cod. Esc. clix, 5.

⁴ Cod. Par. iv, 4.

⁵ Hanc vocem ignorant lexicographi, quibus indicare possum: Κοσμοβόρος, S. Maximi Opp. t. I, p. lxxvi. — Κοσμοβόρων, Theod. Stud. Ep. 64 v°. — Κοσμοβόρητος, cod. Par. 2403, fol. 49 r°. — Κοσμοκτοία, cod. P. 2494, fol. 190 v°. — Κοσμομήτωρ, Jo. Damasc. Opp. t. II, p. 836 B: Χαίροις ἡ τῆς κοσμήτορος (leg. ex cod. Paris. 396

κοσμομήτορος) καὶ πρώτης ἐν γυναιξὶν Ἐδᾶς θύγατερ. — Κοσμοπάτωρ, Id. ib.: Χαίροις ἡ ἀπόγονος τοῦ κοσμοπάτορος καὶ Θεοπλάστου Ἀδάμ. — Κοσμοσέβας, Jo. Damasc. Opp. t. II, p. 835 C: Κοσμοσέβας τοῦ Θεοῦ κθετός. — Κοσμοφιλήτης, German. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 17 r°: Ἀλλ' ἐμῶν ἐπὶ τὸ κοσμοφιλέστατον μάλαγμα καὶ τὸ μεγαλοκρεπὲς ἐλεξιφάρμακον. — Κοσμοχόρητος, Jo. Damasc. Opp. t. II, p. 837 C: Τὴν μεγαλομέγεθόν τε καὶ κοσμοχόρητον καὶ θαυμασιόθετον θάλασσαν.

- Ὁ δ' εὐσίαθ' ἰθὺς τράχηλος ἐν τοῖς σπονδύλοις,
 60 Ὦν δ' αἰ καλεῖν καὶ πύργον ἐκ τῶν ἄσμάτων¹,
 Εἰς χῶμα λεπίδων συμπεσὼν κατεσπάλη·
 Ναρκᾶ δὲ χειρῶν εἰς τὸ σῶζειν ὀξύτης,
 Οὐ μὴ πένης πάρεσιν, ἢ χήρας πόνος,
 Ἡ κλαυθμυρισμὸς ὀρφανοῦ τινὸς βρέφους·
 65 Ἡ δ' ἀναδενδράς τῆς φυῆς, ἡ δὲ σῖδας,
 Ἡ δ' εὐπρεπὴς κίνησις, ἡ δὲ σεμνότης
 ὤχοντο, παπαὶ τῆς κενῆς εὐεξίας·
 Οὕτως Ἑλένην τὴν νέαν καὶ σῶφρονα
 Ὁ δυσμενὴς Θάνατος ἀρπάσας φέρει·
 70 Καὶ νῦν ὁ λαμπρὸς καὶ Μενελάου πλέων
 Ὁ τρισαριστέυς τῆς καλῆς ὁμεινέτης,
 Τὸ δρᾶμα πενθεῖ δυσπαθῶς καὶ δακρύει·
 Οὐ γὰρ ἔχει δῆπουθεν ὁ σπάθη δράσει
 Πρὸς τὴν πονηρὰν ἀρπαγὴν τῆς συζύγου.
 75 Τίς οὖν Ἰλῖας πρὸς τὸ πάθος ἀρκέσει;
 Ὁ κλῶψ ἀφανὴς, ἡ κλαπείσα νεκρότης,
 Ὁ λίθος ἀδρὸς, ἡ σορὸς κεκλεισμένη·
 Τὰ δ' ἐνδον ὁσιᾶ καὶ σκοδὸς καὶ σακρία·
 Ὡς πενέτης, φρόνησις, ἡδύτης λόγων,
 80 Ὡ καὶ σιωπὴ, κόσμος τῶν θηλυτέρων²,
 Οἷον τελευτῆς ἐγκαλύπτεισθε σκότει !
 * Ὁ πλοῦτος ἀργός, ἀσθενὴς ἢ λαμπρότης,
 Ἡ δόξα καπνός, ἐν κενοῖς αἱ φροντίδες,
 Ὁ χρυσὸς οὐδὲν, οὐδὲ γὰρ ἔχει σῖδαςιν·
 85 Ὁ πέπλος αἰσχρὸς, οὐδὲ γὰρ παραμένει·
 Οἱ μάργαροι χνούς, οἱ λίθοι, λίθοι μόνον·

¹ Vide *Caustic. caustic.* IV, 4; VII, 4. σιγή τε καὶ τὸ σφραγεῖν Κάλυπτον.

² Eurip. *Heracl.* 477 : Γυναὶκὶ γὰρ Conf. Sophocl. *Ajax*, 293.

Ὁ δ' ἄργυρος ροῦς καὶ πεπηγὼς καὶ τρέχων ·
 Ὅπου γε ρευστὸν καὶ τὸν ἄνθρωπον βλέπω,
 Δι' ὃν παρήχθη τῆς ὕλης τὰ φάσματα ·
 90 Πλὴν ἢ φιλεργὸς¹, ἢν Σολομῶν σεμνύνει,
 Καθάπερ εἰκὸς ἀρρενόφρονα² κρίνων,
 Ἄρτι καθεύδει τῶνδε τῶν λίθων μέσον,
 Εἰς ἀναχωκὴν τῶν προλαβόντων πόνων ·
 Μετὰ δὲ μικρὸν καὶ πνοῆς ἔξει δρόσον
 95 Τοῖς ὀστέοις ἱαμα καὶ τῷ σαρκίῳ ·
 Σὺ δὲ βλέπων, βέλτιστε, σωφρόνως ἔχε
 Καὶ τὴν γυναῖκα τήνδε τὴν πρὶν ὀλβίαν,
 Καὶ νῦν ταπεινὴν καὶ μεμαγμένην κόνιν
 Εὐχου προελθεῖν εἰς τρυφῆς θείας τόπους,
 100 Ὡς ἂν σὺν αὐτοῖς εὐθυμῇ τοῖς ἀγγελίοις.

LXXX. Τῷ³ βασιλεῖ Παλαιολόγῳ κυρῷ Ἀνδρονίκῳ τῷ Πρώτῳ.

Οὐκ ἔστιν ἀπλῶς οὔτε σου κρείττω φύσις,
 Οὔτ', ὃ βασιλεῦ, τῆς ἐμῆς χείρων τύχη,
 Εἰ γε σκοπήσει τὴν τε σὴν πᾶς τις⁴ φύσιν
 Καὶ τὴν ἐμὴν, κράτιστε, ῥαγδαίαν τύχην ·
 5 Σὺ μὲν γὰρ ὡς ἥλιος οὐρανοδρόμος
 Ἐκρυψας οὐς ἔδειξε λαμπροὺς ὁ χρόνος
 Πτήξαντας ἢ μύσαντας ἐμπίδων τρόπον
 * Πρὸς τὴν κατὰ σε γνωστικὴν μεσημβρίαν ·
 Ἐγὼ δὲ παρὲς τὴν τρυφὴν⁵ τῶν ἐλπίδων,
 10 Ὑφ' ἧς ποτε ζῶν εὐμαρῶς⁶ ἐθαλπόμεν,

¹ Cf. infra cxxv, 37.

² Cf. cod. Par. cxxii, 1.

³ Cod. M. fol. 22.

⁴ De notissima loquutione πᾶς τις cf.

v. cl. Boisson. Anecd. nov. p. 45. Anon.

in *Notic. des mss.* t. VI, p. 501 : Τί σὺ

(fort. οὐ) τὰ δὲν εὖ φρονεῖν πᾶς τις

κτάται. *Pisid. Hecatem.* 1193.

⁵ Cf. cod. Par. xiv, 356.

⁶ Cf. supra cxxii, 50.

- Στεναγμάτων τράπεζαν οἰκτρὰν ἀρνύν,
 Καὶ τῷ βίῳ κίρημι δακρύων πόμα,
 Χρόνου τοσούτου καπνὸν εὐωχούμενος.
 Πᾶσαν δὲ νικῶ συμφορῶν ἀμετρίαν
 15 Ἐς τήνδε τὴν γῆν καὶ τὸ νῦν ἅπαν γένος,
 Ὁ καὶ ξένης λαίλαπος ἀντιπνευστάσης
 Μὴ παρασυρεῖς τῇ βροχῇ τοῦ κινδύνου¹
 Μηδ' ἐν περιττῷ πανταχοῦ γῆς βορβόρῳ
 Χρασθεὶς ὀπωσοῦν τῆς ψυχῆς τὴν ἀρβύλην.
 20 Ἄλλ' εἰ μὲν ἀπόλωλα, μικροῦ γὰρ τόδε,
 Καὶ πάλιν ἐκ γῆς τὴν βοήν διαπλέκω.
 Τί τάχα καινὸν τῷ σκοποῦντι σωφρόνως;
 Καὶ γὰρ ὁ λιμὸς ὑπὸ κακοτεχνίας
 Ἐγγασίριμυθὸς ἐστί καὶ πείθει γράφειν,
 25 Ὡς νεκρὸν ἐν σήματι καθεύδοντά με.
 Εἰ δ' ὡς λέγουσί τινες εἰσέτι πνέω,
 Καὶ δεῖ λογισμοῦ² καὶ τροφῆς τῷ σαρκίῳ,
 Τίς ἄλλος ἡμῖν ἐσιιάσει³ τὴν φύσιν
 Εἰ μὴ σὺ, φιλόανθρωπε καὶ πτωχοτρόφε;
 30 Ἐγὼ δ' ἀραχνῶν συμβολὰς⁴ ἀναπύων
 Νόθων κρότων θήρατρον⁵ εὐτέχνως πλέκω.
 Ζωγρῶ δὲ τὸ ζῆν ἡσυχῇ καὶ μετρίως,
 Μυίας τε καὶ κύνωντας ἀρπάζων μόλις.
 * Οὕτω γὰρ ἂν κρίνοι⁶ τις ἂν χρὴ λαμβάνειν
 35 Ἐκ τῶν καθ' ἡμᾶς δυσκαθούνητων ὀλβίων.
 Ὅταν δέ τις ἄνθρωπος ἐκδύς τὸν βίον

¹ Supra LXXV, 42, idem versus invenitur, ubi τὸν κινδύνον.

² Fort. leg. σιολισμοῦ.

³ Supra LXXVI, 1 : Ὅσους ἐπλῶς ἐσιῶν δεῖ τὴν φύσιν.

⁴ Ad oram codicis σκοπεῖ. Sententia sane obscura. Confer. nostrum *De animal.* v. 1466.

⁵ Cf. infra XCIX, 14.

⁶ Cod. κρίνη et supra κρίνοι.

- Ῥιφῇ κατὰ γῆς καὶ γραφῇ προτύμβιος¹,
 Ἐνταῦθα ρυθμοὶ καὶ τελευταῖοι κρότοι,
 Καὶ ψυχρὰ μισθώματα, πακαὶ τῆς τύχης!
 40 Ἄν ζῶντα νεκρὸς καὶ μωδῶν ἐμπνουν τρέφῃ·
 Κἂν ὁ σολισμὸς εὐπρεπὴς μοι τυγχάνοι,
 Τῆς πυρφόρου γῆς ἐσσι καρπὸς ὃ βλέπεις,
 Εὖχρους μὲν ἐκτὸς, ἂν δὲ λαδῶν τις τέμῃ,
 Δεινὴν σποδιὰν² ἐκφορῶν παραντίκα·
 45 Τὰ γὰρ ὑπομνήματα τῆς ἀμαρτίας
 Ἐκ τῶν πονηρῶν ἰστορεῖται λειψάνων.
 Πλὴν, ὃ βασιλεῦ, συμπαθῶς δίδασκέ με
 Πῶς τῶν ἐπὶ γῆς πραγμάτων κινουμένων
 (Καὶ γὰρ ὅλως μόνιμον οὐδὲν ἐν βίῳ)
 50 Τὰ γούν ἀηδὴ ταῦτα νικᾷ τὴν φύσιν·
 Οὐ γὰρ φέρει κίνησιν ἢ τούτων σίδαισι.
 Νυνὶ δὲ πυροῦς τοῖς ἐμοῖς τέκνοις πῶδες,
 Κλωθοῦς ἀγαθῆς³ ἐκτροπὰς ἀνατρέπων·
 Τὸ γὰρ ἐπεῖγον οὐκ ἔχει σοφίσματα.

LXXXI. Εἰς τὸν δεσπότην⁴.

Τὸν ἀμπελῶνα⁵ χέρσον ὑπάρξαντά μοι
 Καὶ σφόδρα πυκνὸν ἐκ φυῆς πρωτοχρόνου⁶
 Ἄγρωσις⁷ οἰσλήσασα δεινῶς ἐκθλίβει·
 Προσίσταται γὰρ τοῖς σκαφεῦσιν εἰς βάθος

¹ Hoc vocabulo carent lexica. Supra LXXIII, 22 : Καὶ τοὺς τύπους ἴσθημι τοὺς προτύμβιους.

² Supra XXXV, 22 : Οἷ (μήλου) καὶ πτόων, ὡς φασι, ἀσδόλης γέμει. Cf. Flav. Jos. Bell. Jud. IV, VIII, 4; Tacit. Hist. V, VII, 4, et Solin. cap. XXXVI.

³ Nisi hoc dictum per εὐφημισμόν, fort. leg. ἀρατῆς. Infra CXI, 29 : Τῆς κακοδαίμονος Κλωθοῦς.

⁴ Cod. M. fol. 23.

⁵ Bandini ἀμπελῶν. Male.

⁶ Cf. supra LIX, 7.

⁷ Vid. Dioscor. IV, 30.

- * 5 Πολυπλόκους¹ ἔχουσα τὰς παρεκφύσεις².
 Καὶ τέμνεται μὲν ὑπὸ τῶν σκαφιδίων,
 Ὡς ἐξ ὑπαρχῆς τοῖς φυτοῖς ἐναντία.
 Ἐπαίρεται δὲ ταῖς τομαῖς αὐτῆς καὶ βρύει,
 Τῶν ἀντιλαβῶν ταῖς γοναῖς ἡδρασμένη.
 10 Καὶ γὰρ ἔχει γόνατα, καμπὰς, ἐκτάσεις,
 Καλαμοειδῆ³ παραφυλλίδων⁴ σκέπη,
 Καὶ συνεχὴ σύνδεσμον εἰς βάσεις νέας.
 Σὺ γοῦν σίαφυλῃ βασιλικῇ ἀμπέλου,
 Τοὺς δεσποτικούς εὐτυχοῦσα μαργάρους,
 15 Ὡς σφαιροειδεῖς καὶ καταλεύκους ῥάγας,
 Γενοῦ βοηθὸς τῇ χλιδῇ τῆς ἀμπέλου,
 Ἦν ἡ σοφὰς πόρρωθεν ὀργῶσα ἐλίθει,
 Καὶ τὴν πολυκέφαλον⁵ ὡς ὕδραν πόαν,
 Ἡρακλὲς ἡμῶν, τῇ χρυσῇ τέμνε σπάθῃ,
 20 Σκύμνε σίαθηρῃ, δέσποτα σίεφανίτα.

LXXXII. Σεβασίῳ τῷ Πατρικιώτῃ*.

Ἐγὼ μὲν ὁκνῶ καὶ λαλεῖν τι καὶ γράφειν,
 Καὶ πρὸς τὰ συμβαίνοντα θαρρῆν τοῖς λόγοις.
 Ἡ γὰρ τύχη πείθει με σιγῶντα σιέγειν,
 Ὡς παῖδα νωθρὸν ἐμβριθῆς ἐπιστάτης.
 5 Αὐτὸς δὲ λαλεῖν καὶ σιγᾶς παροξύνεις,

¹ Cf. cod. Par. xii, 3.

² Vox addenda lexicis.

³ Cod. Par. 2286, fol. 8 v°.

⁴ Cf. cod. Par. ciii, 12.

⁵ Meliten. v. 546 : Τοσοῦτον πολυ-
 κέφαλον ὑπῆρχε τὸ θηρίον. Id. 551 :
 Πολυκ. καὶ τερατώδες ζῷον. Id. 555 :
 Ὑδραν τὴν πολυκέφαλον. Germ. Cpol.

cod. Coisl. 278, fol. 209 v° : Τοῦ δὲ
 μοιχοῦ τὸ κακὸν οὐκ ἐστὶ τῶν ἐναιῶν,
 ἀλλὰ τῶν πολυσχιδῶν καὶ πολυκέφα-
 λων. Theod. Studit. cod. Paris. 891,
 fol. 249 v° : Τὸν ὄφιν τὸν πολυκέφα-
 λον. Heraclit. De incred. xviij : Πολυ-
 κέφαλον ἰστίρεται θηρίον.

⁶ Cod. M. fol. 23.

- Ὡς ἡλίου δύναμις ἐν μέσημβρία
 Πτηνὸν σιωπῶν καὶ φιλόδροσον τέως.
 Ὁ μὲν γὰρ εἰς σέ καὶ τὸ σὸν κάλλος βλέπων
 Καὶ τὴν λογικὴν ἐξ ἐπιστήμης χύσιν¹,
 * 10 Ἡ πάντα κινεῖ καὶ παρασύρει κρότον
 Ὡς εὐδρομος ροῦς τὰς ἀχυράδεις² ὕλας,
 Ἄφανος ἰχθὺς εὐθέως καθίσταται.
 Ὁ δὲ πρὸς αὐτὸν σωφρονῶν σου τὸν τρόπον,
 Ὡς τὰς παλαιὰς ἐξεφαύλισας³ φύσεις,
 15 (Τὰς γὰρ καθ' ἡμᾶς οὐδὲ μετρίως κρίνω)
 Πῶς ἂν εἴη δύναιτο σιγῶν μὴ γράφειν;
 Καλεῖ σε λοιπὸν ὁ χρυσοῦς εὐεργέτης
 Ὁ Μυρῶν πρόεδρος ὁ πλωχοτρόφος,
 Καλεῖ δι' ἡμῶν τὴν φιλόανθρωπον φύσιν.
 20 Ὅπλους γε μὴν ἠκίστα πυροῦς ἂν λάβοις,
 Οὐ γὰρ παρ' ἡμῖν, οὐδ' ἀπὸ γλεύκους δέπας,
 Ἀλλ' οὐδ' ὀπώρας, οὐδ' ὅσα τραγήματα.
 Εἰ δ' οὐκ ἀνεκτὸν, σύ γε τῆς χρείας γίνου,
 Καὶ πέμπε μοι φθὰς ἀργυρᾶν εὐκοσμίαν,
 25 Καὶ τῶν φιλωδῶν⁴ ἐκπριῶ τοὺς εὐδάλους
 Κηροῦς ἐνεγκῶν εἰς τὸ πῦρ τῆς ἐσπέρας,
 Καὶ συμπανηγύριζε τῷ πνεύοντί σε⁵.
 Σὺ μὲν γὰρ οὐ κέκληκας ἡμᾶς ἐξ ἔθους,

¹ Cod. Par. LV, 23 : Νοημάτων χύ-
 σις.

² Infra CXLII, 1 : Πέμπε πρὸς ἡμᾶς
 τὴν ἀχυράδην χάριν. Philae, ed. Wernsd.
 p. 82 : Τὰς ἀχυράδεις τῶν ἐχθρῶν ἀπο-
 λείμηςας φύσιν (in not. φύσεις). Quæ
 vox mihi revocat in memoriam aliud
 compositum ἀχυρώνυμος, quo ditari

possunt lexica, ex German. Cpol. cod.
 Coisl. 278, fol. 4 v° : Τὴν ἀχυρώνυμον
 πόλιν. Et mox : Ἀλλὰ παρᾶσαι τοὺς
 ἐκεῖστε ὠρυομένους λέοντας, ὡς βόας
 τὴν ἀχυρώνυμον ἔδεσθαι.

³ Cod. Par. 1087, fol. 115 r°.

⁴ Fort. Φρικωδῶν.

⁵ Idem versus supra LIX, 81.

Ἡμεῖς δὲ καλοῦμέν σε, κἂν φεύγειν θέλῃς,
30 Πανηγυρικῇ τοῖς ἐρασίου Φαιδρότης.

LXXXIII. Τῷ αὐτῷ¹.

Τὴν ἔντονον σὴν καὶ πολύζηλον φύσιν,
Καὶ τὸν καθαρὸν καὶ φιλαλήθη τρόπον,
Εἰδὼς ἔχω πύρρῳθεν ἐξ ὧν εἰργάσω·
Καὶ νῦν δὲ θαρρῶν εἰς τὸν ἐδραῖον πύθον
* 5 Καὶ τὴν ἀνεκλάλητον² εὐελπιστίαν,
Ἦν αὐτὸς, ὃ κάλλιστε τῶν φίλων, δίδως
Ἀναβεβηκὼς εἰς τὸ φάσμα τῆς τύχης,
Καὶ πρὸς τὰ χαμαιζήλα σωφρόνως βλέπων
Τὸν οἰκέτην πέπομφα τὸν μείρακά σοι·
10 Καὶ πέμπε μοι δὴ τοὺς πυροὺς τοὺς δευτέρους,
Καὶ τὸν χρυσοῦν σιατῆρα καὶ τὸν ὀξίνην·
Κἂν πάντα μὴ δοὺς φαυλίσῃς τὸν φίλτατον,
Τοὺς γοῦν πυροὺς ἡδίστος ὀφθεῖς ἀπόδος·
Τὰ γὰρ κατατρύχοντα τὴν φύσιν πλέον
15 Οὐκ ἂν ἀγαθὰς τὰς ὑπερθέσεις ἔχοι³.
Ναὶ καθάπαξ ἀψευσίς, ναὶ πῆξις⁴ λόγων,
Καὶ⁵ βάθρον ἐσίως ὑπὸ μοχλοῖς πρακτέων,
Δειξὼν σεαυτὸν κατὰ τοὺς πρῶτους τύπους,
Οἷς ἡ φιλικὴ ζωγραφεῖ σε καρδία.

LXXXIV. Ραοῦλ τῷ ἐπὶ σίρατου⁶.

Τὴν ἐξ ὄνου μὲν ἵππον, ἐξ ἵππου δ' ὄνον,

¹ Cod. M. fol. 24.¹ Cod. ἔχει et supra ἔχοι.² Isidor. Pel. 1, 377. Melit. 2967 :² Cod. Par. LI, 3 : Τῶν δυσχερῶν

καὶ γῆθος ἀνεκλάλητον. Theod. Stud.

τὴν πῆξιν.

cod. Par. 891, fol. 239 v° : Χαράν ἀ-

³ Fort. καὶ pro καὶ.

εκλάλητον. Theod. Lascar. codex Paris.

⁴ ὁ σίρατος, ὁ ἐπὶ σίρατος, dignitas

1193, fol. 2 r° : Ἀνεκλάλητος φῶς.

de qua Ducang. Gloss. med. græc.

- Τὸ σύνθετον φρόντισμα, τὸν στείρον τόκον,
 Τὸ ποικίλον τέχνασμα τῆς ἀπλησίᾳς,
 Τὸ ψυχρὸν ἀπόσφραγμα¹, τὴν δύσνον φύσιν,
 5 Τὸν εἰς τὸ κοινὸν ὑπερόσπορον² γόνον,
 Ὃν βελτίω κρίνουσι τοῦ φυτοσπόρου,
 Πέμπε πρὸς ἡμᾶς τοὺς ὑπερθέρμους³ φίλους,
 Ἡρακλες, Ἑρμῇ, τῆς Ἀθηνᾶς ὀκλίτα,
 * Πρὸ τῆς μεγάλης ἥς ἔτυχες φύσεως,
 10 Καὶ τῶν πρὸς ἐχθροὺς τακτικῶν βουλευμάτων,
 Καὶ τῶν ἱκανῶν τῆς ἐπιστήμης λόγων,
 Οἷς σαυτὸν ὠλβίωσας ἀπάντων πλέον.
 Προσδεῖ γὰρ ἡμῖν εὐσθενοῦς μυλωθρίδος
 Εἰς τὴν ὁμαλῇ συντριβῇ τῶν ἀλφίτων,
 15 Ὡς ἂν ἅπαν βάρβαρον⁴ ἀθροίσας γένος
 Ἐν φασγάνου σιόματι συντρίψῃς χυδῆν.

LXXXV. Πρὸς τὸν Φιλανθρωπῆν τὸν πιγκέρην⁵.

Σὺ μὲν, μυριόφθαλμε, λαμπρῶς ἀγχίνου,
 Τὴν ἡμεδαπὴν τακτικῶς διατρέχεις.

¹ Vocabuli forma inaudita. Corrigan ἀπόσφραγμα, «frigida separation», animal quod a similibus segregat se nec coit.

² Hac voce ditari possunt lexica, quibus addam Ὑπερογένεια, German. Cpolit. cod. Coisl. 278, fol. 113 r°: Ὁ τε τῷ χρόνῳ μείζων ὁ Κείν, καὶ ὁ ἐλαττούμενος τὴν ὑπερογένειαν ὁ Ἄδελ. — Ὑπερόκροτος, codex Paris. 400, fol. 134 r°: Ἐχὼ σὺ φωνῆς ὑπερόκροτον κρότον.

³ German. Cpolit. cod. Coisl. 278,

142 v°: Τὸ δὲ ἀνοικοδομήσαν, ὑπερθερμον καὶ ἀνέφρον, εἰς ὀφθαλμοὺς καρδίδθεν φερόμενον.

⁴ Cf. supra XLIV, 17.

⁵ De Philanthropeno pincerna conf. Cantacuz. t. I, p. 479, cf. Lebeau, *Hist. du Bas Emp.* t. XI, p. 6. «Πιγκέρης, Pincerna seu Pocillator, erat ex tertia pentade Palatinorum magistratuum, quibus milois surmanteiois caput tegere fas erat, ut notat Matthæus monachus in Catalogo officialium Palat. Constantinopolit.» Bandin.

- Καὶ γὰρ τόπου κάμνοντος ἀμβλυωπίαν
 Εἰς πραγμάτων ἡμειψας ὀξυδορκίαν,
 5 Καὶ τοὺς Φάγους ἤλασας ἐκ μέσου λύκους,
 Ἀφείς ἐπ' αὐτοὺς τῶν¹ φρενῶν τὴν σφενδόνην²,
 Ὡς ἂν ὁ σηκὸς εὐπραγῇ τοῦ ποιμνίου.
 Μᾶλλον δὲ τῷ θρέψαντι καὶ πέμψαντί σε
 Φανείς ἀγαθὸς εἰς τὰ νῦν ἔργα σκύλαξ,
 10 Φρικταῖς ὑλακαῖς³ τὰς κλοπὰς ἐφαύλισας,
 Καὶ βαρβάρων ἐθελξας ἀγρίων φύσεις
 Τοῖς ἐμφύτοις κρούμασι τῆς εὐγλατίας⁴,
 Καὶ νεκρὸν⁵ ἐψύχωσας ἀνθρώπων γένος,
 Παλιμβίους χάριτας ἀφθόνηως χέας.
 15 Καὶ δυσμάχου λελυκας ἀνάγκης νέφος⁶,
 Τὴν ἐμπυρον σὴν οὐχ ὑποσλᾶν αἰθρίαν,
 Ἐπεὶ περ ὡς φῶς εἰς τὸν αὐτόσε ζόφον
 Ὁ τοῦ κράτους ἥλιος⁷ ἐξήνεγκέ σε.
 Καὶ σὺ μὲν οὕτω ταῦτα καὶ κρείττω δράσεις,
 20 Εἰ ποῦ τι μηδὲν ἐμποδὼν γένοιτό σοι.
 Ἔγνωσεν σε γὰρ ἔγνωσεν σε τῶν ἄλλων πλέον,
 Ἐκ τῶν πάλαι δῆπουθεν ἀριστευμάτων.
 Ἐγὼ δὲ τυφθεὶς ὑπὸ τῆς φαύλης τύχης,
 Καὶ μηδ' ἀναπνεῖν μηδὲ λαλεῖν ἰσχύων,
 25 Κεῖμαι, σίρατηγέ, καὶ θανατῶ καὶ στένω.
 Πλὴν πασιδάδας πῆγνυμι τοῦ γένους χάριν,
 Καὶ νυμφίῳ ζεύγνυμι τὴν θυγατέρα,
 Τὴν ἀπὸ φυῆς εὐγενῆ πρωτοσπόρου⁸,

¹ Pro τῶν fort. σῶν.² Cf. cod. Par. cccxxviii, 81.³ Cod. Φρυκταῖς ὑλακταῖς.⁴ Cf. cod. Vat. xi, 5.⁵ Cod. νεκρῶν.⁶ Infra xciii, 21 : Νέφος τύχης. Et
xcix, 7. Cod. Escur. xxvii, 22 : Νέφη

τελευτῆς.

⁷ Cf. supra lxxiii, 13.⁸ Cf. supra i, 67, et lxx, 7.

Ὁ Χριστὸς ἐσφαίρωσε καὶ προὔτεινέ σοι.
 Καὶ μὴν, ὅτε ζάλη τις ἡμᾶς ἐθρόβει,
 Τῆς ἐκ νότου λαίλαπος ἀντιπνευστάσης,
 Ἐδειξας ὡς δεῖ τῶν δεδογμένων χάριν
 40 Θεὸν προτιμᾶν καὶ τύχης καὶ φύσεως.
 Γυμναστικῆς δὲ τῷ βίῳ προκειμένης,
 Ἐπεὶ βάσανός ἐστιν ἀλκῆς τοῖς νέοις,
 Ὡς ἂν τὸν ἀτμὸν τῶν χυμῶν καθειργμένον
 Ἡ τῶν πόρων χαύνωσις ἐξέγῃ ῥύδην,
 45 Καὶ τοῦ καταφράττοντος ὀργῶντος χρόνου
 Πρὸς τὰς μάχας εὐτεχνος ἢ φύσις μένοι,
 Ἴππον μὲν ἐρρύθμιζες¹ ἐκ τῶν ἰσχύων,
 Τὸ σφίγμα χαυνῶν καὶ τὸ μὴ σφίγγων πάλιν,
 Καὶ ταῖς ἀγωγαῖς τὰς ῥοπὰς ἀπευθύνων.
 50 Εἶχες δὲ τοῖς ἄλμασι τὰς κνήμας βάσεις,
 Μὴ παρενεχθῇ τῆς φορᾶς ἢ γοργότης.
 Ἄγχων δὲ πᾶν σκίρτημα κατεῖργες πρῶτος,
 Καὶ τοὺς ρυτῆρας ἤγες ἀπ' αἰσίστῳ δρόμῳ.
 Σφαῖραν δὲ παρήμειβες ὀξυχειρίῃ²,
 55 Καὶ μήτε ρίπτειν μήτε κατέχειν θελών,
 Τοῖς ἐκτιναγμοῖς³ τὴν σίροφὴν παρεκράτεις.
 Ἡ σφαῖρά σοι δὲ τὰς ῥοπὰς ἐκαρτέρει,
 * Καὶ τοῖς ἐλιγμοῖς τῆς δεικνυσίας⁴
 Ἐκλεπτεν εἰς πλόκανον⁵ ἢ χεῖρ τὰς βάσεις,
 60 Κἂν τοῖς ἀναπαύμασι τῶν κάτω δρόμων,
 Κἂν τοῖς ριπισμοῖς τῶν παρευθὺς ἀνόδων,

¹ Cod. ἐρύθμιζες.² Cf. cod. Par. 11, 8.³ Cod. Esc. cxxiii, 80 : Γυμναστικῇ⁴ Anon. cod. Par. 39, fol. 92 r° :

δενχειρίῃ. De his omnibus exercitatio-

ἢ τῇ πρὸς Θεὸν δεικνυσίᾳ διανοήθη-

nibus cf. Mercurialis De arte gymnast.

σαν. Cf. Philopon. De anima, fol. 17 v°.

lib. II, cap. 111 et seqq.

⁵ Cf. supra 1, 876.

- Κάν ταῖς κρεμασθαῖς ἀρπαγαῖς τῶν ἐξόδων
 Μὴ παρασυρῇ καὶ κατὰ γῆς ὁ δρόμος,
 Ἦν ἀντίχειρ ὁ κύκλος ἐνδεῶς ἔχων·
 65 Εἶλας δὲ νευρὰν τοξικῆς εὐρωστίας,
 Τὸ καθάπαξ ἄφυκτον ἐντείνων βέλος,
 Καὶ κατὰ θηρῶν καὶ πετεινῶν ἠυστόχεις,
 Ὡς ἄλλος οὐδεὶς οὐδαμοῦ γῆς τοξότης·
 Τὴν μὲν γὰρ εὐάνυμον ἐσηριγμένην,
 70 Τὴν δ' αὖ γε λοιπὴν εἰς τὸ συνέλκειν φέρων,
 Καὶ μέχρις ἀκμῆς εὐσθενῇ δρῶν τὴν τάσιν,
 Τὸ λαμπρὸν ἠκόντιζες εὐσκόπως βέλος·
 Οὐδ' τὸ πλερὸν φρικῶδες εὐθὺς ἐκτύπει
 Τὸν ἀέρα πλῆττοντος ἐκτόπῳ ῥύμῃ.
 75 Πάλῃ δὲ καιρὸς οὐ προσεσκούδαστό σοι·
 Ποῖος γὰρ ἂν ἦν εἰς τοσοῦτον αὐθάδης,
 Ὅσον βασιλεῖ συμβαλεῖν παγκοσμίῳ,
 Καὶ πῦρ ἐνεγκεῖν ὑπὸ γυμνῷ σαρκίῳ,
 Μᾶλλον δὲ σαρκὸς οὐρανοδρόμου θύγειν,
 80 Εἰ μὴ θανατῶν πρὸς τὸ πᾶν ἐλυσφόρει;
 Καὶ μὴν δσην τέτευχες εὐαρμοσίαν
 Τοῖς καθόλου σφίγμασιν ἢ πλάσσις φύσις,
 * Ὡς εὐδοκιμεῖν καὶ κατ' αὐτὸ δὴ τόδε,
 Τὴν σὴν, βασιλεῦ, παντοδαπὴν ἀνδρίαν¹
 85 Ἐδειξε σαφῶς ἢ περὶ τᾶλλα σχέσις,
 Ἐως ἀπ' αὐτῶν μέμψις οὐκ ἦν τῷ χρόνῳ·
 Τὸ γὰρ φέρειν θώρακα καὶ δόρυ σίγγειν
 Ἐν τῇ κατὰ πρόσωπον ἱππηλασίᾳ
 Ῥᾶσιον παρὰ σοὶ καὶ πρὸ τῆς ἡλικίας·
 90 Ἐκλας δὲ πᾶν ἐνικμον ἢ κραῦρον ξύλον,

¹ Cod. ἀνδρείαν.

- Ὡς κάρφος οὐδείς οὐδὲ καλάμην Ξέρους·
 Ἄφ' οὗ δ' ὁ πατήρ τὸν βαρὺν χοῦν ἐξέδου
 Τῶν βασιλικῶν ἀπανασίας¹ Φροντίδαν,
 Σὺ τοῦ κράτους ἀγρυπνος εὐρέθης φύλαξ·
- 95 Καὶ πρῶτα μὲν τὸ σχῆμα τῆς ἐκκλησίας
 Εἰς τὴν ἀκατάσειστον ἐδράσας βάσιν,
 Καὶ πᾶσαν αὐτῇ συμβαλὼν ἀποσπᾶδα,
 Καὶ τοῦτ' ἀπαρχὴν τῇ Ξεῖ δούς τοῦ κράτους,
 Εἶτα προχωρεῖς εἰς τὰ λοιπὰ τῆς τύχης,
- 100 Καὶ τῶν μὲν ἐθνῶν τὰς παρατάξεις λύεις,
 Στρατευμάτων ἄπειρον ἰσχὺν συλλέγων·
 Καὶ τὸ ξίφος πρόκωπον εἰς πάντας φέρων,
 Οὓς εἶδεν ἐχθροὺς ὁδρομεὺς τότε χρόνος,
 Τῷ δὲ κράτει σχολίονισμα τὰς πράξεις δίδως
- 105 Αἶς βαρβάρων ἤρηκας ἀρχισατράπας²,
 Καὶ πᾶσαν ἀπλῶς δυσμενῶν ὁμαιχμίαν,
 * Ὡς ἀχρις Ἰνδῶν καὶ Σκυθῶν καὶ Περσίδος
 Καὶ γῆς Ἰταλῶν καὶ Μυσῶν πολυσπόρων,
 Τὴν σὴν διελθεῖν εὐχερῶς κραταρχίαν·
- 110 Ποῖος γὰρ οὐκ ἔγνω σε πορθιμὸς δεσπότην;
 Ἢ τίς ὄλωσεν ἠπειρος ἐκπέφευγέ σε;
 Καὶ μαρτυρεῖ Ξάλασσα καὶ γῆ τὰς νίκας,
 Ὅσας βραχὺς ἐσίγησεν τῷ³ κράτει χρόνος·
 Ὡς πῦρ γὰρ εὐθὺς ἐκ νεφῶν διηρμένον,
- 115 Ἐφαίδρυνας μὲν τὴν Φυτὴν τῶν ἐμφρόνων,
 Εὐεργεσιῶν δαψιλῇ φῶτα βλύσας·

¹ Cod. Esc. ccxix, 11 : Καὶ τῆς χοῖ-
 κῆς ἀπανασίαντα σίτης.

² Xanthop. Synagag. cod. Par. 1585,
 fol. 14 r° : Ὁ γοῦν ἀρχισατράπης Σάρ-

βαρος τὴν ἐν ληϊσμένους ἀπασαν, ἐφθα-
 σεν ἀχρι καὶ τῆς Χρυσοπόλεως, ἥ νῦν

Σκουτάριον καλεῖται.

³ Pro τῷ fort. σφ.

Ἐξίκασας δὲ τὴν σποράν τῶν ἀφρόνων,
 Ὅργῃς ἐπ' αὐτοὺς δραστικῆς πνεύσας φλόγα.
 Εἶχες δὲ κέντρον τῇ ψυχῇ πεπηγμένον,
 120 Αὐτοκράτορ μέγιστε, τὸν θεῖον φόβον,
 Εὐκυκλον ἰσίων τὴν σίροφην τῶν πραγμάτων.
 Ἐπεὶ δ' ὁ βαρὺς τῶν κακῶν ἦρθη κλύδων¹,
 Καὶ θυμὸς ἐκλόνησε τὴν γῆν ὑψόθεν,
 Καὶ συντριβῆς χάλαζα² κοινῆς ἐβράγη,
 125 Καὶ πῦρ καθ' ἡμῶν ἐξετινάχθη βρέμον,
 Ἐκοίμισας μὲν τὴν κατασχοῦσαν ζάλην,
 Καὶ τὸ σκάφος σέσωκας ἐν χρω³ κινδύνου.
 Ἐξήγαγες δὲ τὸν φορυβοῦντα κλόνον,
 Στεφρῶν τετευχῶς τῷ⁴ θεῷ τὴν ἐλπίδα.
 130 Τῆς δὲ τρίτης⁵ ἔσλησας ὀργῆς τὴν ῥύμην,
 * Ἀποκρύφοις δάκρυσι τὴν φλόγα σδέσας.
 Εἰ μὴ γὰρ αὐτὸς ἀντὶ πάντων εἰς μένων
 Τὸν δεσπότην ἐπειθες οἰκτεῖρειν πάλιν,
 Ποῦ κόσμος ἂν ἦν; ποῦ δὲ Ῥωμαίων γένη;
 135 Ποῦ δὲ σιρατηγοί; ποῦ δὲ τὸ κράτος τόδε;
 Νυνὶ δὲ σὴν δῆπουθεν ὁ χρίσας χάριν
 Τείνων τὸ τόξον ἐκλύει τὸ σύντονον,
 Κάν τῷ ταραχθῆναί σε τὸν δοῦλον μόνον
 Ἐκεῖνον ἀφείς τοὺς ἐν ὀργῇ κινδύνους⁶.
 140 Εὐσπλαγχνίας δίδωσι μισθοὺς ἐμφύτου.
 Τὸν κοινὸν οὖν φύλακα τίς μέλψει κρότος,
 Μᾶλλον δὲ τὸν σατῆρα τοῦ παντὸς γένους;

¹ Supra κλιπ, γ : Ὅταν ὁ βαρὺς τῶν κακῶν ἦρθη κλύδων. Cod. Par. xl, 80 : Κοιμίζεται γὰρ συμφορῶν μέγας κλύδων.

² Cf. supra i, 554.

³ Cf. cod. Par. xviii, 134.

⁴ Fort. ἐν pro τῷ.

⁵ Dicere videtur respectu τρικυμίας in mari procelloso.

⁶ Cum ἀφείς exspectes τῶν κινδύνων. Fort. τοῦ σὺν ὀργῇ κινδύνου.

- (Ἐβάρσασας γὰρ τὰς ἐπελθούσας¹ νόσους
Ἐκλὼν ὑποσχῶν ὁ παρὰς τὸν αὐχένα·)
- 145 Πῶς ἂν λόγων δύναιτο σεμνύνειν κράτος;
Ὁ γοῦν ἐπαινῶν τὴν Σολομῶντος φύσιν
Σέ μᾶλλον αὐτοῦ μὴ φθονῶν θαυμαζέτω·
Σὺ γὰρ, βασιλεῦ, καὶ Σολομῶντος πλέον,
Ὡς καὶ βασιλεῖς, οὐ βασιλίδας μόνον,
- 150 Εὐγλωττίας² πόρρωθεν ἐλκύνσας βρόχοις·
Καὶ πᾶν δέ σου τέθηπε τὴν φύσιν γένος,
Ὡς ἀέρος κίνησιν, ὡς φωτὸς χύσιν,
Ὡς ἡλίου δύναμιν, ὡς πῦρ, ὡς ὕδωρ·
Φρονήσεως γὰρ ἀσφαλεῖ δόξῃ βρύνεις,
- * 155 Καὶ καρδίας χύματι κοσμεῖς τὸ κράτος.
Κἂν οὐδὲ ταῦτ' ἦν ὑπὲρ ἀνθρώπου φύσιν,
Ἀλλὰ τό γε πρόσωπον ἀπόχρη βλέπειν·
Ποῖον γὰρ ἂν ἑτερψέ λειμῶνος ῥόδον
ἢ λωτὸς ἢ νέκταρος ὡς τοῦτο δρόσος;
- 160 Αἶ λειποθυμῶ³, καὶ σὺν ἐκπλήξει βλέπω
Τοσοῦτον ἔργον βασιλικῆς φύσεως·
Οὐ δύναμαι γὰρ οὐδ' ὀπωσοῦν τι κρίνειν,
Ἀλλὰ παρευθὺς καρδιώτῳ καὶ τρέμω·
Καὶ τὰς κόρας ἄρρητος ἀμβλύνει γνόφος,
- 165 Ὡς ἡλίου βάσανος ἐν μεσημβρίᾳ.
Ὅταν δέ σου, κράτιστε, τὰς χεῖρας βλέπω,
Καὶ τάςδε φειδοῖ⁴ καὶ μετ' αἰδοῦς καὶ φρίκης
Ἐπηλυγασθεῖς εἰς τὸ τοῦ δήμου κνέφας,
Τοὺς μὲν χορηγοὺς τῶν ἀγαθῶν δακτύλους
- 170 Κοσμοτρόφου γάλακτος ἐκβλύσεις κρίνω,

¹ Cod. ἐπεχθούσας.² Cf. supra xciii, 9.³ Cf. cod. Vat. xi, 5.⁴ ForL. φιλῶ.

Τὸ δ' ἄλλο πᾶν κρίσ' ἄλλον εἰς ξένην ζέσιν,
 Ἐπεὶ τὸ λευκὸν πορφυροῦσιν αἱ φλέβες,
 Καὶ φωτοειδῇ τινα κερνώσι χροῖαν.
 Ὡς πῶς, βασιλεῦ, καὶ τὸ τῶν λόγων σθένος
 175 Αἱ προσχύσεις κρύπτουσι τῶν χαρισμάτων!
 Τοὺς γὰρ βασιλεύσαντας ἐκ πλείστοις χρόνου,
 Καὶ τὴν τύχην δείξαντας ἐκ τῶν πρακτέων,
 Ἡ σὴ φύσις τίθησι πιθήκους μίμους,
 * Λέον πρὸς αὐτοὺς, εἰ παραβάλλουσιν τοι
 180 Κατὰ τὸν ἀρμόζοντα τοῖς κρότοις νόμον.
 Ἀλλ', ὦ βασιλεῦ, τῆς ἐμῆς γλώττης χάρις,
 Μᾶλλον δὲ φῶς ἄδυτον ἐν τῇ καρδίᾳ,
 Κἂν τῷ χρόνῳ ξύμπαντας ἀνθρώπους νικά,
 Καὶ χρῶ σεαυτῷ κατὰ τῆς Φαύλης τύχης,
 185 Ὡς ἡς ἀπαχθεὶς οὐδ' ἀναπνεῖν ἰσχύω.
 Καὶ ζῆθι λαμπρῶς εἰς τὰ σεμνὰ τῆς τύχης.
 Ζωὴ γὰρ ἡ σὴ τοῦ τὸ πᾶν ζῆν αἰτία.
 Ναὶ μηδενὶ γένοιτο τῶν ὑπὸ χρόνον
 Βιοῦν ἄτερ σου τῆς ψυχῆς τῶν πραγμάτων.
 190 Ἔως δ' ἂν ἡ σύμπασα τυγχάνοι κτίσις
 Τῷ τοῦ βίου σχήματι συντεθειμένη,
 Παντὸς¹ πάθους ἀγευστός ὁχλοῦντος μένοισι,
 Κἂν πάντα ρυῇ τῆς φθορᾶς τῇ συγχύσει,
 Τῆς παραγωγῆς ταῖς γοναῖς πεπαυμένης,
 195 Σοῦ δὲ μόνου, κράτιστε, μὴ Σίγῃ φθίσις.
 Ἐγὼ δέ σοι προὔθηκα τοὺς δεῦρο κρότους,
 Φράσαι μὲν ἰσχύσαντας οὐδέν τι πρέπον,
 Γνώρισμα δ' οὖν ἔχοντας εὐνοίας μέγα.

¹ Idem versus supra xcvi. 45.

Ὁ γὰρ ἀπ' ἀρχῆς εἶπον εὐθὺς τῶν λόγων,
 200 Οὐδέν τι κοινὸν πρὸς τὸ πᾶν ἔχεις γένος.

XCVI. Πρὸς τινα Πόθον¹ λεγόμενον.

Ἴδου παρ' ἡμῖν ἀπὸ λαμπρᾶς τῆς τύχης
 * Καὶ πασιδάδες καὶ δεῖπνα καὶ πανηγύρεις.
 Εἰς γὰρ ἐφηβόν τινα τῶν δεῦρο ξένων
 Γραῦς ἦλθε νυκτὸς, Ἀφροδίτη μὴ φθόνει,
 5 Καὶ τοῖς νόθοις κρύψασα τὴν σχέσιν γάμοις
 Νῦν φανεροῖ τὸ δρᾶμα καὶ ζητεῖ γάμους,
 Οὗς οἱ νόμοι κρίνουσιν ἀσφαλεσιέrous.
 Ἐγὼ μὲν οὖν πῆγνυμι τῷ τούτων βίῳ
 Νυμφῶνα καιρὸν εὐγενεῖς δρῶν τοὺς τόκους.
 10 Ὅψον δὲ τοῖς ἔρωσι τοῖς ἀποκρύφοις,
 Ὅς ἂν μένοι γνώρισμα λοιπὸν τῷ χρόνῳ,
 Αἰνιγματωδῶς² τράγον αὐτὸς εἰσφέρω,
 Καὶ ποικίλοις κέρασι κλεψιγαμίας³
 Ἰσθίμι τὸν θαλαμὸν ἀμφοῖν τὸν μέγαν,
 15 Σὺ δ' εὐθὺς αὐτάκλητος ἐνθάδε τρέχων
 Ἄρπαξε μισθοὺς ὁ χρυσοῦς ὄντως Πόθος,
 Καὶ τοὺς φίλους δείπνιζε καὶ νυμφοσίδλει,
 Κριδὸν παρασχῶν ὃν πρὸ τῶν λέκτρων θύσω.

¹ «Hoc ipsum Πόθου cognomen Joanni quoque Pediasimo, sive Galeno inditum fuit, utpote iambici carminis, *De muliere mala et bona*, Πόθος inscripti, auctori, qui quum eodem saeculo xiv floruerit, quo Manuel Phile, eundem illum sub hoc nomine intelligi quid prohibet?» Band.

² Theod. Stud. *Epist.* p. 93 D : Τοῦ τε ὁφείως ἀπεμφαίνοντος τῇ θηριομορ-

φῆ, ὃς εἰς τύπον Χριστοῦ αἰνιγματωδῶς παρελήφθη. Germ. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 122 v° : Ὁ γὰρ καὶ εἶδον αἰνιγματωδῶς εἶδον καὶ ὡς ἐν ἐσότῳ.

³ Cf. supra lvi, 1. Philo Carpath. *In Cantic. cant.* p. 10 : Κλεψιγάμοις εὐναῖς. Vocibus κλεψιλογέω et κλεψιλόγος ditari possunt lexica : hanc invenies, p. 92 edit. nostrae Φιλοσοφουμένων, illam p. 255.

Μᾶλλον δὲ καλλώπιζε τὴν συναυλίαν¹,
 20 Κοινούς φέρων, ὃ φασί, τοῖς γάμοις ἄλας².

XCVII. Ἐπιτάφιοι³.

Ἄλλ' οὐδὲ Παχώμιος⁴, ὃ γῆ καὶ χρόνε,
 Παχώμιος τὸ θαῦμα τῶν Δωριέων,
 Τὸ κοινὸν ἐκπέφευγε τῇ φύσει χρέος.
 Εἰσπράττεται γὰρ καὶ τὸ ληφθὲν ἐκτίνει
 * 5 Μετὰ τόκου μάλιστα τῶν πεπραγμένων,
 Ὃς ἀπὸ Θηλῆς τῷ Θεῷ δούς τὸν βίον,
 Καὶ ταῖς ἀγωγαῖς τὸν Σατὰν κατασχύνας,
 Μετὰ παρακμὴν τοῦτον οἰκεῖ τὸν λίθον.
 Μᾶλλον δὲ τὸν Φύλακον ἐκδὺς ἐνθάδε
 10 Πρὸς οὐρανοὺς ἐκεῖνος ἀνέπλη, ξένε,
 Καὶ παρὰ τοῦ βλέποντος εἰς τὰς καρδίας
 Τὴν τῶν πόνων εἰληφεν ἀντιμισθίαν⁵.
 Σὺ δὲ βλέπων θαύμαζε τὰς δεῦρο κτίσεις,
 Ἄς αὐτὸς ὠργάνωσεν ἐκ γῆς πυθμένων
 15 Τῷ δημιουργήσαντι κοινῇ τὴν κτίσιν,
 Ἀλλὰ παρεῖς ἅπαντα παπαὶ τῷ χρόνῳ
 Καὶ τῆς τιμῆς τὸν ὄγκον ὡς οὐδὲν πλέον
 (Ἦν γὰρ περιῶν πρωτοσύγκελλος⁶ μέγας)
 Ἀπῆλθε γυμνὸς τῆς ὑποσπώσης⁷ ὕλης.
 20 Δοκεῖ δε σιγῶν ἡσυχῇ λέγειν τάδε.
 Ὅσους ἂν ᾗς, ἀνθρώπε, τὸν τάφον σκύπει,

¹ Cod. Esc. clxxx, 26: Ἡ τῶν μονα-
 χῶν τῶν ἐμῶν συναυλία.

² Cf. Thesaur. t. I, col. 1580 B, et
 Schott in Zenob. Prov. 1, 62.

³ Cod. M. fol. 77.

⁴ Vid. supra lxxv, 1.

⁵ Supra 1, 714: ὡς ἂν ἔχοι τέρπου-
 σαν ἀντιμισθίαν.

⁶ Cod. πρωτοσύγγελος.

⁷ Infra cvii, 9: Τῷ βαρεῖ τῆς ὑπο-
 σπώσης ὕλης. Conf. cod. Par. x, 16, et
 De animal. 1818.

Καὶ τοῦ βίου μάθανε τὴν ἀπιστίαν,
 Τὸν Βροντοχίου¹ δεῦρο νεκρὸν με βλέπων·
 Ὃς πᾶν ἀγεννὲς πεπραχὼς Φεῦ τῷ χρόνῳ
 25 Κεῖμαι καλυφθεῖς, φροντισεῖ μου δ' οὖν πάλιν
 Ὁ ζῶν ἱατρὸς τῆς ἀποκρύφου νόσου.

XCVIII. Εἰς τὸν ξενῶνα πρωτοσίρατορος τοῦ Γλαβᾶ.

Τὴν καταγωγὴν τῶν ἐπινόσων², ξένε,
 Ἦν ὡς ἀλεξίκακον ἐνθάδε βλέπεις,
 * Πάλαι μὲν ὑπέθηκεν ὁ πρωτοσίρατωρ
 Εὐσπλαγχνίας πένησιν ἐδράσας βάσεις·
 5 Πρωτοσίρατωρ ἐκεῖνος, ὃ γῆ καὶ χρόνε,
 Τῆς φύσεως ὁ κόσμος, ἡ κοινὴ χάρις·
 Γλαβᾶς ὁ λαμπρὸς τὴν φυὴν καὶ τὴν τύχην,
 Οὐ τὴν σπάθην ἔφριξε πᾶν δύνουν γένος.
 Ἦ σύζυγος δὲ καὶ τρυγὼν ἡ κοσμία
 10 Κομνηνοφυῆς ἡ Παλαιολογίνα,
 Ἦ χαρίτων γέμουσα παντοίων φύσις,
 Ἦ δραστικὴ φρόνησις, ὁ πρᾶος τρόπος,
 Ἦ συμπαθὴς μάλιστα καὶ πτωχοτρόφος,
 Τοῦ συννόμου σιέργουσα καὶ τὰς ἐμφάσεις
 15 Καὶ τοὺς ἀμυδρούς ἐν τελευταίοις λόγους
 Εἰς ἀβρὰν³ ὠργάνωσεν εὐαρμοσίαν·
 Οὐ γὰρ ἐν εἰσήμεγε τῶν δηναρίων,
 Οὐδ' οἶνον, οὐδ' ἐλαιον, οὐδ' οἶκτον μόνον·
 Ἀλλ' οὐδ' ἐνὸς δήπουθεν ἀλγοῦντος χάριν,
 20 Οὐδ' εἰς τὸ λοιπὸν ἐλπίσασα τοῦ χρόνου,
 Τὸ παρὸν ἐξέλυσε τῆς εὐσπλαγχνίας,

¹ Βροντόχιος, cognomen Theodori *laogr.* p. 67. — ² Cod. τῶν ἐπὶ νό-
 cuiusdam, invenitur ap. Montfuc. Pa- σων. — ³ Fort. ἀβρὰν.

- (Ὁ Φησι Χριστὸς παιδαγωγῶν τὸν βίον,
 Καὶ πρὸς τὸ φιλάνθρωπον ἡμᾶς ὑπρύνων,
 Ὃς τὰς νόσους ἤνεγκε τὰς παγκοσμίους,)
 25 Ὅλον δὲ συνήγαγε μικροῦ τὸν βίον,
 Ἄν ἢ δυνατὸν, εἰς τὸ πᾶν κάμνον γένος,
 * Ἰσῆσι λοιπὸν τὸ πρυτανεῖον τόδε,
 Πολυτρόπους νείμασα ταῖς χρεαῖαις πόρους
 Ὡς ἂν ἀγαθῇ συμπαραμένοι¹ τύχη,
 30 Καὶ τῶν περιττῶν μὴ σπανίζοι τῷ χρόνῳ.
 Ἐνίδρυται δὲ τῇ φιλοξένῳ σιέγῃ
 Ὁ παρθενικὸς τοῦ Θεανθρώπου² Θρόνος,
 Ὃν ἀγγέλων, βέλτιστε, κυκλοῦσι τρόπον
 Οἱ μουσικοὶ σωτῆρες οὗς δεῦρο βλέπεις.
 35 Ὁ γὰρ ἱατρὸς τῶν ψυχῶν καὶ δεσπότης,
 Ὃς καὶ πάθη τρύχοντα σωμάτων λύει,
 Καὶ τῶν ὀδυνῶν τὰς λαβὰς³ ἀνατρέπει,
 Σωτηρίας φάρμακα μινγὺς ἀφθόου,
 Κἂν τοῖς τύποις πάρεσσι καὶ βλέπει τάδε.
 40 Σκοπεῖν γὰρ εἰκὸς τὸν βραβευτὴν τὸν μέγαν,
 Μὴ πού τις ἢ ῥάθυμος ἢ κλῶψ ἐνθάδε,
 Μηδ' αὐθάδης ἄνθρωπος ἐξ ἀσπλαγχνίας
 Πρὸς τοὺς ταπεινοὺς καὶ παραλελυμένους.
 Ἄλλως δ' ἂν οὐκ ἄμισθος ἢ πρᾶξις μένοι,
 45 Καὶ τῇ σχέσει πρέπουσα τῶν δειμαμένων.
 Οὕτω φρονεῖν δεῖ καὶ συνιστᾶν τὸν βίον,

¹ Elias Monach. cod. Par. 362, fol. 113 v°: Συμπαραμένετω τῷ νῷ ἢ εὐχῇ. Θεάνθρωπος. Adjectivum Θεανθρωπικός, e lexicis exulans, usurpat Joseph.

² Epitheton Christi. German. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 57 v°: Πρὸς τὴν ὑπὲρ τῶν προσέτιων ἀγάπην τοῦ Θεανθρώπου Χριστοῦ. Id. ibid. fol. 201 r°: Rhacendytes, codex Paris. 3031, fol. 166 r°.
³ Cf. supra XLIII, 13.

- Καὶ τῷ Θεῷ τὸ πλεῖστον εἰσφέρειν μέρος·
 Οἱ γὰρ κάτω χαίνοντες ἐξ ἀπλησίας,
 Ἄνω δὲ μὴ βλέποντες ἐξ ἀβουλίας
 50 Παραβόλῃ θνήσκουσι δυσελπισίᾳ.
 Θεὸς μὲν οὖν ἔχει σε τὸν λάτριν πάλιν,
 * Καὶ βασιλεὺς τὸν ἄνδρα, τὸν νοῦν τὸν μέγαν,
 Θρᾶκες δὲ τὸν σωτῆρα καὶ προμηθεά,
 Αὐτὸς δὲ Φιλῆς τὸν χρυσοῦν εὐεργέτην.
 55 Τοῦ σώματος γὰρ ἡ κατὰ λόγον πλάσις
 Ἀνατρέχει καθάπερ εὐστάτης γίγας
 Εἰς τὴν ἀρίστην κρᾶσιν, ἣν πρὶν ἠτύχει·
 Γένοιτό σοι γοῦν ὀλβιώσαι τὴν τύχην,
 Καὶ κρείττονα σχεῖν τῆς ὑπαρξάσης πάλιν
 60 Ἐπὶ χρόνον μήκιστον οἷς ἔτι δράσεις,
 Παλίμδιον φῶς, ἄκος ἀλγούσης τύχης,
 Φίλων προμηθεῦ καὶ σφαγεῦ τῶν βασκάνων¹.

XCIX. Πρὸς τὸν αὐτοκράτορα, διαναστῆναι αὐτὸν κατὰ τῶν συκοφαντῶν
 ἱετεύοντος.

- * Τοιοῦτος ἡμῖν εὐρεθεῖς, αὐτοκράτορ,
 Οἷος² λογισμοὺς καρδιῶν ἀποκρύφω
 Καὶ σκέμμα καὶ βούλευμα πᾶν οὕτω βλέπειν,
 Ὡς ἄλλος οὐδεὶς τὸ προκείμενον τάχα.
 5 Τί μὴ τὸ τοῦ νοῦ δαψιλὲς φῶς ἐκχέας
 Τῶν συκοφαντῶν ἐξελέγγεις τὸν δόλον;
 Τί μὴ τὸ πυκνὸν τῆς ἐμῆς λύπης νέφος³
 Θερμῇ λογισμῶν ἐξελαύνεις αἰθρία⁴;

¹ Versus LXXII numerat Bandini.

6 : Τὸ ψυχρὸν ἐξέκμασε τῆς λύπης νέ-
 φος. Id. LXXII, 6 : Ὁ χειμὼν τῆς λύπης.

² Cod. οἷς.

³ Cod. Par. ccvii, 90 : Καὶ δεῖξον

⁴ Cod. Esc. ccvi, 6 : Τὸ τῆς λύπης

ἀδελον ἐκθλίψας νέφος. Cod. Par. lxi, ἡμῖν τῆς ψυχῆς τὴν αἰθρία. Marc. An-

- Τί μὴ τὸν ἀτμὸν τῆς ψυχῆς ἐξικμάσας,
 10 Καὶ τὸν παραμείναντα λεπίννας γνόφον,
 Τὴν τῶν πονηρῶν ἐκκαλύπτεις αἰσχύνην,
 Ὡς ἐν καθαρχᾷ, βασιλεῦ, μεσημβρία;
 Τί μὴ κατ' αὐτῶν ὡς κυνῶν ἐλεθρίων
 Θήρατρον¹ ὀργῆς εὐτρεπίζεις ἐνδίκου;
 * 15 Τί μὴ δὲ θυμοῦ πῦρ² ἐπιβρέχεις φλέγον
 Τῇ νυκτερινῇ τοῦ Σατὰν ὀμαιχμία;
 Τίς γὰρ κατὰ σε τὸν σοφὸν, τὸν ἀγχίνου,
 Τὸν ὑπὲρ ἡμᾶς, τὸν πυρίπνουν³, τὸν μέγαν,
 Ὁρᾷ σλοχασμοῖς τεχνικοῖς καὶ συμβόλοις
 20 Ψυχῆς πονηρᾶς δυσδιάκριτον ὅλον,
 Ἢ πῦρ λογικὸν ἐνσαλεῦον⁴ ταῖς δίκαις,
 Ποιεῖ σποδιὰν τῶν κακῶν τοὺς ἐργάτας,
 Τὸν ζῆλον αὐτοῖς ἐκτινάσσων ὡς φλόγα;
 Τί νυκτομαχῶν⁵ καὶ σφαδάζων ὁ φθόνος
 25 Σοβεῖ πρὸς ὀργὴν τοὺς ταχεῖς μωμοσκόπους;
 Τρυφὴ γὰρ ἐστὶ τοῖς κριθεῖσι πρὶν φίλοις
 Ἢ τῶν πονηρῶν κατ' ἐμοῦ γλωσσαλγία.
 Στῆθι Φινεὲς⁶, ἴδε τὴν Θραῦσιν ὅση,
 Καὶ σφάττε γοργῶς τῷ προσήκοντι ξίφει
 30 Τὸ πορνικὸν σύνταγμα τῶν μαιφόνων.
 Οὐ γὰρ φέρω τὴν ὕβριν ἡδικημένους,

Ion. viii, 28 : Ἄλλ' ἐξέσιν αὐτῇ (τῇ ψυχῇ), τὴν ἰδίαν αἰθρίαν καὶ γαλήνην διαφυλάσσειν.

¹ Supra lxxx, 31 : Κρότων Θήρατρον. Id. De animal. 13 : Θ. εὐνοίας. Ibid. 467 : Ἡδονῆς Θ.

² Supra xxxv, 17 : Πῦρ ψυχῆς.

³ Cf. i, 228. De animal. 694 : Δρᾶ-

κων πυρίπνους. Meliten. 172 : Ἢ δρᾶκοντας, ἢ λέοντας, ἢ Θήρας πυριπνούς. Id. 455 : Καὶ πυριπνός τὰς πνοὰς πέμπων καὶ φλογισούσας. Id. 701 : Τῶν πυριπνῶν ζῴων.

⁴ Fort. ἐνσαλεύον.

⁵ Cod. Par. lxxv, 12.

⁶ Numer. xxv, 7 et seq.

Οὐδ' ἔστι μοι ζῆν ἀσφαλῶς ἐν αἰσχύνῃ ·
 Σίγα¹ Σολομῶν, βασιλεὺς ἐμὸς κρίνει,
 Καὶ σὺ² δικαστῆς εὐστοχάτατος κρίνει.
 35 Σίγα Σολομῶν, εἰ δὲ τέθνηκας πάλαι,
 Σοφώτερόν σου πάλιν ἢ κτίσις ἔχει.

C. Τοῦ αὐτοῦ ἀναφορά³ εἰς τὴν δέσποιναν.

Δέσποινά μου, τολμῶντι συγγίνωσκέ μοι ·
 Καὶ γὰρ ὁ καπνὸς⁴ καὶ τὸ πῦρ τῆς καρδίας
 Δριμὺν λόγων αἰσουσιν εἰκότως βρόμον,
 * Ἐπεὶ τὸ θάρρειν ὡς διέξοδον δίδως,
 5 Μήπως τὸ λυποῦν ἐγχρονίσαν εἰς βάθος
 Κατασκεδασθῇ τῆς ψυχῆς πρὸς ἀγχόνην.
 Δέσποινά μου, πεινῶντα, διψῶντα, ξένον,
 Γυμνὸν, ταπεινὸν, δυστυχῇ, τεθλιμμένον,
 Δέσποινα Φιλόπλωχε, μὴ παραδράμῃς ·
 10 Ἐτῶν γὰρ ὀκτὼ δυσπραγεῖν κατεκρίθην,
 Εἰκὴ παρελθὼν ὡς κενὴν τὴν ἐβδόμην⁵,
 Ἢ κάματος⁶ πᾶς καὶ πόνος κουφίζεται.
 Δέσποινά μου, δέσποινα, συγγίνωσκέ μοι ·
 Βοῶ γὰρ ἀλγῶν ἐκ παθῶν ἀποκρύφω,
 15 Οὐδὲν δὲ καινὸν εἰ τὸ φάρμακον βλέπων
 Τὸ τραῦμα γυμνὸν τῆς ψυχῆς μὲν δεικνύω.

¹ Ad marginem codicis: Ἐσταῦθα Φιλῆς φλυαρεῖ διαφρήτην.

² Fort. σου — εὐστοχότερος, quod mutaverit scriba, blasphemare veritus. Vide ultimum versum.

³ Variæ sunt hujus vocis, ἀναφορά, acceptiones ac sensus: de qua vide quæ notat Bandini.

⁴ Cod. Par. cxiij, 20: Δριμὺς ὁ καπνὸς τῆς ἐμῆς φρεὶ καρδίας. Id. cxlij, 83: Καὶ γὰρ ὁ καπνὸς τῆς ψυχῆς ἀνατρέχει. Supra i, 488: Θυμοῦ δὲ καπνὸν τοῖς πονηροῖς ἐγχείει.

⁵ Levitic. xiv, 4 sqq.

⁶ Eurip. Bacch. 66: Πόνον ἢ δὲν κάματόν τ' εὐκράματον.

Τίς¹ γὰρ θεωρῶν ἢ σκιὰν δένδρου ξένην,

ἢ νᾶμα πηγῆς ἐκρεούσης ἀφθόνως,

Ὅταν ἔχοι φεύγουσαν ἐν θέρει ζέσιν,

20 Ὁὐ τῆς παρ' ἀμφοῖν ἀπολαύει χάριτος;

ἢ τίς μαρασμῷ συσπλεῖς ὑπὸ κρύους

Ὁὐ τέρπεται ζῶν εἰς τὸ φῶς τῆς αἰθρίας;

ἢ τίς τελευτᾶν κινδυνεύων ἐν ζάλῃ

Πρὸς ὄρθρον² ἐλθεῖν ἀσμένως οὐ βούλεται;

25 Δεῖξον, σελήνη, τοῦ κράτους τὸν ἥλιον³.

Ναὶ δεῖξον αὐτὸν εὐμενῇ γίγαντά μοι,

Τὸ τῶν λυπηρῶν ἐκδιώκοντα σκότος⁴.

Καὶ γὰρ ὁ χειμὼν⁵ τῆς ἐμῆς ἀμαρτίας

Ἀποσίροφῆς πῆγνυσιν ἀτμῶδες νέφος,

* 30 Ὅ δὴ προχωρεῖν οὐκ ἔα μοι τὴν ζέσιν.

Ὑπερτάτῃ δέσποινα, συγγίνωσκέ μοι

Εἰ μὴ γὰρ ἡμῖν ἐκ γυναικὸς ὥράθη

Τὸ φῶς τὸ καινὸν, τῶν ψυχῶν ὁ νυμφίος,

Οὐκ ἂν ὁ παχὺς τῆς φθορᾶς ἦρθη γνώφος⁶.

35 Εὐσπλαγγχε, μακρόθυμε, συγγίνωσκέ μοι

Ζῶ καὶ θανατῶν· εἰ δ' ἐπιπνεύσεις μόνον,

Ζωηφόρον δέσποιναν⁷ ἢ κτίσις ἔχει.

Ποῖος γὰρ ἄλλος ὑπὲρ ἡμῶν φθέγγεται,

Λήμματος οὐ παρόντος, ὃ δίκη, σκόπει.

CI. Eis τὸν αὐτοκράτορα.

* Ἦλπε, τὸ πρόσωπον ἐμφάνιζε μοι,

¹ Ad oram codicis: ὥρατον.

² Leg. ὄρθρον.

³ Cf. supra CI, 13.

⁴ De anim. 49: Φῶς ἀναθεὶν ὀθοῦν
τὸ σκότος. Cf. cod. Par. 151, 8.

⁵ Conf. infra CI, 41, et cod. Escur.

CI, 131, 4. Cod. Par. 15, 40: Ἦναις ὁ
χειμὼν τῆς ἐμῆς ἀμαρτίας.

⁶ Cf. cod. Esc. CI, 5.

⁷ Cod. δέσποινα.

- Ὁ τὰ σίλφη κρύπτουσι καθάπερ νέφη ·
 Σοῦ γὰρ δίχα ζῆν οὐδὲ μετρίως ἔχων,
 Ἐπεὶ με συχνὸς ἐντυχεῖν εἶρξε χρόνος,
 5 Ὡς ἐκ νόσου κέκμηκα καὶ παραπνέω.
 Ἥλιε, τὸ πρόσωπον ἐμφάνιζε μοι,
 Ὁ τῶν ἀηδῶν ἐξελαύνει τὸν ζόφον¹,
 * Θάλπει δὲ καὶ ριγοῦντα καὶ φρίσσοντά με,
 Καὶ παντοδαπῆς ἀξιοῖ μεσημβρίας,
 10 Ὄταν ὁ χειμῶν² τῆς ἐμῆς ἀμαρτίας
 Τὸ τῆς τύχης δύσοισίω ἐκμαίνη ψόχος.
 Ἥλιε, τὸ πρόσωπον ἐμφάνιζε μοι ·
 Δροσίζομαι γὰρ εὐτυχῶς ἀπὸ πνίγους,
 Ὑπέρχομαι δὲ τὴν σκιὰν τῶν ἐλπίδων,
 15 Ὡς ἐν θέρει βρύοντας αἰγείρου κλάδους,
 Ἡ κιτλὸν εὐπέτηλον³ ἢ κληθρὴς κόμην.
 Ὄταν γε μὴν ἄδειν με καὶ χαίρειν δέη,
 Τῶν σῶν λόγων τὰ ρεῖθρα⁴ λαμβάνων πίνω ·
 Τοὺς γὰρ ἀγωγὸς τῶν φιλανθρωπευμάτων
 20 Οὐδὲ πρὸς ἡμᾶς ἀναχαιτίζειν θέλεις,
 Χαρισμάτων ἀδύσσει, πηγαῖον κράτος⁵.
 Ἥλιε, τὸ πρόσωπον ἐμφάνιζε μοι ·
 Καὶ γὰρ τὸ φυτὸν ἐμφρυγὲν δεῖται δρόσου,
 Καὶ τοῦ κυβερνήσαντος ἢ ναῦς τῶν λόγων.

¹ Cf. i, 479, et cod. Par. ccviii, 88.

² Cf. supra c, 28.

³ Forma poetica pro εὐπέταλος, lexicis inferenda. Sic καλλιπέτηλος in Anthol. Pal. ix, 64, 3.

⁴ Cod. Par. lvi, 13: Καθάπερ ὀλκὰς εἰς τὰ ρεῖθρα τῶν λόγων. Pisid. Hecast. 3: Τὰ ρεῖθρα τῶν σῶν οὐρανοδρόμων

λόγων. Anon. ap. Cramer, Anecd. Paris. t. IV, p. 276: Τὰ ρεῖθρα, ποῖα ρεῖθρα τῶν λόγων φράσσει. Ibid. p. 300: Δι' οὗ τὰ χρυσᾶ ρεῖθρα, Χριστὲ, σῶν λόγων. Nicolaus Callicles, apud Bandin. Catal. t. II, p. 193: Τὰ ρεῖθρα τούτου πῶς ἐχέειτο τοῦ λόγου.

⁵ Cf. cod. Par. xiv, 514.

- 25 Κἂν πρὸς τὸ σὸν Φῶς εἰκότως ὠφθαλμίων¹,
 Τὰς εἰσόδους δῆπουθεν οὐ ῥάσῃας βλέπων,
 Μάλιστά μοι παῖσάντι συγγνώμην δίδου,
 Ἐπεὶ μετὰξὺ καὶ νόσοι καὶ φροντίδες
 Τὸν ἐκτόπως βρέμοντά κατεῖργον πύθον.
 30 Οὐκ ἦν γὰρ εἰκὸς τὴν ἀπόσιροφον τύχην
 Ἐν τοῖς μάλα τέρπουσιν ἀλγοῦσαν φέρειν.
 Κἂν μὴ κατ' αὐτῆς ὁ βρυχηθμός σου δράμῃ
 Τὰς τῆς ἀγωγῆς ἐσθιαύσης ἐλπίδας,
 * Πῶς ἂν πρῶτος ἔγωγε δυναίμην σίλγειν.
 35 Στυγὸς πονηρᾶς ὑπεραλγῦνον θράσος,
 Ἡ σῆς τίς ἐστὶν ἐμφυεῖς τοῖς ὀστέοις;
 Ἡλῖε, τὸ πρόσωπον ἐμφάνιζέ μοι.
 Σὺ γὰρ ἔαρ² γόνιμον ἐλπίδων γίνῃ,
 Εἴπερ φυσικὴν εὐτυχεῖς τὴν αἰθρίαν,
 40 Τρισηλίον Φῶς μουσικῶς δεδεγμένος,
 Καὶ τὸν βαρὺν χειμῶνα³ τῆς ἀθυμίας
 Ὡς ἐξ ὑπαρχῆς εὐμενῶς κούφιζέ μοι.
 Τὸ γὰρ ἱλαρὸν τῆς σοφῆς σου καρδίας
 Τοῦ Σολομῶντος ἔσχεν ἡ κλησὶς μόνη⁴.

III. Τῇ Θεομήτορι⁵.

Γνώρισον ἡμῖν τὴν παρὰ φύσιν ζέσιν,
 Εἰ μηκέτι θλίβοι σε βαγεῖσα πρῶτος,
 Ὡς τῆς ἐμῆς Φῶς ἡμεραυγὲς καρδίας.
 Σὺ μὲν γὰρ ἀλγεῖς ἀπὸ λαβῆς μετρίας,

¹ Cod. ὀφθαλμίων.

² Conf. cod. Par. xiv, 538.

³ Idem versus cod. Par. xiv, 554;

ii, 13 : X. κακῶν; lxiii, 6 : Ὁ χειμῶν
 τῆς λύπης; cclxix, 9 : X. πόνων. Supra

xlv, 14 : Χειμῶν φοβερᾶς; c, 28 : Χει-
 μῶν τῆς ἐμῆς ἀμαρτίας. Codex Escur.

cclxv, 4 : X. τελευτῆς.

⁴ In Band. versus xlix.

⁵ Hoc lemma falsum.

- 5 Ἦν ἂν χρόνου τέρποντος ὀξύτης λύοι,
 Τῆς ὑπὲρ ἡμῶν ὑπονυτιούσης τύχης,
 Ὡς ἂν ἀγαθὴ μὴ παραδράμῃ φύσις·
 Ἐγὼ δ' ἑμαυτὸν μουσικῇ ζέσει φλέγω,
 Δροσισμέ¹ καὶ ζέφυρε καὶ νέκταρ χύδην,
 10 Ἀνωμάλως ἔχοντα νῦν δὴ σε βλέπων·
 Καὶ δεινοπαθῶ, πλοῦτέ μου, Ξησαυρέ μου,
 Καὶ καρδιαλγῶ, κῆπέ μου κεκλεισμένε,
 Καὶ ταῦτα παπαὶ τῆς καλῆς Θράκης μέσον,
 Ἦν αὐτὸς, ὃ βελτιστε, δεινὸν τι κρίνω·
 * 15 Ἐπίνοσον γὰρ τὸν χρυσοῦν εἶδον Φίλον,
 Ὃς τὰς ἐμὰς ἔλυσε² πολλάκις νόσους,
 Εὐσπλαγχνίας φάρμακα τοῖς πόνοις χέας³.
 Πλὴν ἐξεγερθεὶς τοῦ Ξορυβοῦντος πάθους
 Ἐβρώμενος φάνηθι τῷ πνέοντί σε·
 20 Ποῖος γὰρ ὡς σὺ παυσίκακον⁴ φάρμακον;

CHII. *Eis τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον*⁵.

- * Εὐσπλαγχνίας πέλαγος⁶, οἰκτιρμῶν βάθος,
 Ἄκλυσις λιμὴν, σωσίικὸν πάντων σκάφος,
 Ἐγὼ μὲν ὡς γῆ καὶ σποδὸς καὶ σαπρία

¹ Theod. Lascar. cod. Paris. 1193, fol. 40 v°: *Καινότερον δροσισμένον*. Id. fol. 41 r°: *Δροσισμέ τῷ τοῦ πνεύματος*.

² *Infra* cxiv, 19: *Καὶ τὰς νόσους λύσασα τὰς ἀποκρύφους*. Boeckh, *Corp. inscr.* n° 2415, 8, et 3398.

³ *Supra* xvi, 7: *Ποῖον δέ μοι φάρμακον οὐκ ἐφθης χέας*. *De anim.* 1363: *Μηδὲ φάρμακον χέης*.

⁴ *Supra* viii, 10: *Σῶτερ γλυκασμέ, παυσίκακον φάρμακον*. Cod. Esc. lxxiv,

4: *Τί πρὸς σε παυσίκακον ἀντιλοῦσαι χέριν*.

⁵ *Ex persona mulieris alicujus*.

⁶ *Infra* cxc, 20: *Εὐσπλαγχνίας πέλαγος εἰς πάντας χέων*. Theod. Lascar. ap. Mai, *Bibl. Patr.* t. VI, p. 262: *Τὸ τῆς εὐσπλαγχνίας ἀνεξιχνίαστον πέλαγος*; Theod. Prodr. *ibid.* p. 403, v. 45: *Ὁ πέλαγος βασιλικῆς ἀκρας φιλελευπίας*; Nicephor. *Cpol.* *ibid.* t. V, p. 63: *Πέλαγος σοφίας*.

- Πᾶν ἐκ βρέφους ἄθεσμον ἐργασαμένη,
 5 Καὶ μέχρις ἀκμῆς καὶ παρακμῆς¹ ἐσχάτης
 Τὸν τῆς ὕλης Σφύρουον ἀσπασαμένη,
 Καὶ τὰς ἀγωγὰς τῆς φιληδόνου² ζάλης,
 ὧς νεκρὰν ἀπείρηκα τὴν σωτηρίαν·
 ἔδυν γὰρ εἰς ἀπειρα κακίας βάλῃ
 10 Καὶ συναγωγῇ δυσχερῶν κατεσχέθην·
 Σὺ δ' ὥς τὸ πᾶν σώζουσα τῶν βροτῶν γένος
 * Τοῦ τῆς πλάνης κλύδωνος ἐξάγαγέ με,
 Θείου φόβου ζέφυρον ἐγχείασά μοι·
 Τὸν εὐδιον γὰρ τῶν ψυχῶν ὄρμον φέρεις,
 15 Καὶ τὸν πλατυσμὸν τῆς ἀνεξικακίας.

CIV.

- Εἰ³ πρέσβεις αὐτὸς ὑπὲρ ἡμῶν ἐκρίθης,
 Ὁ νοῦς ὁ πυκνός, ἡ λογικὴ γοργότης,
 Ἡ δραστικὴ δύναμις, ἡ καινὴ φύσις,
 (Θάμβος γὰρ ὁ τρόπος σε μικροῦ δεικνύει
 5 Τὸ καθάπαξ ἄωτον⁴, ὃ γράφει Πλάτων,)
 Τί δήποτε χρητὴν βραδυτῆτα κρίνειν⁵
 Εἰς πνεῦμα καὶ χοῦν καὶ φθορᾶς ὑποψίαν;
 Ποῖον γὰρ ἂν μόνιμον ὁ χρόνος φέροι;
 Τὸ παρενεχθέν; ἀλλὰ μὴν οὐκ ἔσθ' ὅπου.
 10 Τὸ παρόν; ἀλλ' ἐκλεψε λαθὼν ὁ δρόμος.
 Τὸ προσδοκηθέν; ἀλλ' ὕφεςίως οὐ βλέπω·
 Τὴν αὔριον γὰρ νῦν κατασχεῖν οὐκ ἔχω.
 Πλὴν εἰ μὲν ἡσίοχηκας ἐντείνας ἅπαξ,

¹ Schol. in Philostr. Her. p. 166,
 ed. Boisson. : Ἀκμὴ καὶ παρακμὴ ἐπὶ
 νόσου λέγεται.

² Cod. Par. LXVIII, 2.

L.

³ Versus anepigraphi.

⁴ Cf. supra I, 744.

⁵ Post hunc versum fortasse desunt
 quaedam.

- Ἐχρῆν ἀπειπεῖν, εἰ δὲ μὴ, βάλλειν πάλιν.
 15 Καὶ μὴν ὁ δεινὸς μὴ βαλὼν εὖ τοξότης
 Δίς τάχα καὶ τρίς ἐντενεῖ καὶ τετράκις,
 Καὶ μάλλον εἰ δεῖ τὴν βολὴν ἀπευθύνειν,
 ἕως τὸ ριφέν μὴ πτερώων ἥτιον δράμη·
 Σὺ δ' ἀπὸ νευρᾶς τοῦ σκοποῦ ρίψας πέλας,
 * 20 Δέον βαλεῖν αὐτὸ καὶ τὸ πᾶν σχεῖν εὖ μάλα,
 Ἄφεις παρευθὺς τὸν βιδὸν καὶ τὴν τάσιν,
 Ἄλλης βολῆς ἀδηλον ἐζήτεῖς χρόνον·
 Καὶ μὴν τὸ τῆς σῆς εὐγενοῦς τόξον τύχης
 Οὐ παρὰ πολλοῖς, οὐδὲ χαῖνον ἂν μένοι.
 25 Οὐκοῦν σεαυτὸν ἀφθονώτερον δίδου,
 Καὶ πρᾶττε παρῶν, (δυσπαθεῖ γὰρ τὰ βρέφη
 Τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ κρυμοῦ δεδορκότα,)
 Μὴ καὶ φθάνοις ἀελπίος ἐκ βασιλέως
 Εἰς τὴν φίλῃν ἐρημον ἀσμένως τρέχων·
 30 Νυνὶ δ' ὁ καιρὸς ποτνιαῖται δακρύων
 Ἐκ τῆς καθ' ἡμῶν ἐμβριθοῦς ἐπομβρίας·
 Οὕτω γὰρ ἂν εἴποι τις ἀσλείως κρίνων
 Εἰς ἔργα χωρεῖν τῆς ψυχῆς τὰς ἐλπίδας.

CV. Εἰς τὸν ἅγιον Νικόλαον.

- Ἄλλα μὲν ἀπλῶς ὁσίοισιν κομπαζέτω
 Κτήμασι καὶ χρήμασι καὶ δόξῃ βρύων·
 Ἐγὼ δὲ τὸν σὸν εὐτυχῶν, μάκαρ, τύπον,
 Ἐν ᾧ σχεδὸν ζῶν θαυματουργεῖς ἀφθόνης,
 5 Τοῦ παντὸς ἀντάλλαγμα τὸ πρᾶγμα κρίνω·
 Ποίων γὰρ ἡμᾶς δυσχερῶν οὐκ ἐξάγεις
 Εἰργων πρὸ μακροῦ τὰς λαβὰς¹ τοῦ κινδύνου;

¹ Cf. supra XLIII, 13.

Ἡ τίνας ἡμῖν οὐ βραβεύεις ἐλπίδας
 Καὶ πρὸς τὸ λοιπὸν ἀμαρτῇ δρῶν¹ τὸν βίον;
 * 10 Οὐκοῦν παρ' ἡμῶν τὸν χρυσοῦν κόσμον δέχου,
 Καὶ τοὺς ἐν αὐτῇ συντεθειμένους λίθους·
 Τῇ γὰρ ἀφανεῖ² τῶν προσευχῶν σφενδόνη³
 Καὶ τοῖς νοητοῖς τῶν τεραστίων λίθοις
 Ὡθεῖς ἀφ' ἡμῶν τοὺς ἀποκρύφους λύκους·
 15 Πλὴν ἀλλ' ἐπιβράβευε τὴν σωτηρίαν,
 Διδούς ἀμοιβὴν εὐμενῶς τὴν βελτίω,
 Καὶ τῶν πόνων κοίμιζε τὴν τρικυμίαν,
 Σοφῶς κυβερνῶν τῶν φρενῶν τὴν ὑλκάδα⁴.
 Τοῖς γὰρ ψυχικοῖς εὐπλοῦντες ἰστίοις
 20 Δραμούμεθα μὲν εἰς τὸν ὄρμον τὸν μέγαν,
 Εὐρήσομεν δὲ τὴν τρυφὴν τὴν ἐσχάτην,
 Ἦν συχνὸς οὐκ ἴσχυσε φαυλίσαι⁵ χρόνος.
 Οἰκτρὸς Μανουὴλ Φακρασῆς⁶ δοῦλος τάδε
 Σιδηριώτης τῷ προέδρῳ Μυρέων.

CVI. Ἐπιτάφιοι⁷.

Τῆς κειμένης Φεῦ τήνδε τὴν ὥραν βλέπων
 Ἐλεγχον ἡγοῦ γῆς⁸ γραφικῆς τὴν φύσιν.
 Ὡσπερ γὰρ εἰ γράφει τις ἐντέχνως ῥόδον,
 Οὐκ ἂν σὺν ὁδμῇ καὶ χλιδῇ τοῦτο γράφοι,
 5 Τὸν αὐτὸν ἂν, βέλτιστε, κάνταῦθα τρόπον

¹ Lege ἀμαρτηγῶν, certa conject. et fra ccix. Fuit quidam Manuel Cantacuzenus Phacrases, quem memorat Syropul. sect. 8, c. iii. Cf. Fabric. t. XI, voce addenda lexicis.

² Cod. ἀφανῆ.

³ Cf. cod. Esc. xliii, 3.

⁴ Cf. supra lxxiv, 5.

⁵ Cod. φαυλίσας.

⁶ In eundem versus sepulcrales in-

fra ccix. Fuit quidam Manuel Cantacuzenus Phacrases, quem memorat Syropul. sect. 8, c. iii. Cf. Fabric. t. XI, p. 707, et Boisson. *Anecd. nova*, p. 13.

⁷ Cod. M. fol. 78.

⁸ Pro γῆς γραφικῆς leg. τῆς γραφικῆς.

- Τὸ κάλλος αὐτῆς ἐνδεδῶς παῖς τις γράφοι·
 Βδελύσσεται γὰρ τῆς γυναικὸς ὁ τρόπος
 Καὶ τὰς τυπικὰς ἐν σίοαῖς ἐπιχρίσεις,
 Ἦς οὐδὲν ἠχρείωσε τὰς γνάθους νόθον,
 10 Καὶ πρὶν ἐπελθεῖν τῆς τελευτῆς τὸν ζόφον¹.
 Ἀλλ' ὦ πονηρᾶς εἰς τὸ παῖν γένος τύχης,
 Ἡ τρυγόνων τέθνηκε σωφρονεσίερα·
 Καὶ μὴν ἔδει φιλανδρον οὐ θνήσκειν φύσιν,
 Ἄν ἡ τελευτῇ κατὰ τῶν ὑπευθύνων·
 15 Νυνὶ δὲ καὶ σέ τὴν καλὴν, τὴν ὀλβίαν,
 * Τῶν δεσποτικῶν ἐντολῶν τὴν ἐργάτιν
 Ἀνεῖλε πικρῶς τῆς φθορᾶς ὁ τοξότης·
 Οὐ φεῖδεται γὰρ οὐδὲ τῶν ζῆν ἀξίων
 Ἄπαξ τὸ δεινὸν τῆς ἀρᾶς θήξας βέλος,
 20 Καὶ κατὰ τοῦ ξύμπαντος ἐντείνας γένους.
 Ἦλιε καὶ γῆ, τίς τραγωδήσει τάδε,
 Κἂν ἐν δέκα σίόμασι² καὶ γλώτταις λέγοι;
 Ἦν γὰρ ἐκείνης ἦδε πατρὶς ἡ πόλις,
 Τῆς γῆς ἀτεχνῶς ἡ βασιλὶς ἀπάσης·
 25 Ἐπεῖπερ οὐκ ἦν οὐδὲ τῇ φύσει πρέπον
 Πρῶτον καλὸν φανεῖσαν ἐν θηλυτέραις
 Πατρίδος αὐτὴν ἐκφυῆναι δευτέρας.
 Γένος δὲ σεμνὸν ἐν τιμαῖς πολυτρόποις,
 Ὡς ἂν ὁ καρπὸς ἐμφορῆς ἢ τοῖς κλάδοις,
 30 Καὶ μηδὲν ἀξίμδατον ἢ ρίζα τρέφῃ.
 Δουκῶν γὰρ ἦν καὶ τοῦτο Παρασπονδύλων
 Κομμηνοφυῶν ὀπλιτικῶν Ἀγγέλων·

¹ Cf. cod. Par. ccvii, 88. Theodoret. *μενοὶ ζόφον*. Theod. Stud. cod. Par. Cat. Patr. in *Epist. ad Tim.* p. 597, ed. 755, fol. 375 r°: *ζόφος ἀθῆτας*.
 Cramer: *Οἱ τὸν τῆς ἀπιστίας περιελ-* ² Ex Homero, *Il. B*, 489.

- Τοῦ δὲ χρόνου πλέκοντος αὐτῇ πασιάδας
 Ἡ Κολχίς ἡντρέπιζε καὶ τὸν νυμφίον,
 35 Καὶ γίνεται δὴ συμφυῆς οὗτος γάμος
 Ἀρθρῶν παρ' ἀμφοῖν καὶ ψυχὰς καὶ σαρκία.
 Γαβρᾶς¹ γὰρ αὐτὴν ὁ σφαγεὺς τῶν βαρβάρων
 Ἐκείθεν ἐλθὼν εὐκλεῶς ἠγάγετο,
 Κομνηνὸς ἡδὺς, ἀρετῶν παῖς ἀγχίνους,
 * 40 Ὁν αὐτάναξ² ἄριστος εὐνοίας χάριν
 Ἐδειξε τιμῶν καὶ κριτὴν τοῦ Φοσσάτου³.
 Πλὴν ὡς ἀφιλόκομπος⁴ ἡ τεθαμμένη
 Πλούτου μὲν ἐφρόντισεν οὐδὲ μετρίως,
 Πένησι δὲ προὔθηκε μικροῦ τὸν βίον
 45 Πρὸς τὴν ἄνω βλέπουσα⁵ νυμφαγωγίαν.
 Τὰς γὰρ ἑαυτῆς φιλτάτας ἢ καλλίπαις
 Εἰς τὸν βυθὸν καθῆκε τῆς ἀμνησίας,
 Μᾶλλον δὲ τῆς ἄνωθεν εὐελπιστίας.
 Λόγου δὲ τιμήσασα καὶ σιγῆς νόμους
 50 Καὶ τὴν τύχην⁶ ἀμεμπλὸν ἐργασαμένη,
 Καὶ τὴν ὕλην εἰργουσαν ἐκδυσαμένη,
 Παρίσλινται νῦν τῶν ψυχῶν τῷ νυμφίῳ.
 Τούτῳ γὰρ αὐτὴν ὡς κρινοῦντι τὴν φύσιν
 Ὁ Μυρῶν πρόεδρος αὐτὸς εἰσφέρει,
 55 Συνηγορούσης ταῖς λιταῖς τῆς παρθένου,

¹ Nicephori Chumni epistola 30 inscripta est τῷ Γαβρᾶ καὶ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ. De quibus fratribus Michaelē et Joannē cf. Boisson. *Anecd. nov.* p. 35. Quis sit ille Gabras de quo Phītes ignoreo.

² Hanc vocem omittunt lexica. Cod. Par. 11, 81 : Αὐτάναξ ἀναξ.

³ Vid. Codin. *De offic.* p. 11, et not. p. 199, ed. Bonn. In nova edit. *Gloss. med. lat.* s. v. *Fossatum* legitur : « Judicium in Fossato. Vide in *Judicium*. » Ubi frustra quaeras.

⁴ Cf. infra ccxv, 195.

⁵ Cod. βλέπουσαν.

⁶ Fort. ψυχῇ.

Ἦν εὐθὺς ἀνέπνευσεν ἐκ τῶν σπαργάνων ·
 Κάλλος δὲ φεῦ τοσοῦτον εἰς γῆν ἐβρύη,
 Καὶ πᾶν τὸ σεμνὸν τῆς Φυῆς ὑπεκρύβη,
 Καταμαρανθὲν καὶ πρὸ τῆς ἡλικίας,
 60 Ὡς ἂν μάθῃς, ἄνθρωπε, κἂν ὥραν βλέπῃς,
 Κἂν ὄλβον ἄδρῶν, κἂν μετὰ δόξης γένος,
 Ὅτι χλόης ἅπαντες οὐδέν τι πλέον¹.

CVI. A.

* Εἶδον² ἐγὼ ποτε σοφὸν τεχνίτην φυτηκόμον,
 Ὃς ἐπειδήπερ ἔμελλεν ἀποδημεῖν τῶν πόνων,
 Τὰς ὑπαρδούσας ὀρυγὰς εἰς βάθος περισκάψας,
 Ἀφθονωτέρας τοῦ ποτοῦ παρέσχε τὰς προσχύσεις,
 5 Μήπως ὁ χρόνος μηκυνθεὶς τὴν βλάστην ἐξικμάσῃ,
 Καὶ στερηθῇ³ τῆς ἀγαθῆς ὁ φυτουργὸς ἐλπίδος.
 Ἐπεὶπερ οὖν ἀποδημεῖν καὶ σὺ παρεσκευάσθῃς,
 Ἐγὼ δὲ σὸν εἰμι φυτὸν καὶ σὺ μοι φυτηκόμος,
 Ἀφθονωτέραν τῷ φυτῷ παράσχον τὴν ἀρδίαν,
 10 Ἀπὸ ξυλίνης τὸ ποτὸν πιθάκνης ἀγαγοῦσα,
 Μὴ τῆς τοῦ χρόνου παρολκῆς⁴ τὴν δρόσον ἐκτοξεύσας⁵
 Ἄκαρπον εὖρης τὸ φυτὸν ἐν τῇ παλινοσλήσει ·
 Πλὴν ἔστω δὴ σοὶ καὶ Φιλῆς ὁ μουσικὸς ἐν λόγοις
 Ὡς ὀδικόν τι πετεινὸν, καὶ μὴ κακοπαθεῖτω.
 15 Τίς γὰρ ἐπιμελήσεται καὶ ποτιεῖ τὸν κῆπον;
 Τίς δέ σοι θρέψει λιπαρῶς τὸν ὄρνιν μὴ παρούσῃ,

¹ Versus 63 et deinceps aliud carmen. Male confundit Bæd.

² Versus anepigraphi.

³ Jo. Chrysost. t. I, p. 6 B : Πάσης ἐαυτὸν προλαβὼν ἐστέρησεν ἐλπίδος ὁ βασιλεύς.

⁴ Fort. τῇ τοῦ χρόνου παρολκῇ. Anstroph. Pl. 34 : Τὸν ἐμὸν — ἐκτετοξεύσθαι βίον. Nicet. Praefat. : Ἀθανάτοις ἐόικασι δῆπουθεν ὅντη καὶ ἐπίκληροι γεγενητές, καὶ πάλαι τὸ ζῆν ἐκτοξεύσαντες.

⁵ Fort. ἐκτοξεύσαν.

Φιλόμουσε¹, Φιλάνθρωπε, καὶ Φιλοδαρτοτάτη²,
Καὶ Θεοφύτευτε³ λειμῶν⁴ τῆς καλοκαγαθίας;

CVII. Εἰς τὸν σίρουθοκάμηλον⁵.

- Ἀπὸ καμήλου καὶ σίρουθοῦ σύνθετον εἶδον τέρας
Οὔτε πτηνὸν οὔτε πεζὸν, ἐξ ἐκατέρων γένος·
Ὁ καὶ τῇ χέρσῳ σπένδεται⁶, καὶ πρὸς αἰθέρα τρέχει,
Καὶ γίνεται μεταίχμιον τούτοις ἀμφοῖν τὸ ζῷον,
5 Ἀξύβηλτον, οὐδέτερον, ἡμιτελές, ἀσπίον.
* Εἰς γὰρ ἀγώνισμα κοινὸν τοῦ σκηνίου προκειμένου,
Καὶ μαχομένης πρὸς τὴν γῆν τῆς ἐν αἰθέρι βίας,
Τὸ μὲν παχὺ τοῦ σώματος καὶ πῖον καὶ γεῶδες
Ἐναπομένει τῷ βαρεῖ τῆς ὑποσπάσεως⁷ ὕλης.
10 Καὶ τοῦτο δηλὸν ἐξ αὐτῶν τῶν στέρνων καὶ τῶν νῶτων
Καὶ τῆς πυγῆς καὶ τῶν ποδῶν καὶ τῆς ἀδρᾶς ἰγνύης·
Ὅσον δὲ κοῦφον καὶ λεπτὸν, αὖθις αἶθρη λαμβάνει
Καὶ γίνεται τὸ σπάραγμα τῆς ἀνθολικῆς τῆς ξένης.
Τράχηλος⁸ κοῦφος καὶ λεπτὸς καὶ γλίσχρος καὶ προμήκης·
15 Ἡ μέντοι παραπλήρωσις⁹, ἥρέμα πλημμελοῦσα,
Περисκεπές καθίστησιν ἐν μέρει τὸ σαρκίον,
Ὡσπερ τοῦ τάχους τῶν ποδῶν ἀρκοῦντος πρὸς τὸν δρόμον·
Τὸ δὲ πτηνὸν τε¹⁰ καὶ πεζὸν ἀνασοβοῦν καὶ τρέχον,

¹ Confer. supra in Cantacuz. I, 569.
Infra cxxiii, 80 : Τὸ φιλόμουσον ὀρνί-
θων γένος. Eustath. Opusc. p. 351, 35 :
Ἐν αὐχμῷ καὶ ταῦτα φιλομούσου καὶ
γλώττης καὶ ἀκοῆς.

² Cf. infra cxi, 39.

³ Germ. Cpol. cod. Coisl. 278, fol.
143 r° : Ἐκ τοῦ Θεοφυτεύτου παραδεί-
σου καὶ τῆς Ἑδέμ. Id. fol. 226 v°. Ver-
bum Θεοφυτεύομαι, quo carent lexica,

usurpat Meliten. v. 2973 : Τοῦ παρα-
δείσου τὰ φυτὰ τὰ Θεοφυτευθέντα.

⁴ Cf. infra cxxviii, 10.

⁵ Cod. M. fol. 80. Edidit Ideler in
Phys. gr. min. vol. I, p. 289.

⁶ Leg. σπέρχεται.

⁷ Cf. supra xcvi, 19.

⁸ Idel. τράχηλοι.

⁹ Hac voce augenda lexica.

¹⁰ Idel. πτηνὸν δὲ καὶ.

- Περικολοποι τὴν πτέρωσιν τοὺς πόδας ὑπεξαῖρον,
 20 Καὶ δείκνυται κουφότερον ἀπὸ τῶν ἐξαλαμάτων·
 Εἶτα δοκοῦν ἀφίππασθαι, πάλιν ἐκτρέχει βάδην,
 Καὶ πάλιν ὑπερίπταται¹, καὶ πάλιν ὑφίζει².
 Νικᾷ δὲ πρὸς τὴν ἀμιλλαν ἢ χέρσος τὸν αἰθέρα·
 Κἂν τούτῳ δὴ μοι θαύμαζε τὸ πτερωτὸν χερσαῖον·
 25 Καὶ γὰρ συνελαυνόμενον καὶ περαιτέρω τρέχον
 Ἐνολισθαίνει ταῖς καμπαῖς ὑπὸ τῆς τραχυτήτος,
 Καὶ τοῦ τραχήλου τὸν ὀλκὸν εἰς τὸ λοξὸν ἐπαῖρον
 Εὐθὺς³ τὴν πλῆσιν ἀπειλεῖ⁴ τῇ τῶν πτερῶν ἐντάσει,
 Τῶν δὲ σκελῶν τὰς ἀγωγὰς ἀνέλκον ἐπ' εὐθείας
 *30 Καθάπερ ἐπιπρόσθησιν⁵ τὸ δάπεδον ἀμειβεῖ,
 Καὶ τηνικάδε κάμηλον τετράπουρον εἰκονίζει,
 Κλεπλούσης τῆς γοργότητος τῆς ἀμοιβῆς⁶ τοὺς πόδας·
 Δεῖ γὰρ τὰς φύσεις, βέλτιστε, καὶ τῶν ἀλόγων ζώων
 Δωροφορεῖν⁷ τῷ βασιλεῖ τὰς θαυμασίας γενέσεις.

CVIII.

Ὁ⁸ δεσπότης ἔμοιγε τὴν πεῦσιν λύσας,
 Προευτρεπισίην τῆς ὁδοῦ μου σὲ φράζει.
 Κύρωσον οὐκοῦν τὸ πρόσταγμα τοῦ κτίστου,
 Ὡς νοῦ πτερωτῶ⁹, ἀγγέλων ἐφάμιλλε¹⁰.

CIX.

Πάλιν¹¹ ὁ παῖς ὁ μὴ κομῶν καὶ μαστιγίας οὗτος,

¹ Idel. ὑπεφίπταται.	Ἐκδόσῃ δὲ αἰσθήσει θαυμασίως ἢδε ἡ
² Cod. Flor. ὑφίζεινοι.	χώρα πομπέει τε καὶ δωροφereῖ (leg.
³ Idel. δοκεῖ pro εὐθὺς.	δωροφορεῖ).
⁴ Idel. ἀπειλεῖν.	⁸ Sine titulo.
⁵ Cf. suprā, 1, 10.	⁹ Fort. πτερωτῶν ἀγγ.
⁶ Idel. ἐναλλὰξ pro ἀμοιβῆς.	¹⁰ Hoc tetrastichon, ut videtur, sca-
⁷ Conf. infra ccx, 4. Eugenici Laus	zontibus constat.
Trapez. ap. Eustath. Opusc. p. 372, 30:	¹¹ Sine titulo.

- Καὶ Σαίθης τὴν ἀναβολὴν καὶ κοῦφος καὶ γυμνόπους¹,
 ἦκει σοι φέρων μετ' αἰδοῦς τὸ πιστεύθεν βιβλίον·
 Ὑποσίρεφέτω τοιγαροῦν μὴ σκυθρωπὸς ὁ δοῦλος,
 5 Ἀλλὰ Φαῖδρος καὶ χαροπὸς ἀνίστας τὴν ἐλπίδα,
 Φιλόστοργε, πανσέβαστε, μελεδανέ τῶν φίλων.

CX. Εἰς τὴν μεγάλην Δούκαιαν².

- Τρισευγενὲς³ καλλώπισμα τοῦ γυναικείου γένους,
 Καὶ τῶν ποτε περιφανῶν ἀρρένοφρονεσιέρα⁴,
 Ῥίζης καρπὲ βασιλικῆς, ἀπάνθισμα τοῦ γένους,
 Τοῦ μητραδέλφου κράτορος τὴν τύχην ἀδελφόποι⁵,
 5 Καὶ πάππου βασιλεύσαντος καὶ μάρμης θυγατρώποι,
 Μάρμης ἐκείνης τῆς σοφῆς τὸν τρόπον βασιλίδος
 Καὶ τῆς ἀρίστης ἀτεχνῶς τῶν γυναικῶν φιλάττη,
 Καὶ τέκος μάλα ποθεινὸν γεννήτορι δεσπότη,
 * Φύσις νικῶσα καθαρῶς τῶν γυναικῶν τὴν φύσιν
 10 Εἰς σύνεσιν καὶ φρόνησιν καὶ μεγαλοφύτιαν⁶,
 Καὶ κάλλους βρύων θάλαμῳ⁷, καὶ σωφροσύνης ῥόδον
 Ὅπως οὐκ ἔχον μαρασμὸν οὐδὲ λυποῦσαν φθίσιν,
 ἔχων πολλὰ τὰ νύσσοντα καὶ παροτρύνοντά με
 Θαρβείν εἰς τὸ φιλότιμον καὶ τοὺς χρησίμους σου τρόπους,
 15 Μέχρι τοῦ νῦν ὑπὸ Φειδοῦς καὶ συστολῆς εἰργόμην,
 Νυνὶ δὲ τῆς ἀνάγκης με πειθούσης μὴ διστάζειν⁸,

¹ Cf. infra cccviii, 59.

² Leg. Δούκαιαν. In Magnam Ducenam, i. e. in Magni Ducis uxorem.

³ Hac voce carent lexica. Forma feminina utitur Theodor. Prodr. ap. Mai, Bibl. Patr. t. VI, p. 402: Τρισευγενὲς τὸν εὐγενῆ, τὸν νέον ἢ νεᾶνις.

⁴ Cf. cod. Par. cxxx, 1.

⁵ Niceph. Xanthop. Synagag. cod. Par. 1585, fol. 23 v°: Ἀνεψιὸν εἶπαι τοῦ Χριστοῦ τὸν εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην ὡς ἀδελφόποιδα.

⁶ Cf. supra xcvi, 26.

⁷ De hac notissima metaphora conf. infra cxii, 2.

⁸ Cod. μηδ' ἰστάζειν.

- Μηδὲ ναρκᾶν, μηδὲ σιγᾶν, μηδὲ τὸν νοῦν συμπνίγειν,
 Θαρβρούντως σοι προσέρχομαι τῇ Φιλανθρώπῳ φύσει,
 Καὶ ταῦτα δὴ τὰ γράμματα κομίζων ὑπ' εὐνοίας
 20 Ἐξαγορεύω τὸ λυποῦν καὶ φράζω τὴν ὀδύνην,
 Καὶ τῆς ἀφθόνου σου χειρὸς τὴν ἀρωγὴν¹ αἰτοῦμαι.
 Τοὺς ἵππους γὰρ τοὺς εὐγενεῖς καὶ κούφους καὶ γεννάδας,
 Οὗς ἔσχον εἰς ἀνάψυξιν τῶν ἀποκρύφων πόνων,
 Ὅρῳ πεινῶντας δυσίυχως καὶ κάμνοντας ἐκτόπως.
 25 Ποῦ γὰρ καλάμη, ποῦ κριθαί, ποῦ δὲ καὶ φάτναι πλήρεις;
 Ὁ φυσητὴρ ἐξέλιπεν, ὁ μόλιθος ἐβρύη,
 Τοῦ γένους τὸ φιλότιμον ἀπῆλθεν ἐξ ἀνθρώπων.
 Οὐκ ἔστιν ἄρχων οὐδαμοῦ, πάντες ψυχροὶ τὴν φύσιν,
 Οὐκ ἔστιν ὁ φειδόμενος, οὐκ ἔστιν ὁ δανειζων,
 30 Πάντες ἐξέκλιναν ὁμοῦ, πάντες εἰσὶν ἀχρεῖοι,
 Σὲ μόνην δείκνυσι λαμπρὰν ἢ πεῖρα τῶν πραγμάτων.
 Οὐδὲ γὰρ ἐκαπήλευσεν ὁ τρόπος σου τὸ γένος,
 Ἄλλ' ἔχεις πᾶσαν τὴν ἀκμὴν τῶν ἀγαθῶν αὐτόθεν,
 Ὡς πῦρ ὡς ὕδωρ ὡς ἀήρ, ὡς ἀκραιφνὴς φωσφόρος,
 * 35 Καὶ Θησαυρὸς ἐν κιβωτῷ, καὶ ποταμὸς εἰρήνης.
 Οὐκοῦν παράσχου μοι κριθάς, καὶ θρέψον μου τὰ κτήνη,
 Καὶ παραμύθησαι ψυχὴν καταδαπανωμένην
 Ὑπὸ τῶν ἔνδον λογισμῶν καὶ τῆς κρυπλῆς φροντίδος.
 Εἰ δὲ πυροὺς ἀντὶ κριθῶν, φιλόδωρε, παρέχοις,
 40 Κεῖσεται χάρις παρ' ἡμῖν ὑπὲρ τῶν δεδομένων,
 Καὶ πᾶς ὁ χρόνος ὕψεται τὸ φιλανθρώπουμά² σου,
 Καὶ γνώσεται πᾶς ἄνθρωπος ἀπὸ τῶν πεπραγμένων
 Ὡς ἡ μεγάλη Δούκαινα, τοῦ γένους ἡ φαίδροτης,
 Ἡ σύνεσις, ἡ φρόνησις, ἡ φυσικὴ σεμνότης
 45 Ἐφείδετο τῶν λογικῶν ἀλλὰ καὶ τῶν ἀλόγων,

¹ Cod. ἀρρωγὴν. — ² Supra LXVI, 16.

Καὶ τῶν ἀρίστων εὐμενῶς ἐπεμελεῖτο φίλων,
 Λαμπρῶς ὑπελαφρίζουσα¹ τὰ βάρη τῶν φροντίδων.

CXI. Εἰς τὸν αὐτοκράτορα.

- * Κράτιστε, θεῖε βασιλεῦ, κοσμητορ τῶν πραγμάτων,
 Θυμῆρες περιάλημα², βάθρον τῆς γῆς ἀπάσης,
 Λύχνε καὶ φῶς ἀπὸ φωτὸς τοῦ πρώτου κεχυμένον,
 ἵνα μὴ γνόφος καθ' ἡμῶν μηδὲ κρυμὸς κομπάσῃ.
 5 Τὰ γὰρ δεινὰ τῶν σκυθρωπῶν ἀποβράπιζεις νέφη³,
 Καὶ σίαθηρὰν ἀπανταχοῦ πηγάζεις τὴν αἰθρίαν.
 Οὐκ ἔστι κρότος ἀποχρῶν ἐκ τῶν τῆς τέχνης λόγων
 Τῇ θαυμασίῃ σου καὶ λαμπρᾷ καὶ περικλύτῳ φύσει.
 Ἐμπίδες γὰρ, καὶ κώνωπες, καὶ σκύληκες, καὶ κνίπες,
 10 Καὶ κανθαρίδες χαμερπεῖς, καὶ δυσαχθεῖς⁴ κοχλῖαι,
 Καὶ τέττιγες, καὶ μύρμηκες, καὶ σφήκες, καὶ κηφῆνες,
 Καὶ μηλολόνηθαι δυσπετεῖς, καὶ βάτραχοι, καὶ φθειρες,
 * Ὅσοι τι λέγειν περὶ σοῦ τολμῶμεν ὑπ' εὐνοίας.
 Ὅμως καὶ τῆσδε τῆς κραυγῆς (τὸ τοῦ προφήτου⁵) σύνες.
 15 Αἱ μὲν ἀπλαῖ καὶ σύνθετοι δυνάμεις τῶν φαρμάκων
 Κατὰ βραχὺ τοῦ σώματος τὰς νόσους ἐξισώσιν⁶.
 Ὑποχωρεῖ γὰρ τὸ θερμὸν, ἂν τὸ ψυχρὸν ἰσχύῃ,
 Καὶ πάλιν εἴκει τὸ ψυχρὸν τῇ τοῦ θερμοῦ δυνάμει.
 Τῇ δὲ καθάρσει τῶν χυμῶν προσγίνεται καὶ χρόνος,

¹ Hae voce augenda lexica.

² Cod. Vat. xxix, 53 : Νέφη ἀθυρίας.

³ German. Cpolit. cod. Coisl. 278, fol. 195 r^v : Μέση δὲ χίμαιρα δεινὸν πνεύουσα (ἀποπνεύουσα ex Hom. Il. Z, 182) μένος πυρὸς αἰθομένοιο, ὃφ' οὗ κατεβόσκηθη καὶ εἰς αἰθάλην λεπίην καὶ ἀφαυρὰν σποδιὰν κατηντήκει τὸ μέγα τῆς οἰκουμένης περιλάλημά τε καὶ κάχημα.

Cod. Par. ccvii, 92 : Νέφος συμφορῶν.

⁴ Ignatius in Gregor. Decapol. cod. Par. 501, fol. 103 v^v : Πρὶν ἢ οὖν τοῦ τοῦ δυσαχθοῦς πάθους πείραν λαβεῖν.

⁵ Psalm. v, 2.

⁶ Cf. cod. Par. xiv, 83.

- 20 Ἄν εἰς τὰ κοῖλα τῶν Φλεβῶν τὸ Θάλασσαν ὑφίζανται·
 Τὰ γὰρ παραφωλεύοντα¹ φεύγει τὴν κρᾶσιν πάθη,
 Καὶ ῥώννυνται τοῦ σώματος ἐξ ὑπαρχῆς ἡ φύσις·
 Τῆς δὲ μορφῆς σου, βασιλεῦ, τῆς θαυμαστῆς ἡ χάρις
 Ἀχρόνως πάντας τοὺς χυμοὺς τῶν σκυθρωπῶν ἐξάγει·
 25 Τῶν γὰρ ὁμμάτων ἡ βολὴ ἀντὶ παντὸς φαρμάκου
 Τῆς ἀλγηδύνας τῆς ψυχῆς ἐκτρίβει παραιτίκα·
 Τῇ δὲ φωνῇ σου καὶ σίροφῃ τῆς γλώττης, αὐτοκράτορ,
 Ἀναλαμβάνεις τὰ σαθρὰ καὶ μεταπλάτεις πάλιν
 Τῆς κακοδαίμονος² Κλωθοῦς ἀπορρήγνυς³ τοὺς μίτους⁴.
 30 Ὅταν δὲ πάσχη συστολὴν ἡ ζωτικὴ θερμότης
 Ὑπὸ τοῦ γνόφου⁵ τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ κρυμοῦ τῆς λύπης,
 Ἡ τοῦ προσώπου σου χλιδὴ τὸ πνίγος ἀνατρέπει·
 Ἡ δὲ κρατίστη φρόνησις ἐκκλίνει τῶν λόγων
 Καὶ τὰς νεκρὰς ἀνίστησι τῶν οἰκετῶν ἐλπίδας·
 35 Νυμφαγωγὸν δὲ τὸν Ἑρμῆν τῆς Ἀθηνᾶς δεικνύεις,
 Θάλαμος ὦν περικαλλὴς ἐκ βρέφους ἐκατέρων.
 Ὡς πῶς τῇ ξένη, βασιλεῦ, τῶν λόγων σου δυνάμει
 * Τῶν ἀβουλήτων καθαιρεῖς τὰς ἀφανεῖς προσχύσεις,
 Ἀνίκτους ἐργαζόμενος τοὺς ἀγωγούς τῶν πόνων!
 40 Ὡς καὶ νέκταρ ἐκ τῶν σῶν ἔχειτό μοι χεῖλέων,
 Καὶ τὰς ἀδηλους τῆς ψυχῆς ἐπέκλυζεν ὁδύναις!
 Φρίττω γὰρ μόνον κατὰ νοῦν καὶ τὰ λοιπὰ λαμβάνων,
 Ἡνίκα περιπύξασαν παρήκας τὴν ἀρβύλην·
 Τὰ δὲ τῆς νόσου λείψανα τῆς πρὸ μικροῦ συμβάσεως

¹ Cf. cod. Par. ccxiii, 78.² Cf. supra lxx, 53.³ Cod. ἀπορρήγνυς.⁴ Theodor. Hyrtac. Not. des ms. t. V, p. 730 : Καὶ Κλωθοῦς μίτοις λαμπρὰν τὴν ἐσθῆτα θάπτειν ἐξοφανεῖς.⁵ Cod. Par. xiv, 583 : Καὶ τὸν μασμὸν τῆς ψυχῆς καὶ τὸν γνόφον. Id. lxxiii, 5 : Δι' οὗ ψυχικὸς ἐξελαύνεται γνόφος. Nicephor. Onirocr. p. 11 : Γνόφος φροντίδων. De hac metaphora cf. cod. Esc. clxxx, 5.

- 45 Ἐξέσιπτε μοι¹ τῶν φλεβῶν καὶ τῶν εἰς βάθος πόρων,
 Καὶ ῥῶσις ὑπεσίηριξε τὰ κεκηκῶτα μέλη.
 Πόσους γὰρ ἔχει βασιλεῖς ὁ χρόνος ἀναγράπλους!
 Πόσοι δὲ ῥήτορες αὐτῶν ἐξαίρουσι τὰς φύσεις!
 Ἀλλὰ νικᾷς περιφανῶς πάντας ἀπλῶς ἐκείνους,
 50 Ψόφους ἐλέγχων καὶ κραυγὰς τοὺς ὄγκους τῶν ἐπαίνων,
 Πρὸς γάργαρον περιλογον συντεθειμένους μόνον.
 Αἱ γὰρ ἐξ ὕψους χάριτες ἐπεσκευάσαντό σε
 Τῷ γάλακτι θηλάσασαι τῆς καλοκαγαθίας,
 Μὴ τις λαμβάνοι ἀπὸ γῆς τὰς παρ' ἡμῶν συγκρίσεις,
 55 Οὐρανοδρόμε βασιλεῦ τῆς ὕλης πλερουμένης.
 Ὡς πῶς ἀντέστης εὐγενῶς τῇ ζάλῃ² τῶν πραγμάτων,
 Οἰκοδεσπότης φρόνιμος ὑπάρξας αὐτοκράτορ!
 Ὡς πῶς ὑπέσχες τῇ κοινῇ τὴν χεῖρα καταπίώσει,
 Καὶ πᾶσαν ἡδρασας εὐθὺς τὴν κλονηθεῖσαν κτίσιν,
 60 Καὶ μηδαμῶς παρασυρεῖς τῇ λαίλαπι³ τοῦ χρόνου!
 * Πάντα σοι ξένα, βασιλεῦ, πάντα νικᾷ τὴν φύσιν,
 Ἀλλὰ βιόοις εὐτυχῶς ἐπὶ μακροῖς ἡλίοις,
 Πλατύνων τὰ σχοινίσματα τῆς αὐτοκρατορίας⁴
 Καὶ τοῖς οἰκέταις εὐμενῶς περαίνων τὰς ἐλπίδας.
 65 Ἄν δὲ τῆς ὕλης ἐλεγχθῇ μετὰ μικρὸν ἡ φύσις,
 Τότε σοι γένοιτο ῥευστὸν τὸ γῆρας⁵, αὐτοκράτορ,

¹ Leg. ἐξέπτεπε.

CCXIII, 7 : Τῆς τοῦ βίου λαίλαπος ἀγριουμένης.

² Infra CCXV, 2 : Τὴν ζάλην τῶν πραγμάτων. German. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 209 v° : Εἰ δὲ πονηραὶ τῇ ζάλῃ τῶν πραγμάτων ὥς λύκαιναι χαίρουσι καὶ κατατρυφῶσι τῆς ἀταξίας. Cf. cod. Par. XCIII, 2.

⁴ Philes, ed. Wernsd. p. 88 : Πλατύνει τὰ σχοινίσματα τῆς αὐτοκρατορίας. Id. p. 82. Leo Grammat. p. 27 : Τοῖς ἀλλήλων σχοινίσμασιν ἀνὰ μέρος βοηθοῦντες.

³ Cod. Esc. CCXIII, 13 : Εἰς πραγμάτων λαίλαπας ἀντιστοίχους. Id.

⁵ In margin. Σαφὴς κοίταξις, μὲλον δὲ καὶ φληναφία.

Ὄταν ὁ κόσμος κατελθῇ πρὸς ἐκτροπὴν ἐσχάτην,
 Καὶ πᾶν ἀπλῶς ἀφανισθῇ τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων,
 Ἴνα μηδεὶς ὑπολειφθῇ μὴ δούλος, μὴ δεσπότης,
 70 Μηδὲ φροντίδες ἀρχικαὶ, μηδὲ γενναῖοι κρότοι.

CXII. Eis τὸν αὐτόν.

Μὴ δυνηθεὶς ἀνατεμεῖν τὴν ἐμαυτοῦ καρδίαν,
 Καὶ δεῖξαι σοὶ τὸν Θάλαμον¹ τῆς ἀκραιφνοῦς εὐνοίας,
 Ἦπαρ τοῦ γένους, βασιλεῦ, καὶ τῆς ἀρχῆς καρδία,
 Καὶ ζωτικῆς ἐγκέφαλε καὶ γνωστικῆς ἰσχύος,
 5 (Σὺ γὰρ τὸ σῶμα συντηρεῖς τῆς αὐτοκρατορίας,) ¹
 Πρὸς ἄλλον πλοῦν² μεταχωρῶ καὶ χρῶμαι τοῖς συμβόλοις,
 Εἴπερ διδάσκαλος σαφὲς οἱ λόγοι τῶν ἀδελφῶν.
 Ἀλλὰ καὶ τούτους παρευθὺς ἐλέγχεις καὶ φαυλίζεις,
 Ἀμχανοῦντας ἡρεμεῖν αὐτόθεν ἐπιτρέπων.
 10 Καὶ μὴν σιγαῖν σου, βασιλεῦ, τὰς πράξεις οὐκ ἐθέλων,
 Οὐδὲ τὴν ἀπαράμιλλον³ πρὸς παραθέσεις φύσιν,
 Πείθομαι δὴ τῇ τοῦ Δαυὶδ⁴ συλλήβδην παραινέσει,
 Κινοῦντος πρὸς τὸν ἔπαινον τοῦ παντουργοῦ δεσπότου
 * Καὶ τὰς ἀψύχους καὶ νεκρὰς καὶ δυσαισθητοὺς φύσεις,
 15 Ἐπεὶ καὶ ξύλα, καὶ κρυμὸν, καὶ πάχνας, καὶ χιόνας,
 Καὶ νύκτας αὖθις ἀλαμπεῖς, καὶ φεραυγεῖς ἡμέρας,
 Καὶ φῶς, καὶ σκότος συγκαλεῖ, καὶ καύσωνα, καὶ δρόσον,
 Καὶ θῆρας ἔτι, καὶ πτήνᾶ, καὶ χόρτον, καὶ καλάμην,
 Ὡς οὐ φαυλότερος ἐγὼ πρὸς τοὺς ἐνταῦθα κρότους.

¹ Supra LXIX, 4 : Μυστήριον Θάλαμον; LXIX, 40 : Πραγμάτων Θάλαμος; CX, 11 : Κόλλους βρύων Θάλαμε. Infra CXXII, 13 : Φροντίδας Θάλαμε; CCIX, 13 : Χαρίτων Θάλαμος. Cod. Par. LXI, 168 : Ὁ τῶν λόγων Θάλαμος. Append.

IV, 10 : Οὐρανίων Θάλαμε Θεσπερι-
 σμάτων.

² Allusio ad prov. Δεύτερος πλοῦς.

³ Codex Par. CXXIX, 19 : Τὴν γὰρ ἀπαράμιλλον ἢν ἔχεις φύσιν.

⁴ Psalm. CXVIII.

- 20 Τὴν γὰρ ἐσχάτην συντριβὴν μικροῦ με πεπονθότα,
 Δημιουργέ καὶ προμηθεῦ, μετὰ τὸν πρῶτον πλάσῃην
 Ἀναχωνεύεις¹ εὐμενῶς καὶ μεταπλάτεις πρῶτος,
 Οὐκ ἐπαινῶν τοὺς ἀλγεινοὺς τῶν ἰατρῶν καυτῆρας,
 Οὐδὲ θαυμάζων τὰς τομὰς τὰς ἐν ταῖς χειρουργαῖς.
 25 Τῶν γὰρ ἀτέχνων καὶ σμικρῶν καὶ παραβόλων τάδε·
 Ἀλλὰ βαβαί σου, βασιλεῦ, τοῦ κατὰ πάντων κράτους,
 Βαβαί τοῦ παρασλήματος τῆς μεγαλοφυΐας!
 Ὅπως οὐκ ἔστι σοὶ κοινὸν πρὸς τὰς τῶν ἄλλων φύσεις,
 Ὅπως τεθαυμάκασιν αἱ γλῶσσαι τῶν Ἑλλήνων.
 30 Ἥλιος εἰ περιφανὴς ἐπὶ λαμπρᾷ αἰθρίᾳ
 Τοὺς θρυλλομένους ἀπ' ἀρχῆς ἐμπίδας ἀποφαίνων·
 ἵνα γὰρ δείξῃ καθαρῶς ὅσον ἐστὶν ἡ φύσις,
 Καὶ μέχρι πῶσου δυνατὸν ἀναδραμεῖν τὴν πλάσιν,
 Ἦν ὁ κοινὸς ὑπέσκησε τεχνίτης καὶ κοσμητῶρ,
 35 Σοὶ μόνῳ συντετήρηκεν ἀκίβδηλον τὴν φύσιν,
 Καὶ μόνον ὑπερύψωσεν ἐκ τοῦ παντὸς αἰῶνος
 Σὲ τὸ τοσοῦτον ἀγαθόν, ᾧ θαυμασίδος ὁ τρόπος,
 ἵνα μηκέτι καθ' ἡμῶν ὁ μῶμος ἐπιτρέχῃ,
 Τοῦ φθόνου τὴν θρασυτητα κατὰ παντὸς ἀρπάσας.
 40 Ἄλλοις μὲν οὖν τὰ τῆς ἀρχῆς κόσμος ἀπλῶς ἐφάνη,
 Σὺ δὲ τῷ κόσμῳ τῆς ἀρχῆς ἄλλος εὐρέθης κόσμος,
 Εἰς οὐρανὸν δ' ἀπὸ τῆς γῆς ἀρρήτως ἀνατρέχεις,
 Ὡσεὶ τροχὸς ἀπτόμενος τῆς ὑποσπώσης ὕλης.
 Καὶ θαῦμα περιάλητον² τυγχάνεις τοῖς οἰκέταις,
 45 Σιγᾶν τε καὶ φθεγγόμενος· εἰ δὲ καὶ πράττειν θέλεις,
 Οἰχέσθω πᾶς ἀλλόφυλος, πᾶσα πιπύετω μάχη,

¹ Schol. ad Gregor. Naz. Orat. xxxii, ἀμαρτημάτων ἐξάλειψιν. Conf. Theaur.
 p. 580 B: Κάθαρσιν γὰρ οὐ τὴν διὰ vel. ed. s. v. Ἀναχωνεύειν.
 πυρὸς λέγει οἷον ἀναχώνουσιν καὶ τῶν ² Cf. Cod. Pat. lxi, 82.

- Θρηνεύωσαν οἱ δυσμενεῖς, πενθείωσαν οἱ φθόροι,
 Καὶ συνολολυζέτωσαν οἱ τῶν ἔθνων σατράπαι·
 Κατευσόχεῖς¹ γὰρ, βασιλεῦ, τῶν ἐπιτιθεμένων,
 50 Τὴν τοξικὴν² τῆς Ἀθηνᾶς κομίζων ἐπιστήμην,
 Ὡς ὁ γεννάδας Ἡρακλῆς, ὡς ὁ πυρφόρος Ἄρης,
 Οὕς ἐπαινεῖ περιλαλῶν καὶ τοῖς ἐξῆς ὁ χρόνος,
 ἵνα μὴ ρεύσῃ τὸ καλὸν ὑπὸ τῆς ἀμνησίᾳς.
 Ὅλος εἰ χάρις, βασιλεῦ, καὶ τέρψις, καὶ φαιδρότης,
 55 Καὶ πλάτυσμός, καὶ γλυκασμός, ὅλως οὐκ ἔχων κόρον·
 Σὺ γὰρ σπουδῇ φιλονεικεῖς τὴν φύσιν ὑπερβαίνειν,
 Καὶ γίνῃ κρείττιον ἀτεχνῶν³ τῶν παρ' ἡμῖν ἐπαίνων,
 Ὡς πάντα συγκαλύπτεισθαι καὶ φρίττειν ὑπ' αἰσχύνῃς
 Τοὺς ἐγχειροῦντας αὐθαδῶς τοῖς προτερήμασί σου·
 60 Πρὸς μὲν γὰρ τόνδε τὸν λαμπρὸν Φωσὶήρα τῆς ἡμέρας
 ἔχοι τίς ἂν τι καὶ κομψὸν ἀπὸ τῆς τέχνης λέγειν,
 Τὸ κάλλος καὶ τὴν δύναμιν σεμνύνων καὶ τὸ τάχος,
 * Καὶ τὸ Ξερμὸν καὶ Ξρεπτικὸν καὶ ζωτικὸν καὶ βρύον;
 Εἰς δὲ τὴν ἀνυπέρβλητον⁴ ἥνπερ ἐκτίσω φύσιν
 65 Ἐξ οὐρανοῦ καταπεμφθεῖς πρὸς τὸ κοινῇ συμφέρον,
 Οὐκ ἔστι λόγος ἀποχρῶν, οὐδὲ προσήκων κρότος·
 Ἔσμεν δὲ πάντες ἀτελεῖς ὥσπερ ἐν ψάμμῳ βρέφη,
 Μηδ' αἰσθανόμενοι τῶν σῶν ὑπερτελῶν φασμάτων·
 Οὐκ οἶδε γὰρ οὐκ ἄργυρον, οὐδὲ χρυσὸν τὸ βρέφος,
 70 Οὐδὲ λυχνίτην, οὐδὲ πῦρ, οὐδὲ τὰς ἄλλας ὕλας,
 Ἀλλὰ πρὸς πάσας ἀκαλλῶς⁵ εἰσλήκει περιχαῖνον.
 Οὕτω καὶ σοῦ μὲν τὴν καινὴν πάντες ὁρῶμεν φύσιν,

¹ Eustath. Opusc. p. 212, 5 : Μη
 οὐκ εἰς τὸ πᾶν κατευσόχεῖν τοῦ κοι-
 ναφελούς. Id. p. 314, 1 : Ἐστὶ γὰρ οὗ
 κατευσόχεῖν μὲν οὐκ εἶχεν εὐχερῶς
 τοῦ σκοποῦ.

² Fort. τακτικὴν.

³ Leg. ἀτεχνῶς.

⁴ Cf. cod. Par. CXXIX, 13.

⁵ Niceph. Chumpon apud Boisson.
 Anecd. nov. p. 38.

- Ἄλλ' ἀγνοοῦμεν τὰ κρυπτὰ τῆς καλοκαγαθίας,
 Οἷς μόνοις ἔδει τῆς φωνῆς εἰκότως τῶν ἀγγέλων,
 75 Ὡς ἐξ ἀπόπλου καθαρῶς τὰ κάτω σκοπούμενων·
 Εἰ δὲ προσδεῖ σοι, βασιλεῦ, καὶ κάτωθεν ἐπαίνων
 Μόλις ἂν εἴη κατὰ σε καὶ¹ τῆσδέ σοι τῆς γλαυτῆς
 Καὶ τῆς φωνῆς καὶ τοῦ ποδὸς τῶν πάντη ἀμμήτων.
 Ἀλλὰ βιώης, βασιλεῦ, πρὸς τοῦ παμβασιλέως
 80 Ὑπὲρ ἀστέρων ἀριθμὸν καὶ ψάμμον θαλαττίαν
 Καὶ λόχμης κόπας² καὶ φυῆς φυλλοβολούσης³ μέτρον
 Τὸν ζηλωτὸν ἰσιῶντός σοι μετὰ τοῦ κράτους βίον·
 Ἄν δὲ τοῦ κόσμου φυσικῶς τὸ σχῆμα παραδράμῃ,
 Καὶ σύμπαν γένος ἐκτρεφῇ ἀφανισθὲν συλλήβδην,
 85 Μετατεθείης ἀπὸ γῆς τοῦ σώματος ἡδονῶν,
 Καὶ περιμείναις τὴν Χριστοῦ δευτέραν παρουσίαν,
 * Τρίτος ὀφθεῖς πρὸς τοῖς δυσὶ τοῦ γένους ἀθανάτοις,
 Μεταστοιχειουμένου σοι τοῦ σώματος κρετιόνως⁴,
 ἵνα κακεῖ μετὰ σαρκὸς ἀρρεούσιος⁵ βασιλεύῃς,
 90 Καὶ τῆς Ἑδέμ τῶν ἀγαθῶν ἀφθίνως ἀπολαύῃς.
 Νυνὶ δὲ βλέψαις τοὺς ἐχθροὺς λείχοντας⁶ χοῦν, ὡς λόγος,
 Καὶ τούτων σου τοῖς πέλμασι τὰς κεφαλὰς συνθλάσῃς⁷,

¹ Fort. τὰ pro καί, et v. seq. πάντως.
 Μοι de voce παμβασιλέως conf. Anihol.
 Palat. I, 8. Eustath. Opusc. p. 127, 7;
 129, 96; 256, 10. German. Cpolit.
 cod. Coisl. 278, fol. 225 r°: Ἡ δὲ ἀλλὰ
 καὶ θυγάτηρ εἶναι τοῦ παμβασιλέως ἐ-
 ρολογεῖται. Mehlén. v. 2052: Δέομαι
 νῦν, παμβασιλεῦ, τῆς σῆς φιλανθρωπίας.

² Fort. κόκκους.

³ Theophrast. Hist. plant. I, 1, 3, et
 I, III, 5. Eustath. Opusc. p. 360, 48:
 Οὐδέ φυλλοβολεῖ ἢ συνεῖ.

⁴ Cod. Esc. LI, 3: Παῦλος γὰρ αὐτὸν
 κρετιόνως ἀπογράφων. German. Cpol.
 cod. Coisl. 278, fol. 215 v°: Εὖ ἐπιστή-
 μης ἔχοντες σκηνοποιεῖν κρετιόνως.

⁵ Infra cxxiii, 584: Νῦν αὐτοῦ πλέ-
 ρυγας ἀρρεούσιους (al. ἀρρεούσιος) φέ-
 ρει. Th. Stud. cod. suppl. 287, p. 82:
 Αἰδώς ὁ πατήρ καὶ ἀρρεούσιος τὸν υἱὸν
 ἐγέννησε.

⁶ Cod. λείχοντας. Alludit ad Psalm.
 lxxi, 9, et ad Esai. xlix, 23.

⁷ Psalm. lxxiii, 15.

Τῶν τε καθόλου τῆς ὑγρᾶς καὶ τῶν ἐκ τῆς ἠπείρου·
 Δεῖ γὰρ τὸν ἐκνικήσαντα τὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν
 95 Ἐπὶ συνέσει Θαυμασίῃ καὶ χύματι σοφίας
 Μεμενηκέναι καὶ φθορᾶς καὶ τελευτῆς βελτίω.
 Ἀλλ', ὃ τοῦ κράτους βασιλεῦ, συγγίνωσκε τοῖς λόγοις
 Τρανές τι φράζειν ἐπὶ σοὶ μηδόλως δυναμένοις.

CXIII. Eis τὸν αὐτόν¹.

Ἥλιος εἰ· φώτιζε τυφλώττοντά με·
 Ποταμός· ἀνάψυχε διψήσαντά με·
 Σωτήριον πῦρ· θάλπε ριγώσαντά με,
 Παγκοσμίῳν ἡδίστε νυμφῶν² ἐλπίδων,
 5 Ὡς ἂν ὁ καρπὸς ἐκφυῇ σοι τῶν τρόπων³,
 Καταλιπανθεῖς τῇ χλιδῇ⁴ τῶνπρακτέων,
 Καὶ μὴ τοσοῦτο⁵ θαῦμα καλύψῃ χρόνος,
 Παραπεφυκὸς τῆς ροῆς τῇ συγχύσει.
 Ποῖος γὰρ ὡς σὺ τὴν τε γενναίαν φύσιν,
 10 Ἡ χαρίτων ἡμελξεν ἐκ βρέφους γάλα⁶,
 Καὶ τὴν λογικὴν ἥς τὸ πᾶν ἔχεις κράτος,
 Σκώληκας ἢ μύρμηκας ἡμᾶς δεικνύων,
 * Ὅταν κινῆς τὴν γλῶσσαν εἰς λόγων δρόμον⁷,
 Ὡ νοῦ κυβερνῶν τὰς φυλὰς ἀκινδύνως
 15 Καὶ πραγμάτων ἅπαντα κοιμίζων σάλον⁸,
 Ἐλλην κατασίλῃς τῆς ὑπὲρ γῆν Ἀτθίδος⁹.

¹ In cod. Par. 2511, fol. 81 r°, sed sine titulo.

² Cf. infra cxiii, 71.

³ Cod. Flor. πρώτων. Cf. infra cxiv, 16, ubi duo iidem versus cum πρώτων.

⁴ Noster, In monach. leprosum, 14: Καὶ φυλλομανοῦν τῇ χλιδῇ τῶν πραγμάτων. Ibiq. Wernsd.

⁵ Cod. Par. τοσοῦτον.

⁶ Cf. infra cxiv, 23 et 24.

⁷ Cod. Par. δρόσον.

⁸ Cod. Par. ἅπαντας — σάλλον. Cf. Append. iv, 18.

⁹ Cod. Par. Θαυμασίῃ τῶν ὑπὲρ γῆν pro τῆς ὑπὲρ γῆν Ἀτθίδος. Conf. infra cxiv, 5.

CXIV. Εἰς τὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου.

- Ἄ μὲν, κόρη πάναγνε, καὶ πρὶν εἰργάσῃ
 Φρουροῦσα τοὺς σοὺς πάντας ἡμᾶς ἱκέτας,
 Καὶ παντοδαπῆς ἀξιοῦσα Φροντίδος,
 Ἄπειρα καὶ μέγιστα σαφῶς τυγχάνει·
 5 Τὸ νῦν δὲ νικᾷ καὶ τὸ τῶν λόγων κράτος,
 Ὑπερβελικῶς πάντα νοῦν ἀνθρώπινον.
 Τὴν γὰρ τελευτήσασαν οἰκτρῶς φιλάττην,
 Οὕτω γὰρ αὐτὴν εἶλεν εὐθὺς ἡ νόσος,
 Τὴν Ἑλένην¹ ἦν ἔσχον εἰς τέρψιν βίου
 10 Καὶ τῶν ἀγαθῶν βάθρον² ἀπλῶς ἐλπιδαν,
 Σὺ πάλιν ἡμῖν ἐξανιστάνεις μόνη,
 Ζωῆς νέας φάρμακον ἐγχεαμένη·
 Ἀμείβομαι γοῦν ὑπὲρ αὐτῆς τὴν χάριν,
 Καὶ κατακοσμοῦ τῷδε τῷ χρυσαργύρῳ
 15 Τοῦ σοῦ τύπου τὸ σχῆμα τὸ σχεδὸν πνεόν·
 Σὺ δ' αὖθις ἡμᾶς ἀντιδεξιουμένη
 Καὶ τὴν ἑσὼ βλέπουσα³ τῶν σπλάγχχνων ζέσιν,
 Τήρησον ἀκλόνητον⁴ ἡμῖν τὸν βίον,
 Καὶ τὰς νόσους λύσασα⁵ τὰς ἀποκρύφους,
 20 Ἄληκτον εὐτρέπισον εἰς γῆρας βίον·
 Ἐκ σοῦ γὰρ ἡμῖν καὶ τὸ νῦν ζῆν εὐθύμως,
 * Καὶ τὸ πρὸς ἀπόλαυσιν ὧν δώσεις βλέπειν.
 Ὅπλον δέ μοι κράτιστον ἀρρήτως γίνου,

¹ Uxor Andronici Asanis Protove-
stiarit, de qua infra cxv, 11.

² Cod. Par. Lxviii, 15: Λύση τὰ βέ-
θρα τῇ ψυχῇ τῶν ἐλπίδων.

³ Cod. βλέπουσαν.

⁴ Anon. cod. Par. 39, fol. 101 r°:

Δι' ὧν ἡ εἰς μόνον τὸν Θεὸν ἀκλόνητος
ἀγάπη τοῖς ἀξίοις φυλάττεται. Adver-
bio ἀκλόνητως utuntur Cyrill. Opp. I,
p. 400 A; Cat. Patr. in Psalm. xcι, 13
et Græc. orthodox. I, p. 114.

⁵ Cf. supra cx, 16.

Καὶ καθάπαξ ἄμαχε τὰς νίκας δίδου,
 25 Μήπως ἐνεχθῇ κατ' ἐμοῦ κτεῖνον βέλος,
 Καὶ κατακαυχῆσαιτο βαρβάρου Θράσος
 Τῆς σῆς ἀτεχνῶς οὐρανοδρόμου σκέπης,
 Ἦς ἐκ βρέφους ἔτυχον εὐθὺς ἐλπίδας¹.
 Ἀδελφιδοῦς ἀνακτος Αὐσόνων γένους
 30 Κομνηνὸς Ἀνδρόνικος Ἄσαν² πατρόθεν.

CXV. Εἰς τὴν αὐτήν.

Σὲ κλῆρον εὐρῶν, μήτερ ἀγνὲ παρθένε,
 Καὶ σοῦ σκεπασθεὶς τοῖς πτεροῖς τοῖς³ ἐνθέοις
 Ἀθυμίας ἀγευσίον αὐχῶ τὸν βίον.
 Ὅμβροι γὰρ ἐχθρῶν οὐ κατακλύζουσίν με,
 5 Καὶ πραγμάτων καύσωνες⁴ οὐ φλέγουσίν με.
 Μᾶλλον δὲ πᾶν βάρβαρον ἐκτρέψεις ψύχος
 Τῇ τῆς καθ' ἡμᾶς τακτικῆς μεσημβρίᾳ,
 Καὶ παντοδαπῶν ἀξιοῖς χαρισμάτων
 Τὸν ἱκέτην θαλπούσα καὶ ψύχουσά με.
 10 Νῦν σὺν ἐγὼ πάλιν σε τὴν κοινὴν σκέπην
 Τῇ φιλότῳ δίδωμι σεπλῶς Ἑλένη⁵,
 Χρυσῷ δὲ τὸν σὺν κατακοσμήσας τύπον,
 Ταύτην χρυσοῦν σχεῖν ἐκλιπαρῶ τὸν βίον,
 Ὡς ἂν χρόνον ζήσασα μακρὸν ἐνθάδε,
 15 Καὶ φιλότῳ δείξασα μεσίην τὴν τύχην,
 * Καὶ μέχρι παντὸς εὐαρεσίησασά σοι,
 Τὸ σὺν πάλιν πρόσωπον ἀβρόντως βλέποι.

¹ Leg. ἐλπίδος.

³ Cod. πτεροῖς ἐνθέοις, claudicante

² Andronicus Asan Protovestiaris, metro.

de quo cf. Cantacuzenus et Nicephor.

⁴ Cf. cod. Esc. c. lvi, 1.

Gregoras. Infra c. xv, 19.

⁵ Cf. supra c. xv, 9.

Ἀδελφίδου ἀνακτος Ἀσάν¹ τοὺς λόγους
 Κομνηνὸς Ἀνδρόνικος ὑπὲρ τῆς κόρης
 20 Τῇ μητρὶ τοῦ κτίσαντος ἡμῶν τὴν φύσιν.

* CXVI.

Ἡμιμέδιμνόν² τινα Θεσπίσας χάριν
 Τοῖς ἀργυρηλάτοις με νῦν τέρπε σίρόφοις,
 Πλὴν εἰς δύο τμήματα συνθεῖς τὰ τρία
 Σκόπει τὸ τῆς πλάσιγγος εὐτέχνως³ μέσον,
 5 Κἂν ἐνδεῶς τὸ μέτρον ἀθρήσης ἔχον,
 Ἐξεῖς τὰ λεπτὰ καὶ περανεῖς τὴν δόσιν,
 Λήψῃ δὲ καὶ τὸ σπέρμα τῶν κερατίων
 Πρὸς τὴν ἐκατέρωθεν ἰσομοιρίαν.
 Τὸν θυλακὸν δ' οὖν ἐσφραγισμένον παρῶς
 10 Τῷ μειρακίῳ τῷδε, πρῶτε δεσπότη.

CXVII. Εἰς ἄγγελον ἱππότην.

* Ὁ νοῦς μὲν ὀξὺς τοῦ πτερωθέντος πλέον,
 Ὀξύτερον δὲ τὸ πτερωθὲν ἱππέως,
 Νυνὶ δὲ καὶ νοῦς καὶ πτερωτὸς ἱππότης
 Ἐσίγηκεν εἰς ἔμφασιν ἀκμαίου δρόμου,
 5 Δεικνὺς ἀτεχνῶς ἀπὸ τῆς πανοπλίας
 Ὡς οὐ πρὸς αἷμα⁴ τάχα καὶ σάρκα τρέχει,
 Ἀλλὰ πρὸς ἀρχὰς μουσικῆς ὁμαιχμίας⁵.
 Αὐλίαν⁶ γὰρ κατὰ τῆς αὐλίας

¹ Cf. supra cxiv, 30.⁴ Ephes. vi, 2.² Sine titulo.⁵ Cf. supra lxvii, 6.

³ In *Thesaurο græco* Paris. legitur :
 «Εὐτεχνῶς. V. Εὐτεχνής.» Non invenitur
 εὐτεχνῶς s. v. εὐτεχνής, sed εὐ-
 τέχνως s. v. εὐτεχνος.

⁶ Infra ccxiii, 528 : Φῶς μὲν βλέ-
 πεις ἄδοντον ἐξ αὐλίας. Anon. cod. Par.
 400, fol. 13 r° : Οὐδὲ φύσις ἅπασα τῆς
 αὐλίας.

Καὶ φῶς βλέπειν ἔξεσι κατὰ τοῦ σκότους·
 10 Νοῦς ἄρα κινεῖ τῆς γραφικῆς τὴν σίλᾱσιν,
 Κάτω μενούσης τῆς ὅλης αἰσθήσεως.

CXVIII. Τῷ Κοιαισίωρι¹.

Ἐμοὶ σὺ καὶ φῶς, καὶ πνοή, καὶ καρδία,
 Καὶ ζῳτικὴ δύναμις ἐντείνουσά με,
 Καὶ πᾶν ἀγαθὸν εἰς τὸ νῦν ἅπαν γένος·
 Τὰ γὰρ ἀποπνίγοντα κουφίζεις βάρη,
 5 Καὶ τῶν ὀδυνῶν τὰς περιστάσεις λύεις,
 Τοῖς ἀργυροκράτοις² με ραννὺς φαρμάκοις.
 Σῴτερ Γαληνέ, τοιγαροῦν ἄγε σκόπει
 Μή τις ἀποφράς καὶ φθορεὺς ὑφαρπάσῃ
 Καὶ τοῦμὸν εὐτύχημα συλήσας λάθῃ,
 10 Καὶ κοινὸν ἐντρύφημα³, καὶ θεῖον τέρας,
 * Καὶ τῆς διωξάσης με κοσμητὸρ τύχης,
 Καὶ νοῦ προμηθεῦ τῶν φίλων αὐθαίρετε.

CXIX. Εἰς ναοῦ πύλην.

Τῆς πνευματικῆς ἀγέλης τὰς εἰσόδους
 Ὁ δεσπότης ἀνωθεν ἐκκύψας βλέπει,
 Ταύτης δὲ λαμπρῶς εὐλογεῖ τὰς ἐξόδους
 Πρὸ τῆς πύλης ἀφρασίου ἰδρύσας πύλην·
 5 ἔχει δὲ καὶ φύλακας ἐσιῶτας μέσον,
 Οὗς ἐμψύχους ἀντικρυς ἡ τέχνη γράφει,
 Μήπως ὑφαρπάσῃ τι τῶν ἐνδον, ξένη,
 Λαθὼν ὁ βαρὺς τῶν ψυχῶν ὁδοσίτης.

¹ Vid. Ducang. *Gloss. med. gr.* s. h. v.² Supra 1, 404: Καὶ κοινὸν ἐντρύ-³ Vox addenda lexicis.

φημα τῶν ἀλλοτρίων.

CXX. Εἰς τὴν ἁγίαν Ἀναστάσιαν τὴν Φαρμακολετρίαν¹.

Ἀβλήσασα ζῆς, καὶ τυπουμένη πνέεις,
 Καὶ θαυματουργεῖς ἐνθα καλεῖ σε σχέσις,
 Καὶ σίαυρὸν ἀρήγοντα καὶ κάλπιν φέρεις
 Λυσιπόνων² γέμουσαν, ἀγνὴ, φαρμάκων.
 5 Εἰ γοῦν³ Τριβαλλοὺς ἀπὸ τῆς Βυζαντίδος,
 Ὁ τῆς ἐμῆς ἔρωσ σε καλεῖ καρδίας,
 Σὺ δ' ἀπ' ἑτέρῳ φθάσασα τὸν κράλην⁴ τάχει,
 Κράλην τὸν⁵ λαμπρὸν τῶν ἐμῶν φῶς ἐλπίδων⁶,
 Δεῖξον σεαυτὴν ἀπὸ τῶν τεραστίων,
 10 Καὶ λύσον αὐτῷ τοὺς ἐνοχλοῦντας πόνους⁷.
 Κἂν ὑπὸ θερμότητος ἢ νόσος βρέμοι,
 Ἡ κάλπις ἐγγὺς καὶ τὸ λυποῦν σθεννύτω.
 Κἂν ψυχρότης ἄμαχος ὀργῶσα τρύχοι,
 * Τὸ μαρτυρικὸν τῇδὲ σου πῦρ ἀντίθες.
 15 Ἀναστάσια τῇ φερωνύμῳ κέρη
 Ἡ πανπερσέσσας Εἰρήνη⁸ τάδε.

CXXI. Εἰς τὸν πατριάρχην⁹.

Ἄριστε πατριάρχα τῆς οἰκουμένης¹⁰,
 Ψυχῶν προμηθεὺ καὶ τροφῶν¹¹ καὶ προστάτα,

¹ Monastérion S. Anastasie Pharmacoletriæ (seu quæ liberat a veneficiis) erat in Eparchia Thessalonica prope Galitzam. Vid. Montfauc. *Bibl. Coisl.* p. 276.

² Cf. cod. Par. cxi, 4.

³ Leg. ἄγ' οὖν, pro ἄπαγε.

⁴ Κράλης, *Crales*, nomen dignitatis, quo potissimum compellabatur Servie princeps. Cf. Ducang. *Gloss. med. gr.*

s. h. v. De formula ἀπ' ἑτέρῳ τάχει cf. App. II, 19.

⁵ Scribendum puto Κράλη, τό.

⁶ Cf. infra cxxii, 12.

⁷ Cf. supra xvi, 5.

⁸ Fort. Irene, imperatrix, Joannis Cantacuzeni conjux.

⁹ Cod. M. fol. 81.

¹⁰ Ad marginem codicis σκόπει.

¹¹ Leg. τροφεύ.

Καὶ καθάπαξ ἀγρυπνε τοῦ γένους φύλαξ,
 Τοῖς μὲν λογικοῖς γνωστικὴν βρῶσιν δίδως,
 5 Τὴν πρακτικὴν τράπεζαν ἀβρὰν εἰσφέρων·
 Εἰ δὲ γραφικῶς¹ καὶ ψυχὰς κτηνῶν τρέφοις,
 Δίκαιος ὢν ἀνθρώπος εὐθὺς ἐκ βρέφους,
 Οὐδέν τι καινόν· ἐκ Θεοῦ γὰρ ὃ δράσεις,
 Ὃς ἀνατέλλει πανταχοῦ τὸν ἥλιον,
 10 Τρέφει δὲ τὴν ἐμψυχον ἀρρήτως² φύσιν,
 Ἐφ' ἣν ὁμαλῶς καὶ πεφεισμένως³ βρέχει,
 Ὡς ἂν ἔχοι μάλιστ' αὐτὰ κτήνη χλόην,
 Καὶ τῇ λογικῇ ζῶντα δουλεύει κτίσει.
 Ναὶ πέμπε χιλὸν τοῖς ἐμοῖς βοσκήμασιν,
 15 Ἄ λιμὸς ἐξέτριψεν οὐ φαύλου χρόνου,
 Μιμητὰ τοῦ τρέφοντος ἡμᾶς ἀφθόνης,
 Μήπως Νινευὶ τήνδε τὴν πόλιν πόλιν
 Ἐκ τοῦ πάθους ἔχοι τις ἢ χεῖρω κρίνειν
 Ὅσῳ τὸ συμβᾶν οὐ τριήμερον⁴ μόνον,
 20 Ἀλλ' ἔσθ' ἵν' εὐρεῖν καὶ παρατεταμένον,
 Ὡ τῶν ἐπὶ γῆς ποιμένων διδάσκαλε.

CXXII. Τῷ Ξανθοπούλῳ.

* Ἀπώλεσα τὸν ἵππον, ὃ φρενῶν βάθος,
 Ὡ γέ πρὸς ἀνάψυξιν ἐχρώμην τέως·

¹ Psalm. lxxii, 19.² Noster, *De plant.* v. 197: Καὶ μεταλλεύουσιν ἀρρήτως θέσιν.³ Theod. Stud. cod. Coisl. 94, fol. 216 r°: Πεφ. ἔχειν σε τοῦ σώματός σου τῆς ὕλης. Jo. Stauracius, cod. Coisl. 146, fol. 79 v°: Σὺ δὲ πεφ. οὕτως ἔχεις καὶ φθονερῶς. S. Basil. cod. Par. 877, fol. 46 r°. Demoph. *Sentent.* p. 2. Geor-gides, ap. Boisson. *Anecd. gr.* t. I, p. 84.

German. Cpolitan. codex Coisl. 278, fol. 168 v°: Πλὴν ἀλλὰ π., καὶ οὐ κατὰ κόρον καὶ μέχρι γεύματος.

⁴ Conf. Jonas, ii, 1. Anonym. cod. Par. 362, fol. 29 r°: Ὁ ζωοποιῶν τὸν προφήτην ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς θαλάσσης τριμερεύσαντα καὶ ἀναπέμπειν εὐχὰς ἐκ τῆς κοιλίας τοῦ κήτους αὐτὸν ἐπισχύνει.

- Ἀπώλεσα τὸ κτῆνος, ὦ δεινοῦ πάθους¹!
 Τοῦ παιδὸς ὑπνώσαντος ἐκ παροινίας².
 5 Ἀπώλεσα δ' οὖν οὐχὶ τὸ κτῆνος μόνον
 Αὐτοῖς χαλινοῖς καὶ σιολαῖς ἐφεσίριδος,
 Ἀλλ' ὡς ἐν ἀκμῇ τῆς ἀποφράδος τύχης,
 Καὶ τὴν φίλην ἐνδικον ἔσθ' ὅτε σπάθην,
 Ἦν ἀπὸ λαβῆς εἶχον ἡργυρισμένην.
 10 Πῶς οὖν τὸ συμβὰν ὑπενεγκεῖν ἰσχύσω
 Πρὸς τὴν βάδην κίνησιν οὐκ ἐξισχύων,
 Ἢλιε καὶ ζῶν τῶν ἐμῶν φῶς ἐλπίδων³,
 Δίδαξον, εὐμήχανε καὶ σοφώτατε,
 Καὶ τῶν ἐμῶν φάρμακον ἐξ ὕψους πόνων.

CXXII. A.

- Ἄς τινος⁴ ἂν χάριτας ἡμῖν ὑπέθου
 Καὶ μέχρι στερρῶν⁵ σὴν ἀφιγμένοις χάριν,
 Κάνταῦθα λαμπρῶς ὁ χρυσοῦς πρὸς φίλος.
 Σοῦ γὰρ τὸ φιλότιμον οὐκ εἶργει χρόνος,
 5 Καὶ τὰ πρὸς ἡμᾶς οὐ περιγράφει τόπος,
 Ἀλλ' ὡς ὕδωρ καὶ πνεῦμα καὶ φωτὸς χύσις⁶,
 Τὴν δραστικήν δύναμιν ἐμφύτως ἔχεις.
 Ὅταν δὲ τὰς χάριτας⁷ ἡμῖν εἰσφέρῃς,
 Οὐ δυσαρεσίεις, οὐδὲ κομπάζεις μάτην.

¹ Cf. infra ccix, 9.² De eleph. 21 : Εὐάγυρον ἐκ παροινίας.³ Hic versus infra quoque cxxiv, 19.

Cf. supra cix, 8.

⁴ Sine titulo.⁵ Hic fort. lalet loci nomen.⁶ Cod. Par. x, 2. Cod. Esc. xv, 2 :

Χύσιν δὲ φωτὸς τῷ θαλάρ πάν τοῖς τύποις. Unde φωτοχυσία apud German. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 150 v° : Μεταδοτικόν τῆς ἰδίας φωτοχυσίας (leg. φωτοχυσίας) τοῖς χρηζουσι. Nicetas Stephatus, cod. Par. 362, fol. 252 r° : Αἱ φωτοχυσίαι τοῦ πνεύματος.

⁷ Conf. cod. Par. x, 44.

- 10 Ἀλλ' οὐδὲ τὸ πρόσωπον ὤχρὸν δεικνύεις,
 * Ὁ Φαιδρὸν ὠργάνωσεν ἡ σὴ Ψερμότης,
 Ἀλλ' ὥς τις ἡδὺς ἀπὸ πασιλοῦ νυμφίος
 Χαίρεις¹ ἐφ' οἷς, βέλτιστε, καθάπαξ δίδως.
 Οὐκοῦν ἀγαθὸν μὴ διαφθείρας ἔθος
 15 Τῷ σῷ πάλιν γινώριζε Φιλῇ τὴν φύσιν.

CXXIII.

- Σὺ² μὲν διαζῆς ἀρετῆς ὦν ἐργάτης
 Εἰς τὸν πολυκύμαντον³ ἀκλύστως βίον.
 Ἐκούφισας γὰρ τῆς ψυχῆς τὴν ὀλκάδα⁴,
 Τὰ τῆς ὕλης δύσοισια φαυλίσας βάρη.
 5 Μᾶλλον δὲ ριφείς εἰς τὸ πῦρ⁵ τῶν παραγμάτων
 Πυριγόνου δύναμιν εὐρέθης ἔχων.
 Τῆς γὰρ ἐν αὐτοῖς οὐ μετασχωὴν ἀσδόλης
 Ὅρᾳς ἀπαθῶς τοὺς ἀποκρύφους πόνους.
 Καρπούμενος δὲ συμφορὰς ἀλλοτρίας
 10 Τοὺς ποικίλως κάμνοντας ἀναλαμβάνεις.
 Ἐγὼ δὲ πολλοῖς παρενεχθεὶς⁶ κινδύνοις,
 Καὶ τῶν μεριμνῶν πυρποληθεὶς τῷ βρόμῳ⁷,
 Καὶ παντοδαπῇ συσχεθεὶς καχεξίᾳ,
 Πρόσειμί σοι, κάλλιπέ τις τῶν φίλων πάτερ.
 15 Τὴν γοῦν ζάλην κοίμιζε τὴν φλόγα σέβσας⁸,

¹ In cod. male superscriptum χαί-
 ροις.

² Versus anepigraphi.

³ Codex Paris. 1054, fol. 260 v° :
 Οἶονεῖ τινας πολυκύμαντου κλύδωνος.
 Adverb. ἀκλύστως non præferunt lexicæ.
 Anonym. De Ponto, p. 177 : Ναῦσιν
 ἀκλυστός. Vide quoque p. 179.

⁴ Cf. supra LXIV, 5.

⁵ Cf. cod. Esc. CXXIX, 3.

⁶ Infra CCIX, 28 : Τοῦ δὲ φέροντος
 πνεύσαντος αὐτῷ πρὸς βίαν, καὶ τὴν
 ἀγαθὴν παρενεγκόντος τύχην.

⁷ Supra c, 3 : Λόγων βρόμον.

⁸ De animal. 401 : Καὶ σθένεννοι μὲν
 τῆς καμίνου τὴν φλόγα.

Καὶ τῇ νόσῳ φάρμακον, εἰ μὴ τις φθόνος,
 Σίτινον ἢ κρίθινον ἢ χρυσοῦν δίδου·
 Ὁ γὰρ περισπούδαστος¹ ἐσμὸς² τῶν φίλων
 Κλάουσιν οὐδὲν εἰσφέρειν δυνάμενοι.

CXXIV. Eis τὸν μέγαν Λογοθέτην³.

- * Ἄριστε τοῦ ξύμπαντος ἀνθρώπων γένους,
 Ὄφθαλμὲ τῆς γῆς, δραστική χεὶρ τοῦ κράτους,
 Παγκοσμίῳν ἡδίστε χειμῶν⁴ ἐλπίδων,
 Ἐκπληξὶς ἐχθροῖς, κόσμε τῶν νῦν πραγμάτων,
 5 Ἐρμῇ βραβευτὰ τῆς ὑπὲρ γῆν Ἀθλίδος,
 Καὶ τῆς Ἀθηνᾶς τῆς καλῆς νυμφοστίβλε⁵,
 Ἔως μὲν ἢ σὴ μὴ παρῆν ἡμῖν φύσις
 Αὐθαιρέτως λύουσα τὰς περιστάσεις,
 Ἐσπεργόμην⁶ τὴν Σπάρταν ἦν ἐλάχομεν·
 10 Τῆς γὰρ πονηρᾶς ἀντιτιπλούσης τύχης
 Ἐρημον οὐκ ἦν δυσχερῶν ἔχειν βίον·
 Ἐπεὶ δὲ τῆς σῆς χρησιμότητος ἡ χύσις,
 Ἄβυσσε καλῶν, καὶ πρὸς ἡμᾶς ἐρρύη,
 Τί μὴ τὸ λυποῦν τῆς ψυχῆς ἀποκλύσας
 15 Λύεις τὸν αὐχμὸν τῶν καλῶν τῶν ἐν βίῳ,
 Ὡς ἂν ὁ καρπὸς ἐκφυῇ σοι τῶν κρότων,
 Καταλιπανθεὶς τῇ χλιδῇ τῶν πρακτέων⁷;

¹ Cf. infra cxxxi, 137.

² Cf. infra clxix, 6.

³ Cod. M. fol. 81. De Logothetarum dignitate vide Bandini notam.

⁴ Leg. λειμών. Cf. cxxxi, 10.

⁵ Nonnus, *Dionys.* xlviii, 108 : Ἦν δὲ παλαισμοσύνῃ νυμφοστίβλος. Psellus *In Cantic. cant.* p. 116 : Ἄλλως ἐνασχί-

ματι τινὶ σεμνόνυμφοστίβλος. Leg. Ἀλλ' ὥς ἐν σχήματι τινὶ σεμνῷ νυμφοστίβλος.

⁶ Leg. ἐσπεργόμεν. De prov. Σπάρταν ἐλαχες, κείναν κόσμει, vid. *Parce-miographos*.

⁷ Cf. supra cxiii, 5, ubi hi duo versus 16 et 17.

- Τί μὴ δὲ τὴν πρόσλαμψιν¹ ἡμῖν ἐγχείεις,
 Ἥλιε καὶ ζῶν τῶν ἐμῶν Φῶς ἐλπίδων²;
 20 Τοῖς γὰρ ἀπαυγάσμασι³ τῆς σῆς αἰθρίας
 Ὁ τῶν ἀηδῶν εὐχερῶς εἰκει γνόφος⁴,
 Ἐπεὶ τίς ὡς σὺ τὴν τε γενναίαν φύσιν,
 Ἡ Θαυμάτων ἠμελξεν ἐμφύτων γάλα⁵,
 Καὶ τὴν λογικὴν ἥς τὸ πᾶν ἔχεις μόνος,
 25 Ἐλλήν καταστίδς εὐμαθῆς τοῖς πράγμασι;
 Πλὴν ἀλλ' ἐγὼ σὸς, εἰ δὲ καὶ δοῦλος πένης,
 * (Οἶδας ὁ λαμπρὸς) εἰ δὲ⁶ τῶν ἄλλων πλέον,
 Τὸ σὸν πνέων πρόσσωπον ᾧ νέκταρ χύδην
 Ὁ κατακοσμήσας σε⁷ γινώσκει πλέον.
 30 Τὸ γὰρ ἄνω κάτωθεν ἐκλύσας κράτος
 Τέθεικας⁸ ἡμῖν εὐμενές τὸ νῦν κράτος.
 Ἐγὼ δέ σοι δίδωμι τὸν νοῦν, τὸν λόγον,
 Τὴν γλῶττιαν αὐτὴν, τὸν βίον, τὰ φίλτατα.
 Τὸ γὰρ ἄνευ σου ζῆν τε καὶ πνεῖν καὶ γράφειν
 35 Οὐ βούλομαι σχεῖν εἰς τὸν αὐτίκα βίον,
 Ἀριστέ τοῦ ξύμπαντος ἀνθρώπων γένους.

CXXV. Εἰς τὴν εἰκόνα τῆς Θεομήτορος.

Σὺ μὲν, κόρη πάναγνε, τοὺς τύπους λύεις
 Οὗς εἶχε τοπρὶν ὁ σκιογράφος νόμος.
 Ὁ γὰρ νοητὸς ἦλθεν ἐκ σοῦ Φωσφόρος,
 Λύων τὸν ἀτμὸν τῆς φθορᾶς καὶ τὸν ζόφον.

¹ Cod. Escur. CCXIII, 205 : Ἡλίου
πρόσλαμψιν.

² Conf. supra. CXXI, 10 et 11.

³ Hic versus supra CXXII, 12.

⁴ Leg. ἀλλά, quod sententia postulat; εἰ δὲ per errorem e præced. versu

⁵ Supra 1, 681 : Τοῖς ἀπαυγάσμασι
τῶν χειρισμάτων.

irrepperit.

⁷ Fort. desunt quedam.

⁴ Cf. cod. Par. XIV, 380.

⁸ Cod. τέθεικας.

- 5 Ἡ δὲ γραφικὴ τῆς ἀληθείας χάριν
 Καὶ παρθένον γράφει σε καὶ παιδοτρόφον,
 Μᾶλλον δὲ τοῦ πλάσαντος ἡμῶν τὴν φύσιν,
 Καὶ τῇ καθ' αὐτὸν φαιδρύναντος εἰκόνι,
 Χερουβικόν σε δεῦρο δεικνύει θρόνον·
 10 Σιγᾶς δὲ θαυμάζουσα μικροῦ τὸν τόκον,
 Ὅσον φυσικῶν εὐρεθέντα βελτίω,
 Καὶ τῆς γραφικῆς τάχα νικᾶς τὴν φύσιν,
 Ἀναπνοῆς ἔχουσα λεπτίης ἐμφάσεις·
 Ζωὴν γὰρ ἀνθύπαρκτον¹ εἰς χεῖρας φέρεις,
 15 Ἡ σαρκὸς ἰσίουργησας² αὐτὴ πορφύραν,
 Βαφεῖσιν ἐκ σῶν παρθενικῶν αἱμάτων·
 * Ὡς πῶς τοσοῦτο θαῦμα λαλήσει σίμα!
 Ποῖος δὲ νοῦς, ἀμεμπτε, χωρεῖν ἰσχύσει;

CXXVI. Eis eikóna τοῦ μεγάλου Γεωργίου.

- Ἐδειξεν οἷς πέπονθεν ὁ σιεφανίτης,
 Ὡς μαρτυρικῆς μεῖζον οὐδὲν ἀνδρίας³·
 Χωρεῖ γὰρ εἰς πῦρ, εἰς ὕδωρ, εἰς ἀέρα,
 Καὶ πᾶσαν ἀπλῶς τὴν ὁρωμένην⁴ φύσιν·
 5 Καὶ γίνεται δὴ πῦρ μὲν εὐθὺς ἡ δρόσος,
 Τὸ πνεῦμα δὲ φλῶξ, ἵνα μὴ θᾶττον κάμη
 Τοῦ μάρτυρος τὸ σῶμα λυθὲν τοῖς πύλοις.
 Γεώργιος γὰρ μαρτυρεῖ τοῦτο πλέον,
 Ὃς ἦν ἀτεχνῶς ἀνδρίας τὴν ἐνσίλασιν,
 10 Ἀκάματον πῦρ⁵ εἰς θεοὺς νόθους πλέον⁶.

¹ Leg. ἀνθύπαρκτον.

Ἰσίουργεῖν γὰρ οὐκ ἔξῃν ἐξοδεύουσιν.

² Supra xv, 2: Ὡς (χιτῶνα) ἡ φύσις
 πόρρωθεν ἰσίουργησέ σοι. In Cantacuz.
 278. Conf. Paraphr. II, 1, et German.
 Cpolit. cod. Coisl. 278, fol. 188 v°:

³ Cod. ἀνδρείας.

⁴ Cod. ὁρωμένην.

⁵ Ἀκάματον πῦρ ex Hom. II, O, 597.

⁶ Fort. leg. πνέον vel πνέων. Infra

Ἐπεὶ δὲ τὸν χοῦν τῆς φθορᾶς διεξέδου¹,
 Κάν τοῖς ἄνω πίναξι λαμπρῶς ἐγράφη,
 Στέργει σαφῶς καὶ τόνδε τὸν κάτω τύπον,
 Καὶ θαυματουργεῖ πίστιν εἰ βλέποι μόνην.
 15 Σὺ δὲ, σκόπει, βέλτιστε, πῶς χεὶρ ζωγράφου
 Σχεδὼν πνοῆς δύναμιν ἐγχεῖ τοῖς τύποις,
 Πηγνῦσα δεινῶς τῆς ψυχῆς τὰς ἐμφάσεις
 Τοῖς ἀψύχοις χρώμασι τῆς εἰκασίας.

CXXVII. Εἰς εἰκόνα τοῦ σωτῆρος Χριστοῦ, οὗ ἡ ἐπιγραφή συμπαθῆς.

Ἐδειξας οἷς εἴρηκας εἰς τὰς ἐμφάσεις
 ὧς συμπαθῆς εἶ· τοῦτο γὰρ δὴ σοι φύσις·
 * Καὶ τὴν ἐμὴν σὺλφυον ἐσλειτουργημένην²
 Καὶ φιλότατου σαίνοντος ἐσλειτουργημένην,
 5 ὧς δεσπότης εὐσπλαγχνος οἰκτεῖρας, Λόγε,
 Ἡμῖν σεαυτὸν εἰκονισμένον δίδως·
 Ἰὺς γὰρ ἦν ἀντικρυς, οὐκ ὄναρ³ τόδε,
 Καθὼς ἐπιστάς εἶδον αὐτὸς τὸν τύπον,
 Ἐφ' οὗπερ ἦν καὶ τοῦτο, Συμπαθῆς ὕδευ.
 10 Λαβόντες οὐκοῦν ἀσφαλεῖς τὰς ἐγγύας
 Ἐγγράφομέν σου δεῦρο τὸν Θεῖον⁴ τύπον,
 ὧς τῆς πρὶν ἀντίμιμον εἰκονουργίας⁵.

СХХVII, 45: *Ἐπὶ δ' οὖν πένων πῦρ ἀπὸ τῶν
 σπλάγχχνων βρέμων.*

¹ Cf. infra СХХI, 23.

² Cod. *ἐσλειτουργημένην*.

³ Alludit ad Homer. *Od.* T, 547:
Οὐκ ὄναρ, ἀλλ' ὕπαρ ἐσθλόν.

⁴ Cod. *Θεῶν*.

⁵ Theod. Stud. p. 155 B: *Τῇ μη-
 τρώῃ εἰκονουργίᾳ*; 156 A: *Τὸ τῆς εἰ-
 κονουργίας εἶδος*. Id. p. 185 E, et

445 E. German. Cpol. cod. Coisl. 278,
 fol. 170 r°: *Οὐχ ἰσῆσι μέχρι τούτου
 τὴν προτύπωσιν ὁ δι' ἐαυτοῦ τὰ εἰκο-
 νουργήματα πρὸς τὸ ἐντελόμενον δια-
 ζωγραφήσας λόγος Θεοῦ*. Lexicis obiter
addam varia cum voce εἰκὼν composita.
Εἰκονογλύφος, εἰκονοκτίστης, Niceph.
 Cpol. in *Spicileg. Solesm.* t. I, p. 500:
*ἵνα τοὺς εἰκονοκτίστας καὶ εἰκονογλύ-
 φους* (Bolland. *εἰκονοφίλους*) καὶ εἰκο-

Σὺ δ' ὡς ἀληθὴς καὶ Θεὸς καὶ δεσπότης,
Καὶ συμπαθὴς τὴν φύσιν ὡς ἐπεγράφης,

- 15 Δὸς τέκνον ἡμῖν κατὰ τὸ πρόσταγμα σου
Τὴν τοῦ γένους αὐξήσιν ἀθροῦν τῷ χρόνῳ·
Τίττοι¹ γὰρ ἂν καὶ λίθος εἰ μόνον Θέλεις.
Φιλανθρωπηνὸς² ταῦτα σὸς λάτρης Δούκας.

CXXVIII. Εἰς εἰκόνα τῆς Θεομήτορος.

- Τῆς μητρὸς ἀμείψασα τὴν ἀτεκνίαν,
Καὶ τοῦ γένους λύσασα τὴν ἀκαρπίαν,
Καὶ τὸν Θεὸν τεκοῦσα, παρθένε, βρέφος,
Νῦν τὴν ἐμὴν στείρωσιν εὐσπλάγχχνως λύοις,
5 Ὡς ἂν ὁ καινὸς τοῦ Θεανθρώπου τόκος
Ἐγκωμιασίην καὶ παρ' ἡμῶν λαμβάνοι,
Σεσωσμένον καὶ τοῦτον ὡς τὸ πᾶν γένος.
3 Φιλανθρωπηὴ ταῦτα σὴ λάτρης γράφει.

CXXIX. Εἰς εἰκόνα τοῦ μεγάλου Χρυσοστόμου,
καὶ τοῦ μάκαρος Ὀνουφρίου³.

- Ὁ πατριάρχης τὸ χρυσοῦν δεῦρο σλόμα,
Γυμνὸν παλαιασίην προσλαβὼν πάρεστί μοι.
Σὺ γοῦν, πονηρὰ τῶν ψυχῶν ὁδοσίατα,
Φρίξον Θεωρῶν τούσδε τοὺς ὑπερμάχους,
5 Καὶ τῶν ἐμῶν ἐκσίηθι πενθῶν πρακτέων.
Τὴν γὰρ ἐκατέρωθεν οὐ σιέξεις μάχην,
Κἂν ἦς ἀλαζών, κἂν Θρασυνηθὴς πρὸς δύο.
Φιλανθρωπηνὸς⁴ ταῦτα θαρρόντως λέγει.

νολάτρης τῇ ἰδίᾳ εἰκόνι τῆς Θεότητος ὑπο-
τάξῃ. — Εἰκονοειδής, Th. Stud. p. 444
G : ἡ εἰκ. φαντασία. — Εἰκονοκαστής,
Cotelier, Monument. eccles. t. IV, p. 423.

¹ Cod. τίττει.

² Fort. Alexius Ducas Philanthropenus de quo Georg. Acropolita, p. 126, ed. Bonn.

³ De S. Onuphrio cf. supra XXXVIII.

⁴ Cf. supra not. 2.

CXXX. Ἐπιτάφιοι εἰς τὴν γυναῖκα τοῦ Σταυρακίου¹.

Ἰού, Ιού τί τοῦτο, καί πῶς ἐκρύβης,
 Τὸ ζῶν πρὸ μικροῦ τῶν ἐμῶν φῶς ὁμμάτων;
 Μᾶλλον δὲ πῶς ἔγωγε καὶ ζῶ καὶ πνέω,
 Σοῦ φεῦ διασίδας τῆς καλῆς ὁμοζύγου;
 5 Κἂν γὰρ ἔτι ζῶ, κἂν συνεκτέθηκά σοι,
 Κἂν ἡμιθανὴς² ὑπὸ τοῦ πάθους μένω,
 Οὐκ οἶδα σαφῶς, ἀλλὰ παπαὶ τῆς τύχης³!
 Εἰ σοῦ δίχα ζῶ, καὶ Θανατῶν ἐμπνέω·
 Πλὴν ἀλλὰ τὴν μόνωσιν οὐ σῆγω πρῶτος,
 10 Τρυγῶν ἐμὴ Φιλανδρὲ καὶ σίρουθοτρόφε⁴,
 Βίου κιβωπῆ, κῆπέ μου κεκλεισμένη,
 Πηγὴ καλῶν πόρρωθεν ἐσφραγισμένη,
 Φρονήσεως θάλαμῳ⁵, νυμφῶν⁶ ἀνδρίας.
 Τὸν γὰρ περισπούδαστον⁷ ἀνθρώποις γάμον
 15 Ὡς φροντίδων γόνιμον αὐτὸς ἐκκλίνων,
 * Μόλις μετὰ σοῦ ζῆν ἐπὶ γῆς εἰλόμην,
 Καὶ πρὸς τοσοῦτον ἦλθον ὀλβίας τύχης
 Ὅσον κατ' αὐτῶν δυσφορεῖν τῶν ἀζύγων,
 Εἰ μὴ τοσαύτην ἔσχον ἐκ παιδὸς χάριν,
 20 Ὡς τῶν ἐμῶν φάρμακον εὐρέθης πόνων·
 Καὶ παντὸς εἶχον ἡδέος σε πρῶξενον,
 Ἀλλ' ἡρπάγης πρόωρος, ἀλλ' ἀπεβάρβγης

¹ Cod. M. fol. 16. Exstat Gregorii Cyprii epistola ad Stauracium in cod. Monac. n° 50, p. 255. Cujus uxor Anna nominabatur, vid. v. 24 et ad finem carminis.

² German. Cpolit. cod. Coisl. 278, fol. 163 v°: Ὁποῖος δὲ καὶ ὁ τρόπος τῆς

χειρουργίας τοῦ καλοῦ ἱατροῦ ἦλθε πρὸς τὸν ἡμιθανῆ ὁ ζωοποιός.

³ Cod. ψόχης, sic.

⁴ Hac voce augenda lexicā.

⁵ Cf. supra cxii, 2.

⁶ Infra cxxi, 71.

⁷ Cf. infra cxxi, 137.

- Ἐκδύσα τὸν χοῦν¹ καὶ τὸ βαρὺ² φορτίον
 Πρὸ τῆς παρακμῆς, Ἄννα, καλλώπισμά μου ·
 30 Κάγω τὸν ἀπλοῦν καὶ πρὸ τοῦ γάμου βίον
 Τοῦ δευτέρου τίθημι πολλῶ βελτίω.
 Τί γὰρ ἐμοὶ τὸ κέρδος ἐκ τῆς συννόμου
 Καὶ τῶν κατ' αὐτὴν ἀφθόνων χαρισμάτων,
 Ἥλιε καὶ γῇ καὶ τελευταῖοι κρότοι³;
 30 Πλὴν ἀλλὰ σοὶ μὲν καὶ πρὸ τῆς ἡλικίας
 Ἡ σεμνότης ἠνθήσε τῆς εὐκοσμίας ·
 Ἐγὼ δέ σου τὸ κάλλος οὐκέτι βλέπων
 Οὐ δύναμαι ζῆν, οὐδ' ἀκινδύνως πνέειν ·
 Ὅρων δὲ τὸν σὸν ὡς ἐν εἰκόνι τρόπον
 35 Τῷ μνημονικῷ τῆς ἐμαντοῦ καρδίας,
 Εἰς πάντα καιρὸν ἐν σίεναγμοῖς δακρύω.
 ἔχω γὰρ ὑπέκκαυμα⁴ τοὺς κοινούς τόκους
 Καὶ τοὺς ἀδελφούς οὖς τραγῶδους εἰργάσσω,
 Μᾶλλον δὲ τὸν σὸν εὐγενῆ φυτοσπόρον⁵,
 40 Ὃς καρτερικὸς⁶ ἀρετῆς ὦν ἐργάτης
 Τοῦ σοῦ μόνου δῆπουθεν ἠτήθη πάθους.
 * Ὡς τῆς τύχης ἡδυσμα, τοῦ βίου τρόπις⁷,
 Κἂν τῆς τελευτῆς εἴλε τὴν ναῦν ὁ κλύδων,
 Καὶ κατέδυς αὐτανδρος⁸ εἰς τὸν πυθμένα!

¹ Cod. Paris. xiv, 255 : Ἐῶσα τὸν
 χοῦν ὡς βαρὺ τι φορτίον. Supra cxxvi,
 11 : Τὸν χοῦν τῆς φθορᾶς διεξέδω. In-
 fra cxxi, 124 : Ἀφείσα τὸν χοῦν τῶν
 παθῶν καὶ τὸν ζόφον.

² Cod. βορὺ.

³ Cf. infra ccix, 18, ubi idem versus.

⁴ Cf. cod. Par. cxxiii, 10.

⁵ Φυτοσπόρος saepius accipitur pro
 patre et pro matre.

⁶ Vita S. Posidonii, cod. Par. 1532,
 fol. 285 : Ἐγκαρτερικώτατος ἀσκητής,
 qua voce carent lexica.

⁷ Alio sensu Aristoph. Vesp. 30 :
 Λέγε νυν ἀνύσας τι τὴν τρόπιν τοῦ
 πράγματος.

⁸ Supra cxiiv, 9 : Καὶ καθάπερ δύ-
 οισίος ἐν ζάλη γνόφος τῶν ἐλπίδων
 αὐτανδρα συγκλῶν τὰ σκάφη. Cf. cod.
 Par. 2831, 160 r°.

- 45 Ζῶ δ' οὖν πνέων¹ πῦρ ἀπὸ τῶν σπλάγχνων βρέμον,
 Ἐπείπερ ἡ σὴ μηδαμοῦ φεῦ μοι δρόσος.
 Τὰ πρὸς με σοῦ γὰρ τίς ποτ' ἐκφράσει λόγος,
 ὧ κόσμῳ λαμπρῇ τῶν ἐμῶν χθὲς ἐλπίδων;
 Τὼς γὰρ ἐμοὺς ἐσίεργες ἐκτόπως λόγους,
 50 Καὶ νεῦμα τοῦμόν σὸς ῥυτὴρ ἦν εὐθέως,
 Κάκεινο τῇ σῇ πανταχοῦ φίλον φύσει,
 Ὅ δῆτα κάμοι, καὶ τὸ μὴ φίλον πάλιν,
 Τοιοῦτο καὶ σοὶ μέχρι τῆς σῆς ἐξόδου.
 Νυνὶ δὲ βαβαὶ τῆς ἀποφράδος τύχης,
 55 Μᾶλλον δὲ παπαὶ τῆς ἐμῆς ἀμαρτίας,
 Ἦς ταῦτα καρπὸς εἰς ἀπενκταῖον Θέρος.
 Παρήλθες ὡς χοῦς ἐκτιναχθεὶς εἰς κόνιν,
 Καὶ μικρὸν εὐφράνασα μακρὸν ἀλγύνεις,
 Καὶ θάτερον φυγοῦσα τοῦ ζυγοῦ μέρος,
 60 Ὃν εἰλομεν πρὶν σύ τε κάγῳ πρὸς βίαν,
 Ἐμοὶ τὸ πᾶν ἀφῆκας ἀνέχειν βάρος,
 Καὶ γίνομαι δὴ συμφορῶν ἐπιστάτης,
 Ὡς ἐξ ὑπαρχῆς ἀνάγων τὰ φίλτατα.
 Φεῦ πῶς τὸ παρὸν καρτερεῖς ἐμὸν πάθος,
 65 Ἄλλ' οὐ συναλγεῖς, οὐδ' ἐπιστρέφῃ τέως,
 * Ἡ συμπαθὴς ἄνθρωπος; ὦ ζῶντος πάθους²!
 Εἰς σῶμα νεκρὸν κἂν ἐν αἰσθήσει πνέω.
 Παρήκαμεν γὰρ τῇ φθορᾷ τὰς ἐλπίδας,
 Καὶ τὴν ἀγωγήν, καὶ τὰ σεμνὰ τοῦ γένους,
 70 Καὶ τὸν πολυσύλλεκτον³ ἐκ πόνων βίον.
 Ἀλλὰ σιωπᾶς, τὸ γλυκὺ πρόσφθεγμά⁴ μου,

¹ Cf. supra cxxvi, 10.

rant et ἱεροσύλλεκτος, Theod. Stud.

² Infra ccix, 9.

cod. Par. 891, fol. 86 v°.

³ Hanc vocem ignorant lexicæ. Igno-⁴ Supra lxxviii, 15: Καὶ τῶν παρ'

Ἡ τῆσδε τῆς σῆς εὐγενοῦς μητρὸς χάριν·

Δοκεῖς γὰρ αὐτῆς εὐλαβεῖσθαι τὸν τύπον,

Κἀν εἰς ὑμᾶς ἐκρυψεν εὐδαίμων τάφος·

75 Ἡ τὴν σίολην Φρίττουσα τῶν μονοτρόπων,

Ἡς οὐ κατ' αὐτὴν ἠξιώθης ἐκ νόσου

(Τῶν γὰρ ἱατρῶν οὐ παρέσχευεν ἡ κρίσις,)

Ἡ τὴν ἐμὴν τιμῶσα κἀνταῦθα σχέσιν·

Τὸ γὰρ σιωπᾶν κόσμος ἦν σὸς ἐκ βρέφους,

80 Καὶ κόσμος οὐκ ἦν εἰς τὸ σὺν κάλλος νόθος·

Γέλως δέ τις ἄσημος οὐκ ἔτερπέ σε·

Τὴν γὰρ τελευτὴν ὡς παροῦσαν ἐσκόπεις,

Τὰς παιδιὰς φεύγουσα τῶν μὴ σωφρόνων.

Ἀλλὰ σὺ μὲν ζῆς ἄλλον ἐντεῦθεν τρόπον·

85 Τὴν γὰρ Ὀλην παρηλθες ἀπ' ἑρῶ τάχει·

Ἐγὼ δὲ καὶ ζῶ καὶ τελευτῶ καθάπαξ,

Ὡ χάρις Ἄννα, τῆς ἐμῆς φῶς καρδίας,

Κἀν ἐσπέρημένον με σαυτῆς δεικνύοις.

Ὁ Σταυράκιος ταῦτά σοι τῇ συζύγῳ

* 90 Τὴν προσλαλιὰν ὀργανῶν¹ τὴν ἐσχάτην.

CXXXI. Εἰς τὸν μέγαν Δομέστικον².

* Φῶς ἐν ζόφῳ σὺ, καὶ μετὰ ψύχους ἔαρ,
Ἐκ τῆς Θράκης ἡδιστὸς ὕφθεις τοῖς φίλοις,

Ὡ νοῦ σίρατηγέ καὶ πρὸ τῆς ἥβης γέρον,

Καὶ δένδρον ἀνθοῦν ἀπὸ ριζῶν ὀλβίων

5 Τοῖς ἐμφύτοις αἵμασι τῶν βασιλέων,

Καὶ παντὸς ὑπόδειγμα λαμπροῦ τῇ χρόνῳ,

Καὶ τῆς πεκαζούσης σε κοσμητορ τύχης,

ἢ μὴν ἀκροῦ προσφθεγμάτων. Vid. cod.

Esc. cxxxii, 1.

¹ Cod. M. ὀργάνων male.

² Fort. in Jo. Cantacuz.

- Ἐγὼ τὸ ¹ σὸν πρόσωπον ἀθρῶν ὡς ῥόδον,
 Ὁ μὴθ' ὁ δεινὸς ὑποσυλῆσαι φθόνος,
 10 Μὴθ' ὁ τρυγῶν ² ἅπαντα μαράναι χρόνος,
 Μὴ, παραγωγεῦ τῆς πνοῆς τῶν ἐμψύχων,
 Καὶ ζῶν φυτουργέ τῆς χλιδῆς τῶν ἀνθέων,
 Ὀδμαῖς ἐπ' αὐτὸν ³ μυσλικάϊς ἀναψύχω,
 Καὶ καρδιαλγῶν ὑπὸ τῆς φαύλης τύχης
 15 Τὴν τοῦ πνίγους βρέμουσαν ἀμβλύνω φλόγα.
 Ἡ τίς τοσοῦτον εἶδεν ἀρχῆθεν τέρας
 Εἰς τήνδε τὴν γῆν καὶ τὸ συλληβδην γένος;
 Καὶ γὰρ προθεῖς ἅπασαν ὀλβίαν φύσιν
 Τρυγᾷς ἐκάστης εὖ μάλα τὸ χρήσιμον,
 20 Καὶ συλλέγεις ἔρανον ἐκ τούτων χύδην,
 Ὡς ἂν ὑπ' αὐτῷ παιοδοαπὸς τυγχάνοις,
 Ἐν ἀρετῶν ἁγαλμα ⁴ φανεῖς τῷ χρόνῳ.
 * Πάντες δέ σε πνέουσιν ὡς πάντας μόνον,
 Καὶ πᾶς ὃς ἂν ἔχοι τι σεμνὸν ἐν βίῳ
 25 Τοῦθ' εὔρεν εἰς σέ καὶ Φιληδεῖ σοι πλέον·
 Καὶ πάντας αἰρεῖς τῇ κατὰ πάντα σχέσει
 Κοινῇ τὰ κοινὰ καὶ τὰ χωρὶς εἰσφέρων.
 Πρώτη μὲν οὖν φρόνησις ὠδίνησέ σε
 Τὸ τῆς γονῆς κάλλιστον ἄρμουςαμένη·
 30 Τεχθέντι σοὶ δὲ σπαργανοῖ τὸ σαρκίον
 Ῥώμη λεοντῇ, καὶ μετὰ ταύτην πάλιν
 Ἀνῆκε Θηλὴν εἰς ἀμολγὴν ἢ Θέμις.
 Ἡ δ' αὖ γε λοιπὴ τῶν τριῶν καὶ βελτίων
 (Ὅσω τὸ σῶφρον κέρδος ἀνθρώποις μέγα)
 35 Λαβοῦσα κοσμεῖ καὶ καταψᾷ καὶ τρέφει,

¹ Cod. τὸν σόν.² Leg. ἐμαντόν.³ Cod. ὁ τρυγῶν.⁴ Cf. Boisson. An. gr. II, 256.

- Καὶ κατὰ παθῶν τρισαριστία γράφει·
 Καὶ ζῇ τὰ σεμνὰ τῶν παλαιγενεσιτέρων,
 Τῆς φύσεώς σου ταῦτα δεικνύσης ἔτι.
 Τίς γὰρ τὸ σὸν πρόσωπον οὐ κατεπλάγη,
 40 Τὸ χαρίτων ἀντικρυς ἐμφύτων γέμον,
 Ὡς ζῶν Ἰωσήφ καὶ κατ' αὐτὸ δὴ τόδε;
 Μᾶλλον δὲ τίς τὰ τόξα¹ τῶν σῶν ὀφρύων
 Οὐκ εἶπεν εὐθύς τόξα γαλήνης τάδε;
 Τίς γὰρ τὸ κάλλος εἰ βλέποι τῶν ὁμμάτων,
 45 Καὶ τὴν ἐνασπράπτουσαν ὕξυδορκίαν,
 Τὴν πλάσιδα σφῶν οὐ κροτεῖ χαίρων φύσιν,
 Μᾶλλον δὲ τὸν πλάσαντα κοινῇ τὴν φύσιν;
 Τοῖς γὰρ ἀνασλήμασι τῶν σῶν ὁμμάτων
 * Ρεμβασμὸς οὐδεὶς ἐστὶν εἰς κάλλος νόθον·
 50 Ἡ εἰς δέ σοι κάλαμος ἐκ μελανδόχης,
 Μᾶλλον δὲ τις κρύσιαλλος ἐσίῳς εὐρέθη,
 Καὶ καθόσον δίδωσιν ἡ τέχνη γράφειν,
 Τὸ γρυπὸν οὐκ ἔχουσα τῆς ἀμετρίας,
 Τὸ σιμὸν ἐκπέφευγε τῆς ἀκοσμίας·
 55 Αἱ δὲ γινάθαι πῦρ ἀλλὰ καὶ φῶς καὶ δρόσος·
 Τῆς γὰρ φυσικῆς πορφύρας ἡ λεπιότης·
 Τῷ σφύδρα λευκῷ τῆς δορᾶς ἐπιπρέπει²·
 Τὰ δ' ὅτα πολλῶν δεκτικὰ προσφθεγμάτων,
 Καὶ βασιλικῶν πασιάδες βουλευμάτων,
 60 Κἂν ταῖς δίκαις εἴ που γε καὶ κρίνειν Φέλοις,
 Ἐλεγτικὴν ἔχουσι τοῦ ψεύδους φύσιν·
 Καὶ πρὸς μὲν ἠδύνοντας εὐκόσμως λόγους
 Ἀναπεταννὺς κέρδος ἀδρὸν εἰσδέχῃ·

¹ Aristoph. *Lys.* 8 : Οὐ γὰρ πρέπει τοῦ ἐσκυθρωπακέναι. Cf. Suidas s. v. σοὶ τοξοποιεῖν τὰς ὀφρὺς. Schol. ἀντί Τοξοποιεῖν. — ² Cod. ἐπιπρέπει.

- Ὅταν δέ τις βάσκανος ὑπέλθῃ κρύφα,
 65 Βύεις παρευθὺς καὶ καταφράττεις τάδε·
 Κἂν τις πάλιν ἄσεμνα συγγέων λέγοι,
 Στρέφεις μετ' ὀργῆς μὴ συναρκάσας λάθῃ·
 Εἴ σου δὲ καὶ πρόχειραν ἀσλῆϊον λέγοις¹,
 Γέλῳτι σεμνῷ τὴν βοὴν παραπλέκων,
 70 Ἄκουε καὶ συσλᾶς² ὑπὲρ γῆς φωσφόρε·
 Φρονήσεως γάρ ἐσσι νυμφῶν³ τὸ σίῳμα,
 Συμμετρίᾳ ῥήγματος ὀργανωμένον,
 Καὶ χειλέων ἀνθρακας ἐνδρόσους φέρον,
 * Ἄπαν σχεδὸν πρόβλημα ῥαδίως φλέγει·
 75 Ψεύδους δὲ τοῦτ' ἀγευσίον ἐκ βρέφους ἔχεις,
 Μήπως ὁ κηφὴν τὴν ψυχὴν ὑποδράμῃ
 Συλῶν τὸ λαμπρὸν τῆς ἀληθείας μέλι·
 Σίμβλον γὰρ ἂν κρίνοιτο καθάπαξ τόδε
 Τῆς ἀρετῆς τὸ νέκταρ οὐ φαῦλον φέρον⁴.
 80 Ἰέριν δὲ μισεῖς ἐκ τριχὸς πρωτοχρόνου
 Καὶ τῶν περικτῶν οὐκ ἐπιστρέφῃ λόγων·
 Ὅρκων δὲ τηρεῖς τὴν ψυχὴν ἐλευθέραν
 Πρὸς τὸν μόνον βλέποντα καρδίας βλέπων.
 Ὡς πῶς ὁ Φιλῆς τοῦτο φιλεῖ τὸ σίῳμα,
 85 Τὸ χεῖλος ἐνθεῖς⁵ τῆς πλοκῆς⁶ σοι τῶν κρόταν;
 Τὴν πρόσχυσιν γὰρ τῶν φιλανθρωπευμάτων⁷
 Μεθ' ἡδονῆς μοι πολλάκις ἐθέσπισεν.

¹ Leg. λέγοι.² Leg. καὶ σὺ, σλᾶς.³ Supra cxxiii, 4: Παγκοσμίῳν ἡδίστε νυμφῶν ἐλπίδων; cxxix, 13: Νυμφῶν ἀνδρίας.⁴ Cod. φέρων et supra φέρον.⁵ Fort. ἡθᾶς.⁶ Supra i, 262: Τούτους τάχα πλέκοντες αὐτῷ τοὺς κρότους. Cod. Par. lv, 14: Τοὺς σοὺς, βασιλεῦ, τεχνικῶς πλέξω κρότους. Id. De animal. 212: Οὗς (κρότους) ἂν τις αὐτῷ προσφῶς διαπλέκοι.⁷ Conf. supra lxxvi, 16.

- Ὁ δὲ χρυσοῦς ἴουλος ἀνθεῖ σοι ξένως,
 Ὡς οὐ περιτλῶς¹ οὐδ' ἀκαλλῶς ἐνδέων.
 90 Οὕτω γὰρ ὑπέδειξε τὸν τοῦ Νιρέως
 Ὁ τῶν παλαιῶν ζωγραφῶν τὰς ἐμφάσεις,
 Ἐπείπερ αὐτὴν τὴν Ἀχιλλέως κόμην,
 Οὐ βοσφύχων γέμουσαν ἀλλ' εὐκοσμίας,
 Τῆς φύσεως ὁ κόσμος ἐβράβευσέ σοι.
 95 Ὁ δ' εὐστραθὴς τράχηλος εἰς παντευχίαν²
 Οὐδὲν φέρει πρόμηκες ἐκ τῶν σπονδυλίων,
 Ἀλλ' οὐδ' ἀγεννη³ συστολήν σοι δεικνύει.
 Ἀλκῇ δὲ χειρῶν καὶ συνολκῇ δακτύλων
 * Πᾶν τόξον ὀρθοῖς τὴν βολὴν ἀπευθύνων.
 100 Βάλλεις δὲ νεβροῦς τοξικοῦ μᾶλλον Σκύθου,
 Καὶ μέχρ' αὐτῶν εὐστοχεῖς τῶν ὀρνέων,
 Ὑπανέχων⁴ τὸ τόξον εὐτέχνῳ σιάσει.
 Δόρατα δὲ κλῆς ἐμποδῶν οὐδὲν φέρων.
 Ὅταν δὲ τοῖς πένησι μετρήσῃ τὰς δόσεις,
 105 Ζυγοστάτων τὸ ψῆγμα τῆς εὐσπλαγχνίας,
 Καὶ ποικίλους ἄνωθεν ἀθροίζων φόρους,
 Πῶς τάσδε σου τὰς χεῖρας ὑμνήσει λόγος,
 Ἄς οὐ παρεξέτεινας εἰς ἀπλησίαν,
 Οὐδ' αἱμάτων ἔπλησας ἐξ ἀρπαγμάτων,
 110 Ἀλλὰ πρὸς αὐτὸν τὸν Θεὸν καὶ δεσπότην
 Τεταμέν' ἔσχηκας ἐκ γῆς ἐμφορόνως,
 Ἀφ' οὗ τὸ λουτρὸν τῆς ψυχῆς ἐξαπίσω;
 ἔχεις γε μὴν εὐρωσίον ἰσχύων θεσιν
 Εἰς ἀλτικὴν ἔπαρσιν ἢ μήκος δρόμου,

¹ Leg. περιτλός.² Cod. ἀγενῆ.³ Anon. De S. Theodoro, vs. 79 :⁴ De eleph. 297 : Ὑπανέχειν δὲ θα-

καὶ μαρτυρικῇ ῥήγνυνται παντευχίῳ.

σιν αὐτῇ (προβοσκήδι) τοὺς τόκους.

- 115 Καὶ συμπλοκὴν ἄμοχθον ἐσιώσης πάλης,
 Καὶ συντόνους πώρρωθεν ἐξελασίας,
 Κούφους δὲ καὶ πρέποντας ἀνδρὶ τοὺς πόδας
 Κἂν πεζομαχῆς, κἂν ἐπιτρέχης βάδην·
 Τὸ σάρκινον γὰρ ἐκπεφηνότες βάρος
- 120 Γυμναστικὴν ἴσχουσιν εὐαρμυσίαν.
 Καὶ ταῦτα μὲν σὰ κατὰ τὴν διαρτίαν
 Καὶ τὴν ἀπασίραπίουσαν ἐκτός σου πλάσιν·
 Λαλεῖς γὰρ ἃ χρὴ, καὶ σιωπᾷς ἃν δέοι·
- * Λέξεις δέ σοι πρέπουσα κοσμεῖ τοὺς λόγους,
- 125 Καὶ νοῦς ἐν αὐτοῖς καὶ σίροφῃ καὶ πυκνότης,
 Καὶ λεπτότης πρὸςφατος ἐνθυμημάτων.
 Πειθοῦς κατασλᾶς¹ αὐτομαθῆς τεχνίτης,
 Πᾶσαν δὲ μισεῖς παρὰ παντὸς διπλόην,
 Τὸν μῦθον ἀπλοῦν τῆς ἀληθείας² κρίνων.
- 130 Σπονδῆς δὲ καιροὺς ἀλλὰ καὶ μάχης τίθης,
 ὧς τις βραδευτῆς εἰ σκοπεῖ³ τὸ συμφέρον,
 Καὶ τοὺς κακῶς πάσχοντας ἀναλαμβάνεις,
 Ἄ τινες ἡρπάκειςαν αὐτὸς εἰσφέρων,
 ὧς ἂν ὁ Θεσμὸς εὐνομῇ τῶν ταγμάτων,
- 135 Καὶ μηδὲν ἢ πρὸςσκομμα τοῖς ἀνευθύνοις.
 Ὅρων δὲ τὴν γῆν καὶ τὰ τῆς γῆς ἡδέα,
 Καὶ τὸν περισπούδαστον⁴ ἀνθρώποις βίον
 Εἰς τὴν πολυκύμαντον ἐνταῦθα ζάλην,

¹ Fort. κατέσλης.² Eurip. *Phaeniss.* 479 : Ἀπλοῦς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔφν.³ Fort. εὖ σκοπῶν.⁴ Cod. Esc. CLIX, 1 : Τὸν μὲν περισπούδαστον ἀνθρώποις βίον. Sup. CXLIII, 18 : Ὁ γὰρ περισπούδαστος ἔσμός τῶνφίλων; CXXX, 14 : Τὸν γὰρ περισπούδαστον ἀνθρώποις γάμον. Cod. Par. vi, 26 : Εἰς τὸν περισπούδαστον ἀνθρώποις πόνον; LXXIII, 6 : Καὶ τὸν περισπούδ. ἐμφαίνων πόνον. Noster, *De eleph.* vs. 174 : Καὶ τὴν περισπούδαστον ἐκζητεῖ δρόσον. Id. In *Pachymet.* vs. 94 : Τὴν

Εὐρίπον¹, ἢ χάρυβδιν², ἢ λῆρον μόνον,
 140 ἢ πετρίδιν, ἢ γέλωτα παιζόντων μίμων,
 ἢ καθάπαξ ὄνειρον, ἢ ρεῦμα τρέχον,
 ἢ κρίνον ἀνθοῦν καὶ μετὰ Θέρος χλόην,
 ἢ καπνὸν οὐκ ἔχοντα καθ' ὕψους βάσιν,
 ἢ λεπτὸν ἀτμὸν, ἢ μεσημερίας νέφος,
 145 ἢ νηπίου γάργαλον, ἢ κουφὴν κόνιν,
 ἢ πνεῦμα χυτὸν εἰς ῥοπὰς ἀγχισίρροφους.
 Ταῦτα βλέπων, ἄτυφος ὁ πρῶτος μένεις,
 Καὶ μετρίῳ σχήματι
 Τὸν τῆς τύχης Ὀλυμπον ὡς νᾶπυ βλέπων.
 * 150 Ἐν δὲ τραπεζῶν φλεγμοναῖς πολυτρόποις³
 Τὰς εἰσαγωγὰς τῆς τρυφῆς ἀποπύων,
 Σαυτὸν, σίρατηγέ, τοῖς ἀναγκαίοις τρέφεις,
 Καὶ τὴν ἀπραγμάτευτον ὑψοποιῖται⁴
 (Τὸ γὰρ περιττὸν ἐκφορῶν⁵ τοῖς ὀπλίταις)
 155 Συβαριτικῆς⁶ προκρίνεις εὐωχίας.
 Πίνεις δὲ λιτὸν, εἴ γε διψήσεις, πόμα,
 Νοσημάτων γόνιμον εἰδὼς τὸν κόρον.
 Ὑπνοῖς δὲ λεπτὸν ὡς τὸ δελφίνων γένος

περισπούδαστον ἀποδημίαν. German. Cpolit. cod. Coisl. 278, fol. 222 v°: Πάντα γὰρ ὅσα τοῖς φυλοκόμοις (leg. φιλοκόμοις) ἐστὶ περισπούδαστα.

¹ Supra i, 417: ὡς ἐν Εὐρίπου ζάλη. Niceph. Chumnus, ap. Boiss. *Anecd. nov.* p. 6: Καὶ ρεύματα εὐρίπου βίου καὶ καταπόσεις ἀμπότιδος τύχης δέδοικεν οὐδὲν οὐδεῖς. Ibi not. in qua multa alia cl. ed. congressit exempla.

² Pari metaphora usus est Theodor. Prodr. *Not. des ms.* t. VIII, p. 84: Πρὸς

τὰς τῶν πραγμάτων χαρύδδεις καὶ ἀμπότιδας ἀποδυσχεραίνοντες. Joan. Damasc. apud Mai, *Spicil. Rom.* t. IX, p. 725: Εἰς ἐσχάτην χάρυβδιν κακῶν πεσεῖν.

³ In marg. οἱ ἐν τῷ τμήματι. Fort. τμήματι.

⁴ Infra CLXVI, 3.

⁵ Fort. ἐκτροπον.

⁶ Mensæ Sybariticæ frequens apud veteres mentio. Vide Boisson. *Anecd. gr.* t. III, p. 37.

Ἵπελθὼν ἀμφίβληστρον ὑδροθηρίας¹,
 160 ὦ² σκύμνος ἢ γυψὶς ἢ μελιτῶν σατράπης·
 Εἰργουσι γὰρ μάλιστ' αὖ τὴν ἀπλησίαν
 Τὰ θηρατικὰ τῶν ὑποπλέρων γένη.
 Τί δ' εἴ⁴ θορυβεῖν, τί δὲ μηκύνειν πλόον;
 Σὺ τὴν μὲν ἀκμὴν πρεσβυτικὴν δεικνύεις,
 165 Τὴν δ' ὀπλιτικὴν ὡς ἐν ἀκμῇ λαμπρύνεις,
 Ὅσους ἐπὶ γῆς εἶδε σεμνοὺς ὁ χρόνος
 Ἐν τῷ κομιδῇ μειρακίῳ φαυλίσας.
 Ἀλλὰ σὲ μὲν σπεύδουσι κοσμεῖν οἱ κρότοι·
 Σὺ δ' ἀντικοσμεῖς αὖθις ἡμῖν τοὺς κρότους.
 170 Γένοιτό σοι δ' οὖν καὶ μετὰ γήρως βάθος
 Καὶ σάρκα ρυσσὴν καὶ παρακμὴν ἐσχάτην,
 Καὶ φιλτάτων αὖξισιν εἰς μῆκος βίου,
 Καὶ τοῦδε τοῦ νῦν ὀλβιώτερον κλέος,
 ἢ τῶν ἄνω μέθεξις ὡς ἡ τῶν κάτω,
 175 Κλεινὴ σφραττηγῆ, τῶν ἐμῶν ἄκος πόνων.

CXXXII. Εἰς οἶκόν τινος καπηλίδος καὶ μαστροποῦ⁵.

* Ὁ δεσπότης μὲν ἦς⁶ ἀθρεῖτε τῆς⁷ σίεγης
 Ἀζηλότυπός ἐσσι καὶ κρείττων φθόνου
 Πρὸς τοὺς ἐπεισερόντας⁸ ἐνθάδε ξένους,
 Κἂν τις παροινῇ καὶ τὰ λέκτρα συγχέῃ
 5 Τῆς οἰκοδεσποτίδος⁹ ὑποκειμένης,
 Ὅδ' ἀτρέμας ἔσληκε τὴν ὕβριν φέρων·

¹ Cf. cod. Par. III, 9.

⁶ Cod. ἦν.

² Fort. ἦ pro ὦ.

⁷ Cod. ἀθρεῖτε σίεγης, claudicante

³ De apum rege conf. Ælian. H. A. metro. Addidi τῆς.

⁸ Cf. cod. Par. ccciii, 53.

⁴ Cod. θή pro δεῖ.

⁹ In Thesaurο reperitur, sed sine

⁵ Cod. μαστροποῦ. Vid. infra v. 13. exemplo.

Ἡ δὲ γραφικὴ τόνδε τυποῖ τὸν φθόνον,
 Ὡς τῶν¹ νόθων φόβητρον ἀφροδισίων.
 Ἄλλ', ὧς πύται μνησίῃρες, ὀργᾶτε πλέον
 10 Πανσυδι καμάζοντες εἰς τὴν οἰκίαν.
 Νωδὸς γάρ ἐστιν οὗτος ὁ φθόνος γέρον,
 Ὃς ἀντιλυπεῖν οὐδ' ἀμωσγέπως ἔχων,
 Πρὸς τοὺς ἐρασίᾱς μασίροποιῦ βλέπει τρόπον².

CXXXIII. Εἰς τὸ τοῦ οἴνου ἐπιβαλτάριον³.

Τῷ σεβαστῷ⁴ Πατρικιώτῃ.

Ἐξ ἀμπέλου τὸ γλεῦκος ἡ κάλπισ φέρει,
 Καὶ τοῖς φίλοις κίρνησι τὴν εὐστοργίαν,
 Οἷς νέκταρ ἐγχεῖ· τοῖς δὲ βασκάνοις πύταις
 Οἶνον θυμοῦ δράκοντος⁵ ὀξίνην χόλον.

CXXXIV. Πρὸς τὸν ὁμόψυχον διὰ τοὺς πυρούς.

Εἰ τὴν Ἰωσήφ τάχα θυμάλεις φύσιν,
 Οὐ τὸν περιδάλητον ἀνθρώποις βίον
 Τῇ καταγωγῇ ζωγραφεῖν ἐπιτρέπεις,
 Τῆς ἐσλίας ἀνοιγε τὰς πυραμίδας
 5 Καὶ τὸν φίλον πεινῶντα λαμπρῶς ἐσλία·
 Καὶ γὰρ ὁ σιτῶν⁶ τῆς σοφῆς σου καρδίας,
 * Ὡς συγκομίζει τοῦ βίου τὰ σπέρματα,

¹ Cod. τόν pro τῶν.

² Ad marg. codicis ἕως ὧδε.

³ Band. in notis: «Non explicat hanc vocem Ducangius in *Lexic. med. et infim. gr.*: forte est aliquod genus amphoræ, seu hydriæ.» Imo explicat Ducang. s. v. *Ἐπιβαλτάρην*.

⁴ Band. σεμνῷ.

⁵ Δρακόντιον nomen vitis, de qua

Colum. III, 2: «Præcoquem vilem nobis ante hoc tempus incognitam Græcia consuetudine dracontion vocitari comperimus.» Cod. Esc. cc, 23: Σὺ τρέφον ἡμῖν εἰς γλυκὺν τὸν ὀξίνην, ὅν εἰς θυμὸν δράκοντος ἡ κρᾶσις τρέπει.

⁶ Id. *In imperat.* 55, ed. Wernsd.: Εἰς τὸν σιτῶνα τῆς ψυχῆς ἐντεθησαυρισμένους.

- Οὐκ αὐχμὸν ὑπώπλευσεν, οὐ βρούχου τρύγην,
 Οὐ σῆτας ἀργούς, οὐδὲ κηφῆνας φάγους,
 10 Ἄρουρα, λειμῶν¹, κῆπε² τῶν χαρισμάτων ·
 Ἀντλούμενος δὲ παρὰ τοῖς φίλοις βρύεις,
 Ἄνθρωπε φιλάνθρωπε, ρυθμὲ τῆς τύχης,
 Καὶ τοὺς ὑπερβλύζοντας³ ἀνοίγεις πόρους
 Ὡς ὑπὸ μοχλοῖς τοῖς Φιλανθρωπεύμασιν ·
 15 Οὕτω σὺ λαμπρὸς, ἀλλὰ γὰρ ἔτι σκόπει ·
 Τὴν γὰρ δυσειδῇ τῶν χυμῶν Αἰγυπλίαν,
 Ἡ τὴν σίολην⁴ ἔρρηξε τῆς εὐεξίας,
 Εἶλες πεφευγῶς τῆς τροφῆς τῇ μετρίῳ,
 Καὶ δίφρον εὐρών, ἥνπερ ἐκτίσω φύσιν,
 20 Γεωγραφικῶς ἀναμετρεῖς τὴν Θράκην.
 Βενιαμὴν γοῦν τὸν φιλοῦντά σε κρίνων
 Παρακάλει, σίβλιζε, δεξιῷ, τρέφε,
 Καὶ τὸν σεαυτοῦ δεύτερον γράφε τρόπον,
 Τοὺς τοῦ χρόνου πίνακας εὐτέχνως ξέσας.

CXXXV.

Πρὸς τὸν μεγαλόψυχον⁵ ὁ συμκρόψυχος,
 Ὡς αὐτὸς ἀπέσκαψας οὐ μάλα πρῶτως,

¹ *De plant.* 266 : Λειμῶν, βασιλεῦ, σης εἰκονίζων τὸν τρόπον, Λειμῶνι τερ-
 τῶν Θεοῦ χαρισμάτων. Id. 342 : Τὸν τοῦ
 κρᾶτους λειμῶνα. Conf. Boisson. *Anecd.*
gr. t. V, p. 172. Supra cvi A, 18 : Λει-
 μῶν τῆς καλοκαυθίας. Cod. Par. ccxix,

5 : Τὸν λειμῶνα τῶν λόγων. Cod. Esc.

cxix, 10 : Λειμῶν ἀνδρίας. *Pisid. Hexaem.*
 199 : Λειμῶν ἀστέρων. Id. p. 70 : Λει-
 μῶν τρυφῆς. *Theod. Hyrtac. Notic. des*
mes. t. VI, p. 46 : Ἄπερ ἐπανθεῖ τῇ λει-
 μῶνι τῆς γλώττης σου. *Epigramm.* in
 cod. Par. 1630, fol. 1 r° : Σοφῆς μελίσ-

² Cf. supra lxxvii, 26.

³ Supra lxxv, 35 : Ὅταν ὁ καιρὸς
 ἐκτραγείς ὑπερβλύσῃ. *Eustath. Opusc.*
 p. 181, 95 : Κάς ἰδὼν θανάσιμον ὑπερ-
 βλύζωσι.

⁴ Cf. cod. Par. ccxiii, 13.

⁵ Cod. *μεγάψυχον*, in quo hæc tituli
 modo exarata.

Τίς δῆποι' ἂν γένοιτο καγχάσεις¹ τάχα;
Πλὴν ἀλλὰ σοῦ μὲν τὸν πυλῶνα τὸν μέγαν,

- 5 Ὃν αἱ χύδην φάλαγγες ἐκτρίβουσί σοι,
Καὶ δυνατοὶ κυκλοῦσιν αἰδοῖ τῆς τύχης,
Ὁ χριστὸς ἐσφίνωσεν αὐσονοκράτωρ,
* Ἡσυχίας ἄδηλα πηγνὺς μοχλία².
Θῆκαν γὰρ ἐπὶ ἀπυλον³ οἰκῶν δευτέραν,
10 Τὸ συγχυτικὸν τῆς Βαβυλῶνος φέρεις,
Καὶ προσδαπανᾷς τῇ θορυβῶδει νόσῳ
Τὴν ζῶσαν ἰσχύν τῆς φυῆς τῶν πραγμάτων·
Ἐγὼ δὲ ῥίφεις δυσίυχης ἐπὶ κλίνης,
Καὶ τὴν θύραν πρόχειρον ἀφείς τοῖς φίλοις,
15 Οἶμαι παροικεῖν εἰς ἀπανθρώπους τόπους,
Οὐ μὴδ' ἐλπίδα ἔσθ' ὅρῳ βλέπειν·
Αἱ μάστιγες γὰρ τῆς ἀποστροφῆς τύχης
Ὡθοῦσι μακρὰν καὶ τὰ φαυλότατά μοι·
Καὶ σὺ μὲν ἀλγῶν εἰς ὑποκρίσεις νόσου,
20 Ναὶ παμβασιλεῦ, ναὶ θεοῦ ζώντος Λόγε,
Μηδ' εἰς ἀληθεῖς μὴδ' μετρίους πόνους,
Κάνταῦθα λαμπρῶς εὐπαθεῖς ἀφ' ἐστίας·
Ῥοιαὶ γὰρ ὑγραὶ μὴ φθαρεῖσαι τῷ χρόνῳ,
Καὶ σλαφυλαὶ, καὶ μῆλα, καὶ παῖδες πέρειξ,
25 Καὶ μυρία κράματα, καὶ σκεύη ξένα,
Καὶ χρηματισμὸς, καὶ βασιλεὺς ἀγχίνους,
Τὰς σὰς ἀγαθὰς ἐκβιβάζων ἐλπίδας,
Καὶ καλὰ μὲν στέατα παρ' Αἰγυπτίοις,
Καὶ νελοφνεῖς⁴ ἐκ βαλαντίων πόται,

¹ Leg. καγχασίς pro καγχασμός. Illa voce carent lexica.

² Cf. cod. Par. LVI, 103.

³ Homer. II. Δ, 406 : Θήβης ἔδος ἐπὶ ἀπύλοιο.

⁴ Hoc vocabulo carent lexica.

- 30 Καὶ τῶν ἱατρῶν ὁ σίρατος¹ τῶν ἐκκρίταν,
 Σοὶ πᾶσαν ἀβρῶς ἐσίωσι τὴν φύσιν·
 Ἐγὼ δὲ διψῶν καὶ πιεῖν πάντως θέλω,
 * Ὁρεκτιᾶν γὰρ οὐκ ἔχω πυρούμενος,
 Μόγισ ὕδωρ δίδωμι τῷ σωματίῳ,
 35 Καὶ τοῦτο πικρὸν ἐξ ἄλλων ἀποκρύφων·
 Κεῖμαι δέ σοι λάφυρον, ὦ σῶτερ, νόθον
 Ἀποσπηρεθὲν τοῦ τε κερδαίου πόνου,
 Καὶ τῆς ἐφεξῆς πρὸς τὸ σῶζειν ἐλπίδος·
 Πλὴν, ὦ ξένον φάρμακον, ὦ πρώτη φύσις,
 40 Κἂν γὰρ ἀηδὴς τοῖς φιλοῦσι τυγχάνης,
 Ὅταν τὸ σὸν δῆπουθεν ἐκτρέψῃς μέλι,
 Ἀλλ' οὖν ἔχεις ἀρρήτον ἰσχὺν πραγμάτων,
 Δι' ἧς ἀνιστᾷς καὶ τὰ νεκρὰ πολλὰκις,
 Στατήρσι τὸν δύσγλαττον ὠράϊζέ μοι²,
 45 Ὡς ἂν ὁ καινὸς ἀμπελὼν μὴ δακρύῃ.
 Ὡς ἐξ ὑπαρχῆς ὁ χρυσοῦς τάδε πρόσου³.

CXXXVI. Τῷ αὐτῷ.

Εἴ που τις ἢ χὴν ἐκ νομῆς ὑπαιθρίου,
 ἢ νεβρὸς, ἢ πλώξ, ἢ πεπηγὸς ἀρνίον,
 ἢ κύκνος, ἢ πρόσφατος ὥτις ἐκ βρόχων,
 ἢ συναγωγὴ περδίκων ἀρτίθυτος⁴,
 5 ἢ διδύμων ἔρημος ἀλέκτωρ νέος,
 ἢ μακρόπους γέρανος, ἢ νήτλα, πρόες·
 ἢ θασίαν σύντηξιν εἰς νέκταρ ζέσαν,

¹ De anim. 320 : Χωρεῖ πρὸς ὀργὴν πρόσου, ἀπόθου, etc. Infra cxxvii, 6.
 ὁ σίρατος τῶν ἀρρένων. πρόες.

² Fort. με pro μοι.

⁴ Vox addenda lexicis. Adde et ἐκου-

³ Pro πρόσσεσο, admitte : impera- σιόθυτος ex Th. Stud. p. 594 D : ἔκου-
 tivi enim dupliciter scribuntur προσσοῦ σιόθυτον· ὃ χρυσίανικώτατε λογισμέ!

- Ἡ πλὴνὰ καὶ χέρσυδρα καὶ ζωφία,
 Ἄ τῶν καλανδῶν ἐσλιῶσι τὸν χρόνον,
 10 Ἀραματικῇ συντεθειμένα ζύμη,
 * Καὶ νοστίμων γέμοντα καρυκευμάτων¹,
 Πέμπε πρὸς ἡμᾶς, ἢ χρυσοῦς ἔτι κρίκους,
 Οἷς ὅτα λεπτὰ παρθένου φαιδρύνεται.
 Συχνᾷ γὰρ αὐτοὺς ἐσφυρηλάτεις χρόνου.
 15 Κἂν εἰς τὸ μηδὲν ἦσαν ἡμῖν οἱ ψόφοι,
 Κἂνταῦθα πολλοῦ δυσφορῶν τάχα κρίνοις.
 Ἡ γοῦν ἐφεσίρις ἐντενεῖ σοι τὸν φίλον,
 Ὃν ὥσπερ ἐχθρὸν ἐξαπατῶν ἀμβλύνεις.
 Κἂν αὖθις ὀκνήῃς, τὸν κρυμὸν τόνδε σκόπει,
 20 Καὶ τὸν καταψύχοντα τῶν δόμων πάγον,
 Ἐφ' ὅνπερ ἡμᾶς ἡ τύχη συνήλασε.
 Καὶ πέμπε ταχὺς τὴν δασύτριχα σκέπην,
 Ἦν αὐτὸς ἰδρῶν ὡς τὸ πῦρ ἀπεσπρέφου.
 Σὺ γὰρ ὅτε πρέποντα σαυτὸν δεικνύεις
 25 Τῇ συναγωγῇ τῶν ἀκιδήλων φίλων,
 Καὶ καταγωγῇ καὶ σχεδὸν φῶς αἰθρίας,
 Καὶ πᾶν ὅτι χρήσιμον εὐτέχνως γίνη.

CXXXVII. Τῷ αὐτῷ.

Εἰ μίσθιος παῖς τὴν ψυχὴν ἕτερπέ σοι,
 Εἴτα νόσου μάστιγι² ληφθεὶς ἠρέμει.
 Ἄρ' οὐχὶ καὶ σὺ τῷδε συνήλγεις τέως,

¹ Anon. *Carm. de S. Theodor.* 4, ed. Wernsd.: ὧ δεινοποιεῖ καρυκεύματος νέου, ibique editor. German. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 222 v°: Ὁ περὶ τὸ γαστρίζεσθαι δεινῶς ἐπισημένους τραπέζας ὀνειρώττει φλεγμινούσας καρυκεύμα-
 σιν ἐδεσμάτων. — ² Infra clix, 5: Κυκώμενος φεῦ τῆς νόσου τῇ μάστιγι. Id. In *Leprosum*, 25: Οἷος μαχητῆς ὑπὸ τύμβον (cod. Paris. τὸν χοῦν ex corr. rectl.) ἐκρύβη Κτείνας τὸν ἐχθρὸν τῆς νόσου τῇ μάστιγι.

- Καὶ τῶν ἱατρῶν συγκαλῶν τοὺς ἐκκρίτους
 5 Ἐσπευδες αὐτὸν ἐξελέσθαι τῆς νόσου;
 Ἐγὼ δὲ βαρεῖ συσχεθεὶς Φεῦ κινδύνῳ,
 * Τομώτερόν σε καὶ βαρύτερον βλέπω.
 Καὶ γὰρ ἀπαιτεῖς τοὺς ἐμοὺς αὔθις λόγους,
 Παρακρατῶν τὴν Θήραν· ἀλλὰ νῦν δίδου,
 10 Καὶ μηκέτι μάστιζε τὸν κάμνοντά με.

CXXXVIII. Τῷ αὐτῷ.

- Τῷ χθὲς ταπεινῷ τοῦ πετεινοῦ¹ λειψάνῳ
 Τὸ κήρινον φῶς ὁ γλυκὺς βλάξ² ἀντίθες·
 Φώτων γὰρ ἂν πρόχειρον αὐγὴν εἰσφέρει
 Τῇ φωταγωγῷ, ταῖς γραφαῖς, ταῖς λαμπάσι³,
 5 Καὶ τοῖς περιπλάουσιν νυκτὸς οἰκέταις.
 Ναὶ φωτὸς υἱέ, πέμπε μηδὲν γογγύσας·
 Ναὶ γνωστικῆς ἁσθεσίᾳ λαμπὰς ἡμέρας,
 Δεῖξον καθαρὰν τῆς ψυχῆς τὴν αἰθρίαν·
 Καὶ γὰρ ἐπ' αὐτοῦ τοῦ κρυμοῦ τῶν πραγμάτων
 10 Μεσημερίας ἔδειξας ἀκμὴν τῷ ξένῳ.

CXXXIX.

Κἂν τοῦ χρόνου πρόωρον ἐτρύγησέ σε
 Τῶν ἀγαθῶν τὸν βότρυν ὁ φθόρος φθόνος,
 Ἀλλ' οὖν πρὸς ἡμᾶς εὐγενὲς βλύξεις νέκταρ·
 Οὐδεὶς γὰρ ἐν μέλιτι χυμὸς ὀξίνης.

CXL. Τῷ αὐτῷ.

Πρὸ τῆς Τριάδος τῆς μακαριωτάτης,
 Ἢ σαυτὸν ἀπέρριψας ὑψῶν τὴν τύχην,

¹ Fort. πετῆλου. — ² Fort. Θράξ. — ³ Fort. πασάσι.

Τῷ Μοσχοπούλῳ¹ τῷ σχεδὸν πνεύοντί σε
Μηδέν τι τῆς γῆς τῆς τροφῆς διασπάσης.

CXLI. Τῷ αὐτῷ.

Ψυκόμου² φοίνικος ἀνθήσας πλέον
Εἰς τήνδε τὴν κοιλάδα τῆς οἰκουμένης,
Τῶν μὲν λόγων τὰ φύλλα κεντρώδη φέρεις,
Ὅτε πρὸς ἡμᾶς ἀπαριθμεῖς τοὺς πέλας,
5 Γεωμέτρην δὴ τινα καὶ γλίσχρον λέγων,
Καὶ τὸν μάλα πρόσοικον ἐσθητοῦράφον³.
Τῶν πράξεων δὲ τοὺς καλοὺς βότρυς φύεις
Γλυκυτέρους μελιτος⁴, ὃ Γραφή λέγει.
Καὶ νῦν με λοιπὸν δαψιλεῖ θρέψον τρύγη,
* 10 Ὀμόψυχον φῶς, τῆς ἐμῆς παῖστος⁵ τύχης.

CXLII. Τῷ αὐτῷ.

Πέμπε πρὸς ἡμᾶς τὴν ἀχυρώδη⁶ χάριν,
Ἐγκαρπος ὢν, βέλτιστε, καὶ βρύων σίαχυν.
Τὰ γὰρ ἀφανῆ τῆς ἐμῆς ψυχῆς βάρη
Τῆς σῆς ἀγάπης τῇ σχέσει κουφίζεται.

CXLIII. Τῷ αὐτῷ.

Τὸν Μοσχόπουλον⁷, ὅπερ ἡ κλήσις Νίκη,
Νικηφόρον βράβευε καὶ τοῖςπρακτέοις.

¹ Cf. infra cxliii, 1.

² Asii fragm. 2, ed. Dubner: Ψυ-
κομον ὄρος. Figurat. Eustath. Opusc.
p. 360, 27: Τὸ τῶν ἀρετῶν ὑψικομον
καὶ δασύ.

³ Vox deest lexicis, quibus addam:
Καινόρραφος, Theod. Stud. cod. Par.

891, fol. 166 r°, et Μονόρραφος, in
cod. Par. 2256, fol. 510 r°.

⁴ Jud. xiv, 18.

⁵ Vocem παῖστος ignorant lexicæ.
Minus rarum συμπαῖστος.

⁶ Cf. supra lxxvii, 11.

⁷ Cf. supra cxi, 3.

Τῶν γὰρ λογισμῶν ἡ καθ' ἡμέραν πάλη
 Ἀπὸ σφυροῦ τὸν ἄνδρα κατήνευγέ¹ μοι.

CXLIV. Τῷ αὐτῷ.

Τὸν ἀπὸ δυσμῶν τὸν παλινδρομον φίλον,
 Τὸν ἐκτόπως πνεύσαντα καὶ σίεζαντά σε,
 Ἐλευθέρων δείπνιζε χηνῶν σαρκίαις·
 Ὁ γὰρ ἀτεχνῶς φιλελεύθερος² τρόπος
 5 Ἐμός τε καὶ σὺς, κἂν δοκῇς ἐναντίος,
 Τὸ τῆς τύχης κάλλιστον ἀρπάσας³ μέρος·
 Ὡς ἄφθονος δ' οὖν ὑπὸ φιλοσοργίας⁴
 Καὶ περδίκων⁵ φρόντιζε, καὶ νήτιας δίδου,
 Καὶ παντοδαπὸς ἀπὸ τῶν ἔργων γίνου,
 10 Τὰ τῶν κρότων ψήγματα συλλέγων χύδην.

CXLV. Τῷ αὐτῷ.

Ὅστις ποτ' ἂν βούλοιτο μαθεῖν τὴν Θράκην,
 Καὶ τὴν ἀπ' ἀγροῦ τῶν τροφῶν ἀμετρίαν,
 Ἐπὶ σὲ τὸν κάλλιστον ἀνδρῶν ἐλθέτω·
 Καὶ γὰρ ἔχεις θέλγητρα καὶ φίλτρα ξένα,
 5 Καὶ θηρατικούς⁶ ἀπὸ τῆς τέχνης βρόχους,
 Οὓς ἡ τύχη πῶρρωθεν εἰργάσατό σοι,
 * Πηγνῦσα τὸν κλωσίῃρα τοῦ κάτω σίρδφου·

¹ Fort. κατήλεγχέ μοι.⁴ Cod. Esc. ccxiii, 199 : Σήμαστρα

² German. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 165 v° : Εἰ τις ἐστὶ φιλόπατρις, εἰ τις ἐστὶ φιλελεύθερος. Id. fol. 206 v° : Τί γὰρ καὶ ἀτιμάζεται δι' αὐτὸν τὸ φιλελεύθερον τοῦ ἡγεμονικοῦ καὶ βασιλικόν;

δή σοι ταῦτα φιλοσοργίας.

⁵ Vid. *De animal.* v. 258 et seqq.

⁶ Supra ccxii, 162 : Τὰ θηρατικὰ τῶν ὑποκρίεων γένη. Id. In *Comitatu*. 611 : Ὡς θηρατικὸς (γυνή) καὶ νεφὴν μέχρι φθάνων. Add. Procl. in Tim. p. 46 et 47.

³ Fort. ἀρπάσαι.

Πλὴν πέμπε ταχὺ τὴν ὀρισθεῖσαν χάριν,
 Καὶ σκεῦος οἴνου πλήρες εἰ βούλει δίδου,
 10 Κρατὴρ¹ φυσικῶν εὐρεθεὶς χαρισμάτων.

CXLVI. Τῷ αὐτῷ.

Λέγουσι τὴν μέσσην σε τῆς χειρὸς φλέβα
 Σιδηρίῳ τεμόντα καθῆσθαι πρῶτος,
 Καὶ δοχμίῳ σχήματι κοσμεῖν τὴν κλίνην,
 Μήπως κινηθὲν συγχυθῇ σοι τὸ ζέον,
 5 Δι' οὗ κατέσχευεν ἡ φύσις τὸ χρήσιμον.
 Γένοιτό σοι γοῦν ἡ τομὴ ῥῶσις νέα,
 Καὶ παραγμάτων ὑπαρξίς ἀφθονωτέρα,
 Καὶ πᾶν τὸ λυποῦν τῶν φλεβῶν ἐξικμάσαι
 Κλεινὸν πλατυσμὸν ὀργανοῦσα τῷ χρόνῳ,
 10 Στέφανε λαμπρὲ, κῆπέ μου, Ξησαυρέ μου.

CXLVII. Τῷ αὐτῷ.

Ἐπίσπύλω² χάριτι σαντὸν ἐδράσας
 Λάμβανε τὸν κρατῆρα³ τῆς εὐστοργίας⁴,
 Καὶ τοῦτον ἡμῖν τοῖς φιλοῦσιν ἐγχείας
 Ἐπὶ τὰ καινὰ δεῖπνα τῶν ἔργων κάλει
 5 Τὴν συναγωγὴν τῶν κατὰ μέτρον κρότων·
 Σοφὸς γὰρ εἶ σὺ καὶ σοφῶν κριτὴς λόγων,
 Καὶ νοῦς ἀποχρῶν, καὶ ψυχῆς θεῖον βᾶρος,
 Καὶ παιδαγωγὸς καὶ σιολισίης τῶν φίλων.
 Ναὶ γλεῦκος ἡμῶν κίρνα λαμπρῶς τὴν χάριν·
 10 Ἀψίνθιον γὰρ ὁ φθόνος σε κέκρικε.

¹ Cf. infra cxlvii, 22 : Τὸν κρατῆρα
 τῆς εὐστοργίας.

² Hac voce agenda lexica.

³ Supra cxlv, 10 : Κρατὴρ χαρισμά-
 των.

⁴ Cf. cod. Par. ix, 77.

CXLVIII. Τῷ αὐτῷ.

- Ἄει σὺ καινὸς καὶ σεαυτοῦ βελτίων
 * Ἐν ταῖς ἀγωγαῖς ταῖς ἐφημέροις γίνῃ,
 Πατρικιῶτα, φύσις ἐξελεγμένη·
 Πλὴν πέμψον ἡμῖν τοὺς ἀναγκαίους δέκα,
 5 Οὗς Πεντακηνὸς ἀξιών ἀποθλίβειν
 Τόκους ἀμίσθους ὠδίνειν βιάζεται.

CXLIX. Eis τὸν ἐν τοῖς οἰκοῖς αὐτοῦ Θεῖον ναόν.

- Ἴσως ἂν ἐφθέγασθε καὶ νῦν τι ξένον,
 Εἰ μὴ τὸ παρὸν μυστικός τις ἦν¹ λόγος·
 Ἐπεὶ δὲ σιγῇ τὰς λιτὰς δεῖ προσφέρειν,
 Θεοῦ λόγου κήρυκες οὐρανοδρόμοι,
 5 Τοῖς τοῦ Θεοῦ τὸν οἶκον ἐργασαμένοις
 Ἰλασμὸν αἰτήσασθε τῶν πεπραγμένων.

CL. Eis γραμματικὸν αὐτοῦ.

Ἀδελφε Καβάσιλα², καλὴ σοι τύχη·
 Ὅ γὰρ ποταμὸς οὐκ ἐχαρίσατό μοι
 Χειμάρβος ἐβράδευσεν ἔσθ' ὅτε τρέχων·
 Τὸ ρεῦμα λοιπὸν ἀφθονώτερον λάβοις.

CLI. Eis κεράσια.

Ἄνθρακας ὑγροὺς ἐλκτικούς³ χερσὶν ἔχων,
 Τὸν δόντα καὶ τρέφοντα πισίῳς εὐλόγει.
 Ὅ γὰρ φυτουργὸς τῆς γονῆς τῶν χρωμάτων
 Ἐρυθροειδῆ τὴν βαφὴν ὑπογράφει.

¹ Cod. μυστικός ἦν sine τις, et contra metrum. Nisi præferas μυστικός προσῆν.

² Fort. Nilus Cabasilas, de quo Fabricius, t. X, p. 20 et seqq.

³ Fort. Θελκτικούς.

CLII. Εἰς τριακοντάφυλλον¹.

Τὸ λευκόχρουν² εὖοσμον ἄνθος εἰσπνέων
 Τὸν τοῦ ῥόδου πρύτανιν ἔμπνευσον φίλος·
 Ποιεῖ γὰρ αὐτὸς ποικίλας σοι τὰς χροάς,
 Καὶ χρωματουργεῖ τὴν εὐμάραντον³ φύσιν.

CLIII. Τοῦ αὐτοῦ στίχοι εἰς τοὺς ἑβ' μῆνας⁴.

Τοῦτ' ἄρα σαφές· ὁ γραφεὺς γὰρ ἐνθάδε
 * Τῷ μαρτίῳ μὲν ὄπλα καὶ θάρσος γράφει,
 Καὶ κτήνος ὀργῶν⁵· τακτικὸς γὰρ ὁ χρόνος.
 Ἀπρίλλιον⁶ δὲ ταῖς γοναῖς καὶ ταῖς πόαις
 5 Καὶ ταῖς λύραις⁷ δείκνυσι τῶν προβατέων,
 Οἷς καὶ γάλα προῦθηκεν ἀμέλγειν ζέον.
 Καὶ μάϊος μὲν τῇ κρόκῃ τῶν ἀνθέων
 Τὴν βασιλίδά τάχα τιμᾷ τοῦ χρόνου,
 Χιτῶνας αὐτῇ⁸ συντιθεῖς ῥοδοχρόους.
 10 Ἰούνιος δὲ τὴν φυὴν τετηγμένην
 Ἄλλῃ δρόσῳ κάτωθεν ἡβῶν φαιδρύνει·
 Θήγει δὲ καὶ δρέπανον εἰς ἔλους χλόην.
 Ἰούλιος⁹ δὲ βοῦς ὑποζεύξας θέρους
 Τῶν ἀποδέσμων συντρίβει τὸν ἄσλαχυν,
 15 Καὶ τῇ καθ' αὐτὸν ἀντιτεχνᾷται ζέσει.
 Ὁ δὲ φθίνων αὐγουστος, ἀλγῶν ἐν κλίνῃ,

¹ Vox addenda lexicis.

γράμματα εἰς τοὺς δώδεκα μῆνας. Edidit

² Cod. Τὸν λευκόχρουν. Conf. infra Ideler *Physic. mün.* t. I, p. 291.⁵ Cod. Par. ὀργῶν.³ Cf. cod. Par. ix, 1.⁶ Id. Ἀπρίλλιον.⁴ In margin. Εἰς τοὺς ἐν τοῖς οἴκοις ζωγραφηθέντας μῆνας. In cod. Paris. 1630, fol. 162 r°, cum hoc titulo: Ἐπι-⁷ Cod. Par. λήραις.⁸ Id. αὐτῇ.⁹ Id. Ἰουλίου.

- ῥιπίζεται¹ μὲν, ἀλλὰ πυρέττει πλέον,
 Κἂν τῶν ὀπωρῶν εὐτρεπίζη² τὸ ψύχος.
 Σεπλίμβριος³ δὲ τοὺς γλυκεῖς βότρους φέρει,
 20 Καὶ ληνοβατῶν εὐλογεῖ τὰς ἐλπίδας,
 Καὶ ξυλλήνῃ γέγηθε· πιθάκην βλέπων.
 Ὀκτώβριος⁴ δὲ κυνικὸν πράττων βίον
 Κίρκους τε καὶ σκυλαξὶ καὶ βέλους δρόμῳ
 Αἰρεῖ πετεινὰ καὶ λαγῶς καὶ δορκάδας.
 25 Νοέμβριος δ' οὖν αὐλακίζει τῷ σπόρῳ,
 Καὶ τῶν κορωνῶν ἀντιτίπτει τῷ θράσει,
 * Μὴ χανδὸν ἀρπάσωσι καὶ τὰς ἐλπίδας.
 Δεκέμβριος⁵ δὲ τοὺς βαρεῖς λύσας πόνους
 Αὐτὴν ἑαυτῷ δεξιούται τὴν φύσιν
 30 Σίφωνι καὶ κρατῆρι καὶ πύθων χύσει.
 Ὁ⁶ δ' αὖ μετ' αὐτὸν ἐκ νεφῶν ἑμβρους⁷ βλέπων
 Συῶν σφαγαῖς κέχνηε βορβοροτρόφων⁸.
 Ὁ δ' ἔσχατος μὴν εἰς ποτὸν χαίνει ζέον⁹
 Καὶ πῦρ ὁμαλὲς καὶ κρεῶν ἀμετρίαν.

CLIV.

Τὴν¹⁰ φύσιν αὐτὴν ἂν σφριγᾷ κατὰ φύσιν
 Οὐδεὶς ἱκανὸς ἐκφυγεῖν ὑπὲρ φύσιν·
 Ἄν δὲ βιασθεῖς¹¹ χαλινώσῃ τὴν φύσιν,
 Πesseῖν ἀνάγκη πρὸς φθορὰν παρὰ φύσιν.

¹ Id. ῥιπίζεται.² Id. εὐτρεπίζη.³ Id. et cod. Flor. Σεπλίμβριος.⁴ Id. Ὀκτώβριος.⁵ Id. et Flor. Δεκέμβριος.⁶ Cod. Flor. in marg. Ἰαννουάριος.⁷ Id. ἑμβρους.⁸ Hac voce carent lexica, quibus ac-

cedat Βορβορόφυτος, ex German. Cp.

cod. Coisl. 278, fol. 129 r°: Συγκαλιν-

δεῖται πρὸς τὰ μιάσματα τῶν παθῶν, καὶ

γίνεται, ἀντὶ αἵτου ὑψηπέτου, βορβορό-

φυτος χοῖρος. Nisi leg. βορβορόφυρος.

⁹ Cod. Par. ζέων.¹⁰ Versus anepigraphi.¹¹ Leg. Ἄν δ' ἐκβιασθεῖς.

- 5 Οὐκοῦν φυσικῶς παρ᾽ ἔτε τὰ κατὰ φύσιν,
 Καὶ μηδαμῶς, ἄνθρωπε, φεῦγε τὴν φύσιν,
 Μήπως θεωρῶν πεπιτωκῶς¹ ὑπὲρ φύσιν
 Λάθης κατελθεῖν εἰς βόθρον παρὰ φύσιν.

CLV. Τῷ αὐτῷ.

- Ἐοίκαμεν δὴ κατὰ τὴν παροιμίαν
 Εἰκῇ θυραυλεῖν· οὐ γὰρ οἰκτεῖρεις φίλον.
 Ὃς ἀέρος τρόπον σε φιλτάτου² πνέων,
 Νῦν ἐστὶν ἀλγῶν ὑπὸ συμβάσεως νόσου.
 5 Τί ταῦτ', ἀγαθὲ; ποῦ δὲ τὰ χθρὲς ἐρρίφη;
 Ποῦ τὰ πρὸ τῆς χθρὲς; πάντα σοι κτύπος μόνον·
 Ἄλλον μὲν οὖν ἀπῆγγεν ὑδάτων χύσις·
 Ἄλλος δέ τις ἔξωθεν ἀθρῶν ὡς λόγος
 Ἐφ' ὑδάτων ἐψαλλε φωνὴ κυρίου³.
 10 Οὕτω τὸ φῶς ἡμεῖψας ἡμῖν⁴ τῶν λόγων;

CLV. A.

- Εἰς⁵ τοὺς ἱλασμοὺς ἀκλινεῖ, κόρη, σιάσει
 Ἡμῶν χάριν πρέσβευε τῶν ὑπευθύνων.
 Μέγα⁶ γὰρ ἀντιφάρμακον ἐν πόνοις ἀγνωσία,
 Καὶ πᾶθος δυσθεράπευτον⁷ ἢ φρόνησις ἐν πόνοις.

CLVI.

- Δίκαιος⁸ ὠφθης ἐξετάζων ἐξάκεις,
 Κακ τῶν ἀναγκῶν φίλον ἐξαιρούμενος.

¹ Fort. πεπιτωκῶς, et mox κατελθόν.

² Fort. φιλτάτον.

³ Respicitur Psalm. xxviii, 3.

⁴ Cod. ἡμῖν ἡμεῖψας cum literis a et

b correctionem indicantibus.

⁵ Anepigraphi. Fortasse ad. S. Virginem.

⁶ Versus 3 et 4 sunt politici.

⁷ Cf. infra cxxi, x, 2.

⁸ Rursus ad Patriciolam.

Ὁ γοῦν δικαίων τοὺς φιλοῦντας ἐξάκεις

Πληγήσεται μὴν οὐδαμῶς ἐν ἐξδόμῳ.

5 Μέτρει προφανῶς δακτύλοις τὴν ἐπ' ἰάδα,

Στάθμιζε κρυπλῶς ἐν ζυγοῖς τὴν ἐξάδα,

Καὶ λάβε διδούς ἀποδείξεις ἐγγράφους,

Ὡς ἂν ὁ παρὼν μὴ κλονῇται τοῖς λόγοις.

Ὁ κερματισμὸς τῶν παρόντων χρυσίνων

10 Προσάγεται μὲν, ὡς ὄρῃς, εἰς ἐπ' ἰάδα.

Αἰσχύνεται δ' οὖν ὠχρίων ὡς παρθένος,

Τοὺς βασανιστὰς τῶν ζυγῶν ὑποτρέμων.

Συσιέλλεται γοῦν συσίραφεις εἰς ἐξάδα,

Ταῖς διπλοτριπλαῖς¹ συμπλακεῖς συζυγαῖς,

15 Ὡς μὴ καθαρῶς παρθενεύειν ἰσχύων.

CLVII. Τῷ αὐτῷ.

Πάλιν ὁ παῖς πάρεσιν αἰδοῖ σε βλέπων,

Ἄν οὐκ ἐπεζύγωσεν αὐτῷ τὰς πύλας

Ὁ σὸς θυρωρὸς, ὁ πρὸ μικροῦ νυμφίος,

Μᾶλλον δὲ καπνοῦ καὶ σχεδὸν κνίσσης γέμον²,

5 Κἂν αὐτὸς ἐξήμεψας αὐτῷ τὴν τύχην,

* Ὡς ἂν ἔχη παίζουσαν ὁ χρόνος κόμην.

Πλὴν εὖξεται μὲν τὸν χρυσὸν λαβεῖν χύδην

Ὁ σοὶ παρεσίως, ἐκδραμεῖται δ' αὐτίκα,

Καὶ συναγαγὼν τοὺς σκαφεῖς τῆς ἀμπέλου

10 Ἀνατεμεῖ τὴν χέρσον αὐτῆς εὖ μάλα.

Καὶ γὰρ καθεύδει καὶ πίνει τὰ κλήματα,

Τὸ χλωρὸν αἰδίνοντα τῆς βλάστης γένος.

¹ Vox omissa in lexicis. Unde verbum διπλοτριπλάζω, ex ultima barbarie arcessitum : cod. Paris. 396, p. 682 : ² Leg. γέμον.

Καὶ ἐγὼ τὸ σὸς ἐξέφυγε καὶ τὸ διπλο-
τριπλάσω.

Ὡς πῶς ὁ θυμὸς τῆς ἀποφράδος τύχης
 Ὄρων σε χαλᾷ τὸν χρυσοῦν εὐεργέτην !
 15 Ἄρ' οὐχ ὁ πᾶς ἠδίστα καγχάσει χρόνος
 Ἀγρὸν Ξεωρῶν τῷ Φιλῇ παρηγμένον ;
 Ἀλλ' οὐδὲν ἂν κρίνοιτο καὶ τοῦτο ξένον,
 Ὅπου γε τῆς σῆς δεξιᾶς ἡ γοργότης
 Τὰ ρεῖθρα κινεῖ τῆς χρυσῆς ἐπομβρίας¹,
 20 Ὡς νοῦ φυτουργῶν² τῶν Φίλων τὴν ἄμπελον.

CLVIII. Τῷ αὐτῷ.

Ἄν εἰς ἑκατὸν ἐξενέγκῃς τὸν σπέρρον,
 Πρώτης κρίνω σε ποιότητος ληϊόν ·
 Εἰ δὲ πρὸς ἐξήκοντα, δευτέρας μόγεις,
 Εἰ δ' ὑπὸ τὸν τρις³ ἀσλοχῶν δώσεις δέκα,
 5 Μηδ' αὐτὸς ἀπαίτει με τοὺς πρώτους φόρους ·
 Ἀνήροτον γὰρ καὶ σπορᾶς ἀλλοτρίαν
 Καὶ ψαμμοειδῆ καὶ σχεδὸν γῆν ἀγρίαν,
 Ἦν αὖχμὸς ἐξίκμασε καὶ στείρος χρόνος,
 Οὐδεὶς ἐπαινεῖ ἅν τὸ μηδὲν εἰσφέρει,
 10 Γεωγραφικῶν χαρίτων κειμήλιον.

CLIX. Τῷ αὐτῷ.

Μὰ τὸν σὸν ᾧ γέγηθα συνήθως τρόπον,
 Καὶ τὴν ἐπὶ σοὶ τῆς ἐμῆς ψυχῆς φλόγα,
 Καὶ τὸ προμηθὲς ὁ πρὸς ἡμᾶς δεικνύεις,
 Καὶ τὸν πλατυσμὸν τῆς σοφῆς σου καρδίας,

¹ Cf. supra lxx, 36.

μάτων. De plantis, 190 : Σὺ μὲν φυ-

² Cod. Esc. cvi, 80 : Ἐπεὶ φυτουρ-
 γεῖ καὶ γραφεὺς ὅταν θέλῃ ; cii, 11 : Strab. p. 734.Τὸν νοῦν φυτουργεῖ Σολομών τῶν ᾠδῶν
 Syntaxis notanda.

- 5 Καὶ τὴν πολυθρύλλητον¹ ἣν ἔχεις τύχην,
 Καὶ τὸν πολυθρήνητον² ἐσμὸν³ τῶν φίλων,
 Οἱ πραγμάτων ἔχουσι χωρὶς τοὺς λόγους,
 Οὐκ ἐσὶν ἡμῖν οὐδὲ μαινὶς μετρία,
 Πλὴν ταριχευτῶν καὶ στυγητῶν ἰχθύων.
 10 Τοῦ λάβρακος γοῦν πέμπε μοι Θᾶττον μέρος.

CLX. Τῷ αὐτῷ.

Βυζάντιον μέδιμνον εἰ δίδως δίδου.
 Τὴν γὰρ ἀκατάλληλον ἐν φαύλοις χάριν
 Οὐδ' αὐτὸς ἂν δῆπουθεν εἰσφέρειν Θέλοις,
 Ἄνερ τελικῶν πανδοχεῦ τεχνασμάτων.

CLXI. Τῷ αὐτῷ.

Οἶδα μὲν ὡς ἀπλησίος οὐ χρὴ⁴ τυγχάνων
 Τῆς τῶν λόγων χάριτος οὐκ ἔχεις κόρον.
 Ὡς γὰρ ταπεινοῖς τοῖς τεταγμένοις δέκα
 Συναπομετρεῖν⁵ ἀξιοῖς ἄλλους δέκα.

- 5 Πλὴν εἰ γε καὶ σὺ ταῖς ἀμοιβαῖς προσλήθης

¹ German. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 178 v°: Τὴν πολυθρύλλητον προσευξάμενος προσευχήν. Id. fol. 189 v°: Τὸ πολυθρύλλητον μέννα. Philoth. Cp. in Basil. p. 372.

² Append. 1, 42: Ὡ καὶ πολυθρύλλητον ἀγγέλων τέρας! Ὡ καὶ πολυθρήνητε δαιμόνων σκόλωφ.

³ Supra ccxiii, 18: Ὁ γὰρ περισπούδαςτος ἐσμός τῶν φίλων. Append. 12, 28: Τάχα τὸν ἐσμὸν ἐκταρᾷ τῶν φίλων. De anima. 446: Ἀθθίς τὸν ἐσμὸν ὀμματοῖ τῶν φιλιτάτων.

⁴ Fort. οὐχί προ οὐ χρή.

⁵ Hanc vocem ignorant lexica, quibus alia ejusmodi composita obiter addam: Συναπομερίζω, Soterichus, Spicil. Rom. t. X, p. 13: Εἰ δὲ τὰς ἀντικειμένους ταύτας λέξεις συναπομερίζεις ταῖς φύσεσι. — Συναποπλύνω, German. Cp. cod. Coisl. 278, fol. 18 v°: Καὶ συναποπλύνετο καὶ ἡ κλίση τοῦ τῆς μοιχείας μολύσματος. — Συναποστείω, Id. ibid. fol. 130 v°: Καὶ ἦν μοι σύντομος σωτηρίας ὁδὸς μετὰ τοῦ ἐπιτραχήλιου ἱεροῦ κόσμου, τὸ ἐπιτραχήλιον ἀπέρων βάρους συναποστείσασθαι. — Συναποτιπύω, Jo. Philopon. De anima, fol. 5 r°.

- ἔχεις με δὴ ξύμφωνον οἷς ἂν θεοπίσαις ·
 ἵππον¹ γὰρ εἰς ὕπλιον ὀτρύνεις πῆδον,
 καὶ τοῖς ὑπεκκαύμασι τὴν φλόγα τρέφεις².
 εἰ δ' οὖν ἔα παρτίειν με τοὺς ἄλλους πόρους,
 10 ἔξ ὧν ὁ μισθὸς δαψιλῆς ἂν εἰσρέοι ·
 * σοὶ μὲν γὰρ καὶ³ ἄμοχθον ἢ θήρα βρῦει,
 τρέφει δὲ γῆ ξύμπασα καὶ θάλαττά σε,
 καὶ τὴν ἀγαθὴν δεξιοῦνται σὴν τύχην
 αἱ δεῦρο φυλαὶ ταῖς γοναῖς τῶν πραγμάτων.
 15 ἔμοι δὲ βαρὺς καὶ δριμύς ὁ πᾶς βίος,
 καὶ τῶν κατὰ βούλησιν οὐκ ἂν τυγχάνοις,
 τοῦ τῆς τύχης κλωσθήρος ἀπειρηκότος ·
 τὴν γοῦν ἀπαρχὴν τῶν ἐφεξῆς εἰκάδων,
 εἰκάς ἀγαθῶν, μυριάς χαρισμάτων,
 20 εἰς ἀφθότους χάριτας ἐγκαίνιζέ μοι.

CLXII. Τῷ αὐτῷ.

- ἰχθὺς νεαλεῖς εἶπερ εἰσήνεγκέ τις,
 (πάντως δ' ἂν εἰσήνεγκε τῆς χρείας χάριν ·
 τὸ γὰρ σὺν ἀμφίβληστρον⁴ ἡ τύχη πλέκει,
 ἔπιτυχὲς τὸ νῆμα τεχνασαμένη) ·
 5 πέμπε πρὸς ἡμᾶς · εἰ δὲ μὴ, χῆνας πρύες,
 οὗς ἄγρὸς ἐξέθρεψεν ὕγρὸς καὶ χλόη.
 τοὺς γὰρ τιθασοὺς καὶ κατηναγκασμένους
 οὐδ' ἂν, φίλων ἄριστε, βουλομένη βλέπειν.
 εἰ δ' ὥς πρὸ τῆς χθὲς τῶν σίχων τὴν εἰκάδα
 10 καὶ τούσδε παρὲς ἐν κενοῖς καθυβρίσεις,

¹ Leg. ἵππον.^{*} Contra metrum. Leg. σοὶ μὲν γὰρ² Cod. Esc. cl, 8 : Εὖρες γὰρ ὑπέκ- ὡς ἄμοχθον.
καυμα τὴν φλόγα τρέφον.⁴ Cl. cod. Esc. clviii, 15.

- Ἡμεῖς γε καὶ πλὴν τῶν παρ' ὑμῖν ὀρνίθων
 Ζῶμεν, θεὸς γὰρ ἐστὶν ἡμᾶς ὁ τρέφων,
 Ὁ δημιουργὸς τῆς γονῆς τῶν ἐμψύχων.
 * Αὐτὸς δὲ σαυτῷ συναγαγὼν τὴν τύχην,
 15 Τράφηθι σιγῇ τὸν φιλόπλουτον¹ βίον,
 Ὡς οἱ παρεσθίνοντες ἐν γωνιδίοις.
 Λοιπὸν γὰρ οὐδὲν ἀπὸ τῶν σῶν ἀρπάσω,
 Οὐ χρυσὸν, οὐδ' ἄργυρον, οὐδ' ἄλλως κρέα,
 Κἂν ἄγριος χῆν ἐσίωῃν σε τυγχάνῃ
 20 Τὸν ἀπὸ γῆς δῆπουθεν αἰθεροδρόμον².

CLXIII. Τῷ αὐτῷ.

- Τὰς ἐντελεῖς χάριτας ἐκ βρέφους ἔχων,
 Καὶ μηδοπωσοῦν ἐλλιπέες τι δεικνύων,
 Τὴν ἐντελῇ μοι πέμπε τῶν πυρᾶν χάριν.
 Ὡς γὰρ τὸ μὲν πῦρ εἰς τὸν αἰθέρα τρέχει,
 5 Πᾶς δ' αὖθις ἀτμός εἰς τὸ τῆς σφαίρας ὕδωρ,
 Οὕτως ἐπὶ σὲ τὰς ῥοπὰς ἀπευθύνει
 Πᾶν εἴ τι σεμνὸν, πᾶν δὲ καὶ πλῆρες φύσει,
 Τῶν εὐτρόπων ἀριστὶ κοσμητὸρ φίλων,
 Καὶ παιδαγωγὸς τῆς ἐπιστήμης ὅλης.
 10 Τίς γὰρ κατὰ σέ; δεῦτε πεινεῖτε κρότοι.
 Πρὸς μὲν γὰρ οὐς ἔδειξε λαμπροὺς ὁ χρόνος

¹ German. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 222 v°: Ὡσπερ γὰρ ἀναλόγως τοῖς τῆς ψυχῆς πᾶσι καὶ τὰ ἐνόντια φαίνεσθαι εἴωθε καὶ ὁ φιλόπλουτος καὶ κεινώμενος (l. κοιμώμενος) χρηματίζεται, καὶ μόνων τούτων ὀφθαλμοὺς ἀσίστατος χρυσίου φαντάζεται.

² Anon. *De S. Theodoro*, vs. 99: Ἐξ

Εὐχαίων ἀσίου τῆς Βυζαντίδος ἔκ ἀναρεῖ πᾶσι φαντασθαι αἰθεροδρόμος. Greg. Naz. *Christ. pat.* 256 D: Αἰθεροδρόμῳ βοῇ, ubi nov. ed. αἰθεροτρόμῳ, pro qua voce codex 2707 habet ἀνεμοδρόμῳ. Psell. *In Cantic. Cantic.* Αἰθεροπληροδρόμος, quod vid. in *Thesouro*. Add. Welcker, *Syllag. epigr. græc.* p. 36.

CLII. Εἰς τριακοντάφυλλον¹.

Τὸ λευκόχρουν² εὖοσμον ἄνθος εἰσπνέων
 Τὸν τοῦ ῥόδου πρύτανιν ἔμπνευσον φίλος·
 Ποιεῖ γὰρ αὐτὸς ποικίλας σοι τὰς χροάς,
 Καὶ χρωματουργεῖ τὴν εὐμάραντον³ φύσιν.

CLIII. Τοῦ αὐτοῦ στίχοι εἰς τοὺς 16^ς μῆνας⁴.

Τοῦτ' ἄρα σαφές· ὁ γραφεὺς γὰρ ἐνθάδε
 * Τῷ μαρτίῳ μὲν ἔπλα καὶ θάρσος γράφει,
 Καὶ κτήνος ὀργῶν⁵· τακτικὸς γὰρ ὁ χρόνος.
 Ἀπρίλλιον⁶ δὲ ταῖς γοναῖς καὶ ταῖς πόαις
 5 Καὶ ταῖς λύραις⁷ δείκνυσιν τῶν προβατέων,
 Οἷς καὶ γάλα προῦθηκεν ἀμέλγειν ζέον.
 Καὶ μάϊος μὲν τῇ κρόκη τῶν ἀνθέων
 Τὴν βασιλίδ᾽ ἀτάχα τιμᾷ τοῦ χρόνου,
 Χιτῶνας αὐτῇ⁸ συντιθεῖς ῥοδοχρόους.
 10 Ἰούνιος δὲ τὴν φυὴν τετηγμένην
 Ἄλλῃ δρόσῳ κάτωθεν ἡδῶν φαιδρύνει·
 Θήγει δὲ καὶ δρέπανον εἰς ἔλους χλόην.
 Ἰούλιος⁹ δὲ βοῦς ὑποζεύξας θέρους
 Τῶν ἀποδέσμων συντρίβει τὸν ἄσλαχυν,
 15 Καὶ τῇ καθ' αὐτὸν ἀντιτεχνᾶται ζέσει.
 Ὁ δὲ φθίνων αὐγουστίος, ἀλγῶν ἐν κλίνῃ,

¹ Vox addenda lexicis.

γράμματα εἰς τοὺς δώδεκα μῆνας. Edidit

² Cod. Τὸν λευκόχρουν. Conf. infra Ideler *Physic. min.* t. I, p. 291.³ Cod. Par. ὀργῶν.⁴ Cf. cod. Par. ix, 1.⁵ Id. Ἀπρίλλιον.⁶ In margin. Εἰς τοὺς ἐν τοῖς οἴκοις
ζωγραφεθέντας μῆνας. In cod. Paris.⁷ Cod. Par. λήραις.⁸ 1630, fol. 162 r°, cum hoc titulo: Ἐπι-⁸ Id. αὐτῷ.⁹ Id. Ἰουλίου.

Ἄλλ' οὐδὲ χηνῶν, οὐδ' ἐρυθρῶν περδίκων,
 10 Οὐδ' ὀρνίθων δῆπουθεν ἐσίοιτρόφων¹.

CLXVI. Τῷ αὐτῷ.

Ἐδειξας οἷς ἐπραξας ὁ χρυσοῦς φίλος,
 * Ὡς μᾶλλον αὐτὸς εὐγενῇ δρᾷς τὴν τύχην ·
 Τὴν γὰρ τέως ἄκοσμον ὀψοποιῖταν²
 Τοῖς παντοδαποῖς ὠραῖσας βρώμασι,
 5 Καὶ τῇ κατ' αὐτὰ συνθέτῃ ποικιλίᾳ
 Ὀρεκτιᾶν ἐπειθες ἡμῖν τὴν φύσιν ·
 Ἰχθὺς δ' ὁ τυκτὸς ὡς ὑπισθόπλους³ φύσει
 Βρωθεὶς ἀνερῆρχατο καρκίνου τρόπον
 Εἰς ἐξερασμοὺς⁴ καὶ παλιμβόλους δρόμους ·
 10 Σὺ δ' οὖν πάλιν ἀκμαῖζε καὶ χάρει πρὸσω.

CLXVII. Τῷ αὐτῷ.

Γεωγράφει, θέσπιζε τὰς ψήφους Κύρου,
 Καὶ χρησὶὰ συγκόμιζε τοῖς ἔργοις τέλη ·
 Μνησίευσται γὰρ τῷ σκοπῷ σου τὸν χρόνον
 Ὅ παῖς παρελθὼν τὸν προδόσειον πόνον ·
 5 Πλὴν οὐκ ἐπαινώ τὴν Φυὴν τῶν ἀμπέλων,
 Ὅταν ἔχοι βρύουσαν ἢ χέρσος κνίδην,

¹ Hac voce carent lexica, quibus alia ejusmodi obiter addam : Ἀκριδομελίτροφος, Christophor. Patric. cod. Par. 1578, p. 63 : Ἄλλος Ἰωννῆς ἀκριδομελίτροφον (fort. ἀκριδομελίτροφος) ὁλοὴν δερματίνην ἡμφιεσμένος. — Μισσοφθονότροφος, Meliten. vs. 38 : Τοῖς ἐχθροῖς τοῖς μισσοφθονοτρόφοις. Adde et Βοοτροφέω, Anon. cod. Paris. 2420, p. 9, part. 3^a. — Ἰλοτροφέω, German.

Cpol. Coisl. 378, fol. 223 v° : Διὰ τοῦτο Ἰσα πάσχεις τοῖς Χαλδαίοις καμνενταῖς, οἱ οὐ διέλειπον καίοντες τὴν κάμνον τοῖς φλογοποιοῖς ὑπεκκαύμασι, ἔλαθον δὲ ὅμως κατὰ τῆς ἐαυτῶν πεφιλῆς ὑλοτροφοῦντες τὴν κάμνον.

² Supra cxxi, 153 : Τὴν ἀπραγμάτευτον ὀψοποιῖταν.

³ Hoc vocabulo carent lexica.

⁴ Cf. supra cxx, 8.

Ἡ σκανδάλων¹ εἰργουσαν, ὃ σῶτερ, βάτον·
Τὸ γήδιον γοῦν ἀποκαθάρας² δίδου·

Καὶ γὰρ φυτουργεῖς ἐν χρυσῇ γῇ τὴν τύχην,
10 Σοφῶς ἀνασπῶν τοῦ φθόνου τὴν τρίβωτον³.

CLXVIII. Τῷ αὐτῷ.

Τῆς σῆς κεφαλῆς πέμψον ἡμῖν τὴν σκέπην,
Καὶ τὴν Ἀθηναῶν δεῖξον ἡρρένωμένην·
Εἰ δ' οὐκ ἔχεις, Ἡρακλῆς, Ἡφαίστου σφύραν,
Τὴν πυρφόρον λάμβανε τῶν σίχων βίαν.

CLXIX. Τῷ αὐτῷ.

2 Ἄν ἡ τύχη κλώσασα γενναίους βρόχους
Πολυτελῇ τὴν Θῆραν εἰργάσατό σοι,
Ἐν προσφάτοις πέραδιξι νῦν δεῖπνίξέ με·
Ὡς γὰρ ἀηδεῖς τὰς τροφὰς διαπύω,
5 Κυκώμενος φεῦ τῆς νόσου τῇ μάστιγι⁴·
Ἢλιε καὶ γῇ, τίς τὰ τῆς νόσου φράσει;
Ποῖαι φλόγες πώρρωθεν ἐκτήκουσί με;
Καὶ ζῶ μεταξὺ συμφορῶν πολυτρόπων·
Ἄλλ' οἱ φίλοι χαίρουσιν οὐδὲν εἰδότες,
10 Καὶ σὺ πρὸς αὐτοῖς ἐκγελᾷς μὴ σακρῶν.

CLXX. Τῷ αὐτῷ.

Ἄλλος μὲν ἀπλῶς ὁσίσουσιν σε θανμάσας
Ὑμνησεν ἂν καὶ σχῆμα καὶ λόγων χάριν,
Καὶ δραστικήν φρόνησιν εἰς ὄγκον τύχης·
Ἐγὼ δ' ἂν ἐξύμνησα τὴν γνώμην πλέον,

¹ Fort. σκανδάλων.

² Leg. ἀποκαθῆραι.

³ Leg. τὴν τρίβωτον.

⁴ Cf. supra cxxviii, 2.

- 5 Ἦν δὲ καθαρὰν τοῖς ἐρασιαῖς εἰσφέρεις·
 Οὐ γὰρ ἀπατᾷς οὐδὲ χαυνοῖς τὴν σχέσιν,
 Οὐδ' ἄλλα ποιῶν, ἄλλα τοῖς φίλοις δίδως·
 Ἀλλ' ὡς ὅλος φῶς καὶ πρὸς ἡμέραν βλέπων
 Ἀπροσκόποις βήμασιν ὀρθοῖς τὸ κλέος.
 10 Ἄρ' οὖν ὑποπτεύσω σε τὸν νοῦν τὸν μέγαν;

* CLXXI. Εἰς τὸν ἅγιον Ὀνούφριον¹.

Γυμνὸς παλαισίης τὸν Σατὰν καταισχύνας
 Τὴν αἰσχύνην ἐκρύψε τῶν προπατόρων·
 ἔσκηκε δ' οὖν ἄτρεστος ὁ σίεφανίτης,
 Καὶ πρὸς τὸν ἀντίτεχνον² ὁκνοῦντα βλέπει·
 5 Πλὴν ἀλλ' ὁ μὲν πέφθυγεν ἀλγῶν καὶ σίένων,
 Ὁ δὲ βραβευτῆς τῆς ὑπὲρ φύσιν πάλης
 Νοούμενον μὲν ἀγγελον τοῦτον γράφει,
 Τυπούμενον δὲ θαυματουργὸν δεικνύει.

CLXXII. Εἰς τὸν ἅγιον Γεράσιμον³.

Παρακοὴ μὲν ἀπὸ τῶν προπατόρων
 Ἀκανθαν εἰσήνεγκε παντὶ τῷ γένει,
 Ὑπακοὴ δὲ παρὰ τῷ Γερασίμῳ
 Ἀκανθαν ἐξήνεγκε θηρὸς ἀγρίου.

CLXXIII.

Ἀδάμ⁴ τις ἐστὶν ἀσφαλὴς ὁ νῦν γέρον·
 Ὁ θῆρ γὰρ αὐτῷ μαρτυρεῖ τὴν ἄξιαν,

¹ Cf. supra LXXVIII, CXXIX et cod. Par. LII.

² De S. Gerasimo cf. Fabric. Bibl. gr. X, p. 231.

³ De cleph. v. 221 : Τῆς ἀντιτέχνου φλεγμονῆς κενομένης.

⁴ Carmina CXXIII-CXXIX ex apographo amici mei Read.

Ὅς ἀχθεται μὲν, ἰσθῆται δ' αὖν ἀτρέμας·
Ἡ γὰρ χάρις ἤμειψεν αὐτοῦ τὴν φύσιν.

CLXXIV. *Eis τὸν Πρόδρομον*¹.

Σιγῶσα φωνή² καὶ βοῶσα καρδία
Τὸν δεσπότην κάμπλουσιν ἐξ εὐσπλαγχνίας·
Θεὸς γὰρ ἐστὶ καὶ τὰ μὴ δῆλα βλέπει,
Καὶ τῆς σιωπῆς ἀκροᾶται τὸν κτύπον.

CLXXV. *Eis τὸν μέγαν Βασίλειον*³.

* Βασίλειε ζῆς, ἀλλὰ σιγᾶς ἐνθάδε·
Τὴν γὰρ σιωπὴν ἡλικιώτην⁴ φέρων
Τὸν ἐν τύποις θόρυβον ἐκκλίνεις πάλιν,
Κοινὸν λόγου παιδεύμα καὶ σιγῆς, πᾶτερ.

CLXXVI. *Eis τὴν δευτέραν παρουσίαν*⁵.

Ὅρῶν, θεατὰ, τὸν ζυγὸν τῶν⁶πρακτέων
Στάθμιζε⁷ καὶ ῥύθμιζε σαυτοῦ τὸν βίον,
Μήπως τὸ βαρὺ τῶν κακῶν σου φορτίον
Εἰς χοῦν σε πικρὸν καὶ φθορὰν κατασπάσῃ.

CLXXVII. *Eis τὸ αὐτό*⁸.

Ἡ γῆ τὰ νεκρὰ τῶν βρωτῶν⁹ ἀποπλύνει,
Καὶ θῆρες ἐξεμοῦσι¹⁰ τὴν βρωσίαν πάλιν·
Σὺ δ' ἐσθίων πένητος, εἰπέ μοι, κρέα
Πάλιν κατ' αὐτοῦ δυσμενῶς χαίνεις, ξέने;

¹ Cod. M. fol. 93.² Apogr. φωνή.³ Cod. M. fol. 102.⁴ Forl. ἡλικιώτην.⁵ Cod. M. fol. 102.⁶ Cod. M. omittit τῶν.⁷ Apogr. στάθμιζε.⁸ Cod. M. fol. 102. Lemma falsum.⁹ Cod. M. ἡ γῆ — βρωτῶν.¹⁰ Apogr. ἐξεμοῦσι.

- 5 Καὶ τὴν πολυθρύλλητον¹ ἣν ἔχεις τύχην,
 Καὶ τὸν πολυθρήνητον² ἐσμὸν³ τῶν φίλων,
 Οἱ πραγμάτων ἔχουσι χωρὶς τοὺς λόγους,
 Οὐκ ἔστιν ἡμῖν οὐδὲ μαινὶς μετρία,
 Πλὴν ταριχευτῶν καὶ σίυγητῶν ἰχθύων.
 10 Τοῦ λάδρακος γοῦν πέμπε μοι Θᾶττον μέρος.

CLX. Τῷ αὐτῷ.

Βυζάντιον μέδιμον εἰ δίδως δίδου.
 Τὴν γὰρ ἀκατάλληλον ἐν φαύλοις χάριν
 Οὐδ' αὐτὸς ἂν δῆπουθεν εἰσφέρειν θείοις,
 Ἄνερ τελικῶν πανδοχεῦ τεχνασμάτων.

CLXI. Τῷ αὐτῷ.

Οἶδα μὲν ὡς ἀπληστος οὐ χρῆ⁴ τυγχάνων
 Τῆς τῶν λόγων χάριτος οὐκ ἔχεις κόρον.
 Ὡς γὰρ ταπεινοῖς τοῖς τεταγμένοις δέκα
 Συναπομετρεῖν⁵ ἀξιοῖς ἄλλους δέκα.
 5 Πλὴν εἴ γε καὶ σὺ ταῖς ἀμοιβαῖς προσίλθης

¹ German. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 178 v°: Τὴν πολυθρύλλητον προσευξάμενος προσευχήν. Id. fol. 189 v°: Τὸ πολυθρύλλητον μέννα. Philoth. Cp. in Basil. p. 372.

² Append. 1, 42: Ὡ καὶ πολυθρύλλητον ἀγγέλων τέρας! Ὡ καὶ πολυθρήνητε δαιμόνων σκόλωψ.

³ Supra ccxiii, 18: Ὁ γὰρ περισπούδαςτος ἐσμός τῶν φίλων. Append. iii, 28: Τόχα τὸν ἐσμὸν ἐκταράξει τῶν φίλων. De anima. 446: Ἀδθις τὸν ἐσμὸν ὀμματοῖ τῶν φιλιτάων.

⁴ Fort. οὐχί pro οὐ χρῆ.

⁵ Hanc vocem ignorant lexica, quibus alia ejusmodi composita obiter addam: Συναπομερίζω, Soterichus, Spicil. Rom. t. X, p. 13: Εἰ δὲ τὰς ἀντικειμένας ταύτας λέξεις συναπομερίζεις ταῖς φύσει. — Συναποπλύνω, German. Cp. cod. Coisl. 278, fol. 18 v°: Καὶ συναποπλύνετο καὶ ἡ κλίνη τοῦ τῆς μοιχείας μολύσματος. — Συναποσειώ, Id. ibid. fol. 130 v°: Καὶ ἦν μοι σύντομος σωτηρίας ὁδὸς μετὰ τοῦ ἐπιτραχηλίου ἱεροῦ κόσμου, τὸ ἐπιτραχήλιον ἀνίερων βάρους συναποσειασθαι. — Συναποτυπώω, Jo. Philopon. De anima, fol. 5 r°.

ἔχεις με δὴ ἑμφωνον οἷς ἂν θεσπίσῃς·

Ἵππον¹ γὰρ εἰς ὑπίον ὑτρύνεις πέδον,

Καὶ τοῖς ὑπεκκαύμασι τὴν φλόγα τρέφεις².

Εἰ δ' οὖν ἔα πράττειν με τοὺς ἄλλους πόρους,

10 Ἐξ ὧν ὁ μισθὸς δαψιλῆς ἂν εἰσρέοι·

³ Σοὶ μὲν γὰρ καὶ³ ἄμοχθον ἢ θήρα βρῦει,

Τρέφει δὲ γῇ ξύμπασα καὶ θάλαττά σε,

Καὶ τὴν ἀγαθὴν δεξιοῦνται σὴν τύχην

Αἱ δεῦρο φυλαὶ ταῖς γοναῖς τῶν πραγμάτων.

15 Ἐμοὶ δὲ βαρὺς καὶ δριμύς ὁ πᾶς βίος,

Καὶ τῶν κατὰ βούλησιν οὐκ ἂν τυγχάνοις,

Τοῦ τῆς τύχης κλωστήρος ἀπειρηκότος·

Τὴν γοῦν ἀπαρχὴν τῶν ἐφεξῆς εἰκάδων,

Εἰκὰς ἀγαθῶν, μυριάς χαρισμάτων,

20 Εἰς ἀφθότους χάριτας ἐγκαίνειζέ μοι.

CLXII. Τῷ αὐτῷ.

Ἰχθύς νεαλεῖς εἵπερ εἰσήνεγκε τις,

(Πάντως δ' ἂν εἰσήνεγκε τῆς χρείας χάριν·

Τὸ γὰρ σὸν ἀμφίβληστρον⁴ ἢ τύχη πλέκει,

Ἐπιτυχὲς τὸ νῆμα τεχνασαμένη·)

5 Πέμπε πρὸς ἡμᾶς· εἰ δὲ μὴ, χῆνας πρῶες,

Οὓς ἀγρὸς ἐξέθρεψεν ὕγρὸς καὶ χλόη.

Τοὺς γὰρ τίθασους καὶ κατηναγκασμένους

Οὐδ' ἂν, Φίλων ἄριστε, βουλοίμην βλέπειν.

Εἰ δ' ὥς πρὸ τῆς χθὲς τῶν σίγχων τὴν εἰκάδα

10 Καὶ τούσδε παρεῖς ἐν κενοῖς καθυβρίσεις,

¹ Leg. ἱππον.

² Contra meliorem. Leg. σοὶ μὲν γὰρ

³ Cod. Esc. cl. 8 : Εὐρες γὰρ ὑπέκ- ὥς ἄμοχθον.
καυμα τὴν φλόγα τρέφον.

⁴ Cf. cod. Esc. clviii, 15.

- Ἡμεῖς γε καὶ πλὴν τῶν παρ' ὑμῖν ὀρνίθων
 Ζῶμεν, θεὸς γάρ ἐστιν ἡμᾶς ὁ τρέφων,
 Ὁ δημιουργὸς τῆς γονῆς τῶν ἐμψύχων ·
 * Αὐτὸς δὲ σαυτῷ συναγαγὼν τὴν τύχην,
 15 Τράφηθι σιγῇ τὸν φιλόπλουτον¹ βίον,
 Ὡς οἱ παρυσθίοντες ἐν γωνιδίοις ·
 Λοιπὸν γὰρ οὐδὲν ἀπὸ τῶν σῶν ἀρπάσω,
 Οὐ χρυσὸν, οὐδ' ἄργυρον, οὐδ' ἄλλως κρέα,
 Κἂν ἄγριος χῆν ἐσίῳ σε τυγχάνῃ
 20 Τὸν ἀπὸ γῆς δῆπουθεν αἰθεροδρόμον².

CLXIII. Τῷ αὐτῷ.

- Τὰς ἐντελεῖς χάριτας ἐκ βρέφους ἔχων,
 Καὶ μηδοπωσοῦν ἐλλιπές τι δεικνύων,
 Τὴν ἐντελῇ μοι πέμπε τῶν πυρῶν χάριν ·
 Ὡς γὰρ τὸ μὲν πῦρ εἰς τὸν αἰθέρα τρέχει,
 5 Πᾶς δ' αὖθις ἀτμὸς εἰς τὸ τῆς σφαίρας ὕδωρ,
 Οὕτως ἐπὶ σὲ τὰς ῥοπὰς ἀπευθύνει
 Πᾶν εἴ τι σεμνὸν, πᾶν δὲ καὶ πλῆρες φύσει,
 Τῶν εὐτρόπων ἀριστὶ κοσμητορ φίλων,
 Καὶ παιδαγωγὸς τῆς ἐπιστήμης ὅλης.
 10 Τίς γὰρ κατὰ σέ; δεῦτε πεινεῖτε κρότοι ·
 Πρὸς μὲν γὰρ οὓς ἔδειξε λαμπροὺς ὁ χρόνος

¹ German. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 222 v°: Ὡσπερ γὰρ ἀναλόγως τοῖς τῆς ψυχῆς πᾶσι καὶ τὰ ἐνόντια φαίνεσθαι εἴωθε καὶ ὁ φιλόπλουτος καὶ κεινώμενος (l. κοινώμενος) χρηματίζεται, καὶ μέντοι τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀσφραπὰς χρυσίου φαντάζεται.

² Anon. De S. Theodoro, vs. 99: Ἐξ

Εὐχαίτων δόλῳ τῆς Βυζαντίδος ἔν ἀναρεῖ πέφθακεν αἰθεροδρόμος. Greg. Naz. Christ. pat. 256 D: Αἰθεροδρόμῳ βοῇ, ubi nov. ed. αἰθεροτρόμῳ, pro qua voce codex 2707 habet ἀνεμοδρόμῳ. Psehl. In Cantic. Cantic. Αἰθεροπτηνοδρόμος, quod vid. in Thesaurο. Add. Welcker, Syllag. epigr. græc. p. 36.

- Ὑμεῖς ἀριστοὶ εὐσθενεῖς καὶ γεννάδαι,
 Ὅγκους τινὰς πλάσαντες ἐκ τῶν μετρίων,
 Ὡς ἂν ἔχοι τέρασιν ἢ κτίσις βρύειν*.
 15 Πρὸς ἄνδρα δ' ὃν σκοποῦσιν οἱ δεῦρο σίλοι,
 * Πατρικιώτην τὸν σοφὸν γεωγράφον,
 Ἐμπίδες εἰς φῶς λαμπάδος τυγχάνετε.

CLXIV. Τῷ αὐτῷ.

- Ὁ συμπαθὴς ἄνθρωπος, ὃ πλούτῳ βρύων,
 Ὁ καινοποιὸς τῶν Θρακῶν γεωγράφος,
 Καὶ καταγωγεὺς¹ τῆς χρυσοῦς Βυζαντίδος,
 Μᾶλλον δὲ τοῦ σχήματος αὐτῆς τεχνίτης,
 5 Ἡ καὶ βραβευτὴς, καὶ πολιολίης αὐτόχειρ²,
 Ἐμὴν χάριν φρόντισον οἰκτροῦ πρεσβύτου,
 Τοὺς ἐγγράφους ἡδίστα κουφίσας φόρους,
 Καὶ γῆς ἀναδοὺς εὐφυοῦς ἀποσπάδας.
 Οὐ δύναται γὰρ τὴν μετ' ἐνδείας νόσον
 10 Πρῶτος φέρειν ἄνθρωπος οὐκ ὦν ἐκ λίθου.

CLXV. Τῷ αὐτῷ.

- Ἀπλᾶς νέμειν χάριτας οὐ πρῶτος λέγων,
 Ἡμῖν γε διπλᾶς, ἀλλὰ καὶ πρῶτος δίδως.
 Οὐ δύναται γὰρ τὴν πλατυνθεῖσαν φύσιν
 Ποιεῖν πνιγερὰν δυσφοροῦσαν ὁ τρόπος.
 5 Ἐγὼ δέ σοι χάριτας εἰδὼς τυγχάνω
 Δεικνύντα³ σαυτὸν ἀπὸ τῶν ἔργων πλέον.
 Οὐ φείδεται γὰρ ἢ πρὸς ἡμᾶς σου σχέσις
 Οὐ τῶν λαγῶν, οὐδὲ τῶν ψευδωνύμων⁴,

¹ Hac voce augenda lexica.² Leg. δεικνύντι.³ Cf. supra xxxv, 5.⁴ Quae fera hic designatur?

Ἀλλ' οὐδὲ χηνῶν, οὐδ' ἐρυθρῶν περδίκων,
 10 Οὐδ' ὀρνίθων δῆπουθεν ἐστίοιτρόφων¹.

CLXVI. Τῷ αὐτῷ.

Ἐδειξας ὅτις ἐπραξας ὁ χρυσοῦς φίλος,
 * Ὡς μᾶλλον αὐτὸς εὐγενῇ δρᾷς τὴν τύχην.
 Τὴν γὰρ τέως ἄκοσμον ὀψοποιῖται²
 Τοῖς παντοδαποῖς ὥραισας βρώμασι,
 5 Καὶ τῇ κατ' αὐτὰ συνθέτῃ ποικιλίᾳ
 Ὀρεκτιᾶν ἐπειθες ἡμῖν τὴν φύσιν.
 Ἰχθὺς δ' ὁ τυκτὸς ὡς ὀπισθόπλους³ φύσει
 Βραθεὶς ἀνεβρίχᾳτο καρκίνου τρόπον
 Εἰς ἐξερασμοὺς⁴ καὶ παλιμβόλους δρόμους.
 10 Σὺ δ' οὖν πάλιν ἄκμαζε καὶ χώρει πρὸσω.

CLXVII. Τῷ αὐτῷ.

Γεωγράφει, θρόσπιζε τὰς ψήφους Κύρου,
 Καὶ χρησὶὰ συγκόμιζε τοῖς ἔργοις τέλη.
 Μνηστρεύεται γὰρ τῷ σκοπῷ σου τὸν χρόνον.
 Ὁ παῖς παρελθὼν τὸν προδόσιον πόνον.
 5 Πλὴν οὐκ ἐπαινώ τὴν φύσιν τῶν ἀμπέλων,
 Ὅταν ἔχοι βρύουσαν ἢ χέρσος κνίδην,

¹ Hac voce carent lexica, quibus alia ejusmodi obiter addam: Ἀκριδομελίτροφος, Christophor. Patric. cod. Par. 1578, p. 63: Ἄλλος Ἰωάννης ἀκριδομελίτροφον (fort. ἀκριδομελίτροφος) σολὴν δερματίνην ἠμφιεσμένος. — Μισσοφθονότροφος, Meliten. vs. 38: Τοῖς ἐχθροῖς τοῖς μισσοφθονοτρόφοις. Adde et Βοστροφέω, Anon. cod. Paris. 2420, p. 9, part. 3^a. — Ὑλοτροφέω, German.

Cpol. Coisl. 378, fol. 223 v°: Διὰ τοῦτο ἴσα πάσχεις τοῖς Ἰαλδαίοις καμινευταῖς, οἱ οὐ διέλιπον καίοντες τὴν κάμνον τοῖς φλογοποιοῖς ὑπεκκαύμασιν, ἔλαθον δὲ ὅμως κατὰ τῆς ἐαυτῶν πεφάλης ὕλοτροφοῦντες τὴν κάμνον.

² Supra cxxxi, 153: Τὴν ἀπραγμάτευτον ὀψοποιᾶν.

³ Hoc vocabulo carent lexica.

⁴ Cf. supra cxxv, 8.

Ἡ σκανδάλων¹ εἵργουσας, ὦ σῶτερ, βάτον·
 Τὸ γήδιον γοῦν ἀποκαθάρας² δίδου·
 Καὶ γὰρ φυτουργεῖς ἐν χρυσῇ γῇ τὴν τύχην,
 10 Σοφῶς ἀνασπῶν τοῦ φθόνου τὴν τρίβον³.

CLXVIII. Τῷ αὐτῷ.

Τῆς σῆς κεφαλῆς πέμψον ἡμῖν τὴν σκέπην,
 Καὶ τὴν Ἀθηνᾶν δεῖξον ἠρρένωμένην·
 Εἰ δ' οὐκ ἔχεις, Ἡρακλῆς, Ἡφαίστου σφύραν,
 Τὴν πυρφόρον λάμβανε τῶν σίγχων βίαν.

CLXIX. Τῷ αὐτῷ.

* Ἄν ἡ τύχη κλώσασα γενναίους βρόχους
 Πολυτελῇ τὴν Θήραν εἰργάσατό σοι,
 Ἐν προσφάτοις πέρδιξι νῦν δείπνιζέ με·
 Ὡς γὰρ ἀηδεῖς τὰς τροφὰς διαπλύω,
 5 Κυκώμενος φεῦ τῆς νόσου τῇ μάστιγι⁴.
 Ἢλιε καὶ γῆ, τίς τὰ τῆς νόσου φράσει;
 Ποῖαι φλόγες πόρρωθεν ἐκτήκουσί με;
 Καὶ ζῶ μεταξὺ συμφορῶν πολυτρόπων·
 Ἀλλ' οἱ φίλοι χαίρουσιν οὐδὲν εἰδότες,
 10 Καὶ σὺ πρὸς αὐτοῖς ἐκγελᾷς μὴ δακρύων.

CLXX. Τῷ αὐτῷ.

Ἄλλος μὲν ἀπλῶς ὀσίσουσιν σε θαυμάσας
 Ὑμνησεν ἂν καὶ σχῆμα καὶ λόγων χάριν,
 Καὶ δρασιλικὴν φρόνησιν εἰς ἔγκον τύχης·
 Ἐγὼ δ' ἂν ἐξύμνησα τὴν γνώμην πλέον,

¹ Fort. σκανδάλων.

² Leg. ἀποκαθάραι.

³ Leg. τὴν τρίβον.

⁴ Cf. supra cxxxvii, 2.

- 5 Ἦν δὲ καθάραν τοῖς ἐρασταῖς εἰσφέρεις·
 Οὐ γὰρ ἀπατᾷς οὐδὲ χαυνοῖς τὴν σχέσιν,
 Οὐδ' ἄλλα ποιῶν, ἄλλα τοῖς φίλοις δίδως·
 Ἀλλ' ὡς ἔλος φῶς καὶ πρὸς ἡμέραν βλέπων
 Ἀπροσκόποις βήμασιν ὀρθοῖς τὸ κλέος.
 10 Ἄρ' οὖν ὑποπτεύσω σε τὸν νοῦν τὸν μέγαν;

* CLXXI. Εἰς τὸν ἅγιον Οὐνούφριον¹.

- Γυμνὸς παλαισθῆς τὸν Σατὰν καταισχύνας
 Τὴν αἰσχύνην ἐκρυψε τῶν προπατόρων·
 Ἐσίγηκε δ' οὖν ἄτρεστος ὁ σιεφανίτης,
 Καὶ πρὸς τὸν ἀντίτεχνον² ὀκνοῦντα βλέπει·
 5 Πλὴν ἀλλ' ὁ μὲν πέφευγεν ἀλγῶν καὶ σιένων,
 Ὁ δὲ βραβευτῆς τῆς ὑπὲρ φύσιν πάλης
 Νοούμενον μὲν ἄγγελον τοῦτον γράφει,
 Τυπούμενον δὲ θαυματουργὸν δεικνύει.

CLXXII. Εἰς τὸν ἅγιον Γεράσιμον³.

- Παρακοὴ μὲν ἀπὸ τῶν προπατόρων
 Ἄκανθαν εἰσήνεγκε παντὶ τῷ γένει,
 Ὑπακοὴ δὲ παρὰ τῷ Γερασίμῳ
 Ἄκανθαν ἐξήνεγκε θηρὸς ἀγρίου.

CLXXIII.

- Ἀδάμ⁴ τις ἐστὶν ἀσφαλῆς ὁ νῦν γέρων·
 Ὁ θῆρ γὰρ αὐτῷ μαρτυρεῖ τὴν ἀξίαν,

¹ Cf. supra xxxviii, cxxxix et cod. Par. LII.

² De eleph. v. 221 : Τῆς ἀντιτέχνου φλεγμονῆς κενουμένης.

³ De S. Gerasimo cf. Fabric. Bibl. gr. X, p. 231.

⁴ Carmina cxxxiii-cxxxix ex apographo amici mei Read.

Ὅς ἀχθεται μὲν, ἰσθᾶται δ' ὧν ἀτρέμας·
Ἡ γὰρ χάρις ἡμειψεν αὐτοῦ τὴν φύσιν.

CLXXIV. Eis τὸν Πρόδρομον¹.

Σιγῶσα φωνή² καὶ βοῶσα καρδία
Τὸν δεσπότην κάμπουσιν ἐξ εὐσπλαγχνίας·
Θεὸς γὰρ ἐστί καὶ τὰ μὴ δῆλα βλέπει,
Καὶ τῆς σιωπῆς ἀκροᾶται τὸν κτύπον.

CLXXV. Eis τὸν μέγαν Βασίλειον³.

* Βασιλεῖε ζῆς, ἀλλὰ σιγᾶς ἐνθάδε·
Τὴν γὰρ σιωπὴν ἡλικιώτην⁴ φέρων
Τὸν ἐν τύποις θόρυβον ἐκκλίνεις πάλιν,
Κοινὸν λόγου παιδεύμα καὶ σιγῆς, πᾶτερ.

CLXXVI. Eis τὴν δευτέραν παρουσίαν⁵.

Ὅρων, θεατὰ, τὸν ζυγὸν τῶν⁶ πρακτέων
Στάθμιζε⁷ καὶ ῥύθμιζε σαυτοῦ τὸν βίον,
Μήπως τὸ βαρὺ τῶν κακῶν σου φορτίον
Εἰς χοῦν σε πικρὸν καὶ φθορὰν κατασπάσῃ.

CLXXVII. Eis τὸ αὐτό⁸.

Ἡ γῆ τὰ νεκρὰ τῶν βροτῶν⁹ ἀποπλύνει,
Καὶ θῆρες ἐξεμοῦσι¹⁰ τὴν βρωσίαν πάλιν·
Σὺ δ' ἐσθίων πένητος, εἰπέ μοι, κρέα
Πάλιν κατ' αὐτοῦ δυσμενῶς χαίρεις, ξέने;

¹ Cod. M. fol. 93.

² Apogr. φωνή.

³ Cod. M. fol. 102.

⁴ Fort. ἡλικιωτίν.

⁵ Cod. M. fol. 102.

⁶ Cod. M. omittit τῶν.

⁷ Apogr. στάμιζε.

⁸ Cod. M. fol. 102. Lemma falsum.

⁹ Cod. M. ἡγῆ — βρωτῶν.

¹⁰ Apogr. ἐξεμοῦσι.

CLXXVIII. Εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Θεοτόκου.

* Τίκτουσα καὶ θνήσκουσα μικᾶς τὴν φύσιν ·
Κἀν γὰρ τελευτᾶς, ἀλλ' αἰεὶ ζῆς, παρθένε.

CLXXIX. Ἔτερον.

Ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα παρθένος μένεις ·
Ὑπὲρ φύσιν θανοῦσα παλιμπνους μένεις.

CLXXX. Ἔτερον.

Ἀρρευσίον ἔσχες, μητρᾶνανδρε¹, τὸν τόκον ·
Ἀφθαρτον εὔρες καὶ τὸ τοῦ βίου τέλος.

CLXXXI. Ἔτερον.

Τέθνηκας ἡ σώζουσα τὸ θνητὸν γένος,
Ὡς ἂν τὸ πᾶν κάταθεν ἐλκύσης ἄνω.

CLXXXII. Ἔτερον.

Ἰνα τὰ τῆς γῆς πάντα κοσμήσης μέρη,
Θνήσκεις, Μαριάμ, ἐκ ταφῆς δὲ ζῆς πάλιν.

CLXXXIII. Εἰς τὸν ἅγιον Ἀλύπιον².

Σὺ μὲν διεξάγοις με τοῖς τερασίοις,
Ἀλύπιε, ζῶν εἰς τὸ νεκρὸν ὁσίου ·
Ἐγὼ δὲ τιμῶν τοὺς ὑπαιθρίους πόνους
Ἀντὶ σιύλου τὸ σιῆθος ὑπέθηκά σοι.

* CLXXXIV. Εἰς³ τοὺς ἁγίους ἀποστόλους Πέτρον καὶ Παῦλον
ἀσπαζομένους ἀλλήλους.

Τὸ μυσικὸν φίλημα τῶν πρωτοθρόνων⁴

¹ Apogr. ἀρευσίον ἔσχες μήτραν ἀνδρετόν. Cf. cod. Par. ικiii. 2.

² De S. Atypio vid. Fabric. Bibl. gr. X, p. 192.

³ In cod. Par. 1630, fol. 43 v° : Εἰς τοὺς μεγάλους Πέτρον καὶ Παῦλον.

⁴ Supra ικiii, 9 : Τοῖς τοῦ λόγου κήρυξι καὶ πρωτοθρόνοις. German. Cp.

Τὴν τοῦ γένους ἔνωσιν ἡμῖν δεικνύει·
 Τῷ σφίγματι γὰρ τῶν παρ' ἀμφοῖν δογμάτων
 Ὁ κόσμος ἀπλῶς συνδεθεὶς οὐκ ἐφθάρη.

* CLXXXV. Εἰς τὸν μέγαν Κωνσταντῖνον.

Παῦλος μὲν ἀρθεὶς οὐρανοῦ μέχρι τρίτου¹
 Τὸν σ' αὐρὸν ἀκλόνητον ἐπλούτει βάσιν,
 Ἐν ᾧ κατ' ἐχθρῶν εὐδρομῶν ἀποκρύφων
 Τῆς ἀπάτης καθεῖλε τὴν τυραννίδα·
 5 Ὁ δεύτερος δὲ Παῦλος Αὐσονοκράτωρ
 Εἰς ὕψος ἀρθεὶς εὐκλεοῦς κραταρχίας
 Ἐν τῷδε νικᾷ τοὺς βασιλεῖς τοὺς πᾶσαι
 Καὶ ζῇ πεποισθὼς ὡς ἐν ὕπλῳ τῷ ξύλῳ,
 ᾧ δὴ κατακλῶν τὰς φυλὰς τῶν βαρβάρων
 10 Τὸ Ῥωμαϊκὸν εὐφυνῶς διεξάγει.

CLXXXVI. Εἰς χελάντιον².

Ἡδὺς μὲν ὁ πλοῦς, ἀργυροῦν γὰρ τὸ σκάφος·
 Ἀλλὰ σκύπει, βέλτιστε, καὶ φείδου πίνων·
 Τοῦ γὰρ λογισμοῦ τὸν κυβερνήτην ἔχων
 Τὸν τῆς μέθης ὑποπλῖον ἐκφεύξῃ γνόφον.

CLXXXVII. Εἰς τὸ αὐτό.

Τὴν ἀργυρᾶν κύλικα λαμβάνων φίλος
 Ἐν τῷ πτότῳ πρόπινε τὴν συμμετρίαν,
 Μᾶλλον δὲ τὴν πρέπουσαν εὐχαριστίαν
 Καὶ τὴν ἀμοιβὴν τῷ φιλοφρονουμένῳ.

cod. Coisl. 278, fol. 184 r°: Τὸν πρωτό-
 θρονον ἐν ἀποστόλοις καὶ κορυφαῖον. Cf.
 cod. Par. 400, fol. 5 r°.

¹ Cf. supra xxi, 9.

² Χελάνδιον, *chelandium*, navigiū spe-

cies de qua multis egit Ducang. in *Gloss.*
med. lat. et in Gloss. med. græc., hic au-
 tem poculi, ut pleraque navium voca-
 bula ad pocula reperiuntur translata. In
 cod. gr. 2062 scribitur *χελάντιον*.

CLXXXVIII.

* ἔχων σε τὸν Δίδυμον¹ ἐκ τοῦ λειψάνου
 Σωτηρίαν δίδυμον εὐρεῖν ἰσχύσω.
 Καὶ γὰρ μένων δίδυμος ἐν τῇ συνθέσει
 Τὴν πρὸς σέ μου δίδυμον οὐ φέρω σχέσιν.

CLXXXIX. Εἰς λείψανον τοῦ ἀγίου ἀποστόλου Θωμᾶ.

Οὐκ ἔστιν εἰς τὸ πνεῦμα σὰρξ οὐδ' ὁσία,
 Καθὼς βλέπεις ἔχοντα τὸν σὸν δεσπότην.
 Τὸ σὸν δέ, Θωμᾶ, τοῦτο γυμνὸν ὁσίων
 Ἐνδύεται τὸ πνεῦμα τῶν τερασίων.

CXC. Ἐπιτάφιοι εἰς τὸν ἄγγελον ἐκεῖνον τὸν λεγόμενον Λεϊδαρον².

Ἐγὼ ποτε ζῶν εἰς³ τὸν ἄσφατον βίον⁴
 Τὸν ἐκ βρέφους ἄκοσμον ἡρούμην βίον.
 Τὸ γὰρ παρὸν πᾶν οὐκ ἀποχρῶν μοι κρίνων
 Πρὸς τὴν μάτην σαίνουσας εὐελπιστίας
 5 Ἀλλοτρίους ἡμείβον ἐκ τόπων τόπους,
 Κύβοις δὲ καὶ κνίσμασιν αἰσχροῦ γαργάλου⁵,
 Καὶ κυμβάλων κρούμασι καὶ λήροις πότων,
 Καὶ γαστρίδος οἰδήμασιν ἐκδοὺς τὴν φύσιν,
 Ἀσωτίας ἐπλησα παπαὶ τὸν βίον.
 10 Τὸ γὰρ λογικὸν τῆς ψυχῆς καθυδρίσας,
 Καὶ τὴν ἀγωγὴν καὶ τὸ πατρῷον κλέος,
 Μᾶλλον δ' ἐμαυτὸν καὶ τὸ πάτριον σέβας
 Παρεφρόνουν, ἐπαιζον, ἡθυροστίμουν⁶.

¹ I. e. S. Thomam. Cf. Joann. xi, 16.

² Infra ccvi, 21: Καὶ γαργάλου κνίσ-

³ Cod. M. fol. 96 in quo Λεϊδαρίν.

ματα.

⁴ Cod. M. ἐς pro εἰς.

⁵ Theophan. Ceram. p. 17 C: Ἀλλὰ

⁶ Vid. cod. Eскур. cvi, 18 et clxxx,

καὶ φάγον καὶ οἰνοπότης αὐτὸν ἄθυρο-
 σιμοῦντες ὠνόμασαν.

1. Conf. supra i, 859.

Ἐξ Ἀγγέλου δὲ Πῶλος ὠνομαζόμεν,
 15 Εἰς Λατίνων μίμησιν ἐσκεπασμένος.
 * Θανὼν δὲ νῦν οὐκ οἶδα πῇ γῆθεν τρέχω,
 Ἀλλ' ἢ τις ἐστὶ σωστικὴ πίστις μόνη.
 Ταύτην φέρων δίδωμι τῷ πλάσαντί με.
 Κάκεινος εὐθὺς οἶδεν ὃ δράσει μόνος,
 20 Εὐσπλαγχνίας πέλαιος¹ εἰς πάντας χέων,
 Χαμαιλέον ἄνθρωπος ἢ Πρωτεὺς νέος,
 Ἢ προσφάτοις χρώμασι κήλων ὑκτάπους.
 Γεώργιος δ' οὖν, τοῦτο γάρ κλῆσιν φέρω,
 Πρὸ τῆς τελευτῆς ταῦτα φημι δακρύων.

CXCI. Εἰς τὸν μέγαν ἐκκλησιάρχην τὸν Πεπαγωμένον.

Μονὰς μὲν εἴ σὺ πλὴν ἀριθμῶν ἐργάτης,
 Μᾶλλον δὲ κανὼν οὐ κεκανονισμένος.
 Φεύγων δὲ τὴν σύλκεξιν ἀθρεῖς τοὺς γάμους,
 Καὶ νυμφαγωγεῖς² τοὺς φθορεῖς ὃ παρθένος,
 5 Καὶ δρᾶς ἀπαθῶς καὶ συνιστᾶς τοὺς τόκους,
 Ὡς ἀποτεχθεὶς καὶ τεκεῖν οὐδὲν θέλων.
 Ἐπώνυμον δὲ τὸ δριμύ ψῦχος φέρων
 Τὴν τοῖς γάμοις πρέπουσαν ἐξάπλεις φλόγα.
 Τὴν συνδετικὴν τοιγαροῦν λύσιν δίδου,
 10 Ἐπιτρέπων γέρουσιν ἀκμαῖον γάμον.

* CXCII. Εἰς εἰκόνα τοῦ ἀρχιστράτηγου Μιχαήλ³.

Ἄν ἄγγελου κίνησιν ἐμφαίνειν θέλῃς,
 Τί τὸν πτέρωτον ὃ γραφεὺς ἄνδρα γράφεις,

¹ Cf. supra ciii, 1.

² Ex apographo Read. Iterum inve-

³ Supra lxxv, 28 : Καὶ νυμφαγωγεῖ
 τὰς ψυχὰς τῷ δεσπότη.

nitur fol. 265 v° incipiens : Τὴν ἀγγέ-
 λου κ. ἐμφ. θέλεις.

Ἄλλ' οὐχὶ νοῦν καὶ πνεῦμα καὶ φῶς καὶ φλόγα;
Πλὴν ἐξ ὕλης αὔλον οὐκ ἂν τις γράφοι.

* CXCIH. Ὅποτε διὰ τὸν σεισμὸν περιεπάτησεν ὁ βασιλεὺς πεζός.

Πηλῷ τὸ σὸν πένδιλον ἐμβάψας, κράτορ,
Πηλὸν λεανεῖς ἐθνικῆς πανσπερμίας,
Ὡς ἐκ πλατειῶν¹ τοῦ πλατυσμοῦ τοῦ Θράσους,
Ἡμᾶς δὲ τοὺς εὐμενῶς ἀναπλάσας.

CXCIV. Ἄτεροι.

Μύκημα δεινὸν, βασιλεῦ, γῆς καὶ κλόνος
Ποιεῖ σε πεζῇ μετριάζειν ἐνθάδε·
Πλὴν ὁ χρίσας δίκαιον αὐτάνακτά σε,
Ὡς εἶπε Δαυὶδ², ναὶ Δαυὶδ ὄντως νέε,
5 Ἄφεις θεωρεῖν καὶ κλονεῖν ταύτην βίβλιν
Τὴν ὀπλικὴν δύναμιν εἰς σὲ νῦν σφρέφει,
Στηρικτικὴν ἀνωθεν ἐκπέμπων χάριν.

CXCV. Ἄτεροι.

Ἰππον περρωτὸν ἐφ' βασιλεῖ τὸν τρόπον
Δίδωσι πεζεύοντι Χριστὶδ' ὁ χρίσας,
Δι' οὗ καθαιρεῖ δυσμενὲς ξύμπαν γένος,
Περσεὺς νέος Χίμαιραν ἐκτρίβων νέαν.

CXCVI. Ἄτεροι.

Πεζὸς βασιλεὺς νοῦν διηργμένον³ φέρον
Τὸ δοῦλον ὑψοῖ νοῦν χαμαζήλον⁴ φέρον.

¹ Fort. ὡς ἐκπλασάν. (Τοῦ πλα-
τυσμοῦ τοῦ Θράσους!) Vers. seq. leg.
ἡμᾶς δὲ τοὺς εὐμ. ἀναπλάσεις.

² Psalm. cxi. 9.

³ Leg. διηργμένον.

⁴ Vid. infra cxcvii, 59.

CXCVII.

- Μωσῆς βασιλεὺς ἐν ποσσὶ πρὶν ἀερόχοις
 Τὸν Ἰσραὴλ ἔσωσεν ἐξ Αἰγυπτίων·
 Καὶ σὺ δὲ τὸν σὸν Ἰσραὴλ σώσεις· *Φέλων*
 Ἐκ τοῦ κατὰ γῆν ἐμβριθῶς τούτου¹ κλόνου
 5 Τὴν βασιλικὴν τελευταῖς νῦν ἀρβύλην,
 Τηρῶν καθαρὸς τοὺς καλοὺς ἐνδον πόδας,
 * Οἷς τοὺς μάτην ἔρποντας ἐχθροὺς συντρίβεις,
 Ἐκεῖθεν αὐτοὺς αἱματῶν ἀκινδύνως,
 Ὡς ἐξ Ἐρυθρᾶς τὸν λαὸν σώσεις νέας,
 10 Ἄδων τὸν ὕμνον τῷ Θεῷ σεσωσμένος.

CXCVIII. Παραινητικοὶ πρὸς τινα.

- Κἂν δόξαν αὐχῆς, κἂν βαθεῖ πλούτῳ² βρύης,
 Κἂν ὑπεραρθῆς ταῖς τιμαῖς κέδρων πλέον,
 Καὶ μέχρ' αὐτῶν οὐρανῶν γῆθεν φθάσης
 Ὁξυδρόμοις πτέρυξιν ἡγμένος τύχης,
 5 Ὅταν βασιλεὺς εὐμενῶς σοὶ προσβλέπῃ,
 Ῥοπαῖς ἀγαθαῖς εὐμαρίζῃ³ τὸν δρόμον·
 Κἂν πάντα κινῆς εὐχερῶς ταῖς ἀξίαις
 Κυκᾶν τὸ κοινὸν καὶ ποιεῖν ἐξισχύων,
 Ὡς περ φοβήτροις ταῖς τιμαῖς ταῖς ἐγκρίτοις,
 10 Τὸ κέρδος οὐδὲν οὐδαμῇ, βέλτιστέ μοι⁴.
 Ῥώμην ἔχεις σώματος, ἀσθενὴς ἔση·
 Ῥεύσει⁵ τὸ κάλλος ἀδρανοῦς τρέπον κρίνου·
 Παραδραμεῖται καὶ χρυσὸς σὺν ἀργύρῳ,

¹ Cod. τοῦτο.² Fort. εὐμαρίζε.³ Genf. Schol. Pind. Ol. 3, 61, et Boisson. in Eunap. p. 585.⁴ Fort. βέλτιστέ, σοι.⁵ Infra vs. 105: Ῥέουσιν τὸ κάλλος.

- Καὶ πέπλα καὶ κτήματα καὶ δορυφόροι,
 15 Καὶ μαργάρων σίλβουσα καὶ λίθων χρῶα,
 Τὰ σμικρὰ καὶ παίζοντα τοὺς ἀπλουσίερους.
 Οὐχ ἵππος, οὐ φάλαρον, οὐκ ἐφεσίριδες,
 Οὐκ ἄνδρες, οὐ γυναῖκες, οὐ χορὸς φίλων,
 * Οὐδὲ τραπεζῶν φλεγμονὴ προκειμένη,
 20 Πότοι τε μακροὶ καὶ χλιδαὶ μετὰ κρότων,
 Καὶ θρίψις¹ ἄβρα καὶ γέλωτες ἐν μέσῳ,
 Κλῖναι τε λαμπραὶ καὶ χρυσαυγεῖς² οἰκίαι,
 Καὶ πᾶν ὅπερ σαίνει σε καὶ πλανᾷ μάτην,
 Οὐδὲν μόνιμόν ἐστιν οὐδὲν ἐν βίῳ.
 25 Σκιᾶς ὄναρ³, ἄνθρωπε, τὴν φύσιν κάλει.
 Καὶ τῷφος ἐν σοὶ μηδαμοῦ προκυπνίτω.
 Καὶ γὰρ λίθος τρίπηχυς⁴ ἐν βαθεῖ σκότῳ⁵
 Πάσας καλύψει τὰς τιμὰς παρ' ἐλπίδα.
 Ἄκουε λοιπὸν τῶν ἐμῶν ἐνταλμάτων.
 30 Μὴ θανατωθῆς, μὴ φθαρῆς ἐν τῇ πλάτῃ,
 Τήρει σεαυτὸν εἰς τὸν ἔνθεον φόβον⁶.
 Κρηπὶς γὰρ ἐστὶ τῶν καλῶν τῶν ἐν βίῳ.
 Ἡ πρὸς τὸν αὐτάνακτα σὴ πίστις, φίλος,
 Τὴν πρὸς τὸν ὑψώσαντα μιμίσθω σχέσιν.
 35 Ἡ γὰρ πρὸς αὐτὸν δυσμενὴς παροιμία
 Δεινὴν ἀτεχνῶς προξενεῖ σοὶ τὴν βλάβην,
 Ἐπεὶ κατὰ σοῦ τὸν θεὸν παροξύνεις,

¹ Leg. θρίψις.² Cf. cod. Par. 1111, 2.³ Alludit ad Pind. Pyth. viii, 99 :
Σκιᾶς ὄναρ ἄνθρωπος.⁴ Supra II, 39 : Τὸ τοῦ λίθου τρί-
πηχυν μὴ φρίττων δέος. Cod. Esc. 11111,
1 : Βαβαὶ λίθος τρίπηχυς ὁ βροτῶν βίος.

Philes, In Pachym. 58 ibique Boisson.

De voce τρίπηχυς vid. Lobeck ad Phry-

nich. p. 749.

⁵ Cf. infra v. 151.⁶ Cod. βίον et supra φόβον. Prou. 1,

29 : Ὁχύρωμα ἐσίου φόβος κυρίου.

⁷ Cf. 1111111, 1.

Ὅς τοῦτον ἐν γῇ τῶν βροτῶν ὑπεξάρas,
Καὶ βασιλικοῖς ἀγλαΐας ἀμφοῖς,

- 40 Καὶ τοῖς μεγίστοις ἀγαθοῖς ἀπαρτίσας,
Ἄλλον Θεὸν τίθησιν ἐξ ὕλης μέγαν,
Ὅς ἐστὶν ἡμῖν καὶ σπορεὺς καὶ δεσπότης,
Καὶ δημιουργὸς καὶ βραβεὺς τῶν πραγμάτων.
Εἰ γοῦν πρὸς αὐτὸν εὐνοεῖν ὄντως θέλεις,
45 Τῶν τοῦ Θεοῦ φρόντιζε παραγγελμάτων.
Αὐτὸς γὰρ οἰκεῖ τῇ ψυχῇ τοῦ δεσπότη
Μονὴν παρ' αὐτῷ μουσικῆς παύλας φέρων,
Καὶ συγκυβερνῶν ἀσφαλῶς καὶ συντόνως
Τῷ σωσίκῳ σώματι τοῦ σιεφηφόρου
50 Τὸ ¹ κοσμαγωγὸν τῆς βασιλείας σκάφος ²,
Κἀν μὲν νομίζῃ δυσγενῆς, φαῦλος, πένης,
Ἄδοξος, ἄφρων, εἰς ἀπόστροφον τύχην,
Καὶ μηδαμοῦ χρήσιμος εἰς λειτουργίαν.
ἔχεις δὲ λαμπρὸν ἐξ ἀδήλων τὸν βίον·
55 Εὐθὺς ἐπὶ σε βασιλεὺς ἡδὺ βλέπει,
Κινοῦντος αὐτὸν τοῦ Θεοῦ παρ' ἐλπίδας.
Εἰ δ' αὖ τὰ κοινὰ συλλαβὼν ἔχεις μόνος
Ὡραν, γένος, φρόνησιν, ἀνδρίαν, λόγον,
Τὰς δεσποτικὰς ἐντολὰς παρατρέχων,
60 Ἄνους παρ' αὐτοῦ καὶ δυσαίσθητος ³ κρίνῃ·
Πάντες δὲ σε βλέπουσιν οἱ συνοικέται

¹ Cod. Τὸν κοσμαγωγόν.

² Metaphora notissima. Ephraemius
Chronie. 298 : Διίθυσεν ἀρχῇ τὸ σκά-
φος. Id. 1339 : Ὅλκας αὐταρχίας. Aris-
toph. Vesp. 29 : Σκάφος πόλεως. Conf.
Boisson. Anecd. gr. t. V, p. 139.

³ Supra cxii, 14 : Τὰς δυσαισθήτους

φύσεις. De anim. 1666 : Τὴν δυσαισθη-
τον φύσιν. Infra cxxiii, 252 : Πρὸς γὰρ
τὸ δυσαισθητοῦ οὐκ ἐξεστράπην. Theo-
phan. Ceram. p. 426 C : Τὰ τῶν τραυ-
μάτων δυσαισθητότερα. Φερμοῖς ὕδασι καὶ
δριμέσι φαρμάκοις ἀποκαθαίρουσι. Conf.
cod. Par. lviii, 51.

Μετὰ σοβαρότητος ἐξ ἀηδίας.

Ὁ γὰρ βασιλεὺς τὸν βεβασιλευκότα,

Θεὸς νοητὸς τὸν Θεὸν τὸν ἐξ ὕλης,

* 65 Τῆς σῆς ἀγωγῆς ἐκιδάσκει τὸν τρόπον.

Πῶς οὖν δι' αὐτοῦ καρδανεῖς ἄπερ θέλεις;

Πῶς εὐτυχίσεις; πῶς σαφοῦς τεύξη κλέους;

Ἔργου πρὸ παντὸς τῷ Θεῷ προσεκτέον¹,

Εἴτα δι' αὐτὸν τοὺς γονεῖς τιμητέον²,

70 Λόγων ἱκανῶς τῶν σοφῶν φροντιστέον³.

Τοὺς δ' αὖ περιττοὺς ἐκ ψυχῆς βδελυκτέον⁴.

Τὸ γαστρίμαργεῖν τοῖς φιληδόνοις⁵ πάρες.

Καρπὸς γὰρ αὐτὸ τῶν Θεοῦ λιμὸς λόγων,

Καὶ ῥίζα παντὸς δυσχεροῦς οὕτως πάθους.

75 Καταλαλιᾷς παντελῶς ἀφεκτέον,

Ἐπεὶ κατὰ σοῦ τὸν Θεοῦ κινεῖ Λόγον

Φθόνος τὸ χειρόν τῶν κακῶν τῶν ἐν βίῳ,

Φθόνος τὸ θηρῶν ἀγριώτερον πάθος,

Φθόνος τὸ τοὺς ἔχοντας ἐκτῆκον βλάβος,

80 Φθόνος τὸ Σατὰν ὅπλον εἰς νίκην φόνου.

Καὶ τί τὰ πολλὰ τῶν κατὰ τοῦτον λόγων;

Τὸν σεπτόν ἠχρεώσεν ὁ Φθόνος τέπον,

Ἐδὲμ τὸν Ἀδάμ ἐκπεσεῖν ἀναγκάσας,

Βουλῇ δὲ Σατὰν συμφθαρὲς φθορὰν κίνει,

85 Τὸν ἀρχέτυπον μῶμον ἐξεργασμένους.

Ὅταν ἴδῃς πένητα μὴ παραδράμῃς.

Δὸς χεῖρα, δὸς τι, δὸς τὸ μὴ παρατρέχειν,

¹ Aurea Pythagor. carmina imitatur.
Cf. cod. Par. cxi, 81.

² Chæremon, ap. Stob. III, 17: Τὸ
τοὶ κράτιστον πανταχοῦ τιμητέον.

³ Cf. infra cxi, 115.

⁴ German. Cpol. cod. Coisl. 278,
fol. 215 v.: Τούτων τὴν μετέλψιν βδε-
λυκτέον. Ephem. Chronica. v. 223:
ἐπάρατον τίθῃσι καὶ βδελυκτέον.

⁵ Cod. Par. lxxiii, 2.

- * Δὸς κέρμα λεπτοῦ, δὸς γλυκὺν ἴσως λόγον ·
 Ψυχροῦ¹ γὰρ αὐτὰ φησιν ἡ Γραφή σκύφον ·
 90 Εἰ δ' οὐκ ἔχεις, κάμψῃτι, δάκρυσον μόνον ·
 Καὶ τοῦτο τοῖς πένησι φάρμακον μέγα.
 Ὅταν ὁ θυμὸς ὡς τὸ πῦρ ὑπερζέσῃ,
 Τὴν τῆς γεέννης ἐνθυμήσῃτι φλόγα,
 Ὡς ἂν πυρὶ πῦρ καὶ ζέσει ζέσιν λύσης,
 95 Μεγάλα καὶ μόνιμα ρευστοῖς μετρίοις.
 Τῆς σωφροσύνης ἀντὶ πάντων ἐξέχου,
 Τῆς σωφροσύνης τῆς καλῆς τῆς κοσμίας ·
 Ποιεῖ γὰρ ἡμᾶς τῶν παθῶν ὑπερτέρους,
 Καὶ τῶν μυσαρῶν ἡδονῶν ἐλευθέρους,
 100 Καὶ Δαυϊτικῶς² παρὰ μικρὸν ἀγγέλου ·
 Ὡρα γυναιξιν εὐπρεπῆς ἡ σεμνότης,
 ἥς μὴ παρούσης ἀπρεπῆς πᾶσα χροά,
 Κἂν ὑπερανθῇ, κἂν δοκῇ θελγειν τέως ·
 Οἰχήσεται γὰρ ἐν βραχεὶ δήπου χρόνῳ
 105 ῥεῦσαν³ τὸ κάλλος καὶ μετελθὼν εἰς κόνιν ·
 Ἄν οὖν γυναιξὶ συλλαλῆς χρείας χάριν,
 Μὴ βλέμμα θελγέτω σε, μὴ γλώττης χάρις,
 Μὴ χειλέων κίνησις εὐπρεπεσίατι,
 Μὴ φθέγμα λεπτὸν, μὴ χλιδή τις ἐν γνάθοις ·
 110 Ὁ τοῦ Θεοῦ δὲ σωφρονιζέτω φόβος,
 * Μὴ παρασυρῇς καὶ κλαπῇς παραυτίκα.
 Νέων ὁμιλεῖν τοῖς προσεκτικωτέροις⁴
 Ἄριστον ἡγοῦ · τίς γὰρ ἐντεῦθεν βλάβη;

¹ Respicit ad Matth. x, 42, ποτήριον διὰ τὴν ἐμψυχον πόλιν αἱ πόλεις πάσης
 ψυχροῦ. τῆς Ιουδαίας.

² Psalm. viii, 6. Jo. Damasc. Opp.

³ Cf. supra vs. 12.

l. II, p. 835 D: Σήμερον (cod. Paris.

⁴ Conf. infra vs. 129. Cod. Par. xiv.

396 addit Δαυϊτικῶς) ἀγαλλιάσθωσαν

55: Μακάρεσται δὲ τοῖς προσεκτικω-

- Τίμα δὲ τοὺς γέροντας ἀνυποκρίτως¹.
 115 Θεοῦ γὰρ αὐτοὺς ἡ παρακμὴ τοῦ βίου
 Πείθει τρέχειν ἐγγισία καὶ παρειμένους,
 ὄντων ἀπείρων τῶν κακῶν τῶν ἐν βίῳ.
 Τὸ ψεῦδος ἡγοῦ βλαπτικὸν πάντων πλέον.
 Τοὺς μὲν γὰρ ἀνδράς τοὺς φονεῖς καὶ δυσίρόπους
 120 Τὸ πνεῦμα φησὶν ἐλλιπῇ δρᾶν τὸν βίον,
 ὅταν ὁ Δαυὶδ τὴν σοφὴν κρούῃ λύραν,
 Ψεύσῃην δὲ πάντα παντελεῖ τρόπῳ φθίνειν,
 ὃν εἶπεν αὐτὸς γλῶττιαν εἰκαίαν τρέφειν,
 Μυδῶντος² αὐτῷ τοῦ φάρυγγος ὡς τάφου.
 125 Τὸ ψεῦδος οὐκοῦν τῷ Σατὰν φίλον μόνη,
 Τῷ τοῦ σκότους ἀρχοντι τῷ βροτοκτόνῳ³.
 Ψευδάμενος γὰρ τὴν φθορὰν ἤνεγκέ μοι.
 Παντάπασι δὲ τοῦ Θεοῦ τοῦτο ξένον,
 Καὶ πᾶσιν ἐχθρὸν τοῖς προσεκτικωτέροις⁴.
 130 Παῦσαι, φίλων βέλτιστε, τόνδε τὸν βίον.
 Ὁ γὰρ πρὸς αὐτὸν βλαπτικώτατος πόθος
 Τὸ σὺν πρὸς αὐτὸν τοῦ Θεοῦ φίλτρον λᾶει.
 Τὸν εὐλαβῇ⁵ δεῖ καὶ πρὸ τῶν λόγων ἔχειν
 * Παίδευσιν ἡθῶν, βλέμμα τῷ βίῳ πρέπον,
 135 Καὶ σχῆμα καὶ βάδισμα σὺν εὐταξίᾳ.
 Χωρὶς γὰρ αὐτῶν ἀπρεπὴς ἅπας λόγος.
 Γλῶττια σφριγῶσα καὶ σοδάς πρὸς τοὺς λόγους

τέροις. Id. cccix, 35 : Καὶ ψυχαγωγεῖ
 τοὺς προσεκτικωτέρους.

¹ German. Cpol. cod. Coisl. 278,
 fol. 193 r° : Καὶ τὸν Χριστὸν ἀληθινὸν
 Θεὸν ἀνυποκρίτως καὶ φιλαληθῶς δια-
 κηρύττοντα.

² Psalm, cxiii, 3.

³ Anon. in Psalm. cod. Par. 371 A.
 fol. 238 r° : Βροτοκτονίαν καὶ Θεοκτο-
 νίαν ἐπὶ τοῦ Ἀδαμαίου πλοίσματος καὶ
 ἀμφω ἐνεργηθῆναι ὑποκτενόμεθα, ὅπερ
 νοτὶ Βροτοκτονία addenda lexicis.

⁴ Cf. supra vs. 112.

⁵ Cod. εὐλαβεῖ.

Τοῖς εὖ φρονούσιν ὕβρις ἐστὶν ἐσχάτη ·

Ἄμετρα λαλεῖν οὐ προσήκον ἐν μέσῳ ·

140 Τοῖς γὰρ λέγουσι μέμψις οὐχὶ μετρία,
Τοῖς δ' ἀκροαταῖς μῖσος ἐντεῦθεν μέγα
Πρὸς τοὺς λαρυγγίζοντας ἐξ ἀμετρίας.
Δεῖ τοῖς παροῦσιν ἡμέρῳ ἐντυγχάνειν,
Καὶ μὴ σοβαροὺς ἐξεμεῖν λόγων τύπους ·

145 Τὸ γὰρ ἱλαρὸν καὶ γαληνὸν ἐν λόγοις
Εὐσχήμονος γνώρισμα σαφὲς καρδίας.
Ἀμαρτίας¹ κάθαρσις ἀκραιφνεστέρα,
Εἴ τινα Φερμῆς συντριβῆς ἔχει ζέσις,
Ἀνυστική μάλιστα τῆς σωτηρίας ·

150 Ἀσύμφορος δὲ μὴ κατανευγμένη.
Βαθὺ σκότος² νόμιζε τὴν ἀμαρτίαν,
Σέλας δὲ λαμπρὸν τὸν φιλάρετον τρόπον.
Ἄν γοῦν ἐκείνην λευκάνας ἐκφαυλίσῃς,
Ἐξεῖ³ τὸ φῶς αὐτίκα τῆς σωτηρίας.

155 Ἄλλου τις ἄλλῳ μυστικὸν φράζων⁴ πάθος
Κῆρυξ πονηρὸς τοῖς φρονούσιν ἐκρίθη ·

* Τοῦ γὰρ Θεοῦ τὴν ψῆφον⁵ ἀρπάσας ἔχει,
Καθ' ἣν τὰ κρυπτὰ φανεροῦται πρακτέα.
Καταλιπὼν, ἄνθρωπε, τὴν ἀμαρτίαν,

160 Εἰ τὴν ταχίστην πρὸς Θεὸν σπεύδεις τρέχειν,
Χρῆσαι συνεργοῖς καὶ προπομποῖς ἀξίοις
Τοῖς μυσταγωγοῖς τῶν ψυχῶν καὶ προστάταις.
Σπούδασμα καλὸν ἀκριβῶς τοῖς ἐν βίῳ
Γνώμης ἀπανούργετος⁶ ὁρθῆς ἀπλότης ·

¹ In margine cod. μετανοίας.

² Supra vs. 27 : Ἐν βαθεῖ σκότῳ.

³ Leg. ἐξεῖς.

⁴ Cod. φράζον.

⁵ Joann. vii, 4.

⁶ Conf. Spicil. Rom. x, p. 149.

- 165 Τῆς ἀρετῆς ἡ πρᾶξις ἐμπόνης¹ ἔχει,
 Πλὴν ἀλλὰ κουφίζουσιν αὐτῆς τοὺς πόρους
 Αἱ τῶν ἀμοιβῶν τῶν ἐκεῖθεν ἐλπίδες,
 Ἄς προβλέπειν ἀμεινον ἢ τούτους βλέπειν.
 Πρὸς τοὺς παροξύνοντας ὀργίλως ἔχειν
- 170 Καὶ κατονειδίζοντας ἐκ παροινίας
 Οὐ χρὴ θυμικὸν οὐδαμῶς ἀντιπνέειν,
 Ἄει δὲ σιγαῖν καὶ προσειδέναι χάριν.
 Ῥάθυμος ἀνὴρ ἀρετῆς φῶς οὐ βλέπει,
 Σκότος² δὲ τῷ νήφοντι παθῶν ἡλάνθη.
- 175 Ἐκ τῆς πονηρᾶς τῶν παθῶν τυραννίδος
 Ὁ τοῦ Θεοῦ πόνος σε κερδάνας ἔχει·
 Στήριξε σπαντὸν τοῖς ἐναρέτοις τρόποις,
 Μήπως ρίψῃς ἐκεῖθεν ἀνέλθης μόλις.
 Τοῦ σώματος τὸ πᾶχος ἀπολεπλύνειν
- 180 Ἐκ τῆς καθαρᾶς τῶν παθῶν ἀσιτίας,
 * Καὶ πρὸς νοητὰς κοῦφον ἀνόδους τρέχειν
 Δύσληπτόν ἐστί καὶ κατορθῶσαι μέγα
 ἔθος πονηρὸν πρᾶκτικὸν τῶν σφαλμάτων.
 Οὐ πανταχοῦ γὰρ τὸν Σατὰν κακισίειν³.

¹ Cod. Coisl. 87, fol. 151 r° : Ἐπι-
 στήμονες ἐπιμελοῦ καὶ ἐμπόνης.

² Infra cccxx, 4 : Ὡς ἂν τὸ βαθὺ τῶν
 παθῶν φέγγω σκότος.

³ Multis ejusmodi vocibus ditari pos-
 sunt lexica, quibus nunc addam : Βρα-
 χυδιάσφαλτέον, Schol. in Homer. ap.
 Gram. Anecd. Par. t. III, p. 431. Δια-
 σφαλτέον norunt lexicographi. — Γρη-
 γορητέον, Ephr. Syr. Opp. t. III, p. xxv,
 (in Thesaurο sed sine exemplo). Adde
 Γρηγορότης ex Theod. Lascar. cod. Par.

3048, fol. 37 v° : Καὶ σίρφεσθαι γρη-
 γορότητι. — Διατακτέον, Procl. in Tim.
 p. 26. — Διαχειριστέον, Eustath. De
 Thessal. p. 376, ed. Tafel. — Διοικη-
 τέον, Jo. Actuarius, cod. Par. 2098,
 fol. 131 v° : Διοικητέον τὴν πᾶσαν δια-
 ταν. — Δοξαστέον, Arsen. præfat. in
 Philen, De animal. — Ἐγκολπιστέον,
 German. Constantinop. cod. Coisl. 278,
 fol. 215 v° : Μᾶλλον μὲν οὖν ἐγκ. καὶ
 ταῦτα ἡμῖν τῶν Διγυγκίων ὀφελόμενοι.
 — Ἐγχειριστέον, cod. Paris. 1195,

185 Ἐθὰς¹ δὲ καλῶν εὐχερῶς ἐπισίρῃει,
 Κἂν ἐμβριθὲς τὸ πλῶμα τοῖς φιληδόνοις,
 Σώματος ἰσχύς εὐπρεπὴς πρὸς τοὺς πόνους,
 Τὸ δ' ἀσθενὲς καὶ χαῖνον ἐχθρὸν εὐρέθη·
 Συνασθενεῖ γὰρ καὶ τὸ καλὸν ἐσθ' ὅτε
 190 Καὶ τῷ τόνῳ κάμνοντι συναπορρέει².

fol. 102 v°. — Ἐκλαητέον, Nicol. Cor-
 cyr. cod. Par. 1277, fol. 227 v°: Σκλη-
 ρὸν μὲν εἰπεῖν, ἐκλ. δ' ὁμοιως. — Ἐκ-
 φευκτέον, cod. Par. 1195, fol. 223 r°.
 — Ἐξανουκτέον, Band. Catal. Flor. t. I,
 p. 434. — Ἐορτασίον, Jo. Stauracius,
 cod. Coisl. 146, fol. 3 v°: Καὶ τὰ τοῦ
 ἡμῶν πολιοῦχου ἑορτασίον θεῶν τερά-
 σια. — Ἐπυρασίον, Theod. Stud.
 Bibl. Patr. Mai, t. VI, p. 372: Καὶ τῷ
 ποιῶν πατρὶ ἐπυρασίον τὸ κατόρθωμα.
 — Ἐπιλεκτέον, Eustath. De Thessalon.
 p. 376, ed. Tafel. — Ἐπιπακτέον, Procl.
 in Tim. p. 12. — Ἐφερμηνετέον, Mich.
 Psellus, cod. Par. 1277, fol. 246 v°. —
 Θερισίον, Jo. Stauracius, cod. Coisl.
 146, fol. 3 v°: Θερισίον μὲν τῆς ἀβλη-
 τικῆς παλαιόστροφας μετ' εὐφροσύνης τὰ
 δράγματα. Theod. Stud. cod. Par. 892,
 fol. 14 r°: Οἰκοῦν διεγερτέον πείρη
 σπουδῇ καὶ Θερισίον. — Καθοπι-
 σίον, German. Cpol. cod. Coisl. 278,
 fol. 227 v°: Τῇ νησίει τῆς καθοπλι-
 σίον καὶ τῇ προσευχῇ ὡς διόλῳ μα-
 χαίρει καὶ τμητικῇ. Notum est ὅτι οἱ σίον
 ex Xenoph. — Καταρπτέον, Tzetz. Al-
 legor. II, p. 192, ed. Boiss. — Κα-
 κολογητέον, Aristot. Rhet. ad. Alex.
 t. II, p. 1442, col. 2, 8: Καὶ τοὺς ἐν-
 ατίους κακολ. — Κατορθωτέον, Paul.

Ægin. cod. Coisl. 168, fol. 233 v°. —
 Κοπιατέον, Eustath. Opusc. p. 12, 33.
 — Μεθαρμοσίτος, cod. Paris. 1197,
 fol. 2 v°. — Μετοχευτέον, Jo. Actua-
 rius, cod. Paris. 2098, fol. 131 v°. —
 Ὀδελισίον, Tzetz. Allegor. II, Ω, 35,
 p. 314, ed. Boiss.: Τοὺς ἐξ ὀδελισίον
 ...σίτους. — Ὀσφρακτέον, Antyllus,
 cod. Par. 2237, fol. 2 v°. — Παρακο-
 λουθητέον, Procl. in Tim. p. 9. — Πη-
 μαντέον, Theogn. 193. — Πολυπραγμο-
 νητέον, cod. Coisl. 384, fol. 17 r°: Ἀλλὰ
 καὶ τὰς αἰτίας π. — Προσενθυμητέον,
 Eustath. in Jo. Damasc. Spicil. Rom.
 t. V, p. 265. — Σαδδατισίον, German.
 Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 221 v°. —
 Συλλεκτέον, Jo. Stauracius, cod. Coisl.
 146, fol. 4 r°: Συλλεκτέον δὲ καὶ τῶν
 θαυμάτων καρπούς. — Συμπεριληπτέον,
 An. cod. Par. 215, p. 47: Τὴν μετὰ
 φθορᾶς συμπ. σύλληψιν τε καὶ γέννη-
 σιν. — Συνεννοητέον, Eustath. in Jo.
 Damasc. Spicil. Rom. t. V, p. 313. —
 Συνορατέον, cod. Par. 2501, fol. 121 v°.
 — Ταπεινωτέον, Aristot. Rhet. ad. Al.
 t. II, p. 1443, col. 2, 10: Τὰς δ' ὑπ' ἐκεί-
 νων μελλούσας (πίσεις) λέγεσθαι δι-
 ουρτέον καὶ ταπ.

¹ Conf. CXXI, 85.

² Cod. συναπορρέει.

- ἔτι νέαν ἄγοντα τὴν ἡλικίαν
 Σπείρειν σε καλὸν καὶ θερίζειν δξέως
 Τοὺς πνευματικοὺς καὶ ψυχотρόφους¹ πόνους,
 ὡς ἂν τραφεῖς² ἐντεῦθεν εἰς γῆρας φθάσῃς.
- 195 Σφριγᾶντι τῷ σώματι πρὸς πόνους ἔτι
 Δίδου συνεργὸν ἀσφαλῆ τὴν καρδίαν·
 Τοῦ σώματος γὰρ ἀσθενοῦντος τῷ χρόνῳ
 Τὸ τῆς ψυχῆς πρόθυμον οὐα ἔχει χάριν.
 Νόμιζε φεύγειν τὸν πονηρὸν εἰς τέλος,
- 200 Εἰ σοι τὸ μοχθεῖν γίνεται κατὰ λόγον·
 Εἰ δ' οὖν, πάλιν ἀνεισι, κἂν ἴσως φύγῃ,
 Φρικτὸς σοβαρὸς δυσμενὲς ὑποσίρῳ,
 Δύπης καταγιγίς³, τῇ ψυχῇ μέγας κλύδων⁴.
 Οὐκοῦν φυλακῆς ἀσφαλοῦς δεῖ τῷ βίῳ·
- * 205 Σατὰν πονηρὸς καὶ κρατὴρ ζέων μέθης
 Τὴν σαρκικὴν πύρρῳσι ἐξάπτει τάχος·
 Ἡ τῶν μαχητῶν πρὸς τὰ φαῦλα γυμνότης
 Ποιεῖ τὸν ἐχθρὸν ἀκρατῇ πρὸς τὴν μάχην·
 Μάχης δ' αἰρὸς οὐ κατὰ τινα χρόνον,
- 210 Ἀλλ' οὖν ἔσσει προσδοκᾶν ταύτῃ δέον·
 Ὁ γὰρ μεριμνῶν καὶ παρεσκευασμένος
 Οὐκ ἔστιν εὐδαιωτος ἐχθροῖς ἐν μάχαις.
 Σατὰν ἐπαρθεῖς τοῦ προσήκοντος πλέον

¹ Vid. cod. Escur. xvi, 37.

² Cod. τραφῆς.

³ S. Ephr. Opp. iii, p. 527 F: Τῶν
 παθῶν τὴν καταγίδα. German. Cpol.
 cod. Coisl. 278, fol. 184 v°: Ἐκ τούτου
 μοι τὴν καταγίδα πᾶσαν τῶν πειρα-
 σμῶν ἐπιβρίσαι διασχυρίζομαι. Jo. Da-
 masc. Spirit. Rom. i. IX, p. 730: Ἀμαρ-

τιῶν με καταγιγίς, ἀνομιῶν τρικυμία, ἄλ-
 λεπάλληλοι σπιλάδες κακίας συνωθοῦσιν
 εἰς βαθὺν βυθὸν τῆς ἀπογνώσεως.

⁴ Cod. Esc. 121, 10: Ὁ βαρὺς τῆς
 ψυχῆς λήγει κλυδών. S. Ephr. Opp. iii,
 p. 549 E: Τὸν ἐν τῇ ψυχῇ μου ἐγειρό-
 μενον ἀγριώτατον κλυδῶνα τοῦ ἀκαίρου
 θυμοῦ καταπράττων.

- Ἵπῆλθε τῆς γῆς τοὺς μυχοὺς τοὺς ἐσχάτους,
 215 Καὶ νοῦς ὁ τοπρὶν προσλαβεῖν σέλας Ξέλων
 Ζόφος πεσὼν ἄνωθεν εὐρέθη μέγας·
 Ἄν ἐνθυμηθῆς τῆς γεέννης τὴν φλόγα
 Τὴν σαρκικὴν πύρωσιν εὐθέως σέσεις.
 Ὡ τῶν ποιηρῶν τοῦ Σατὰν βουλευμάτων!
 220 Γέλωτα κινεῖ ταῖς προσευχαῖς πολλάκις,
 Καὶ τὴν πρὸς αὐτὸν τὸν Θεὸν φύρει σχέςιν.
 Νήφειν σε λοιπὸν οὐκ ἀναπίπτειν δέον·
 Χειρῶν τάσις μόνιμος εἰς πόλον κλίμαξ·
 Ὁ νοῦς γὰρ εὐθὺς πρὸς Θεὸν γῆθεν τρέχει.
 225 Κρείσσων προσευχὴ τῆς ἐπιτεταμένης¹
 Ἡ συνεχῆς τε καὶ βραχυλογωτέρα·
 Ἡ μὲν γὰρ ὁκνεῖν ἐκβιάζει τὴν φύσιν,
 * Ἡ δὲ σθένος δίδωσι τῇ προθυμίᾳ.
 Ψυχῆς προσευχὴ βελτίων τῆς² ἐν λόγοις·
 230 Γλώττης γὰρ ἡ κίνησις ἡ κτυπουμένη
 Τὴν τῆς ψυχῆς κίνησιν ἀμβλύνει τάχα·
 Θεὸς δὲ καὶ σιγῶντος ἀκούει πλέον.
 Δάκρυ προελθὼν ἐμβαθῇ³ σέσει φλόγα,
 Καὶ τοὺς ἀγαθοὺς πολλάκις νόσος τρύχει·
 235 Πρὸς σωφρονισμὸν τοῦ προκύνοντος τύφου
 Λουτήρ ψυχικὸς ἡ λιβὰς⁴ τῶν δακρύων.
 Ταῦτα σκόπει, βέλτιστε, πρακτικώτερος⁵.

¹ Cod. ἐπιτεταμένης.² Cod. βελτίων τοῖς ἐν λόγοις.³ Fort. ἐμβαθῇ.⁴ Eurip. *Iphig.* in T. 1107: Ὡ πολλὰ δακρύων λιβάδες αἱ παρηίδας εἰς ἐμὰς ἔπεσον.⁵ Tzetz. *Ep.* 39: Μῶν ὡς ὁ Πυθαγό-

ρας πρακτικώτερος ἐλέγχων με ἀφώνους ἀφώνους ἐπιστολαῖς τετίμηκεν. Superlativo πρακτικωτάτως utitur id. Tzetz. *Alleg.* II. T. 16. Lexicis obiter addam Ἀδικωτάτως, Athanas. *Opp.* I, cixt et Ἀληθεσιτάτως, Theod. Lasc. cod. Paris. 3048, 57 r°.

CXCIX. Εἰς τὸν αὐτὸν¹, Ἀλεξίου τοῦ Μακρεμβολίτου².

* Ἄνθρωπος ὁφθεὶς τῷ βλέποντι Ματθαῖος
Θεοῦ Λόγου σάρκωσιν εἰς πλάτος γράφει,
Ἦν ὡς ἀληθῶς τῶν χρόνων ἐπ' ἐσχάτων
Ἡμῶν χάριν εἴληφε τῶν προσκρουσάντων.

CC. Ἐτεροι τοῦ αὐτοῦ³.

Φανεὶς πλερωτὸς ἄνθρωπος ὁ Ματθαῖος
Θεοῦ Λόγου σάρκωσιν ἀρρήτως γράφει,
Ἰν' ἀγγελικὸν ὁ κτησάμενος βίον
Γνοίῃ τὸ μυστήριον, οὐχ ὕλης φίλος.

CCI⁴.

Ὁ Ζεβεδαίου ἐγκαινίζει τὴν κτίσιν
* Ὡς αἰτοῦ τὴν φύσιν ὁ πλεῖστος χρόνος·
Οἱ εὐγενεῖς γὰρ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ τόκοι
Θεοῦ καλῶς ἐκκρίνουσι τὰ νόθα.

CCII. Εἰς τὸν αὐτόν⁵.

Ὁ Μάρκος ἰδὼν τὸ σκότος τῆς ἀπάτης
Ὅλην κατασχών⁶ τὴν βροτῶν σχεδὸν φύσιν
Τὴν προδρομικὴν οὐ παρῆλθε λυχνίαν,
Ἐφ' ἧς τὸ φῶς ἐλαμψε τῆς σωτηρίας.

CCIII. Εἰς Θηριακὴν⁷.

Ὁ ζῶν φονευτὴς καὶ θανῶν εὐεργέτης

¹ Id est in S. Mattheum.

² Id est in S. Marcum evangelistam.

³ Incertæ ætatis scriptor, de quo nihil ap. Fabric. *Bibl. gr.* Cf. supra xli, 15, et infra cclii, cclx et cclxiv.

Ex apographo Read.

⁶ Leg. κατασχόν. Eadem confusio infra ccxiii, 31.

⁵ Ex apographo Read.

⁷ Edit. in meo *Catal. codd. Eccl.* p. 41, cum hoc titulo : Εἰς Θηριακῶν. Nunc

⁴ In Joannem Theologum.

Ἐνταῦθα λαθὼν τεχνικῶς ὑπεκρύψε.
 Καὶ ψυχρὸς ὢν ζῶν νεκρὸς¹ εὐρέθη ζέων,
 Καὶ φίλος ἐχθρὸς καὶ παρῶν ἀποσπάτης.

CCIV. Εἰς τὸ αὐτό².

Πονηρὰ μέντοι τῶν ἐχιδνῶν ἡ φύσις
 Λεληθέντως δάκνουσα τοὺς ἀνευθύνους·
 Ἡ τῶν βροτῶν φύσις δὲ νουνεχέστιάτη
 Δάκους ἄκος δείξασα τοὺς³ ὑπευθύνους.

CCV. Εἰς τὸ αὐτό⁴.

Τὴν Θηριακὴν Ἀνδρόμαχος ἐνθάδε
 Τοῖς ἀνδρομάχοις ἀντιτάττει Θηρίοις·
 Κληθεὶς γὰρ Ἀνδρόμαχος ἐξ ἀντισιρόφου
 Ἀντισιρόφως κίρνησι⁵ καὶ τὰς οὐσίας.

CCVI. Πρὸς τινα τὸν ἐχθρωδῶς⁶ τῷ Φιλῇ διακείμενον.

- * Ἦν ἄρα καὶ πρὶν δυσγενὲς⁷ ἐγνωσμένος
 Ὁ κομπάσας ἑναγχὸς ἢ παίξας γέρων·
 Ἐπηλυδί γὰρ⁸ μετ' αὐτὸν πρεσβύτη
 Νέον τύφον δίδωσιν ἢ παροιμία,
 5 Κἂν οὐδὲ τὸ πρόσχημα τῆς εὐρωστίας
 Ὁ δεινὸς ἐξήνεγκεν εὐτέχνως γόης·

denuo ex apographo Read. Conf. cod.
 Par. CL-CLV.

¹ Cod. Esc. *θανών* et supra *νεκρός*.

² In meo *Catal.* p. 41. Nunc ex apographo Read, apud quem Πονηρὰ μέν
 contra metrum.

³ Cod. Flor. τὰς ὑπευθύνους.

⁴ Hoc tetrastichon non habet cod.
 Flor. Recepi ex meo *Catal.* p. 41.

⁵ Cod. κίρνησι.

⁶ Theodor. Stud. cod. Paris. 899,
 fol. 12 r° : Καὶ λαλεῖν περὶ ἀδελφοῦ
 ἀλλὰ μὴ ἐχθρωδῶς. Anon. cod. Par.
 2506, 40 r° : Εἰ γὰρ ἐχθρ. διακείται.

⁷ Vid. Greg. Naz. *Opp.* II, p. 28
 D, nov. ed.

⁸ Deest syllaba. Fort. γὰρ δὴ μετ' αὐ-
 τόν.

- Τὸ γὰρ ἅπαξ αὐταρκες οὐ δεῖται τρόπων.
 Ἔρωι μὲν οὖν προῦκυπτεν ἀφροδισίων
 Ἄνδρὶ τε σαπρῷ καὶ γυναικὶ συζύγῳ·
 10 Ἰὺξ δέ τις ἐνυτλιν αὐτοὺς ὀργίων,
 Καὶ τοὺς ἀγωγοὺς τῆς γονῆς ἀνεσίθιμου·
 Πλὴν ἡ μὲν ἐσφάδαζεν εἰς ἀπλησίαν,
 Καὶ πρὸς τὸ παθεῖν εὐτρεπῆς ἦν ἐκτόπως,
 Καὶ παραγυμνάσασα τὸ στέρνον τέως
 15 Ἀνῆκεν ὕγρὸν τῇ δρακὶ τοῦ πρεσβύτου·
 Καὶ γὰρ τὸ Ξερμὺν ὡς τὸ πῦρ ἀνατρέχον
 Ἐρωτικῶν παρεῖχεν ἀτμοὺς ἀνθρώπων·
 Γέλωι δὲ σεμνὸς¹ καὶ παράσσημα ξένον,
 * Καὶ συνεχὲς φίλημα καὶ φωνῆς κτύπος,
 20 Καὶ ῥωτακισμοὶ² καὶ παραφαὶ δακτυλίων,
 Καὶ γαργάλου κνίσματα³, καὶ χρῶς αὐχένος,
 Καὶ βλέμμα, καὶ ῥίσι, καὶ διάδροχον σίδημα,
 Καὶ φοινικοῦν ἀντικρυς ἐν γνάθοις ῥόδον,
 Τῆς ἡδονῆς τὸν ἄμβρον ἐκρεῖν ἡξίου·
 25 Ὁ δὲ σιγανὸς εὐρεθεὶς τούτοις λίθος
 Ὁρεκτιῶσαν εἶχε τὴν φύσιν μόλις·
 Πρὸς γὰρ τὸν αὐχμὸν τῶν μελῶν ὁ πρεσβύτης
 Οὐκ εἶχεν ἀρκοῦν τὸ χλιδῶν⁴ τῆς ὀσφύος·
 Ἄλλ' ἡ μὲν ἱκμάς ἐξεχεῖτο ματαίως,
 30 Αὐτὸς δὲ ταύτην εὐθέως ἐβόσκετο,
 Καὶ τὰς παρὰσάτιδας ὀκνούσας φέρον,
 Οὐκ εἶχεν ὀρβοῦν εὐσθενῶς τὴν αἰσχύνην.

¹ Fort. δ' ὀσεμνος.³ Cf. supra cxc, 6. Pseudo-Basil. III,² Vox addenda Thesaurο qui solum p. 596, C: Γαργαλισμοὶ κνησμάδες. habet ῥωτακίῳ ex Suida. Addenda et Conf. Clem. Al. Pœd. 3, p. 254 A.⁴ Cod. τὸ χλιδόν.

Οὕτως ἐκείνοις τοῖς ἐπ' ἄλλους ἂν φίλοις
Καὶ ταῖς παρολκαῖς τῆς κενῆς ἐρασίης

- 35 Ὁ ταριχευτὸς οὐ προσεῖχε νυμφίος·
Ἐπεὶ δὲ νεκρὸν ἀκριβῶς ἦν τὸ βρέτας,
Ὁ δυσκλεῆς κένταυρος, ὁ κλῶψ, ὁ φθόρος,
Ὁ τρίκερος βοῦς, ὁ κριὸς τῆς ἐστίας,
Ὁ δύσκολος¹ θῶς, ὁ τραχυπῶγων τράγος,
40 Ὁ νῶτα κυρτῶν καὶ κατασπῶν ἰσχία,
Τὸ τοῦ γένους καθαρμα, τῆς γῆς ἡ νύσος,
Ἡ Στυξ, ὁ τελχιν, ἡ περιτλή κοπρία·
* « Γύναι, θεωρεῖς τόνδε, φησί, τὸν δόμον,
Ἐγὼ τοσοῦτον ἔντα διελεύσομαι
45 Ὁκλᾶξ ἀνασχῶν εἰς τὸ βῆμα τὸν πόδα,
Καὶ τόνδε λοιπὸν ἀσφαλῶς ἀπευθύνας,
Ὡς ἂν ἐπ' αὐτοῦ καὶ τὸ πᾶν σῶμα τρέχη·
Δεῖ γάρ με σὴν δῆπουθεν εἰ δίδως χάριν
Ἀσκολιασσί² καταπηδῶντα τρίβειν·
50 Εἰμὶ γὰρ ἡβῶν καὶ σφριγῶν πρὸ τοῦ χρόνου,
Κἂν πολλάκις ἔσκωψας ὡς γέροντά με. »
Τούτοις ἐκείνην ὥσπερ ἀναλαμβάνων
Ἐσκίρτα λαμπρῶς, ἐν βραχεῖ δὲ τῷ δρόμῳ
Πρὸ τῆς ῥώμης³ ἠκλαζεν αὐτῷ τὸ σκέλος,
55 Καὶ βαρὺς ἀντέπιπτε τῇ βάσει κλόνος·
Πρηνὴς δὲ ῥίφεις, εἴτ' ἀναστὰς ἡρέμα,
(Τὰ νεῦρα γὰρ ἦν ἀδρανῇ τῆς ἰγνύος,)
Τοὺς ἐμβάτας ἔφασκε δεσμεῖν τὸν δρόμον·

¹ Cod. δύσκολος. Vox τραχυπῶγων
addenda lexicis, quibus adde etiam p. 190 D : Ἐφ' ἐνὸς σκέλους ἀσκολι-
σπαδοπῶγων, Anon. cod. Par. 2494, ἰζοντες.
fol. 142 r°.

² Vox addenda lexicis. Plat. Com.

³ Leg. ῥώμης.

- Καί που καθεσθεις ἐξανέστη γυμνόπους¹,
 60 Καί λαμπρὸς ἦν ὀλισθος ἀπὸ βαλβίδος·
 Ἡ δ' ἀνακαγχάσασα πειθεῖν ἠέλιου
 Καί δοχμῇ πλώματι μετρεῖν τὸ σίεγος·
 « Πλὴν ζῆθι, φησὶν, ὁ δρομεὺς ἐμὸς γίγας,
 Ὃν ὁ βραχὺς ἤλεγξε Φαυλίσας δρόμος.
 65 Ὡ τῶν μάτην πόρρωθεν ἡμῖν ἐλπίδων!
 Οἶω με συνώκισεν οἰκτρῷ λειψάνῳ
 * Λαθὼν ὁ πατήρ! μὴ γὰρ ἡγνύει² τάχα
 Τοσοῦτο κακὸν εἰσφθαρὲν τῇ φιλτάτῃ·
 Ἐγὼ δέ σοι καὶ ταῦτα λαμπρῶς ἀνύσω.
 70 Χρὴ γάρ με σαφῶς ἐξαμεῖψαι τὴν φύσιν,
 Ἐπεὶ σὺ γυνή, καὶ δοκῆς ἄρσιν φάγος·
 Τὸ κράσπεδον γοῦν ὑπανασυραμένῃ³
 Καὶ μέχρι μηρῶν τοὺς πόδας ψιλώσασα,
 Πόδας καθαρούς, εὐπρεπεῖς, καλλισφύρους⁴,

¹ Supra cix, 2 : Καὶ Σκύθης τὴν ἀναβόλῃν καὶ κοῦφος καὶ γυμνόπους. Cod. Par. xlviii, 12 : Ὁ πεινῶν καὶ ψιλὸς καὶ γυμνόπους. Cod. Esc. cv, 57 : Ὁ Θεοσίτης ἐμεινε γυμνόπους τάχα. Quæ vox occurrit in epigrammate, opinor, inedito, cod. Par. 1630, fol. 63 r° : Ἄρπαξ ὁ ληστής, ἀλλὰ τῆς σωτηρίας, Καὶ γυμνός, ἀλλ' ἐνδυμα τὸν σταυρὸν φέρων, Ἀπρόσκοπον δὲ τῷ Θεῷ τέμνων τρίβον, Καὶ γυμνόπους ἀριστος ἐγράφῃ, ἔνεε.

² Cod. ἡγνόη.

³ Præter hoc, alia ejusmodi composita ignorant lexicographi : Ἰπανακρούω, Theodor. Stud. cod. Coisl. 94, fol. 288 v° : Οὐτε μὴν ἐχαυνώθης ἀπειλαῖς ὑπανακρουομέναις. — Ἰπαναρήγνυμι, German. Cpolit. cod. Coisl. 278, fol.

184 r° : Πικρῶν δὲ δακρύων πηγὴν ἐτέρωθεν ὑπανεῤῥηξεν. — Ἰπαναστομόω, Michl. Glycas, cod. Par. 228, fol. 25 v° : Καὶ τὰς ἐκχύσεις βλύζει μοι τῶν εὐεργετημάτων Οὐκ ἀργυρέας δ' ὦσαν ὑπαναστομουμένας. — Ἰπαναφρίσσω, Germ. Cpolit. l. l. fol. 198 v° : Ἀνατρέχει τῇ μνήμῃ πρὸς τὴν Μωσέως νησίειαν, εὐρίσκει ὡς ἡ ταύτην πολεμήσασα κεφαλὴ καὶ τὰς πλάκας διαμαρτυρομένη, γαστρίμαργα ἦν ἐνθεν καὶ ταύτην πρῶτην ὑπαναφρίσσει καὶ καταχάσκει τοῦ πειραζομένου. — Ἰπαναχαιτίζω, S. Nilus, ed. Suares, p. 409 : Καὶ ἐν μὲν τῇ ἐνδημῇ τῆς Θερμοτάτης ἐκδημίας ὑπαναχαιτίζει πρὸς ὀλίγον.

⁴ De plantis, v. 277 : Ἐκ ποδὸς καλλισφύρου.

- 75 Ὄξεις, ἀπαλούς, μαλθακούς, λευκοχρόους¹,
 Ἐρυθροβαφεῖς² ὑπὸ τὰς πτέρνας μόνον,
 Κούφους, χνόης πλὴν, ἀσίραβεῖς, ἠδύφλεβας³,
 Τῷ συζύγῳ τὸν ἴσον ἐκράτει δρόμον,
 Καὶ μηδὲν ἀσθμαίνουσα παρῆν αὐτίκα,
 80 Καὶ δις ἐκεῖνο, τοῦτο⁴ καὶ τρίς ἐκράτει·
 Ἐπεὶ δὲ παρέματις⁵ θαμὰ τὰς γνάθους
 Ὑφασμά τι τρίβουσα λινοῦν τοῖς πόροις,
 Ὡς ἂν ἀπ' αὐτῶν ἐξελάσῃ τὴν κόριν
 Ἦν εὐθὺς ἠνέμωσεν ἐκ τῶν ἀλμάτων·
 85 Ἐπεὶ δὲ⁶ χαυνώσασα τὴν θηλανδρίαν⁷
 Εἰς τὸν θαλάμον ἦλθεν ἐκ τοῦ τρισιέγου,
 Κάκεινος ἀλγῶν καὶ στένων παρείπετο,
 Καὶ τὰς θύρας ἐκοπῖεν εἰσδύνειν θέλων.
 Τί δ' αὖ τὸ λοιπόν; ἀγνοῶν παρατρέχω,
 90 Πλὴν εἰ μὲν εἰς εἶδωλα τὸν νοῦν φαντάσας,
 * Καὶ συναγαγὼν τοῦ θοροῦ τὰς ἱκμάδας
 Προσέσχευεν αὐτῇ, δυσμενῆς γὰρ ἦν τέως,
 Εὐδαιμονίῳ τοῦτον ἔσθ' ὅτε βλέπων·
 Εἰ δ' ἄρα μισῶ τῆς γυναικὸς τὴν τύχην
 95 Τοὺς τοξότας⁸ ἔρωτας ἐνθάδε τρέμων,
 (Δεινοὶ γὰρ εἰσιν εἰς κλοπὰς φιλεσπέρους⁹.)

¹ Supra c. lii, 1.² Cf. cod. Paris. xlii, 22.³ Vox ἠδύφλεψ addenda lexicis.⁴ Cod. ἐκεῖναι τούτῳ et supra ἐκεῖνο τοῦτο.⁵ Verb. παραμάττω ignorant lexicis.⁶ Fort. ἔπειτα.⁷ Vox addenda lexicis. Addenda et θηλανδρος, qua voce usus est Cosmasin Gregor. Naz. ap. Mai, *Spicil. Rom.*

t. II, p. 37: Ἀγῶνας τινὰς ἐφῆσαν καὶ

θεῶν θηλάνδρων διηγείται.

⁸ Anthol. Pal. τοξοφόρον ἔρωτα.⁹ German. Cpolit. cod. Coisl. 278,fol. 182 v°: Καὶ πρὸς τὰς φιλεσπέρους

δυσμὰς τῶν σῶν τροπαιουχημάτων τὰς

ἀκτίνας ἐξάπλωσον. Vide supra 1, ver-

sum 229.

Ὅταν τὸ θερμὸν τῆς γυναικὸς ἐκζέσῃ,
Καὶ πρεσβύτην φίλυπνον¹ ἡ κλίση φέρει.

* CCVII. Εἰς εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ².

Σιγᾶς, Λόγε ζῶν· εὐλογεῖς δ' οὖν τὴν κτίσιν·
Βοᾶ γὰρ ἡμῖν ἀντὶ σοῦ τὸ βιβλίον,
Ἄν ἡ χάρις πᾶσαι σιγᾶν τοὺς τύπους.
Τύπος δὲ σὺ, πῶς; μὴ γὰρ οὐ τάχα πνέεις³;

CCVIII. Εἰς εἰκόνα τῆς Πηγῆς.

Τῶν παρθενικῶν ἀκροώμενος λόγων
Ὁ δεσπότης ἔσθηκε σιγᾶν ἐνθάδε·
Σὺ δέ, ψυχῇ, βλέπουσα τὴν εὐστοργίαν
Τὰς ἐγγύας λάμβανε τῆς σωτηρίας.

* CCIX. Ἐπιτύμβιοι εἰς τὸν Φακρασῆν⁴.

Οἶον τὸ συμβάν; Φακρασῆς γὰρ ἐνθάδε
Θρήνων ἀφορμῇ; Φακρασῆς; ὦ τῆς τύχης!
Τί γὰρ τοσούτον ἄλλο δεινὸν τῷ χρόνῳ;
Τῆς φύσεως τὸ θάμβος ἐν τοῖς ἀψύχοις·
5 Τῶν πραγμάτων ὁ κόσμος ἐν τάφῳ κόνις·

¹ Id. *ibid.* fol. 224 v°: Οὐδὲν γὰρ ἐκλυτον τοῖς ἐγκρατευστένοισ· οὐδὲν χαλαρὸν, οὐδὲν ῥέθυμον, οὐδὲν φίλυπνον. Mox fort. leg. φέρη.

² Ex apographo Read, ut et sequens.

³ Cod. πνεῖς.

⁴ «Hoc carmen, quod tamen in fine mutilum est, primus edidit Leo Allatius in diatriba de Georgiis. Inde repetiit Fabricius *B. G. t.* X, p. 542, atque ex eo hic denuo [p. 326] exhibetur. Dicatum

est memorie Joannis Phacrasis, magni Logothetæ sub Michaelē seniore, atque scriptum forsā anno 1302 est.» Wernsd. Non Joannis Phacrasis sed Manuelis Phacrasis memorie dicatum est, ut videre est v. 59, ubi legitur Σιδηριώτης Φακρασῆς, cujus cognomen Manuel novimus ex carmine supra edito cv, 23. Hosce versus sepulcrales rursus edendos putavi, cum supplementis ex cod. Flor. qui in reliqua parte versus continet xxi.

- * Τὸ κάλλος εἰς γῆν· ἀπρεπὴς ἢ σεμνότης·
 Ἡ δόξα καπνὸς, ἐν σιγῇ τὰ τῶν λόγων,
 Ὁ πλοῦτος ἀργὸς, εὐτελὴς ὁ πᾶς βίος,
 Ὁ καλλίπαις ἔρημος. Ὡ ζῶντος πάθος¹!
- 10 Ἄνδρὸς τελευτῆς ζῆν ἀτεχνῶς ἀξίου.
 Λειμῶν γὰρ ἦν ἐκεῖνος εἰς τὸ πᾶν γένος,
 Τῇ τῶν ἀγαθῶν ἐντελεῖ βλάσῃ βρύων,
 Ἡ χαρίτων θάλαμος², ἢ Μουσῶν τόπος,
 Ἡ καταγωγὴ τῶν θεοῦ προσλαγμάτων,
- 15 Οἷς ἐκ βρέφους ὥπλισε³ λαμπρῶς τὸν βίον,
 Ἀντικαταστάς πρὸς τὰ τῆς ὕλης πάθη.
 Τίς ἱκανὸς τοσοῦτον πενθηῆσαι τέρας,
 Ἢλιε καὶ γῇ καὶ τελευταῖοι κρότοι⁴,
 Κἂν ἐκ θαλατῶν⁵ συνάγῃ τὰ δάκρυα;
- 20 Πρεσβύτατον γὰρ καὶ πρὸ τῆς ἡλικίας
 Ἐκεῖνον εὖρων καὶ περὶ λόγους μέγαν
 Αὐτὸς βασιλεὺς, ὁ σκοπῶν εὖ τὰς φύσεις,
 Ἀνῆκεν αὐτῷ τὰς λαβὰς⁶ τῶν πραγμάτων.
 Ὁ δ' εὐθὺς ἦν ἀγρυπνὸς ἐν τούτοις φύλαξ,
 25 Σοφῶς κυβερνῶν τῶν φυλῶν τὴν ὀλκάδα·
 Καὶ λογοθετῶν ἐγκριθεῖς τοῖς ὀλβίοις⁷

¹ Ed. Ὡ ζῶντος πάθος. Wernsd. male coniecit: Ὡ ζῶντος πάθος! Ἄνδρὸς τελευτῆς, ζῆν ἄ. ἄ. Aut ita: Ὡ ἀνδρὸς πάθος, ἀτερ τελευτῆς ζῆν. Vox τελευτῆς et ipsa pendet ab ἄ. Supra cxxii, 3: Ὡ δεινοῦ πάθος! Τοῦ παιδὸς ὑπνώσαντος ἐκ παροινίας! Conf. cxxx, 66 et infra cclix, 1.

² Conf. supra cxii, 2.

³ Cod. Flor. ὥπλισσε.

⁴ Wernsd. proponit βροτοὶ vel καὶ

τελευτῆσαι κρότους. Nihil mutandum. Cf. supra cxxx, 29 ubi idem versus.

⁵ Hephaestus Bulgar. cod. Par. 1977, fol. 261 v°: Δακρύων θάλλω θαλάσσας, Τὸν ἀδελφὸν ὡς δακρύσω.

⁶ Cod. Esc. cxxiii, 169: Δοκεῖς θεωρεῖν τὰς λαβὰς τῶν πραγμάτων. Cod. Par. lxi, 85: Ὁ νοῦς ὑφιστάων τὰς λαβὰς τῶν πραγμάτων.

⁷ Fabric. τῆς pro τοῖς. Wernsd. improbabiler coniecit ὀλκίους, i. e. admodum

- Ὅσήμεραι προῦκοπ' εἰς τὰ βελτίω.
 Τοῦ δὲ φθόνου πνεύσαντος αὐτῷ πρὸς βίαν,
 Καὶ τὴν ἀγαθὴν παρενεγκόντος τύχην,
 * 30 Ὁ παῖς βασιλεὺς, τοῦτον εὐρὼν¹ πατρώθεν,
 Τὰς ἰδίας προῦθηκεν αὐτῷ φροντίδας.
 Κάνταῦθα δειχθεὶς ὑπὲρ ἀνθρώπου φύσιν,
 Ἐδυσφόρει μὲν κατὰ τῆς φαύλης τύχης,
 ἔχων δὲ τὴν σύνευνον, ἐδραῖαν βάσιν,
 35 (Ἐπεὶ βοηθὸς καὶ τρυγὼν ἦν τὸν τρόπον,
 Καὶ τῇ κατ' αὐτὸν προσφυῆς² ὄντως φύσει)
 Πέπονθεν οὐδὲν ὑπὸ τοῦ δεῦρο κλόνου.
 Ὄφθη δὲ τοῦ θλίβοντος αὐτὸν βελτίων
 Καὶ τοῦ βίου κάλλιστα τὸν πλοῦν ἰθύνας
 40 Καὶ λαμπρὸν ὑπόδειγμα φανείν τῇ κτίσει
 Πρὸς³ πᾶν ἀγαθόν, ὃ τελευτῆς ὁλβίας!
 Εἰς τὴν γαληνὴν ἦλθε τὴν ποθομένην,
 Τὸ λαῖφος ἐνδὺς τῆς σιολῆς τῆς ἐσχάτης,
 Ἰσ' ἐκφορηθῇ τῷ δανεισίῃ δεσπότῃ
 45 Ὁ πλοῦτος αὐτοῦ μὴ βραδύνας ἐν βίῳ.
 Πενθεῖ μὲν οὖν τὸν ἄνδρα πᾶς ἀπλῶς πένης
 Ὡς πρωτοφυοῦς⁴ ἐκ τριχὸς πλωχοτρόφον⁵.
 Θρηνεῖ δὲ καὶ πᾶς τεχνικῆς γλώττης λόγος,
 Τὸν παντοδαπὸν οὐκ ἔχων κοσμήτορα.
 50 Ἡ σύζυγος δὲ καίπερ ἐξειλεγμένη,
 Καὶ τοὺς τόκους βλέπουσα πατράους τύπους,
 Ὡς καὶ τὰ κήδη τῶνδε πεφροντισμένα

gubernacula Logothetarum. Vox λογο-
 θετών participium ex verbo λογοθετέω.

¹ Fort. αἰρών Wernsd. Malè.

² Προσφυῆς Wernsd. qui recte con-
 jecerat προσφυῆς.

³ Versus 41 et seq. desunt in ed.
 Wernsd.

⁴ Cf. supra lxx, 7.

⁵ Vox a nostro valde amata. Cf. cod.
 Esc. cxxiv, 4 et passim.

- Τῶν βασιλικῶν μέχρις ἐλθεῖν αἱμάτων,
 * Οὐ βούλεται ζῆν, οὐδ' ἐπαινεῖ τὸν βίον,
 55 Ἀλλὰ τελευτᾷ καὶ θανατῶ πολλάκις,
 Τὸ τῆς τύχης ἄπιστον ἐνθυμουμένη.
 Σὺ δ', ὦ Θεατὰ, πάντα συνεῖς ἐμφρόνως,
 Ὅταν ἴδῃς ἄνθρωπον ἐν λύπαις, φράσον·
 Σιδηριώτης Φακραστῆς κεῖται, ξένη,
 60 Τὸ θαῦμα τῆς γῆς καὶ τὸ τῶν λόγων κράτος,
 Καὶ σὺ τὰ σαυτοῦ δεινοπαθῶν δακρύεις;
 Ἔα, τὰ γὰρ σὰ τοῦ παρόντος δευτέρα.

CCX. Τοῦ¹ αὐτοῦ πολιτικοῦ αὐθωρὸν πρὸς τὸν αὐτοκράτορα ἐν τῇ ἐορτῇ
 τῆς² Χριστοῦ γεννήσεως καὶ τῶν φώτων.

- Ὡς εἶδομέν σου πρὸ μικροῦ τὸ πρόσωπον, αὐτάναξ,
 Ἐκλάμψαν ὑπὲρ ἥλιον ἐν τῇ τοῦ κράτους δίφρῳ³,
 Χριστοῦ τεχθέντος ἐπὶ γῆς τοῦ νοητοῦ φωσφόρου,
 Συνεδωροφορήσαμεν⁴ τοῖς ἐκ Περσίδος τάδε·
 5 Ἐξ οὐρανῶν ὁ πλάστουργός⁵ ἐπὶ τὴν γῆν κατηῆλθε,
 Πρὸς οὐρανοὺς ὁ βασιλεὺς ἀπὸ τῆς γῆς ἀνῆλθεν·
 Ὁ πλάστουργός ἀπὸ Θαιμάν⁶, ὁ βασιλεὺς δυσμόθεν,
 Ὡσεὶ σίλαγὸν ὁ πλάστουργός, ὡς πῦρ ὁ σίεφηςφόρος·
 Δεῖ γὰρ ἡμᾶς ἀναψυχὴν τὴν παρ' ἀμφοῖν λαμβάνειν·
 10 Ὁ θαύματος! ὦ πράγματος! ὦ δανεισμάτων ξένων!

¹ Cod. M. fol. 103.

² Cod. Fl. ἐν τῇ ἐορτῇ τοῦ Χρ. γεν-
 νήσεως.

³ Conf. supra lxxvi, 4. Id. lxxvii,
 27: Τῶν ἀρετῶν ὄχημα.

⁴ Vox addenda lexicis. Conf. supra
 cii, 34.

⁵ Substantivum πλάστουργία usur-

pant Psell. In Cant. Cant. p. 117: Ὡς
 ἀδελφοὶ τυγχάνωμεν (al. τυγχάνομεν)
 εἰς λόγου πλάστουργίαν (al. λόγους
 πλάστουργίας). Melit. v. 1308: Ὁρφεὺς
 ὁ Θραξ ὁ λυρικός ὁ θεὸς θεογονίαν
 καὶ κόσμον κτίσιν ἐξεῖπεν βροτῶν τε
 πλάστουργίαν.

⁶ Jerem. xlix, 7 et 20.

Ὁ βασιλεὺς τῷ πλαστουργῷ σάρκα ρευστήν εἰσφέρει,
 Ὁ πλαστουργὸς τῷ βασιλεῖ ζῶσαν ἀρρεύσιως¹ χάριν·
 Πίπτετε γοῦν οἱ δυσμενεῖς, πίπτετε Θᾶτλον Θᾶτλον,
 Ὁ βασιλεὺς μετὰ Χριστοῦ· τί τὸ κομπάζειν μάτην;
 15 Ταῦτα μὲν οὖν τὰ φθάσαντα καὶ πανηγυρισθέντα,
 Νυνὶ δὲ πῦρ ὁ πλαστουργὸς², σίδηρος ὁ κρατάρχης³.

* CCXI. Τοῦ Φιλῆ. Εἰς τοὺς λόγους τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ τῆς Θείας
 κλίμακος⁴.

1. Εἰς τὸν πρῶτον λόγον. Περὶ τῆς τοῦ ματαίου βίου ἀποταγῆς⁵.

Στρουθὸς λογικὸς εὐρεθεὶς τῷ δεσπότη
 Τὰς κοσμικὰς, βέλτιστε, παγίδας φύγε·
 Ἐξεῖς γὰρ ἀνάπαιμα τὴν ἐρημίαν,
 Εἰ μὴ πρὸς αὐτὰς ἐμπαθῶς ἀνασρέφεις.

2. Περὶ ἀπροσπαθείας⁶.

5 Ἀπροσπαθῆς, βέλτιστε, καθάπαξ μένε,
 Μὴ τις σὲ δεσμὸς ἡδονῆς ἀνθελκύσῃ·
 Καὶ φεῦγε γοργῶς τοὺς ὑποσπῶντας βρόχους,
 Ἐπεὶ τὸ κακὸν εὐχερῶς ὑποσρέφει.

3. Περὶ ξενιτείας⁷.

Ἄν ὁ κτίσας ἄπασαν ἐντέχων φύσιν
 10 Ξένος διὰ σὲ μετριάσας εὐρέθῃ,
 Τί καὶ σὺ, ταλαίπωρε, μὴ γίνῃ ξένος,
 Πρὸς τὴν παλαιὰν εὐδρομῶν σου πατρίδα;

¹ Cod. ἀρεσίως.

⁴ Cod. M. fol. 103.

² In Catal. codd. Mon. ὁ πλαστουργὸς
 σιδ. ὁ κρατάρχ. (sic).

⁵ Addunt edd. καὶ ἀναχωρήσεως.

⁶ Add. edd. ἵγουν τῆς λύπης.

³ Spatium vacuum in fine paginae co-
 dicis Florent.

⁷ Add. edd. ἐν ᾧ καὶ περὶ ἀνείρων
 νέων.

4. Περὶ δειλίας¹.

Ὀνειρος ἡδὺς γάργαλος φιληδόνοισ².

Ὁ γὰρ ἀηδὴς φορτικὸς μικροψύχοις.

- 15 Δεῖ οὖν σε φυγεῖν τὴν ἐκατέρων βλάβην,
Καὶ μηκέτι, βέλτιστε, λαγῶ³ ζῆν βίον.

5. Περὶ τῆς μακαρίας ὑπακοῆς⁴.

Ὑπακοῆς, ἄνθρωπε, τοὺς ὅρους μάθε,

Καὶ μὴ θρασυνθῆς κατὰ τοῦ διδασκάλου.

Ὅρᾳς γὰρ αὐτῆς ἐν γραφαῖς τοὺς ἐργάτας

- 20 Κοινῆς τελευτῆς καὶ φθορᾶς ὑπερτέρους.

6. Περὶ μετανοίας⁵.

Σκόπει μεταγνοὺς καὶ τὸ κυνῶδες πάθος,

* Μήπως ἄπερ πῆφευγας ὡς βλάβαντά σε

Ὡς οὐκέτι βλάβαντα συλλέξεις⁶ πάλιν.

Δεινὸν γὰρ εἶσιν εἰς ἀπόγνωσιν τρέχειν.

7. Περὶ μνήμης θανάτου.⁷

- 25 Τοῦ θανάτου, βέλτιστε, τὴν μνήμην φέρων

Καὶ τὸν δικαστὴν τῶν ἀποκρύφων σκόπει.

Πάντως γὰρ ἀπρόσκοπον⁸ ἐξοίσεις βίον,

Τῆς σῆς τελευτῆς τὴν ἀπειλὴν προελέπων.

¹ Serm. xxi in edd. Vid. infra 21.

² Cod. Par. lxxviii, 2.

³ Demosth. Pro Cor. p. 314, 24: Λαγῶ βίον ἐξῆς, δεδιὼς καὶ τρέμων καὶ ἀεὶ πληγῆσθαι προσδοκῶν ἐφ' οἷς αὐτῷ συνήδεις ἀδικοῦντι. Liban. Ep. lxxviii, p. 251: Καταφρονοῦντα μὲν τῶν πολλὰ κεκτημένων, λαγῶ δὲ βίον ζώντων.

⁴ In edd. iv cum hoc lemmate: Περὶ μαρτυρίου τῆς ἀνδρείας ὑπακοῆς.

⁵ Edd. Περὶ μετανοίας μεμεριμνημένης καὶ ἐναργοῦς, ἐν ᾗ καὶ περὶ τῆς θαρρείου φυλακῆς τῶν καταδίκων.

⁶ Leg. συλλέξης.

⁷ Conf. Stob. tit. cxxvi.

⁸ Leg. ἀπρόσκοπον γὰρ.

8. Περὶ πένθους¹.

Πένθει, ψυχὴ τάλαινα, καὶ χαῖρε πλέον
 30 Αὐχοῦσα καλὰς εἰς τὸ μέλλον ἐλπίδας·
 Γένοιτό σοι γὰρ ἀπὸ τῶν ἐναντίων
 Τοῖς ὁσίοις ἴαμα τοῦ σοῦ λειψάνου.

9. Περὶ δοργησίας καὶ πρᾶπτης².

Εἰ τῷ Θεῷ, βέλτιστε, δουλεύειν γλίχῃ,
 Τήρησον ὀργῆς τὴν ψυχὴν ἐλευθέραν·
 35 Εἰ γὰρ ἐπ' αὐτῇ τὰς προσευχὰς εἰσφέρεις,
 Οὐχ ἱλαρυνεῖς³ τὸν θυμὸν τοῦ δεσπότου.

10. Περὶ μνησικακίας.

Τὸ μνησικακεῖν πάθος ἀνθρώποις μέγα·
 Καὶ γὰρ μεταξὺ δυσθεράπευτον⁴ μένον
 Τὸν δεσποτικὸν ὑποσαλεύει⁵ θυρόνον,
 40 Οὗ ὡς ἔχεις, βέλτιστε, τὴν λύμην φύγε.

11. Περὶ καταλαλιᾶς.

Σκοπῶν σεαυτὸν καὶ τὰ σαυτοῦ πρᾶκτέα
 Καταλαλῶν τὴν ἀπάνθρωπον⁶ μίσει·
 Θεὸς γὰρ αὐτὸς, ἡ φιλόανθρωπος φύσις,
 * Ὡς ἀκροατὴς δυσφορῶν πάρεστί σοι.

¹ Edd. Περὶ τοῦ καθαροῦ πένθους.

1087, fol. 190 r°: Γῆρας καὶ πέντα δύο

² Edd. Περὶ δοργησίας ἡσίας.

τραύματα δυσθεράπευτα. Cf. cod. Paris.

³ Cod. ἱλαρινῆς.

2322, fol. 28 v°.

⁴ Supra; cLv, A, Δ: Πάθος δυσθεράπευτον. Infra cxxiii, 400: Τὸ γὰρ ἀνὴρ ἐνταχὲς μοι πρὸς βᾶθος ἢ σὴ τελευταῖα δυσθεράπευτον κρίνει. Anon. cod. Par.⁵ Aristænet. Ep. 1: Αὐτὴν (Ζεφύρου πνοήν) δέ πως ὑποσαλεύουσι τῶν ἑρῶτων αἱ αὔραι.⁶ Supra cxxv, 3.

12. Περὶ πολυλογίας¹.

- 45 Εἰ δρᾷ τὸ σιγαῖν ἀσφαλῇ σοι τὸν βίον;
 Τῶν γοῦν περιττῶν οὐ προτιμήσεις λόγων,
 Καὶ πῶς ἐν αὐτοῖς ἐκκλινεῖς τοῖς πρακτέοις
 Τὰς εὐθύνas, ἀνθρώπε, τῆς γλωσσαλγίας²;

13. Περὶ ψεύδους.

- Τὸ ψεῦδος ἀρχὴ τῶν κακῶν τῶν ἐν βίῳ.
 50 Τὸ γὰρ ἀληθές τῶν καλῶν τούναντίον.
 Ψυχὴ ταπεινὴ, Φεῦγε γοργῶς τὸ σκότος,
 Ὡς ἂν ἀπαθῆς πρὸς τὸ φῶς ἀναδράμῃς.

14. Περὶ ἀδικίας³.

- Πρόθυμος ὁ κλώψ· τί ῥαθυμεῖς, καρδίᾳ;
 Σπούδαζε καὶ δέσποζε τῆς ἀκηδίας,
 55 Μήπως ὁ ληστής ὑποδύς τὴν ἀργίαν
 Τὸ πνευματικὸν ἀρπάσῃ κειμηλίον.

15. Περὶ τῆς παμφάγου γαστρός⁴.

- Οἶδημα⁵ γαστρός βλαπτικῶν ἔργων τόκος.
 Ὁ γὰρ ἀφανὴς τῶν παθῶν φυτοσπóρος
 Ἀνδρίζεται μὲν τὴν τροφὴν ἐπεισφέρων⁶,
 60 Θεοῦ δὲ λιμὸν προξενεῖ παραυτίκα.

16. Περὶ ἀφθάρτου ἐν φθαρτοῖς.

Τὸν ἀγγελικὸν ἀσπασάμενος βίον

¹ Leg. Περὶ σιωπῆς ut in edd.² Edidit Ideler, in *Phys. min.* I,³ Supra xcix, 27 et Demophil. ed. p. 292.
Gale, p. 621.⁴ Edd. Περὶ πορνείας, ἐν ᾗ περὶ
ἀγνείας. Infra v. 3 pro διαπρέπων leg.⁵ Leg. Περὶ ἀκηδίας.

διαπρέπεις.

⁶ Edd. Περὶ γαστριμαργίας.

Τήρει καθαρὸν τῶν παθῶν τὸ σαρκίον ·
 Εἰ γὰρ ἐν αὐτῷ σωφρονῶν διαπρέπων
 Κατὰ χάριν, ἄνθρωπε, καὶ Θεὸς γίνῃ.

17. Περὶ φιλαργυρίας.

65 Δεινὸν τι σαφῶς ἡ φιλοχρηματία,
 * Δι' ἧς μισητὸς ὁ προδοὺς τὸν δεσπότην ·
 Παῦλος γὰρ αὐτὸς τὸ χρυσοῦν Χριστοῦ σίλημα
 Εἰδωλολατρεῖν¹ τοὺς φιλαργύρους λέγει.

18. Περὶ ἀναισθησίας.

Ἄνθρωπε, νεκρὸς καὶ πρὸ τοῦ τέλους γίνου
 70 Τὸν νοῦν θανατῶν πρὸς τὰ τῆς ὕλης πάθη ·
 Δεῖ γὰρ σε φυγεῖν τὰς ἀναισθητοὺς κρίσεις,
 Ὡς ἂν φθορᾷ ἀγευστος ἐντεῦθεν μένῃς.

19. Περὶ ὕπνου².

Τὰς³ εἰσαγωγὰς τοῦ μονοτρόπου βίου
 Ἀγρυπνίᾳ⁴ ρύθμιζε καθεύδων μόλις ·
 75 Δεῖ γὰρ σε φυγεῖν τὰς ὄνειρολεσχίας⁵,
 Μὴ γαργαλισθῆς⁶ ὑπὸ φιλοσαρκίας⁷.

¹ Ephes. V, 5 : Πλεονέκτης, ὃ ἐστὶν εἰδωλολάτρης. Cf. cod. Esc. α.11.νι, 4. Theodor. Stud. p. 175 : Οὐδὲ ἐπαινδρόμησεν εἰδωλολατρικῶς. Hoc adverbio carent lexica, quibus accedant alia cum voce εἰδωλον composita : Εἰδωλογραφία, Clements Rom. cod. Par. 436, fol. 99 r° : Μὴ λέγε ταύτας στήλογραφίας· οὐδὲ γὰρ εἰσιν, ἀλλ' ὀνειρῶν εἰδωλογραφίαι. — Εἰδωλοθύτης, De S. Michaelis ap. Boll. Sept. t. VIII, p. 43 : Οὐδεμία τοῖς εἰδωλοθύταις κατὰ τὸν Χριστιανῶν ἐδίδδοτο πάροδος. — Εἰδωλόπηκτος, De

S. Demetrio ap. Boll. Oct. t. IV, p. 169 : Μὴ ἰσχύση καθ' ἡμῶν τὸ εἰδωλόπηκτον καὶ ἀθεμετόγαμον καὶ παράνομον ἔθος.

² Serm. xix in edd. : Περὶ ψαλμῶν τῶν ἐν συνοδίαις.

³ Edidit Ideler, t. I, p. 292.

⁴ Idel. ἀγρυπνία. Cf. Boiss. An. nov. p. 316.

⁵ Idel. ὄνειρολεσχίας (sic).

⁶ Idel. μὴ γὰρ γαλισθῆς.

⁷ Theodor. Stud. cod. Paria. 891, fol. 246 r° : Οἱ φιλοσαρκούτες τὴν φιλοσαρκίαν.

20. Περὶ ἀγρυπνίας¹.

Σύνοικον² αἰχῶν τὴν καλὴν ἀγρυπνίαν

Τοῖς ἀγγέλοις, ἄνθρωπε, συμψάλλεις τέως·

Εἰ δ' ὑπὸ τοῦ σκάμματος ἡ φύσις κάμη,

80 Τῷ μετρίῳ τόνωσον αὐτὴν Φαρμάκῳ.

21. Περὶ τῆς ἀνάνδρου δειλίας³.

Ἀνάνδρον οὐ χρεῖ τινα δειλίαν φέρειν,

Ὅταν ὁ Σατὰν αὐθαδῶς ὀπλισμένος

Τῶν πνευματικῶν ὀπλιτῶν κατατρέχῃ·

Δεινὸν γὰρ αὐτῷ νῶτα γυμνὰ δεικνύειν.

22. Περὶ κενοδοξίας.

85 Εἰ νουνεχὴς εἶ, τὴν κενήν δόξαν φύγε,

Μήπως ὑπαχθῆς καὶ σφαλῆς καὶ κομπάσης·

Ὁ γὰρ ἐλικτὸς καὶ τερατώδης δράκων

Ζητεῖ σε χανδὸν ἐκροφῆσαι τὸν φίλον.

23. Περὶ τῆς ἀκατάλου ὑπερηφάνιας⁴.

* Τῦφον μισῶν ἄνθρωπος ὑπερηφάνων

90 Τιμᾷ καθαρῶς τὸν Θεὸν καὶ δεσπότην,

Ὃς μέχρι παθῶν καὶ σαρκὸς⁵ κατεστίλη,

Νικῶν τὸν ἐχθρὸν ἀπὸ τῶν ἐναντίων.

24. Περὶ βλασφημίας⁶.

Ὅταν ἔχῃς ἔπαρσιν ὑπερηφάνου,

Παντὸς λογισμοῦ Φεῦγε δυσφήμου πλάνην·

¹ Edd. Περὶ διαφορᾶς ἀγρυπνιῶν.

⁴ Edd. Περὶ ὑπερη. ἐν ᾗ καὶ περὶ

² Edidit Ideler apud quem Εὐνοίκον ἀκαθάρτων λογισμῶν τῆς βλασφημίας.

⁵ Leg. σαρκὸς καὶ παθῶν.

³ Vide supra 4.

⁶ Vid. supra 23 titulum ex edd.

95 Ὁ γὰρ πονηρὸς ἐξαπατᾷ σε κρύφα,
Βάσεις τιθεὶς τὰ κοῦφα τῶν βαρυτέρων.

25. Περὶ πρᾶότητος καὶ ἀπλότητος¹.

Ἡ πρᾶότης δίδωσιν ἀπλοῦν σοὶ τρόπον
Ἀκακίας δὲ καὶ πονηρίας μέσον·
Αὐτὸς δικαστὴς εὐστοχάτατος² γίνου,
100 Τιμῶν τὸ καλὸν καὶ μισῶν τὸνναντίον.

26. Περὶ ταπεινοφροσύνης.

Φρονῶν ταπεινὰ γειτνιᾷς τῷ δεσπότη·
Τῷ γὰρ πονηρῷ τὴν ἐναντίαν τρέχεις.
Αἰσθήσεως δ' οὐκ εὐπορῶν ἀποκρύφου
Τὰ τῆς ὕλης αἰσχιστὰ ἐκτρέπου πάθῃ.

27. Περὶ διακρίσεως λογισμῶν³.

105 Πασῶν λογισμῶν ἀρετῶν ἔστω κρίσις,
Ἐν αἷς ὁ καλὸς εὐπραγεῖ ζυγοστάτης·
Οὐ γὰρ θεμιτὸν τοῖς σιατῆρσι τοῖς νόθοις
Χρυσοῦ καθαρὰν ἐκλογὴν συνεισφέρειν⁴.

28. Περὶ διακρίσεως εὐδιακρίτου⁵.

Διάκρισιν μὲν εὐδιάκριτον φίλει,
110 Χωρὶς τὰ καλὰ καὶ τὰ φαῦλα δεικνύων·
Διάκρισιν δὲ τὴν ἐναντίαν μίσει,
Τῆς ἀρετῆς, ἀνθρώπε, τιμῶν τοὺς νόμους.

¹ Edd. Περὶ ἀπλότητος καὶ πρᾶότη- πρακτικὴν συνεισφέρειν. Epictet. Dis-
τος, καὶ ἀκακίας καὶ πονηρίας. sert. 1, 2, 28 : Οὕτως ἰσχυρὸν παρὰ τοῖς

² Conf. supra 1, 171.

³ Edd. Περὶ διακρίσεως, ἐν ᾗ εὐρή- εἰθισμένοις αὐτὸ συνεισφέρειν ἐξ αὐτῶν
σεις πλοῦτον. Pro Πασῶν λογισμῶν ἀρ. ἐν ταῖς σκέψεσιν. Add. Euseb. Eclog.
leg. Πασ. λογισμὸς ἀρ. Prophet. ed. Gaisford, p. 55, et Nice-
phor. Call. Hist. t. II, p. 49.

⁴ Cod. Esc. 221, 2 : Καὶ τῇ λογικῇ

⁵ Fort. de eodem sermone acproced.

29. *Περὶ τῆς ἱερᾶς σώματος καὶ ψυχῆς ἡσυχίας*¹.

Ἠσυχίας, βέλτιστε, διτλῆς ἀντέχου
 Τῷ δημιουργῷ προσλαλῶν μόνος μόνῳ·

* 115 Καὶ σώματος δὲ καὶ ψυχῆς Φροντιστέον²,
 Ἐπεὶ περ ἀμφοῖν συντεθεὶς ἀνεκράθης.

30. *Περὶ τῆς μακαρίας προσευχῆς*³.

Τὰς ἀρετὰς, ἄνθρωπε, συλλήβδην πᾶσας
 Τίκτει προσευχῇ τῇ σπορᾷ τῶν πρακτέων·

Παρίσταται δὲ τῷ Θεῷ τὸ σαρκίον,
 120 Ἐπὰν δι' αὐτῆς τὴν ψυχὴν καθαγνίσῃς.

31. *Περὶ ἀπαθείας*.

Ὅταν ἀπαθῆς ἐντελὴς ἀνὴρ γίνῃ,
 Σαφῶς ἀνιστᾷς τὴν ψυχὴν τεθαμμένην·
 Ζητεῖ γὰρ ἐλθεῖν εἰς τὸ φῶς τῶν ἀγγέλων
 Ἀφεῖσα τὸν χοῦν⁴ τῶν παθῶν καὶ τὸν ζόφον.

32. *Περὶ πίστεως, ἐλπίδος καὶ ἀγάπης*⁵.

125 Σύνδεσμος ἀπλῶς πίσις ἐλπίς ἀγάπη
 Τῶν ἀρετῶν, βέλτιστε, πασῶν ἐνθάδε·
 Τὸ τρίπλοκον⁶ δὲ τοῦτο μικρὸν σπαρτίον
 Οὐδ' ὁ χρόνος ρήγνυσιν ἀσχέτως ῥέων.

¹ Edd. *Περὶ ἡσυχίας καὶ ἀναχωρήσεως*· ἐν ᾗ περὶ τηρήσεως νοῦ, ἐν ᾗ περὶ διαφόρων ἡσυχίας τρόπων.

² Supra cxcviii, 70 : Λόγων ἱκανῶς τῶν σοφῶν Φροντιστέον.

³ Edd. *Περὶ προσευχῆς ἀλόου*, ἐν ᾗ περὶ ὑπομονῆς.

⁴ Cf. supra cxix, 23.

⁵ Edd. *Περὶ ἀγάπης*· ἐν ᾗ καὶ περὶ ἐλπίδος καὶ πίστεως, καὶ λαμπρότητος, καὶ θεολογίας ποσῶς.

⁶ Eustath. *Opusc.* p. 229, 16 : Σχοινίον ἀμαρτίας τοῦτο τρίπλοκον εἰς ἀγρόνην σφίσειν αὐτοῖς ἐπιπλέξαντες. Id.

33. Εἰς τὴν ἀνοδὸν τῆς ἱερᾶς κλίμακος.

Ἴδου κλίμαξ, ἀνθρώπε, καὶ βαῖνε πρόσω,
 130 Καὶ γῆθεν ἀρθεῖς μὴ σίραφῃς βλέψαι μάτην,
 Ἐπεὶ σε Χριστὸς ὁ βραβεὺς τῶν βαθμίδων
 Καλεῖ δι' αὐτοῦ καὶ προτείνει τὰ σιέφη.

CCXII. Εἰς τὸν ποιμένα.

Διεξαγωγεῦ¹ τοῦ λογικοῦ ποιμνίου,
 Τὴν πνευματικὴν μὴ παραδράμης χλόην·
 Ἵδωρ γὰρ ἂν ἡδίστον εὗρεῖν ἰσχύσῃς,
 Ὁ γνωστικὰ βλῦζουσιν ἡρέμα φλέβες.

CCXIII. Τοῦ² σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυρ. Μανουὴλ Φιλῆ³ μονωδία
 ἐπὶ τῷ δεσπότη κυρ. Ἰωάννῃ τῷ Παλαιολόγῳ, ἐν ᾗ ἐπιφέρει καὶ πρόσ-
 ωπα τὰδε τοῦ⁴ δράματος. Πρόσωπα εἰσὶ ταῦτα· Βασιλεὺς⁵, Δέσποι-
 να, Βασιλεὺς, Βασίλισσα, Βασιλεὺς, Θεράπων⁶.

* Προλογεῖ Ὡς ποθεινὸν καὶ ψυχὴ μοι δευτέρα,
 Θεράπων⁷. Καὶ Φαιδρότης ἀρήρητε, ποῦ γῆς ἐκρύβης,
 Ὡς δέσποτα ζῶν καὶ παρῶν ἄλλον τρόπον;

p. 126, 44: Οὐκοῦν ὡς οἶα τριπλόκῳ
 τοῦτῃ σχοινίῳ ἀγχομένους, βιάζομαι σι-
 γᾶν. German. Cpol. cod. Coisl. 278,
 fol. 180 v°: Ἐδλογον κρίνει τῷ τριπλ.
 φραγγελλῷ τῆς μετανοίας. Jo. Staura-
 cius, In S. Demetrium, cod. Coisl. 146,
 fol. 83 v°: Ἡ τριπλοκος μαρτυρικὴ
 σφενδόνη Χριστοῦ. Cf. Eccl. 11, 12.

¹ Cod. Par. LVI, 97: Διεξαγωγεῦ καὶ
 τροφεῦ καὶ προστάτα.

² Cod. M. fol. 107. Edidit Dr Stark
 in Archiv f. Phil. u. Pædag. Bd. XIV,
 p. 444 et seqq.

³ Cod. M. τοῦ Φιλῆ sine μονωδία.

⁴ Cod. M. omittit τοῦ δρ. πρ. εἰσι
 ταῦτα.

⁵ In cod. Mon. n° 201, Catal. t. II,
 p. 337: Βασιλεὺς ὁ πατήρ· δέσποινα ἡ
 μήτηρ· βασιλεὺς ὁ ἀδελφός. Εἰ μοι
 ψυχὴ μου pro ψυχὴ μοι.

⁶ Titul. in al. cod. suppl. Florent.
 fol. 35 r°:

Φιλῆς Μανουὴλ δεσπότην Ἰωάννην
 Θανόντα πενθεῖ τεχνικαῖς εὐρυθμιαῖς.
 Προλογεῖ Θεράπων.

⁷ Deest in cod. Flor.

ἔτι γὰρ οὐκ ἔχω σε κατ' ὄψιν βλέπειν.

5 Τί δὴ σιωπᾷς καὶ λαθεῖν ἴσως θέλεις;

Τίς, εἰπέ μοι, θαλάμος εὐτύχηκέ σε¹;

Τίς ἀκροατῆς², εἰ λαλεῖς, πάρεστί σοι;

Τίς οἰκέτης ἄγοντι ῥασίῳνης χρόνον³;

Τίνας παραμένοντας ἐκτήσω φίλους;

10 Φύλαξ⁴ δέ σοι τίς, εἴ γε καθευδεῖν θέλεις⁵;

Ἀλλ' εἰ μὲν ἐμπνεῖς, ἵνα τί μέλλεις⁶ πλέον;

Ἴθι πρὸς ἡμᾶς ὃ⁷ δρομεὺς θαῖττον γίγας·

Κεχήναμεν γὰρ εἰς τὸ σὺν πάντες μέλι⁸,

Τῆς ἀρετῆς τὸ σίμβλον⁹ εἰ¹⁰ παρῶν δίδως·

15 Εἰ δ' ὥς λόγος τέθνηκας (ὦ καὶ πῶς φέρω¹¹!)

Καὶ γῆς ἀπ' αὐτῆς ἀρπαγείς ὑπ' ἀγγέλου

Τὴν ἐσχάτην ἔλαθες ἀνύσας τρίβον,

Ἐχρῆν μὲν ἡμᾶς μηδὲ φῶς ἔτι βλέπειν,

Μηδὲ πλέκειν ἔμμετρον εἰς θρήνους μέλος·

20 Ἐπεὶ δέ σε θρηνηοῦσι μικροῦ καὶ λίθοι,

(Τοῖς γὰρ λίθοις τρίπηχυν ἡρμόσω τάφον,)

* Ἡμῖν δὲ τοῦ πνεῖν καὶ λαλεῖν μέτεστί τι,

Ὅπη ποτ' εἴ¹² νῦν ἀκροῶ μοι τῶν λόγων·

Καὶ ζῶν γὰρ ἡμᾶς εἰς τιμὴν¹³ ἤγες φίλων,

25 Καὶ πολλάκις ἐνυτῖες εἰς μέτρον γράφειν

Ὅ πάντα ρυθμὸν ἠθικῆς ὥρας χέων¹⁴,

¹ Cod. Flor. εὐτύχηκέ σοι.

² ἀκροᾶται cod. Flor.

³ Cod. Flor. χρόνου.

⁴ φύλαξις σοι St.

⁵ Cod. Flor. omittit θέλεις.

⁶ Cod. Flor. μέλλης. ἵνα τί, id est quare.

⁷ Fort. ὥς pro ὃ.

⁸ μέλον St.

⁹ Cf. cod. Par. ccxiii, 10.

¹⁰ Cod. suppl. οὐ pro εἰ.

¹¹ φορά St.

¹² Cod. suppl. ἦ pro εἴ.

¹³ τιμάς St.

¹⁴ χέας St. Cod. Esc. cxi, 4: Τὸν σοφὸν φθόγγον χέη.

Καὶ μέτρα συνθεῖς τῇ πλοκῇ τῶν πρακτέων·
 Πάντως δέ τις αἰσθησις ἐντέτηκέ σοι,
 Καὶ ζῆς¹ μετασίδῃς κἄν φθαρῇ τὸ σαρκίον.
 30 Ὡς πῶς τὸ λυκοῦν τὴν βοὴν εἰργεὶ τρέχειν
 Πικρῶς κατασχὼν² τῆς πνοῆς μοι τοὺς πόρους³!
 Τί γὰρ τὸ φιλότιμον εἰς λόγου⁴ φράσιν,
 Ὅταν τὸ Φερμὺν συσπάλῃ τῇ καρδίᾳ,
 Καὶ τοὺς ἀγαγοὺς τῶν φλεβῶν ἐξικμάσῃ,
 35 Καὶ πνεῦμα πυκνὸν⁵ ἐκδραμὼν τῶν ἐγκάτων⁶
 Παγῇ πρὸς ἀτμὸν καὶ κρυμὸν σφεναγμάτων⁷;
 Ὡς θαῦμα κοινὸν, ὦ χάρις, ὦ δέσποτα!
 Οὐρανέ, συσπάλῃθι πνευθῶν τὸν μέγαν.
 Ἴδου γὰρ αὐτὸς νεκρικῶς⁸ ὑπεσπάλῃ,
 40 Καὶ σπαργανωθεὶς⁹ τῆς φθορᾶς τοῖς ἀμφίοις
 Κεῖται καθεύδων τῷ νόμῳ τῆς φύσεως.
 Βροντῆς μὲν οὖν ἑόρυξον οὐκ ἂν εἰσφέροις·
 Εἰκὸς γὰρ αὐτὸν δυσφορῆσαι τῷ κτύπῳ
 Πρὸ τῆς Θεοῦ σάλπιγγος ἐξυπνισμένον·
 45 Νεφῶν δὲ πυκνῶν συνδρομὴν ἡρμοσμένην,
 * Ἦν πνευμάτων κλάθουσα κερκίς ἐξάγει¹⁰,
 Ἐνημμένος φάνηθι χιτῶνος δίχην,
 Ὡς ἂν τὸ βαθὺ τῆς βαφῆς ταύτης μέλαν¹¹

¹ Cod. suppl. καὶ ζῆς ζῆς (sic).² Codd. Flor. κατασχόν. Vid. supra
cui, 2.³ Hunc versum omittit cod. suppl.⁴ λόγων St.⁵ πυκρὸν ἐκδράμῃ omisso sequ. v.
cod. Mon.⁶ ἐγκάτων St. qui in notis : Scribe
ἐγκ. Mox cod. suppl. κρυμνόν.⁷ Cod. Fl. σφεναγμάτων (sic).⁸ Cf. cod. Esc. κκνι, 41.⁹ Cod. Flor. σπαργάνῃ θεῖς.¹⁰ Cod. Flor. Ἦ πνευμάτων κλάθου-
σαν κερκίς ἐξάγει. Nota metaph. Theod.
Hylac. Not. des Mes. t. V, p. 728 : Καὶ
δητὰ τὴν ἐσθῆτα σὺ μὲν κερκίσι λόγων
ἐξέφαινες. Cf. cod. Par. xlviii, 8.¹¹ μέλειν St.

Ὁρῶν τὸ κοινὸν πανταχοῦ γῆς δακρύη¹.

50 Ἢ τάχα καὶ σὺ τὰ προσήκοντα δράσεις,

Ὁμβροὺς χέας ἄνωθεν ἀντὶ δακρύων.

Ἡλιε, Φῶς ἄρρητον εἰς γῆν ἐκρύβη².

Τῷ γὰρ ἀτερπεῖ³ συσκιάζεται γνώφῃ.

Καὶ σὺ θεωρῶν δυσπραγοῦσαν τὴν κτίσιν

55 Τὸ Φαιδρὸν οὐκ ἤμειψας, ἀλλ' ἔτι ζέεις.

Καὶ μὴν παλαιὰν εὐτυχῶν πανδορκίαν⁴,

Οὐπω τοσοῦτο κάλλος ἰδὼν εὐρέθης

Εἰς σάρκα βευσίην συντεθεῖσαν ὁστέοις⁵.

ᾧ⁶ κῶνε⁷ τῆς γῆς πανδοχεῦ⁸ τῶν ἐν μέσῳ,

60 Γαστήρ κρεμασίη τῆς γονῆς⁹ τῶν πραγμάτων

(Ὁρμᾶ γὰρ εἰς σέ πᾶν τὸ τοῦ λόγου βάρος),

Τί μὴ σεαυτὴν δυσπαθοῦσαν¹⁰ ῥηγνύεις;

Ποθῶ γὰρ ἰδεῖν ἐκ ταφῆς καὶ λειψάνων

Ἀναρράγέντα πάλιν εἰς Φῶς τὸν μέγαν,

65 Μῆτερ¹¹ σαφῶς εὐτεκεν καὶ παιδοκτόνε¹².

Πλὴν ἀλλὰ σὺ μὲν εὐτυχεῖς καὶ δευτέρως

Δείξασα καὶ κρύψασα τὴν ξένην φύσιν,

Ὡς ἀστέραπῆς ἔλλαμψιν ἢ¹³ βροντῆς κτύπον.

Καὶ νῦν ἔχεις τὸν ἔλθον εἰς¹⁴ τοὺς συθμένους,

* 70 Τοῖς ἀποδέσμοις τῆς φθορᾶς καθειργμένον.

Ἡμῖν δὲ λοιπὸν δυστυχῆς ὁ πᾶς βίος

¹ Cod. Flor. δακρύει. Cod. Mon. δακρύειν.

² Cod. Flor. ἐκρύβης.

³ αὐτός που St. pro ἀτερπεῖ.

⁴ Hac voce carent lexica.

⁵ ὁστέος St. qui in notis : ὁστέον cod. Mon.; ὁστέων scribendum sit.

⁶ ᾧ deest in cod. suppl.

⁷ Fort. κοινέ. Addidi ἐν.

⁸ πεπηγμένε cod. Mon.

⁹ Cod. suppl. τοῖς γονεῖς.

¹⁰ St. τί μή σε αὐτὴν δυσπαθοῦσα.

¹¹ Cod. Flor. μήτηρ.

¹² Cod. Euse. κενι, 3.

¹³ Cod. Fl. et St. καὶ pro ἢ.

¹⁴ eis deest in cod. suppl.

- Τῆς τοῦ γένους χάριτος ἐστερημένοις ¹.
 Φθονήσασα γὰρ τοῖς βιοῦσι τῆς τύχης
 Ἀναλυτικῶς εἰσδέχη ² τὸν φίλτατον.
 75 Ἄρ' οὐχί ³ καὶ Θάλασσα πενθήσει τάχα
 Θρηνηθῆσαν ⁴ ἀκοιψὸν ἀρμοσαμένη
 Τῇ ⁵ συντόῳ σύριγγι τῆς ἐνδον ζάλης,
 Ἄν εἰς πνιγερὸν καὶ σπενδὸν τάφου σλόμα,
 Χαρισμάτων ἄβυσσε, πικρῶς ἐρρύης;
 80 Ποῦ ⁶ καὶ τὸ φιλόμουσον ⁷ ὀνύθων γένος;
 Κάκεινο δὴ δεῖ ⁸ συνδραμὸν τοῖς ἀψύχοις
 Ὡδὰς λιγυρὰς ὀργανοῦν τῷ δεσπότῃ.
 Καὶ ⁹ γὰρ λογικῆς μουσικῆς ἦν ἐργάτης
 Νικῶν ἀτεχνῶς ¹⁰ τὸν σοφὸν περὶ Ὀρφέα
 85 Τοῖς ἐμφύτοις κρούμασι ¹¹ τῆς εὐγλωττίας,
 Ἡ μᾶλλον αὐτὸς ¹² μουσικὴν εἶχε πλάσιν ¹³
 Ἐκ τῆς περὶ τὴν φύσιν εὐαρμοσίας.
 Θραυσθεῖς δὲ γοργῶς ἐξελύθη τὸν τόνον ¹⁴,
 Καὶ νῦν σιωπᾷ τῶν μελῶν κεκλασμένων ¹⁵,
 90 Καὶ τῆς καλῆς μαγὰδος ἐμπεφραγμένης.
 Τῆς γὰρ ὑπάτης ἐκράγείσης καρδίας ¹⁶
 Ἀμήχανον ζῆν καὶ λαλεῖν τὸ σαρκίον,

¹ Cod. Flor. ἐστερημένης. St. ἐστερημένοις. In notis: ἐστερημένοις melius cod. Mon.

² Cod. suppl. εἰσδέχει.

³ ῥ' οὐχί cod. suppl.

⁴ Cod. Flor. Θρηνηθῆσας.

⁵ St. σὴ συντόῳ.

⁶ Cod. suppl. οὐ pro ποῦ.

⁷ Cod. suppl. φιλότιμον. Cf. supra cvi A, 17.

⁸ Cod. Flor. omittit δεῖ.

⁹ St. ἐπεὶ cod. Mon.

¹⁰ Cod. suppl. εὐτεχνῶς.

¹¹ Cod. Flor. κρούμασι. Infra v. 95 τὸ κρούμα.

¹² Codd. Flor. αὐτόν.

¹³ Cod. suppl. πλάσιν.

¹⁴ νόμον cod. suppl.

¹⁵ Cod. suppl. κεκλεισμένων. Alter voluit κεκλυσμένων.

¹⁶ V. 90 et 91 desunt in codd. meis. Ex St. supplēvi.

- Ὡ¹ τάχα νευρά καὶ γλυφίς² ἦν τὸ σίῶμα.
 Πλὴν ἀλλὰ κάμοι δυσίυχῶς ὑποῖσκει
 95 Τὸ φθέγμα καὶ τὸ κρούμα³ καὶ τὸ σύντονον.
 * Οὐ γὰρ Θεμιτὸν, εἰ σιγῆς, ὧ δέσποτα,
 Κομψῶς παρ' ἡμῖν ὀργανοῦσθαι τὸν λόγον
 Τοῖς ζώσι νεκροῖς καὶ πνοῆς ἀλλοτρίοις.⁴
 Ἀπλῶς δὲ τίς οὕτω σε Θερμῶς δακρύσει,
 100 Τῆς φύσεως τὸ θαῦμα τῆς ἀνθρωπίνης,
 Ὡς ἐκραγῆναι τῇ πυρᾷ καὶ τὸν λίθον,
 Ὡς Φεῦ κατασχάν ὑπὸ γῆν ἐκρυσέ σε;
 Ἢ τῇ κατὰ χεῖμαρρον⁵ ἀσχέτω ρύμη
 Τῆς ἐκ σίεωγαμῶν δαψιλοῦς ἐπομβρίας
 105 Τὸ τῆς τελευτῆς ἐκλυθῆναι Θριγγίον,
 Ὡς ἀν πιαυθῇ τῇ ροῇ⁶ τὸ σαρκίον.
 Τοῖς⁷ τοῦ πνίγους ἀνθραξιν ἐξικασμένον,
 Καὶ καθάπερ χλόη τις ἀνθήσῃ⁸ πάλιν,
 Ἀναψυχούσης τῆς πρὸς ὄρθρον ἰκμάδος;
 110 Ἀλλ' ὧ πόποι⁹, τί τοῦτο; Φεῦ τοῦ νῦν πάθους!
 Ὁ κείμενος γὰρ οὐ προσέσχε τοῖς λόγοις,
 Μὴ γοῦν πρὸς ὀργὴν ἐκτραπείς ἀπεσφράφη;
 Καὶ ποῦ Θεμιτὸν εἰς φιλόανθρωπον φύσιν¹⁰;
 Βασιλεὺς¹¹. Ἐχρῆν μὲν ἡμᾶς μηδαμῶς σε δακρύειν
 115 Ἐξ ἐσπέρας ἀντικρυς εἰς φῶς ἡγμένον¹²,

¹ St. ὧ τάχα. In not.: ὧ scribendum.² Cod. Flor. γλυφίς.³ τὸ κρ. καὶ τὸ φθ. cod. Mon. Conf. supra not. ad v. 85.⁴ Cod. Flor. ἀλλοτρίαις, et supra ex correctione ἀλλοτρίοις.⁵ Cod. Flor. χεῖμαρον.⁶ St. τῇ ροῇ.⁷ Cod. suppl. ταῖς. Cod. Flor. Ταῖς τοῦ — ἐξικασμένον.⁸ Cod. Flor. ἀνθήσει.⁹ St. πόποι.¹⁰ Ad marg. cod. suppl. σίχαι ριγ', id est 113.¹¹ Cod. suppl. et St. Ὁ πατήρ βασ.¹² Cod. suppl. εἰργμένον.

Καὶ ¹ ζῶντα καλῶς καὶ Θεῷ συνημμένον·
 Ἐπεὶ δὲ πειθεῖν ἐκδιάζεις τὴν φύσιν,
 Ἀρμόζομαι δὴ πατρικῶν Θρήνων μέλος,
 Ὡ σκύμνε καὶ παῖ καὶ νεοτὶς δέσποτα·

- * 120 Πλὴν οὐκ ἐπαινῶ τοὺς κενοὺς φυτοσπόρους,
 Οἱ τοὺς τάφους ὁρῶσι καὶ τὰς εἰκόνας ²,
 Καὶ τὰς ἐφεξῆς ἀγνοοῦντες ³ ἐλπίδας,
 Ἐπιβοῶνται δυσπαθῶς τοὺς φιλτάτους,
 Ὡς οὐκέτι βλέποντες ⁴ αὐτοὺς ἐκ τάφων.
 125 Οἶδα γὰρ ὦν ἄνθρωπος ἐμψυχος φύσις,
 Θνητὸς πεπηγὼς ἐκ γονῆς πρωτοσπόρου,
 Υἱὸς τε ρευσιῶν καὶ πατὴρ θανουμένων,
 Εἰκὼν ⁵ Θεοῦ καὶ πλάσμα καὶ σκεῦος Λόγου
 Πηλῶ φυραθέν ⁶ καὶ φθορᾷ πολυτρόπῃ,
 130 Εἰ καὶ βασιλεὺς Ἀύσονάρχης εὐρέθην ⁷,
 Καὶ πειθόμεναι ζῆν τὴν ψυχὴν τοῦ φιλτάτου
 Πρὸς τὴν ξένην ἐγερσιν ἡτοιμασμένου ⁸.
 Ἄλλ' ὃ χάρις τέθνηκας, ὃ τίς χάριν
 (Ἐρήσομαι γὰρ καὶ σιγᾷς τεθαμμένος)
 135 Εἰς γῆν ἀγαθὴν ὑπ' ἐμοὶ ⁹ πρὶν ¹⁰ ἐσπάρης;
 Καὶ γὰρ γεωργὸς ἐκ Θεοῦ σὸς ἐκρίθην,
 Σὺ δὲ προσελθὼν εἰς χλοάζοντα σῖάχην,
 Ὁ κόκκος ὃ ζῶν εἰς βασιλεῖον ὀρόσον,
 Ἄωρος εὐθὺς Φεῦ θερισθεὶς ἐφθάρης·

¹ Hic versus deest in St. qui in notis indicat ex cod. Mon. ubi μάλλον pro καλῶς. Mox v. 118 pro ἀρμόζομαι fort. leg. ἀρμόζομεν.

² Hic versus deest in cod. suppl.

³ Cod. Flor. ἀγνοοῦντας.

⁴ Cod. Flor. et St. βλέποντας.

⁵ Hunc v. non habet St.

⁶ St. φορευθεὶς καὶ φθορᾷ πολυτρόπῃ (sic).

⁷ Cod. Flor. εὐρέθη.

⁸ Cod. Flor. ἡτοιμασμένου.

⁹ Fort. ὑπ' ἐμοῦ.

¹⁰ St. ex cod. Mon. πρὶν supplet.

140 Καὶ νῦν σε πικρῶς ἐνοσπαρέντα τοῖς¹ λίθοις

Ἡ τῆς τελευτῆς δυστυχῶς² ἀλλάξ³ φέρει·

Πλὴν⁴ ἔσιν, ὧ παῖ, τῷ Θεῷ ζῶσα δρόσος,

Ἰφ' ἧς λιπανθεὶς εὐσταθῆς⁵ ἔση σίαχυσ,

* Ὡς ἂν ὁ καρπὸς⁶ ἐντεθῇ τῶν πρακτέων⁷

145 Τῷ μουσικῷ σιτῶνι τῆς σωτηρίας.

Ἐγὼ φυτουργὸς, ἀλλὰ σύ μοι δενδρίον·

Ἐν θάλλεσι δὲ καὶ κρυμοῖς τεθραμμένον·

Ἄ⁸ τοῦ χρόνου δίδωσιν ὁ δρόμος⁹ ῥέων,

Ὅταν ὁ καρπὸς¹⁰ τῶν καλῶν ὑπεκβράσας¹¹

150 Ἡδιστον ἐκ τῆς ὥρας ἀνέδειξέ σε,

Φεῦ καθάπερ σύκινον ἐτμήθης ξύλον,

Ἄκαρπον ἐσίως καὶ καταργοῦν τὸν τόπον·

Ὡ τῆς ἀφειδῶς ἐκτεμούσης¹² ἀξίνης

Δένδρον κομῶν τοσοῦτον! ὦ πικρᾶς τύχης!

155 Ὡ τίς μαρασμὸς τῶν μελῶν σου τοὺς κλάδους

Ἐν γῇ κατασχὼν ὑποτίηκει τὴν δρόσον!

Πῶς καὶ τὸ φύλλον τῆς χρυσῆς ὀντωσ κόμης

Ἐκρεῖ στερηθὲν τῆς χλιδῆς τῆς ἐμφύτου!

Πλὴν οὐχὶ πυρὸς ἀλλ' Ἐδὲμ σύ μοι¹³ ξύλον

160 Μεταφυτευθὲν¹⁴ εἰς τρυφῆς διεξόδους·

Οὐ γὰρ ἐγεύσω τοῦ ξύλου¹⁵ τῆς βρώσεως,

¹ τοῖς deest in cod. suppl.

² Cod. suppl. δυστυχῶν.

³ Cf. cod. Par. cxxix, 18.

⁴ Vs. 142-145 translati in cod. Mon. post v. 156.

⁵ St. εὐπαθῆς — ἔσθη.

⁶ Cf. cod. Flor. xlv, 52.

⁷ Conf. supra 1, 73.

⁸ Conf. supra cxxix, 6.

⁹ Codd. Flor. ὁ χρόνος.

¹⁰ Cod. Esc. clxxiv, 2 : Καρπὸν εὐ-
πέπαντον ἀρετῶν.

¹¹ St. ὑπεκβράσας. Cod. suppl. ὑπερ-
εκβάσεις. Cod. Paris. lv, 38 : Ὅταν ὁ
θυμὸς τῆς ψυχῆς ὑπεκβράσῃ. Quae vox
addenda lexicis.

¹² St. ἐκτενούσης.

¹³ St. σύμος.

¹⁴ St. μὴ ἀφυτευθὲν.

¹⁵ Genes. I, 29.

Οὐδ' ἐξελεύθης τῇ νόσῳ τῆς φύσεως,
 Ἄσαρκε μικροῦ καὶ παθῶν ὑπέρτερε,
 Πρὶν ἐκρυῆναι τὴν δρόσον τοῦ σώματος.
 165 Ὡς τίς τὸ σεμνὸν¹ τῆς ἐμῆς βλάστης ῥόδον
 Τέμνει πρὸ καιροῦ συμφορᾷ τεθηγμένη²;
 Πλὴν ἐκπιεσθὲν μυστικὸν μύρον χεῖς,
 Ἐμοὶ δὲ τὸ ζῆν εὐμαρῶς³ ἀναψύχεις,
 * Ἐὰρ τεθηλὸς ἐμβάλων⁴ ταῖς ἐλπίσιν,
 170 Ἐν ᾧ περιλαλοῦσι τὸν παντεργάτην⁵
 Χελιδόνες⁶ φανέντες ἐξ ἐρημίας,
 Ὅσοι λυθέντες τοῦ κρυμοῦ καὶ τοῦ γνόφου,
 Καὶ τῆς ρυπαρᾶς ἡδονῆς τοῦ σαρκίου,
 Φαιδρᾶς ὑπὲρ γῆν εὐποροῦσιν αἰθρίας.
 175 Τίς⁷ βασιλικῆς βότρυν ἀδρὸν⁸ ἀμπέλου
 Τρυγᾷ θρασυθεὶς ὁμφακίζοντα βλέπειν⁹;
 Πλὴν καὶ τρυγηθεὶς καὶ θλιβεὶς οὐκ ἐρρύης¹⁰.
 Ὁ γὰρ νοητὸς ἀμπελῶν σε λαμβάνει,
 Καὶ ζῆς ἐν αὐτῷ μὴ πλοοῦμενος τρύγην,
 180 Ὡς ὑπὲρ ἡμᾶς ἐκταθεὶς καὶ περκάσας,
 Ὡς βότρυ καὶ ῥάξ καὶ σιαφίς τεθηγμένη¹¹!
 Οἴμοι τί τοῦτο καὶ πάλιν ἐρήσομαι;
 Πῶς ἐκρυεισῶν τῶν φλεβῶν τοῦ σαρκίου
 Κεῖται μαρानθεὶς ὑπὸ γῆν ὁ δεσπότης;
 185 Ἰδοὺ γὰρ αὐτὸν ὡς ἔχει φαντάζομαι
 Τὸν νοῦν περισπῶν τῇ σορῷ τῶν λειψάνων.

¹ Cod. Mon. Φαιδρός.⁶ St. χελιδόνος φανέντος.² Codd. τεθηγμένη.⁷ Cod. Flor. τῆς pro τίς.³ εὐμαρῶς St. qui εὐμαρῶς ex cod. M. recipit.⁸ St. ἀδρόν.⁴ Cod. Flor. et St. ἐμβάλων.⁹ St. βλέπων.⁵ Cf. cod. Par. clixiii, 22.¹⁰ Cod. Flor. ἐρρύης.¹¹ Codd. Flor. τεθηγμένη.

Πού μοι τὸ κάλλος τοῦ προσώπου τὸ ξένον,
 Ὁ σεμνότης¹ ἔγραψε σὺν εὐεξία;
 Πού μοι τὸ σεμνόν² τῆς χλιδῆς τῶν ὀμμάτων,
 190 Ὁ τὴν Ἀερμών³ ἐξενίκησε δρόσον;
 Εἰ γὰρ⁴ τὸ σῶφρον εἶχε θαυμάσας μόνον
 Κάλλος γυναικὸς μὴ σκοπῶν ἀλλοτρίας,
 Ὁ δεσπότης ἐκεῖνος, ἡ ξένη φύσις⁵,
 * Καὶ παιδαγωγὸς τῆς ῥιπῆς ἦν ἐκ βρέφους
 195 Θυμοῦ καθαρὸν⁶ εὐτυχήσας τὸ βλέπειν,
 Ποῦ δὴ θεμιτὸν ἐμψυγείσας τὰς κόρας
 Εἰς λάκκον⁷ ὀργῆς ἐκρυῆναι καὶ γνόφον;
 Ὡς ῥίς ἀγαθὴ καὶ φθορᾶς ὑπερτέρα
 Πρὸς τὴν περιτλὴν τῆς τρυφῆς εὐοσμίαν!
 200 Τοὺς γὰρ μυρεψοὺς τῶν παθῶν ἀπεσπράφης
 Ἐκ τῶν πρὸς ἀβρότητα καὶ θρύψιν⁸ μύρων,
 Μὴ μαλακισθῇ τὴν ψυχὴν ὁ γεννάδας.
 Πῶς σοι τὸ χόνδρον ἐκπεσόν⁹ τῶν ὀστέων
 Οἰχίσεται νῦν τῇ νομῇ τῆς σαπρίας;
 205 Ποῦ δῆτα¹⁰ παιδὸς ἀσφαλεῖς ὥτων πτύχες;
 Ὁ νοῦς γὰρ ὑμῖν ἀκριβῶς ἐπεσπράττει¹¹,
 Τοὺς ψιθυρισμοὺς ἐξορίζων ὡς νόθους,
 Τοῖς ῥήμασι δὲ τῆς γραφῆς τῆς ἐνθέου
 Τὰς εἰσαγωγὰς εὐτρεπεῖς καθιστάνων.
 210 Οἶμοι φραγεῖσαι κεῖσθε¹². Φεῦ καὶ τί δράσω;

¹ Cod. suppl. σεμνότερον.² Φαιδρόν cod. Mon.³ St. ἀερμών. In notis: παῖθριον scribendum sit. * Male. Cf. Psalm. cxxxii, 3.⁴ St. εἰνάρ. In notis: eis γὰρ ex cod. recipiendum.⁵ Cod. Mon. ὁ στέφανίτης.⁶ Cod. suppl. καθαρεῖν.⁷ Apocalyps. xiv, 19.⁸ Cod. suppl. θρίψιν.⁹ Cod. Flor. ἐκπεσόν.¹⁰ Cod. suppl. Ποῦ δὴ τά.¹¹ Cod. Flor. ὑπεσπράττει.¹² Codd. Flor. κεῖσθαι.

Τίς καὶ τὸ σίμβλον, τὸ γλυκῆλον φεῦ σίβμα,
 Θραύσας μετ' ὀργῆς ὡς μελίττιας¹ ἐξάγει
 Τοὺς ἀσκέτω πλήττοντας² ἐνσίδασει πόνους³;
 Ποῖος δὲ κηφὴν τὸν γλυκὺν ροῦν ἐσθίει,
 115 Λαθὼν τὸν ἐσμὸν τῶν καλῶν τῶν ἀστέρων⁴;
 Χεῖρες δέ σοι ναρκῶσι κατεσλαμέναι,
 Χεῖρες καθαραι⁵ σαρκικῶν συγχωσμάτων⁶,
 * Ἄς μᾶλλον ἐχρῆν μηδαμῶς ὑποβρέειν
 Ἐκ τῆς ἐπαφῆς μὴ βλαβείσας τοῦ ξύλου⁷.
 220 Φεῦ πῶς διὰ σέ τὸ φθαρὲν μοι σκυμνίον
 Τὰς κηρύκειδεις⁸ ἀμφιέννυμαι τρίχας,
 Καὶ ζῶ μετὰ σέ καὶ τὸ φῶς τοῦτο βλέπω,
 Καὶ μὴ καθεύδων ὡς λέων ὠρύομαι⁹;
 Δέσποινα¹⁰. Ἦλιε καὶ γῆ καὶ βροτῶν ἅπαν γένος
 225 (Καὶ γὰρ συνελθεῖν ἐν βραχεῖ δεῖ τὴν κτίσιν,)
 Ἔτι σιωπῶ καὶ κατεῖργω τὸν γόνυ,
 Τοῦ δεσπότου σιγῶντος! ὦ τοῦ φιλτάτου!
 Καὶ πῶς¹¹ ἀνεκτὸν, εἰ γὰρ τὰς ὄρνεις¹² λόγους
 Ὑπὲρ νεοτῶν ἐκδιάζεσθαι κλάειν;
 230 Πρὸς γὰρ τὸ φιλόστοργον ἡ φύσις ῥέπει,

¹ An ὡς μελίττις? Sed fort. nihil mutandum.

² Cod. suppl. πλήττον. Fort. πλάττοντας.

³ Codd. Flor. ἐν σίδασει πόνων.

⁴ In marg. ἀστέρων. Fort. ἐπ' ἀστέρων. St. habet τῶν ἀστέρων.

⁵ Cod. suppl. καθαραῖς. St. in notis: « ῥυπαραι cod. Mon. utrumque quam contrarium locum habet, cum συγχώματα σαρκικά aut carnis ipsius tumorem, quo mortua manūs polluitur,

significare possit aut ad voluptates transferre, a quibus alienæ manus fuerint. »

⁶ Leg. συγχρωσμάτων.

⁷ Cod. suppl. μὴ βραβείσας. Cod. Flor. τὸ ξύλον.

⁸ Cod. Flor. κηρύκειδεις.

⁹ Ad oram cod. suppl. σίχτοι ρί. Cf. supra ad v. 113.

¹⁰ Cod. Vat. et cod. suppl. ἡ μήτηρ δέσποινα.

¹¹ Cod. suppl. πῶς pro πῶς.

¹² Cod. Vat. et cod. suppl. ὄρνις.

Βοῶ δὲ πικρῶς καὶ θρασὺς θῆρ' ἐσθ' ὅτε,
 Ἄν' ἀποβαλὼν εὐρεθῇ τὸ σκυμνίον.
 Καὶ δάμαλις μὲν μόσχον ἐθρήνησέ που,
 Τοῦ τῶν μυκηθμῶν ἐνταθέντος ὀργάνου.
 235 Δορκὰς δὲ νεβρὸν¹ εἰ προκείμενον βλέπει²,
 Τῆς φύσεως τὸ πάθος οὐκ ἂν ἐκφύγοι.
 Ὅλως δὲ τίς οὐκ οἶδε τὴν ἔμπνου φύσιν
 Ἐν τοῖς λυπηροῖς δυσπαθεῖν ὑπειργμένην³;
 Πῶς οὖν ἐπὶ σοὶ μὴ σπαράξω τὴν κόμην;
 240 Πῶς μὴ δὲ τοῖς ὄνυξι ῥήξω τὰς γνάθους;
 * Δεῖ γάρ με κρινᾶν τὰς ῥοὰς τῶν δακρῶν
 Ἐρυθροβαφεῖ⁴ συμφορᾷ σπαραγμάτων.
 Ἠγάπησα⁵ δ' ἂν εἴπερ ἦν μοι τεκνίον,
 ἢ χαλκός, ἢ σίδηρος, ἢ δρύς, ἢ φύσις⁶,
 245 ἢ λίθος ὑγρὸς, ἢ κεκομμένη πίτυς,
 Ὡς ἂν ἀποβράγента πεινήσω⁷ κλάδον
 Ἀρωματικὰς τὰς χοὰς ποιοιμένη.
 Τάχα γὰρ ἂν ἐντεῦθεν ἐσφαίρωσά σοι
 Καὶ μαργάρους παγέντας, εἰ μὴ τις φθόνος,
 250 Ἀνθ' ὧν ποτε ζῶν δεσποτικῶς εὐπόρεις.
 Νυνὶ δὲ πειθεῖν εὐπρεπῶς οὐκ ἰσχύω.
 Πρὸς γὰρ τὸ δυσαίσθητον⁸ οὐκ ἐξετράπην.
 Ἄλλ' ἀπλεται μὲν τῆς ψυχῆς μου τὸ θλίβον.
 Ἀνάπλεται δὲ τῶν φλεβῶν ἡ θερμότης,
 255 Καὶ γίνεται φλόξ ἡ πυρὰ τῆς καρδίας,
 Ὅταν λάβῃ τὸ πνεῦμα τῶν σπεναγμάτων,

¹ νεβρῶν cod. suppl.⁵ Cod. suppl. Ἠγησάμην δ' ἂν. Fort.² Cod. Flor. βλέπει et supr. οι.

Ἦτ' ἠγάπησ' ἂν εἴπερ ἦμην, τεκνίον.

³ ὑπειργμένα cod. Flor.⁶ Fort. τὴν φύσιν.⁴ Cod. Flor. ἐρυθροβαφῆ. Conf. cod.⁷ πεινήσω apograph. Matrang.

Par. XLIV, 29.

⁸ Infra cxcviii, 60.

- Καὶ βόσκεται τὸ δρᾶγμα¹ τῆς εὐταξίας,
 Δριμὺν δὲ καπνὸν ἐνσκεδάζει τοῖς λόγοις,
 Ὡς ἂν τὸ λυποῦν ἐκρυῇ τῶν ὁμμάτων.
- 260 Παπαὶ παπαὶ τί τοῦτο; πῇ χάρις χάρις;
 Ἰωάννη², τί τοῦτο; μὴ ζῶν ἐκρύβης;
 Ἦκε πρὸς ἡμᾶς, ἀλλὰ Φεῦ νῦν οὐ πνέεις.
 Ἰωάννη, τί τοῦτο; καὶ πῶς ἠρπάγης;
 ὧ τήκομαι τὰ σπλάγχχνα καὶ πῶς δακρύσω!
- 265 Δεινὸν τὸ παρὸν, ἀλλὰ τί δῆτα δράσω;
 * Πικρὸν τὸ λυποῦν³, ἀλλὰ τί λέξω πρέπον;
 Ἰωάννη, πιμπρᾶς με· τίς δώσει⁴ δρόσον;
 Πῇ τὰς ἀγαθὰς τῆς τεκούσης ἐλπίδας,
 ὧ παῖ, λαβὼν ἐκρυψας; ὦ πῶς ἰσχύσω⁵;
- 270 Φεῦ Φεῦ σιωπᾶς; οὐδ' ἀποκρίσιν⁶ δίδως;
 Ἄρ' οὐδὲ πατρός οὐδὲ μητρὸς αἰσθάνη,
 Κωφὸς πρὸς ὧδὰς εὐρεθεῖς τραχυτέρας;
 Ἄνδρες γυναιῖκες δεῦτε πενήθησάτε με⁷
 Τερπνὸν πρὸς ἀκμὴν ἀποβαλοῦσαν⁸ ῥόδον.
- 275 Γῇ μὲν γὰρ ἴσως, καὶν ῥυὲν φύλλον πέση,
 Πάλιν ἔχει τὸ χρῆμα κατειλημμένον·
 Ἐμοῦ δὲ πικρῶς ἐκπεσὼν ὁ δεσπότης⁹
 Κεῖται σιωπῶν εἰς μυχοὺς γῆς¹⁰ ἐσχάτους.
 Ἐγὼ δὲ καὶ ζῶ καὶ βλέπω τὸν ἥλιον,
 280 Ἦν μᾶλλον ἐχρῆν συνθανεῖν τῷ φιλάτῃ¹¹.

¹ Cod. Flor. δρᾶμα et supra δρᾶγμα, quod metaphoricis sensu, *segetem, fructum*, recepi. Ceteri δρᾶμα.

² Fort. Ἰωάννη. Versus notati 261 et 262 desunt in cod. Flor.

³ Fort. λοιπὸν sive λείπον.

⁴ Cod. suppl. δώσας.

⁵ Cod. suppl. ἰσχύω.

⁶ Cod. Vat. ἀποκρίσιν.

⁷ πενήθησάτε μοι cod. Flor.

⁸ Cod. suppl. ἀποβαλοῦσα.

⁹ Cod. Mon. ὁ φιλάτατος.

¹⁰ ἀπόκρυφος cod. Mon.

¹¹ Cod. Mon. τῷ δεσπότη.

- Ἡλιε (καὶ γὰρ πανταχοῦ γῆς ἐκτρέχεις),
 Πού Νιόβης τὸ πάθος ἐκδίδασκέ με;
 Ὡς ἐπαινώ τὴν φορὰν τῶν δακρύων,
 Ὅταν λίθου δύναμις αὐτὴν ἐξάγῃ¹;
 285 Ρευσίῃ δὲ σαρκὸς ἐκτροπὴ καὶ χαυνότης
 Πρὸς τὸν τοσοῦτον ὄγκον οὐκ ἂν ἀρκέσοι;
 Ὁ δεσπότης ἀπῆλθεν· ὦ κοινοῦ πάθους!
 Ὁ δεσπότης χροῦς ὁ γλυκὺς² ὁ γεννάδας,
 Ἡ κατὰ παθῶν δυσμενῶν εὐανδρία,
 290 Τὸ Θαῦμα τῆς γῆς ὁ χρυσοῦς ὁ δεσπότης,
 * Ἄρ' ἵνα τί μὴ πνοὴν αὖθις δίδως
 Καὶ ζῶντα σαφῶς ὄργανοῖς μοι τὸν νέον;
 Αἰθὴρ ἵνα τί μὴ παρῶν θάλλῃς³ πάλιν
 Κρυμοῖς μαρνανθὲν φθαρτικοῖς τὸ σαρκίον;
 295 Ἰδὼρ ἵνα τί μὴ δροσίῃς⁴ τὸν μέγαν
 Αὐχμῶ⁵ τελευτῆς δυσλυχῶς πεφρυγμένον;
 Ῥάγηθι γῆ Ῥάγηθι, δός μοι τὴν Θίβην
 Ἐν ἣ συναφθεῖς⁶ ὁ χρυσοῦς χοῦς ἐκρύβη.
 Παπαὶ σιγαῖ τὰ πάντα καὶ τί δεῖ λέγειν;
 300 Ἰωάννη, πρόελθε⁷ τῆς παροικίας·
 Οἴκησον αὖθις μητρικῶν σπλάγχχνων σιέγην.
 Οὐ γὰρ μισῶ τὸ σῶμα καὶ ἀπεψύγῃ·
 Δυνήσομαι δὲ πανταχοῦ⁸ τοῦτο σιέγειν,
 ἕως τελευτῆς καὶ ταφῆς καὶ λειψάνων.
 305 Ὡς δυσλυχῆς ἐγωγε παρ' ὅσον⁹ πυνέω

¹ Cod. Mon. ἐκχέη quod præferendum. St.

² St. ὁ γλυκός.

³ Cod. Flor. θάλλης.

⁴ Cod. Flor. δροσίης.

⁵ Cf. cod. Par. xiv, 380.

⁶ Cod. Flor. συναφθεῖς et supra συνηφθεῖς. Cod. suppl. et cod. Vat. συληθεῖς.

⁷ Codd. Flor. προῆλθε. Pro Ἰωάννη fort. leg. Ἰωάνη.

⁸ Cod. Mon. πανταχῇ.

⁹ Cod. Vat. παρόσον.

Τοῦ φιλτάτου θανόντος! ὦ μικροῦ¹ βίου!
 Τί μοι τὰ φαιδρὰ τῆς πολυζήλου τύχης,
 Ἡ πορφύρα, τὰ σκῆπτρα, τὸ χρυσοῦν σίεφος,
 Ὁ μαργαρίτης, ἡ χλαμῦς, ὁ λυχνίτης,
 310 Ὁ θῶκος αὐτὸς, ἡ βαφή τῆς ἀρβύλης,
 Πέπλα, τρυφή, χρήματα, προσθήκη κράτους,
 Δορυφόροι, κτήματα, γυναῖκες, κόραι,
 Στραμνὴ² μαλακή, θρύψις, ἀβρότης, γέλως;
 Τί καὶ τὰ λοιπὰ τῆς ῥοῆς τῆς ἀσίστου,
 315 Ἄν οὐκέτι πνέοντα τὸν παῖδα βλέπω;
 * Φεῦ, φεῦ θανατῶ συσχεθεῖσα τοῖς πόνοις,
 Καὶ λειποθυμῶ³ καὶ λαλεῖν οὐ δύναμαι.
 Βασιλεῦς⁴. Εἶτά σε μὲν προῦθηκε⁵ νεκρὸν ὁ χρόνος·
 Θρηνεῖ δὲ πατήρ καὶ τεκοῦσα δακρύνει·
 320 Πενθεῖ δὲ καὶ πᾶν τὸ προσῆκον, ὡς Θέμις,
 Μελαμβαφεῖς⁶ χιτῶνας ἠμφισμένοι.
 Ὁ παῖς δὲ μετρεῖ⁷ τὰς λαβὰς τῶν δακρύνων
 Ποθῶν⁸ ἀτεχνῶς⁹ καὶ τελευτήσαντά σε,
 Ὡς σύγγονε ζῶν, κἂν ἀφ' ἡμῶν ἠρπάγῃς.
 325 Ἐγὼ δὲ λαλῶν οὐ σαφῶς σε δακρύνω·
 Τὸ γὰρ πάθος τὴν φύσιν ἐξέτηξέ μοι¹⁰
 Στυγνὰς καθισίων τῆς ψυχῆς τὰς ἐμφάσεις¹¹.

¹ Cod. Flor. μικροῦ.² στρομνὴ cod. Flor.³ Cod. suppl. λυποθυμῶ.⁴ Cod. Vat. et cod. suppl. Βασιλεῦς ἀδελφός.⁵ Cod. Vat. προσθήκεν.⁶ Codd. Vat. Flor. et suppl. μελεμβαφεῖς. Cf. cod. Par. cxlix, 110. Tzetz.

Ep. 68: Σὺ δὲ μελίπηκτον ἀλλ' οὐ με-

λέμβαφον (fort. leg. μελέμβαφον) ψα-
θαρόν ἀπέσπασκας ἐπὶ πίνακος.⁷ Cod. Vat. μερεῖ.⁸ St. in notis: πολῶν cod. Mon. li-
brarii culpa.⁹ Cod. suppl. εὔτεχνῶς.¹⁰ Cod. Flor. με et supra μοι.¹¹ Hic versus deest in cod. suppl. et
in Vat.

Πλὴν εἶπερ¹ ἀντίλυτρον ἐξῆν εἰσφέρειν,
Ὡ πνεῦμα καὶ φῶς τῆς ψυχῆς τοῦ συγγόνου,

330 Αὐτὴν ἂν αὐτὴν² τὴν ψυχὴν προσηκάμην·

Ἐπεὶ δὲ θανῶν τὴν ἀνάστασιν μένει,

Καθ' ἣν τὸ νεκρὸν³ αὖθις ἀνθοῦν ὁσείον

Καὶ σάρκα ποιεῖ καὶ πνοὴν προσλαμβάνει,

Καὶ νεῦρα πυκνὰ καὶ φλεβῶν πόρους φύει⁴,

335 Καὶ πηγνύται ζῶν εἰς μελῶν διαρτίαν,

Καὶ βηματίζει καὶ ποδὶ κούφῳ τρέχει,

Καὶ γίνεται πῦρ καὶ πρὸς αἰθέρα βλέπει,

Καὶ δείκνυται φῶς, εἰ δὲ μὴ, νύξ καὶ σκότος·

Τί δεῖ με ποιεῖν; ἀλλὰ πένθει⁵, καρδία,

340 Τὸν σύγγονον, Φεῦ, τὴν ὁμόπνουν⁶ καρδίαν.

* Ὡς ἡ βραδυτῆς ἀνιᾷ με τοῦ χρόνου,

Κἂν εἰς τὸν ἀκμάζοντα δεσπότην ῥέῃ·

Ὁ τάχα φησὶ καὶ σιγῶν ὁ δεσπότης⁷.

Ἦν γὰρ ἐκεῖνος εὐπρεπῆς, ὥρας γέμων,

345 Ὡρας φυσικῆς οὐ κατηναγκασμένης,

Ἡδύς, προσηνῆς, εὐφυῆς, ὅλος χάρις.

Ἦν ἀρεϊκὸς, εἰ παρῆν ὅρος⁸ μάχης,

Κυνηγετικὸς, εἰ παρεῖχεν ὁ χρόνος,

Δημηγορικὸς ἀκριβῶς φλόγα πνέων,

350 Θυμοῦ χαλινὸς⁹, ἡδονῆς ἀντιστάτης,

Βραβεὺς¹⁰ ἱλαρὸς, ἂν ἐλάνθανε τρέφων.

Ὡ πῶς μεταξὺ ζωγραφίσω τὸν μέγαν,

¹ Cod. suppl. et cod. Vat. εἰ μὲν pro εἶπερ.

² Cod. Mon. ἐκείνων αὐτὴν τὴν.

³ Cod. Flor. τὸν νεκρόν.

⁴ Cod. Mon. φέρει.

⁵ St. πένθει καρδία.

⁶ Cf. infra ccxv, 89.

⁷ Hic versus deest in codd. Vat. Flor. et suppl.

⁸ Cod. suppl. ὄρη. An voluit ὄρη?

⁹ Stob. III, 25: Ψυχῆς χαλινός.

¹⁰ Cod. Flor. βραβεῦ.

- Πολλῶν χεθεισῶν συμφορῶν τῇ καρδίᾳ,
 Καὶ τῆς ἐναργοῦς ἐκρεούσης¹ μοι χρόας;
 355 Λευκὸς μὲν ἦν ἐκεῖνος ἀλλ' ἄπέρ γάλα,
 Εἰ καὶ τυρωθεὶς καὶ παγείς τῇ συστίδασει,
 Λυθεῖσα χιῶν ὡς ὁρῶ νῦν εὐρέθη²,
 Τὸ φυσικὸν δὲ φῦκος οὐκ ἔχον ζέσιν,
 Ἡ τὰς γνάθους ἐθαλπευ ἡ ξέση κράσις,
 360 Ἐσθη πρὸς ὠχρὰν ἐκτραπὲν καχεξίαν.
 Ἐμοὶ δὲ μικροῦ καθορῶντι³ τὴν κόμην,
 Κόμην ἐκείνην τὴν χρυσῇν, τὴν ὀλβίαν,
 Ἦν ἡ φύσις ἐδειξεν ὡς φῶς αἰθρίας,
 Ἡλιοειδῶν⁴ εὐποροῦσαν ἀκτίνων,
 365 Καὶ τὸν⁵ χρυσοῦν ἱουλον ἐνθυμουμένῳ,
 Καὶ τὴν μελιχρὰν τῆς σοφῆς γλαττίης χύσιν,
 * Τὰς μὲν τρίχας ἰσίσιν εὐθὺς ἡ φρίκη⁶,
 Ἐγκόπεται δὲ τῆς βοῆς ἡ γοργότης,

¹ Cod. Flor. ἐκρεούσης et supra εὐρεθείσας. Hoc probat correctiones Florentinas de conjectura esse, non ex alio codice.

² ὡς ὁρῶν νῦν εὐρέθης cod. Flor.

³ Cod. Flor. καθορῶντι. Cod. suppl. καθορῶν τε. Cod. Vat. καθορῶν τι.

⁴ Cod. Flor. ἡλιοειδῶς. Plura cum *ἥλιος* composita, omnino, opinor, nova, addam: *ἡλιοακτινόμερφος*, Anon. cod. Par. 37, f. 159 v°: Πόθεν εἰς ἡμᾶς παρὰ γέγονας, *ἡλιοακτινόμερφε*. — *ἡλιοβόλος*, Anon. in Lucam, cod. Coisl. 110, fol. 49 v°: Καὶ εἰς τὴν σύμπασαν ἡλ. διαπεφοίτησε — *ἡλιόδρομος*, Anon. cod. Coisl. 394, fol. 1 v°: Καὶ σφαιρικὸν πῶλον δὲ *ἡλιόδρομον*. — *ἡλιολαμπῶν*, Theodor. Stud. cod. Par. 891,

fol. 52 r°: *ἡλιολαμπήσωμεν αὐτὰς τῇ θαλάμῃ τῆς πνευματικῆς ἀγάπης*. — *ἡλιονικήτωρ*, Theodor. Lascar. ap. Mai, *Patr. Nov. Biblioth.* t. VI, p. 262. — *ἡλιοπρεπής*, Germ. Cpolit. cod. Coisl. 278, fol. 211 v°: Τὰ *ἡλιοπρεπῆ* αὐχήματα τοῦ αὐσονοκράτορος. — *ἡλιόρατος*, De S. Theodoro, cod. Par. 1447, fol. 4 r°: *ἡλιόρατε, Θεοδοσοσυλλήτωρ στεφοκόμμε*. — *ἡλιοσέληνος*, Jo. Tzetz. *Allegor.* II. Proleg. 980, p. 56, ed. Boisson. : *Λεῖψεις ἡλιοσέληνοι*. — *ἡλιωνυμία*, German. Cpol. l. i. : Ἐχει μὲν οὖν δ αὐτοκράτωρ τὴν *ἡλιωνυμίαν προσφυστίστην*. Adde et adverbium *ἡλιακῶς* ex Proclo in Tim. p. 12.

⁵ Cod. suppl. καὶ τὸ.

⁶ Cod. Flor. ἡ χροία pro ἡ φρίκη.

- Καὶ βραδύνει τὸ φθέγμα ληθὲν τοῖς πόνοις ·
 370 Ὅταν δὲ σαφῶς ἐννοήσω τὴν χάριν,
 Ἦν εἰς τὰς ὀφρῦς ἢ φύσις ἐζωγράφει,
 Καὶ τὴν γαληνότητα φεῦ τῶν ὀμμάτων,
 Καὶ τῆς σιωπῆς τὰς λαλούσας ἐμφάσεις,
 Καὶ τὴν σίβησιν τῶν μελῶν εὐρυθμίαν¹,
 375 Ὡς συγγόνου θέλεις με καθάπαξ² ἔρω,
 Ὅρῳ σκοτεινὰς τὰς βολὰς τοῦ φωσφόρου.
 Τί πρὸς σέ τὸν τοσοῦτον, ὦ θεῖον τέρας,
 Ὡς παῖ Χαριτώνυμε, καὶ ἀντεσπράφης,
 Ἡ τὸν Γύγην σπρέφουσα πυκνὰ σφενδόνη³
 380 (Τὸ γὰρ φυσικὸν κέντρον ἐσφαίρωσέ⁴ σε
 Τῷ συντόνῳ σφίγματι τῆς εὐεξίας)
 Τὰς γραμμὰς ἰθύνασα⁵ τῆς εὐταξίας
 Πρὸς τὰς μεταξὺ τῶν παθῶν ἀντιστάσεις⁶;
 Πῶς οὖν περισχὼν ὁ τροχός⁷ σε τῆς τύχης
 385 Εἰς τὸν καθ' ἡμῶν ἐξεκύλισε δρόμον,
 Καὶ πῶς μόνον δειχθέντα κατέκρυψέ σε;
 Ἡλίου, πῶς ὀρῶ σε, πῶς δὲ καὶ πνέω,
 Τῆς καρδιακῆς ἐκλυθείσης λαμπάδος,
 Ἐν τῷ κατασχόντι με τῆς λύπης γνώφῳ;
 390 Τίς μοι κρατῆρα⁸ συμφορῶν ὀλεθρίων
 ἤνεγκε λαθῶν δυσμενῆς ὑπὸ σκότει;
 Πόθεν⁹ τὸ πικρὸν ἐξεπέμφθη μοι βέλος;
 * Ἰδοὺ γὰρ αὐτὸν οὐχ ὀρῶ τὸν τοξότην.

¹ Cod. Mon. διαρτίαν.² Cod. Flor. ἰθύνουσα.³ Cod. Vat. καθάπερ. St. edit. μὴ καθάπαξ.⁴ Cod. Vat. et cod. suppl. ἀποσπλάσσει.⁵ Conf. cod. Par. LXXXI, 1.⁶ Vid. Cicer. De Offic. III, 9.⁷ Theod. Hyrtac. Ep. 24: Τὸν ἄκρα.⁸ Cod. suppl. τὸν φυσικὸν κέντρον τὸν κρατῆρα φιλίας.⁹ St. πόθεν.

ὦ καρδιαλγῶ, κιννάτω τις φάρμακον·
 395 Ἐμεῖν γὰρ εἰκὸς τοὺς χυμοὺς τοῦ κινδύνου·
 Ἄλλ' ἀγανακτεῖ δυσφορῶν ὁ δεσπότης·
 Ἰσως γὰρ ὑπήκουσε τῶν σίναγμάτων,
 Ὡς ἂν¹ τὸ λυποῦν ἀντιφάρμακον λάβοι.
 Πλὴν, ὦ Χαριτώνυμε, τί ταῦτα² δρᾷσεις;
 400 Τὸ γὰρ ἀνιῶν³ ἐντακέν μοι πρὸς βᾶθος⁴
 Ἡ σὴ τελευτῇ δυσθεράπευτον κρίνει·
 Εἰκὸς μὲν ἂν ἦν εἰ παρὰν κατεσκόπουν
 Τὴν μητέρα Θρηνοῦσαν, ὡ δεινῆς τύχης!
 Τὴν ἐκφορὰν, τὸ σῶμα, τὴν ὑψοῦ κλίνην,
 405 Τὰς⁵ οὐ γαμικὰς νεκρικὰς δὲ λαμπάδας,
 Τὰς εἰς τὸ κοινὸν ἐκμελεῖς⁶ Θρηνηώδεις,
 Τὴν βασιλίδα, τὴν καλὴν ὁμευνέτιν,
 Τὰς μὲν γνάθους δρύπλινον εἰς ἀθυμίας,
 Αὐτὴν δὲ μικροῦ τὴν ψυχὴν ἡμαγμένην,
 410 Χορὴν ἐπὶ σοὶ καταλείβουσιν ξένην⁷.
 ἔτι δὲ καὶ τὰ σκῆπτρα, καὶ τοὺς οἰκέτας,
 Καὶ τὸν⁸ περικλινὸν ὄρμαθον τῶν μαργάρων,
 Καὶ⁹ τύμβον αὐτὸν καὶ τὸν ἐνταῦθα¹⁰ ζόφον,
 Καὶ τὴν ἐπ' αὐτοῦ ξυμβολὴν τῆς μαργάρου·
 415 Ἐπεὶ δὲ παρὰν οὐκ ἐτύγχανον τότε,

¹ Cod. Mon. ὁ γάρ.² ταύτη cod. Vat.³ Cod. Flor. ἀνιῶν.⁴ Cod. suppl. βᾶθος.⁵ Hic versus deest in cod. Vat.⁶ Cod. Flor. τὸν κοινὸν ἐκμελεῖς.

Recte cod. suppl. ἐκμελεῖς, diasonas.

Supra v. 76 ἀκομφον. In Cantacuz. 1,

230 : Κολοῖος ἐκμελής. *Ælian. Hist.**Anim.* II, 11, de eleph. : Φέρειν δὲ καὶ

ἤχους ἐκμελεῖς. Recte ἐκμελεῖς suspi-

catus est Jacobsius, quem videre est de

eadem confusione apud alios.

⁷ Hunc versum omittit cod. Flor.⁸ Cod. Vat. καὶ τὸ περικλινόν.⁹ Hic versus et sequens desunt in

cod. Flor.

¹⁰ Cod. Mon. ἐνταυθοί.

Πρὸς τὰς μεταξὺ μάχας ἡσυχολημένος¹,
 Νῦν δὴ σιωπῶ κατ' ἑμαυτόν σε² κλάων³.

Βασίλισσα⁴. Κἂν ἡ κτίσις ἅπαντα πενθεῖν ἰσχύη,
 Κἂν⁵ οἱ βασιλεῖς εὐπορῶσι δακρύων,
 * 420 Κἂν ἡ βασιλὶς δυσφορῇ πρὸς τὸν πόνον⁶,
 Κἂν ἡ πρὸ μικροῦ βασίλισσα δακρύω,
 Κἂν ζῶν ὁ πατήρ οὐ δοκῇ⁷ μοι φῶς⁸ βλέπειν,
 Σβεσθέντος εὐθὺς τοῦ πυρὸς⁹ τῆς καρδίας
 Ἐκ τῶν κατ' αὐτοῦ δυσίυχων ἀγγελμάτων,
 425 Κἂν ἡ τεκοῦσα, κἂν ἀδελφός, κἂν φίλος,
 Κἂν ὁσίσοῦν ἄνθρωπος ἀλγῇ συντόνως,
 Οὐκ ἔστιν οὐδὲν πρὸς τὸ νῦν, ἄνερ, πάθος·
 Ἀλλ' εἴπερ ἐξῆν¹⁰ συνδραμεῖν καὶ τοὺς λίθους,
 Τὴν¹¹ τῆς λύπης αἰσθησιν εἰσδεδεγμένους,
 430 Τότ' ἂν ἔφην τὸ πένθος εὐπρεπῶς ἔχειν·
 Εἰ δ' ἀγγέλους ἔπεισε δακρύειν πάλιν
 Ὁ δημιουργὸς προσλαβὼν σε τὸν μέγαν,
 Ὡς καὶ τὸ κοινὸν¹² ἀκροᾶσθαι τῶν γόνων¹³,
 (Εἰσὶ γὰρ ὡς δεῖ συμπαθεῖς τοῖς ἐξ ὕλης
 435 Ὅσῳ¹⁴ πλέον βλέπουσι τὴν κάτω πλάνην,) K
 Ἦν ἂν φορητόν· εἰ δὲ μὴ, Φεῦ τῆς τύχης,
 Ἡ καρδία τμήθητι, μὴ τέρας βλέπω,

¹ Cod. Vat. et cod. suppl. ἡσυχολη-
 μένος. Supra v. 383: Πρὸς τὰς μεταξὺ
 τῶν παθῶν ἀντιστάσεις.

² Cod. Vat. σοι pro σε.

³ Cod. suppl. κλάων. Ad marg. σι-
 χοι ζή. Non numerantur versus 327 et
 343 qui desunt in codice.

⁴ Cod. Vat. et cod. suppl. Ἡ γυνή
 βασίλῃς.

⁵ Hunc versum non habet cod. Vat.

⁶ cod. Flor. et St. τὸ πάθος. Cod.
 suppl. δυσφορεῖ πρὸς τὸν πόνον.

⁷ Cod. Flor. δοκεῖ.

⁸ φῶς μοι cod. Vat. et cod. suppl.

⁹ Cf. cod. Par. iv, 11.

¹⁰ εἰ παρεξῆν cod. Vat.

¹¹ Cod. Flor. καὶ pro τήν.

¹² Cod. suppl. κοινεῖν.

¹³ γόνων codd. Flor. et suppl.

¹⁴ Cod. suppl. ὅσον.

- Μη σῶμα νεκρὸν εἰς ἐμαυτὴν ἐμπνέει¹.
 Ἰπαρ² τὸ λυποῦν, οὐκ ὄναρ, ὦ δέσποτα,
 440 Καὶ φθέγξομαι³ δὴ θαῦμα καὶ τοῦτο ξένον·
 Ψυχὴν γὰρ οὐκ ἔχουσα πνευθεῖν ἰσχύω·
 Ποῦ μοι τὸ κάλλος, ἢ τρυφή⁴ τῶν ὀμμάτων,
 Τὰ σεμνὰ φιλήματα, τὸ γλυκὺ σίδημα;
 * Ποῦ τὸ⁵ χρυσοῦν πρόσωπον ὡς εἶδος ῥόδου;
 445 Ποῦ τῶν λόγων τὰ ρεῖθρα τῶν ὑπὲρ λόγον⁶;
 Ἐὰ τίς ἐφθόνησεν ἡμῖν τῆς τύχης;
 Ὁ χρυσοῦς ὡς χνοῦς ἐκριπισθεὶς ἐρρέτω,
 Τὸν ἐκ λίθων σιέφανον οὐκέτι σίεγω·
 Μαραίνεται γὰρ ὥσπερ ἂν ἦν ἐκ ῥόδων·
 450 Τοὺς μαργάρους ἐντεῦθεν οὐ θέλω βλέπειν·
 Κοινοὶ γὰρ εἰσιν ἀκριβῶς ἀκτῆς⁷ λίθοι·
 Τὰ πέπλα; τὸν ῥοῦν τοῦ παγέντος ἀργύρου,
 Τοὺς γαργαλισμοὺς⁸ τῆς τρυφῆς καὶ τοῦ κλέους,
 Οἴχεσθέ μοι ριπτοῦντες οἱ δορυφόροι·
 455 Τὴν δεσποτικὴν οὐχ ὁρῶ⁹ γὰρ ἀξίαν.
 Ἄνερ, γλυκὺ πρόσφθεγμα¹⁰, Φαιδρότης, χάρις,
 Ἡδῶν σὺ νεκρὸς, χήρα δ' αὐτῇ σοὶ νέα,
 Χήρα βρέφους ἁμοιρος, οὐ σιναγμάτων·
 Πλὴν ἀλλὰ παράνοιξον εἰ χρὴ τὸν τάφον,
 460 Καὶ θανατῶσαν εἰσδέχου τὴν σύζυγον,
 Ὡσπερ ποτὲ ζῶν ὑποβίβεις τὰς ἀγκάλας.

¹ Fort. ἐμπνέη.² Codd. Flor. et suppl. ὑπέρ.³ Cod. suppl. φθέγγομαι. Cod. Vat. omittit δὴ.⁴ Cod. Vat. et cod. suppl. ἢ σίροφῆ.
Non male.⁵ Cod. suppl. Ποῦ μοι τό.⁶ Cod. suppl. ὑπὲρ λόγων.⁷ Codd. Flor. et suppl. ἀκτίς.⁸ Infra cxxv, 65 : Καὶ τὰ τῆς δόξης
φάρμακα γαργαλισμοὶ νηπίων. Conf. v.
cl. Boisson. ad Psellum, p. 234.⁹ Codd. ὁρῶν.¹⁰ Conf. supra cxxx, 71.

Τὸ γὰρ κατασχεῖν τῆς πνοῆς τὰς συρμάδας
 Εἰς βόθρον, εἰς χοῦν, εἰς τελευτῆς πασιάδα,
 Τερπνὸν διὰ σέ τὸν γλυκύν μοι δεσπότην ·

465 Εἰ δὲ στέγεις¹ ἔρημον οἰκῶν τὸν τάφον,

Ἐχω κλάδον μέλανα τὸν φυτοσπόρον

Ὡς ἐκ πόνου φλέξαντος ἠνθρακωμένον,

* Καὶ τῆς² ἀκαλλοῦς ἐκτροπῆς τῶν ἀμφίων,

Εἰς ὃν καταπαύσασα πενήθσω πλέον,

470 Τῆς τρυγόνος τὸ φίλτρον ἐκμιμουμένη.

Φεῦ πῶς τὸ Ξερμὸν τῆς ψυχῆς τῷ πατρὶ μου

Ἔσθη μαρανθὲν ἴσα καὶ φυτοῦ δρόσω;

Ὡς περ δὲ φύλλον ἀσθενῆσαν ἐκρέει

Ἡ πρὶν διὰ σέ τοῦ προσώπου φαιδρότης,

475 Τοῦ τῆς φυλῆς δεινῶνος³ ἀπνηθηκότος ·

Ἀλλ', ὦ γραφικὴ πλάστικῆς ὑπερτέρα,

Καὶ πρὸς τὸ φαυλότατον εὐπορωτέρα,

Καὶ κατὰ τὸ πρόχειρον ἀφθονωτέρα,

Καὶ κατὰ τὴν ὕρασιν εὐπρεπεστέρα,

480 Καὶ κατὰ τὴν κίνησιν εὐχερεστέρα,

Καὶ πρὸς λόγου δύναμιν εὐτονωτέρα,

Καὶ πρὸς πάθους δηλωσιν εὐκρινεστέρα,

Κἂν εἰς μονιμότητος ἡτλήθης χρόνον,

Ὡς ἂν γράφοις τὸν ἄνδρα σὺν ἁωρίᾳ,

485 Ἄρ' οὐχὶ λευκὸν τουτονὶ τυποῦν Σέλεις;

Ἀλλ' ἀσθενὲς τὸ κόμμι⁴ καὶ δοκεῖ μέλαν,

Ὅταν⁵ πρὸς αὐτὸν συγκριθῇ τὸν δεσπότην.

Ἄρ' οὖν ἐρυθρόν; ἀλλὰ συνθήσεις πᾶχος,

¹ Cod. suppl. στέγεις et supra ης.

⁴ Cod. Mon. et cod. suppl. τὸ κόμμι.

² Codd. mei et St. ἡ τῆς.

Cod. Flor. τὸ κόμμα.

³ Cod. Vat. δεινῶν.

⁵ St. ὅταν.

Καὶ τὴν φυσικὴν οὐ καλῶς γράφεις χρόαν.
 490 Ποίω δὲ καὶ σχήματι καὶ σιολίσματι
 Γράφεις ἐκείνην εὐφυνῶς μοι τὴν Θέαν¹,
 Οἶον δὲ τοπρὶν εἰς ἐορτῆς ἡμέραν
 * Ὁ τῆς ἐορτῆς εἶχεν αὐτὸν ὀκρίδας²;
 Πῶς ἂν γράφοις τὸ Θαῦμα³; Βάσαι τῆς τύχης·
 495 Οὐδὲ γραφικὴ τοὺς ἐμοὺς λύει πόνους,
 Ἦν ἐσχάτην ἔχουσι παραμυθίαν
 Οἱ παρὰ⁴ νεκροῖς δυσλυχοῦντες ἐν βίῳ.
 Εἰς τοῦτο λοιπὸν εὐσίοχῳ ταύτης πλέον,
 Τῇ καρδίᾳ γράψασα τὴν ἐμπνουν φύσιν
 500 Ἐκ τῶν νοητῶν τῆς ψυχῆς κερασμάτων,
 Ὅποιος ἦν ἐκεῖνος ὁ πρῶτος τύπος,
 Ὃς εἰς λίθου πίνακας ὑγροῦς⁵ ἐρρύη
 Δεινῶς μελανθεῖς τῆς φθορᾶς τῇ συγχύσει.
 Ἄλλ' ὦ γραφικῆς εὐφυνῶς⁶ ἐπιστάτα,
 505 Ἀναψυχὴν γὰρ τινα πολλάκις δίδως
 Τοῖς ὑπὸ Θερμῶν συμφορῶν πεφλεγμένοις⁷
 Μετὰ μαρασμὸν⁸ καὶ παραμυθὴν τῆς λύπης,
 Ἄφεις τὸ χρῶμα τοῦτο τῆς κοινῆς ὕλης,
 Ὡς καὶ τὰ κοινὰ τῶν παθῶν ἄλλα⁹ γράφοις,
 510 Τὰς τῶν ἀπασῶν ἀρετῶν κίρνα χρόας,
 Καὶ γράφε καλῶς τὸν χρυσοῦν μοι δεσπότην·
 Πλὴν μηδὲ τοῦτο πρᾶττε· πόρρω γοῦν γίνῃ¹⁰.
 Γραφήσεται γὰρ τοῦ Θεοῦ τῇ δακτύλῳ

¹ τὴν πλάσιν cod. Mon.⁶ Fort. εὐφυνῶς.² Cod. Flor. ὀκρίδας. Ed. ὁ κρίδας.⁷ Codd. Flor. et suppl. πεπλεγμέ-³ ἐνταῦθα pro τὸ Θαῦμα cod. Val.

νοις.

⁴ οἱ περὶ cod. suppl.⁸ Conf. cod. Par. xii, 6.⁵ Codd. Flor. et suppl. ἐκ λίθου πί-⁹ St. ἄλλως.

νακας ὑγροῦς. An εὐχρους?

¹⁰ Cod. Val. γίνου.

Φαίδρος διαυγῆς εὐσέφης¹ πάντα² μένων
 515 Ὁ δεσπότης ἐκεῖνος αὐτὸς ἡ χάρις·
 Εἰς γῆν δὲ τούτῳ κόσμος αὐτάρκης πάλιν
 * Αὐτὸς βασιλεὺς ὁ σπορεὺς καὶ δεσπότης·
 Ἐγὼ δὲ σιγῶ κἂν προήχθην τοῖς πόνοις
 Παθοῦσα δεινῶν³ συμφορῶν ἀμετρίαν·
 520 Ἀλλὰ γε⁴ μικροῦ πᾶσά με θρηνεῖ⁵ κτίσις,
 Παγκοσμίου χάριτος ἐσπερημένην⁶.
 Βασιλεὺς⁷. Ὡ⁸ παῖ, σὺ μὲν τέθνηκας, εἰ δίδως λέγειν,
 Ὡρας ἐν ἀκμῇ δυσφορῶν τῇ συνθέσει·
 Πρὸς γὰρ τὸν ἀπλοῦν φυσικῶς ἀνατρέχεις,
 525 Τὸ πνεῦμα τῆς γῆς εὐχερῶς ἀποσπάσας,
 Μὴ συμποδισθῇ τῇ σχολῇ⁹ πρὸς τὸν δρόμον·
 Καὶ νῦν συναφθεὶς τοῦ Θεοῦ τοῖς ἀγγέλοις
 Φῶς μὲν βλέπεις¹⁰ ἄδυτον ἐξ αὔλης¹¹,
 Οἰκεῖς δὲ παράδεισον ἐκ μετουσίας,
 530 Ἐνταῦθα πολλῶν ἐντροφῶν¹² χαρισμάτων·
 Καὶ γὰρ τὰ φυτὰ τῆς Ἐδέμ ζῶντα βλέπεις
 Ἐν ταῖς νοηταῖς τῆς χλιδῆς διεξόδοις·
 Ὅρᾳς τὸν ἐσμὸν τῶν ψυχῶν ἡθροισμένων¹³
 Ἐν τοῖς ποθεινοῖς Ἀβραὰμ προκολλίοις¹⁴.
 535 Ὅρᾳς ὕδωρ κάλλιστον ἀφθόνηως ῥέον·

¹ St. εὐσεφῆς. Cod. Mon. εὐσεφῆν.² ὧ omissum in cod. Mon.³ Cod. suppl. φαίδρως — πάντως μένων. Cod. Vat. πάντως.⁴ Cod. Mon. τῇ τριβῇ.⁵ Cod. Vat. et cod. suppl. δεινῆν.⁶ Cod. suppl. βλέπεις γὰρ.⁷ ἀλλ' ἄγε cod. Vat.⁸ Supra cxvii, 8.⁹ Codd. θρηνεῖ. Cod. suppl. θρηνοῦς.¹⁰ Cf. Thesaur. III, p. 1184 C. Vs. 530¹¹ ἐσπερημένη cod. Flor.

et sequentes non exstant in cod. Mon.

¹² Cod. Vat. et cod. suppl. Ὁ πατήρ βασιλεὺς.¹³ Ed. et cod. suppl. ἡθροισμένων.¹⁴ Hic versus et sequens desunt in cod. Flor.

- Πατεῖς δὲ τὴν γῆν ὡς παρὰς τὴν ἀγίαν,
 Καὶ τὴν ἀναψύχουσαν ἀρρήτως πόαν,
 Ἀφείς τὸ σὺν πένδιλον ὡς κούφος¹ τρέχοις².
 Οὐκ ἔστι σοὶ θῆρ, οὐδ' ἐνεδρεῦκον ὄφεις,
 540 Οὐ δυσμενῶν φάλαγγες, οὐχ ἵππος³ τρέχων,
 Ὡς ἂν σε λαθῶν⁴ ἀκρατῶς συναρπάσῃ,
 Οὐ τόξον, οὐ πῦρ, οὐ τεθηγμένον ξίφος,
 * Οὐ κλῶψ ἀπηνῆς, οὐ σφαγεὺς ὁδοσίλατης,
 (Λησίου μόνος⁵, κἀκείνος ἐν σεσωσμένοις),
 545 Οὐ φίλος ἐχθρὸς, οὐδὲ λανθάνων φίλος,
 Οὐ κρυπλὸς, οὐ πρόδηλος ἀνθρώπων⁶ φθόνος,
 Οὐκ ἀνέμων ἀμιλλα συντονωτέρων,
 Οὐ⁷ βευμάτων σύρρηξις ἀγριωτέρων,
 Οὐ πνευμάτων ἐντευξίς ἀνθρωποκτόνων,
 550 Ὡς εἶπε Δαυὶδ⁸, ἐν πυρᾷ μεσημβρίας,
 Οὐ σεισμὸς, οὐ κίνδυνος ἐξ ἀσιτίας,
 Οὐ λοιμὸς⁹, οὐ θάνατος ἐξ ἀρρώστιας,
 Οὐ πυρετοῦ δύναμις, οὐ μελῶν κλόνος,
 Οὐ παῖς ἰατρῶν, οὐ γυνὴ τεθλιμμένη,
 555 Οὐ φίλιτατοι θρηνοῦντες, οὐ τρήχων φόβος,
 Οὐ ξυγγενοῦς θάνατος, οὐ θρήνων μέλος,
 Οὐ δακρύων πρόχυσις, οὐ χιτῶν μέλας,
 Οὐ πλοῦτος ἀνθῶν καὶ παρευθὺς ἐκρέων,
 Οὐ φροντίδαν κάματος, οὐ ψυχῆς πόνος,
 560 Οὐ δαπάνη σώματος, οὐδὲν ἄλλό τι.

¹ Cod. Vat. et cod. Flor. κούφος.⁶ Cod. Vat. et cod. suppl. ἀνθρώπου.² Codd. τρέχεις. Malim τρέχης.⁷ Hic versus deest in cod. Vat.³ οὐδ' ἵππος cod. Vat.⁸ Psalm. xc, 6 : Οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ⁴ Cod. suppl. ἐσλαθῶν.

φόβου νυκτερινοῦ, — ἀπὸ συμπτώματος

⁵ Codd. Vat. et suppl. μόνον ex cor., καὶ δαμονίου μεσημβρινοῦ.

male. Est quem dicimus le bon larron.

⁹ Cod. Flor. οὐ λιμός.

Καὶ ταῦτα μὲν σὺ τῇ φθορᾷ χαίρων δίδως¹,
 Καὶ μέχρ' αὐτῶν οὐρανῶν γῆθεν τρέχεις
 Ἀπλοῦς², ἀμύγης, εὐπετής, ἔξω βλάβης·
 Ἐγὼ δὲ πενθῶν οὐκ ἐπαυσάμην ἔτι·

- 565 Ἡ γὰρ φύσις πείθει με πυκνὰ δακρύειν·
 Κἂν οὐκ ἐφικτὸν τὸ φιλογίζον³ πῦρ σέεσαι⁴
 Τοῦ σοῦ μαρασμοῦ, προσφύες⁵ μοι σκυμνίον.
 Ἄρ' οὖν παραινεῖς ἐκκαλεῖν⁶ ἐν ταῖς λύπαις,
 * Χριστοῦ μαθητὰ καὶ μιμητὰ τοῦ πρῶτου,
 570 Ἡ τὴν καθ' ἡμᾶς ἐγγελᾶς τραγωδίαν;
 Μυκτηριεῖς⁷ γὰρ τάχα καὶ σὺ, δέσποτα,
 Τοὺς δυσανασχετοῦντας ἐξ ἀθυμίας·
 Ἄλλ', ὃ ποθεινὴ τῆς φυλῆς⁸ ξυναυλία,
 Παύσασθε δὴ παύσασθε πενθοῦντες μάτην,
 575 Ὡς⁹ ἀγανακτεῖ συμπαθῶν ὁ γέννάδας·
 Θρηνεῖν γὰρ οὐ χρὴ τοῦ Θεοῦ τὸν ὀπλίτην
 Εἰς τὰς ἄνω φάλαγγας ἐξειλεγμένον·
 Νῦν μᾶλλον ἐστί βασιλεὺς ὁ δεσπότης
 Τῆς γῆς ἀφ' ἐσθλῶς¹⁰ καὶ Θεῶν συνημμένους¹¹.
 580 Ἡμεῖς δὲ νεκροὶ κἂν δοκῶμεν ἐμπνέειν,
 Δεδοίκαμεν γὰρ ἀκριβῶς τὸν θάνατον,
 Εἰ μὴ σχεδὸν λέγοιμι τὰς ἄλλας λύπας,
 Οἷ¹² τῆς φθορᾶς ἄγχουσιν ἔσθ' ὅτε πλέον·

¹ Cod. Flor. hunc versum et sequentem omittit.

² ἀπλῶς cod. suppl.

³ Codd. Flor. et suppl. φιλογίζειν.

⁴ Cod. suppl. σέεση.

⁵ προσφιλές cod. Vat.

⁶ Codd. Flor. et St. ἐκκαλεῖν. Conf. infra cclx, 4.

⁷ Codd. Flor. μυκτηριεῖς. St. μυκτηρίσεις.

⁸ Cod. Vat. φυλῆς.

⁹ Hunc versum omittit editor.

¹⁰ St. ἀφ' ἐσθλῶς.

¹¹ Cod. suppl. συνημμένους et supra συνηγμένους.

¹² Pro ol leg. ol.

- Νῦν αἰτοῦ πτέρυγας ἀρρέουσίου¹ φέρει,
 585 Φυγὼν τὰ δεσμὰ δραστικῶς τοῦ σαρκίου.
 Νῦν ὡς ἀηδὼν εὐλογεῖ τὸν δεσπότην,
 Ὃς αὐτὸν ἐξήγαγεν εἰς τὴν αἰθρίαν.
 Νῦν ἐσσι δορκὰς ἐκλυθεῖσα τῶν βρόχων,
 Οὗς χεῖρ πονηρᾶς ἡδονῆς οἶδε πλέκειν,
 590 Εὐρὼν δὲ τὸ ζῶν ψαλμικῶς² ὕδωρ πίνει.
 Νῦν εἰς γαληνοὺς λιμένας αὐλίζεται,
 Τοῦ μὲν κάτω κλύδωνος ἀπηλλαγμένος,
 Ἀγνὴν δὲ τηρῶν τῆς ψυχῆς τὴν ἀξίαν,
 * Ἐμοὶ δὲ μικροῦ συλλαλῶν καὶ συμπνέων,
 595 Καὶ πρὸς τὸ φιλόστοργον ἐξ ἔθους βλέπων.
 Οὐκοῦν ἐπ' αὐτῆς τῆς σοροῦ τοῦ δεσπότητος,
 Τάδε ξέσω³ δίδωμι τοῖς ἐρμογλύφοις⁴.

Ἐπίγραμμα⁵.

- Βασιλέως παῖς εὐσεβῆς ὁμοτρόπου,
 Καὶ δεσπότης πρὸς ὥραν ἀκμῆς ἐρρήνῃ.
 600 Καὶ νῦν σιωπᾷ καὶ καθεύδει τοῖς λίθοις,
 Τὴν ἐσχάτην σάλπιγγα τοῦ τέλους μένων,
 Ὡς ἂν, Θεατὰ, μὴ σκοπῆς πρὸς τὸν τύφον,
 Ἀλλὰ πρὸς αὐτὴν τῆς τελευτῆς τὴν κόνιν,
 Κἂν εἰς τὸν ἀκμάζοντα κομπάζης χρόνον.
 605 Ἐνταῦθα γὰρ δὴ πᾶς ὁ τοῦ βίου δρόμος
 Ἀναλυτικὸς⁶ τοὺς βροταῖς ὑπεκφέρει,
 Χοῦν πάντα λεπίδων καὶ σκιὰν φεῦ δεικνύων⁷.

¹ Cod. Flor. ἀρρέουσίου. Conf. supra
 CIII, 89.

² Cf. Joann. iv, 10 et 11, et Psalm.
 cxi. Mox v. 596, St. σοροῦ.

³ Bandini male ξέειν.

⁴ Cod. suppl. ἐρμογλύφοις. Post hunc
 versum legitur Ἐπίλογος.

⁵ Cod. M. fol. 120.

⁶ Ed. et cod. suppl. ἀναλυτικῶς.

⁷ Cod. suppl. ad. marg. : Οἱ ὅλοι

CCXIV. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτοκράτορα κύριον Μιχαὴλ τὸν Παλαιο-
λόγον εἰς ὃν ἐξεργάσατο λέοντα φίλον εἶναι κυνί.

* Τί τοῦτο; νικᾷς εὐτυχῶς καὶ τὰς φύσεις

Λέοντα κυνὶ συμβιούντα δεικνύων,

Ὡ καὶ λεόντων σκύμνε καὶ σκύμων λείον,

Καὶ Θαῦμα κοινὸν, Αὐσονάρχα, καὶ ξένον!

5 Καὶ γὰρ ὕλακτῶν ὁ σίρατος τῶν βαρβάρων

Τοῖς σοῖς βρυχηθμοῖς ὀξέως ἀλίσκεται·

Καὶ γίνεται δὴ πανταχοῦ σοι τὸ ξίφος

Ὀνυχος ἀκμὴ συσίολῃς ἐλευθέρα,

Καὶ τῆς φυσικῆς δεικτικῆς κραταρχίας,

10 Ὡς ἥ διασπᾶς εὐχερῶς τοὺς αὐθάδεις.

Ὅφιν μὲν οὖν δέδοικεν ἰδὼν σκορπίον·

Ὡθεῖ γὰρ αὐτὸν εἰς φθορὰν τὸ κεντρίον

Ἰῶ τὸν ἰὸν εἰς τὸ νύγμα συγχέον·

Νεκρὸς δὲ νεκρὸν οὐδαμοῦ πεπληγμένον¹

15 Ποιεῖ τὸν ἐχθρὸν ὁ σφαγεὶς παραντίκῃ·

Βιοῦν γὰρ ἐξῆς ὁ φθορεὺς οὐκ ἰσχύει,

Συναπολαβὼν² τὴν ψυχὴν τῷ φαρμάκῳ.

Γαλῇ δὲ μὺς ἐξ ὀπῆς δεδραγμένη

Τοῖς ὀστέοις βέβρυχε τοῦ θηράματος·

20 Ὅξυς δὲ κυνὸς καὶ πολὺσίροφος δρόμος

Αἶρεῖ λαγῶν εἰς φυγὴν³ ἠπειγμένον·

Φεύγει δὲ τοὺς δράκοντας Ἰνδὸς ἐλέφας⁴,

στίχοι τοῦ Φιλῆ οὗς ἐποίησε πρὸς τὸν

δεσπότην εἰσὶν ὁμοῦ χέ. Et ad calcem

hujus folii 243 r° hoc tetrastichon :

Εἰληφε τέρμα τουτονὶ τε τῶν στίχων

Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ Θεοῦ μου ἱκέτης,

Φιλῆ Μανουὴλ τῶν γεγραφότων τῶν

εἰς τὸν δεσπότην τὸν Ἰωάννην τάχα.

¹ Cod. πεπληγμένος et in marg. πε-
πληγμένον.

² Leg. συναποκαλῶν, solenni verbo-
rum laeserit et laeserit confusione.

³ Cod. ἐκφυγεῖν et in marg. εἰς φυ-
γὴν.

⁴ Cf. De eleph. 246.

- Στυγῶν τὸν ὀλκὸν ὡς ταχὺν πρὸς ἀγχόνην,
 * Τάχα δὲ καὶ πῦρ καὶ κριδὸν¹ καὶ δέλφακα,
 25 Καὶ μῦν κρεμασίδν εἰς λινόπλοκον βρόχον.
 Ἰαῖνα δὲ πρόεισι νυκτὸς ἔσθ' ὅτε
 Καὶ τὰς βαλιδὰς ἐκτοπίζει παρδάλεις·
 Λέων δὲ μισεῖ καὶ τὸ πῦρ καὶ τὰς κύνας,
 Καὶ προσφάτως κλῶντα πανθήρων βρέφη·
 30 Νυνὶ δὲ συνεῖς τῶν λεόντων ὁ σκυλαῖς
 Οἷς πρὸς τοὺς ἐχθροὺς Αὔσονάρχης εὐρέθης,
 Καὶ σοῦ καθαρῶς ἐκπλαγείς τὴν καρδίαν,
 Ἦν ἡ κρατίστη φύσις ἐντέθεικέ σοι,
 Καθάπερ εἰκὸς ἐξαμείβει τὴν φύσιν,
 35 Καὶ μέχρι κυνὸς μετριάζει, δέσποτα·
 Μᾶλλον δὲ καὶλέοντα μικροῦ σε βλέπων
 Ἐν τῇ σίβαρᾳ τῶν μελῶν διαπλάσει,
 Συστέλλεται μὲν ὁ θρασὺς θῆρ ἐνθάδε,
 Βακχεύεται δὲ τῷ ξένῳ τῆς ὕψεως·
 40 Ὑφίσταται δὲ τὰς ἀφᾶς καὶ τοὺς βρόχους
 Καὶ τὰς κυνικὰς παιδιὰς ἀποστέγει·
 Συνέλκεται δὲ πανταχῇ τῇ συντρόφῳ,
 Δοκῶν χαμερπῆς τῶν ποδῶν τῇ προσέσσει·
 Θυμοῦ δὲ τηρεῖ τὴν ψυχὴν ὑπερτέραν
 45 Μὴ τὴν κυνικὴν ἐκταράξῃ καρδίαν·
 Μερίζεται δὲ τὰς τροφὰς ἀκινδύνως,
 Καὶ τῆς ἐρυγῆς ἐξελαύνει τὸν φόβον·
 Ὑπνοῖ δ' ἐπ' αὐτῶν τοῦ κυνὸς τῶν ἰσχύων,
 Ἔλος δροσῶδες τὰς τρίχας ποιοῦμενος·
 * 50 Ἐκμάττεται γὰρ εἰς τὸ σῶμα τὸ σίδημα
 Καταβρέουσῶν ἡσυχῇ τῶν ἰκμάδων·

¹ De eleph. 178.

Όταν δὲ μὴ τὸν κύνα παρόντα βλέπῃ,
Μισεῖ τὰ δεσμὰ καὶ πρὸς ἄλματα βλέπει·
Ζητεῖ γὰρ αὐτὸν ὡς ἐπίφθονον φίλον,

- 55 Καὶ δεινοπαθεῖ καὶ σιενάζει καὶ βρύχει·
Πλὴν ἔστιν εὐρεῖν εὐμενῇ καὶ τὸν κύνα
Τῇ καταγωγῇ, τῇ τροφῇ, τῷ παιγνίῳ,
Καὶ τῇ πρὸς αὐτὸν ἐντελεῖ καταστιάσει·
Καὶ γὰρ μαλακὸν καὶ χαμαίξηλον¹ βλέπει
60 Χωρὶς ὕλακῆς γειτνιῶν τῷ δεσπότῃ·
Καὶ γίνεται δὴ τοῖς ποσὶ τοῦ Ξηρίου
Στραθεῖς ἐπὶ γῆς αὐτοκίνητος² τάπης·
Οὐ δύναται γὰρ ἀγνοῆσαι τὴν φύσιν,
Πολλῶν μεταξὺ συντρεχόντων φασμάτων·
65 Λέων μὲν οὖν πῦρ ἐστὶ μικροῦ τὴν φύσιν,
Ὡς εἰς μάχας ἀντικρυς Αἰτναία ζέσις·
Ὁ γὰρ ἂν ἐξ ὀνυχος ἀρπάσας φάγοι
Τομῶς δαπανᾷ τῇ φλογὶ τῶν ἐγκάτων·
Ἰσας δὲ πυρσοῖς εὐτυχεῖ καὶ τὰς τρίχας
70 Ἐκ τῶν ἐνύγρων ἀνθρώπων τῆς φύσεως·
Ψυχρὸς δὲ πᾶς δῆπουθεν ὡς ὕδωρ κύων,
Καὶ μᾶλλον αὐτὸς ὁ δρομεὺς Ξηροκτόνος³.

¹ Supra LXXIII, 8 : Πρὸς τὰ χαμαί-
ξηλα σωφρόνως βλέπων; CCXVI, 2 : Νοῦν
χαμαίξηλον. Vid. Boeckh, *Inscr.* n° 523.

² Cf. supra XLII, 81.

³ Cod. Esc. CCXIII, 137 : Ξηροκτό-
νον κάλλιστον εἰργάσατό σε. Id. *De*
eleph. 3. Alia ejusmodi composita, opi-
nor, nova sunt haec : Ξηροδοξία, Ephr.
Syr. t. III, p. 431. — Ξηρολετήρ,
Tzetz. cod. Par. 2644, fol. 250 r° : Ξη-
ρολετήρος ἐς ὅσα περ οὖρεσιν ἀμφινέ-

μονται, et Ξηρολέτειρα, Eustath. *Opusc.*
p. 20, 50. — Ξηρόμορφος, Theodor.
Stud. p. 93 E. — Ξηρόψυχος, Anon. cod.
Par. 2506, fol. 7 v° : Περιέργους ἢ Ξη-
ροψύχους. Quaedam alia ex Ξηρίων sunt
derivata, quibus carent lexica : Ξηριο-
δρωσία, Theodor. Stud. cod. Coisl. 94,
fol. 272 v° : Ξηριοδρωσίαν νοστήτην. —
Ξηριομαχείον, Act. Pauli et Theclae,
p. 54, ed. Tischend. : Σὲ δὲ, Θέκλα, εἰς
τό Σ. ἀπάγω. — Ξηριόπληκτος, Anon.

Ὡ πᾶσα λευκὴ τῶν τριχῶν ἢ πυκνότης!
Πλὴν τοῦτο καινὸν εἰ τὸ πῦρ ὕδωρ σίγει,

* 75 Καὶ τὴν ἀκατάλληλον οὐ φεύγει κρᾶσιν·
Ὅρῳ γὰρ αὐτὸ καὶ φιλοῦν τούναντίον,
Καὶ τὴν ἀπ' αὐτοῦ μὴ φέρον διάσπασιν.
Μὴ σύμβολον καὶ τοῦτο τῆς σῆς ἰσχύος,
Δι' ἧς τὸν ἐσμὸν¹ συστέλεις τῶν βαρβάρων,

80 Οἷς ἢ κυνικὴ προσφυῆς ἀπλησίᾳ;
Μὴ τῷ γαληνῷ τῆς ψυχῆς καὶ μετρίῳ
Τοὺς αἰμοχαρεῖς² κερδανεῖς κύνας, λέον;
Μὴ νῦν γε μικρὸν συσκιόσης³ τὴν σπάθην,
Μὴ καὶ σοβηθῇ καὶ κρυβῇ πᾶς σατράπης;

85 Τὸν σὸν με λοιπὸν εὐμενῶς κύνα βλέπων
Ἦδε⁴, βασιλεῦ, καὶ τροφῆς δίδως ψίχας·
Καὶ γὰρ ὕλακτῳ καὶ κροτῷ σου τὴν φύσιν,
Ὡς ἐξ ἔλους δὴ τινος ἢ λόχμης λέων
Συχναῖς ἐρυγαῖς ἐκδιώξαις τοὺς πόνους,

90 Οἱ παραφωλεύουσι⁵ καὶ θλίβουσί με·
Δείξαις δέ μοι φεύγουσαν εὐθὺς δορκάδα
Μικρόψυχον πᾶν, Αὐσονάρχα, νῦν πάθος·
Πλὴν ἀλλὰ βασίλευε τὸν πάντα χρόνον
Χάρων θαλασσῶν ἐθνικῶν σιρατευμάτων,

95 Πρὸς ὠκεανὸν ἐκτινάσσων τὴν σπάθην,
Ἦν αὐτὸς ἐστίμωσας ἐκ τῶν αἱμάτων,
Ὡς ἂν ἐπ' αὐτῆς τῆς καλῆς ὀχθῆς φθάσας
Τῷ συμβασιλεῖ καὶ σκορεῖ τάδε φράσης,

cod. Par. 2256, fol. 564 r°: Σκορπιο-
πλήκτοις καὶ Θηριοπλήκτοις ὠφελεῖ. —
Θηριοπρεπῶς, S. Cyrill. Opp. t. II,
p. 293 C, 310 E, 378 A.

¹ Cf. cod. Esc. ccxiii, 110.

² Cf. cod. Par. II, 53.

³ Leg. συσκιόσεις.

⁴ Contra metrum. Fort. ὦδέ, vel
λέων βασιλεῦ. Cod. suppl. βασιλεύς.

⁵ Cf. cod. Par. cciii, 78.

Ταῖς σαῖς ἐρυγαῖς προστεθέντων ἀλμάτων·

* 100 Λέον βασιλεῦ, κοσμικὴν θήραν δέχου.

CCXV. Τοῦ αὐτοῦ. Ἄνθρωπος διαλεγόμενος μετὰ ψυχῆς¹.

Ἄγε, Ψυχὴ μου ταπεινὴ², σχολάσωμεν καὶ γυνῶμεν
τὴν σύγχυσιν, τὸν θόρυβον, τὴν ζάλην³ τῶν πραγμάτων,
καὶ τὴν συχὴν περιτροπὴν, καὶ τοὺς πυκνοὺς εὐρίπους⁴,
ὥς οἱ γραφεῖς τοὺς ἀμυδροὺς ἐν ἀποσίλασει τύπους,

5 Καὶ μεταγινῶμεν τῆς παικτικῆς τῶν γινομένων σφαίρας,
Ἰφ' ἧς ὡς παῖδες ἀγενεῖς πολλάκις ἀτακτοῦμεν,
οὐ συνορῶντες τὸ δεινὸν τῶν ἀθυρμάτων πέρας.
Μέχρι γὰρ τίνος τὸ δοκοῦν, μέχρι δὲ ποῦ τὸ ψεῦδος;
Οἰχέθωσαν⁵, ἐρρέτωσαν, ἀρθήτωσαν ἐκ μέσου
10 Τὰ θελήγητρα, τὰ φόβητρα, τὰ νόθα προσωπεῖα.

Ψυχὴ.

Βουλῆς ἀρίστης, Ἄνθρωπε, μελετωμένης ἤδη
Συνηγορᾷ, συντρέχω σοι, μισῶ τὴν βραδυτῆτα,
Μὴ πάλιν φιλυπόσιροφα⁶ τὰ πάθη κατασίληση,
καὶ γένηταί σοι χεῖρονα τὰ δεύτερα τῶν πρώτων⁷.

15 Πλὴν ἔδει τὴν κυβέρνησιν ζητῆσαι πρὸς τῆς ζάλης,
καὶ πρὸς τῆς νόσου τὸ δριμύ καὶ σίϋφον τοῦ φαρμάκου,
καὶ τὴν στερβρὰν περιβολὴν τῶν ὅπλων πρὸς τῆς μάχης·

¹ Cod. M. fol. 123. In cod. Flor. legitur ante titulum κατὰ ἀλφάβητον.

² Bandin. male ταπεινά.

³ Conf. supra cxi, 56. Cod. P. v, 10: Συχνῶν λογισμῶν δυσχερῆ λόγων ζάλην.

⁴ Εὐρίπος βίου, nota metaphora de qua Boisson. *Anecd. nov.* p. 6.

Cod. οἰσχέθωσαν.

⁶ Martyr. S. Demetrii, n° 29: Φιλυπόσιρατα γὰρ τὰ τοιαῦτα νοσήματα τοῖς μὴ διὰ προσευχῆς καὶ πολιτείας ἀγνῆς τὴν ὑπὸ τοῦ κρείττονος Φυλακῆς κεκτημένοις. Pro Φιλυπόσιρατα cod. Mazarin. Φιλυπόσιροφα, i. e. redire volent. Conf. Eustath. *Opusc.* p. 5, 49.

⁷ Matth. xii, 45.

Νυνὶ δὲ κινδυνεύομεν ἐκ περιτλῆς ῥασιώνης,
 Καθάπερ οἱ παθεύδοντες καὶ ῥέγχοντες ἐκ μέθης,
 20 Μετὰ καιρὸν τὸ πρὸ καιροῦ λυσιτελῶς εὐρίσκειν¹.

Ἄνθρωπος.

Γλυκύτητι πικρότατος ἀνακραθεῖς ὁ βίος,
 Ὁ κλῶψ, ὁ κόλαξ, ὁ λησίου, ὁ δυσμενῆς, ὁ φθόρος,
 Θέλει τὴν φύσιν τὴν θνητὴν, ὥσπερ τὸ πῦρ τὰ βρέφη,
 * Καὶ τοῖς δοκοῦσι σκυθρωποῖς τὰ σκυθρωπὰ² μιγνύει,
 25 Καὶ συναρπάζει μεταξὺ, καὶ παρασύρει τρέχων,
 Καθάπερ πῶλος ὑβριστῆς ἀπαίδευτον ἱππότην,
 Καὶ τοῦ καλοῦ τὴν αἴσθησιν κατὰ μικρὸν ἀμβλύνει,
 Καὶ δεικνύει φαυλότερον τὸ μέλλον τοῦ παρόντος.
 Ἔσι δὲ πάντως ἄμεινον τοῦ³ θνήσκειν τὸ παθεύδειν,
 30 Κἂν μόλις ὁ μικρόψυχος ἀνενεγκεῖν ἰσχύσῃ.

Ψυχή.

Δεῦρο λοιπὸν τὸ γηγενὲς καὶ ταπεινὸν σαρκίον
 Ἀπὸ βαλβίδος ὃ φασὶ πάντα διδάσκου πρώτης,
 Καὶ σκόπει μοι τὴν σύζυγον, τὴν θαυμασίην ἐκείνην,
 Τὴν φίλην, τὴν ὁμόψυχον, τὴν ὁμογνώμονά σοι,
 35 Τὴν εὐσημον, τὴν εὐτροπον, τὴν εὖνου, τὴν ἀνδρείαν,
 ἥν ἐπαινεῖ καὶ Σολομῶν πρὸ τῶν ἐνταῦθα λόγων,
 Τὴν εὐγενῆ, τὴν φιλεργὸν⁴, τὴν λογικὴν τρυγόναν.
 Πῶς ὥχετο, πῶς ἔρρευσε, πῶς ἔσθη, πῶς ἐκρύβη,
 Καθάπερ ἄνθος ἐν ἀγρῷ⁵ καὶ μετὰ θέρους χλόη,
 40 Καὶ μετὰ νέφος ἀσπίραπὴ καὶ χνοῦς ἀπὸ τυφάνος.

¹ Cod. εὐρίσκει.² Sup. 1211, 90 : Πλὴν ἢ φιλεργός.³ Fort. τὰ τέρποννα; vel simile quid. ἦν Σολομῶν σεμνύνει. Cf. Prov. 31, 10.⁴ Fort. τὸ θνήσκειν, τὸ κ.⁵ Psalm. 111, 14.

Ἄνθρωπος.

Ἐδεῖ σε, φίλη μοι Ψυχὴ, τῶν ἄλλων ὑπομνήσαι,
Καὶ τὴν ἐσχάτην συμφορὰν εἰσενεγκεῖν ὑστέραν·

Τὰ γὰρ ἐξαίφνης λυπηρὰ τῶν ἐλπισθέντων χεῖρα,
Καθάπερ τὴν ἀκήρυκτον τῆς κηρυχθείσης μάχης

45 Χαλεπωτέραν ἀτεχνῶς αἶδεν ἢ φύσις κρίνειν·

Ἐπεὶ δὲ ταύτην προῦθηκας, ὦ τῶν ἐμῶν δακρύνων!

Καὶ τὴν τοῦ λόγου κεφαλὴν σίγυνάξειν ἐπιτρέψεις,

Γνώριζε δὴ μοι τὰς κρυπλὰς τῆς ποθομένης τρίβους¹.

* Λαθοῦσα γὰρ με τῆς εὐνῆς ἀπέριττος ἐξέδου,

50 Καὶ νῦν μαθεῖν ἐπιθυμῶ ποῦ μένει, ποῦ κοιτάζει.

Ψυχὴ.

Ζητεῖς ἐκείνην κατιδεῖν; τῶν ἀνεφίκτων τοῦτο·

Τῶν γὰρ δεσμῶν τῶν φυσικῶν ὡς ὄρνις ἀποπλῶσα,

Καὶ ψαλμικῶς² περισίτερᾶς μετάφρενα λαβοῦσα,

Παρὰ τὸν κῆπον τῆς Ἑδέμ κατέπαυσεν ἀσμένη·

55 Σὺ δὲ πεζὸς καὶ χαμερπὴς ὑπὸ τῆς ὕλης μένων,

Πῶς φθάσης τὴν ὑπόπτερον, πῶς τὴν οὐρανοδρόμον;

Ἄφες τὸν νοῦν τὸν ἄληπτον, ἢ τῆς σαρκὸς παχύτης·

Ἄφες τὸ πνεῦμα τὸ γοργόν, ἢ γηγενὲς νωθρότης·

Τῆς γὰρ φωνῆς καὶ τῆς σιτοργῆς οὐκ ἐπισίρῃται σου

60 Μεμνησλευμένη τῷ Χριστῷ μετὰ Φαιδρᾶς λαμπάδος.

Ἄνθρωπος.

Ἦδειν ἐγὼ καὶ πρότερον, κἂν ἐμαυτὸν οὐκ ᾔδειν,

Ὡς καὶ μετὰ τοῦ σώματος ἄληπτος ἦν ἐκείνη·

Χρυσὸς γὰρ ἅπας παρ' αὐτῇ κόνις ἐκρίθη κούφη,

¹ Cod. τρίβων. — ² Psalm. LXXII, 14.

- Καὶ κάχληκες οἱ μάργαροι, καὶ τρίβωνες οἱ πέπλοι,
 65 Καὶ τὰ τῆς δόξης φάσματα γαργαλισμοὶ¹ νηπίων
 Εἰκότως ἐνομίσθησαν ὑπὸ μεγαλονοίας.
 Ποῦ ταῦτα δὴ τὰ θαυμασιὰ; ποῦ τὰ σεμνὰ πρακτέα;
 Σύνες μοι, γύναι, τῆς φωνῆς, ἀποκρίνω² συνήθως,
 Καὶ τῆς ἐντεῦθεν ἡδονῆς μὴ φθόνει τῷ συζύγῳ.
 70 Πάντως γὰρ οἶδας πειθαρχεῖν, εἴ τι σοι λέγειν εἶχον.

Ψυχή.

- Θαυμάζω σου, μικρόψυχε, θυροκοπούντος μάτην·
 Ἡ μὲν γὰρ κεῖται μεταξὺ καθεύδουσα τῶν λίθων
 * Ἐκ τῶν πολλῶν τε καὶ θερμῶν τῆς ἀρετῆς ἰδράτων,
 Τοῦ μαλθακοῦ καὶ τρυφεροῦ πεποννηκόςτος σκήνους·
 75 Σὺ δὲ τοῖς³ ἐξωθεν αὐτὴν περικτυπεῖς θορύβοις;
 Οὐ δέδοικας, οὐ πέφρικας, οὐκ ἡρεμεῖς, οὐ τρέμεις,
 Οὐχ ὑποσίβλη μετ' αἰδοῦς, οὐ σίεργεις τὸ συμφέρον,
 Ἀλλὰ θρηνεῖς, ἀλλὰ πενθεῖς, ἀλλὰ κραυγὴν ἐξάγεις·
 Σκόπει μὴ τούτοις, βέλτιστε, τὴν συμφορὰν αὐξήσης
 80 Καὶ δυσφορήσῃ κατὰ σοῦ τῆς γυναικὸς τὸ πνεῦμα.

Ἄνθρωπος.

- Ἰδοὺ πικρότερον ἡμῖν τὸν χωρισμὸν εἰργάσω,
 Τοὺς θρήνους ἀνακόπλουσα, Ψυχὴ μου, τοὺς ἐκ βάθους.
 Πῶς οὖν ἐξατμισθήσεται⁴ καὶ πόθεν ἀπορρέουσι
 Τὸ συναχθὲν καὶ παχυνθὲν ἐν τοῖς ἐγκάτοις νέφος,
 85 Ὡσει δαλὸς ἀπὸ καπνοῦ πρὸς ἐξοδὸν ὀρμήσας
 Μετὰ τὴν περιδίνησιν καὶ τὴν φορὰν τὴν κάτω;
 Πῶς δὲ τοῦ πάθους μαρνανῶ τὴν φλόγα μὴ δακρύσας;

¹ Conf. supra ccxiii, 453.² Cod. τῆς.³ Leg. ἀποκρίναι.⁴ Cod. ἐξατμηθήσεται.

Ὡ πρίπραμαι καὶ τήκομαι, δός μοι, φιλιτάτη, δρόσον ·
Δεινοπαθῶ, λειποθυμῶ, ζητῶ σε τὴν ὁμόπουν¹ ·

90 Εἰ δ' οὖν ἄλλο τι γέγονε, μὴ κατοκνήσας λέγειν.

Ψυχὴ ·

Καλὴν ἐκείνην καὶ σοφὴν ἐν γυναιξὶ φανεῖσαν
Ἀπὸ τῆς γῆς πρὸς οὐρανοὺς ὁ πλαστουργὸς ἀνάγει ·
Πῶς γὰρ εἰκότως² Ψησαυρὸν λαθόντα καλυφθῆναι,
Πῶς δὲ τὸν λύχνον τοῦ φωτὸς ὑπὸ τὸν χνοὺν κρυβῆναι,
95 Καὶ πόλιν οὕτω θαυμασίην ἐπ' ὅρους μὴ τεθῆναι³,
Κἂν γοῦν ἀποτινάξασα τὸ πᾶχος καὶ τὴν ὕλην
Ἐν τοῖς τῶν ζώντων ὀφθαλμοῖς ἐβρίπισε τὴν κόνιν,
* Ἴν' οὕτω σκαρδαμώτῳσι πληρούμενοι δακρύων ·
Ἀλλὰ μισεῖ τοὺς κωκυτοὺς ἢ τῆς χαρᾶς ἀξία⁴.

Ἄνθρωπος.

Λέγε, φιλιτάτη μοι Ψυχὴ, καὶ περὶ τοῦ λειψάνου,
Καὶ δίδασκε τὴν ἐκτροπὴν τοῦ κάλλους τοῦ συμφύτου ·
Ποῦ τὸ τῆς κόμης εὐπρεπές, ἢ τοῦ μετώπου χάρις,
Ἡ τῶν ὀφρύων τοξικὴ⁵ περιγραφὴ καὶ σιάσις,
105 Ὁ τῶν ἱμμάτων ἡμερος⁶, ἢ τῆς ῥινὸς εὐθύτης,
Τῶν παρειῶν τὸ φοινικοῦν, ὅπως ἐτρύγα ῥόδον
Ὑδροποτοῦσα⁷ νουνεχῶς ἐπὶ τροφῇ μετρία,
Τὰ χεῖλη τὰ διάβροχα τῇ τῶν ἰνῶν πορφύρα,
Καὶ τοῦ τραχήλου τὸ λευκόν, καὶ τῶν χειρῶν ἡ πλάσις,
110 Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ σώματος ἐκείνου τοῦ παγκάλου.

¹ Supra CCXII, 340.

² Leg. εἰκὸς τὸν Ψησ.

³ Ezech. XXVIII, 14.

⁴ In hoc decastico deest versus.

⁵ Cf. supra CCXI, 49.

⁶ Cod. ἢ τῶν ὁμ. ἡμερος.

⁷ German. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 181 r°: Καὶ ἀπ᾽ τῆς ἡμέρας καὶ τοῦτο μετὰ τὴν ἐσπέρην τροφῆς ἄπτονται καὶ ὕδροποτοῦσι.

Ψυχή.

Μόνων ἐκείνων τῶν χειρῶν καὶ τῶν χρησίων ὀμμάτων
 Οὐδ' ἄψασθαι τετόλμηκε τῆς τελευτῆς ἡ λώδη.
 Ποῦ γὰρ ἔχρην τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς σωφροσύνης ρεῦσαι,
 Καὶ γυμνωθῆναι τῆς χλιδῆς τὰς φερεπόνους χεῖρας,
 115 Ἐν αἷς ὑφαίνετο σοφῶς ὁ πτωχοτρόφος πέπλος;
 Τὰ δ' ἄλλα τεταρίζονται καὶ μένει σεσηρότα¹,
 Τῆς φυσικῆς ὑγρότητος ἐξικμασθείσης ἤδη.
 Μετὰ δὲ τὸν τῆς σάλπιγγος τῆς τελευταίας ἤχον
 Καὶ σάρκες ἀναβήσονται προφητικῶς² καὶ φλέβες
 120 Ἐκ τῶν ὀστέων τῶν ξηρῶν καὶ τεταπεινωμένων.

Ἄνθρωπος.

Νῦν ἤδη συντρεχέτωσαν οἱ τραγῳδοὶ τοῦ βίου,
 Καὶ τὴν σκηνὴν θρηνείτωσαν πεσοῦσαν τῶν πραγμάτων,
 Καὶ τὴν δεινὴν ὑπόκρισιν τῆς τύχης καὶ τὸ δράμα
 * Σωφρόνως κωμωδεῖτωσαν ἐπὶ χοροῦ³ συμφώνου.
 125 Τὸ γὰρ ἀσύμβατον αὐτοῦ σημαίνοντες οἱ λόγοι
 Τέθραν⁴ καλοῦσι καὶ καπνὸν καὶ κόνιν τὰ παρόντα,
 Καὶ πλάνην καὶ σκοτόμαιναν καὶ βρόχον καὶ παγίδα,
 Καὶ θήρατρον ἀλλόκοτον ἐνέδρας ὑποκρύφου,
 Καὶ χεῖμαβρόν⁵ ἀφ' ὑψηλοῦ καὶ δρέπανον⁶ καὶ σφαῖραν,
 130 Ἡ καὶ πετλὸν καὶ συνεχῇ περιτροπῇ ὀστέου⁷.

Ψυχή.

Ξένον οὐδὲν ὡς ἐκ τῆς γῆς καὶ τῆς ρευσλῆς οὐσίας

¹ Fort. σεσηπότα.³ Cod. χεῖμαρον.² Jerem. viii, 1.⁶ Cod. Par. iiv, 173: Ἄλλος δὲ καὶ³ Cod. χοροῦ (sic).

δρέπανον αὐτῷ προσγράφει.

⁴ Conf. Boisson. in Pachym. p. 258.⁷ Proverb. Diogenian. vi, 95.

Πάλιν εἰς γῆν μετὰ πολὺ τὴν φύσιν ὑποσίρῳφειν·
 Φαίνεται γὰρ καὶ κρύπτεται καὶ τέθηλε καὶ φθίνει,
 Καὶ ζῇ καὶ θνήσκει παρευθὺς ἐν ἐφημέρῳ σιάσει,
 135 Καὶ γίνεται παλίνδρομος¹, καθάπερ ὁ καρκίνος·
 Εἰ μὴ γοῦν ὁ πρωτόπλαστος² ἐτρύγησε τοῦ ξύλου,
 Καὶ πρὸς τὴν γεῦσιν τῆς φθορᾶς εὐκόλως ἠπατήθη,
 (Φεῦ τῆς πολλῆς ἀπλότητος καὶ τῆς ἀπροσεξίας!)
 Οὐκ ἂν ὑπερεκάγχαζεν ἐπὶ τοῖς γινομένοις,
 140 Ὡς μῆμος, ὁ Δημόκριτος μαινόμενος ἐμφρόνως.

Ἄνθρωπος.

Ὁλολυζέτω πίτυς μοι, πέπλωκε γὰρ ἡ κέδρος³,
 Ἦν ηὔξησαν οἱ σάλαγμοι τῶν ἀφανῶν δακρύων
 Ἐν τῷ Λιδάνῳ τῆς ψυχῆς ἡρέμα πληθυνθείσαν·
 Πίτυν δὲ λέγω τὸ θνητὸν ὅπερ εἰμι σαρκίον,
 145 Ἀσλήρικτον, εὐτίνακτον, εἰς τὸ πεσεῖν ἐτοιμὴν.
 Εἰ γὰρ ἐκείνην τὴν στερῆράν ἀπὸ τῶν ἔργων κέδρον
 Ἀνέσπασε προθέλυμον⁴ τῆς τελευτῆς ἡ λαΐλαψ,
 Ἐγὼ τί πείσομαι λοιπόν; οὐδὲ γὰρ ἔχω βάσιν,
 * Οὐ ρίζαν, οὐδὲ στέλεχος, οὐδὲ καρποὺς ἐνδρόσους,
 150 Ὅτι μὴ φύλλα καὶ φλοιὸν καὶ σῆψιν κεκρυμμένην.

Ψυχή.

Περιφανῶς ἀγανακτεῖς, εἰ καὶ δοκεῖς λανθάνειν.

¹ Cod. Par. cXLIX, 58.

et fol. 223 r°: Καὶ οἱ πρωτόπλαστοι
ἐπιτεφυλλισμένην ἔχοντες τὴν αἰδῶ. Id.
fol. 225 r° et 228 r°. Meliten. 149: Τοῦ
πλαστοουργήσαντος Θεοῦ πάλαι τοὺς
πρωτοπλάστους.

² Anon. De S. Theodoro, v. 57. German.
Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 184 v°:
Καὶ ἀνατρέχει διανοίας κινήμασι πρὸς
γῆν ἐκείνην ἣν οἱ προπάτορες τοῦ γένους
ἡμῶν καὶ πρωτόπλαστοι ἀβρύπαροι
ἐχοροβάτησαν τοῖς ποσὶ. Id. fol. 188 v°

³ Zachar. XI, 2.

⁴ Cod. προθέλυμον. German. Cpol.

Καὶ γὰρ βουλόμενος θρηνεῖν τὴν φίλην ὁμεινέτιν
 Εἰσάγεις ἐξεπίτηδες τὴν φύσιν τῶν πραγμάτων,
 Καὶ μεταξὺ φιλοσοφεῖς καὶ φεύγων ὑποσπρέφεις,
 155 Καὶ κλέπτεις τὴν περίσσιαν τῷ δόλῳ τῶν σκαμμάτων,
 Ἀλλ' ἀναισθητεῖς τοῖς ἐμοῖς ἐπ' αὐτοφώρῳ βρόχοις·
 Καὶ βούλομαί σε τιμωρεῖν ὑπὸ δεσμοῖς ἀρρήτοις,
 Εἰ μὴ φιλοσοφώτερον τὴν συμφορὰν ὑποίσεις.
 Ἡ μέντοι μεγαλόψυχος¹ ἐκείνη καὶ γενναία
 160 Πάλιν ἡμῖν ὑπόθεσις τοῦ λόγου κατασλήτω.

Ἄνθρωπος.

Ραινόμενος τῶν λόγων σου, φίλη Ψυχὴ, τοῖς μύροις
 Ἀναψυχὴν οὐκ ἀγεννή² λαμβάνω κατ' ὀλίγον·
 Ὁ γὰρ ἐζήτουν ἐξαρχῆς τοῦτό μοι πάντα δίδως,
 Τὸ περὶ ταύτης δηλαδὴ τῆς ποθομένης λέγειν,
 165 Ἡς τὰς σειρήνας εὐχερῶς οὐκ ἔχω παρατρέχειν.
 Εἰ γοῦν ἐθέλεις ἀναπνεῖν καὶ φθέγγεσθαι καὶ βλέπειν
 Ἐμέ τὸ σῶμα τὸ θνητὸν ᾧ συνεκράθη πάλαι,
 Πειθέ μοι τὴν ὁμόλυνον εἰς μέσον παρελθοῦσαν
 Ῥῆξαι φωνὴν καὶ πρὸς ἡμᾶς ἐσιῶτας κεχηνότας·
 170 Ναὶ ταύτην, εἴπερ ἐγχωρεῖ, κατάρθου μοι τὴν χάριν.

Ψυχὴ.

Σὺ μὲν ζητεῖς ἀδημονῶν, ἐγὼ δὲ πειθαρχῶ σοι·
 Τὴν μέντοι πάλαι σιγηλὴν ἄρτι λαλεῖν ἐργῶδες·

Cod. Coisl. 278, fol. 203 v°: Τῆς ρίζης
 προσελύμνου ἀνασπασθείσης. Adverb.
 προσελύμνω, quo carent lexicis, usur-
 pat Theodorus Alanus ap. Mai, Bibl. nov.
 Patr. t. VI, p. 394: Προσελύμνω ταῦτα
 ἐτέμνομεν.

¹ Unde vox μεγαλόψυχότης ap. Anon.
 in Jo. Comnenum, cod. Esc. 2, T, 10,
 fol. 418 r°: Περί τὰς δόσεις μεγαλο-
 ψυχότητος. Quæ vox addenda lexicis.
 Cf. supra cxxiv, in lemmate.

² Cod. ἀγενῆ.

Καὶ γὰρ πεπαιδαγώγηται καθείρξασα τὴν γλῶττιαν

* Καὶ τάξιν ἐν τοῖς χεῖλεσιν ἐφάνη σιειλαμένη·

175 Πλὴν ἀλλὰ δεῦρο πρὸς ἡμᾶς, γύναι φιλότῳ, δεῦρο

Καὶ ζῶσα φθέγξαι καθαρῶς καὶ παραμύθησαί μοι

Τὸν ἄνδρα τὸν ὁμόψυχον εἰ θανατῶντα βλέπεις.

Ἄρα συνῆκας τῆς Φωνῆς, ἢ καὶ λοιπὴν προσθήσῃ;

Δοκῶ γὰρ ἐξυπνίζειν σε μηδὲν ἀγανακτῶσαν¹,

180 Ἐπεὶ μοι συνεγίνωσκες εἴ τι καὶ πρὶν ἀτόλμως².

Ἡ σύζυγος³.

Τί τοῦτο, Φιλοσώματε; τί τοῦτο, μικρολόγε;

Τί με καλεῖς ἐπὶ τὸν χοῦν ἀπὸ τῶν οὐρανίων;

Τί με πρὸς σῶμα χαμερπὲς ὀτρύνεις ἀνασφρέφειν;

Τί πρὸς τὸ σκότος τῶν παθῶν ἀπὸ φωτὸς ἀδύτου;

185 Τί πρὸς τὸ δεσμωτήριον ἐκ τῆς ἐλευθερίας;

Οὐ δέχομαι τὴν πρόρρησιν, οὐκ ἀγαπῶ τὴν σχέσιν,

Ἀγανακτῶ πρὸς τὴν Φωνὴν, πάλιν ὑπνώττειν θέλω,

Τὸν Θόρυβον οὐ δέχομαι, ποθῶ τὴν ἡσυχίαν·

Κἂν γὰρ ὁ σύζυγος χρησὶς ἀπὸ τῶν πεπραγμένων,

190 Ἀλλ' οὐπω μοι γλυκύτερον ὢν ἔσχον μετὰ πότμον.

Ψυχή.

Ὑπόμεινον τὴν πρόσκλησιν καὶ φθέγξαι μοι πολλάκις·

Οὐδὲ γὰρ ἀναγκάζομεν, ἀλλὰ παρακαλοῦμεν

Μὴ δὴ κατὰσχῃς μηδαμῶς τοῦ σώματος τὴν δρόσον

Ἰλῆς ἀπάσης καὶ φθορᾶς ἐφάπαξ ὑπερτέρα·

195 Σὺ μὲν γὰρ ἴσως τὰ σαυτῆς ἀφιλοκόμπως⁴ φράσεις,

¹ Cod. ἀγανακτῶσαν.

² Leg. ἐτόλμων.

³ Male cod. Ἀνθρώπος.

⁴ Supra cvi, 4a : Ἀφιλόκομπος. In Cantacuz. v. 200 : Ἀφιλόκομπος ἐστὶ καὶ πρὸς φύσει.

Καὶ πρὸς με τὴν ἀφήγησιν εἰκότως παραθήσεις·
 Ἐγὼ δὲ πρὸς τὸν ἄνθρωπον τοὺς λόγους παραπέμψω
 Σπουδάζουσα, πρεσβεύουσα, διδάσκουσα τὸν τρόπον·
 Ἴσθι γὰρ ἂν τι δύναιτο λυσιτελὲς εὐρίσκειν,
 200 Εἰς¹ τοῦτον πορευόμενος μέχρι τινὸς τὸν βίον.

Ἡ σύζυγος.

* Φιλενδεικτεῖν² με πρὸ καιροῦ μὴ νόμιζε κειμένου,
 Οὐ μὰ τὴν ἄνω δύναμιν, οὐ μὰ τὴν κάτω νόσον,
 Οὐ μὰ τὴν κάτω κίνησιν, οὐ μὰ τὴν ἄνω σίδασιν·
 Ἐπεὶ δὲ τὰ συντείνοντα μαυθάνειν ἱκετεύεις,
 205 Ἄκουε δὴ μετὰ σιγῆς καὶ πόρθμευε τοὺς λόγους·
 Εἰ μὴ ῥαθύμως πρὸς αὐτοὺς καὶ μικροψύχως ἔχεις,
 Μεγάλη καὶ δυσέκνιπτος³ ἐν τοῖς θνητοῖς ἡ πλάνη
 Τοῖς ἀναισθητοῖς καὶ τυφλοῖς καὶ φαυλοῖς καὶ προσφάτοις,
 Φεῦγε, Ψυχὴ ταλαίπωρε, τὴν ἐν τῇ ψάμμῳ σίλῃην,
 210 Καὶ μὴ ληφθῆς ἐν τοῖς δεσμοῖς τῆς ὑποσπώσης ὕλης.

Ψυχὴ.

Χάριν εἰσόμεθα πολλὴν εἰ σαφηνίζεις⁴ τάδε,
 Καὶ μὴ καθάπερ αἰνιγμα τὴν φράσιν ἐπικρύπτεις·
 Οἱ γὰρ νοσοῦντες χαλεπῶς κωφεύουσι πολλάκις,
 Καὶ δεῖ συχνῆς τε καὶ τρανῆς τῆς ἐπὶ τούτοις γλώττης·
 215 Εἰ δὲ παθοῦσα τὴν σιγὴν μακρηγορεῖν οὐ θέλεις,
 Εἰπέ λακωνικώτερον τὸν περὶ τούτων λόγον,
 Καὶ πάλιν ἔχου τῆς εὐνῆς καὶ τῆς Ἑδῆς τῆς φίλης,

¹ Cod. εἰ, et mox Ἄνθρωπος.eund. fol. 124 r°: Τὸ ἀδόλεσχόν τε καὶ² Unde φιλένδεικτος ap. German.

περιτλὸν ἀποπλύνον ὡς φιλενδεικτικὸν

Crol. cod. Coisl. 278, fol. 203 r°: Καὶ

καὶ ἀνθρωπάρεσκον.

ὑπόστωσι τὸ θεατρικὸν ἐκφεύγουσαι

³ Cod. male δυσέκνητος.

καὶ φιλένδεικτον. Εἰ φιλενδεικτικὸς ap.

⁴ Cod. σαφηνίζει.

Καὶ τῆς ἀρίστης ἀμοιβῆς τῶν προκατωρθωμένων¹,

Καὶ τοῦ νυμφῶνος τῶν ψυχῶν καὶ τῆς τρυφῆς τῆς ξένης·

220 Οὐδὲ γὰρ δυσφορήσομεν οὐδὲ χαλεπανοῦμεν.

Ἡ σύζυγος².

Ψυχὴ καθάπερ ἔμβρυον εἰς τὸν τῆς μητρὸς γνόφον

Στενούμενον σφιγγόμενον θλιβόμενον χρονίζον,

Εἶτα πρὸς Φῶς ὑπεκδραμὸν³ ἀγανακτεῖ καὶ κλάει·

Τὸν γὰρ ἐνταῦθα πλατυσμὸν οὐκ οἶδε πρὸ τῆς πείρας.

225 Οὕτω καὶ πᾶς τις ἄνθρωπος ταῦτα βελτίω κρίνων

Πρὸς τὴν ἐκείθεν ἔλλαμψιν δυσαρεσίῃ πολλακίς·

Εἰ δὲ σαφῶς ἠπίστατο πῶς ἔχει τὰ τοῦ τέλους,

Καὶ τὰ μὴ μεταπίπλοντα καὶ τὰ λυσιτελοῦντα,

Τούτων ἂν πάντως τῶν φθαρτῶν ἐμφρόνως ἀπεπήδα,

230 Καὶ τοὺς δεσμοὺς τοὺς ἐμπαθεῖς ἐρρήγνυ παραντίκα.

Ἄνθρωπος.

Ὡ χαῖρε, φίλη μοι Ψυχὴ, καὶ ζῆθι καὶ Φαιδρύνου,

Καὶ συναντιλαμβάνου⁴ μοι τῆς περὶ ταῦτα γνώμης,

Ὅτι συνῆκα τῆς Φωνῆς τῆς μελιχρᾶς ἐκείνης,

Ὅτι κατέγνων τῶν τῆς γῆς πραγμάτων ὡς ἀσίατων,

235 Ὅτι φιλοσοφώτερον ἄρτι λαμβάνω βίον,

* Μὴ σίερηθῶ τῶν ἀγαθῶν τῶν περὶ τὴν ὁμόπνου·

Ἄλλοις⁵ ὁ κόσμος ποθεινός, ἄλλοις ὁ Φροῦδος τύφος,

Ἄλις ἐμοὶ τῶν κωκυτῶν⁶, ἄλις ἰδοὺ τῶν Θρήνων·

¹ Cod. προκατωρθωμένων.

fol. 53 r°; cod. Par. 396, p. 671; Spicil.

² Cod. Ἄνθρωπος et infra Ψυχὴ.

Rom. X, p. 209, part. 2°; Bolland.

³ Cod. ὑπεκδραμὸν.

Sept. I. VIII, p. 395.

⁴ Supra xcν, 31: Ἐπράττες ἃ χρὴ
καὶ συναντιλαμβάνου. Vid. Philon. Car-
path. in Cantic. p. 210. Cod. Coisl. 110.

⁵ Ludere videtur in verbis ἄλλοις et
ἄλις quæ eundem habebant sonum.

⁶ Cod. κωκυτῶν.

Παιδαγωγείτω μοι λοιπὸν ἐπὶ τοῖς ἀβουλήτοις
240 Καὶ ρυθμιζέτω μοι τὸν νοῦν τῆς γυναικὸς ἡ μνήμη¹.

* CCXVI. Εἰς τὸ λείψανον τῆς ἀγίας Καλῆς.

Ὁ πῆχυς οὗτος τῆς Καλῆς τῆς ὁσίας,
Ὡ τοὺς μίτους² ἐνηθε τῆς εὐποιίας.

CCXVII. Εἰς λείψανον τοῦ ἀγίου Παύλου³.

Τοῦ σοῦ ποδὸς λείψανον, ὦ Παῦλε, βλέπων
Τοὺς ὑπὲρ ἡμῶν προσκυνῶ⁴ τούτου δρόμους.

CCXVIII. Στίχοι εἰς λίθον ἀμίαντον ἔχοντα ἐγγεγλυμμένην τὴν Χριστοῦ
γέννησιν καὶ ἀνωθεν τὸν Χριστὸν λεμίον⁵. Τοῦ ἁγιοαναργυρίτου⁶.

Τιμῶ σε, λίθε, καὶ μικρὸς μὲν τὴν Θέαν,
Ἀλλὰ τὸν ἀχώρητον ἐντὸς εἰσφέρεις.
Ἀλλ' ὡς ἀληθῶς ἀμίαντος τυγχάνεις,
Τὴν ἀμίαντον ἐντυποῖς⁷ γὰρ μητέρα,
5 Ἦν παρθένον σύνοιδα, καὶ λεχὼ βλέπω
Βρέφος. Θεὸν κύουσιν, ὦ ξένου τόκου!

CCXIX. Ἐτεροι.

Ἡ παρθένος⁸ ἀφλεκτος⁹ ὡς πρὶν ἡ βάτος,

¹ Pro ἡ μνήμη male ὁμνημεν in nostrum vero *vultu*, seu *effigie*. Jo. Malal. cod. M. X, p. 265, 1 : Στηθάριν μολεῶν,

² Conf. cod. Par. ccxiii, 1 et 7. De *ἐχοντα* λεμὶν τοῦ Ἁρως · ubi λεμὶν pro *animal*. 1467 : Μίτους νήθουσι περκίδος λεμίον. Sed ap. nostrum fort. leg. τὸν Χριστὸν ἀέριον.

³ Conf. supra xiii.

⁶ Fort. monachus τῶν Ἀναργύρων.

⁴ Cod. προσκυνῶν.

⁷ Cod. ἐν τυποῖς.

⁵ An τὸ Χριστοῦ λεμίον? Hesych.

⁸ Contra metrum, ut ccix, 1. Fort.

Λεμός, λάρυξ, φάρυγξ et supra s. v.

Ἡ παρθένος γ' ἀφλεκτος.

Λαιμός, Pro *siomacho* ab Homero usurpatum tradit Jul. Pollux II, 4. Apud

⁹ Supra xc, 4 : Πῦρ ἐνθέου χάρ.τος ἀφλέκτως δέχου.

Κὰν μητρικῶς γεννᾷ γάρ ἐστὶ παρθένος·
 Πιστὸν τὸ θαῦμα τοῦτο κράζει καὶ λίθος,
 Τὴν ἀμίαντον δεικνύων ταύτης φύσιν·
 5 Σεβάζομαι γοῦν τοῦ τόκου τὴν εἰκόνα.

* CCXX. Ἕτεροι.

Λειμῶν ὁ λίθος ὡς φυτὸν Χριστὸν ἔχων,
 Ῥίζα δὲ τούτου μητροπάρθενος¹ κόρη·
 Ὅρων τὸ φυτὸν γνωστικῇ θεωρίᾳ,
 Μάθης τὸ θαῦμα τοῦ ξένου μυστηρίου·
 5 Ἐκβλαστάνει γὰρ τὴν βροτῶν σωτηρίαν
 Θεὸς κυηθεὶς ὡς βροτὸς νέον βρέφος.

CCXXI. Ἕτεροι.

Ὡς εὖ γέ σοι γένοιτο, χεὶρ λιθοξόου!
 Τὸν γὰρ ἀχειρότμητον ἐξ ὅρου² λίθου
 Ἐν ἀμιάντῳ τῇ λίθῳ διαγράφεις,
 Ἐξ ἀμιάντου παρθένου προηγμένον.

* CCXXII. Εἰς τὴν Χριστοῦ γέννησιν³.

Χριστὸς⁴ τὸ τεχθὲν, ἡ τεκοῦσα παρθένος,
 Σπορᾶς ἄνευ σύλληψις, ἄφθορος τόκος·
 Τοῖς γὰρ ἀτεχνῶς σωστικοῖς ἐναντίοις
 Ἔδει λυθῆναι τοῖς βροτοῖς τάναντία.

* CCXXIII. Εἰς τὴν ἀνάληψιν.

Ἐν γῇ Χριστὸς⁵ χθὲς, καὶ βροτὸς νῦν ἐν πόλῳ·

¹ Cod. Par. cxi, 2.

Carmina cxxii — cxxxi ex apographo

² Alludit ad prophetiam Danielis de
 Christo ex somnio Nabuchodonosoris
 doctam, II, 34 et 45.

amici Read.

³ Al. Θεὸς pro Χριστός.

⁴ Metrum vitatur. Fort. Ἐν γῇ Θεός

⁵ In meo Catal. codd. Esc. p. 43. χθὲς.

Τὸ Θαῦμα διπλοῦν, καὶ τὸ δὴ μείζον τόδε ·
 Παρὼν γὰρ εἰς γῆν οὐ μεθῆκε τὸν πόλον,
 Ἐκεῖ δὲ παρὼν οὐ κενοῖ τὴν γῆν πάλιν.

- * CCXXIV. Εἰς εἰκόνα τοῦ ἀρχιστρατήγου Μιχαὴλ ἐκ προσώπου τοῦ
 πρωτοσίρατορος τοῦ Γλαβᾶ.

Ὡ πνεῦμα καὶ φῶς καὶ πυρὸς μένος φλέγων¹,
 Ὡς πνεῦμα τὸν νοῦν, ὡς δὲ φῶς τὴν καρδίαν,
 Ἀναψύχον φώτιζε καὶ ρύθμιζε με,
 Καὶ τῶν παθῶν μου τὴν κακὴν ὕλην φλέγε.

- 5 Τὴν πίσλιν ἀθρεῖς, τὸν χρυσάργυρον βλέπεις ·
 Τί λείπεται γοῦν εἰς τιμὴν τῆς εἰκόνης;
 Ὁμῶνυμός σοι τὴν τιμὴν πρωτοσίρατῳ²
 Δούκας ὁ Γλαβᾶς ἐκ ψυχῆς τάδε γράφει.

- * CCXXVI³. Εἰς εἰκόνα τοῦ μεγάλου Γεωργίου καὶ τοῦ ἀρχιστρατήγου.

Ἐξ οὐρανῶν ὁ μάρτυς ἱππεὺς ὀπλίτης ·
 Εἰ δ' οὐκ ἔχει κίνησιν, οὐδὲν τι ξένον,
 Ὅπου γε καὶ νοῦς ἐν πτεροῖς⁴ ὧν οὐ τρέχει ·
 Πλήν ἔσλιν ἀμφοῖν μυστικὴ τις ὁξύτης.

- * CCXXVII. Εἰς εἰκόνα Χριστοῦ δι' ἰσοκοπίας⁵ τὸν ἱματισμὸν ἔχοντος.

Ὅ πάντα κοσμῶν καὶ πρὸ τῶν χρόνων μένων
 Εἶδος βρεφικὸν ὡς βροτὸς πλήρης φέρεις
 Ἐν ἱματισμῷ⁶ ψαλμικῶς διαχρύσω,
 Κοσμῶν ἀτεχνῶς τὴν βροτῶν ἀκοσμίαν.

¹ Leg. φλέγον.

² Apogr. πρωτοσίρατορ.

³ Num. cxxv jam supra editum sub
 num. cxci quod vid.

⁴ Conf. cod. Par. x, 15.

⁵ Vox addenda lexicis. Theod. Stud.

Ep. lib. II, 68 : Οἶδα τὰς ἰσοκοπίας τῆς
 ψυχῆς. Interpres : «Novi quot animo
 molestias hauseris.» Cf. cod. Par. cxiv.

⁶ Psalm. cxiiv, 11.

* CCXXVIII. *Eis tēn staurōsin, tou Lōpadiōtōn ekēinou
kyriou Andrēou*¹.

Θεὸς κλονεῖται καὶ κλονεῖ πᾶσαν κτίσιν,
Μύει τὰς κόρας καὶ σκοτίζει φωσφόρους,
Καὶ νεκρὸς ὀφθεῖς τοῦ Σατὰν νεκροῖ κράτος.

CCXXX². *Eis eikōna despotikēn ēchousan en tē periferēia margā-
rous eis āera mēlana pepēgōtas.*

Ὡς μαργαρίτην τὸν θεάνθρωπον μέγαν
Γραφέντα λεπτοῖς ἀγλαῖζω μαργάροις
Χέας ὑπ' αὐτοὺς ἐκ βαφῆς εἶδος μέλαν,
Ὡς ἂν τὸ βαθὺ τῶν παθῶν φύγῃ σκότος³.

* CCXXXI. *Eis tēn theotōkon ἢ παρεισλήκεισαν ἄγγελοι ἐκ λίθου
πεποιημένοι.*

Τοῦ σοῦ τόκου τὸ θαῦμα, σεμνὴ παρθένε,
Κάν τοῖς τύποις οὐχ ἥττον εὐρέθη ξένον·
Τί γὰρ ἂν ἄλλο τοὺς αὐλοὺς ἀγγέλους
Τοὺς ἐξ ὕλης ἡμεῖψεν εἰς λίθου φύσιν;

* CCXXXII. *Eis τὸ ἀναστάσεως ἡμέρα.*

Τί τοῦτο; καὶ φῶς καὶ ψυχῶν ἕαρ⁴ βλέπω.
Καὶ γὰρ ὁ χειμῶν⁵ τῆς φθορᾶς ἀπεβρύχῃ,

¹ In cod. Mod. n° 198, *Catal.* i. II, p. 284 sqq. exstant epistolae cujusdam anonymi ad Lopadiotam D. Andream (τῷ Λοπαδιωτῇ κυρῷ Ἀνδρέῳ) et responsoria Lopadiotae. Vs. 2 post *μύει* fort desunt quaedam.

² Ne quaeras n^o CCXIX, supra jam edi-

tum p. 5, viii, ex cod. Esc. In cod. Flor. hoc lemma: *Eis eikōna ēchousan tēn ὑπαπ., ἐν δὲ τῇ περ. προφήτας.* Vs. 12 pro *ἐφρίκεται* leg. *ἐφέλκεται* ex eod. cod.

³ Supra cxcviii, 174.

⁴ Cf. cod. Par. xiii, 140.

⁵ Cf. supra xlv, 14.

- Καὶ πάντα Φαιδρᾶς εὐποροῦσιν αἰθρίας·
 Τὰ γὰρ νέφη¹ παρήλθε τῆς ἀθυμίας·
- 5 Καὶ γίνεται μὲν εὐπρεπὴς ὁ νυμφίος,
 Ἀνίσταται δὲ καὶ σκυλεύει τοὺς τάφους,
 Καὶ δείκνυται φῶς καὶ διώκει τὸ σκότος·
 Καὶ κτείνεται μὲν τῆς φθορᾶς ὁ προσιάτης,
 Συντρίβεται δὲ τῆς ταφῆς τὰ μοχλία,
- 10 Συνείρεται δὲ τῶν μελῶν ἡ σαπρία,
 Γλυκαίνεται δὲ τῶν ψυχῶν ἡ πικρία·
 Καὶ φλέψ ἀμυδρὰ καὶ ρυεῖσα μακρόθεν
 Νῦν αἷμα ποιεῖ καὶ δροσίζει τὴν φύσιν·
 Ὅσίου δὲ νεκρὸν ἐν βραχεῖ σάρκας φύει,
- 15 Καὶ ζῇ τὰ νεκρά καὶ πνοὴν αὖθις βρῦει·
 Ἀνοίγεται δὲ συμπεσὼν πάλιν σίδημα,
 Λαλεῖ δὲ νεκρὸς ἐκ ταφῆς ἀνηγμένος,
 Ἐντείνεται δὲ καὶ σφριγᾷ παρ' ἐλπίδα·
 Ψυχαὶ δὲ τὸ πρὶν ταῖς σοροῖς καθειργμέναι,
- 20 Καὶ παρὰ τοῖς σώμασι κατακισσόμεναι,
 Νῦν ἐκλυθεῖσαι τῆς σκιᾶς καὶ τοῦ γνόφου
 Καὶ τῆς ἐν αὐτῷ νεκρικῆς δυσοδμίας
 Ἀκωλύτως τρέχουσιν εἰς Ἑδὲμ τόπους·
 Καὶ πᾶσα λοιπὸν ἡ σπορὰ τῶν λειψάνων
- 25 Εἰς ἀναβρασμοὺς καὶ γονὰς ὑπεκτρέχει.
 Οὐδεὶς Γαληνὸς ἐξορίζει τὰς νόσους,
 Οὐδεὶς παρ' ἡμῖν Φαρμακεὺς Ἰπποκράτης,
 Οὐδεὶς Φυσικοῦ συγγραφεὺς λόγου Πλάτων·
 Ληρεῖ γὰρ αὐτὸς καὶ καθεύδει Σωκράτης

¹ Cod. Vat. 1211, 53: Ὅθεις τὰ πνευὰ γεννᾷ. Ephr. Syr. t. III, p. 527 et 552.
 τῆς ἀθυμίας νέφη. Pisid. Haec. 8: Οὐδὲν Anon. ap. Cram. An. Par. t. IV, p. 289:
 γὰρ οὕτως ὡς ἀθυμίας νέφος Χειμῶνα Καὶ πᾶν καθαίρει τῆς ἀθυμίας νέφος.

- 30 Πρὸς τὴν μετεμψύχωσιν οὐκέτι βλέπων.
 ἔχω παρόντα Πέτρον, δε λύει νόσους·
 ἔχω γραφέντα¹ Παῦλον, δε θραύει πόνους·
 ἔχω σοφοὺς κήρυκας ἐξ ἀγραμμάτων.
 Τὸ γὰρ ἔαρ πάρεσσι τῆς ἐγέρσεως,
 35 Ὁ καὶ γυναῖκες εἶδον ὡς χελιδόνες,
 Καὶ νῦν περιλαλοῦσι τοὺς ἀποστόλους
 Ἀηδόνας φανέντας ἀντὶ τετλίγων.
 Λευκόπτερος² δ' οὖν ἄγγελος κύκνου τρόπον
 Εὐαγγελικὰς ὁργανοῖ μελουργίας,
 40 Οὗ λαμπρὸν ἀπήχημα καὶ τὸν νοῦν Λόγον
 εἶναι νομίζων εὐλόγησον, δέσποτα.

* CCXXXIII. Εἰς τὸν μέγαν ἄρχοντα τὸν Ραούλ.

Κριθὰς, ἀριστεῦ, τοῖς ἐμοῖς ἵπποις πρόες·
 Τρεῖς γὰρ παρήλθον ἅμα νυξὶν ἡμέραι
 Καὶ βρῶσιν αὐτοῖς οὐδαμῶς ἤνεγκε τις·
 Ἄν οὐχὶ καὶ σὺ, φράζε μοι δὴ τί δράσω.

CCXXXIV. Εἰς τὸν αὐτοῦ Θεράποντα.

Ἐστώτα καὶ γελῶντα καὶ βλέποντά με
 Τὸν ἀγαπητὸν οὐκ ἀγαπήσαι θέλω·
 Μισῶ γὰρ αὐτὸν ὡς ἀγεννη³ δορκάδα
 Καὶ κάνθαρον καὶ πλώκα καὶ φαύλην φύσιν.

CCXXXV. Εἰς τὸν Κυζίκου.

Ἐν Κυζίκῳ τὸν οἶνον ἀφθόνως πίνειν
 Οὐδέν τι καινόν· ἐν δὲ τῇ Βυζαντίδι
 Καὶ μάλα καινὸν, θαυμάσιε δέσποτα.

¹ Leg. γράφοντα. — ² Cf. cod. Esc. xc, 6. — ³ Cod. ἀγενῆ.

Τὸν ¹ Κυζικηνὸν τοιγαροῦν γλεῦκος δίδου
 5 Διψῶντα σαφῇ μὴ παρατρέχων φίλον.

* CCXXXVI. Πρὸς τὸν ἡγούμενον τῆς μονῆς τοῦ ² Ἐφέσου.

Τὸ σακκίον πέπομφα, τὸ κτῆνος βλέπεις·
 Ὁ παῖς παρεσίως· τοιγαροῦν, ὃ δέσποτα,
 Προῖκα χορηγὸς ἀντὶ χρησίῃρος γίνου,
 Τοὺς κριθίνους μάλιστα φαυλίζων φίλους.

CCXXXVII. Εἰς τὴν δευτέραν παρουσίαν.

Σοφὸν τι ποιῶν ὁ γραφεὺς δεῦρο, ξένε,
 Πραῦν δικασίην τὸν θεόν σε ³ δεικνύει,
 Σιγῇ δὲ κοσμεῖ τὰ σχεδὸν ζῶντα σίφιη,
 Ὡς ἂν προσελθὼν ἀκριβῶς πάντα βλέπῃς
 5 Καὶ μὴ διασίῃς ἐκπλαγεὶς τῇ συγχύσει.
 Πλὴν εἰ πρὸ καιροῦ τὴν θεοῦ κρίσιν τρέμεις
 Ὅρων ἀμυδρὰς τοῦ θυμοῦ τὰς ἐμφάσεις,
 Τί χρεὶ σε παθεῖν εἰ θεὸς πάντα κρίνων,
 Καὶ ζῇ τὰ νεκρὰ καὶ τὸ πῦρ τοῦτο βρέμει;
 10 Ὡς τε βλέπων ρύθμιζε, πιστὲ, τὸν βίον.

CCXXXVIII. Εἰς τὸν μέγαν σακελλάριον τὸν Καππάδοκα ⁴.

Ἄμμον θαλασσῶν, ὑετῶν τε σιαγόνας,
 Φυλλῶν ἀριθμὸν εἰς ἔαρος ἡμέρας,
 Τῶν ἀστέρων ὅμιλον ἀλλ' ⁵ εἰς αἰθρίαν
 Ῥᾶον διεξέλθοι τις ἢ τὰς ἀπλέτους
 5 Εὐεργεσιῶν τῶν τοσούτων πλεμμύρας ²,

¹ Fort. τό προ τόν.

² Fort. τῆς μονῆς τῆς Ἐφ.

³ Leg. σοι δεικνύει.

⁴ Fort. idem ac ὁ Καππαδόκης qui
 infra ccklν μέγας οἰκονόμος dicitur.

⁵ Fort. ἀν. Mox apogr. διεξέλθη.

Καὶ τῶν ἀπείρων δωρεῶν τὰς ἐκχύσεις¹,
 Ἄς ἐκκενεῖς μοι πλεισίτακις τῆς ἡμέρας,
 Φροντισιά μοι καὶ μέγα σακελλάριε.

* CCXXXIX. Εἰς τὸν μέγαν στρατοπεδάρχην τὸν Ῥαούλ².

Ἄπασαν ἀφείς νῦν περιτίην φροντίδα
 Τοὺς θαλάμους πύκαζε τῶν σῶν φιλτάτων,
 Καὶ τὴν παλαιὰν τῶν καλῶν φίλων σχέσιν
 Ὡς ἡδὺς ἐγκαίνιζε τοῖς ἔργοις φίλος.
 5 Μᾶλλον δὲ τοὺς θλίβοντας ἀρρήτως πόνους
 Ὡς βαρβάρους ἐξελε³ τῶν φιλουμένων
 Χρυσᾶ κατ' αὐτῶν συμπαθῶς ρίψας βέλη.
 Καὶ τίς γὰρ ὥς σὺ, κἂν λαλεῖν ἴσως θέλῃς,
 Κἂν ἔργα ποιῇς, ὁ χρυσοῦ κρείττων φίλος,
 10 Ὁ καὶ στρατηγὸς καὶ πολὺς ὢν ἀγχίνους,
 Καὶ φιλίας δύναιμι ἡμῖν ἐγγέας
 Ἦν οὐδ' ὁ μακρὸς φαυλιεὶ δῆπου χρόνος;

* CCXL. Εἰς τὸ βιβλίον ὑπερ ὠργάνωσεν Δομεσλίκῳ τῷ Ἀτζύμῃ.

Τῷ τῶν θεμάτων τῆς ἐν Δομεσλίκῳ,
 Τῷ παντοδαπῷ τῶν χαρίτων ὀργάνῳ
 Φιλῆς Μανουὴλ ὀργανῷ τὸ βιβλίον,
 Ἐνταῦθα συνθεῖς ἐξ ἐράνου⁴ τὸν φόρον.
 5 Ἐχοι γὰρ ἂν ἡδυσμα τὴν εὐρυθμίαν
 Εἰ πως ἄγοι καὶ τινα βασιλῆως χρόνον
 Ὁ νοῦς ὁ πυκνὸς ὁ γλυκὺς πάντων πλέον,
 Ὁν ἔσχον ὕξυν δυσπραγῶν εὐεργέτην,
 Καὶ δεύτερον φῶς καὶ πνοὴν καὶ καρδίαν,

¹ Ephraem. 32 : Φιλοδορίας χάσις.

² Fort. ἐξαίρε.

³ Cf. infra cccxv.

⁴ Apogr. ἐξεράνου.

- 10 Ἀφ' οὐπερ αὐτῆς ἐκπεσὼν τῆς πατρίδος
 Εἰς τὴν βασιλεύουσαν ἐβρίθην πόλιν.
 Πλὴν εἴπερ ἐξῆν καὶ ψυχὴν καὶ σαρκίον
 Αὐτῷ παρασχεῖν, οὐδαμῶς ἂν ἠχθόμην.
 Νυνὶ δὲ τᾶλλα πάντα μετρίως ἔχει
 15 Κἂν αὐτὸς ὢν ἄριστος ἠδέως φέρῃ,
 Καὶ τὸν πρὸς ἡμᾶς εὐμενῇ σίεργῃ τρόπον
 Ὁ τὴν περικυβύλλητον ἐξ ἔργων φύσιν
 Δεικνὺς λογικῶν εἰσφορῶν ὑπερτέραν.

* CCXLI. Εἰς τοὺς ἀγίους τεσσαράκοντα.

Χειμῶν τὸ λυκοῦν, σὰρξ τὸ πάσχον ἐνθάδε·
 Προσχὼν ἀκούσεις καὶ σίεναγμούς μαρτύρων·
 Εἰ δ' οὐκ ἀκούσῃ¹, καρτεροῦσι τὴν βίαν
 Πρὸς τὰ σιέφῃ βλέποντες οὐ πρὸς τοὺς πόνους.

CCXLII. Εἰς τὸν ἅγιον Θεόδωρον τὸν σιρατηλάτην, τοῦ Προδρόμου².

Κατὰ σκοποῦ βάλλουσι τῶν σῶν ὁμμάτων
 Οἱ τρξόται μείρακες, ὧ σιρατηλάτα,
 Καὶ ταῖς μὲν ἐκτὸς καμμῶεις λοιπὸν κόραις,
 Ταῖς δ' ἐντὸς ὁξὺ τὸν ποιοῦμενον βλέπεις.

CCXLIII. Εἰς τὴν ἁγίαν Μαρίαν τὴν Αἰγυπτίαν³.

- * Ὁ νοῦς τὸ σῶμα πρὸς πόλον βιάζεται,
 Ἡ γῆ καθέσκει δεικνύουσα τὴν φύσιν·
 Θεὸς δικάζων ἀέρος κρεμᾷ μέσον⁴.

¹ Apogr. οὐ κάκούση.

De pulcr. p. 224. Vs. 1-3 in meo Catal.

² In cod. Vat. fol. 274 v° cum hoc titulo : Εἰς τὴν ὑπὸ μείρακων κατ' ὀφθαλμῶν τοξείαν.

Codd. Escor. p. 46 cum hoc lemmate : Τοῦ Προδρόμου εἰς τὴν ὁσίαν Μαρίαν. Existat et in cod. Par. 1630, fol. 133 r°.

³ Edidit Fr. Creuzer in not. ad Plotin.

⁴ Fort. deest versus.

Τί τάχα¹ θάπλεις, Ζωσιμᾶ, τῆς Μαρίας;

- 5 Τὸν νοῦν; τὸ Φῶς ὑψωσε τῆς Θεωρίας,
Τὸν χοῦν; τὸ πῦρ ἐφλεξε τῆς ἀσιτίας.
Σκιὰν μόνην κάλυψε τῆς Αἰγυπτίας.

ἔχει πᾶχος τι καὶ τὸ χρώμα, ζωγράφει,
Πρὸς τὸ σκιῶδες σῶμα τῆς Αἰγυπτίας.

- 10 Εἰ γοῦν πρὸς ἐμφέρειαν ταύτην ἐγγράφεις,
Ἄφεις τὸ χρώμα γράφει πρὸς αὐλίαν.
Εἰ δ' οὐκ ἐφικτὸν τῇ τέχνῃ οὕτω γράφειν,
Τὴν ζῶσαν ὡς αὐλον ἔβη μὴ γράφει.

Σκιὰν σκιᾶς ἐγραψας, ὦ χεὶρ ζωγράφου.

- 15 Σκιά γὰρ ἦν τὸ σῶμα τῆς Αἰγυπτίας
Λεπίυνθὲν ὡς αὐλον² ἐξ ἀσιτίας.

Καὶ θαῦμα λοιπὸν πῶς σκιὰν σκιᾶς γράφεις.

CCXLIV. Εἰς τὸν προρρήθέντα Ραούλ³.

Λεῖα Μυσῶν⁴ εἰργασίῳ Ἄγαρ⁵ ἐσλία
Ταυῦν ἀληθῶς, κατὰ τὴν παροιμίαν.
Πλὴν οὐκ ἐν Μυσοῖς οὐδ' ἐκ Μυσῶν τὰ σκύλα,
Ἄλλ' ἐκ παλάμης ἀνδρικήs τῶν Αὐσόνων.

- * 5 Καὶ γὰρ ὁ γλυκὺς καὶ λαμπρὸς μου Φωσφόρος
Ὁ δημαγωγὸς τῶν καθ' ἡμᾶς πραγμάτων,
Καὶ μηχανουργὸς τῶν μεγαλουργημάτων⁶,
Καὶ συντελεστήs τῶν ἀριστουργημάτων⁷,

¹ Vs. 4-17 Greuzer loc. cit. sub nomine Προνοούχ et cum multa varietate.

² Cod. Esc. et Creuz. ἄσαρκον.

³ Poema a barbaro interpolatore pessime habitum.

⁴ Ad Eunapium, p. 483, hoc proverbium illustravit Boisson.

⁵ Band. ἄγαν.

⁶ Græc. Orthod. Monum. t. III, p. 38, ed. Bandini. Germ. Cpol. cod. Goistin. 278, fol. 145 v°: Δεύτερά μοι τὰ πρῶτα Θεοῦ μεγαλουργήματα.

⁷ Xanthopul. Synaxar. cod. Paris. 1585, fol. 15 r°: Καὶ εἶδεν ἄν τις πα-

- Ὁ συντομουργὸς ¹ καὶ δρομεὺς καὶ γεννάδας
 10 Καὶ χειρᾶγωγὸς τῶν ἐν μέσοις κινδύνοις,
 Τὴν ἀξίαν μέγιστος ἄρχων ἐφάς
 Καινὴν τινα τήμερον ἴσῃσι νίκην
 Τῶν καθ' Ἰσμαὴλ συμμάχων καὶ προμάχων.
 Καὶ γὰρ ὑπελθὼν τὰς σκηνὰς καὶ καλύδας,
 15 Καὶ τὰς σιενωποὺς ὑπερδὰς ἀκρωρείας,
 Καὶ πᾶσαν ἀπλῶς τεγανώδη γῆς λόχμην
 Στεφρῶς διελθὼν καὶ κείρας καὶ συμφθείρας
 Ἐχθρῶν κεφαλὰς ἐκτεμὼν ἐν ἐκσίῳσει,
 Συχνὴν ἐπαγόμενος τὴν λείαν ἦκε,
 20 Γίγαντα ὑπέροφρον ² καὶ γαυριῶντα
 Συγκάμψας ³ τολμήματι τῆς εὐανδρίας,
 ἔχων πρὸς ταῦτα συμμεριστὰς τῶν πόνων
 Τὸν αὐθόμαιμον τὸν Ραοὺλ τὸν ἀγχίνουν,
 Τὸ Θαῦμα καὶ Θέλγητρον τῆς ⁴ εὐφύτας,
 25 Καὶ βλύσμα τερπνὸν τῆς καλῆς εὐτολμίας.
 Καὶ δὴ τὸν υἱὸν τὴν ταχυδρόμον ⁵ φύσιν,

ράδοξον ἀριστούργημα τῆς πανάγνου
 Θεομήτορος. Germ. Cpol. cod. Coisl. n.
 278, fol. 163 v°: Καὶ τούτων τὰ πρόσ-
 ωπα ἱλαρύνονται τῇ ἀριστουργίᾳ.

¹ Vox addenda lexicis.

² Eustath. Opusc. p. 11, 61: Ἀλλὰ
 κατὰ πᾶν τὸ περὶ αὐτὸν ὑπέροφρον. Ger-
 man. Cpol. cod. Coisl. n. 278, fol. 149 r°:
 Καὶ ὁ μὲν ἀλαζὼν καὶ ὑπέροφρος βαλ-
 λέτω κάτω τὴν ὄφρυν καὶ συστέλλετω
 τὸ φρόνημα.

³ Cod. συγκάμψας.

⁴ Fort. ἐξ pro τῆς ut infra v. 51.

⁵ Supra 1, 181. Anon. cod. Paris.
 277, fol. 231 v°: Ἐκ πώτας ταχυδρό-

μου ὁρμῆς. Meliten. v. 602: Ἄγριος
 δὲ (χοιροπίθηκος) καὶ σύντομος καὶ
 σφόδρα ταχυδρόμος. Alia ejusmodi com-
 posita obiter lexicis addam: Ταχυγλωτ-
 τία, Leo Sapiens, cod. Par. 396, p. 647:
 Μὴ ἐπημένη φωνῇ καὶ κομπαστικῇ καὶ
 ταχυγλωττίᾳ χρῆσθαι. Theophrastus ταχύ-
 γλωσσος habet. — Ταχύκοπος, DeS. De-
 metrius ap. Bolland. Oct. t. IV, p. 120:
 Ἀλλὰ τὸ ταχύκοπος πρὸς τοὺς ἐπιπα-
 λουμένους ἐν πίστει. — Ταχύκοπος,
 cod. Par. 2239, fol. 128 r°. — Τα-
 χύκοπος, Nonnus, Dionys. xlviii, 11:
 Ἰνδὸν ταχύκοτον διστάσαντα γενέ-
 θλην. — Ταχύδρομος, Theodor. Stud.

- Τὸν Ἰωάννην τὸν κλεινὸν ἐν τοῖς τρόποις,
 * Εὐμουσον, εὐπρόσωπον¹, εὐχαριν, νέον,
 Ὄζυν μὲν ἰδεῖν καὶ νοῆσαι τὸ πρέπον,
 30 Ταχὺν δ' ἐπὶ πράξει τε τῆς σίρατηγίας,
 Αὐτῶν μὲν ἐχθρῶν τὸν σιεῖρρον ἀναιρέτην,
 Καὶ τῶν φαλάγγων τακτικὸν ἐπιστάτην,
 Ὃν ὁ τρόπος δείκνυσιν ἐκ τῶν πρακτέων.
 Εὐφράνθη καὶ γὰρ ἀληθῶς ἡ καρδία
 35 Τῶν ἐλπισάντων ἐλπίδι τῇ κρείττεινι
 Αὐτὸν Ἰσμαὴλ ὡς Γολιάθ πρὶν ἄλλον,
 Τῇ σφενδόνη² Πνεύματος τοῖς τρισὶ τούτοις³
 Κάραν ἀθλίαν συντριβέντα θανέντα.
 Οὐκοῦν συνευφραίνομαι καὶ γὰρ τοῖς ἄλλοις,
 40 Καὶ σοι νικητήρια ἐκ ψυχῆς ἄδω,
 Σκιρτῶν χορεύων καὶ κροτῶν μου τὰς χεῖρας.
 Οἰωνὸν ἀπαίσιον οὗτοι που κρίνω
 Τέλμα⁴ βαλβίδος ἐνταυθοῖ μου τοῦ δρόμου.
 Ἄλλ' ὦ τελεστέρα τῶν καλῶν τῶν τοιούτων,
 45 Καὶ συλλαβίστέρα τῆς καλῆς εὐβουλίας,
 Καὶ κλεῖς ἀληθῶς τῶν σοφῶν βουλευμάτων,
 Καὶ ῥοῦς ἀμιγῆς τῶν κακῶν ῥυπασμάτων,
 Καὶ γλῶσσα μακρῶν εὐπορος σοφισμάτων,
 Καὶ κρᾶμα⁵ μουσῶν ἢ χαρίτων ἐστέρα,

cod. Par. 891, fol. 251 r°: Διὰ τὴν εὐ-
 διάβατον καὶ ταχύρροπον ὀξύτητα τοῦ
 χρόνου. — Ταχύρροπος, De S. Deme-
 trio ap. Bolland. Oct. IV, p. 132: Τῷ γὰρ
 εὐπεριγράπτῳ καὶ ταχυφράστῳ τῶν με-
 γαλειῶν αὐτοῦ τὴν πνευματικὴν ὁμῶν
 ἀναφλέγων διέφαν οὐ παύσομαι.

¹ Conf. cod. Par. ix, 3.

² Cod. σφενδόνη. Doxapater ap. Atha-
 nas. Opp. t. I, p. cxiiv: Ἐσφενδονίσθης
 Πνεύματος τῇ σφενδόνη. Nicephor. Con-
 tra Euseb. p. 373, ed. Pitra: Τῇ σφεν-
 δόνη θωρηθέντες τοῦ Πνεύματος.

³ Fort. λίθοις. Cf. I Reg. xxi, 40.

⁴ Fort. τέρμα.

⁵ Cod. κρᾶμμα.

- * 50 Καὶ βλέμμα σπελὸν γνωστικῆς θεωρίας,
 Καὶ θαῦμα καὶ θέλγητρον ἐξ εὐφύας¹,
 Καὶ ρυθμικὸν χάρισμα καὶ φρενῶν βάθος,
 Καὶ τακτικὸν φρόνημα τῷ χρόνῳ πρόπον,
 Ὅ πάντα νικῶν τῇ κατ' αἰσθησιν κρίσει,
 55 Καὶ πρὸς μάχας ἀτρεπτε καὶ περιστάσεις,
 Καὶ πρὸς πόνους ἀκαμπτε τῶν ἐν ταῖς ζάλαις.
 Ἡ ζῶσα λαμπάς, ἡ λαλοῦσα γλυκύτης,
 Ὁ μέγας ἀρχὸν τῆς ἐφ' ἀπάσης,
 Ὁ καὶ σιρατηγὸς καὶ πωρωρεὺς καὶ τεχνίτης,
 60 Καὶ λοχαγωγὸς καὶ σιρατάρχης τῶν τῆδε,
 Μικρόν τι προσχὼν ἀκροῶ μοι τῶν λόγων.

CCXLV. Ἐπιτάφιοι εἰς τὸν μέγαν οἰκονόμον τὸν Καππαδόκην²
 ἐκ σλόματος τοῦ Κυζίκου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ.

Ἀδελφε, σὺ μὲν καὶ τελευτήσας μένεις
 Πρᾶξιν λόγων ἀριστα συζεύξας κράτει.
 Τὸν Θύλακον³ γὰρ τῆς ροῆς διεξέδυσ,
 Ὃν ἐκ βρέφους δύσαισιον ἡγοῦ φορτίον.
 5 Ἐγὼ δέ σου πλὴν, αἶ ῥά γηθι καρδία,
 Τί πείσομαι ζῶν καὶ τὸ συμβᾶν δακρύων;

CCXLVI. Ἀμοιβαῖαι⁴.

Ἐκεῖνο τοῦτ' ἦν ὃ πρὸ πάντος ἐσκόπουν,
 Καὶ τὸν πολυστένακτον⁵ ἐθρήνουν βίον.

¹ Supra v. 24: Τὸ θαῦμα καὶ θέλγητρον τῆς εὐφύας.

² Cf. supra cxxkiii.

³ Supra xcvi, 9: Τὸν Θύλακον ἐκ-
 δὺς ἐνθάδε πρὸς οὐρανὸς ἐκείνος ἀνέ-
 π1η. Conf. Boisson. An. gr. II, p. 433.

⁴ Cod. ἀμοιβαῖοι.

⁵ Anon. ap. Boiss. Anecd. gr. I, 19:
 Δεσπῶν πολυστένακτον τοῦ βίου. Germ.
 Crol. cod. Coisl. 278, fol. 165 v°: Ὁσιν
 ἐν τῷ πολυπαθεῖ τοῦτ' καὶ πολυστέ-
 νακτῷ κόσμῳ διέγομεν. Id. fol. 168 v°:

Ποῦ γὰρ ὁ μοι δέδωκεν ὁ χρόνος κλέος,

Ἦλκε καὶ γῆ καὶ λογικαὶ φροντίδες;

* 5 Πλὴν, ὦ δικαστὰ, σῶζε τὸν πλάσαντά σε¹,

Τὰς εὐθύνας τρέμοντα καὶ πρὸ τῆς δίκης.

CCXLVII. Εἰς τὴν σφενδόνην τοῦ βασιλικοῦ δακτυλίου².

Ὁ μὲν πατήρ μοι τὴν κρίσιν τῆς ὁγδόης,

Ἐγὼ δέ σοι δίδωμι τὴν τῆς ἐβδόμης.

Δεῖ³ γοῦν, βασιλεῦ, τοὺς κριτὰς τῆς ἐβδόμης,

Φησὶ Σολομῶν, προσκοπεῖν τὴν ὁγδόην.

CCXLVIII. Πρὸς μικρόψυχον παραινετικοί⁴.

Ψυχὴ, περὶ τὰ μὴ σοφίζεσθαι θέλε,

Μηδ' ἐκδίδασκε τὸν θεὸν τὸ συμφέρον.

Ὅπερ δέ σοι δίδωσιν αὐτὸς προσκύνει.

Οὐκ οἶδας ὡς σιέργει σε καὶ πατὴρ πλεόν;

5 Οὐκ οἶδας ὡς πέφυκε καὶ σοφὸς μόνος;

Εἰ γοῦν ἀπατᾷ, καὶ νοεῖ τὸ συμφέρον,

Πάντως ὁ σοὶ δέδωκε τοῦτο συμφέρον.

Ζητεῖς ὁ παῖς μάχαιραν ἠκουνημένην,

Ἢ γὰρ θεὰ θέλησεν⁵ τῆς σίλβηδόνος.

10 Ὁ σὸς δὲ πατήρ οὐ δίδωσι τὸ ξίφος,

Καὶ δεδούλωται ὁ βαρυσύμφωρος καὶ πολυστένακτος ἄνθρωπος. Isidor. Pelus. I, 196. Cosmas in Greg. Naz. p. 121, ed. Mai: Τὸ πολυστένακτον ἀμβλύνας τῆς ἀμαρτίας βέλος. Anon. cod. Par. 250, fol. 94 v°: Παῦσον τὸν πόνον τῆς πολυστενάκτου ψυχῆς μου. Anon. in S. Longinum, cod. Par. 1062, fol. 266 v°: Καὶ τοὺς πολυστενάκτους τῆς σαρκὸς δεσμούς ἀποτίθεμαι.

¹ Leg. τὸν πλάσαντά με.

² Band. in Catal.: «In palam imperatorii annuli.» Et in notis: «Est annuli pars plana, et latior, in qua gemma includitur.» Edidit Piccolos, p. 202, cum hoc lemmate: Πρὸς κριτὴν ἡγουν δικαστήν.

³ Hic versus deest ap. Piccol.

⁴ Carmen interpolatum.

⁵ Leg. θέλγει σε.

- Τὴν γὰρ τομὴν δέδοικεν, ἢν σὺ οὐ βλέπεις·
 Ὅθεν μίσος σοι τὸ δράμα δοκεῖ τόδε·
 * Καὶ κλαυθμυρίζεις¹ καὶ σπαράττεις τὴν κόμην,
 Ῥιπίεις δὲ σαυτὸν κατὰ γῆς καὶ ταράττεις.
 15 Ὁ δὲ προσηνώς προσγελᾷ σου τὸ πάθος,
 Οὐδὲν μὲν ἐκ τούτου σε βλάπτεισθαι κρίνων,
 Ἐκ τοῦ ξίφους δὲ καὶ σφαγῆν δοκῶν βλέπειν·
 Τέλος δ' ἀνισίων ἀγκάλαις προσλαμβάνει,
 Φιλῶν, κολακεύων σε σύμπασι τρόποις·
 20 Κἂν μὲν κατὰ πάντα σε εὐθυμον ἴδοι,
 Ἐθρεψεν, ἠξίωσε καὶ γλυκασμάτων·
 Τῆς μικρολυπίας² δὲ μὴ πεπαυμένον
 ἔτυψεν ἤδη μὴ φέρων τὴν μωρίαν,
 Ἡ καὶ μετεσίγησάτο μακρὰν πολλάκις,
 25 Ἔως τὸ πένθος τὸν μαρασμόν³ προσλάβει,
 ἦτοι πρὸς ὕπνον ἐγκλισθέντος ἀθρόον
 Ἡ παιοῖ συμπαίκτηρσιν ἐσχολακός,
 Καὶ συμπερισπασθέντος⁴ ἐν τοῖς παιγνίοις.
 Συνεῖς τὸ ρηθὲν ἀνδρικῶς λοιπὸν φρόνει,
 30 Ἐπεὶ τὸ μικρόλυπὸν ἐστί νηπίων.

CCXLIX. Ὡς ἀπὸ σλόματος γυναικὸς εὐγενοῦς τινος καὶ ἐναρέτου⁵.

Εἰμι μὲν, ἀλλ' οὐκ οἶδα τίς τε καὶ πόθεν·

¹ Cod. Par. i, 22.

² Vs. 22 et 30 fort. μικροφυχ.

³ Codex Paris. xii, 6 : Ὡς ἂν ὁ κη-
 ρὸς. Ποιῇ μαρασμόν δυσχερῶν μοι
 καὶ σθένειν.

⁴ Hujus verbi compositi significatio
 addenda *Thesauro*, quem videre est s. v.
 Περισπάω.

⁵ Ex cod. Flor. Plut. LVI, cod. 3,
 partim edidit Bandini in *Catal.* t. II,
 col. 296, sub nomine Theodori Protase-
 cretis Neocæsariæ, cum hoc lemmate :
 Ἐπιτάφιοι εἰς τὴν Παλαιολογίαν Θεο-
 δώρου τοῦ πρωτασηκρήτις τοῦ Νεοκαι-
 σαρείτου, ἐτι ζώσαν τούτους (leg. ζώση)
 γραφῆναι ζητήσασαν.

Τῶν εὐγενῶν; καὶ τοῦτο πᾶς ἂν τις λέγοι.

Τῶν μᾶλλον ἀδερῶν; ἀλλὰ μὴν πάντες κόνις.

Ἄλλ' εὐκλεής; τὸ κέρδος οὐχ ὁρῶ πόθεν.

* 5 Ἄλλ' εὐπρεπής; τὸ κάλλος ἢ γῇ δεικνύτω¹.

Εἰμὶ δὲ μηδέν, ἀλλὰ μὲν² πάλιν μένω.

Κἂν χοῦς ὁ πηλὸς³, ἀλλὰ τὸ πνεῦμα σίγει.

Ῥεῖ πᾶς ὁ χιτῶν, ἀλλ' ὑφίσταμαι πλέον.

Εἰς γῆν τὸ ρευστὸν, ἀλλ' ἐγὼ καὶ βελτίον.

10 Σκηνὴ τὸ παρὸν, εἰ δὲ⁴ καὶ μίμων γέλως,

Ὅρα, Θεατά· μὴ γὰρ οὐκ ὄντως γέλως;

Ἦλθόν ποτ', εἶδον, εἴτ' ἀπελθοῦσα φθάνω⁵.

Ὅξός με καὶ γὰρ ὑπεδέξατο χρόνος,

Οὔ δὴ τὸ μὲν παρηλθεν, οὐ γὰρ ἴσεται,

15 Τὸ δ' ἔσιν· ἀλλ' ἀπῆλθε καὶ τόδε τρέχον.

Ποῦ δὴ⁶ τὸ λοιπόν; εἰς τὸ μέλλον ἐκρύβη;

Περὶ δὲ τοῦ μέλλοντος εἶπὲ τίς λόγος.

Ὡ τίς ἐγώ; τίς; ἀγνοῶ γὰρ τὴν φύσιν.

Νηδὺς μὲν ἐξ αἵματος ὠργάνωσέ με,

20 Καὶ βαθὺς ἦν δῆπουθεν αὐτῆς ὁ γνώφος.

Ἐπεὶ δὲ καὶ προῆλθον εἰς φῶς αὐτίκα,

Πάλιν ἐπ' ἄλλον εὐτρεπίζομαι γνώφον,

Πλὴν εἴτε φῶς ἐκεῖνος, εἴθ' οὗτος γνώφος,

Εἴθ' ὃ βλέπω, φῶς, εἴθ' ὃ μὴ βλέπω, σκότος,

25 Οὐκ οἶδα σαφῶς, οὐ μὰ τὸν φθόρον τάφον,

Ὅς ἐστὶ γαστήρ τοῖς Φανοῦσι δευτέρα.

Δειχθήσεται γὰρ ἄλλος ἐντεῦθεν τόκος,

* Ὅταν ὁ πατήρ καλέσῃ τῆς φύσεως

¹ Band. δεικνύται.

² Leg. μὴν.

³ Band. σπηδός.

⁴ Fort. οἶδα pro εἰ δέ.

⁵ Band. Φθ.... (sic).

⁶ Cod. ποῦ δὲ τό.

- Τὸν ὠδίνων γέμοντα τῆς δίκης χρόνον·
 30 Μήτηρ με γενυᾷ καὶ προμήτωρ¹ λαμβάνει·
 Μαιεύομαι² γὰρ εἰς τὸν ὕστερον τόκον·
 Μᾶλλον δὲ τῆς μητρός με γεννώσης βία
 Ποιεῖ τελευτᾶν ἢ προμήτωρ εὐθέως·
 Ἐκεῖνο τῆς γῆς, τοῦτο τῆς Εὔας πάθος·
 35 Ἡ τοῦτο δὴ κἀκεῖνο καρπὸς³ τοῦ ξύλου,
 Καὶ τῆς ἐφ' ἡμᾶς τοῦ Σατὰν κακουργίας.
 Εἰ γοῦν Ξέλεις, ἄνθρωπε, μαθεῖν τὴν φύσιν,
 Πρόκυπτε καὶ ζῶν ἐξερεῦνα τὸν τάφον,
 Καὶ τὴν μὲν ἀντίμιμον⁴ εἰκόνα σκόπει·
 40 Τὰ δ' ἐνδον ὀσίᾳ μὴ παρατρέχων σύνες⁵,
 Ὅρῃς τὸ κάλλος τοῦτο; χροῖς τὸ πᾶν κάτω,
 Καὶ σαπρὸς ἢ δύσοδμος ἢ πλάσις γράσος·
 Ὡςτε βλέπων συναγε σαυτὸν ἐνθάδε,
 Καὶ πρὶν παρελθεῖν σωφρονέστερος γίνου.
 45 Ἐγὼ δὲ τὴν μέλλουσαν ἀβροῦσα κρίσιν
 Ἐκ τῆς κατὰ τὴν πίστιν ἀπλῆς ἐγγύης,
 Ἐκεῖνο τοῦτό φημι τὸ Θρυλλούμενον,
 Οὐκ ἔστιν οὐδὲν τῶν κακῶν τῶν ἐν βίῳ,
 Οὐ μέμψις οὐδὲ πρᾶξις οὐδὲ κακία,
 50 Ἦν, σῶτερ, αὐτὴ μὴ πεπλημμέληκά σοι
 Κατὰ τε νοῦν καὶ φθέγμα καὶ προαίρεσιν,
 * Γνώμης τε βουλήματι καὶ ψυχῆς Θέσει,
 Ὑπὲρ τὸ κοινὸν ἐξαμαρτήσασά σοι.
 Σὺν οὖν τὸ σῶζειν ὥς ἐμὸν τὸ νῦν λέγειν.

¹ Cod. Par. ccxviii, 18: Πείσασα
 τὴν γῆν τὴν προμήτορα βλέπειν.

² Cod. μαιεύομαι. Vers. 30 et seq.
 desunt in codice quo usus est Bandini.

³ Genes. iii, 2.

⁴ Supra xliiii, 59: Ἀντίμιμον οἶρα-
 νοῦ φύσιν.

⁵ Cod. σύνος.

CCL. Πρὸς τὸν τοῦ αὐτοκράτορος ἀνεψιὸν κύριον Ἀνδρόνικον Ἀσάν¹
τὸν Παλαιολόγον.

Ὁ παντοδαπὸς ὁ χρυσοῦς ὁ γεννάδας,
Ἡ ποικίλων βρίθαισα χαρίτων φύσις,
Τὸ καρδιακὸν τῶν ἐμῶν φῶς ὁμμάτων,
Πρόβατον ἡμῖν πιμελῆς πλῆρες δίδου,
5 Ὡς ἂν πεπανθῇ καὶ πρὸς ἔκρυσιν φθάσῃ,
Πᾶν εἴ τι πυκνὸν ἢ σεσηπὸς ἢ νόθον
Τὴν τῶν πόρων ἔμφραξιν ἐσφηνώσῃ² μοι·
Τὸ γὰρ περὶ τὰ σίερα τῶν ὑγρῶν βάρος
ἔτι πεπηγὸς τὴν πνοὴν εἵργει τρέχειν.
10 Καὶ κύνα μικρὸν φιλοδέσποτον³ τρέφε,
Προθεὶς ἀπαλὰ καὶ νεότηματα⁴ κρέα·
Τὸ γὰρ τέρας ἐκεῖνο τῆς ἀσαρκίας,
Τὸ ζυντετηκὸς καὶ πολύτριχον δέρας⁵,
Τὸ κοῦφον ὁσίου, ἢ τεταρταία⁶ φρίκη,
15 Τὸ φασματῶδες κτήνος, ἢ Σνητὴ χάρις,
Ἡ σύγνότης ἢ σῆψις ἢ δυσωδία,
Τὸ τραῦμα τῆς γῆς, ἢ παλαμναία κρίσις,
Τὸ τῆς φθορᾶς βόσκημα τὸ πρὶν ἀρνίον,
ἔτι μαλακῆς ἐσθιώμενον⁷ χλόης,
20 ἔτι δοκοῦν ὕδατος ἀσμένως πίνειν,
* Ὡς νεκρὸν ἐκπέπνευκε τρυγὸς⁸ τέως,
Καὶ νῦν πρόκειται πᾶσιν ἀπλῶς ὀρνέοις
Εἰς ἀπάτην δῆπουθεν ὁστιάδης θεᾶ.

¹ Cf. supra cxiiv, 30.

² Cod. δέρρας.

³ Cod. ἐσφίνωσε.

⁴ Cod. τεταρτέα.

⁵ Cf. cod. Par. lviiv, 80.

⁷ Leg. ἐσθιόμενον.

⁸ Nonnus, *Dionys.* xxv, 46: ἡμιτελές

⁸ Cod. τριγός. Syllaba deest. Leg.

σύριγμα νεοστήτων ἀπὸ λαϊμῶν.

τετριγός.

- Τὸ γὰρ καταπλῖν καὶ προσεγγίσαν μόνον
 25 Παρῆλθεν εὐθὺς τὴν ἀπόσιροφον τύχην,
 Κεκλασμένον τὸ ῥίγχο¹ ἐντεῦθεν φέρον.
 Μᾶλλον δὲ μὴ πρόδατον ἀλλ' οἶνον δίδου,
 Ὡς ἂν μεθυσθεῖς² ἀγνοήσω τὸ βρέτας
 Τὴν Στύγα³ τὸν τελχῖνα τὴν ἀποφράδα.
 30 Καὶ γὰρ δι' αὐτὸ πᾶν ἀπειπάμην κρέας,
 Ὡς καὶ κατ' αὐτῶν δυσφορεῖν τῶν περδίκων.
 Καὶ τῶν λαγωῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν δορκάδων.
 Ἐγὼ δ' ἐπαιῶ τὸν διδάσκαλον χρόνον,
 Ὃς καὶ τοσοῦτον ἄγος ἐγνώρισέ μοι.
 35 Τὸν ἥλιον δὲ τόνδε θαυμάσας ἔχω,
 Ὅτι περ οὐκ ἔμυσεν⁴ οὐδ' ἀπεκρύβη
 Τοιᾶδε κακῷ προσβαλεῖν τὴν λαμπάδα⁵.

GGLI. Ἐπιτάφιοι εἰς τὸν μέγαν σίρατοπεδάρχη.

- Τὸ μὲν σίάχυσ τέμνειν σε λαυκοῦς ἐν Θέρει,
 Χρόνε σθεναρῆ, καὶ τρυγᾶν ὅταν δέῃ
 Θαυμασίδν οὐδέν, τοῦτο γὰρ δὴ τὸ πρόπον.
 Τὸ δ' εὐθὺς ἐκαύψασαν ἐκτέμνειν χλόην
 5 Ἡ μετρίους ὀμφακας ἐξ ἀπλησίας,
 Ἀλγεινὸν ἂν δῆπουθεν ἢ φύσις κρίνη⁶.
 * Ἀλλὰ τὸ δεινὸν τοῦτό σου, φθόρε, Θράσος
 Καὶ ριζόθεν⁷ μέμνηεν⁸ εἰς τὰς ἐκφύσεις.
 Συνήγαγες δὴ τὸ χρυσοῦν ἅπαν γένος

¹ Fort. leg. ῥύγχο^s, quæ vox de avibus interdum dicitur.

² Cod. μεθυσθῆς.

³ Cod. σίγα.

⁴ Cod. ἔμυσεν.

⁵ Versus LXXXVIII numerat Band.

⁶ Malim κρίνοι.

⁷ Mich. Psellus, De Sept. Syn. cod. Par. 1277, fol. 196 r°: Ἀπὸ τῶν Μακάδων ἀνέσπασε ριζόθεν.

⁸ Cod. μαιμνηεν. Phalaris, Ep. XIII, p. 66, 37: Εἰς ἐταρείαν μεμήνημεν.

- 10 Εἰς τὴν κιβωτὸν δυστυχῶς τῶν δολέων,
 Στρατοπεδάρχην τὸν μέγαν τὸν ἀγχίνουν
 Καὶ τὴν Ἑλένην τὴν ὑπὲρ τὴν Ἑλένην
 Κρύψας πρὸ καιροῦ Φεῦ σὺν αὐτοῖς τοῖς τέκνοις.

CCLII. Ἀλεξίου τοῦ Μακεμβολίτου περὶ τῆς τοῦ Θεοῦ βασιλείας,
 καὶ τῶν ἐπομένων αὐτῇ νεκρῶν.

Τὸ παρομαρτοῦν διώκοντες ἀφρόνως,
 Ἀληπίον ἡμῖν Φεῦ τὸ πρόσθεν εὐρέθη·
 ὧ γὰρ δέμας πέφυκε ληρθὲν ἐκ πόνων,
 Τούτῳ γε σκιά¹ ἔψεται ἄτερ πόνων.

CCLIII. Τοῦ Προδρόμου εἰς λαίμαργον.

Ἐρᾷ τρυφῆς τὸ σῶμα, τοῦτο καὶ κύνες·
 Ἀσιτίας τὸ πνεῦμα, τοῦτο καὶ νόες·
 Ἐλοῦ τὸ κρεῖττον καὶ συναφθεῖς ἀγγέλοις,
 Καὶ μὴ τὸ χεῖρον καὶ καταχθεῖς εἰς κύνας.

CCLIV. Εἰς κλίσιν. Τοῦ αὐτοῦ.

Βλέπω σε, κλίσιν, καὶ πρὸ τοῦ τάφου τάφον,
 Ἐπεὶ φέρεις με ζῶντα νεκρὸν ἐνθάδε,
 Ἐν σοὶ ταφῆς φέροντα πᾶσαν εἰκόνα·
 Πρὸς ὕπνον ἦλθον, ποῦ τὸ φῶς τῶν ὁμμάτων;
 5 Τὸν μακρὸν ὕπνον εἰκονίζεις τοῦ τάφου·
 Πνοὴ μόνη με ζῶντα δεικνύει μόνον,
 Ἀργοῦσι χεῖρες, οὐ βαδίζουσι πόδες·
 Οὐ ταῦτα νεκρότητος, ὥσπερ εἰκόνες;
 Τὸ δὲ σκέπον σε καὶ καλύπτον οὐκ ἔσι;²

* 10 Σφραγὶς τελευτῆς τοῦ τελευταίου λίθου;

¹ Ne corrigas hiatum in tali scriptore. — ² Fort. ἐνι.

Ῥιπιδῶν δὲ τοῦτο τὴν ἀνάσiasιν νόει,
 Καὶ τὴν τελευταίην φαντάζου καθ' ἡμέραν,
 Καὶ τοῦ τέλους φρόντιζε καὶ τῆς ἐξόδου,
 Ὡσπερ τάφον σου τὴν ἀνάκλισιν βλέπων,
 15 Ἐπεὶ τάφος σε πρῶτον ὕσιερον¹ μένει.

CCLV. Τοῦ αὐτοῦ κατ' εὐνούχων.

Ἔστι γένος τι τῶν ἀνακτόρων μέσον
 Θῆλυ πρὸς ἄρρεν, ἄρρεν εἰ Θῆλυ βλέπει.
 Ἄμφω δὲ κούδεν ἔστιν, ὃν δ' ἔχει δύο
 Τοῦ μὲν μετέσχεν οὐδαμῶς, τὸ δ' ἐρρύη.
 5 Κρατεῖ δὲ πᾶσι καὶ κρατεῖται τοῖς ὅλοις,
 Καὶ πάντα τολμᾷ, πάντα δὲ φρίσσει τρέμον.
 Στέργει γέλωτας, ἀλλ' ἐρᾷ τῶν δακρύων.
 Ἄδοξόν ἔστι κομπόδοξον² ὃν φύσει,
 Τυραννικὸν, λατρῶδες³, ἀστοργον φύλον,
 10 Σεμνὸν, ταπεινὸν, ἄφρον, ἀγλαττον, ἄλλον,
 Δοῦλον, βίαιον, θυμικὸν, δειλὸν, λᾶγνον.
 Ἐκ τῶν ἁκρων κραθὲν δὲ τῶν ἐναντίων
 Ἄκρον πέφυκεν ἐκ κακῶν κακὸν μέγα.

¹ *Serius ocus* ap. Horat. *Od.* II, 3, 26.

² Meliten. 1108 : Μηδὲ καυχᾶται τῇ χαρᾷ τοῦ κομπόδοξου βίου. Hac voce dictari possunt lexica quibus addam : Θυμόδοξος et Θυμοδόξαστος, Theodor. Lascar. ap. Mai, *Bibl. Patr.* t. VI, p. 262. — Ὀλόδοξος, S. Ephraem. *Syr. Opp.* t. III, p. 545 : Κυρία μου ὀλόδοξε, ὑπερπανάγαθέ μου. Adde et alia ejusmodi composita : Ὀρθοδοξαστός, Nicet. Choniat. cod. Paris. 1234, fol. 389 v°. — Συνορθοδοξέω, Christophor. Patric. *Me-*

mol. cod. Par. 1578, p. 187 : Συνορθοδοξεῖν καὶ τὸ ὑπὴκοον ἐποιεσε. — Κενοδοξικῶς, Theod. Stud. cod. Paris. 891, fol. 201 r°. — Πανδόξως, Cyrill. Al. *Opp.* t. I, p. 383. — Παραδοξοειδής, Theod. Stud. ap. Mai, *Bibl. Patr.* t. V, p. 59 : Καίροις βάτε παραδοξοειδέσαστε, ἐξ ἧς ἐπεφάνη ἀγγελος κυρίου ἐν φλογὶ πυρός. — Συνδοξολόγησις, Chrysippus Hieros. codex Paris. 513, fol. 111 r°. Ἡ τῶν Σεραφίμ συνδ.

³ Hac voce caret *Thesaurus*.

CCLVI.

Ἐάν¹ ἐνθυμηθῇ φησὶ πρὸς κύριον σίραφῃναι².
 Οὐ γὰρ τὸ πλάσμα τῶν αὐτοῦ χειρῶν ἀποποιεῖται
 Κἂν ὑπὲρ ἄμμον θαλασσῶν πταίσῃ ἀνομήσῃ³.
 Πυρὸς σπινθηρ ὕλην πολλὴν πολλακίς εἰς ἑκκαίς,
 Καὶ ἐν καλὸν εὐρίσκεται πολλῶν ἀμαρτημάτων
 Ἐξάλειπτον γενόμενον, καὶ τοῦτο Θεοῦ δῶρον.
 Καὶ σκόπει τὰ ἐντάλματα τοῦ ἀγαθοῦ δεσπότου.
 Μὴ κρίνης⁴ σου τὸν ἀδελφόν, φησὶ, μηδ' ἐπιμέμψῃ,
 Καὶ οὐδ' ἐγὼ σε οὐδαμῶς, ἄνθρωπε, κατακρίνω.
 Καὶ τῷ πηλσίον ἂν ἀφῆς εἴ τι εἰς σὲ ἀμάρτη,
 Κάγώ σοι πάντα συγχωρῶ ὅσα ἂν ἀμαρτήσης.
 Τῶν ἐνταλμάτων γὰρ ἐμοῦ λήθην οὐδὲν ποιούμαι.
 Ὡς γὰρ ἀπείρους κλύδωνας εἰδήμων κυβερνήτης
 Ἐξέφυγε πρὸς ἀγαθὸν ἀποσωθεὶς λιμένα,
 Οὕτω καὶ νουνεχῆς ψυχὴ εἰς οὐρανούς ἀνῆλθε,
 Κἂν πάμπολλα καθέστηκε κακὰ ἐργασαμένη.
 Εἰ τοίνυν καὶ τὰ ἐν κρυπῖ⁵ κρίνει Θεὸς ὡς ἔχει,
 Εἰ δ' ἄνθρωποι καὶ τὸ γνωστὸν κρίνουσιν ἐσφαλμένως,
 Ἐὰ τηνάλλως⁶ τοὺς σκαιοὺς βαῦζειν⁷ φιλοσκόπτας,
 Σκότος κατέχοντας βαθὺ ἀντὶ λαμπροῦ ἡλίου.
 Σὺ δ' ἐγκαινίζουσα σαυτὴν λοιπὸν μηδὲλως παύσῃ,

¹ Band. in *Catal.*: Inter hanc et sequentem pag. desunt duo folia, nempe 295 et 296, ut ex numeratione in superiori margine antiquitus apposita videre est; quare sequentis carminis politici, quod titulo caret, atque initio, primus versus est: Ἐάν ἐνθυμηθῇ κ. τ. λ.

² Cod. σίραφῃναι.

³ Syllaba brevior versus. Fort. leg. πταίσῃ καὶ ἀνομήσῃ.

⁴ S. Luc. vi, 37 et 38.

⁵ Cod. ἐνκρύπτω et supra γ.

⁶ Cod. τηνάλλως — φιλοσκόπτας.

⁷ Cod. βαίζειν.

* Ἄχρις ἂν καὶ τὸ τῆς ψυχῆς ὁμοιωθῇ σου κάλλος
 Τῷ κάλλει τῷ τοῦ σώματος, καὶ γένη πανωραία¹,
 Καὶ σώσης μετὰ σεαυτῆς καὶ τὸν ἐμὸν δεσπότην,
 Ἀληθινὸν δεικνύουσα τοῦ Θεοῦ Παύλου² λόγον.

CCLVII. Τοῦ αὐτοῦ³.

Ἄγχει με δεινῶς πνεῦμα παχὺ καὶ θλίβει
 Εἰσρὺν ἀπὸ τινος ψυχρᾶς ἰκμάδος,
 Παρμῶν τε συχνῶν ἐξερεύγεται ψόφους,
 Καὶ τὴν κεφαλὴν συγκλονεῖ καὶ ταρασσει.
 5 Ἡ ῥὶν δὲ πικρὰς σίαγόννας κατασφάζει
 Μειγμέναις αἵματι διεφθαρμένῳ,
 Αἰ δριμύν μοι φεῦ προξενούσι τὸν πόνον,
 Καὶ πάθος ἄλλο χαλεπωτέρως⁴ ἄγχον.

¹ Theod. Prodr. ap. Mai, *Bibl. Patr.* t. VI, p. 412 : Καὶ πλύνου σου τοὺς πανωραίους πόδας.

² I Corinth. vii, 16.

³ «Fortasse Prodrumi versus anepigraphi.» Band. Minime.

⁴ Hoc adverbium addendum lexicis, quibus alia ejusmodi obiter addam : Ἀγρυπνιότηρως, Theod. Stud. cod. Par. 891, fol. 252 v° : Ἀγρ. διάγειν. — Ἀγωνιστικιότηρως, Tzetz. in Hermog. ap. Cramer, *Anecd. gr. Oxon.* t. IV, p. 2 : Πρόγραφε κατ' Εὐσέβιον τὰ τῆς κατηγορίας, Ἀντιτιθεῖς (leg. Ἀντιτιθεῖς) κεφάλαιον, ὡς ἔφην, κεφαλαιῶν. Τινὲς δ' οὕτως οὐ (leg. δ' οὐχ οὕτω) γράφουσιν ἄγ. — Ἀθυμοτέρως, Schol. in Gregor. Naz. cod. Par. 996, fol. 97 r°. — Ἀκριβεσιότηρως, Tzetz. *Allegor. in Homer. Il.* Proleg. 109 : Μάθε καὶ ἄλλοθε καλῶς ἀκρ. τοῦτο. —

Ἀλγεινότηρως, Georg. Nicom. p. 1149 D : Ἀλγ. τὴν ψυχὴν ἐπιτρώσκειτο. — Βιαιοτέρως, Gelen. t. XVII, part. 1, p. 119, ed. Kühn; Jo. Lydus. *De Ost.* p. 64, ed. Hasio. Adverbium Βιαιοτάτως, quo æque carent lexicis, usurpat Tzetz. *Allegor. in Il. Σ*, 436. — Γαληνότηρως, Leo Sap. cod. Par. 2075, fol. 410 v° : Ἀλλὰ γαλ. δια ταύτην ἀμφιπερῆσαι. — Γνησιεσιότηρως, Theod. Lascar. cod. Par. 3048, fol. 36 r° : Καὶ προσλαλῶ σοι γνησ. — Ἐκτενεσιότηρως, Th. Stud. *Bibl. Patr.* Mai, t. VI, p. 377 : Προστέχου καὶ ὑπερέχου καὶ μᾶλλον ἄρτι ἐκτ. — Ἐνεργεσιότηρως, Origen. *Opp.* t. I, p. 569 D : Καὶ τὴν ἀπολογία μετὰ τοῦτ' ἐνεργεσιότηρως (fort. ἐναργεσιότηρως) ἀποδείξαι. — Ἐνσλατικιότηρως, Ephr. *Syr. Opp.* t. I, p. 261 C; Jos. Rhacendyl. cod. Par. 3031, fol. 11 v°. — Ἐντρε-

Τὸ ἔργον τουτὶ τῆς μοχθηρᾶς δουλείας·

- 10 Κραυγὰς γὰρ ὡς μάστιγας ἐμπύπλησί μοι¹
 Κεφαλαγιῶν καὶ νόσων παραιτίους,
 Καὶ ψυχικῶν δῆπουθεν κηλίδων πλέον.
 Σὺ δ' οὖν, Φίλων ἄριστε, μὴ τέρπου μόνος,
 Ἀλλ' εἴπερ Φιλεῖς τὸν πνέοντά σε ξένον,
 15 Ἀληθελιάτην δεῖξον τὴν παροιμίαν².

CCLVIII. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὰς οὐρανίους δυνάμεις.

Οὐρανὸν³ μικροῦ τόνδε τὸν δόμον βλέπων

Ἐαυτὸν πᾶς τις εἰσιὼν ἀγνίζετω·

Τὰ γὰρ παναγῇ σίρατεύματα τῶν νόων

* Ἐσθηκότες κύκλωθεν τὸν κτίστην μέλπει.

5 Χερουβὶμ ἀθρῶν καὶ Σεραφὶμ ἐνθάδε,

χεστέρας, Anon. ap. Cramer, *Anecd. gr. Ox.* t. III, p. 188. — Ἐπιστήμονικωτέρως, Theod. Lascar. cod. Par. 3048, fol. 28 r°: ὡς ἂν ἐπ. ἐν τούτῳ διατεθῇτε πρὸς τὴν ψυχὴν. — Ἰλαρωτέρως, S. Maxim. *Opp.* t. I, p. xxxviii. — Ἰσχυροτέρως, cod. Par. 2562, fol. 8 r°: ὡς ἰσχ. ἐφαπτόμενον καὶ ὀλικῶς. Jos. Rhacend. cod. Par. 3031, fol. 11 v°. — Καθαρωτέρως, *Philosophum.* p. 301 ed. nostræ, et cod. Par. 3058, 41 v°. — Καταδεστέρας, Aristot. t. II, p. 1442. — Παραδόξωτέρως, cod. Paris. 1185 A, p. 5. — Πιθανωτέρως, Tzetz. *Allegor. II.* Proleg. vs. 205. — Πλησιεστέρας, Theodor. Lascar. cod. Par. 1193, fol. 15 r°: Ἄγγελοι δὲ πλησιεστέρας τῷ κυρίῳ ὑπάρχοντες. — Προθυμωτέρως, S. Epiph. *Opp.* t. II, p. 69, et cod. Paris. 877, fol. 11 r°: Πρ. προσιέναι τοῖς ὡσεὶ εὐσε-

βείας ἀγωνίσμασιν. Neophytus, cod. Par. 1189, fol. 227 r°: Ἦπλετο θερμωτέρως ἐλεημοσύνης καὶ προθυμωτέρως. — Στερρότέρως, Tzetz. *Allegor. II.* B, 11. — Τιμιωτέρως, *Catal. Codd. Nanian.* p. 111. — Ὑπνωτέρως, Theoclist. titul. — Ὑψηλοτέρως, Actt. SS. Gregorii ap. Boll. Sept. t. VIII, p. 399: Ἐπειτα δὲ ὑψηλοτέρως κατηχήσαντος τοῦ μακαρίου Γρηγορίου. German. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 146 r°: Τὰ δὲ τοῦ Χριστοῦ ἄλλως ἔχει ὑψ. δηλαδὴ καὶ θεοπρεπῶς. Theod. Lascar. cod. Par. 1193, f. 14 r°: Ὑψηλοτέρως βαδίσαι τῇ θεωρίᾳ.

¹ Nusquam quod sciam obvia syntaxis. Num ἀρχαϊκωτέρῳ verbo ἐμπύπλησι μοι, admovet mihi et infligit?

² Nimicum κοινὰ τὰ τῶν Φίλων.

³ Sunt versus politici δωδεκασύλλαβοι.

Θρόνους μετ' ἀρχῶν, δυνάμεις, ἐξουσίας,
 Κυριότητας, ἀγγέλους, ἀρχαγγέλους,
 Τῆς κρίσεως δὴ καὶ τὰς ἐμφάσεις σκόπει.

Σιγῇ θεωρῶν τὰ σχεδὸν ζῶντα σίεφ¹

10 Στῆθι πᾶς πεισὶς ἐνθαδὶ μετὰ δέους,
 Μηδ' ἀ γὰρ² τολμῶν τῶν κάτω λέγειν πέρι,
 Καὶ³ παροξύνῃ κατ' αὐτοῦ τὸν δεσπότην.

Εἰ Δανιὴλ δέδορκεν ἀγγέλων ἕνα

Καὶ ἰσχύος δὴ καὶ πνοῆς πλὴν εὐρέθη⁴,

15 Τί ἂν τοσούτους δεῦρό τις βλέπων πᾶθῃ
 Καὶ ταῦτα μὴ σχῶν τοῦ Δανιὴλ τὴν χάριν;
 Ἄν ἐμφάσεις θέλγουσι τὰς ὕψεις μόνον,
 Αἱ ἐξ ὑλικῶν ὑπέσλησαν χρωμάτων,
 Πόσῳ μᾶλλον τέρψουσι τὰ πρῶτα κάλλη,
 20 Ἄ τοῦ παντὸς γέγραφεν ὁ πλάσσης Λόγος!

Λαβῶν ὁ κριτὴς τὰς ὑπ' αὐτὸν δυνάμεις

Κατηῆλθε δεῦρο καθεσθεις μετὰ δόξης·

Οὐκοῦν πᾶς πλαισιὸς εἰς αὐτὸν ἐλθέτω,

Μὴ τὰ καθ' ἡμᾶς ἐξετάσων παρέσει.

25 Τὸ πρὶν φίλον σοι νῦν δὲ φῶς ἡμῖν φίλον

* Ὁρῶν μεθ' ἡμῶν τῶν ψυχῶν ὁδοσιάτα,
 Ἐκσίηθι μακρὰν τοῦδε τοῦ Θεοῦ τόπου·

Οὐδὲν γὰρ ἐστὶ κοινὸν φωτὶ πρὸς σκότος⁵.

Τοὺς πλὴν ὕλης⁶, ἄνθρωπε, ὑλικοὺς βλέπων

30 Ἀντιστρόφως φάνηθι σὺ τούτων ἴσος,

Ἐπεὶ διὰ σέ καὶ ὁ τεχνίτης Λόγος

Ὑλικὸν ἀνέλαβεν εἶδος, ὡς βλέπεις.

¹ Leg. σίεφ.

² Cod. μὴ δὲ γὰρ.

³ Pro καὶ leg. μὴ.

⁴ Dan. x, 8.

⁵ II Corinth. vi, 14.

⁶ Id est ὁλόους. Cf. cod. Esc. cviii, 6.

Τῷ παμβασιλεῖ καὶ Θεῷ καθημένῳ
 Λειτουργίαν φέρουσιν ἀγγέλων τάξεις,
 35 Ὅπως διδαχθῇ ἐντεῦθεν πᾶς τις Θύτης
 Λειτουργίαν ἀμεμπλον αὐτῷ προσφέρειν.

CCLIX. Τοῦ Προδρόμου¹.

Ὡ² τοῦ πάθους δέσποινα, καὶ σὺ δακρύεις!
 Καὶ τίς ἀρωγὸς τῶν παρ' ἡμῖν δακρύων,
 Εἰ καὶ σὺ πάσχεις ἄξια Θρηνηθίας;
 Τίς ἐλπίς ἄλλη, τίς παράκλησις φράσον.
 5 Καὶ μὴν ἐχρῆν σε μᾶλλον εὐθύμως ἔχειν,
 Ὡς τὴν χαρὰν τέξασα τὴν παγκοσμίαν.
 « Ἄνθρωπε, καὶ πῶς, τοῦ γένους ὠρμημένου³
 Εἰς κακίας βάραθρα πεινθεῖν οὐκ ἔχω,
 Καὶ τρίχας τίλλειν⁴ καὶ τὰ στέρνα μου τύπλιν,
 10 Βλέπουσα ὑμᾶς εἰς ἀπώλειαν πάντας,
 Καὶ εἰς ὄλεθρον τῆς πικρᾶς ἀμαρτίας;
 * Ἄν γὰρ ἐκ ψυχῆς τῷ ἀγαθῷ δεσπότη
 Προσελθόντες κλαύσητε νοῦν μεταθέντες,
 Ὁρῶσα φωτὸς ἐργάτας οὐ τοῦ σκότους,
 15. Οὐ δακρύσω δὴ, οὐδὲ πεινθήσω ἔτι,
 Ἀλλὰ μεθ' ὑμῶν⁵ σκιρτήσω αἰωνίως. »

CCLX. Τοῦ Μακρεμβολίτου^{*}.

Ἦσυχος γυνή, κἂν σοδὰς μὲν τυγχάνῃ,

¹ Versus priores 8 sane hujus esse videntur; sequentes male vexavit δια-σπεναστής barbarus.

² Leg. Ὡ τοῦ πάθους! δέσποινα, καὶ σύ. Conf. supra cxcix, 9.

³ Cod. προκειμένου et supr. ὠρμημ.

⁴ An. ap. Cramer, *Anecd. Par.* t. IV, p. 269: Πῶς ἐτίλθης τὰς τρίχας.

⁵ Cod. μεθ' ἡμῶν.

^{*} Edidit Piccolos, p. 217 cum lemmate: Περίγυναικὸς λάλου καὶ σιωπηρῆς.

Cf. supra cxcix.

- Παρὰ πολλοῖς πέφυκεν ἐξυμνουμένη¹.
 Φιλεῖ πᾶς αὐτῆς τοὺς γε μετρίους λόγους,
 Ἡ τῆς λαγνείας ἐκκακίζει² τὸν τρόπον.
 5 Τὸ γὰρ ἐπαφρόδιτον τὴν φύσιν ἔχειν
 Εἶδος προεξένησε λαμπρὸν, οὐ τρόπος,
 Ἡ καὶ μελιτόδρυτον ἴσως γε σίβμα³,
 Ἡ ρεῦμα Θοροῦ⁴ φυσικῆς τυραννίδος,
 Ἡ μὴ τυχοῦσα καὶ καλοῦ συνευνέτου,
 10 Ἀ τοὺς ἐρασίᾱς καὶ τρυφητὰς καὶ λάγνους
 Ἐλκουσι καὶ σύρουσι μαγνήτου⁵ δίκην.
 Λάλος δὲ γυνὴ κἂν πᾶν σώφρων πέλῃ,
 Ὑπ' οὐδενὸς πέφυκεν ἐξυμνουμένη⁶.
 Μισεῖ πᾶς αὐτῆς τοὺς γε κερτόμους λόγους,
 15 Ἡ τῆς ἀγνείας ἐκθειάζει τὸν τρόπον.
 Τὸ γὰρ ἀναφρόδιτον τὴν φύσιν ἔχειν
 Εἶδος προεξένησεν αἰσχρὸν, οὐ τρόπος,
 Ἡ φύσεως δῆπουθεν ἀκινησία,
 Ἡ καὶ νόσου σώματος ναρκώδους δρόμος⁷,
 20 Ἡ συγγόνων τήρησις, τάρβος εὐνέτου.
 * Ταῦτά γε μὴν αἷτια μᾶλλον ἢ τρόπος.
 Εἰ δ' αὖ λάλος τε⁸ καὶ λάγνος ἄμφω πέλει,
 Διπλοῦν τὸ κακὸν ἐστὶ τῷ κεκτημένῳ.
 Πλὴν πᾶσα κακὴ, ὥς σου τις σοφὸς λέγει,
 25 Καὶ πείρας ἄνευ⁹ οὐδεμία μεμπτία,
 Ἐλθοῦσα δ' αὐτὴ χάριτος τινὸς μέτα.
 Οὐκ οἶδε μίαν Σολομὼν¹⁰ εἰς χιλίας.

¹ Picc. εὐλογουμένη.² Hanc formam non afferunt lexica.³ V. 7 ex Piccol. recepi.⁴ Forl. Θορόν. Picc. γοργόν.⁵ Cod. μαγνίτου.⁶ Picc. εὐλογουμένη.⁷ V. 19 supplēvi ex Picc.⁸ Picc. γε pro τε.⁹ Picc. καὶ πείρας ἦν ἄν.¹⁰ Eccles. vii, 29.

CCLXI. Εἰς εἰκόνα τῶν κορυφαίων¹.

Οἱ συμμαθηταὶ ζῶσι καὶ νῦν ἐν τύποις,
Καὶ συλλαλοῦσιν, ὥσπερ ἦν αὐτοῖς² ἔθος.
Εἰ δ' οὐκ ἀκουσίᾳ τὰ διωμιλημένα,
Μυστήριαώδης ἐστὶν ἡ ξυντυχία.

CCLXII. Εἰς τοὺς ἁγίους μάρτυρας Θεοδώρους³.

Οἱ μάρτυρες νικῶσι τὴν κοινὴν φύσιν·
Καὶ γὰρ ἀκαμπλὺς ἐστὶν αὐτῶν ἡ σπάσις·
Τῷ δεσπότῃ, βέλτιστε, ποτνωμένοις⁴,
Ὅσπερ βλέπων θαύμαζε τὴν εὐανδρίαν,
Ἦν εἶχον εὐθὺς πρὸς τὸ πῦρ καὶ τὰς ξέσεις,
Δι' ὧν ὁ Σατὰν προσβαλὼν κατεσίράφη.

CCLXIII. Εἰς τὸν προφήτην Ἡλιοῦ.

Ὅρῶν πετεινὸν καὶ Θεοῦ λάτριν⁵ τρέφων,
Ἄνθρωπε, μὴ κάθευδε μηδὲ ραθύμει·
Πονῶν δὲ σαυτὸν καὶ αἰτοῦντα τρέφε·
Τὴν δύναμιν γὰρ οὐκ ἔχεις τοῦ Θεοεστίτου⁷.

* CCLXIV. Τοῦ Μακρεμβολίτου.

Πῶς⁷ τὸ ψεῦδος κατεσθίεις ἀδεῶς, ἀργυροκόπε⁸,

¹ «Fort. ejusdem Macrembolitæ.»
Bandini. In cod. Par. 1630, fol. 43 v°,
sed sine lemmate.

² Cod. Par. ζῶσιν pro αὐτοῖς.

³ Conf. cod. Esc. clxxi.

⁴ Pro ποτνωμένοις fort. leg. ποτνω-
μένων et comma delend. post σπάσις.

⁵ Malim λάτριν.

⁶ Deest syllaba. Leg. καὶ τὸν αἰτ.

⁷ German. Cpol. codex Coislín. 278,
f. 111 r°: Καὶ οὐδὲ τὸν Θεοεστίτην ἀν τις
εἰς ἀκαθαρσίαν αἰωνίσαιτο. De Theod.
Stud. Testim. p. v, 15: Κἀν τούτῳ ἐρωτι
πυρπολούμενος, ζήλῳ Θεομιτικῷ συν-
αμιλλώμενος. Leg. Θεοεστίτικῷ.

⁸ Iambi vulgares ἐκκαίδεκασύλλαβοι
numero, non rhythmo.

* Male Bandini ἀργυροκόπε. In hac

Καὶ οὐ φρίτεις τὴν ἐκ τούτου κοσμολέτειραν¹ κατάραν;
 Ἄν γὰρ ὡς φαρμάκῳ τούτῳ κέχρησαι ὀνησιφόρῳ,
 Ἄπαξ ἔδει τοῦτο δράσαι τοῦ ἐνιαιτοῦ καὶ μόνου,

5 Ἴνα μὴ τὴν σώζουσάν σε δύνῃσιν κατακενώσῃς.

Πῶς τὸ σὺ² παρὰ Λατίνοισι νῶ ποιεῖς, ἀργυροκόπε,
 Καὶ οὐκ εὐλαβῇ καὶ φρίτεις τὴν καινοτομίαν ὅλως;
 Τὸ γὰρ φάτε³ μυριάκις ἐὰν εἴπῃς τῆς ἡμέρας
 Ἄφατον ἐναποφαίνεις ὡς μὴ λαλήθην μὴδ' ἄπαξ.

CCLXV⁴. Εἰς τὸν αὐτοκράτορα⁵.

Οὐρανοδρόμε βασιλεῦ πάσης τῆς γῆς Φωσφόρε,
 Θάψις ἐν ὄρῳ παγετοῦ καὶ ζῶτικῃ Θερμότητι,
 Καὶ γνωστικῇ περιβολῇ τῆς αὐτοκρατορίας,
 ἦν ὁ τεχνίτης ἀνωθεν ἐσφύργησε δεσπότης,

5 Ἐν μὲν τοῖς ἄλλοις ἀλγεινοῖς ἐχεμυθῶ καὶ σιέγω.

Ποῦ γὰρ ἀνθρώπων Θεμιτὸν ἀντέχειν πρὸς τὴν τύχην,
 Ὅταν ἡ κρόκη τῆς Κλωθοῦς ἀποβράγῃ τῶν μίτων;
 Καὶ τὸ βοᾶν δὲ καὶ πνευθεῖν ἐπὶ τοῖς ἀβουλήτοις
 Τῶν δυσγενῶν καὶ τραγικῶν καὶ Θηλυπαθεσιέρων,

10 Εἴγε φασὶ τοὺς εὐγενεῖς μὴ φανεροῦν τοὺς πόνους.

Ἐν τῷ καιρῷ δὲ τοῦ κρυμοῦ καὶ ταῖς ἀκμαῖς τοῦ ψύχους,
 Ὅτε συμφεύγει τῶν φλεβῶν εἰς βάθος ἡ Θερμότης,

ipsa pagina a tergo legitur nomen, Ἀλέ-
 ξιος ὁ Ἀτζικαντήλης. Epiphan. Opp.
 t. II, p. 105. Anon. cod. Paris. 1320,
 fol. 247 r°: Οἰκοδόμοι μὲν λίθον ξέ-
 σαστες, ἀργυροκόποι δὲ καὶ χρυσοχόοι
 ἀπὸ τῆς ἰδίας ὅλης τεκτονόμενοι.

¹ Vox addenda lexicis. German. Cp.
 cod. Coisl. 278, fol. 222 r°: Καὶ ἡ κο-
 σμολέτειρα τοῦ ἁδου γαστήρ ἦδη μοι
 ὀπηνόγεται.

² Fort. leg. σί. Intellige Italarum si
 et no.

³ Iterum italicum *fatto*, e *fatto*, non
 græcum.

⁴ Carmina ccliv, cclv et cclvii ex
 apographo viri humanissimi Petr. Del
 Furia. Serius habui quam ut locum ob-
 tinerent suum, primum post cx, pag.
 nostra 299.

⁵ In cod. fol. 166 r°.

- Καὶ ταῖς ἀκρίαις τῶν μελῶν ἡ ψύξις ἐπιτρέχει,
 Πῶς ἂν δυναίμην ἡσυχῇ φιλοσοφεῖν τὸ θλίβον,
 15 Μέχρις αὐτῶν μοι τῶν ὁσίων χωροῦντος τοῦ κινδύνου;
 Τῇ προσβολῇ γὰρ τοῦ ψυχροῦ τῶν πόρων σφηνουμένων,
 Καὶ τὰς ἀτιμίδας τῶν χυμῶν τῇ πῆξει καθειργνύντων,
 Ὡς συμβαίνειν γίνεσθαι γομφώδεις μοι φλυκτίδας,
 Καὶ συνεχεῖς ὀδαξισμούς καὶ βαμβασμούς καὶ κλόνους,
 20 Δέδοικα, θεῖε βασιλεῦ, μὴ συμπνιγῇ τὸ ζέον
 Ἐν τῷ χρονίζειν τοὺς ἀτμούς καὶ μηδαμῶς ἐκτρέχειν
 Ὅτι καὶ πῦρ ὑπὸ καπνοῦ περισχεθὲν ἐσθέσθη,
 Καὶ ρεῦμα συνωθούμενον καθεῖλε τὸ θριγγίον.
 Ἄλλα ριγοῦντί μοι προσδεῖ χιτῶνος καὶ διφθέρας,
 25 ἵνα μὴ σθέσῃ τὸ θερμὸν ἡ τοῦ κρυμοῦ σφοδρότης,
 Καὶ τόνος γλαττίας ἀμβλυθῇ πρὸς τοὺς ἀχμαίους κρότους,
 Ὑπὸ τῆς σῆς χρηστότητος ἀσμένως τρανωθείσης.
 Καὶ τέτιλιξ γὰρ οὐ φιλοφδός, ἂν ὀρθρος περιψύχῃ
 Καὶ καταδεύῃ τὴν ἰξὺν ἡ τῆς νυκτὸς ὑγρότης,
 30 Οὐδ' ἀηδῶν, οὐ χελιδῶν, οὐδ' ἑυξ, οὐδὲ κύκνος,
 Οὐδ' ἕτερόν τι μουσικὸν τῶν ἐπὶ γῆς ὀρνέων,
 Ἄν μὴ τραφῇ καὶ φαιδρυνθῇ τῇ τοῦ φωσφόρου ζέσει.
 Καὶ μὴν αὐταρκεῖς ἔχουσιν ἐκεῖνα τὰς ἐσθῆτας,
 Καὶ φυσικῶς ἀντέχουσι πρὸς καύσωνα καὶ ψύχος
 35 Ἐγὼ δὲ ρίγει συσχεθεῖς καθάπαξ ὀδυνῶμαι,
 Καὶ καρτερῶ τὴν συμφορὰν ἐπὶ κρυμῷ καὶ φρίκη.
 Ὁ γὰρ Ἀδὰμ ἐπιμανεῖς τῇ τῆς γονῆς προσχύσει,
 Καὶ τοῖς φιλτάτοις δυσμενὲς ὑπάρξας παραδόλως,
 Ἐνέδυσσε τὴν γύμνωσιν καὶ συνεκάλυψέ με,
 40 Καὶ γέγονα ταλαίπωρος ἐκ τῆς ἐκείνου λύμης,
 Ἐσπειραμένος ὀδυρμοῖς καὶ καλινδήθραις πόνων.
 Ἄλλ' ὃ κοσμητορ βασιλεῦ τῆς ὅλης οἰκουμένης,

Σοὶ μὲν Θεὸς περιβολὴν ἐξ ὕψους ἐπενδύσαι,
 Τὴν ἄφθαρτον καὶ μόνιμον καὶ χρόνων ὑπερτέραν,
 45 Ὡς ἂν καὶ μετὰ σώματος ὑπὲρ τὴν φύσιν ζώοις
 Καὶ τῶν πολλῶν τι μεθ' ἡμᾶς καὶ μετ' ἐκείνους πάλιν
 Ἄρχοις εὐθύμως καὶ Φαιδρῶς ἐπὶ μακροῖς ἡλίοις¹.
 Ἐμοὶ δὲ δοίης εὐμενῶς χιτῶνα καὶ διφθέραν,
 Καὶ συγγινώσκεις τοῖς ἐμοῦ² χριστομιμήτως³ λόγοις,
 50 ἵνα τρανώσω τὴν φωνὴν πρὸς τὴν εὐχαριστίαν.

CCLXVI. Εἰς εἰκόνα τοῦ ἀρχιστρατήγου Μιχαήλ⁴.

Τὴν ἀγγέλου κίνησιν ἐμφαίνειν θέλεις,
 Τί τὸν πτεράτων ὁ γραφεὺς ἄνδρα γράφεις,
 Ἀλλ' οὐχὶ νοῦν καὶ πνεῦμα καὶ φῶς καὶ φλόγα;
 Πλὴν ἐξ ὕλης αὔλον οὐκ ἂν τις γράφοι.

CCLXVII. Ἐπιτάφιοι εἰς αὐταδέλφους δύο⁵.

Οὐδέν τι καλὸν οὐδὲ τερπνὸν ἐνθάδε.
 Τύμβος γὰρ εἷς ἐκρυψε συγγόνους δύο.
 Ὅταν δὲ συνέλθωσιν εἰς φῶς ἐκ σκότους,
 Ἰδοῦν τὸ καλὸν καὶ τὸ τερπνὸν ἐνθάδε.

¹ Apogr. ἡέλοις.

² Apogr. ἐμέ.

³ Theod. Prodr. v, 44, ed. Mai: Καὶ τὴν τοσούτην ἀκοὴν καὶ βασιλικωτάτην Στίχοις μικροῖς καὶ πενιχροῖς χριστομιμήτως κρίνεις. Theod. Stud. p. 84 B: Ἀλλὰ χριστομιμήτως πελοπορήσεις. Id.

p. 82 E: Διὰ χριστομιμήτον ταπείνωσιν τελῶν ἐν ἡσυχίᾳ. Mirac. S. Demetrii n. 74: Ἡ πολὺσπλαγχνος καὶ χριστομιμήτος τοῦ μάρτυρος Φιλασθρωπία. German. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 201 v°.

⁴ In cod. fol. 265 v°.

⁵ In cod. fol. 291.

355.

